APPARATUS AD HERODOTUM INTELLIGENDU

Digitized by Google

4.8.14.

4 B. 8

Digitized by Google

cl. XXIII
Bouhier
15

Digitized by Google

Digitized by Google

D. *AUGUSTI CHRISTIANI BORHECK*

HISTOR. ET ELOQ IN REGIA DUISBURGENSI RHENANA ACADEMIA PROF. PUBL. ORD.

APPARATUS

AD

HERODOTUM

INTELLIGENDUM ET INTERPRETANDUM.

Volum. IV.

Apparatus criticus ad constituendam lectionis Herodoteae integritatem.

LEMGOVIAE

in Officina Libraria Meyeriana 1798.

Digitized by Google

Digitized by Google

Ad Librum V.

Τε) non eſt in Arch. qui Ἁλικαρνασσηος, alii Ἁλικαρνασσεος, non bene, τε Ἁλικ. omiſit Ald. & Camer. I. II.

επιγραφομενη) omittit idem Arch. & Ald. Camer. I. II.

ad Cap. I.

Poſt των comma habet Ald. Camer. I. II. quod in his abeſt poſt Ἑλλησποντιων.

Δαρειε) Δαρειω Arch. Poſt τειχεως punctum Ald. Camer. I. II.

οἱ γαρ ὢν απο) ὡς γαρ οἱ απο Arch & Vind. nam ὢν, quod apud Galeum, non dant. Mera haec nonnemini ſtribiligo: locum enim miſere eſſe lacunoſum, cui ſarciendo nullum nunc remedium. Mihi alia mens. Quid illud tandem, unde lacunae ſuſpicio? Uberiorne de Paeonibus commemoratio? At illa commodiore loco & tempore c. 12. ſequetur, quam hic ſi depoſuiſſet,

Digitized by Google

fuiſſet, longius ab inſtituto de Perinthiis ſermone aberraſſet. Verum abſtineo me in re cuivis apertiſſima *Weſſeling*

επικαλεσωνται) επικαλεωνται Vind. Arch. Poſt Περινθιοι abeſt comma Ald. Camer. I II.

ονομασι) ονομασοι Arch error ex Reuchliniana pronunciatione ortus.

Poſt τους δε & poſt επιχειρειν commata Ald. Cam. I. II.

ην δε μη — επιχειρειν) Sex iſta praetervidit ſocors ſcriba Arch. Poſt επιχειρειν comma Ald. Camer. I. II. in quibus poſt ταυτα punctum.

εποιευν) Arch. & Vind. vulgo εποιεον.

αντικατιζομενων Med. Paſſ. Ask Vind. Arch, olim αντιζομενων, cum Pariſ. A. B. Ald. prave. conf. Gronov. qui Mediceam iure reſtituit auctori lectionem.

εκ προκλησιος εγενετο) Paſſ. Arch. Vind. προκλησεως contra morem Med. Ald Pariſ. A. B. qui tres poſteriores, ſicuti & Arch. Vind. σφι εγενετο, prius damnant Med. Paſſ. Ask. Miratur Larcherius, poſteriores editores ſequi noluiſſe lectionem Pariſ. A. Arch quam & Valla inveniſſe videatur, εκ προκλησιος σφιν εγενετο. Eſt quippe hoc Ιακον pro σφισι conf Gregor. de Dialect. p. 222. Et nobis haec arridet lectio.

Poſt ανδρι comma Ald. Camer. I. II.

συνεβαλον) Arch. Paſſ. & ſtatim συνεβαλοντο. olim συνεβαλλον & συνεβαλλοντο. cum Ald.

νικωντων) νικοντων Ald. Cam. I. II.

σφισι αὐτοῖσι) αὐτοῖσι & σφιν. Arch. Vind., alii αὐτεῖσι. Vid Gronov. I. 73. At haec creberrima variatio. Poſt ἡμιν colon Ald. Camer. I. II.

παιωνι-

παιωνισασι) Citat Euſtath. ad Homer p 359. 36. ſed παιανισασι, quod codd. averſantur, non malum alioqui & cum vulgato, ſcribarum arbitrio, multifariam commutatum apud Dukerum ad Thucyd lib. I c. 50 & Diodor. lib. 13. 16. Forte tamen Euſtath. παιωνισασι voluit, in quo & Παιονες liquidior παρηχησις, ab eo notata, quam quidem altero. *Weſſeling.* In his obſervata παρηχησις Euſtathio in Il. B. 272. 22. eſt illa certe fortuita, qualem alibi dixit ὃ σπουδαθεισαν ισως, αλλ' εικη και ουκ εκ περιεργου παραπεσουσαν, in Od. I p. 366, 18 ſtudioſe quaeſitas recentioribus, commodum oblatas alliterationes non prorſus evitarunt veteres: praeter ceteros Reiskius apta quaedam eam in rem collegit in Miſcell. Lipſ Nov. VI. p 113. *Valken.* Poſt παιωνισασι comma Ald. Cam. I. II.

πολλον τε) πολλων Arch. non abſurdum ob conſequens ολιγες, niſi in Muſis πολλον ſedem creberrime occuparet. *Weſſeling.* πολλον Herodoteum eſt, ut πολλον ἐσσωθησαν V, c. 102. Uſitatius πολλω εκρατησαν eſt & ap. Herod. V. c. 77 forſan & hic olim lectum, πολλων exhibet Cod Arch. In talibus autem πολλω ſaepe male tranſiit in πολλων. Ingenio Marklandi digna venuſta eſt correctio, πολλω τρεσθιων διαφερετε. *Valken.*

ad Cap. II.

Poſt Μεγαβαζος comma Ald. Cam. I. II.

βασιλεϊ) Med. Ask. Arch. Paſſ. Valla. olim cum Ald. βασιλεϊ Δαρειῳ. punctum poſt Δαρειῳ Ald. Cam. I. II.

Digitized by Google

εντεταλτο) ενετεταλτο Ask. εντεταλται Brit. A. C. ſine cauſſa.

ad Cap. III.

Poſt εϛι abeſt comma Ald. Camer. I. II. μετα Ινδους Paſſ. Ask.

αρχοιτο, η Φρονεοι) αρχοιατο η Φρονεοι Arch. Vind., poſterius etiam in Med. Ask. Paſſ. & Euſtath. in Dionyſ. v. 323. alii cum Ald. αρχοιτο & Φρονεοντο. Optime Gronov. in his Φρονιοι pro Φρονεοιτο *Valkenar.* Allubeſcit Jonicum αρχοιατο & Vind. & Arch., ac paene, ut η Φρονεοιεν fuiſſe olim opiner, adigit. Praecedens εθνος non moratur, ut nec ſimilia. Tale lib. 3. 113 το δε ἑτερον γενος των οϊων — Φορεεσι *Weſſeling.* cui quod ad Jonicum αρχοιατο, calculum adiicimus. In Ald Camer. I. II. poſt αρχοιτο nullum comma exſtat

εγγενηται) Med. Paſſ. Ask. Reg. B. ap. *Larcher.* ἐν γενηται, ſecto in duo, quod aliis in omnibus, verbo εγγενηται, quod legitur in Regg. A & D ap. Larcher qui probavit iure. Med. ἐν γενηται, quod poſuit Gronov. ſi Graecum eſſet, in tali phraſi hic certe ſenſum non admitteret tolerabilem: redibit, opinor, ſcriptio vera; αλλα γαρ τουτο απορον σφι και αμηχανον μηκοτε εγγενηται· nullo modo contingere poterat τουτο, το ὑπ' ἑνος αρχεσθαι, η Φρονεειν κατα τωὐτο. *Valkenar.*

κατα παντα, πλην) και παντα ειναι πλην Arch.

Κρησωναιων) Steph. Byz. in voce. εοντων Vind. Arch.

ad

ad Cap. IV.

Poſt τετεων δε & poſt τα commata in Ald. Camer. I. II. idem poſt Τραυσοι δε.

αλλοισι Abeſt Vind. Arch.: habent ceteri etiam Stob. Serm. 119. p. 607. Poſt επιτελεσαι punctum Ald. Cam. I. II. poſt γινομενον σφι comma in iisdem.

τοιαδε) Med. Paſſ. Ask. Stob. Alii cum Ald. ταδε.

Poſt δει & εγενετο abſunt commata Ald. Camer. I. II.

ανηγεομενοι) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Paſſ. Ald. Camer. I. II. Brit. A. C. Valla, in Stob. αν ηγεομενοι. In recentioribus Edd. Gronoviana etiam, abſurde ανοιγεομενοι, digniſſimum obſcuriſſimis inventoris tenebris hoc expulit Weſſelingius, credens, operas vocabulo ſordes adſperſiſſe, minime a Galeo & aliis deterſas.

παντα παθεα) παντα πρηγματα margo Steph. neſcio unde.

απογενομενον) Paſſ Ask., quod melius: antea απογινομενον cum Ald. Poſt παιζοντες τε comma Ald. Camer. I. II.

κρυπτασι) Stob. Arch. Ask. Vind. Paſſ. Brit. A. C. ora Steph., olim cum Ald. καλυπτασι. Obſequor, *Wſſeling.* inquit, ſchedis & ſcriptori, cui crebrum: mox c. 8. η αλλως γη κρυψαντες. & lib. I. 140. τον νεκυν Περσαι γη κρυπτασι· tum lib. 4. 103. Quae quidem abunde videntur.

εξαπαλλαχθεις) εξαλλαπαχθεις Arch.

ad Cap. V.

κατυπερθε Κρηςωναιων) ὑπερθεν Κρισονεων in Stob. Serm. 122. p. 614. vitioſe.

τοιαδε) Med. Paſſ., alii cum Ask. & Ald. τοσ᾽ δε, levi differentia.

εφιλεετο) Paſſ. Arch. Vind. Brit. A, C. antea εφιλετο. Dorum Aeolumve εφιλετο valeat, ubi poterit: quod reduxi, commatis Jonici. *Weſſeling* εφιλεετο ex Aldi potuerat Ed. revocari; quod in alias irrepſerat εφιλετο, verbum nobis in Porti Lexicon introduxit velut Jonicum φιλημι, & φιλημαι. Auctor idoneus Heraclides docet Dorica fuiſſe φιλημι, ποθημι· Aeolica φιλεμμι, ποθεμμι. *Valken.* Poſt ανδρος punctum Ald Camer. I. II. in quibus comma poſt κριθη.

ες τον) Med. Arch. Ask. Paſſ. Vind. & duo Brit., in reliquis & Ald επι τον. Poſt αλλαι comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. VI.

Comma poſt Θρηϊκων Ald. Camer. I. II.

ὁδε ὁ νομος) recte Arch. aberat olim, Aldo praeeunte, ὁ. Poſt εξαγωγη punctum Ald. Camer. I. II.

τας δε παρθενους) Deſideratur δε in Arch. & Vind. comma poſt παρθενους poſuit Ald. Camer. I. II.

φυλασσουσι) φυλαττουσι Arch.

και ωνεονται) Copulam non norunt Arch. Vind. Poſt μεγαλων punctum, poſt και το comma Ald. Camer. I. II.

και το μεν εστιχθαι) Exſcripſit Euſtath. in Hom. p. 933. 7.

αγενες) αγεινες Paſſ. Ask. Vulgatum alii cum Euſtathio in Dionyſ. v. 322. & melius. Poſt εργον εν αι comma non habet Ald. Camer. I. II.

εργατην) εργατας Arch.

Poſt

Poſt λῃϊσυος comma Ald. Camer. I. II. λῃσμυος Ask.

ad Cap. VII.

Poſt αυτεων abeſt comma Ald. Camer. I. II. Punctum in his poſt μαλιστα, θεων.

ad Cap. VIII.

Poſt αυτεων comma, poſt αἰδε punctum Ald. Camer. I. II. idem in his poſt νεκρον, & poſt πρωτον.

κρυψαντες) καταπρυψαντες Arch. Vind. Poſt εν τω comma Ald. Cam I. II.

δη) deſit Arch. Vind. ſtatim αὐται ora Steph. Paſſ. Ask.

ad Cap. IX.

Φρασαι) Φασαι Ald. Cam. I. II. in quibus poſt ατρεκες comma

οἱ οικεοντες) abeſt οἱ Arch. Vind.

περην) τα περην iidem cum Pariſ. A. B Ald. Edd. neque illi male: τα negligit Med. Ask. Paſſ., & ηδη duo poſteriores.

Poſt Ισρη & εσται commata, poſt απειρος punctum Ald Cam. I. II.

Σιγυννας) Σιγυνάς Ald Edd. Σιγυννας Paſſ. Arch. Valla, Σιγυνναι Brit. A. C. in Med. Σιγυννα & Ask. Perperam ſibilantem literam nationis titulo Med. abſtulit. Σιγυννοι Apollod. Rhod. IV. 320, Straboni Σιγιννοι, ſed in Aſia, qui ἱππαρίοις δε χρωνται μικροις δασεσιν — τεθριππα δε ζευγνυσι, prorſus ut hi Europaei, bene Caſaubono adnotante, L. XI p. 790. B. *Weſſeling.*

Digitized by Google

εθηκι δε) abeſt δε Ald. Cam. I. II. Arch. Vind. habent Med. Paſſ. Ask. Poſt σωμα abeſt comma Ald. Cam. I. II.

επι πειτε) και επι Arch. Vind. Poſt μικρω δε comma Ald. Cam. I. II.

ωκυτατος) οξυτατος margo Steph. Ask. Paſſ. Brit. A. C.

δε) non eſt in Arch. Vind. poſt επιχωριος punctum Ald. Cam. I. II. in quibus comma poſt ερος & punctum poſt Αδρη.

επιφερασαθαι) επιφερασαι Arch. Vind.

Σιγυννας) Paſſ. Arch. Valla. Antea cum Ald. Σιγυνας. — Σιγυνας δ' ων — τα δορατα merito tamquam adulterina criticis hinc furcillis deturbanda cenſuit vir ſummus in Diſſ. Herod p. 55. Ponitur in his articulus uſitato Grammaticis more, qui, iam traditus ab H. Stephano App De D. A. p 221., ignoratus tamen homines ſaepe decepit rerum antiquarum peritiſſimos; hoc in loco turpiſſimum in errorem induxerat interpretes Herodoti, quod monuit eruditus auctor des Eſſais de Critique ſur les Traductions d'Herodote p 147. *Valcken.* Non videntur haec Herodotea, ſed iuſto officioſioris Scholiaſtae. Turbant certe orationis ſeriem, indigna Patre hiſtoriarum Qui quaeſo illi οι ανω υπερ Μασσιλιης Λιγυες, aut, ut Laurentius habuit, Λιβυες, *Poeni?* Somnia Grammatici. Σιγυνες δε καλεουσιν οι Κυπριοι τα ακοντια interpretes Apollon. Rhod. II. 99. Suidas Σιγυνη και Σιγυνες, τα δορατα παρα Μακεδοσιν. Sic hoc de genere ſolent, non Herodotus. *Weſſeling.* cui cum Valkenario & Larcherio calculum adiicimus, & in marginem, unde in textum irrepſerunt, reiicienda haec cenſe-

Digitized by Google

cenſemus. Monet praeterea Larcherius cum Valla & Reg. B. Λίβυες legere.

ad Cap. X.

κατεχεσι) κατεχεσαι — Ιζρε εστι Arch.

ὑπο τετεων) Vind. Arch. Valla cum Reg. A. *Larcher.* Vulgo ὑπερ cum Ald.

Poſt μεν νυν abeſt comma Ald. Camer. I. II. in quibus poſt ψυχεα punctum, & poſt περι comma, idem poſt αυτης.

κατηκοα) κατοικοα Ald. Cam. I. II.

εποιεε) εποιησε Vind. Arch.

ad Cap. XI.

Poſt Δαρειος δε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

τε τε Μιλησιε) abeſt Vind. Arch & Vallae.

Poſt Ἰσιακος abeſt comma Ald. Cam. I. II

την Ηδωιων) την Ηδωνιδα Vind. Arch. & Valla. Sumſit hinc Tzetzes Chil. 9. p. 417. Dixit Aeſchylus Ηδωνιδα ακαν in Perſ. v. 495., adprobans quodammodo την Ηδωνιδα Arch. & Vind. At receptum c. 124. redibit. Hoc Tzetzae vide Chil. 3. v. 508. Ἡ τις Μυρκινος Ηδωνος προτερον εκαλειτο, ubi res Ηδωνων requireret, niſi eodem modulo iteraretur verſus Chil. 9. 221. Et talia tamen ex Herodoto. Ecce tibi aliud. Schol. in Thucyd II. 99. Ηδωνοι και μεταπλασμω Ηδωνες και Ηδωναι· ὑτως Ηροδοτος. Atqui is Ηδωνες ſemper. Scripſerat Criticus Ηρωδιανος· quemadmodum Caſſel. in ſchedis, monente Dukero; *Weſſeling. Myrcinum Edonidem*, Valla, concinit Arch. την Ηδωνιδα recipiet, opinor, Herod. hinc Berkelii firmatur coniectura in Steph. Byz. Ηδω-

Ηδωνιδ' αιαν dixerat Aeſchyl. in Perſ. v. 495. quaeque ſacris operabantur Bacchi, ſunt e Latinis etiam poetis Edonides notiſſimae. Μυρκινος, Ηδωνικη πολις audit Thucyd. IV. c. 107. Ηδωνικον πολισματιον Diodoro XII c. 68 Darius ap. Jo. Tzetzen Chil. 3. v. 503. Των Κωην (non κωμην) μεν της συμβολης ἑνεκα της προτερας Εξ ιδιωτε τυραννον ποιησας Μιτυληνης Τω Ἰσιαιω διδωσι κτιζειν δε την Μυρκινον. *Valken*

Poſt αἱρεεται punctum, & comma nullum poſt Κωης Ald. Cam. I. II.

αἰτεει) αιτεε Arch. Vind. poſt τυραννευσας punctum Ald Cam. I. II.

κατα τα εἰλοντο) duo Brit. Pariſ. A. B. Arch. Vind. Ald. Edd quod ſervavit Weſſeling. vid. lib 2. 99. τα omittit Med. cum Paſſ. Ask. comma poſt κατα τα habet Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XII.

Poſt συνηνεικε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

πρηγμα) Paſſ. bene. πραγμα antea cum Ald.

Poſt Μεγαβαζω abeſt comma Ald. Cam. I II.

ην Πιγρης) poſt Πιγρης comma Ald. Cam. I. II. Τιγρης και Μαξιης Arch. Πυγρης και Μαξιης Vind. Πιγρης και Ματτυης ora Steph. Μαξυης Pariſ. A. B Ald. Μαντυης Med. Paſſ. Ask & Tzetzes Chil. X. p. 427. quod haeſitans amplexus eſt Weſſeling. Si vel in optimis libris ſcriberetur ησαν — ανδρες Παιονες, ego tamen inuſitatius ην a novatore veterumque poetarum imitatore poſitum cenſerem: τοιουτον και παρ' Ησιοδω το, Της δ' ην τρεις κεφαλαι· και παρ' Επιχαρμω, Ην δ' εφωδιοι

ἀφωδιοι μακροκαμπυλαυχενες, [και, Ην δε ναρκαι, — ην δε ζυγαναι·] Τετρακες τε σπερματολογοι, καιγλαναι συκαλλιδες, Euſtath. in Il P. p. 1148. 41. Integros Epicharmi duo trochaicos Athenaei praebuit epitome, vide Il. p. 65. E. Interiecta petita ſunt ex alio eiusdem comoediae loco, quem habet Athen. VII. p 286. C. conf. p 278. A. Lacon in Ariſtoph. Lyſ. v. 1263. Ην γαρ τωνδρες ωκ ελαασσως Τας ψαμμας τοι Περσαι. In Epigrammate ap. Aeſchin. c. Cteſiph. vulgatur p. 80. Ην αρα κακεινοι ταλακαρδιοι, ubi ſcribi debuerat η αρα, Non reperietur illud ην, pro ησαν apud alios hiſtoricos veteres ſic adhibitum: neque tamen ignoro, Herodoteum uſum ab Epicharmeis eſſe diverſum: ſed illinc multo magis diſtant, quae prima facie forſan alicui videri poſſent ſimillima, qualia multa dedit in doctis ſuis ad Chariton. collectaneis d' Orvillius. *Valken.*

Poſt Παιονες punctum Ald. Cam. I. II.

διεβη ες την Ασιην) Med. Paſſ Ask. Arch. Vind. Valla: olim cum Ald. διεβη εκ της Ευρωπης ες. Poſt μεγαλην τε comma Ald. Cam. I. II.

το των Λυδων) το non habet Arch. neque Vind. Poſt την αδελφεην comma Ald. Cam I. II.

βραχιονος) βραχινος Ald Camer. I. II. in quibus comma poſt επελκυσαν.

κλωθωσαν) κλωσαν Ask. & Med in quo ſuper adſcripſit alia manus ſyllabam σα. Nota ſunt ερια κλωσματα, quae levi pollice deducebant αι κατακτριαι. *Valken.* Euripid κλωστηρ λινυ ap. Polluc. VII. 31. & alia in re Aeſchyl. Choëph. v. 505 congruunt. Nic. Damaſc. ſimili in hiſtoria νηθωσαν εκ της ηλακατης τον ατρακτον. In Med. & Ask. κλωσαν aut κλωσασαν nullum myſterium,

sterium, prius ex κλαω, posterius ex κλοω formarunt, natalibus τε κλωθω & κλωσκω indicatis. *Wesseling.* Comma post Περσικα ην Ald. Camer. I. II.

Λυδια) Λυδικα Arch. Vind. Valla.

εκ της Ασιης) αυτης Ασιης Arch.

επιμελες δ' ως) Suidas hoc ex loco in v.

χρησεται) ex Med. Pass. Ask. conf. L. 7. 213. χρησαιτο Ald. Arch. Vind. duo Brit. Paris. A. B Suidas.

Post οι μεν comma Ald. Camer. I. II.

ηρσε) ηρδε quod explicat εποτιζεν, Eustath. Hom. p. 707. 31. & in ista sede vulgato non est deterius. Αρδειν, hic Aeliano εις αρδειαν αγειν, *potum agere*, multo est usitatius quam αρσαι *Valken.*

ad Cap. XIII.

Θωυμαζων) Θωμαζων Ask. Arch. Post Δαρειος τα & post και τα commata, post οψιν punctum Ald. Cam. I. II.

εκι) εχι vel εκι Vind. Arch Antea ε κη cum Ald. Reduxi εκι, in εκη olim etiam conversum lib. 4. 155. *Wesseling*

Post τετεων punctum Ald. Cam I. II.

ὁποδαπη) ποταποι εισιν Arch. ποδαπη Ald. Paris. A. Vind. ὁποδαπη Med. Pass. Ask. Post αμειβετο comma Ald. Cam. I. II.

τι κεινοι) Med. Pass. Ask. cum Arch. Vind. antea τι δη κεινοι cum Ald. Camer. I. II. in quibus comma post εθελοντες, & post ελθοιεν μεν.

ἡ Παιονιη) Citat Eustath. in Hom. p. 359. 37. comma post Παιονιη Ald. Camer. I. II. item post

poſt Στρυμων. Poſt αποικοι punctum, poſt οἱ μεν comma in iisdem.

αὐτα) Med. Paſſ. Ask. ταυτα duo Brit. Arch. Vind. Pariſ. A. B. Ald. Poſt ὁ δε comma Ald. Cam I II.

ειρωτα) Arch. Vind. Paſſ. Ask. olim ηρωτα. Poſt οἱ δε comma Ald. Cam. I. II.

εἱνεκα και εποιεετο) Ald. Arch. Vind. Pariſ. A. B. copula citra ius deeſt Med. Paſſ. Ask.

ad Cap. XIV.

προς Μεγαβαζον) Μεγαβαζω Med. Paſſ. Ask., quo facile carebimus. Poſt τον comma Ald. Camer. I. II. idem poſt στρατηγον poſt και αυτες & τεκνα τε, quod τε omittitur in Arch.

και γυναικας) και τας γυναικας Paſſ. Poſt ἑωυτεων punctum Ald. Camer. I. II.

ἡγεμονας) ἡγεμονα Valla legit, vertitque, *ſumto e Thracia duce. Duces* iſti Gallos interpretes deceperunt, ignorantes Herodoto quoque *ducem itineris* dictum ἡγεμονα VIII. v. 35. quales plene dixerat ἡγεμονας της ὁδε VIII. c. 31. & forſan V. c. 111. ubi hoc praebent margo Steph. & Valla: ſic vulgo loquuntur recentiores: Juncus apud Stob. p. 193. 43, ἀχ ἡγεμονας ὁδε τυγχανων, — ἀ στεγης (male vulgatur ὡστε γης·) ευπορων, ἀ τροφης· eſt tamen & ap. Thucyd. ἡγεμων των ὁδων, III. c. 98. Alibi Thucydidi talis ſimpliciter dicitur ἡγεμων, ſicut Sophocl. Oed. in Col. v. 1538. Eurip. Phoeniſſ. v. 1610. Ariſtoph. Π. v. 1162, ſed nemini frequentius quam Xenoph. Zonoras in Lex. & Suidas: Ἡγεμων, ὁ της ὁδε ἡγεμενος, Ξενοφων, (K. A. IV. p. 189. 3.)

και

και τον ἡγεμονα. δησαντες παραδιδοασιν αυτοις. *Valkenar.*

εξρατευετο) εξρατοπεδευετο Arch. Vind.

Παιονιην) Μαιονιην Ald. Camer. I. II. prave ex typorum errore.

ad Cap. XV.

Poſt ἁλισθεντες comma Ald. Cam. I. II

εξεξρατευσαιτο) εξεξρατευσαν το προς Paſſ. poſt θαλασσης comma Ald. Camer. I. II.

εμβαλλοντας) Med. Paſſ. Ask. εσβαλοντας Arch. Vind. Pariſ. A. B. Ald. & Edd., quod recepto non poſterius.

τον Μεγαβαζȣ) τȣ Μεγαβ. Paſſ.

συναλισθαι) Med. Arch. Paſſ. Ask. antea cum Ald. συναλισθεντας.

εσπιπτȣσι) επεισπιπτȣσι Vind. Arch.

κεινησι) κενησι iidem.

επιπεσοντες) επεισπεσοντες iidem.

αυτȣς) ἑωϋτȣς Paſſ. Ask. Ald. non omninò prave.

Σιροπαιονες) Arch. Valla. Ali cum Ald. Σειροπαιονες. Sic (Σιροπαιονες) utcunque bene, melius Σιριοπαιονες ex Steph Byz. in Σιρις & Holſtenii ſuſpicione. Oppidum Σιρις η Παιονιη L. 8. 115, conſulto ita poſitum, ſicuti & Σιρις ἡ εν Ιταλιη, eiusdem libri c. 62. *Weſſeling.* Poſt Σιροπαιονες τε comma Ald. Cam. I. II. idem poſt εξαιρȣντες in iisdem.

ad Cap. XVI.

περι το) περι τε Paſſ. Ask.

Οδομαντȣς) Οδομαντας Arch. Valla — Fuit qui

Digitized by Google

qui ad iſtum modum haec, οἱ δὲ περὶ — καὶ Δοβηρες, καὶ Αγριανες, καὶ Οδομαντες, καὶ — Πρασιαδα ἐχοντες, ϗκ — corrigebat, omnes extra Paeoniae fines ſemovens, nimium, ut cenſeo, caute. Paeones enim olim cis & ultra Strymonem latiſſime coluerunt, plures nationes complexi ap. Plin lib. 4. 10. Adhaerent arte illis Doberes & Paeoplae c. 113 Polymniae, haud aliter atque hic. Δοβηρες quoque Παιονικη Thucyd. lib. 2, 98 originem & ſitum teſtatur. *Weſſeling.*

ἐν μεσῃ ἑϛηκεε τῃ) Paſſ. Arch. Ask. Ald. & alii ἑϛηκεε ἐν μεσῃ.

τϐς ὑπεϛεωτας) τϐτϐς ὑπεϛεωτας Arch. Vindob. poſt ικριοισι comma Ald. Cam. I. II.

το μεν) τϐτο μεν Arch. comma poſt ἀρχαιον Ald. Camer. I. II, quod idem habent poſt χρεωμενοι, poſt τω ante ϗνομα, & poſt γαμεων & punctum poſt ὑπιϛησι.

πολλας) συχνας ora Stephan. Paſſion. Ask. vid. c. 5.

οικευσι) Arch. bene, in ceteris & Ald. οικεϐσι tum idem quoque & Vind. τϐτον τον τροπον. Poſt καλυβης τε comma Ald. Cam. I. II.

σπαρτω) σπαρτῃ Arch. Poſt καταϰυλισθῃ comma Ald. Cam. I. II, idem in his poſt ἱπποισι & poſt των δε.

θυρην την καταπακτην) Ex hariolatione Reiskii την καταρρακτην, & ſupra θυρης καταρρακτης, *ianuae demiſſilis*, ſive *quae attolli & demitti poſſet.* Anſam καταπακτη dedit, nusquam obvia & in Theſ. Stephani ſine pari, quae tamen eadem ac καταπηκτη. Acceſſit fortaſſe θυρην ανακλινη, in Vallae Latinis *ianuam reſupinaverit*, at pravis:

Digitized by Google

ſiquidem ανακλινειν ac ανακλινεσθαι de foribus, cum aperiuntur, quod alias indicare ex Homero & Procopio memini, reverſurum Vit. Hom. c. 33. Habet praeterea καταρρακτης ſemper ſibi ſociatam vim & impetum, uti porta καταρρακταις οχοραι, quibus ſubito demiſſis occludi poterat, ap. Plut. T. E. p. 705, & pontes καταρρακται ſuperne in naves hoſtium deiecti Appiani B. Civ. V. p. 1141. Qua quidem violentia in ianuis patefaciendis uti vulgo non ſolent. Sane ſi ſchedae veteres καταπηκτην obtuliſſent, quae tandem querelae cauſſa? *Weſſeling.*

σχοινω) σχοινιω Vind. ſicuti IV. 154.

κεινη) κενην Medic. Paſſion. Askew. praeter ſolitum.

Poſt τες & παπρακας τε commata Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XVII.

Poſt χειρωθεντες comma Ald. Cam. I. II, nullum antea poſt Μεγαβαζος δε.

Poſt Μακεδονιην abeſt comma Ald. Camerar. I. II.

κεινον) εκεινον Arch. Paſſion. punctum poſt ϕρατοπεδω Ald. Cam. I. II.

δε ἑτοι) δη ἑτοι Arch.

Δαρειω βασιλεϊ) τω βασιλεϊ Δαρειω Arch.

εκ της) negligit Arch. male. Poſt λιμνης comma Ald. Camer. I. II.

συντομος καρτα) Malunt συντομον ob συντομωτατον VII. 121. συντομα της ὁδε lib. 1. 185, ſed conſimiliter Ariſtotel. Gener. Anim. IV, 4. μη κοκλω περιϊεναι παρεντα την συντομην. *Weſſel.*

πρωτον). Medic. Paſſion. Askew. ceteri cum

cum Ald. πρωτα. Poſt μεταλλον colon Ald. Camer. I. II.

Poſt ερος comma Ald. Cam. I. II. Vir doctus ερος εσι ὑπερβαντα, ad ſtructuram recte, repetundum ex narrationis exordio, εσι δε εκ της Πρ. — *Weſſeling.*

ad Cap. XVIII.

Poſt Αμυντην comma Ald. Cam. I. II, quod abeſt in his poſt αυτεον.

Δαρειω βασιλεϊ) Haec duo omittit Arch. at βασιλεϊ Vind. Valla.

Poſt ὁ δε comma, poſt εδιδε colon Ald. Camer. I. II. ταυτα τε Paſſion. Arch. Vindob. Pariſ. B. Vall. abeſt ab aliis enclitica.

καλεει) Arch. Paſſ. Med. Ask. επι ξεινιας καλεει Vind. olim εκαλεε cum Aldo, quod minime improbum.

φιλοφρονως) φιλοφονως Ald. Cam. I. II, cum puncto poſt υ.

εγενοντο) εγινοντο Paſſ. Ask. Vind.

Poſt παλλακας comma Ald. Camer. I. II. παλακας Arch. poſt γυναικας comma Ald. Camer. I. II, quod abeſt in his poſt ου νυν.

ξεινιζεις) εξεινισας Arch. Vind.

βασιλεϊ Δαρειω) διδοις δε βασιλεϊ Δαρειω Paſſ. Ask. In Arch. Vindob. διδοις τε βασιλεϊ, quod maluit Weſſeling. Olim cum Ald. Δαρειω δε βασιλεϊ διδοις.

Poſt Αμυντης punctum Ald. Cam. I. II.

ἑτος) ἑτως Arch. Vind. Poſt γυναικων punctum Ald. Cam. I. II.

ὑμιν και ταυτα) μεν και ταδε Vindob. prius

Digitized by Google

etiam Arch. Post Αμυντης comma Ald. Camer. I. II.

μετεπεμπετο) μετεπεμψατο Arch. Vind.

καλεομεναι) καλευομεναι Arch. Valla.

αντιαι) Arch. Paſſion. Vind. Ask. alii cum Ald. αντια, quod ſatis protectum, modo per codd. licuiſſet. Admiſſum redibit, non ſine controverſia, ſtatim, & ἱζοντο αντιοι L. 6. 77. ἱζομεθα αντιοι L. 9. 26. αντιοι καθεντες Eurip. Oreſt. v. 1479 & paſſim. Dubites vero, reiiculumne καλευομεναι: Arch. & Vallae ſit: vocatae venerant, ſed iuſſae, ad rem moribus gentis turpem & inſuetam. *Weſſeling.*

Poſt σοφον punctum Ald. Cam. I. II.

παριζομενας) παρεζομενας Paſſion.

αντιας ἱζεσθαι) αντια Arch. Vind. quod Herodoteum, iudice Valkenario, & recipiendum. Abeſt comma poſt ἱζεσθαι Ald. Camer. I. II. ἀλγηδονα Arch. Vituperat dictum Longin π. ὑψ. Sect. 4. p. 38. Attigit idem Euſtath. in Hom. p. 433. 29. *Weſſeling.*

αναγκαζομενος) αναγκαζομενω Paſſion.

Poſt Αμυντης comma, poſt παριζειν punctum Ald. Cam. I. II, in quibus comma poſt ἀπτοντο abeſt.

πλευνως) πλεονως Paſſ. Arch. Vind.

ad Cap. XLIX.

Comma poſt ὁ Αμυντεω abeſt, poſitum poſt παρεων τε Ald. Cam. I. II.

τε εων) τε deeſt Arch. Vind. comma poſt εων Ald. Cam. I. II.

προς Αμυντεα) Arch. Vind. antea cum Ald. Αμυντην, & punctum poſt ταδε Ald. Cam. I. II.

Etſi

Digitized by Google

Etſi Αμυντην ſaepe dederint ſcribae, optima haec productio, & Jonici ſaporis, uti Αρισαγορεα, Καιδαυλεα, Μιλτιαδεα, compluresque apud Portum. *Weſſeling.*

Συ μεν ω πατερ) ω πατερ συ μεν Paſſ. Ask. Punctum poſt ποσες Ald. Cam. I. II.

συνιεις) Pariſ. A. B. antea συνεις. Ald. Camer. I. II. συν εις. Vid. lib I. 205, tum ὁ Αμυντης Arch. Vind. ὁ vulgo aberat.

πρηξειν) πρηγσειν Ask.

ω παι) deſiderantur haec duo in Arch. & mox σευ, etiam Vind.

αναπαιομενε) Arch. cum Valla αναγομενε. Poſt εκπεμψας comma Ald. Cam. I. II.

κατ' ανδρας) Med. Ask. Paſſ. Vind. Arch. Brit A. C. olim cum Ald. προς. Poſt ἡμεας punctum Ald. Cam. I. II.

ανιχευ) αναχευ Arch. cui & Vind. mox τοι abeſt. Poſt ποιευμενα punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XX.

ὁ Αμύντης) abeſt Artic. Ald. Cam I. II & ceteris, habet Ask.

λεγει) Med. Ask. Paſſion ceteri cum Ald. ελεγε, quod non minus bonum. Poſt Περσαι colon Ald. Cam. I. II, in quibus comma poſt ξεινοι.

εϛι ὑμιν) Med. Ask. Paſſ. Brit. A. C. vulgo εϛι εν ὑμιν cum Ald. ſed εϛι non habent Arch. Vind. εν ἡμιν Reg. A. Larcherii, qui in verſione eam expreſſit lectionem.

και ει πασησι) ει απασησι iidem, & μιγνυσθαι. Poſt αυτεων punctum Ald. Cam. I. II, & comma poſt περι.

Digitized by Google

αποσημαινεετε) διασημαινετε Arch. Vindob. cum Brit A. C. Poſt γυναικας ταυτας abeſt comma Ald. Cam. I. II.

συνεπαινοι) citat Suidas in v. Poſt εξελθεσας comma Ald. Cam. I. II.

τησι γυναιξι) αριθμον τησι γυναιξι Arch. Poſt λειογενειος comma Ald. Cam. I. II.

σκευασας) διασκευασας Brit. A. C. Non indigemus compoſito, quantumvis in Plut. Anton. p. 926. A. γυναικες εις Βακχας, ανδρες και παιδες εις Σατυρους και Πανας διασκευασμενοι. Noſtri prius eſt: ταυτην την γυναικα σκευασαντες πανοπλιη lib. I. 60 & c. 12 huius Muſae. *Weſſel.*

παρηγε εσω) Arch. Vind. Brit. A. C. Ald. ηγε Medic Paſſ. Ask tum εσω Brit. A. C. alii εισω. παρηγε reduxi, non oblitus του δε Κυρον ηγεν εσω lib. I. 116, namque repetitione eiusdem verbi Scriptor delectatur ſaepenumero. *Weſſeling.* Poſt εισω colon Ald. Cam. I. II, in quibus comma poſt τετες.

εισιησθαι) Omnes excepto Med. & Ask. qui ησιησθαι, & Arch. in quo εσθιησθαι, & τελειη cum Vind

εισχομεν) εχομεν Ald. Cam. I. II, in quibus comma nullum poſt προς, poſitum vero poſt τα.

οια τε) οιον τε Arch. Vindob. Poſt παρεσι punctum Ald. Cam. I. II.

το παντων) abeſt το Askew. Arch. Vindob. Poſt μητερας comma Ald. Cam. I. II.

επιδαψιλευομεθα) Excitat Suid. επεδαψιλευομεθα legens, uti Brit. A. C. Ald. Arch. Vindob. Pariſ duo In Med. Paſſ. Ask. επιδαψιλευμεθα. Nollem Med. ſcripturae primas datas:

tas: diſconveniunt enim ποιευμενοι, ποιευνται, ſimiliaque. De verbo poſt accuratiſſimam Hemſterhuſii operam ad Lucian. Dial. Mort. XXX. p. 452, adiungo nihil: praeclara iſtic omnia. *Weſſeling*

Poſt ἡμεων comma Ald. Cam. I. II.

Μακεδονων) Arch. Valla. In reliquis & Ald. Μακεδων. Verius Μακεδονων, ſicuti Αιγυπτιων, & της Αιγυπτου ὑπαρχος Lib. 4. 166, & Σαρδιων ὑπαρχος infra c. 25. Λημνιων ὑπαρχος c. 27. Diverſa ſunt Αμυντης ὁ Μακεδων, & Αλεξανδρος ὁ Μακεδων, & bene habent. *Weſſeling.* Abſurdiſſimum ανηρ Ἑλλην Μακεδων ὑπαρχος mirum videri poſſet in Herodoto tamdiu ab illis etiam relictum, qui Μακεδονων genuinum in codd. invenerunt flexum; niſi conſtaret, quantum ſuperſtitionis eſſet imperium in hoc quoque liberrimo litterarum genere. *Valkenar.* Commata poſt ὑπαρχος & τραπεζη Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXI.

Poſt και αυτοι comma Ald. Cam. I. II.

ἁμα πασι κεινοισι) ἁμα πασι Pariſ. A. C. Arch. Vind. Brit. A. C. Ald. Valla: ultimum omittunt Med. Ask. Paſſ. Rediit, quod expulſum citra gravem cauſam fuit. *Weſſeling.*

ηφανιζο) ηφανιζετο Paſſ. Ask. & Steph. ora.

Poſt μετα δε comma Ald. Cam. I. II.

Περσεων εγενετο) Deſit Περσεων Arch. qui εγινετο cum Ask Paſſ. Vind.

καταλαβε) habet hinc Suidas in v. quod Editores non animadverterunt. Poſt τη ante νομα comma Ald. Cam. I. II.

Digitized by Google

Γυγαιη) Γιγαιη Brit. A. C. poſt ταυτα comma Ald Cam. I. II. δες ταυτην Arch Vind.

Βαβαρη) Βαβαρηι ex veteri more adſcripto iota Arch. Vind. comma poſt Βαβαρη non habet Ald. Cam. I II.

των διζημενων) τον διζημενον Brit. A. C. Potuiſſet ανδρι Περση τω διζημενω τες — ex Reiskii divinatione; cui equidem praepono, in Mſſ. hoc ſilentio, Valkenarii elegantem ſententiam. *Weſſeling* Ut ſuum noſter recuperet, ſpero equidem in codd. inventum iri τω ερατηγω. Bubares, cui dederit & pecuniam & ſororem ſuam Gygaeam Alexander in matrimonium, dux fuit eorum, qui miſſi fuerant ad inquirendos Perſas interfectos, a patre Megabazo illuc miſſus, VII 2. Hiſtoriae tamen obſcurata veritate luſtinus meminit VII. 3 *interfectis omnibus, ignarus rei Megabazus, cum legati non redirent, mittit eo cum exercitus parte Bubarem, ut in bellum facile & mediocre — Sed Bubares, amore filiae Amyntae captus, omiſſo bello nuptias facit, depoſitisque hoſtilibus animis in adfinitatis iura ſuccedit.* Aut vocem non legit, aut lectam Valla non immerito cenſuit interpretatu difficilem; quod poſſit vir clariſſ. *uni ex inquiſitoribus interfectorum ducum*, tolerari non poteſt; nam primum nusquam in tota narratione miſſi ſeptem a Megabazo legati *duces* dicuntur aut etiam dici poterant; qui ſuo ſinguli duntaxat venerant ſervitio comitati: deinde non nobiles iſti tantum Perſae perierant, verum διεφθαρησαν αυτοι και η θεραπηιη αυτεων. Ceterum ſuo iterum more turbavit ordinem vocabulorum Herod qui fuiſſet naturalis, ſi ſic legerentur collocata; κατελαβε τε (repreſſit eorum

rum impetum: vid. Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 509.) Αλεξανδρος, δες ταυτα (pecuniam & ſororem:) Βεβαρη ανδρι Περση, τω στρατηγω των διζημενων τες απολομενες. *Valken.* Hanc veriſſimam ſummi viri emendationem, eamque recipiendam cenſemus. Nullius ſunt ponderis, quae Larcherius contra diſputavit.

Poſt θανατος & καταλαμφθεις commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXII.

τες απο) τες non eſt in Arch. Vind. Poſt λεγεσι colon Ald. Cam. I. II.

και δη και) & hoc alterum και deſideratur in Arch. Vind.

τον εν Ολυμπιη) Omnes cum Edd praeter Med. Ask. Paſſ. qui praepoſitionem praetereunt. Omitti negligique ſubinde ante urbium & regionum nomina praepoſitionem, dictum alias ad lib. 2. 53. Herodotus εν Ολυμπιη ſolet L. 2. 160. 8. 534. Hellenodicas & eorum collegium Scaliger, P. Faber, Valeſius, Perizonius ad Aeliani Var. tali in luce collocarunt, ut tenebricoſi nihil duret. Hic eorum tamen nomen ex ſcholio veniſſe codd. teſtantur. *Weſſeling.* Τον Ολυμπια αγωνα Pindarum decet; ne Poetarum quidem imitator Herod. voculam εν omittere poterat, a Florentini codicis ſcriptore praetermiſſam. — Aliunde recipietur, opinor, οι τον εν Ολυμπιη διεποντες αγωνα Ελληνων· reiecta voce Ελληνοδικαι, interpretamenti loco poſita. — *Valken.*

Ελληνων ἐτω) Ελληνοδικαι, ετω cum Aldo ante Weſſeling. omnes. Ελληναν Arch. Vin-

Digitized by Google

dobon. Eton. Valla. vid. Valkenar. not. praeced.

Αλεξανδρω γαρ) Βαλομενω γαρ Αλεξανδρω αεθλευειν και καταβαντος. Ora Steph. Paſſion. Ask. — Alexandrum οι αντιθεσομενοι εξειργον, — Φαμενοι δ βαρβαρων αγωνισεων ειναι τον αγωνα, αλλα Ελληνων. ſic ſcribendum arbitror e marg. Steph. pro αγωνισεων. Macedoniae principem antagoniſtae εξειργον — *Valkenar.*

Φαμενει δ βαρβαρων &c.) Φαμενοι deeſt Arch. ſed mox αγωνισεων cum Vindob. Brit. A. C. & marg. Steph. olim αγωνισεον. Deterſi ſordes orationem turpantes. Nunc ea Graeca eſt, non prius. Graecis autem ſolis, non utique peregrinis, hoc eſt, aliunde quam e Graecia mera & antiqua oriundis, aditum ad Olympicum agonem patuiſſe, optime hinc colligit eruditiſſ. Faber Agoniſt lib. 3. 12. illud etiam συνεξεπιπτε τω πρωτω, ad commiſſionem ſortito fieri ſolitam, recte applicans, ut prima Alexandri & antagoniſtae ſors exiiſſe ſignificetur. De Argiva ex Heraclidis Alexandri origine accurate lib. 8. 137. *Weſſeling.*

Poſt Αλεξανδρος δε abeſt comma Ald. Camer. I. II. Αλεξανδρος μεν δη Vind. Arch.

εκριθη τε ειναι Ελλην) εκριθη Ελλην ειναι iidem.

και αγωνιζομενος) In his addubito, num forte ſcribi praeſtet, και, αγωνισομενος σαδιον, συνεξεπιπτε *& ſtadio decertaturi nomen una cum primo nomine ſorte excidebat:* hoc mihi ſignificare videtur verbum, alia in re magis uſitatum; primum ſorte nomen excidit, legitur apud Livium XXIII. 3, ut primam ipſius & antagoniſtae

Digitized by Google

ſtae ſortem exiiſſe optimus auctor ſignificet; quae verba ſunt haec Herodotea tractantis P. Fabri Agoniſt. III. c. 12 f. qui tamen aliam etiam ponit interpretandi rationem. *Valken.*

ad Cap. XXIII.

ἀπικετο) Gravem typorum errorem ante omnia emendamus, omiſit typographus poſt ἀπικετο ſequentia: ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον· ἐνθεῦτεν διαπεραιωθεὶς, ἀπίκετο.

επι τον Ἑλλησποντον') ες Arch. Vind. tum ενθευτεν δε Arch. Vind. ενθευτεν διαπερ. Med. Ask. Paſſ. olim και ενθευτεν διαπεραιωθεις.

ες Σαρδις) ὡς Σαρδεις Brit. A. C. quo minime opus

Poſt Μιλησιε & την commata Ald. Camer. I. II, quod idem habent poſt σχεδης & poſt τω ante ενομα.

Μυρκινος) Μυρκιος Arch. mox μαθων ὁ Δ. id. Paſſ.

κοιον) Med. Ask. Paſſ. recte. ὁιον τι alii cum Ald.

εγκτισασθαι) εγκτησασθαι Arch. Vind. Memini, εγκτησιν, ſive ius poſſeſſionum acquirendarum, ſaepe in foederum tabulis obviam; in Theſ. Muratorii p. MXLIX. 1. ὑπαρχειν δε αυτοις γας και οικιας εγκτησιν, ſic oportuit: eadem formula in Demoſth. Or. de Corona p. 151, neque multum diverſa apud Xenoph. Aer. Graec. lib. 5. p. 555. D. Vulgatumne vero an εγκτησασθαι ſcribarum peccatum ſit, manet in dubio. Receptum ſimile habet in εκστρατοπεδευεσθαι, εμμαχεσασθαι, εμβοσκεσθαι, aliisque pluribus. Elegans & hoc Taciti Annal. XI. 19,

ac

ac ne iussa exuerent, praesidium *immunivit. Wesseling.* Neque κτισασθαι alibi memini me legere, neque εγκτισασθαι, hinc in Porti Lexico receptum. Variant in talibus scripti Codd. & hic forte dabunt εγκτησασθαι, veram, ut autumo, lectionem. Quam a Dario petierat Mileti Tyrannus Histiaeus in Edonide regionem, Μυρκινον dictam, impetravit, V. c. 11, βελομενος εν αυτη πολιν κτισαι· in urbe condenda deprehendit occupatum Megabazus, &, simulatque Sardes venisset, docet ille regem minus feciſſe prudenter, qui permiserit, hominem Graecum in Thracia εγκτησασθαι πολιν, *urbem sibi condendam acquisivisse.* Frequenter occurrit in monumentis etiam lapideis εγκτησις· quo sensu docebit ὁ παυν Ti. Hemsterh. in voce εμπαμμω, occasione vocis εμπασεις, ad quam vid. Alberti. Quidquid agrorum, seu aedium quis in terra sibi patria compratum possidebat, voce κτηματων significabatur, εγκτημα possessio dicebatur in regione peregrina, εγκτησις ius istiusmodi sibi possessionis acquirendae. Κτηματα sic & εγκτηματα distinguit Demosth. p. 53. §. 49 & Ulpian. hinc Ammonium, ut in addendis notatum, emendavit H. Valesius Emend. IV. c. 9. Εγκτηματα talia memorantur Numeror. XXXI. 9 vocum collectoribus praetermissa. Scripsisse videtur Andocid. de Pace p. 25 20. Χερρονησον και τας αποικιας και τα εγκτηματα, (vulgo εγκληματα) ινα απολαβωμεν· talia sunt, quae Xenoph. vocat Απομν. II. p. 441. 19 τα εν τη υπερορια κτηματα, opposita τοις εν τη Αττικη, sive τοις εγγαιοις. Verbum legitur Genes. 34. 10, ubi Emmor ad filios Jacobi, ἡ γη, inquit, πλα-

Digitized by Google

πλαταια, εγκτασθε εν αυτη. Demoſth. c. Polyclem p. 667. 13 meminit των τε δημοτων και των εγκεκτημενων hi ſunt, qui in domibus non ſuis praedia vel agros poſſidebant. *Valken.*

ιδη τε ναυπηγησιμος) poſt ιδη τε comma Ald. Cam. I. II. ινα τε ιδη ναυπηγησιμος εϛι αφθονος Arch.

μεταλλα αργυρεα) μεγαλα αργυρια id. Vindob. Valla.

Poſt τετο & το commata Ald. Cam. I. II.

εκεινος εξηγεεται) κεινος Brit. A. C. εξηγεεται Arch. Ask. Vindob. Poſt ἡμερης comma Ald. Cam. I. II.

συ τοινυν) συ νυν Arch. Paſſ. Ask. Vindob. Brit. A. C. ora Steph. vid. Lib. I. 209, alii συ τοινυν. Poſt παυσον punctum Ald. Cam. I. II.

απιξεται) Paſſ. Arch. Ask. vulgo απιξηται.

ad Cap. XXIV.

Δαρειον) τον Δαρειον Vind. Arch. Poſt μετα δε comma Ald. Cam. I. II.

αγγελον πεμψας) πεμψας αγγελον ες την Μυρκινον ὁ Δαρειος Paſſ. Ask. Corrigitur *Lipſiae* μετα δε αγγελων vel αγγελε. cohaerere enim cum ελεγε. Nuntiabit ipſi per nuntios. Atqui μετα δε loco μετα δε ταυτα, *poſt deinde*, Ιακον eſt, ſicuti μετα ſine additamento, teſte Galeno in Hippocr. de Rat. Vict. p. 84, & ſexcenties in Muſis. Crebra quoque de nuntiis & literis πεμψας Δαρειος ἱππεϊ — ελεγε ταδε. L. IV. 126 & Tomyris πεμψασα κηρυκα ελεγε ταδε L. I. 206. *Weſſeling.* Poſt ταδε punctum Ald. Cam I. II, in quibus colon poſt λεγει.

Φροντιζων) Φοντιζων ex errore librarii Ald. Cam.

Cam. I. II, in quibus comma poſt πρηγμασι, & poſt τετο δε, & poſt λογοισι.

απικνεο) απικεο, Paſſ.

ες τας Σαρδις) Paſſ. Arch. Vind. Brit. A. C. aberat articulus quem & Ald. non habet.

Poſt δε οι comma Ald. Cam. I. II, in Paſſ. οι deeſt, δε γε ελεγε Arch. Poſt ταδε colon Ald. Cam. I. II, in quibus poſt εινεκεν comma.

χρημα) πρηγμα Arch. Vind. Poſt επεζητητα comma Ald. Cam. I. II, idem poſt ιδεειν τε & poſt απικεσθαι.

μοι απικεσθαι) Bonum foret, modo ſchedae laverent, ες λογες σοι — At reluctantur cunctae, regiae auctoritatis & eminentiae ſpecimen oſtentantes. *Weſſeling.*

Comma poſt τιμιωτατον, ſed nullum poſt φιλος Ald. Cam. I. II.

τε και) deficiunt duo iſta Vindob. Arch. Poſt ευνοες punctum Ald. Cam. I. II.

τα τοι) τα τε Vind. Arch.

τα εμα) Paſſion. Ald. quod convenientius: vulgo τα' μα

Poſt των comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXV.

κατασησας) Arch. Vind. Paſſ. Ask. cum Reg. A. & B. Larcher. In Ald. & aliis κατασησαμενος.

Αρταφρενεα) Αρταφρενεα Ask. & Paſſ. ſemper, Valla, ſaepeque alii in ſeqq. — Mſſ. Αρταφρενεα, eiusdemque filium Αρταφρενεα τον Αρταφρενεος παιδα nuncupant L. 6 94 & 7. 74. Eadem nominis ſcriptura in Aeſchyli Perſ. v. 21 & ceu Graeca eſſet origine, v. 769 φρενες γαρ αυ-

Digitized by Google

αυτε θυμον διακοσροφεν· clarius ibidem Critici, Αρταφρενης εξ ετομολογιας λεγεται ὁ τας φρενας εχων αρτιας και ακεραιας. Male, ut opinor, in Perſico hominis titulo, cui ſimilis Ινταφρενης in ſchedis lib. 3. 70. At Μεγαφερνης, Τισσαφερνης, & Perſica plura, eorum ſcriptionem ſollicitandam negant. Placuit καταζησας, ſicuti lib. 7. 105 και υπαρχον εν τω Δαριτκω τετον καταζησας, & huius Muſae c. 94. Nam καταζησαμενοι τυραννον c. 92. 1, uſu diſcrepat. *Weſſeling.* Poſt ομοπατριον abeſt comma Ald. Cam. I. II, nec habent poſt Σεσα.

στρατηγον ειναι) ειναι στρατηγον Arch. Paſſ.

παραθαλαστιων ανδρων) παραθαλλαστιων ſine ανδρων vocabulo Brit. A. C. quae abſentia ingrata non foret, niſi iterum στρατηγος δε των παραθαλαστιων ανθρωπων L. 7. 135. *Weſſeling.* Poſt τε ante τον πατερα comma Ald. Cam. I. II. Abſunt commata poſt Σισαμνην & Καμβυσης.

ανθρωπηϊην) ανθρωπην Pollux II. 5. Euſtath. vulgatum habet in Homer. p. 374. 35. Poſt δερμα comma Ald. Cam. I. II.

ετάμε) ετεινε Ald. Camer. I. II, in quibus commata poſt θρονον, poſt ες τον & poſt ἰζων.

ἰζων) προκατιζων legit Priſcian. Gramm. lib. 18. p. 1174 & 1178, quod eſt lib. I. 14.

εδικαζε) εκαθιζε Brit A. C. abſurde.

εντανυσας) ειτανυσας Arch. Poſt τον ante αποκτεινας comma Ald. Camer. I. II, idem habent poſt εν τω.

ad Cap. XXVI.

Βυζαντιες) Βυζαντιειες Arch. Vind. qui poſterior εἰλε και, comma poſt εἰλε Ald. Cam. I II abeſt

abeſt his comma poſt Αντανδρος, ſed inſertum poſt Λημνον τε.

ὑπο πελασγων) reſpexit Euſtath. in Perieg. v. 347, conf. L. 6. 138.

ad Cap. XXVII.

Poſt Λημνιοι comma Ald. Camer. I. II, in quibus punctum poſt ευ, & poſt αμυνομενοι comma, quod poſt ανα χρονον abeſt, puncto poſt εκακωθησαν poſito. Eodem modo interpungunt H. Stephanus in edit. I. 4. Larcher. recte. Vid. Viger. de Idiotiſm. c. 9. ſect. 1. reg. d. p. 515. §16. ευ negligit Arch. cum Vind.

Poſt αυτεων comma, nullum poſt Λυκαρητον Ald. Cam. I. II.

Σαμε) Σαμον Arch. Poſt ηδε punctum Ald. Cam. I. II, in quibus comma poſt ηνδραποδιζετο.

λειποστρατης) λειποστρατη Arch.

τον Δαρειε στρατον, τον απο) τε Δαρειε στρατον απο Paſſ. poſt αποκομιζομενον punctum Ald. Cam. I. II.

μεν νυν) duo haec abſunt Med Ask. Paſſ. qui omnes ὁτος δε τοσαυτα. Poſt χρονον comma Ald. Cam. I. II.

ανεως κακων ην) Lycaretum haec, αιτιη δε τετε ηδε, ſi tangunt, quae plerorumque opinio, ſequentia violentae eius mortis cauſſam explicabunt: tum ανεως κακων ην neceſſario mutationem ſubibit, daturam aut αινως κακωθη, *dira perpeſſus eſt*, ex Pavii hariolatione, aut αναπλεως κακων ην, *malis coopertus eſt*, ex mea olim, aut ανευ κακων, ut Portus, aut aliud quidpiam conſimile: neque enim id, quod legitur, ad

Digitized by Google

ad necem ducit truculentam. At de Lycareto móliſſime ſcriptor τελευτα, nulla flagitii adſperſa macula, neque, ut alioqui ſolet, κακως τον βιον τελευτα. Lenino praeterea is praeerat, orae maritimae nequaquam, ſed Otanes, τοτε διαδοχος γενομενος της στρατηγιης Megabazi, qui quidem Perſa origine, & memor paterni ſupplicii, alios neglectae in Scythas militiae, nonnullos ob divexatos poſt infauſtam expeditionem Perſas arceſſere potuit, ad opprimendos certe hoc colore uti. Bene de illo τοσαυτα εξεργασατο στρατηγησας, *haec in praefectura deſignavit.* Ex his conſequens eſt, ut ανεως κακων ην de Otane dicatur. Heſychius ανεω, αφωνοι, ενηεοι, ex Poeta Il. γ. 84', ubi Schol. ησυχει, ανευ ιωης, τυτεσι, φωνης και θορυβε. Addit Alberti, dictum Noſtri elegans eſſe, atque ab aliis non intellectum. Mihi de prima voce dubitatio nulla: qui utramque coniunxerit, nullum novi. Id conſtat, multa Herodotum ſibi priva habere, & florente Joniſmo vigere potuiſſe, quae ob deſuetudinem nobis moleſtiam creant. Utcunque fuerit, in conſtantiſſimo codd. conſenſu acquieſcam, donec melior & hilarior adfulſerit lux. Reiskii ſuſpicio ανεσις κακων ην, laude non caret. *Weſſeling.* Cum vicinis iſta, me iudice, non ſatis apte cohaerent. Quae ſequuntur παντας ηνδραποδιζετο — usque ad στρατηγησας, illa non Lycaretum, ſed ſpectant Otanem, τον των παραθαλασσιων στρατηγον, qui Megabazo ſucceſſerat: forte verſus aliquot hic interciderunt. — Ανεως κακων non videtur Euſtathio lectum, Homeram vocem αιεω ſaepe tractanti, quam poeticam cenſet λεξιν, και

Digitized by Google

ασυμβολον εις λογον πεζον· Reiskio quod venit in mentem ανεσις κακων, mihi quidem non diſplicet. *Valkenar.* Cum duumviris his ſentit Larcherius ad Otanem haec referens, non ad Lycaretum, recepitque cum Barreo in Commentar. Acad. Inſcr. T. XII. Hiſt. p. 180 & 181 emendationem Reiskianam ανεσις κακων, quam quoque Germanicus interpres Degenius expreſſit. Nobis maxime videtur veriſimile, cauſſam mortis Lycareti, poſt voces αιτιη δε τετε ηδε excidiſſe, & ad Otanem ſequentia: παντας — eſſe referenda.

ad Cap. XXVIII.

Poſt κακα punctum habet Ald. Cam. I. II, comma eaedem poſt τετο μεν.

ὁ Ναξος) ην αξιος in Paſſ. & Arch. tum ευδαιμονιην Arch.

αυτον) deſit Arch.

ταμαλιςα) τα μαλιςα Vind.

κατηρτισαν) ora Steph. Paſſ. Ask. & duo Brit. alii cum Ald κατηρτισαντο. Syllabam deletam male geminatam, ut legatur κατηρτισαν, quod praebet margo Steph. quodque paullo poſt recurrit, ἑτω Μιλησιες κατηρτισαν Parii, quos ſibi diffidentis Mileſii pacis ſumſerant reconciliatores, καταρτιςηρας, qualis Cyrenaeis fuerat Demonax Mantinenſis IV. c. 161 φιλες διαφερομενες καταρτιζειν legitur apud Stob. p. 20, a6 & alibi. Propriam verbi vim in ſciſſis refarciendis ſitam proprius reſpicit Herodotus V. c. 106 ἱνα τοι κεινα παντα καταρτισω ες τωὐτο· pro-

prouti legitur in Mſ. & recte ſcribit Wetſten. in Matth. IV. 21. *Valkenar.*

τῶν) abeſt Arch. Vind. Paſſ.

ad Cap. XXIX.

οἱ Παριοι) Arch. aberat antea, nec habet Ald.

ἀριζοι) οἱ ἀριζοι Paſſ. Ask.

ες τὴν Μιλητον) omittunt Brit. A. C.

δὴ) deſit Arch. Vind. poſt τὴν χωρὴν punctum Ald. Cam. I. II.

διεξιόντες) διεξελθοντες Arch. Vind. alterutrum gloſſa.

ὁκως τινα ἰδοιεν ἀνεζηκυιὴ) Adſtipulor Reiskio & Abreſchio, ἐν ἀνεζηκυιὴ primitus fuiſſe arbitratis, praepoſitionemque a praeeunte verbo abſorptam: neque improbo ἀνεζηκυιὴν χωρὴν de *neglecta* & *deſolata* regione, etſi ap. Themiſtium, quem Abreſch. ſubminiſtravit, Or. XXII. p 280 τοπος ὑψηλος τε καὶ ἀνεζηκως. Clarum eſt, χωρὴν ἀναζατον hic indicari. *Acclivis regio* debetur Gronovio, neglexerat Valla. *Weſſeling.*

τῷ δεσποτεω) articulus non eſt in Arch. poſt ἀγρῳ punctum poſuit Ald. Camer. I. II, quae comma habent poſt τῶν ante ἑυρον & punctum poſt ἐξεργασμενῳ, comma iterum poſt ἐπιμελησεσθαι.

ὡσπερ τῶν) Med. Paſſ. Ask. Vindob. Arch. Brit. A. C. vulgo ὡσπερ καὶ τῶν cum Ald.

τουτοις) τουτων Arch. Paſſ. Vind. Ask. ora Steph. abeſt a Brit. A. C. vid. c. 33.

ἐτῶ Μιλησιῳ) Μιλησιῳ ἐτῶ Paſſ. Ask.

Digitized by Google

ad Cap. XXX.

των παχεων) παχεις hinc ſumſit Suid. & Poll. Poſt δημω punctum, poſt φυγοντες δε comma Ald. Camer. I. II, quae poſt Λυσαγορεω punctum, poſt τον comma habent

ὁ Δαρειος) deſideratur artic. in Paſſ. Ask.

ην Μιλητω) ην της Μιλητω Arch. Vindob. punctum poſt Μιλητω Ald. Cam. I. II.

δυναμιν τινα) *Aliquantum copiarum;* Valla. Fac tantillum petiiſſe copiarum. qui noverant ὀκτακοσχιλιην ἀσπιδα Ναξιοισι εἰναι, unde tandem pendebunt ſequentia καὶ κατελθοιεν ες την ἑωυτων; an ab εδεοντο; Non opinor: voculam τινα mutemus in ἱνα· ut exules Naxii rogarint Ariſtagorem, εἰ κως αὐτοισι παραστχοι δυναμιν, ἱνα κατελθοιεν ες την ἑωυτων, *velletne ſibi copiar dare, ut in patriam poſſent reſtitui:* voce depravata, καὶ neceſſario debebat interſeri. Saepiſſime, quando praecedit εἰ, ſubiectum ἱνα iungitur optativo: neceſſe non arbitror, ut in eam rem exempla congeram. *Valkenar.* Emendatio ſine dubio veriſſima, recipiendaque. Subſcripſit ei quoque *Larcherius.*

κατελθοιεν) κατελθη regius B. Larcher. Poſt ἑωυτων punctum Ald. Cam. I. II.

επιλεξαμενος) Citat Suidas in v.

την Ἰσιαιδ) τδ Ἰσιαιδ Arch. in Paſſ. non eſt artic.

Poſt προσεφερε punctum Ald. Cam. I. II. προσφερε Arch

φερεγγυος) Exſcripſit Suidas in v. Poſt μηχανησομαι δε abeſt comma Ald. Camer. I. II, quae punctum habent poſt ποιευμενος, & poſt τηδε.

Ar-

Digitized by Google

Αρταφερνης) Αρταφρενης ora Stephan. & in ſeqq

ὁ δε Αρταφερνης) negligunt nomen Brit. A.C.

Ὑσασπεος) Ὑσασπεω Arch. Vind. vid. L. 3. 70. Poſt πολλην comma Ald. Cam. I. II, punctum in his poſt νεως, & comma poſt των ante αν.

χρηζωμεν) χρηιζωμεν Arch.

προσεθεσαν) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Brit A C. προσεθεντο Ald. Edd conf. Gronov. qui: Conſideravit hunc locum Portus, & quidem multa cum attentione in lexico velut Herodoteae loquutionis ſpecimen, pro communi συνισαιαι commendare. aut etiam alicui adhaerere. Verum in Mſ. Med. legebam προεθεσαν, quod ipſum activum notatur ex 3, 62 ὅτι μοι διεκρηξαο το τοι προσεθηκα πρηγμα —

ὑπισχεσθαι) ὑποσχεσθαι Arch.

Poſt διαλυσοντες comma Ald. Camer. I. II, idem poſt τα ante αν & poſt ὡς δε, punctum poſt νησιωτας, comma poſt Κυκλαδων in iisdem.

ad Cap. XXXI.

νησος) Praetereunt hanc vocem Med. Paſſ. Ask. An non ridiculum, hoc Geographiae vocabulo iam uti apud virum maris Aegaei ſatis peritum? Non eſt haec remota ab Aſia, ut de Euboea mox convenientius ſit, ea deſcriptione uti. Quidquid ſit, certe vox ultima non eſt in Mſ. *Gronov.* Laudare non debeo codd. e quibus νησος exulat. Perſae cum Cycladum inſularum nullam tenerent ditione, qui potuit Ariſtagoras, niſi imprudenter, Naxum, tacita illius poſitura & indole, Perſae occupandam pro-

Digitized by Google

pinare? De Cyclad. Euſtath. in Perieg. v. 525 & eo prior Strabo lib. X. p. 743. B. *Weſſeling.* Poſt νησος comma Ald. Cam. I. II.

δ' ενι) δε εχει Arch. Vind. Pariſ. A. B. δ' εχοι Ald. Brit. duo cum Edd. quod nunc eſt, debetur Med. Ask. Paſſ. prioribus conſpirat Euſtath. ad Perieg. v. 525. p. 211. Quandoquidem Euſtath. et tot membranae, χρηματα δε εχει dilucide oſtendunt, eo in diſſenſu electionis arbitrium eſt Accedo Gronovio, editumque amplector. Sic lib. I. 181 αγαλμα δ' ην ενι ϐδεν αυτοθι ενιδρυμενον· & c. 183 ενθα αγαλμα μεγα τε Διος ενι κατημενον χρυσεον. Plura ſe ultro offerent, collecta a Raphelio in S. Paulli Ep. ad Gal. 3. 28. *Weſſeling.*

Poſt ανδραποδα colon Ald. Camerar. I. II, comma habent poſt ποιησαντι & poſt τετο μεν.

χρηματα μεγαλα) μεγα χρηματα Arch.

δικαιον. Med. Ask. Paſſ. reliqui cum Ald. δικαια. Nolo, rixoſus ne videar, hoc proſcribere, probe gnarus, ab Aldo ſi δικαιον veniſſet, & Florentiae δικαια maluiſſent, primas fuiſſe ablaturum. Olim certe ita loquebatur. Noſter lib. 8. 111 ἑτω τε σφι καρτα δοτεα ειναι τα χρηματα· & 9. 22 ϑ ποιεετε δικαια επι τες πατερας ϛρατευομενοι. Thucyd. 8. 106 και ενομιζαν σφισιν ετι δυνατα ειναι τα πρηγματα — περιγενεσθαι. *Weſſeling.*

εξι) abeſt Arch. Vindob. Brit. A. C. Ald. habent Med. Paſſ. Ask.

προσκτησεαι βασιλεϊ) βασιλεϊ προσκτησεαι Ask. Paſſion

αυτην τε Ναξον) την τε Ναξον Arch.

Παρον τε) Omittitur τε in Arch. Vindob. Ask.

Digitized by Google

Ask. Paſſ. Poſt τε & poſt Ανδρον commata Ald. Cam. I. II.

καλευμενας) καλεομενας Arch punctum poſt vocem ponit Ald. Cam. I. II.

ὁρμεωμενος) ὁρμωμενος Arch

χειρωθηναι) αἱρεθηναι ora Steph. Arch. Vindob Ask. Paſſ quod gloſſam olet. Conf. c. 97. *Weſſeling.*

εξηγητης) εξητης Arch. ex compendio ſcripturae. Melius Suidas in voce, haec citans. Poſt αγαθων colon Ald. Cam. I. II.

αντι δε) αντι γαρ ἑκατον Arch. Vind. Brit. A. C. των abeſt etiam Med. Ask. Paſſ. qui cum M. αντι δε; ex Aldo αντ γαρι των ἑκατον.

τετοισι και αυτον) και τετοισι και αυτον βασιληα Arch. Vind. και αυτον etiam Med. Paſſion. Askew. & Suidas in Συεπαινος. Antea ex Aldo και τον

ad Cap. XXXII.

απηῖε) Medic. Ask. Paſſion. In Ald. & aliis απηει.

Αρταφερνης) Αρταφρενης Paſſ. Ask. Vind. & plerumque.

ὑπερθεντι) Exſcripſit Suidas in voce.

δικοσιας) εβδομηκοντα Suidas, ex confuſione literarum σ & ο, ut bene Portus. *Weſſeling.*

τε) deſit Arch. Vind. Poſt τε ante Παυσανιης comma Ald. Cam. I. II.

Κλεομβροτε) Κλεομβοντεω Arch. Voluit Κλεομβροτεω, ut Κροισεω &c.

αληθης γε ὁ λογος) αληθης γε εϛι ὁ Ask. Paſſion. Arch. Vind. & margo Steph. quod addi

Digitized by Google

poterit. Non reluctabor, ubi ex ſcriptis γε εϛι acceſſerit. *Weſſeling.*

ad Cap. XXXIII.

Poſt Αριϛαγορεα comma Ald. Camer. I. II. Enclitica non eſt in Arch. Paſſ. Ask. qui duo Αριϛαγορην, prave, vid. Euſtath. in Hom p. 234 18, comma poſt ϛρατιην Ald. Cam. I. II, idem poſt Ναξιϐς.

Καυκαϲα) Medic. Ask. Paſſ. Valla. Ceteri cum Ald. Καυκαϲον.

συνηνειχθη γενεϲθαι) punctum hic poſuit Ald. Cam. I. II. συνενεχθη Arch. Vind.

νεος) νεως Arch. & ter quidem. Poſt nonnulla δεινον τι ποιηϲαμενος omnes. Poſt τω ante ϐνομα comma Ald. Cam. I. II

δια Θαλαμιης) δια Suidas non habet, his uſus in Θαλαμιδιοι.

διελοντας) nonne ad ſententiam διελωντας accommodatius? διελωντας — κατα τϐτο, ad hunc modum per navis foramen traiicientes, ut caput &c. ſimili confuſione εξελοντα Πιϲιϛρατιδας & εξελωντα membranae lib V. 63. Vulgatum ex Heſychio διαμεριϲαντας, διανειμαντας iudicabit. *Weſſeling.*

Poſt Αριϛαγορη & δηϲας commata, poſt λυμαινοντο punctum Ald. Cam. I. II, in iisdem poſt ελθων comma, punctum poſt Περϲην.

παραιτεετο) παρητειτο Schol. ad Com. Veſp. v. 1249, & Suidas in iſto verbo, etiam alia mutans. Comma poſt των ante εδεετο Ald. Cam. I. II.

εϲπερχετο) επερχετο Arch. Vindob. Valla: ma-

Digitized by Google

male. Poſt Αριζαγορη punctum Ald. Cam I. II, in quibus comma poſt ὁ δε.

σοι δε) συ δε Arch. Valla, *quid tibi, inquit, eſt cum iſtis negotiis?* Noverat vir doctiſſ. non ſic loqui ſolere Romanos; ſed, *quid iſthic tibi negotii eſt?* &, *quid tibi cum iſtis eſt negotii?* Non aliter Graeci ſolent. Videor mihi ſuum Herodoto reſtituiſſe corrigendo: Σοι δε και τουτοισι πρηγμα τι εστι? ὃ σε απεπεμψε — *Quid vero tibi cum his eſt negotii?* an non te miſit. — Jam primum vide mihi quaeſo quantilla ſit mutatio, ex τουτοισι male repetitum, ut millies evenit, τοισι delevi. deinde πρηγμα in talibus eſt ex more recepto; ſaepius tamen omitti ſolet, ut apud Latinos. Quod apud Terentium, *Quid tibi rei mecum eſt?* apud Plautum dicitur, *Quid mecum eſt tibi?* Stich. II. 2. 9, eadem ellipſi Liv. 8. 25. *Lucani atque Apuli, quibus gentibus nihil ad eam diem cum Romano populo fuerat, in fidem venerunt*, plene loquitur Herod. V. 84 οἱ δε Αργινηται εφασαν σφισι τε και Αθηναιοισι ειναι ἑωυτων πρηγμα· qui locus vel ſolus, ut puto, correctionem ſatis adfirmaret. Demoſth. qui c. Aphob. p. 517. 48 ſcripſerat, τι τω νομω και τη βασανω; plene dixit pro Coron. p. 186 διομνυμενος μηδεν ειναι σοι και Φιλιππω πραγμα. Comicus Nicomach ap. Athen. VII. p. 291. B. Εγω· γεωμετρικη δε και σοι πραγμα τι; Variat ſtructuram Plutarch. T. 2. p. 52. C. In eundem ſenſum Comicus ap. Stobaeum p. 501. 4 τις γαρ κατοπτρω και τυφλω κοινωνια; Philoſtr. p. 662 Σοι δε τι και Πρωτεσιλεω κοινον; hoc in talibus multo frequentius tantundem valet, ac in Herod. πρηγμα. *Valken.* cuius cum Larcherio in ſententiam tranſi-

Digitized by Google

mus, & hanc emendationem recipiendam ducimus.

ϗ σε) Med. Paſſ. Ask. Arch. in aliis & Ald. ϗ δε. Poſt πλεειν τη comma Ald. Cam. I. II.

Poſt Αριζαγορης punctum Ald. Camer. I. II. ὁ Αριζαγ. Paſſ. nec prave.

Φρασαντας) Φρασσοντας Paſſ.

ad Cap. XXXIV.

εσενεικαντο) εσηνεικαντο Paſſ. Vindob. Poſt τειχος punctum Ald. Camer. I. II. Abeſt his comma poſt παρεσκευασαντο δε, & colon ponunt poſt πολιορκησομενοι.

βιτα και ποτα) Med. Ask Arch. Paſſ. alii σιτια ut Ald. quae frequens ſcriptionis commutatio.

και τειχος) και το τειχος Paſſ. Brit. A. C. Iſta duo ex anterioribus, ut hariolor, huc migrantia, ſi deforent, neutiquam reducerem. Turbant orationis habitum & iuncturam, ſive εσαξαντο cum Valla & Porto ex σαξασθαι, *farcire*, ſeu ab εσαξασθαι derivaveris. Prius inſolitum mihi quid praefert, reſpuitque σιτα και ποτα, non profecto ita farcienda ſarciendaque, ac το τειχος fortaſſe; poſterius, iſta ſi exulent, aut ες τειχος, quae Reiskii ſuſpicio, probatur, vero non diſconveniet. Ipſemet ſcriptor viam emunit L. I. 190, Babylonii προεσαξαντο σιτια ετεων καρτα πολλων, ante plurium annorum commeatum importarunt, & VIII. 20 ὑπ' εξεκομισαντο ἁδεν, ετε προεσαξαντο Euboeenſes. *Weſſeling.* Non miror, in forma verbi, Grammaticis haud animadverſa, Vallam, Portam, ſimilesque haeſiſſe literatores; ille *murorum refectionem*, quam

quam επισκευην vocant, ſignificari credidit: Portus reddidit, *muros muniverant*, retulitque ad σαττειν. Verum vidiſſent, ſi ſimilia comparaſſent Herodoti; l. c. 190, Babylonii κατειληθησαν εχς το αστυ, in urbem autem, obſidione praeviſa, προεσαξαντο σιτια ετεων καρτα πολλων, *iam ante comparaverant multorum annorum commeatus*, id ipſum Portus etiam adnotavit, intellexitque VIII. c. 30 ωτε εξεκομιταντο ωδεν ωτε προεσαξαντο. Non facile reperietur, qui praeter Herodotum adhibuerit αξασθαι, εσαξασθαι, προεσαξασθαι. Quae habet ηκται & εσηκται, illa reperiuntur & apud alios iſtius etiam aetatis. — Jam vero και τειχος ab imperito poſitum ſuſpicor, & ab Herodoto ſcriptum: ad oppugnationem autem tolerandam ſeſe paraverant, και σιτια και ποτα το τειχος εσαξαντο, id eſt εσ το τειχος ηξαντο, & eſculenta potulentaque curaverant intra urbem importari. — Primum εσενεικαντο τα εκ των αγρων ες το τειχος· ex agris omnia comportaverant in urbem, quae quidem eſſent mobilia; pro more degentium in iſtiusmodi regionibus, in quibus una praeſertim urbs tantum eſſet muro munita: de Naxiis locupletibus ſcribit Ariſtoteles in Rep. Naxior. ap. Athen. 8. p. 348 A. των παρα Ναξιοις ευπορων οι μεν πολλοι το αστυ ωκεν, οι δε πολλοι διεσπαρμενοι κατα κωμας. Eadem ratio fuit in Attica; ſaepius itaque leguntur in hiſtoria quoque recentiori tempore Philippi & Alexandri (Demoſth. p 140. 68. Diod. Sic. T. 2. p. 162) omnia mobilia e pagis in Athenas Attici comportaſſe, in primis bello Peloponneſiaco: praeter Thucydidem teſtis eſt Ariſtophanes Equ. v. 789,

789, 802. Αχ. v. 72. Ειρ. v. 631. Schol. *δια τας συνεχεις των πολεμιων εισβολας εσκευαγαγησαντο εις την πολιν οι εκ των αγρων.* *Valken.* Reiskianam probavit coniecturam Larcherius, quam haud neceſſariam ducimus. Valkenarianamque praeferimus explicationem, emendationemque eius *και σιτια και ποτα το τειχος εσαξαντο* ducimus recipiendam

παρεσκευαδατο) *παρεσκευαζοντο* Arch. Paſſ. Ask. Vindob. & ora Steph. Vulgatum tuentur Med. Brit. duo, Ald. & Euſtath. ad Homer. p. 234. 21, comma poſt vocem habet Ald. Cam. I. II, poſt *τεσσερας* in his punctum.

κατεδεδαπανητο σφι) *καταδεδαπανητο* Arch. neglecto, ut ſaepe, augmento.

τειχεα τοισι) *τειχεα σφι τοις* Arch.

απαλλασσοντο) *απαλλασσαντο* ſolus Medic. Male Med. eveniat, cuius imperio Graecis inauditum *απαλλασσαντο* ſermonis ornatum foedavit. Sexcenties illibatam ſedem, quod reſtituimus, tuetur, & inconſulto unius iuſſu novam induere ſpeciem debuit? *Weſſeling.*

ad Cap. XXXV.

εκπληρωσαι) *εκτελεσαι* marg. Steph. Arch. Vindob.

απαιρησεσθαι) *απαιρεθησεσθαι* Med. Askew. Paſſ. *αφαιρεθησεσθαι* Vind. Arch ex Ald. Pariſ. A. B. *αποαιρησεσθαι*, *απαιρεθησεσθαι* inſtauratum a D'Orvillio ad Charit. lib. I, 12. p. 127 laudibus fertur. ego *απαιρησεσθαι* non adſpernor: tritum enim olim, cui paſſivum recentiorum acumen ſubſtituit crebro. Dederat Aldus *πολλον ελασσωσεσθαι* lib. 6. 11 maluerunt *ελασσωθησεσθαι*;

ϑαι: Talium copiam poſt Kuſterum & Dukerum conduxit Hemſterhuſius ad Thomae Τιμησεται & Pierſonius in Moerid. p. 367. *Weſſeling.*

αρρωδεων τε) αρρωδεων δε Ask. Arch.

ϐδαμως) ϐχ Brit. duo, ſervat receptum Aeneas Tact. p. 1704 edit. Gronov. haec deſcribens.

αποξυρησας) αποξυρισας Arch.

επεαν) επην id. & Paſſ Vind.

εποιεε) εποιησε Arch. Paſſ. Vind. ſpectavit haec Nonnus ad Gregor. Naz. Stelit. II. p. 162. Poſt Σϐσοισι punctum Ald. Cam. I. II, colon in his poſt ϑαλασσαν.

μη δε) Praeſtat hoc ex Reiskii indicio, atque ita Aldus, cui, praeeunte Weſſelingio, accedo, antea μηδε. Mox ϐδαμως Brit. A. C.

ad Cap. XXXVI.

Poſt γνωμην comma Ald. Cam. I. II, idem in his poſt παντες & poſt λογοποιος.

καταλεγων) κατα τα λεγων Arch. Poſt παντα των comma, poſt αυτϐ punctum Ald. Cam. I. II.

επειϑε) επεισϑη Arch. Poſt ποιεειν comma Ald. Cam I. II.

την Μιλησιων) Med. Paſſ. Ask. ceteri cum Ald. την των, quod mutatione non indigebat. Poſt τα ante Κροισος comma inſeruit Ald. Camer. I. II.

επικρατησειν) επικρατησας Brit. duo, mox ἑτως plures.

συλησειν) συλλησειν Ald. Camer. I. II, in his poſt αυτα punctum, poſt μεγαλα nullum comma.

ἐν

εν τω πρωτω) Ask. Arch. Vind. ora Steph. Valla, antea προτερω cum Ald. Non diſſentio a Mſſ. alibi εν τοισι πρωτοισι των λογων L. 7. 93, uti & Strabo lib. 15. p. 1011. B. *Weſſeling.* Poſt γνωμη punctum Ald. Cam. I. II.

πλωσαντα ες Μυουντα) πλωσαντες Μυουντα Brit. A. C. Poſt απελθον comma nullum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXVII.

Ολιατον Ιβανωλιος) Ολιαν τον Brit. A. C. & Ιβανολιος in Paſſ. Ιβανωλλιος.

Μυλασσεα) Μυλασεα Brit. A. C.

Τερμερεα) iidem cum Arch. Vind. Paſſion. Ask. ora Steph. Valla duobusque Regiis *Larcherii*: olim Τερμενεα. Auſpiciis utor ſchedarum, quibuscum Steph. Byz. Τερμερα πολις Λυκιας, απο Τερμερυ· ὁ πολιτης Τερμερευς. Fuit in Cariae Lyciaeque finibus. Cariae Τερμεριον & χωριον Τερμερον agnoſcit Strabo L. 14. p. 971. A. cui Cariae in ſitu Herodotus lib. 7. 98 congruit. *Weſſeling.*

Εξανδρυ) Εξανδρεω Arch. more ſcriptoris, ideoque recipiendum εξ ανδρος Paſſ. Vind. Laurentius *Alexandri.* Poſt τω comma Ald. Cam. I. II, in his comma poſt συχνους, nullum poſt απεσηκεε.

ἑκοντες) ενοντες Arch. & συναπιξαιατο cum Med. Paſſ. Ask. quae & Porti coniectura: antea συναπιξεατο.

Poſt εποιεε punctum, poſt τους μεν comma Ald. Cam. I. II, in quibus punctum poſt τυραννων, comma poſt ποιεεσθαι, nullum poſt πολισι.

ad

ad Cap. XXXVIII.

Poſt εξαγαγοντες comma Ald. Cam. I. II.

αὐτεων) αὑτεων iidem. Poſt ὡς δε comma in iisdem.

πλευνες απιεσαν) margo Steph. Vind. Arch. Ask. Brit. A. C. Regii omnes *Larcherii*: πλευνες αυτων Ald. Medic. Paſſ. Expunxi pronomen, ex praegreſſis inculcatum temere. *Weſſeling.* Jonice Herodoto απιεσαν ſignificat *dimittebant*: hic itaque ſcribendum απηϊσαν, i. e. απηλλασσοντο, quod huius etiam vice reponendum eſt ex codd. p. 425. 18. *Valcken.* Hanc Valkenarii coniecturam probare poſſet Regiorum unus Larcherii, in quo απεσαν. Poſt απιεσαν colon Ald. Cam. I. II.

εγενετο) εγινετο Vind. Paſſ.

εδεε γαρ δη συμμαχιης — εξευρεθηναι) moleſtiſſima. ultimum ſi nusquam foret, leni flueret oratio tractu: cum mordicus tamen ſcripti retineant libri, Pāvii molimen εδεε — συμμαχιη τινος οἱ μεγαλη εξευρεθηναι reformat, Reiskii συμμαχινην τινα οἱ μεγαλην εξευρεθηναι. Vtri adplaudam, haeſito, ob Herodoteae abundantiae moram. *Weſſeling* In iſtis poſtremum non ſane delendum, ut ille putabat, ſuperfluum adiicitur more Herodoteo: ſic ανιεσι τας τριχας αυξεσθαι, p. 102. 7, atque alibi ſimilia reperiuntur *Valken.* accedente *Larcherio.*

ad Cap. XXXIX.

Poſt Λεοντος & περιεων commata Ald. Camer. I. II.

στστε-

ετετελευτηκεε) ετελευτηκε duo Brit. Comma poſt Αναξανδριδεω Ald. Cam. I. II.

ειχε — γενος) decem haec omittunt Brit. duo per ſocordiam κατ' ανδραγαθιην Arch. Vindobon.

καταθυμιης) Spectavit vocem Euſtath. Homer. p. 149. 32. Poſt ειπαν abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ει τοι) ει τοι συ σεωϋτε Arch. Vind. γε deſit etiam Paſſ & Brit. A. C. antea ει τι cum Ald. Placuit ſcriptura Arch. & Vind. priore commodior. *Weſſeling*

τετο εϛι) τετ' εϛι Ald. Cam. I. II.

Ευρυσθενεος) Medic. Arch. Paſſ. Ask. Brit. A. C. olim cum Ald. Ευρυσθεος. Peregregie Med. pluresque alii. Vulgatum enim antea, optimo Gronovio iudice, abſurdiſſimum. Procopius, ſollers priſcorum aemulus, Bel. Perſ. I. ϛ ὁτι μη εξιτηλε παντα πασι γενες τε βασλεε, Perſarum, οντος & L. 2. 22. *Weſſeling.* Poſt εξιτηλον comma Ald. Camerar. I. II, idem poſt νυν την.

εκ σεο) εκ σεο, αλλην Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Pariſ. A. B. duo Brit. Valla: olim cum Ald. εκ ϛεο, ἀπες, αλλην, quod reſtituimus Herodoto. In ambiguo animus fuit Weſſelingio, retinendumne Aldi ἀπες, an furcillis eiiciendum: tot tandem conſpirans codd. imperium hanc in partem impulit. Videntur, quae Gronovii etiam ſententia, conſulto infauſtum vocabulum ſilentio Ephori preſſiſſe, eaque ſolum ſubieciſſe, quae divortium innuebant clariſſime. Pauſanias, eodem in negotio occupatus, την γαρ οἱ, Anaxandridae, προτερον συνοικεσαν Αριϛην,

Digitized by Google

ϛην, τα αλλα ϐσαν, συνεϐαινεν, ϐ τικτειν, ubi αρεσην vere Steph. Berglerus, qui καταθυμιην doctiſſimus ſcriptor & Noſtri ſectator induſtrius explicuit Lacon. c. 3. p. 211. *Weſſeling.* Sed, quod a Gronovio iam obſervatum, απεντα in ſequentibus Aldinam probare videtur lectionem.

Poſt γημον punctum Ald. Cam. I. II, idem poſt ἀδησεις.

ἀδησεις) ἡδησεις Brit. A. C. Poſt ποιησειν comma Ald. Cam. I. II, quod inſerunt quoque poſt την ante εχει, omittunt poſt γυναικα.

ἑωϋτω) Deſit Arch. Vallae.

ad Cap. XL.

Poſt Εφοροι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

βελευσαμενοι Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. ex Aldo συμβελευσαμενοι. Poſt ταδε colon. Ald. Cam. I II.

τοι) deſit Arch.

ὀρεομεν) ὀρεωμεν Ald. Camer. I. II, quae & comma poſt της habent

οἱ Σπαρτιηται) Articulus negligitur a Vind. Paſſ. Brit. A. C. poſt βελευσωνται punctum Ald. Camer. I. II, comma habent poſt της & poſt εχεις.

εξεσιος) εξωσιος ora Stephan. Ask. Vulgati patronus eſt Euſtath. ad Homer. p. 1667. 32. Euſtath. αποπεμψιν γυναικος ητοι διαζυγιον veriſſime exponit, Homericum ξυνεσις τε δυω ποταμων illuminans. Quo de genere in Ariſt. Eth. Nicon. II. 7 ὁ μεν γαρ ασωτος εν μεν προεσει, *abiiciendis opibus*, ὑπερβαλλει· & ap. Clem Alex. Paedag. II. 10. p. 223 εις δε την προεσιν αυτϐ

Digitized by Google

(σπερματος) ανδρωσαση. Merum itaque interpretamentum, quod Ask. offert, εξωσιος *Wesseling.*

Post παρεχεις comma, post παρεχε colon Ald. Cam. I. II.

ϑδαμως) Medic. Arch. Pass. Vind. Ask. Ald. & alii ϑδαμα, frequente mutatione.

ad Cap. XLI.

Post χυνη comma, post τϑτον punctum Ald. Cam. I. II.

αὐτη τε) αὐτη τε Arch.

απεφαινε) απεφανε Vind.

Post εκυησε abest comma Ald. Camer. I. II, comma in his post πυϑομενοι.

φαμενοι αυτην) duo haec absunt Brit. A. C. qui mox κοπεειν prave, comma post κομπεειν Ald. Cam. I. II, nullum post αλλως, punctum post ὑποβαλεσϑαι. Post συνταμνοντος comma nullum, commata post απιϛιης & περιίζομενοι & & post ἡ δε, & οἱ δε.

Κλεομβροτον τε) solus Arch. nec male, enclitica antea aberat, quam nec Ald. habet. Post ἡ δε abest comma Ald. Cam. I. II.

Περινηταδεω) Medic. Ask. Arch. Vind. Pass. Valla, alii cum Ald. Περινηταδεω.

ad Cap. XLII.

Post Κλεομενης abest comma Ald. Camer. I. II, punctum ponunt post ακρομανης τε. Habet Pollux VI. 125, hoc ex loco. Post Δωριευς comma Ald. Cam. I. II, in quibus colon post βασιληϊην.

χρεωμενοι) Defit vocabulum Arch. Vind. & Vallae, potestque abesse.

ἐξη-

Digitized by Google

ἐξησαντο) ἐξησαντο Ald. Camer. I. II.

δεινον τε) δεινον τοι Arch. δεινον τι Brit. A. C.

λην) Med. Paſſ. Brit. A. C. λαον Paſſion. Arch. Vind. Ald. atque ita paſſim. Mox ηγε Med. Paſſ. Askew. Arch. αγε Pariſ. A. B. duo Brit. Ald. Edd. ſiue augmento, ut ſaepius. — Tralatitium eſt ac leve, nec tacendum, novum enim ſpecimen audaciae amanuenſium. Ecquis in animum inducet, modo λαον, modo λεω. II. 129, hic λην, nulla praeſertim variandi neceſſitudine, ſcribere decreviſſe? Αγον, poſthabito, qui Jonum mos eſt, augmento, & αγε Ald. & Codd nonnulli dederunt I. 70. 166 170. II. 125 &c mutatur ηγον in ηγε ex reliquorum conſuetudine Graecorum. Mihi inſtitutum non placet. *Weſſeling.* Pauſan. III. p. 211 Δωριευς (ὃ γαρ ηνειχετο ὑπακουειν Κλεομενει μενων εν Λακεδαιμονι) ες αποικιαν στελλεται. Vulgabatur in Herod. αἰτησας λαον Σ. αγε· λην — ηγε dedit Gronov. ex Med. & utramque mutationem vocat *perelegantem*, vellem parcius illa talia viris egregiis excideren: cur ηγε cenſeretur elegantius Homerico & Herodoteo αγε; λην nusquam alibi praebet Herod. neque etiam Portus aut Maittairius invenerunt: hoc tamen facile commendant νηος, Heſychius, & Heraclidis auctoritas. Euſtath. in Od B. p. 93. 32 ληος, ὁ λαος, ὃ μεμνηται Ἡρακλειδης, καθ' ὁμοιοτητα του Νηος, ναος, καὶ Παος, πηος, ὁ ἐξ ἀγχισεως προσγενης (L. προς γενους) ὅπως δε ην επι Ὁμηρου εν χρησει το ληος· ap. Homer. πηος frequentatur: ubi παων habet Nicander Thorac. v. 3. Schol. εν ενιοις, ait, Δωριζει. *Valken.*

Poſt αποικιην comma Ald. Cam. I. II.

Digitized by Google

ιη) εση Arch. poſt νομιζομενων abeſt comma Ald. Cam. I. II.

οἱα) οἱα δε Arch. nec prave. Poſt πλοιᾳ punctum Ald. Cam. I. II.

Θηραιοι) Med. Askew. Paſſ. in quo Θηβαιοι pro gloſſa, Valla: quibus accedit reg. B. *Larcherii* antea ex Ald. Arch. Vindob. Pariſ. A. C. Θηβαιοι, perperam. Jure Θηραιοι Med. Valla & alii. Euſtathii αποικιᾳ δε εστιν ἡ Κυρηνη νησιωτων Θηβαιων ad Perieg. v. 213 ſimillima in macula eſt, bene a T. Fabro L. I Ep. 9 eraſa. *Weſſeling.* Θηραιοι rectius, Thebani enim a mari remoti *Goldhagen*

οικησε) οικισε Valla, Arch. Vindob. quod haud ſcio praeſtetne. Favet opinanti γην κτισαν, ſuperius poſitum, quo colonia deſignatur manifeſto. *Weſſeling.* Poſt ποταμον punctum Ald. Cam. I. II.

εξελαθεις) εξελασθεις Valla, Arch. Vind.

Poſt Μακεων τε & poſt Λιβυων commata habet Ald. Cam. I. II. Diſtinguuntur quidem interdum Φοινικες ſive Καρχηδονιοι, & Λιβυες, h. e. veteres indigenae; ſed Μακας & Libyas quis alius iſta ratione diſtinxit, Μακαι, Λιβυκον εθνος, memorantur Herod. IV. c. 175 & aliis: ex Scylacis p. 112 licet aeſtimare, cur hi potiſſimum illinc expulerint Spartiatas. Secundum Herodotum Macarum Gindanes fuere vicini, horum Lotophagi: Λωτοφαγων δε (IV. c. 178.) το παρα θαλασσαν εχον ταμ Μαχλυες. Forraſſe Μαχλυων, ut alterius populi Africani nomen, non Λιβυων, ſcripſerat Herodotus. *Valken.* Procederent haec inducta copula melius. Omnes Afri Λιβυες, eorum natio, cuius advenae in agris con-

Digitized by Google

conſederant, Macae. Carthaginienſes optime disiunguntur, quippe originis alius, nec veri Λιβυες. Quas etiam in partes Pauw diſceſſit. *Weſſeling.* *Larcherius* delet τε και, quippe ſenſui auctoris nocua, legitque ὑπο Μακεων Λιβυων, quae Weſſelingii eſt ſententia, Valkenarianam quidem laudat emendationem ingenioſiſſimam, ſed Machlyes ipſi nimis remoti habitaſſe videntur.

Καρχηδονιων) Καλχηδενιων Arch.

ad Cap. XLIII.

Ελεωνιος) Pavii Ἑλικωνιος coniectura eſt, quandoquidem nulla in Peloponneſo urbs Eleon, notiſſima Helice, cuius gentile Ἑλικωνιος, L. I. 148. Eſto; unde Anticharen domo Peloponneſium fuiſſe diſcimus? an quod eam in regionem reduci Dorieo conſilii rationem propoſuerit? Non opinor. Ελεωνα Poeta memorat Il. B. 500 & Strabo prope Tanagram L. 9. p. 622. Hinc Ελεωνιος ap. Ethnicogr. in Νεων. *Weſſeling.*

συνεβουλευσε) συνεβουλευσα εκ των Arch. Paſſ. Ask. Vindob. Brit. duo optime. olim ex Ald. συνεβουλευσε οἱ, quod quoniam ſupervacuum, eradicavi. *Weſſeling.*

Λαΐῳ) Quibus veteres innotuerant fatidici, his equidem crediderim hoc in loco *Laium* ſaepe fuiſſe ſuſpectum, quo nomine vatem oracula edidiſſe non alibi, credo, legerant. In Luciani T. 3. p. 241. 23. Solanus, quis, ait, umquam fando audivit Telephum inter vates habitum? ſed cui non innotuit Τηλεμος Ευρυμιδης, ὁς μαντοσυνη ἐκεκασο; huius nomen illic

Digitized by Google

non dubitanter ponendum pro Τηλεφος: hic vellem aeque commode τω Λαϊϐ verum nomen a me poſſet ſubſtitui: longum Graecorum χρησμολογων catalogum erudite contexuit Clemens Alex. Stromat. I. p. 398. 399. Nullus inter iſtos Λαϊος literas proximum accedit Ιαμϐ nomen: Jamus notiſſimus, a quo genus ducebat πολυκλειτον, καθ' Ελληνας γενος Ιαμιδαν, Pindaro celebratum Olymp. VI. 120, ſed neque Jami memorantur oraculi. Forſan uſitatius hic latet nomen Βακιθος, ex eodem agri Tanagraei pago nati, unde fuit Herodoteus hic Antichares, ανηρ Ελεωνιος dictus, ut certe fuit unus Bacidum εξ Ελεωνος της Βοιωτιας, Schol. in Ariſtoph. Ειρ. v. 1071. Vid. Scheffer. & Jac. Perizon. in Aeliani V. H. XII c. 35. — Hoc Spartia ae conſilium dedit Eleonius Antichares, Heracleam conderet in Sicilia, εκ των Λαϊϐ (vel cuiuscunque tandem) χρησμων φασι, Ερυκες χωρην πασαν ειναι Ηρακλειδεων. Doriea ceterosque in Siciliam colonos profectos ſcribit Pauſanias III. p. 247 την Ερυκινην χωραν νομιζοντας των απογονων των Ηρακλεους ειναι, και ϐ βαρϐαρων των εχοντων. *Valkenar.* At optime monuit *Larcherius* emendatione nulla opus eſſe. Λαϊϐ χρησμοι enim non ſunt oracula a Laio dicta, vel quae Laium habuere auctorem ſed oracula Laio dicta, quae Laio vaticinata ſunt, ſicuti apud Sophocl. Oed. Tyr. 907 Λαϊϐ παλαια θεσφατα oracula ſignificant vetuſta, quae Laius a Deo retulerat, & apud Eurip. Oreſt 617, ubi Brunck conferendus ονειρατ' αγγελϐσα τ' Αγαμεμνονος non Agamemnonis ſomnia, ſed ab Agamemnone miſſa ſomnia ſignificant. Laius ſine dubio non de filio ſolum, ſed

ſed & aliis pluribus de rebus oracula conſuluit, cur non haec oracula collecta, & eorum unum id fuiſſe putemus, quod Dorieo communicavit Antichares? Eventus oraculum de Oedipo comprobaverat, quod & aliis fidem attulit atque auctoritatem. Haec Larcherius noſtro quidem iudicio optime explicuit.

Ἡρακληιδεων) Ἡρακλειδων & ſupra Ἡρακλεεων Arch. Vind. Aſkew.

ad Cap. XLIV.

αὐτες) αὐτες Ald. Camer. I. II, in quibus poſt ϛρατευεσθαι punctum.

σφι) Arch. quod Jonum, & cum σφισι ſaepe permutatur. σφισι Ald. &c. Poſt Συβαριν punctum, comma poſt Δωριεα τε Ald. Camerar. I. II.

μετ' αυτε) μετ' ἐωϋτε Ald. Cam. I. II, poſt Κροτωνιηται δε in his comma.

προσεπιλαβεσθαι) προσλαβεσθαι Arch.

Ιαμιδεων) Αμιδεων Arch. & Valla. Laurentii Amadeorum vel Jamideorum vaticinium caſtigavit Faber L. I. Ep. 19, qui de Jamo & Jamidis plura, & P. Victor. L. 13. Var. Lect. c. 15. *Weſſeling.* Conf. *Valken.* ad Λαϊε cap. praeced.

Poſt και τετον comma Ald. Camer. I. II, idem poſt αποδραντα.

παρα σφεας) deſunt iſta duo Arch.

προεχωρεε) Med. Paſſ. Ask. ceteri προσεχωρεε, quod male convenit ad ſententiam componendam, longeque commodius recurrit in fine huius capitis; ut idcirco optimum ſit in Mſſ. προεχωρεε, ex quibus duobus prius negligenter ab Porto citatur, poſterius prorſus omittitur,

Digitized by Google

pro quo ſolet alibi uſurpare γινεσθαι. *Gronov.* Neque in dubitationem venit, quod Gronov. praeclare ex ſchedis inſtauraverit. Peperit, quod ante legebatur, crebra in προσχωρεν & προχωρεν confuſio L. 8. 108. Thucyd. 2. 5 atque apud alios. *Weſſeling.* Poſt Κροτωνα punctum Ald. Cam. I. I.

ταυτα δε κη ἑτοι λεγουσι) ἑτως Brit. duo. Integrae ſanitatis forent modo inſitians vocula, a Valla non verſa, exularet. Vulgato ſuccurritur, ταυτα δε ὡς ἑτοι λεγουσι a Pavio, ταυτα δε κε ἑτοι — a Reiskio Mihi ineptiſſimum κη exilio in tenebras damnandum cenſetur. *Weſſeling.* Nos potius *Barreo* cum *Larcherio* adſentimus, qui in annotatione, a Bellangerio ſervata, & a Larcherio excerpta κη emendavit ων, quae conſuetudo eſt loquendi Herodotea in fine narrationum.

ad Cap. XLV.

Κραξιν) Κραξον Arch. Laurentianum *prope Craſtin lapidum maceriam*, unde proceſſerit, non exputo. Ortelius, Pinedo, Galeus ob Κραξον Arch. comparant Steph. Κραξον, πολις Σικελιας των Σικανων, longe aberrantes. Haec Siciliae urbs, Κρᾶξις amnis Italiae. De Sicula Craſto bene Cluverius Sicil. antiq. II. p. 391 Craſtin, tametſi de Sybari & eius poſitura diligenter, ne verbulo tangens Ital. antiq. III p. 1265. Equidem, quod olim profeſſus ſum, Κρᾶθιν & Αθηναιη επφυμιω Κραθιν ſcripſiſſe Herod. non muto. Sybaris ſita erat, ανα μεσον δυοιν ποταμων, τε τε Συβαρις και Κραθις in Diodori XI. 190 & XII. 9. De Craſti ſilentium. Porro ubi de Aegis Achaiae

Digitized by Google

iae Noſter I. 145 εν τη Κραθις ποταμος αενναος εστι, απο τε δ' εν Ιταλιη ποταμος το ουνομα εσχε, alludente & eadem imitante Pauſania VII. 25. Cur illum quaeſo Achaiae perennem amnem, αενναον ποταμον, vocat, ſi idem Italico conveniret? Παρα τον ξηρον Κραθιν, ubi hic valuerit, diſcriminis in aperto cauſſa. Torrens hieme Crathis fluebat, aeſtatis tempore ſaepe ξηρος ſiccus: par indoles ſicco Tanagro in Virg. Georg. III. 151, ubi Servii ex vero adnotatio. *Sicci* ad tempus aeſtatis relatum eſt: eſt enim hieme torrens. Bene in Gloſſis ξηροποταμος, torrens. *Weſſeling.* Κραθιν praetulit quoque Larcherius, & emendatio haec Weſſelingii, ſi quae umquam, indubitata & Herodoteo contexto inſerenda. Poſt τον comma habet Ald. Camerar I. II.

Κρασιη) Emendandum Κραθιη. Vid. Weſſelingii notam praeced. Poſt τετο δε comma non habet Ald Cam. I. II.

Παρα τα μεμαντευμενα) τα παραμεμαντευμενα. Arch. Vind poſt ποιεων comma Ald. Camer. I. II.

επ' ω) ἐπ' ὃ Vind. poſt ἑλων comma Ald. Cam. I. II.

ε δ' αυ) Graviſſimum hoc loco typographi mendum commiſſum, qui verba: ἀν αὐτές τε καὶ ἡ στρατιὴ διεφθάρη. οἱ δ' praetermiſit, quae inſerenda ſunt.

Poſt τα ante και ες comma Ald. Cam. I. II.

γε τε) Medic. Arch. Paſſ. Ask. Pariſ. B. Vind. ab aliis & Ald. γε exulat.

πολλαπλησια) Arch. Paſſ. Vind. olim cum Ald. πολλαπλασια. Juſtum vulgatum, Sic. VII.

Digitized by Google

48 το Ἑλληνικον στρατευμα φαινεται πολλαπλησιον εσεσθαι τε ἡμετερε· tum VIII. 140. 1 αλλη παρεσαι πολλαπλησιη· & c. 143. *Weſſeling.*

ad Cap. XLVI.

συγκτισαι) Sumſit hinc Pollux 9. 6, poſt Θεσσαλος comma Ald. Cam. I. II.

Παραιβατης) Παραβατης Arch. Brit. A. C. Vindob. ſine cauſa. Poſt h. v. & poſt Κελευς commata habet Ald. Camer. I. II, idem in his poſt Φοινικων.

Εγεσαιων) Arch. Med. Ask. Valla, & poſt pauca; Αγεσαιων Vind. alii cum Ald. Αιγεσαιων. Variare in urbis Egiſtae ſcriptura codd. exaratores locuples teſtis Waſſe ad Thucyd. VI. 6 eſt. Εγεσαιων numi apud Parutam id poſtulant, quod exſtat. Idem in Thucydide, Diodoro, non tamen ſine diſcordia L. IV. 23, Pauſania, Stephano, etiam infra VII. 158 in Arch. aliisque. Legendus eſt Sylburg. ad Dionyſ. Halic. I. Ant. R. p. 42. *Weſſeling.*

Poſt αποικιην comma Ald. Cam. I. II.

Πειθαγορεω) Med. Ask. Paſſ. Πυθαγορεω Arch Pariſ. A. B. & duo Brit. cum Ald. & Valla. Numero Mſſ. Πυθαγορεω nomen vincit. Dubia tamen in re pati poſſum, ſuumque cuique ut ſit arbitrium. *Weſſeling.*

τυραννιδι) τυραννιδα Arch. τυραννιδα επεχειρησε Arch. non ſine exemplo: quale τες επιχειρεειν huius libri principio, & παντα επιχειρει Clem. Alex. III Paedag. p. 264. Plura Perizon. & Aeliani V. H. VII. 13, & Reiskius Animadv. in Dion. Chryſoſt. p. 14. *Weſſeling.* Poſt Σελινυν-

Digitized by Google

νεντος punctum Ald. Cam. I. II, in quibus comma poſt επαναξαντες.

αγοραις) Attigit Euſtath. ad Hom. p. 45, 12 & 1434, 37.

ad Cap. XLVII.

Συνεσπετο) συνεπετο Arch. Vindob. Poſt Κροτωνος punctum Ald. Camer. I. II, comma in his poſt γαμε.

οιχετο) Arch. Pariſ. B. Vind. Ald. Camer. Sylburg. alii ειχετο Mendam agnoverunt docti homines Pavius, D'Orvillus, Reiskius, Abreſch. a Stephani operarum peccato ortam, & propagatam. Prudentior Aldus, quem inſuper habitum miror. *Weſſeling.* Poſt ὁρμεωμενος comma Ald. Cam. I. II, idem habent poſt τριηρει, & ολυμπιονικης.

το ἑωϋτε καλλος) τε ἑωϋτε καλλες.

Εγεσαιων) Αιγεσαιων Ald. & qui ſupra. Poſt τα comma habet Ald. Cam. I. II.

ἡρωον) ἱρωον Brit A. C. erronee, ex pronunciatione Reuchliniana τε η.

ἱλασκοντο) Arch. Vind. & Euſtath. Hom. p. 383. 43, olim cum Ald. ἱλασκονται. Vulgatum poſtulat ſermonis ſeries omnis: deſignatur, quid fieri ſolebat Egeſtae. *Weſſel.*

ad Cap. XLVIII.

Poſt ετελευτησε punctum Ald. Cam. I. II, in quibus commata poſt λιπων & τη.

ad Cap. XLIX.

Comma poſt τω δη, nullum poſt ηιε Ald. Ca-

Camer. I. II, comma in his poſt εν τω, & poſt παντα.

ταδε) Medic. Ask. Arch. Paſſ. Vind. duo Brit. alii τοιαδε cum Ald. quae poſt vocem colon poſuit.

θαϋμασης) θωμασης Arch. Ask.

τα κατηκοντα γαρ) τα γαρ κατηκοντα Arch. Vind. Paſſ. Ask ordine bono.

προεσεατε) προεσατα Med. Arch. Paſſ. Ask. ceteri cum Ald. προεσεατε, quod eodem redit. Portum conſule.

Ἑλληνιων) Ἑλληνων Brit. duo.

εκ της δουλοσυνης) εκ δουλοσυνης Arch. Vind. Paſſ. uti L. IX. 89, poſt ὁμαιμονας punctum Ald. Cam. I. II.

χωρεειν οἱα τε) οἱα τε χωρεειν Vind. Arch. Paſſ. Ask. Poſt εσι punctum Ald. Camer. I. II, quod idem ponunt poſt περι, & comma poſt αυτεων.

αἰχμη) αρχη Arch. Poſt εχοντες comma Ald. Cam. I. II, abeſt his colon poſt αλλοισι.

αρξαμενοισι) αρξαμενοι Arch. Vind. perperam. Comma poſt υποζυγια τε, poſt ανδραποδα punctum, comma poſt τα Ald. Cam. I. II.

βουλομενοι, αυτοι ἂν εχοιτε·) αν εχοιτε αυτοι βουλομενοι Arch. Non illaudabili opera θυμω βαλομενοι vir eruditus, modo animi deliberationem exprimat. Sic. lib I. 84 εφραθαι και ες θυμον εβαλετο. Sic Menander Eclog. Leg p. 95 εν νω βαλεσθε τον πολεμον, ὡτως ολολον πραγμα, bellum, rem adeo ancipitem, animo agitare, etiam Joſeph. B. Jud. VII. 8. p. 430 ταυτα τις εν νω βαλομενος, ἡμων καρτερησει τον ἡλιον ὁραν; Poetarum Apollonii Med. Aeſchyli, Sophoclis

εν

ἐν θυμῷ βαλέσθαι, & θυμὸς βαλλειν congruunt Latino *in pectus demittere*, alienaque ſunt. Quid multis? In vulgato, cui omnes aſſurgunt codd. licet acquieſcere: θυμῷ βαλόμενοι, ubi animo volente, fueritis, ἢν θυμὸς ὑμῖν ἐσι, ut Noſter alias. His autem, quae artiſſime adhaereſcunt, iucundiſſimam ſcriptoris γλυκυτητα manifeſtant. *Weſſeling.* *Quibus vos, ſi potiri libuerit, potiemini*, recte vertit Valla. Quod viro doctiſſ. venit in mentem, θυμῷ βαλόμενοι, ſignificaret *animo conſiderantes.* Hic narratis congruit θυμῷ βαλόμενοι, *cupide volentes* vel *animoſe deſiderantes*, ἐπιθυμητικῶς πρὸς ταῦτα διακειμένοι· idem fuiſſet: τὰ, ἐς τῶνδε ὑμῖν ἂν ἢν θυμὸς, αὐτοὶ ἂν ἔχοιτε. *Valken.*

Poſt ἀγαθὴν comma Ald. Cam. I II.

ἐς τὴν τῆς γῆς περιοδὸν) ἐς τῆς γῆς τὴν περιοδὸν Arch. Vind. Askew. poſt τὴν ante ἐφέρετο comma Ald. Cam. I. II, abeſt comma poſt Λυδῶν δὲ & poſt Ἀριξαγόρης in iisdem, poſt ἣν punctum. Commata poſt ἁπάντων, poſt τῶν & poſt οἶδα, eaedem habent. idem quoque exſtat poſt τὲς ante ἡμεῖς, & punctum poſt κεῖται.

Poſt τῶνδε comma Ald. Cam. I. II.

ἔχονται) Ask Paſſ. Arch Pind olim ἔχωντ' Ἀρμὲν· nulla neceſſitate. Quae ſequuntur attigit ad Perieg. v. 694. Euſtath. Evitet ſcilicet! vocalium concurſum Herod. atque idcirco diphthongos etiam edidit. Per omnes Edd. illud ἔχοντ' Ἀρμ. propagari non debuerat, & abſque codd. ſcribi ἔχονται Ἀρμένιοι οἵδε. Critico facile patet erroris origo. *Valkenar.*

Poſt Ματιηνοὶ abeſt comma Ald. Cam. I. II, in his punctum poſt Κίσσιη comma poſt ἐν τῇ.

Χοάσπην) ora Steph. Arch. Vind. Paſſion. Ask.

Ask. duo Brit. In Aldo Χοασπια aliisque edd. Χοασπεα Gronov. Patrius casus Χοασπεω l. 188 tueretur τον Χοασπεα, si ex membranis fluxisset. At illae restitutum probant, quod & in c. 52. *Wesseling.*

Post ποιεεται punctum Ald. Cam. I. II.

θαρσεοντες) θαρρεοντες ora Stephan. Arch. Vind. Cetera Eustath. spectavit in Dionys. v. 1073. Post Δii comma Ald. Cam. I. II.

αρα δ) ὡρα δ Arch.

και ἑρων) Arch. perpetuo & recte. ἑρων Ald. Cam. I. II.

Post Αρκαδας τε comma Ald. Camer. I. II, in quibus punctum post αργυρε, comma post των περι, punctum post αποθνησκειν.

παρεχον δε) margo Steph. Vind. Pass. Ask. duo Brit. Olim παρεον cum Ald. Persimile vulgato παρεσν δε οἱ ὑποχειρια παντα ποιησασθαι VI. 72, saepiusque alibi. Hic vehementer παρεχον δε blanditur ob codd. copiam, & verbi frequentem in licentia usum: παρειχε αν σφι, *ipsis licuisset* L. IV. 14, αλλ' ε γαρ οἱ παρεσχε, *non illi licuit*, VIII. 8. Alia si sponte offerent, collecta a Porto. *Wesseling* παρεχον nisi cod. scriptus praeberet, nomini suspectum foret παρεον. Eurip. est in Phoen. v. 523 Αρχειν παρον μοι τωδε δαλευσαι ποτε; ipse Herod. I. c. 129 ει, παρεον αυτω βασιλεα γενεσθαι, — sed multo rarius παρεχον a librariis expectari non poterat: παρεχει apud alios interdum, in primis tamen apud Herod. notat εξεσι, παρεσι: legitur in eadem phrasi III. 142 εμοι παρεχει νυν υμεων αρχειν· ut hoc loco, IV. c. 140 παρειχε αν σφι — ευπετεως εξευρειειν τους Περσας. In oratione Candau-

daulis, παρεξει, per παρεσαι interpretatur Dionyſ. Halic. qui nec ipſe participium παρασχον in eundem adhibere ſenſum dubitavit: vid. Canteri N. L. III. c. 27 frequentatur Thucydidi praeſertim ευ παρασχον, & παρασχον καλως occaſione commodum oblata, p. 76, 22. 326, 29. 355, 30. *Valcken.*

ad Cap. L.

Poſt παρα βασιληα punctum Ald. Camer. I. II, omiſſum comma poſt Αρισταγορης.

λεγει δ' ων) λεγειν δ' ων Ald. Cam. I. II, in his comma poſt λογον, τον, Articulus abeſt Arch.

ὡρμητο) εμελλε Arch. quae gloſſa. Patet ea clariſſime ex lib. 9. 90, ubi his adfinia.

ευπετεα) ευεπετεα Arch. ευεπεα Ald. Camer. I. II. Advertit animum ex Arch. exſcriptum ευεπετεα, ſive ευπετεα, cui, plures ſi ſuffragarentur, patrocinium haud abnuerem: ſuppeditaret enim Philoſophus Euſebius ευπειθιην ευπετεα in Stob. Serm. 43. p. 308 & Noſter, vocabuli uſu delectatus, alia. Gaudeo conſenſu Valkenarii. *Weſſeling.* Quomodocunque capias, nulli minus λογον deſiderabunt ευεπεα, quam Lacedaemonii, qui neque ſpecioſe ſolebant anteponere ſalutaribus. ευεπετεα enotatum ex Arch. *facilem* λογον, ut puto, dixerat ευπετεα. *Valkenar.* quocum ſentit & *Larcher.* Poſt αγαγειν punctum Ald. Cam. I. II, in quibus colon poſt οικια.

ad Cap. LI.

Poſt εισω abeſt comma Ald. Cam. I. II.

επ-

επακουσαι) Arch. Vind. Paſſ. Steph. ora. Olim επακουσας ex Ald. & Med. poſt Κλεομενεα abeſt comma Ald. Cam I. II. Priſtinam ſchedis auſpicatus faciem ſermo induit: H. Steph. aptabat ικετευων επακουσαι, ut aurem ſibi daret, ſuppliciter petens, nec vere neque commode. Ariſtagoras, uti ſupplicum mos, ferebat in intima domus penetralia, ipſumque adeo ad focum ſe contulit; id εσελθων εσω ωτε ικετευων' tum Cleomenem, ſemotis arbitris, ablegataque filia, ut auſcultet rogat. Quae ſane quam planiſſima. *Weſſeling.*

αποπεμψαντα) Arch. Vindob. Brit. duo, Ask. margo Steph. In aliis & Ald. αποπεμψαι & punctum poſt παιδιον Ald. Cam. I. II.

προεστηκεε) Stephani παρεστηκεε *aſſiſtebat*, loco προεστηκεε, non equidem, ſi praeſidium haberet, repudiarem. *Weſſeling* Commata poſt θυγατηρ & poſt τη Ald. Camer. I. II, idem ponunt poſt ετυγχανε & poſt τα ante βελεται.

δεκα) *undecim* Valla Poſt ὑπισχνεομενος abeſt comma Ald. Cam. I. II ponunt comma poſt επιτελεση, poſt των, & poſt Αριſταγορης.

ες ἐ) ἐσὸ Askew.

ὑποδεδεκτο) idem cum Med. & Paſſ. Reliqui cum Ald ὑπεδεδεκτο.

διαφθειρεε) διαφθορεεα Paſſ. quod Joniſmum ſapit, legiturque L. 9. 41. *Weſſeling.* Comma poſt οικημα Ald. Cam. I. II, colon ponunt poſt βασιληα.

ad Cap. LII.

Poſt ἁπασα comma Ald. Cam. I. II, idem ponunt poſt Φρυγιης & colon poſt εισι, comma iterum

iterum poſt τεσσερες & ενενηκοντα & poſt τας ante εξελαται habent.

ἔρων) ἔρων Ald. Cam. I. II.

δυων) δ' ὧν Arch. poſt τριηκοντα colon Ald. Cam. I. II.

ἔροισι) ἔροισι Ald. Cam. I II.

παραμειψαι) διαμειψαι Arch. cui Galeus iniuria primas dat. Portum adi porius. *Weſſel.* Poſt ταθμοι punctum Ald. Cam. I II.

ἔρος δε) ἔρος δε Ald. Cam. I. II

και της Αρμενιης) comma ponit Ald Cam. I. II, poſt has voces, quae deſunt Arch, poſt τω ante ενομα comma Ald. Cam. I. II, idem habent poſt Αρμενιη.

Ευφρητης) Ευφρατης Arch. Vind. Paſſion. Ask. ora Steph.

καταγωγεων) Suidas hinc in v. poſt πεντεκαιδεκα colon Ald. Camer. I. II, comma poſt παρασαγγαι δε, punctum poſt ρεθσι, comma poſt τθς in iisdem.

Τιγρης) Πιγρης Ald. Paſſ. Ask. Steph. margo, Τιγρις Arch. Vindob. & Euſtath in Dionyſ. v. 976 & Valla. Τιγρης Medic. Paſſion. Askew. Quum in Aldi Camerariique exemplis & Mſſ. duobus Πιγρης ſcribatur, debuerat pars iſta Salmaſianae diſputationis ad Solin. p 489, ſine culpa relinqui Mihi Πιγρης non placet, dubito, Τιγρης an Τιγρις potior ſit. Τιγρις uti hic ſcripti quidam & Euſtath. L. I, 189. 193. II, 150. Τιγρης VI, 20. Hunc autem perhibet ex Armeniis fluere, nec diſcordant ſcriptorum alii. Secundi fontes & ſcaturigo in Matienis: ὁ δε ὑστερον *alter* vertitur a Valla. Unde igitur tertium labitur flumen? Hoc praeter expectationem

tacetur. Pinge itaque cum Pavio οἱ δὲ ὑστερον ἐκ Ματιηνων, & ſecundi ac tertii pateſcet origo. Certe in Matienis ſcaturiebat Gyndes, de quo L. I. 189. *Weſſeling.* *Larcherio* Herodotea haec clara, nec emendatione egentia videntur. Loquitur, inquit, auctor de quatuor fluviis, quorum Tigris primus, ſecundi ac tertii nomen non tradidit, monens tamen, commune ipſis eſſe nomen inter ſe, ſed nec idem ac primi fluminis; poſteriorum horum fluviorum primus ex Armenia, ſecundus ex Matienis exibat, ſicuti Gyndes. Suſpicatur Larcherius e Plinio, H. N. lib. 6. c. 27. p. 333. lin. 11 dicta fuiſſe haec flumina Parthenias & Nicephorion.

ὠὔτος ὀνομαζομενος) Brit. duo, & recte; olim cum Ald. ονομαζομενος.

ὁ δὲ ὑστερον) ὁ δ' ὑστερον Ald. Camer. I. II, in quibus poſt ποταμων comma, idem poſt τον, & ἑξηκοντα, punctum poſt τριηκοσιας.

ἐσβαλλοντος) ἐσβαλλοντι Arch. ἐσβαλλοντος Ald. Vind. Pariſ. B. Brit. duo, Paſſ. In Med. Ask. ἐσβαλλοντες. Arch. ἐσβαλλοντι, ob conſequens μεταβαινοντι, ego primas darem. In Pauſania nihil hac frequentius ſtructura. Sed uſus editum, monente Galeo, cum non ſpernat, ſervatum illud eſt: nam ἐσβαλλοντες quo tibicine fulciatur, Gronovius docere noluit, nedum quo nectantur modo ςαθμοι εισι τεσσερες, quae alium utique participii caſum ſibi deſiderant. Hic vero manifeſta ſe prodit lacuna; deſunt paraſangarum notae & numeri, difficulter ex dubia inter manſiones & paraſangas proportione reſtituendi. *Weſſeling.* Barreus, teſte Lar-

Digitized by Google

Larcherio ad h. l. legendum coniecit: 34 Stathmos & 137 paraſangas.

Poſt ἑνδεκα σταθμοι punctum Ald. Cam. I. II, commata poſt δυο & τεσσερακοντα, & poſt επ' α, iterum poſt εισι ἑνδεκα. Ratio non conſtat. Manſiones, ſive Stathmi, in praecedentibus duntaxat 81. Neque convenit paraſangarum ſumma: numerantur tantum 313. Quia tamen paraſangis quadringentis & quinquaginta, quot ſe poſuiſſe ſignificat, accurate ſtadiorum collectio congruit, bene illi habent. Vitia in manſionum & paraſangarum numeris, ſuis olim locis inſte ſignatis, inflicta haerent, aliorum fortaſſe Mſſ. auxilio eluenda; noſtra enim in eodem ſunt luto. *Weſſeling.*

ad Cap. LIII.

ὥσπερ — σταδια) ſeptem haec omiſit ſocors Arch. ſcriba.

Μεμνονεια) Μεμνονια id. & Vindob. Vid. Strab. XV. p. 1058. C. vulgati patronum.

Poſt πεντακοσια & τρισχιλια, & πεντηκοντα commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LIV.

τω Μιλησιω) τω abeſt Ask. & comma poſt Αρισαγορη deſit Ald. Cam. I. II, in quibus punctum poſt ειρητο.

ετι) deſit Arch. poſt σημαινεω punctum Ald. Cam. I. II.

Μεμνονειον) Μεμνονιον Arch. Vindob. poſt τεσσερακοντα & τετρακισχιλιοι commata, poſt μυριοι punctum Ald. Cam. I. II.

Digitized by Google

Post Σαρδις & τεσσεραϰοντα commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LV.

ὠδε τυραννων) τυραννων ὠδε Arch. Paſſ. Ask. poſt ελευθερας punctum Ald. Cam. I. II.

Ἱππαρχον) Ὑπαρχον Arch. Vind. perperam, abeſt comma poſt ἀδελφεον Ald. Cam. I. II.

Ἀριϛογειτων ϰαι Ἁρμοδιος) ὁ Ἀριϛογειτων ϰαι ὁ Ἁρμοδιος Arch. Poſt Γεφυραιοι colon Ald. Camer. I. II.

προτῦ) πρὸ τοῦ Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LVI.

Poſt Παναθηναιων comma Ald. Cam. I. II. idem poſt ευεϱδεα.

λεων) λεον Arch. Eſt in Anthol. lib. I. 6, hoc epigramma, ubi mox ἀδἰϰων.

Poſt ταυτα δε abeſt comma Ald. Cam. I. II, in quibus comma poſt εν τη.

ad Cap. LVII.

Γεφυραιοι) Citat Suidas in γεφυρις, comma poſt hanc vocem omiſit, poſuitque poſt των Ald. Cam. I. II.

οἱ Φυνεες Ἱππαρχῳ) οἱ Φονεες οἱ Ἱππαρχῳ ora Steph. Arch. Vind.

Ταναγϱικην) Πατϱικην μοιϱαν Brit. duo, melius Steph. Byz. in Ταναγϱα haec citans.

Poſt εξαναϛαντες comma Ald. Cam. I. II.

Ἀθηνεων) Med. Ask. Paſſ. optime Ἀθηναιῳϛ Arch. ὑπ' Ἀθηναιων Brit. duo, ceteri επ' Ἀθηναιων cum Ald. poſt εδεξαντο abeſt comma Ald. Cam. I. II.

aa

ad Cap. LVIII.

Poſt των ante εσαν comma exſtat, nullum autem poſt πολλα in Ald. Cam. I. II.

διδασκαλια) διδασκαλειοι Arch. Job. Ludolfum διδασκαλιας emendantem Comment. Hiſt. Aethiop. p. 208 non ſequor. Suidas διδασκαλιον, αυτο το μαθημα. Sic. Baſil. M. Hom. III in Hexaëm. p. 28. C. καταδεξον μεθ' ἡμων το διδασκαλιον, & Hom. V. 43. E. ἱνα πρωτον εκεινο προσταγμα διδασκαλιον τη Φυσει γενηται, ſubminiſtrante Abreſchio. *Weſſeling.*

Poſt γραμματα abeſt comma Ald. Camerar. I. II.

δοκεειν) Med. Paſſ. Ask. δοκεει Arch. Vind. Brit. A. C. Pariſ. B. Ald. & Edd. ὡς εμοι δοκεειν relinquo, Herodoti de literarum prima inter Graecos origine profeſſionem continens. *Weſſeling.*

Poſt δοκεειν punctum, poſt πρωτα μεν comma nullum Ald. Cam. I. II.

τοισι και ἁπαντες χρεωνται Φοινικες) τουτοισι εχρεωντο καταπερ και ἁπαντες χρεωνται Φοινικες Arch. εχρεοντο & χρεονται Ionice Reg. A. *Larcheri*, qui Arch. lectionem praefert. Obſcuriorem orationis ſeriem explanant Arch. *& primo quidem iis utebantur, ſicuti omnes utuntur Phoenices.* Gephyraei nempe primis temporibus non alias uſurpabant literas, quam quarum apud Phoenices uſus erat. Merae itaque tum Phoeniciae fuerunt, ſicuti & ſermo, quo deinceps paullatim immutato, μετεβαλον και τον ρυθμον των γραμματων, itidem litterarum modum, figuram & ſcriptionis ſeriem novarunt. Quam in

rem praeclara Salmaſii ad Inſcript. Herod. p. 34 opera exſtat. Eſſe memini, qui τον ρυσμον των γραμμ των h c praeferunt, prorſus oblitos Ariſtot. Θαυμας p. 578 ed. Eraſm, ubi in Apollonis Ismenii apud Thebanos templo αναθηματα τινα ὁμοιως ἐχοντα τως ρυθμως των γραμματων αρχαια ſeu αρχαιων potius. Quae philoſophi, ſive cuiusvis alius, ad hanc rem accommodatiſſima, etiam propter Ismenium, quod ſtatim conſequetur Pertinet huc docta diſputatio Benedictinae familiae eruditorum in T. I. Hiſt. Nov. Dipl. p. 578, *Weſſeling.* Poſt γραμματων punctum Ald. Cam I. II.

χώρων) χωρῶν Askew, praeſtaret χωρίων. *Weſſeling.*

ολιγα, ἐχρεωντο) ολιγοισι ἐχρεωντο & μεταρρυθμησαντες cum Valla, Arch.

Φοινικηΐα) Citat Clem. Alex. Strom. I. p. 362, & Euſtath. in Dionyſ, v. 907, ſed Φοινικια. Vid. ad Diodor, III. 66 Quae praecedunt, ες την Ἑλλαδα omittit Arch. *Weſſeling*

τας Βιβλως) τας Βυβλως Paſſ. Haec Pollux VII. 211 habet Paſſ ex priſco more, namque ita potius, quam Βιβλως ſcriptitaſſe ad Homer Euſtath, p. 1913, 30 auctor eſt. Hinc Βυβλινων ὁπλων mentio & ſcriptura L. 7. 36, *Weſſeling*

οἱ Ἰωνες) Paſſ. Arch. Deerat articulus Ald. & ſeqq

σπανι) bene Arch. Vindobon, antea σπανες cum Ald.

Βιβλων) Βυβλων Paſſ. comma poſt vocem Ald. Cam. I. II.

αιγεησι τε) Medic. Paſſ. Ask. Vind. Arch. Brit.

Digitized by Google

Brit. duo, olim cum Ald. αιγεησι & comma poſt τε Ald. Camerar. I. II, idem in his poſt κατ' εμε.

ad Cap. LIX.

και αυτος) Deſit και Vindob.

τησι) τοισι Ald. Cam. I. II, in his comma poſt τριποδων.

Αμφιτρυων μ' ανεθηκεν) Correxeram olim Αμφιτρυων μ' ανεθηκ', ανιων απο Τηλεβοαων: *cum huc rediiſſet a Telebois victis:* ſimplex ιων forte praeferetur, e Bergleri coniectura indicata in Diſſ. Herod. p. 167. *Valkenar.*

εων απο Τηλεβοαων) Τηλεβιων γε Arch. Niſi εων ex priſco εω, eundi notione, quae Reiskii opinio, cenſeatur, mallem εων cum Slado & Berglero. Amphitryon parta de Telebois victoria, qua de Apollodor. Lib. 2. 4 & Plautus Amphitr. I. 1. 55, Tebas redux tripodem conſecravit. Vidimus ιων & εων commutari L. I. 157, nec monere Euſtath. neglexit ad Il. Δ. 277. Weſſeling. Νεων legendum cenſuit Criticus Cantabrigienſis ad calcem Antiquit. Aſiat. Edm. Chishull teſte *Larcherio* ad h. l. Senſus idem.

αν ειη) ειην αν Vind. Paſſ. Ask.

ad Cap. LX.

Poſt Απολλωνι comma Ald. Cam. I. II.

Νικησας) Exſcripſit Suidas in Τειν. Poſt Ιπποκοωντος comma Ald. Cam. I. II, in quibus nullum poſt αναθεις, ſed ponunt poſt αλλος.

το Ιπποκοωντος) Sic bene marg. Stephan. Arch. Vind. Ask. Paſſ. duo Brit. quibus acce-

Digitized by Google

dunt Regii A. & B. *Larcherii*, qui praefert. Vulgo τε ex Ald. Med.

ad Cap. LXI.

Post Απολλωνι comma Ald. Camerar. I. II, idem post μεναρχεοντος

εξανισεσταν) εξανισαντο Ald. Cam. I. II.

οἱ δὲ Γεφυραιοι ὑπολειφθεντες) *Gephyraei autem cum in ſuſpicionem venſſent*, verterat Valla: hinc, quid ille legerit, quaeſtio. H. Stephano placuit ὑποπτευθεντες, L. Bos. ὑπολῃφθεντες, quae melior opinatio, cum ὑπολειφθεντες & ὑπολῃφθεντες tories convertantur. At in errore Laurentius fuit ex ſchedarum conſenſione, loci ſententiam Gronovius optime perſpexit. *Wſſling.* Nimis frequens eſt, *Gronov.* inquit, hoc participium in Herodoto, quam ut ſcriptura eius mereatur in crimen vocari; unde malim ſimpliciter interpretari. Sed poſt hoc participium debebat poni diſtinctio, quae vetus perperam retenta eſt.

ὑσερον ὑπο Βοιωτων) ὑπο Βοιωτων ὑσερον αναχ. Arch. Poſt Βοιωτων comma Ald. Camer. I. II, in his punctum poſt Αθηνας, & poſt ἱδρυμενα, comma poſt των.

Αχαιῆς) Αχαιῆς Arch. poſt ἱρον τε comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXII.

Poſt των ante εσαν comma Ald. Cam. I. II, idem poſt αναλαβειν & poſt των.

οἱ Αθηναιοι) Deeſt articulus Paſſ. Vind. Ask. poſt Αλκμαιωνιδαι comma deſit Ald. Cam. I. II.

προ-

Digitized by Google

προσχωρεε) προσεχωρεε male Arch. poſt μεγαλως abeſt comma Ald. Cam. I. II.

το ὑπερ Παιονιης) Menda his ſe turpis inſinuavit: quid enim cum Atticae locis commune Paeoniae longiſſime in Macedonia remotae? Euſtath. ad Homer. p. 461. 20 ὑπερ της Σπαρτης Lipſydrion locans, eadem inquinatus eſt macula, vero tamen propiore. Heſychius & Suidas ὑπερ Παρνηθος *ſupra Parnethem*, idque certiſſimum. Παρνης Atticae mons erat, ſupra quem Lipſydrium Alcmaeonidae exſules munierunt. Proinde το ὑπερ Παρνηθος iure hoc refinxit loco L. Kuſterus ad Suidae επι Λειψυδριω. Ipſum autem illud Grammatici teſtimonio eſt, Alcmaeonidis ad Lipſydrium rem peſſime ceſſiſſe, adfirmatque elegans cantilena in Athen. Lib. XV. p. 695. F. Jo. Meurſius in Piſiſtr. c. 16 plura. *Weſſeling.* Παρνηθος, ſi mei res eſſet arbitrii, recuperaret Herodotus, & vera L. Kuſteri, Weſſelingio probata, coniectura Diſſ. Herod. p. 110, omnibus hic anteponeretur codd. Cui eadem erant ad manum, quae Kuſtero, Jo. Meurſius in Piſiſtr. c. 16. Euſtathio legitimum quidem reſtituit Attici montis nomen; in Herodoto aut veram non vidit lectionem, aut illum a veteris librarii per omnes deinceps codd. propagato errore corrigendo deterruit, quae multos inſidet religio, non illa minus forſaſſe damnanda, quam aliorum eſt inconſiderata temeritas. *Valken.* Certiſſima haec Kuſteri foret emendatio, a ſummis criticis probata, niſi & in Attica exiſteret Paeonia, quam Larcherius monſtravit. Memoratur ea ab Harpocrat. voc. Παιανιεις. Erant hi Paeonii Attici e tribu Leontina, & ſine du-

bio habitatores arcis Paeoniae. Nomen ipsis a Paeone, Antilochi filio inditum Larcherius suspicatur, cuius meminit Pausanias Corinth. s. lib. 2 c. 18. Exstitit quoque Athenis Minerva Paeonia, Αθηναϛ Παιωνιαϛ αγαλμα. Pausan. Attic. S. lib. 1. c. 2. p. 7 & 34. p. 83 & 84. Plutarch. X. Orat. vit. p. 842. E. Jure ex his optimo colligit doctissimus Larcherius genuinum Παιονινϛ esse h. l. lectionem, nec Παρνηθοϛ corrigendum.

Post εξοικοδομησαϛ punctum, comma post ανεκαθεν, nullum post ετι in Ald. Cam. I. II.

Πωρινϑ) Ald. Arch. Vind. Pass. Ask. Med. Brit. duo cum Valla. In Edd. prioribus a Jungermann. Παρινϑ prave, ex operarum peccato.

ad Cap. LXIII.

Post κατημενοι comma Ald. Cam. I. II.

προφερειν σφι) προσφερειν Arch. male, melius Plutarch. de Malign. p. 860. D. T. II.

αιει) αει Vind. Ask

προφαντον) προσφαντον Arch. & εγινετο Vindob. Passion. post συν στρατω abest comma Ald. Cam. I. II.

εξελαντα) εξελοντα Arch.

Αθηνεων optime Ask. Pass Medic. vulgo Αθηναιων cum Ald.

Post ὁ μεν & στρατιην commata, post απεβησε punctum Ald. Cam. I. II, comma in iisdem post δεδμενσι, nullum post απεπεμψαν.

Κονιαιον) Nullam in Thessalia, eiusque vicinia urbem recordor tali nomine. Cogitaveram de *Gono* siue *Gonno*, in Perrhaebis, atque adeo Thessaliae. Sed discrepat scriptura, & gentile ur-

Digitized by Google

urbis vocabulum. Eruant itaque, qui poterunt. *Weſſeling.* Meminit Plinius H. N. V. c. 32, tom. I. p. 290. lin. 1 Conii in Phrygia, eiusdem meminit Hierocles Synecdem. p. 666, inter Phrygiae Pacatianae urbes. Sed quid haec ad Theſſaliam? Erat in Macedonia mons Bermius ſ. Bermion, teſte Herod. 8. 138, & Strab. Excerpt. ex Lib. 7. p. 510. Plin. H. N. IV. c. 8. T. I. p. 109. lin 11. Theſſaliae eum tribuit: quem circa montem Briges ſedes ſuas habuere, qui Midam ſequuti regem in Phrygiam transmigrarunt, referente Conone in Photii Codd. 186, p. 423. Narrat. 1. Briges iſti Bithyniam quoque immigrarunt, cui Theſſalis nomen indiderunt. Fuit igitur cognatio & connexio quaedam inter Theſſalos & Aſiae minoris populos quosdam, v. c Phryges & alios, & videntur Theſſali hunc regem habuiſſe e Conio Phrygum urbe oriundum. Sic, donec meliora eruantur, Larcherius rem explicare tentavit. Nobis haec nimis longe petita videntur, & vel nomen Κονιαιον corruptum, vel oppidum huius nominis in Theſſalia eiusque vicinia indicari putamus, cuius alibi nulla mentio. Non enim omnes omnium veterum terrarum urbes oppidaque nobis pluribus e locis ſcriptorum innotuerunt.

Poſt τε ante επει comma Ald. Cam. I. II, ἱππασιμον) ἱππευσιμον Arch. poſt εμπεσοντας δε comma Ald. Cam. I II, idem poſt αυτεων. κατεῤῥαξαν) κατειῤῥαξαν Arch. Paſſ. punctum poſt vocem poſuit Ald. Cam. I. II, quod idem poſt απηλλαξε ponunt.

Αγχιμολιε εισι ταφαι) Unius Anchimolii εισι ταφαι numero plurali? Non opinor; ſed illud

illud potius ſuſpicor, Lacedaemoniorum, qui ceciderant hic olim, etiam factam fuiſſe mentionem. Fac ſcribi potuiſſe: [των δε Λακεδαιμωνιων, vel των δε αλλων] και Αγχιμολιε εισι τηφοι της Αττικης Αλωπεκησι, αγχε τε Ηρακληϊε τε εν Κυνοσαργεϊ: de illo Herculis fano Meurſius egit in Athen. Att. II. 2. Ex hoc Herodoti loco ſitus Attici pagi poterit conſtitui, ſi conferantur initium Anacchi Aeſchinis Socrat. & Orat. Aeſchin. c. Tim. p. 14. 11. — *Valcken.* Poſt Αλωπεκησι comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXIV.

Αναξανδριδεω) Αλεξανδριδεω Brit. duo.

τοισι δε) Deſit δε Arch. Vind. Paſſ. Askew. poſt χωρην comma Ald. Cam. I. II.

Θεσσαλεων ἱππας) Θεσσαλων ἱππων Arch. prius etiam Vind.

ἰθυς επι Θεσσαλιης) Praeferrem ἰθυ επι Θεσσαλιης, ſicuti ἰθυ επι Λιβυης Plutarch. lib. 2. 119 inveniſſe, Valkenarius docuit. ἰθυς tamen της αρχης της Τομυριος ελαῶς L. I. 207, & Poeta II. N. 661 ἰθυς Μενελαε κοδαλιμοιο πιε, tam Callinus αλλα τις ἰθυς ιτω apud Stob. Serm. 49. p. 356. *Weſſeling.*

ad Cap. LXV.

επεδρην) επ' ἑδρην Ald. Camer. I. II, in his poſt τοισι μεν comma. Poſt αυτη, αυτη Ald. Cam. I. II comma ponunt, idem poſt Πεισιστρατιδεων.

παντη αυτεων) παντα αὐτων Arch. Vindob. Paſſ. Poſt Αθηναιοι punctum Ald. Cam. I. II.

ξ

ἐξ τε και) Ask. Paſſ. Aliis & Ald. enclitica deeſt. Spectavit haec ſchol. ad Veſp. v. 500.

Πυλιοι τε) Attigit Euſtath. in Od. p. 1474. 44. Poſt γεγονοτες colon Ald. Cam. I. II, comma poſt Κοδρου τε, punctum poſt βασιληες.

απηλλαχθησαν) απαλλαχθησαν ſine augmento Arch. Vind.

αξιοχρεω) Med. Paſſ. Ask. αξιοχρεα; alii omnes αξιοχρεω, quod iure revocavit Weſſeling.

πριν η) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. olim πριν tantum cum Ald.

χρησαι) χρῆσαι Sylburg. ex Porti coniectura.

ad Cap. LXVI.

Poſt Αθηναι abeſt comma Ald. Cam. I, II.

εγινοντο) Vind. Paſſ Ask. Arch. Brit. duo cum Steph. ora; alii εγενοντο.

εν δε αυτησι) Arch. Med. Paſſ. Vind. Ask. antea cum Ald. αυτοισι prave. Poſt εδυναξειον punctum Ald. Cam. I. II

ὁσπερ δη λογον εχει) Potuiſſet ὁνπερ δη λογος εχει, quomodo lib. 7. 5 ἱνα λογος σε εχῃ. Eurip. Medea 419 ετι δυσπελαδος Φαμα γυναικας ἑξει. Verum elegans ea linguae copia & varietas. εχει δε τινα Φατιν και Διονυσοφανης poſuit IX. 84, aut τετας μεν τοιαυτη Φατις εχει VII. 3. Plura Abreſch. Diluc. Thucyd p. 247. *Weſſeling.* Poſt αναπεισαι comma Ald. Cam. I. II.

ὁ Τισανδρε) Deſit ὁ Arch. Paſſ. Ask. Vind. & poteſt abeſſe.

αταρ) αυταρ Arch.

Poſt συγγενεες αυτε comma Ald. Cam. I. II. Vellicat Plut. Malign. p. 860. D. Poſt δυ-

αμιος

μιος punctum Ald. Camer. I. II, comma poſt Κλεισθενης.

τετραφυλες) Pauſanias iudicavit I. 5.

Γελεοντος) Arch. Vindob. Pariſ. A. B. Brit. duo, edito ab Ald. usque omnes: Valla *Leontis*, Τελεοντος Gronov. forte ex Med. Ask. Paſſion. Valla in prima verſionis editione *Jonis filiorum Leontis*, unde eum legiſſe ſuſpicio eſt, παιδων γε Λεοντος. De Med. ſilentium, in tituli mutata ſcriptura utique mirabile. Puto tamen Τελεοντος ex Ask. & Paſſ. conſenſu habuiſſe. Apud alios par diſcordia. Steph. Byz. vetera exempla & ſcripta Γελεοντες in Αιγικορεως. In Plut. Solon. p. 91 olim Γεδεοντες, quod ob viciniam Λ & Δ idem. Euripidis in extrema Jone verba & Pollucis VIII. 109 in controverſiam venerunt. Guil. Canterus utraque ad Noſtri praeſcriptum conformat Nov. Lect V. 19, contra venit prohibetque Iſ. Caſaub. ad Strab. VIII. p. 588. Τελεοντας defendens, qua quoque ſunt opinione docti Pollucis interpretes, neque plauſibili inſtituti ratione deficiuntur illi. Quodſi enim quatuor hae populi Attici partes; non ab Jonis filiis, ut Euripides & Herodotus cenſuerunt, ſed a vitae genere, quod unicuique parti fuit aſſignatum cognomina impetrarunt ex Strabonis & Plutarchi doctrina, commodiſſime Τελεοντες explicabuntur γεωργοι ruſtici, ab opere & collationibus in rempublicam. Verum omnes has opinationes Marmor diſſipat Cyzicenum, luci ab comite Caylus expolitum in *Recueil d'Antiq.* T. 2. p. 207. ubi clariſſime iisdem titulis & ſerie fere eadem Γελεοντες, Αργαδεις, Αιγικορεις, Οπλητες, tribus Cyzicenae qua-

quatuor, haud dubio ex metropoli Mileto derivatae, atque ad hanc ab Athenienſibus, Mileſiae coloniae auctoribus, ſicuti praeclare generoſus comes demonſtravit. Eſt quidem Τελεων virile inter Atticos nomen, ap. Apollon. Rhod. I. 96; quod, ut hic valeat, neceſſe non eſt. Αγιυρεες & Αγαδες in mariuni propriis nominibus, quantum recordor, non ſunt, neque Γελεων. Aptiſſime, ſicuti Οπλητες *milites*, vitae ſtudia in *capris* alendis & *agris* colendis illuſtrant, unde Γελεοντες, principe loco Athenis & Cyzici habiti, haud alii ac ευπατριδαι ſive λαμπροι, *illuſtres, ſplendidique.* Γελειν teſte Heſychio idem ac λαμπειν, ανθειν aut αιθειν. Γελαει cuius in riſu ſedes, olim in ſplendendo & renidendo, uti Euſtath. ad Hom. p. 159, 26 ſignificat, terebatur uſu. Hinc Γελων, Syracuſanus rex, hinc Γελεοντες Attici non abſurde propagantur: cuius ego originationis auctorem & ſuaſorem laetus Ti. Hemſterhuſium produco. De decem φυλαις earumque titulis & iuſto ordine docte poſt Meurſium Ed. Corſin. Faſt. Att. T. I. p. 119. *Weſſeling* Γελεοντος nomen adfirmavit Weſſeling. in Diſſ. Herod. p. 164, ut ea lis deciſa videatnr *Valken* Poſt Αιγικορεος & poſt Αργαδεων commata habet Ald. Cam. I. II, nullum habent poſt Οπλητος.

επιχωριων &c.) εξευρων — επιχωριων Sic Arch. Paſſ. Ask. Poſt τετον δε comma nullum Ald. Cam. I. II.

προσεθετο) Arch. Paſſ. Valla. Olim προσεθεντο ex Ald. & aliis, perperam, contraque ſermonis ſeriem.

ad

Digitized by Google

ad Cap. LXVII.

Poſt ταυτα δε abeſt comma Ald. Cam. I II. επεων) επαινων Arch Vindob. Vulgatum ſervat quoque Euſtath. in Hom. p. 288 fin.

Poſt πολλα παντων comma Ald. Cam. I II. παντα margo Steph. Arch. Paſſ. Vindob. Brit. duo, quos paene ſequi maluit Weſſelingius. Ex Herod. vicina enarrans Euſtath. habet, διοτι Αργειοι και Αργος τα πολλα εν αυτοις υμνενται, ad II. B. 218. 35, poſuit εν αυτοις, quod ſenſum commodum dabat, ſed lectum παντων forte minus intellexit. Voculam in talibus Herodoto paene peculiarem, quam ellipſium venatores omitti non potuiſſe fatebuntur, reſtituendam hic cenſeo, ut legatur, τα πολλα δια παντων υμνεαται, *prae omnibus*; lib. 6. c. 63 ανδρι οιδοκιμεοντι δια παντων δη των βασιληων· lib. 7. c. 83 κοσμον πλειστον παρειχοντο δια παντων Περσαι· lib. 8. c. 69 Artemiſiae τετιμημενη δια παντων των συμμαχων· conf. l. c. 25, & 8 c. 142. Talia praetermitti non debuerant Porto. Recte tuetur illud Reiskius in Dionis Chryſ. Corinth. p. 458 ult. *Valken* quocum ſentit *Larcherius*.

Αδρηστα τα Ταλαια) *Adraſti calamitoſi*, inprudenter Valla.

Poſt Αδρηστον punctum Ald. Cam. I II. ἡ δε γε Πυθιη χρα οἱ) ἡ δε Πυθιη οἱ χρα Vind. Arch. οἱ χρα quoque Ask. Poſt βατιληα punctum, poſt εκειον δε comma Ald. Cam. I. II.

λευκηρα) Dio Chryſ. Pythiae illud reſponſum alludens, orat. 3 de Regn. p. 43 B. πολυ δε μαλλον τυραννον την λευκηραν, ὁ ποτε προσειπεν ὁ Απολλων τον Σικυωνιον τυραννον· unde Caſaubonus λευκη-

Digitized by Google

λῃστηρα *praedonem*, hoc reponit loco; quem quidem ſequi, etſi cupido adeſt, haud poſſum. Λευστης Suidae in v. ὁ καταλευσθηναι ἀξιος, *dignus, qui lapidibus obruatur*, qualis profecto Sicyonius iſte Cliſthenes, paullo diverſior, neque alienus tamen, Aeſchyli λευστηρ μορος Sept. c. Theb. 205. At quidni λευστηρ *tyrannus*, Φονευς, cives lapidibus quaſi cooperiens, uti in Heſychio? Tale certe Aeliani ap. Suidam, ἵνα τον των κακων αιτιον και λευστηρα ἀφανισωσι. Alibi crudeliſſimum Apollodorum, τον Κασσανδρεων λευστηρα dabit H. An. V. 1. *Weſſeling.* Primum ponam, quae huc pertinent, notata Caſaubono Diatrib. in Dion. Chryſ. p. 43, *cum ita ſcribit* ὃν αν εποιησε τον τοιουτον ἀρχοντα ἡ αυτοκρατορα ἡ βασιλεα· πολυ δε μαλλον τυραννον και λῃστηρα, ὁ ποτε προσεπεν ὁ Ἀπολλων τον Σικυωνιον τυραννον *reſpicit oraculum a Pythia olim Cliſtheni redditum Sicyoniorum tyranno. Herodotus* — ἐκεινον δε λῃστηρα· *editiones Herodoti praeferunt* λευστηρα· *mendoſe* Sicut Reiskio, mihi quoque Caſauboni placuit olim coniectura: apta *Regem* inter & *Latronem* videbatur oppoſitio: de ſe & Annibale Alexander apud Lucian. I. p. 386 οἱος μεν ἐγω βασιλευς, οἱος δε ἑνος λῃστης ἐγενετο· ubi τε — λῃστε των Ἑλληνων e Demoſth. (p. m. 81, 50) mentionem fecit ὁ παν. Nunc in Herodoto λῃστηρα quidem legiſſe videtur Dion, ſed alterum inveniſſe ſuſpicor in ſuo cod. Aelian. qui de N. A. V. c. 15 crudeliſſimum Caſſandrenſium tyrannum Apollodorum vocat τον Κασσανδρεων λευστηρα· & ne hic quoque de vocis dubitemus ſinceritate, faciunt iſta Suidae: Λευστης, ὁ καταλευσθηναι ἀξιος, τουτεστι λιθοβοληθηναι· και Αιλιανος, ἵνα τον των κακων

αιτιον και λευσηρα αφανισωσι. Digni, qui in barathrum coniicerentur, βαραθροι dicti ſunt Atticis, vocem in primis ολεθρος frequentantibus in iſtiusmodi ſenſum, aliasque nonnullas. Rariſſima ſunt πεδων, pro πεδων αξιος, & Τυμβε, pro ταφηναι αξιε, quorum hoc in Ariſtoph. eſt Lyſ. v. 372, illud habet Euſtath. in Il. Θ. p 616. 43, qui Od. V. p. 391. 33. Dorienſes ſcribit τους επονειδιστους vocaſſe φονας, quaſi dicerent αξιους φονου δεδραικοτας. Tandem λευστης proprie idem eſt ac λιθοβολος· atqui hoc ipſum, ſive λαβολος in eundem alicubi ſenſum fuit a Grammaticis inventum; nam iſta proſtant ap. Heſychium ληβολε, λιθοβολε, αξιε λιθασθηναι. Haec, ni fallor, etiam adverſus Caſaubonum tueri poterunt vulgatam in Herodoto lectionem, quam ſolus forſan interpretum Anglus, plerumque tamen Latina Vallae ſequutus, optime hic expreſſit, minus recte notatus Auctori *des Eſſais de Critique* p. 165. *Valkenar.* λευσηρα librariorum aberrationem, vel potius eorum putavit *Larcherius*, qui codices legerunt manu exaratos. υ enim, quod videre ſibi perſuaſi ſunt, fuit ι iunctim cum σ ſcriptum, cuius centena in codd. invenit ſcriptionis exempla, v. c. apud Dionyſ. Hal. T. 2. p. 259. lin 22. Legitur ibi ὦ ὑπὲρ, quamquam in Thucydidis editionibus ὦ περ ſcriptum eſt. Non viderunt *iota* omegae adſcriptum, & cum π iunctum eſſe, & in legendis vetuſtis codicibus rudes putarunt, lineolam hanc, literas iota & pi coniungentem, eſſe figuram του υ. Legendum igitur λειστηρα cenſet Larcherius.

εββλευτο) εφροντιζε Steph. ora, Arch. Vindob.

Digitized by Google

dob. Askew. Paſſ. & Brit. duo, alii: εβελευετο, quod pro ſcholio cenſendum. *Weſſeling.* Poſt μηχανην & τη commata Ald. Cam. I. II, in quibus poſt απαλλαξεται punctum.

θελειν) εθελειν Arch. Vind.

Ασακε) Οσακε Med. Paſſ Ask. Quid moverit amanuenſes ad τον Οσακε pingendum, non reminiſcor neque exputo: aliis omnibus Melanippi pater Aſtacus. Aſtacides Menalippus, ſive ex legitima Barthii coniectura, Melanippus, ap. Stat. Theb. 8. 718. Ovid ibi v. 517, ubi Salvagn. Burmannus & Valkenar. ad Tragici Phoeniſſ. p. 784. *Weſſeling.*

οἱ δε Σικυωνιοι) Excitat Schol. Pind. Nem. Od. 9. 27, qui εωωθησαν; quod nunc eſt, venit e Med. Paſſ. Ask. Vind. in Arch. εθεσαν: prius Ald. & Edd. εωθασι.

Poſt τελευτων comma Ald. Cam. I. II.

την αρχην) την χωρην Schol. Pindari. Poſt Αδρηστον colon Ald. Cam. I. II.

τα παθεα αυτε) non eſt in Arch. Vindob. αὐτε Ald. Cam. I. II; in quibus poſt εγερσιμον punctum, colon poſt απεδωκε.

τω Μελανιππω) Omittunt Articulum Paſſ. Arch. Vind. Askew. comma poſt θυσιην poſuit Ald. Cam. I. II.

επεποιητο) επεποιατο Arch Vind. επεποιεατο debuerant; πεποιητο Brit. duo.

ad Cap. LXVIII.

τοισι Σικυωνιοισι και) Neglexit haec tria Paſſion. per ſocordiam poſt Σικυωνιοισι comma Ald. Cam. I. II.

μετατιθεις) μετατεθεις Ald. Cam. I. II.

Digitized by Google

αυτα τα τελευταια) Nimia docti viri hariolatio μετατιθεις αυτοις ονοματα τα γελοιοτατα επεθηκε. Sincera est & durabit oratio, modo αυτα, i. e. μονα τα τελευταια επεθηκε, *solas* & nonnisi *terminationes addidit*, explanetur, ut fine vocabulorum, ne audirent υες, ονοι, χοιροι, differrent. Sic mecum sentiens Abreschius. *Wesseling.* Ex vocibus enim υος τε και ονο [και χοιρο] prodierunt Υατα, Ονεατα, & Χοιρεατα. *Valkenar.*

τενομα) το ονομα Arch. Ask. Vind. Post εθετο punctum Ald. Cam. I. II. Post τεθνεωτος abest his comma, quod insertum post Υλλεας & Παμφυλος.

Λιγιαλεας) Ald. Cam. Arch. Medic. &c. Λιγαλεας est error edit. Jungermanni, quem non debuit propagare Th. Gale. Nam & priores editiones, & omnibus vetustior Ms. habet plane Λιγιαλεας. *Gronov.*

ad Cap. LXIX.

επι τουτω) επι τουτο Ald. Camer. I. II, quae post εμοι comma omittunt.

του Αθηναιων) των Αθηναιων Arch. & Brit. duo.

παντα) Arch. Valla. Antea cum Ald. παντων. Varie haec sollicitantur: mihi iunctura sententiamque absolvunt schedae. Alioqui ordine vocum immutata απωσμενον παντων, τοτε arripi potuerat, ut omnibus liberae civitatis iuribus depulsus innueretur populus. *Wesseling. Reiskius* in Miscellan. Lipsi. nov. T. 8. p. 306. Corrigit πεισθων vel επαιρων, vel επαγαγων, quod optimum iudicavit. *Bellangerius* eandem, quam pro-

Digitized by Google

propoſuit Weſſelingius, levem transpoſitionem in ſchedis docti viri invenit, quam neceſſariam putat *Larcherius*, annotans in Regio & virgulam nullam eſſe poſt απωσμενον.

Φυλαρχους) Φιλαρχους Arch. Valla. Poſt επoιησε colon Ald. Cam. I. II.

δεκα δε και τους δημους) — *atque etiam decem demos diſtribuit in tribus*, ut Valla. Ergone decem duntaxat Athenis δημοι? & ſi plures, quid factum illis? Longe autem eos denarium exceſſiſſe numerum, indices των δημων a Meurſio collecti, & Sponii Corſinique diligentia egregie aucti, manifeſtant. Proinde δεκα *decem* non ſibi τους δημους *populos*, ſed Φυλας nectit. Cliſthenes Athenienſes δεκαΦυλους fecit, & in decem has tribus omnes Atticos populos diviſit. Vidit loci hanc ſententiam Ed. Corſinus Faſt. Attic. T. 3. p. 128. *Weſſeling.* Conferenda certe ſunt, quae ex Ariſtot. rep. Athen. de Cliſthene tradit Schol. in Ariſtoph. Nubes v. 37. *Valken.*

ην τε τον δημον) τω δημω, quo nihil opus, Arch. Quae Galeo ſincera videbatur, non abſurde certe lectio codd. Arch. converti poterat: *eratque, cum populi ſe partibus adiunxiſſet, multo ſuperior contrariae factionis fautoribus.* Hoc ſenſu frequentatur προσθεσθαι τινι. Ego tamen & hic vulgatam praefero. Dum favebat optimatibus in primis Iſagoras, adverſarius in adminiſtranda republica, Cliſthenes reſtituit plebi auctoritatem, quam, in imperio populari conſtitutam a Solone, Piſiſtratus filiique labefactaverant. Supra c. 66. Cliſthenes τον δημον προσεταιριζεται· in eandem ſententiam ſcribi potuit τον δημον προστιθεται, vel προσαγεται, vel προσποιειται·

Digitized by Google

— atque adeo hoc loco dici τον δημον προσθεμενος, *cum plebem ſuam feciſſet*, adverſarius multo fuiſſe ſuperior. Hoc idcirco genuinum iudico, quia Herodoteum eſt; προσθεσθαι autem τινι apud Noſtrum tantum dicuntur, qui alterius adſtipulantur ſententiae. Amicos ſibi conciliare vel adiungere φιλους προστιθεσθαι dicitur I. c. 53, idem eſt c. 56 προσκτησασθαι φιλους: iſta duo permutantur & III. c. 74. in Thucyd. VI c. 18 προσεθιμεθα αυτους recte Schol. explicat. *Valken.*

ad Cap. LXX.

Poſt Ισαγορης comma Ald. Camer. I. II, in quibus punctum poſt γυναικα.

εξεβαλε) εξεβαλλε Paſſ. poſt Αλκμαιονιδαι comma Ald. Cam. I. II.

αυτεων) deſit Ask. comma poſt vocem ponit Ald. Cam. I. II.

αὐτε) αὐτε Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXI.

Poſt Ολυμπιονικης punctum Ald. Cam. I. II.

εκομησε) εκομισε Arch. male, vid. Euſtath. ad Homer. p. 165. 16, ubi haec.

τωγαλμα) punctum hic ponit Ald. Camer. I. II. το αγαλμα Vind. Arch.

Ναυκραρων) Citat Suidas in Ναυκραρικα & Harpocration. Laurentii *Naucratiorum* mendoſum, & forte operarum peccatum eſt: ſunt enim hoc de genere quam plurima in verſionis editione principe. Palmerii Ναυκραριων ſpernunt Ariſtoteles, Harpocratio & Suidas. Quinam Athenis olim Ναυκραροι fuerint, praeclare

Digitized by Google

clare P. Leopardus Emend. VII. 19, & poſt deinde Mauſſacus in Harpocrat. Ναυκραρικα commonſtrarunt. *Weſſeling.* Ναυκραρων ſcribendum aut Ναυκραριων. *Goldhagen*

ενεμον) Arch. Vind. & Steph. margo, cum Brit. A. & Reg. A. & B *Larcher.* alii cum Ald. ενεμοντο. Poſt Αθηναs comma nullum, poſitum poſt υπεγγυες in Ald. Cam. I. II. Stephan. male. Conſentit cum noſtra interpunctione Reg. A. Larcherii.

ad Cap. LXXII.

Poſt ὁ Κλεομενης colon Ald. Cam. I. II.

ε συν μεγαλη χειρι) Suid. συν μεγ. ſine negativa in Αγηλατειν negligenter: tangit eadem in επεξια. Poſt χειρι punctum Ald. Cam. I. II, comma in his poſt απικομενος δε.

ὁ Ισαγορης) Αρισαγορης abſurde Arch.

ςασιωτησι) *Militibus* ςρατιωτησι Valla, ſine cauſſa, monente Palmerio.

Poſt ὁ, poſt Κλεομενης & poſt Ισαγορης commata in Ald. Cam I, II.

αὐτε) αὐτε Ald. Cam. I. II. Poſt ακροπολιν in his punctum.

αυτες) non eſt in Arch. & Brit. duobus. Poſt δυο punctum, poſt τριτη comma Ald. Camer. I. II.

Κλεομενεῖ) Κλεομενη Paſſ.

δη) δε Arch.

της θεε) τε θεε ora Stephan. & duo Brit. perperam, poſt θεε abeſt comma Ald Camer. I. II, in his punctum poſt χωρες.

ασιθι ες) Med. Arch. Paſſ. Ask. Vindob. olim ασιθ' ες, in Brit. duobus & marg. Steph.

μιος punctum Ald. Camer. I. II, comma poſt Κλεισθενης.

τετραφυλες) Pauſanias iudicavit I. 5.

Γελεοντος) Arch. Vindob. Pariſ. A. B. Brit. duo, edito ab Ald. usque omnes: Valla *Leontis*, Τελεοντος Gronov. forte ex Med. Ask. Paſſion. Valla in prima verſionis editione *Jonis filiorum Leontis*, unde eum legiſſe ſuſpicio eſt, παιδων γε Λεοντος. De Med. ſilentium, in tituli mutata ſcriptura utique mirabile. Puto tamen Τελεοντος ex Ask. & Paſſ. conſenſu habuiſſe. Apud alios par diſcordia. Steph. Byz. vetera exempla & ſcripta Γελεοντες in Αιγικορεως. In Plut. Solon. p. 91 olim Γεδεοντες, quod ob viciniam Λ & Δ idem. Euripidis in extrema Jone verba & Pollucis VIII. 109 in controverſiam venerunt. Guil. Canterus utraque ad Noſtri praeſcriptum conformat Nov. Lect V. 19, contra venit prohibetque Iſ. Caſaub. ad Strab. VIII. p. 588. Τελεοντας defendens, qua quoque ſunt opinione docti Pollucis interpretes, neque plauſibili inſtituti ratione deficiuntur illi. Quodſi enim quatuor hae populi Attici partes; non ab Jonis filiis, ut Euripides & Herodotus cenſuerunt, ſed a vitae genere, quod unicuique parti fuit aſſignatum, cognomina impetrarunt ex Strabonis & Plutarchi doctrina, commodiſſime Τελεοντες explicabuntur γεωργοι ruſtici, ab opere & collationibus in rempublicam. Verum omnes has opinationes Marmor diſſipat Cyzicenum, luci ab comite Caylus expolitum in *Recueil d'Antiq.* T. 2. p. 207. ubi clariſſime iisdem titulis & ſerie fere eadem Γελεοντες, Αργαδεις, Αιγικορεις, Οπλητες, tribus Cyzicenae qua-

quatuor, haud dubio ex metropoli Mileto derivatae, atque ad hanc ab Athenienſibus, Mileſiae coloniae auctoribus, ſicuti praeclare generoſus comes demonſtravit. Eſt quidem Τελεων virile inter Atticos nomen, ap. Apollon. Rhod. I. 96; quod, ut hic valeat, neceſſe non eſt. Αγιλοφες & Αγαδες in marium propriis nominibus, quantum recordor, non ſunt, neque Γελεων. Aptiſſime, ſicuti Οπλητες *milites*, vitae ſtudia in *capris* alendis & *agris* colendis illuſtrant, unde Γελεοντες, principe loco Athenis & Cyzici habiti, haud alii ac ευπατριδαι ſive λαμπροι, *illuſtres, ſplendidique*. Γελειν teſte Heſychio idem ac λαμπειν, ανθειν aut αιθειν. Γελασι cuius in riſu ſedes, olim in ſplendendo & renidendo, uti Euſtath. ad Hom. p. 159, 26 ſignificat, terebatur uſu. Hinc Γελων, Syracuſanus rex, hinc Γελεοντες Attici non abſurde propagantur: cuius ego originationis auctorem & ſuaſorem laetus Ti. Hemſterhuſium produco. De decem φυλαις earumque titulis & iuſto ordine docte poſt Meurſium Ed. Corſin. Faſt. Att. T. I. p. 119. *Weſſeling* Γελεοντος nomen adfirmavit Weſſeling. in Diſſ. Herod. p. 164, ut ea lis deciſa videatur *Valken* Poſt Αιγικορεος & poſt Αργαδεω commata habet Ald. Cam. I. II, nullum habent poſt Οπλητος.

επιχωριων &c.) εξευρων — επιχωριων Sic Arch. Paſſ. Ask. Poſt τουτον δε comma nullum Ald. Cam. I. II.

προσεθετο) Arch. Paſſ. Valla. Olim προσεθεντο ex Ald. & aliis, perperam, contraque ſermonis ſeriem.

ad

Digitized by Google

ad Cap. LXVII.

Poſt ταυτα δε abeſt comma Ald. Cam. I II. επεων) επαινων Arch Vindob. Vulgatum ſervat quoque Euſtath. in Hom. p. 288 fin.

Poſt πολλα παντων comma Ald. Cam. I II. παντα margo Steph. Arch. Paſſ. Vindob. Brit. duo, quos paene ſequi maluit Weſſelingius. Ex Herod. vicina enarrans Euſtath. habet, διοτι Αργειοι και Αργος τα πολλα εν αυτοις υμνενται, ad Il. B. 218. 35, poſuit εν αυτοις, quod ſenſum commodum dabat, ſed lectum παντων forte minus intellexit. Voculam in talibus Herodoto paene peculiarem, quam ellipſium venatores omitti non potuiſſe fatebuntur, reſtituendam hic cenſeo, ut legatur, τα πολλα δια παντων υμνεονται, *prae omnibus*; lib. 6. c. 63 ανδρι οιδοκιμεοντι δια παντων δη των βασιλεων· lib. 7. c. 83 κοσμον πλειστον παρειχοντο δια παντων Περσαι· lib. 8. c. 69 Artemiſiae τετιμημενη δια παντων των συμμαχων· conf. l. c. 25, & 8 c. 142. Talia praetermitti non debuerant Porto. Recte tuetur illud Reiskius in Dionis Chryſ. Corinth. p. 458 ult. *Valken* quocum ſentit *Larcherius*.

Αδρηστα τα Ταλαια) *Adraſti calamitoſi*, inprudenter Valla.

Poſt Αδρηστον punctum Ald. Cam. I II. ἡ δε γε Πυθιη χρα οἱ) ἡ δε Πυθιη οἱ χρα Vind. Arch. οἱ χρα quoque Ask. Poſt βασιληα punctum, poſt εκειον δε comma Ald. Cam. I. II.

λευκηρα) Dio Chryſ. Pythiae illud reſponſum alludens, orat. 3 de Regn. p. 43 B. πολυ δε μαλλον τυραννον την λευκηρα, ὁ ποτε προσειπεν ὁ Απολλων τον Σικυωνιον τυραννον· unde Caſaubonus λευκη-

Digitized by Google

λῃστηρα *praedonem*, hoc reponit loco; quem quidem ſequi, ſi cupido adeſt, haud poſſum. Λευστηρ Suidae in v. ὁ καταλευσθηναι ἀξιος, *dignus, qui lapidibus obruatur*, qualis profecto Sicyonius iſte Cliſthenes, paullo diverſior, neque alienus tamen, Aeſchyli λευστηρ μορος Sept. c. Theb. 205. At quidni λευστηρ *tyrannus*, Φονευς, cives lapidibus quaſi cooperiens, uti in Heſychio? Tale certe Aeliani ap. Suidam, ἵνα τον των κακων αιτιον και λευστηρα ἀφανισωσι. Alibi crudeliſſimum Apollodorum, τον Κασσανδρεων λευστηρα dabit H. An. V. 1. *Weſſeling.* Primum ponam, quae huc pertinent, notata Caſaubono Diatrib. in Dion. Chryſ. p. 43, *cum ita ſcribit*, ἐκ ἂν εποιησε τον τοιουτον ἀρχοντα ἡ αὐτοκρατορα ἡ Βασιλεα· πολυ δε μαλλον τυραννον και λῃστηρα, ὁ ποτε προσεπεν ὁ Ἀπολλων τον Σικυωνιον τυραννον *reſpicit oraculum a Pythia olim Cliſtheni redditum Sicyoniorum tyranno. Herodotus* — ἐκεινον δε λῃστηρα· *editiones Herodoti praeferunt* λευστηρα· *mendoſe* Sicut Reiskio, mihi quoque Caſauboni placuit olim coniectura: apta *Regem* inter & *Latronem* videbatur oppoſitio: de ſe & Annibale Alexander apud Lucian. I. p. 386 οἱος μεν ἐγω Βασιλευς, οἱος δε ἑνος λῃστης ἐγενετο· ubi τε — λῃστε των Ἑλληνων e Demoſth. (p. m. 81, 50) mentionem fecit ὁ παυ. Nunc in Herodoto λῃστηρα quidem legiſſe videtur Dion, ſed alterum inveniſſe ſuſpicor in ſuo cod. Aelian. qui de N. A. V. c. 15 crudeliſſimum Caſſandrenſium tyrannum Apollodorum vocat τον Κασσανδρεων λευστηρα· & ne hic quoque de vocis dubitemus ſinceritate, faciunt iſta Suidae: Λευστηρ, ὁ καταλευσθηναι ἀξιος, τετεστι λιθοβοληθηναι· και Αιλιανος, ἵνα τον των κακων

αιτιον και λευσηρα αφανισωσι. Digni, qui in barathrum coniicerentur, βαραθροι dicti sunt Atticis, vocem in primis ολεθρος frequentantibus in istiusmodi sensum, aliasque nonnullas. Rarissima sunt πεδων, pro πεδων αξιος, & Τυμβε, pro ταφηναι αξιε, quorum hoc in Aristoph. est Lys. v. 372, illud habet Eustath. in Il. Θ. p 616. 43, qui Od. V. p. 391. 33. Dorienses scribit τους επονειδιστους vocasse φονας, quasi dicerent αξιους φονυ δεδρακοτας. Tandem λευστης proprie idem est ac λιθοβολος· atqui hoc ipsum, sive λαβολος in eundem alicubi sensum fuit a Grammaticis inventum; nam ista prostant ap. Hesychium ληβολε, λιθοβολε, αξιε λιθασθηναι. Haec, ni fallor, etiam adversus Casaubonum tueri poterunt vulgatam in Herodoto lectionem, quam solus forsan interpretum Anglus, plerumque tamen Latina Vallae sequutus, optime hic expressit, minus recte notatus Auctori *des Essais de Critique* p. 165. *Valkenar.* λευσηρα librariorum aberrationem, vel potius eorum putavit *Larcherius*, qui codices legerunt manu exaratos. υ enim, quod videre sibi persuasi sunt, fuit ι iunctim cum σ scriptum, cuius centena in codd. invenit scriptionis exempla, v. c. apud Dionys. Hal. T. 2. p. 259. lin 22. Legitur ibi ὦ ὑπερ, quamquam in Thucydidis editionibus ᾧ περ scriptum est. Non viderunt *iota* omegae adscriptum, & cum π iunctum esse, & in legendis vetustis codicibus rudes putarunt, lineolam hanc, literas iota & pi coniungentem, esse figuram του υ. Legendum igitur λειστηρα censet Larcherius.

εβαλευετο) εφροντιζε Steph. ora, Arch. Vindob.

Digitized by Google

dob. Askew. Paſſ. & Brit. duo, alii: εβελευετο, quod pro ſcholio cenſendum. *Weſſeling.* Poſt μηχανην & τη commata Ald. Cam. I. II, in quibus poſt απαλλαξεται punctum.

θελειν) εθελειν Arch. Vind.

Αϛακϛ) Οϛακϛ Med. Paſſ. Ask. Quid moverit amanuenſes ad τον Οϛακϛ pingendum, non reminiſcor neque exputo: aliis omnibus Melanippi pater Aſtacus. Aſtacides Menalippus, ſive ex legitima Barthii coniectura, Melanippus, ap. Stat. Theb. 8. 718. Ovid ibi v. 517, ubi Salvagn. Burmannus & Valkenar. ad Tragici Phoeniſſ. p. 784. *Weſſeling.*

οἱ δε Σικυωνιοι) Excitat Schol. Pind. Nem. Od. 9. 27, qui εωθησαν; quod nunc eſt, venit e Med. Paſſ. Ask. Vind. in Arch. εθεσαν: prius Ald. & Edd. εωθασι.

Poſt τελευτων comma Ald. Cam. I. II.

την αρχην) την χωρην Schol. Pindari. Poſt Αδρηϛον colon Ald. Cam. I. II.

τα παθεα αυτϛ) non eſt in Arch. Vindob. αὐτϛ Ald. Cam. I. II; in quibus poſt εγεραιρον punctum, colon poſt απεδωκε.

τω Μελανιππω) Omittunt Articulum Paſſ. Arch. Vind. Askew. comma poſt θυσιην poſuit Ald. Cam. I. II.

επεποιητο) επεποιατο Arch Vind. επεποιεατο debuerant; πεποιητο Brit. duo.

ad Cap. LXVIII.

τοισι Σικυωνιοισι και) Neglexit haec tria Paſſion. per ſocordiam poſt Σικυωνιοισι comma Ald. Cam. I. II.

μετατιθεις) μετατεθεις Ald. Cam. I. II.

Digitized by Google

αυτα τα τελευταια) Nimia docti viri hariolatio μετατιθεις αυτοις ονοματα τα γελοιοτατα επεθηκε. Sincera est & durabit oratio, modo αυτα, i. e. μονα τα τελευταια επεθηκε, *solas* & nonnisi *terminationes addidit*, explanetur, ut fine vocabulorum, ne audirent υες, ονοι, χοιροι, differrent. Sic mecum sentiens Abreschius. *Wesseling.* Ex vocibus enim υος τε και ονε [και χοιρε] prodierunt Υαται, Ονεαται, & Χοιρεαται. *Valkenar.*

τενεμα) το ονομα Arch. Ask. Vind. Post εθετο punctum Ald. Cam. I. II. Post τεθνεωτος abest his comma, quod insertum post Υλλεας & Παμφυλες.

Αιγιαλεας) Ald. Cam. Arch. Medic. &c. Αιγαλεας est error edit. Jungermanni, quem non debuit propagare Th. Gale. Nam & priores editiones, & omnibus vetustior Ms. habet plane Αιγιαλεας. *Gronov.*

ad Cap. LXIX.

επι τουτω) επι τουτο Ald. Camer. I. II, quae post εμοι comma omittunt.

του Αθηναιων) των Αθηναιων Arch. & Brit. duo.

παντα) Arch. Valla. Antea cum Ald. παντων. Varie haec sollicitantur: mihi iunctura sententiamque absolvunt schedae. Alioqui ordine vocum immutata απωσμενον παντων, τοτε arripi potuerat, ut omnibus liberae civitatis iuribus depulsus innueretur populus. *Wesseling.* *Reiskius* in Miscellan. Lipsi. nov. T. 8. p. 306. Corrigit πεισθων vel επαιρων, vel επαγαγων, quod optimum iudicavit. *Bellangerius* eandem, quam pro-

Digitized by Google

propoſuit Weſſelingius, levem transpoſitionem in ſchedis docti viri invenit, quam neceſſariam putat *Larcherius*, annotans in Regio & virgulam nullam eſſe poſt απωσμενον.

Φυλαρχους) Φιλαρχους Arch. Valla. Poſt εποιησε colon Ald. Cam. I. II.

δεκα δε και τους δημους) — *atque etiam decem demos diſtribuit in tribus*, ut Valla. Ergone decem duntaxat Athenis δημοι? & ſi plures, quid factum illis? Longe autem eos denarium exceſſiſſe numerum, indices των δημων a Meurſio collecti, & Sponii Corſinique diligentia egregie aucti, manifeſtant. Proinde δεκα *decem* non ſibi τους δημους *populos*, ſed Φυλας nectit. Cliſthenes Athenienſes δεκαΦυλους fecit, & in decem has tribus omnes Atticos populos diviſit. Vidit loci hanc ſententiam Ed. Corſinus Faſt. Attic. T. 3. p. 128. *Weſſeling.* Conferenda certe ſunt, quae ex Ariſtot. rep. Athen. de Cliſthene tradit Schol. in Ariſtoph. Nubes v. 37. *Valken.*

ην τε τον δημον) τω δημω, quo nihil opus, Arch. Quae Galeo ſincera videbatur, non abſurde certe lectio codd. Arch. converti poterat: *eratque, cum populi ſe partibus adiunxiſſet, multo ſuperior contrariae factionis fautoribus.* Hoc ſenſu frequentatur προσθεσθαι τινι. Ego tamen & hic vulgatam praefero. Dum favebat optimatibus in primis Iſagoras, adverſarius in adminiſtranda republica, Cliſthenes reſtituit plebi auctoritatem, quam, in imperio populari conſtitutam a Solone, Piſiſtratus filiique labefactaverant. Supra c. 66. Cliſthenes τον δημον προσεταιριζεται· in eandem ſententiam ſcribi potuit τον δημον προστιθεται, vel προσαγεται, vel προσποιειται·

Digitized by Google

clare P. Leopardus Emend. VII. 19, & poſt deinde Mauſſacus in Harpocrat. Ναυκραρικα commonſtrarunt. *Weſſeling.* Ναυκραρων ſcribendum aut Ναυκραριων. *Goldhagen*

ενεμον) Arch. Vind. & Steph. margo, cum Brit. A. & Reg. A. & B *Larcher.* alii cum Ald. ενεμοντο. Poſt Αθηναις comma nullum, poſitum poſt ὑπεγγυες in Ald. Cam. I. II. Stephan. male. Conſentit cum noſtra interpunctione Reg. A. Larcherii.

ad Cap. LXXII.

Poſt ὁ Κλεομενης colon Ald. Cam. I. II.

ὃ συν μεγαλη χειρι) Suid. συν μεγ. ſine negativa in Αγηλατειν negligenter: tangit eadem in επεξια. Poſt χειρι punctum Ald. Cam. I. II, comma in his poſt απικομενος δε.

ὁ Ισαγορης) Αριξαγορης abſurde Arch.

ξασιωτησι) *Militibus* ξρατιωτησι Valla, ſine cauſſa, monente Palmerio.

Poſt ὁ, poſt Κλεομενης & poſt Ισαγορης commata in Ald. Cam I, II.

αὐτὸ) αὐτὸ Ald. Cam. I. II. Poſt ακροπολιν in his punctum.

αυτὸς) non eſt in Arch. & Brit. duobus. Poſt δυο punctum, poſt τριτη comma Ald. Camer. I. II.

Κλεομενεϊ) Κλεομενη Paſſ.

δη) δε Arch.

της θεὸ) τὸ θεὸ ora Stephan. & duo Brit. perperam, poſt θεὸ abeſt comma Ald Camer. I. II, in his punctum poſt χωρες.

ϛσιθι ες) Med. Arch. Paſſ. Ask. Vindob. olim ϛσιθ' ες, in Brit. duobus & marg. Steph.

Digitized by Google

εσελθε Poſt ἱρον punctum Ald. Camer. I. II.

Δωριευσι), Δωριηα Brit. duo, cui ſuus eſſe locus poterit. Poſt ὁ δε comma, idemque poſt ὁ μεν in Ald. Cam. I. II, in quibus colon poſt επεχειρησε τε.

και τοτε) abſunt duo iſta Arch.

τον Δελφον) τον αδελφεον omnes peſſime. *Fratrem eius*, Laurentius ex coniectura; nam αυτε, quod nullis in codd. legiſſe, non opinor. Macula τον αδελφεον foedavit turpis, vixque mihi tempero, quin ea detrita τον Δελφον ex Palmerii admonitu, ſiquidem nihil certius, refingam. Rem conſtituat Pauſanias Τιμασιθεον τον Δελφον, Iſagorae amicum, in occupanda arce Attica adiutorem, & capite propterea poenas dantem, clariſſime deſcribens l. VI. 8. Vitii origo in ſcribarum ſocordia, αδελφον & Δελφον confundentium, veluti in Plutarchi T. II. p 825. B & Photii Bibl. p 481. 30. Veritatem utrobique Xylander & H. Steph perſpexerunt, quos ſimili in re duces habeo. *Weſſeling.* Verax Palmerii coniectura, a Weſſelingio firmata in Diſſ Herod. p. 165 Δελφοι & αδελφοι alibi quoque male inter ſe permutantur. *Valken.* Poſt τε comma Ald. Cam. I. II.

ληματος) Arch. & Scholiaſtes, quibus *Larcher.* addit Reg. A Alii cum Ald. λημματος, λημάτος ſemper veteres de fiducia animique praeſentia. λημμα captura illis & lucrum, quod ſcriptionis affinitate ſaepe prius incruſtavit. Teſtantur editi & ſcripti libri paſſim. Herodotei Mſſ omnibus locis perbene. Gronovius tamen quoniam Florentiae auſpicium negabatur, novare auſus non fuit L. 7. 99, errorem

Digitized by Google

rem agnoſcens, quae & Porti doctrina. Conf. ad Diodor II. 58, & in primis Graevium in Luciani Soloeciſt. c. 5. Valken. ad Ammon. lib. 2. 5, & Pierſon. in Moerid. p. 246. *Weſſeling.* Poſt *δεδεμενοι* comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXIII.

Poſt *Σαρδις* abeſt comma Ald. Cam. I. II, in quibus punctum poſt *Περσας*.

εκπεπολεμωσθαι) *εκπολεμωσθαι* Vind. Arch. vid. ad L. 3. 66.

Αρταφερνης) *Αρταφρενης* Arch. Vind. Poſt *Υσασπεος* abeſt comma Ald. Cam. I. II.

επειρωτα) Paſſ. Arch. Vind. olim cum Ald. *επηρωτα*.

προι γης οικημενοι) *πη* Arch. tum *οικημενοι* ora Stephan. Vind. Paſſ. Arch. Brit. duo, ut ſaepe alias: antea *οικεομενοι* cum Ald.

απεκορυφθ) Exſcripſit Suidas in v.

Αθηναιοι) deſideratur in Arch. Valla. Poſt *ὁ δε* comma Ald. Cam. I. II.

βαλλομενοι) *βαλομενοι* Paſſ. duo Brit.

ad Cap. LXXIV.

Poſt *ες το* comma Ald. Cam. I. II.

Ισαγορεα) *Ισαγορην* ora Steph. Arch. Vind. Paſſ. Vulgatum *Ιονικωτερον*.

ες την Ελευσινα ſine articulo Arch. ut c. 76 & L. 7. 75, ubi de eadem Cleomenis irruptione. Poſt *Ελευσινα* punctum Ald. Cam. I. II.

επι Υσιας) Lectio ſine dubio corrupta, quod demonſtrarunt Weſſelingius & Valkenarius, quorum prior haec ad h. l. notavit: — Harpocrationi, Steph. Byz. Suidae, *Υσιαι πολις*

Digitized by Google

Βοιωτιας, a quibus non abit Pauſanias, Υσιων και Ελευθερων, urbium olim Boeotorum, επειρια ad Cithaeronem deſcribens IX. 2. Qui quidem quin has Hyſias in animo habuerit, dubium nullum: nam Herodoto Hyſiae non longe ab Eleutheris iuxta Cithaeronem L. 6. 108, & 9. 15 & 25, etiam in Plutarchi Ariſtide, ut alias oſtendetur. An Hyſiae, Boeotorum finibus proximae, conditionem mutarunt, & lapſu temporis Atticae eſſe deſierunt? Ita videtur: Herodoti aetate in Atticis populus cenſebantur. Vide quoque Waſſeum ad Thucyd L. 3. 24. — Haec *Weſſeling.* — Υσιας qui demum dixerit Atticas, neminem habuit Meurſius, praeter Herodotum: ego ne Herodotum quidem dixiſſe ſuſpicor. Oenoë pagus Atticis, qui hic venit in cenſum, Eleutheris erat, adeoque Boeotiae conterminus, δημος εσχατος της Αττικης· huius pagi ſitum definiverunt viri ſummi T. Hemſterh. ad Lucian. p. 438, & P. Weſſeling. ad Diod. I. p. 305. Inter Oenoën & Hyſias praeter Eleutheras mons Cithaeron interiacebat. Plataeis Thebas abeuntibus ad dextram erant Hyſiae & Erythrae, quas omnes Boeotiae tribuunt etiam aetate Herodoto proximi; ipſe quin etiam Herod. VI. c. 108, & IX. c. 15, ubi Mardonius παρηκε το στρατοπεδον, αρξαμενον απο Ερυθρεων (non Ερυθραιων, Erythraeis, ſed Erythris) κατεστεικε δε ες την Πλαταιίδα γην· & c. 25, ηισαν δια της ὑπωρειης τε Κιθαιρωνος περι Υσιας ες την Πλαταιίδα γην. Apud Thucyd. III. c. 24. Plataeenſes primum viam ingreſſi, quae recta Thebas ducebat, illinc deinde, divertentes ad dextram, iter Cithaeronem [verſus] flectebant

Digitized by Google

ες Ερυθρας και Υσιας, tandem monte ſuperato venerunt in Atticam: ferri nequit, quod legitur in eadem hiſtoria apud Polyaen. VI. c. 19. 3 οἱ Πλαταιεις, ἐκ της Θηβαϊκης ἐκκλινοντες, ἐπανηλθον ες τας Θηβας, κακειθεν Αθηναζε διεσωθησαν corrigendum puto, ἐπανηλθον ες Υσιας ad Thucyd. plura dedit de Hyſiis Waſſeus, alterum etiam Herodoti locum omiſit, quem minus forſan emendate ſcriptum legerat, Eurip. in Bacch. v. 750, ad Aſopum collocantis Hyſias τ' Ερυθρας θ', και Κιθαιρωνος, λεπας Νερθεν κατωκησιασσιν. Ex Harpocr. conſtat, Boeotiae Υσιων Euripidem etiam mentionem feciſſe in Antiope, quae geminos, ut notum, in monte Cithaerone pepererat. Haec ſi benigno vultu fuerit ab hominibus eruditis excepta dubitatio, coniecturam periclitabor ſuper Atticis pago, qui hic commemorari potuerit. *Valken.* Quae argumenta moverunt *Larcherium*, ut legendum coniecerit Φυλας, Phylae enim non longe aberant, easque Boeotii ſupra Parnen montem euntes attingebant.

ποιησεσθαι) Medic. Paſſ. Ask. in ceteris & Ald. ποιησασθαι. Poſt Ελευσινι comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXV.

πρωτοι) Med. Ask. Paſſ. Valla, in reliquis πρωτα, neque abſurde.

μετεβαλλοντο) Iidem cum Arch. alii cum Ald. μετεβαλον τε, poſt απαλλασσοντο punctum Ald. Cam. I. II, in his poſt Δημαρητος comma nullum.

διαφορος) διαφθορος Ald. Cam. I. II, in quibus

bus poſt Κλεομενεϊ comma, quod abeſt poſt Σπαρτη.

παραλυομενϑ) cum Ald. plerique. παραλυομενων Med. Ask. Paſſ. Poſt προτϑ comma Ald. Cam. I. II nullum poſt αμφοτεροι, ſed ponunt poſt εοντες.

των Λακεδαιμονιων) abſunt duo iſta ab Arch. & Valla, & poſſunt abeſſe.

ad Cap. LXXVI.

των Αθηναιων) τϑ Brit. duo, Paſſ. Askew. poſt Αθηναιων comma, ſed nullum poſt πρωτον μεν Ald. Cam. I. II, poſt δευτερον δε comma ponunt eaedem

ες Ελευσινα) ες non norunt Arch. Vind.

ad Cap. LXXVII.

τινυσθαι) τινισθαι Askew.

τϑς Βοιωτϑς) βοηϑες Arch. Vindob. quod parum abeſt, quin probem. Vitabitur ita toties iterata Βοιωτων mentio, auribus minime iucunda. *Wſſelingius*, cui calculum ſine ullo dubio adiicimus

Poſt εκρατησαν punctum Ald. Camer. I. II, quod in iisdem & poſt Χαλκιδευσι.

ἱπποβοτεων) Medic. Ask. Paſſ. Pariſ. A. & brevi conſimiliter, reliqui cum Ald. ἱπποβατεων & ιπποβατων. Mox ἱπποβοται δε eleganter Valkenar. ad lib. I. 180. *Wſſeling.*

οἱ δ' ἱπποβοται) Equidem non opinor, ſic ab Herodoto potuiſſe ſcribi, ſed, articulo omiſſo, ἱπποβοται δε εκαλεοντο οἱ παχεες των Χαλκιδεων· quod ſupra iam indicavi in lib. I. 80. Forma nominis iſta, ἱπποβοται hic erat in Flor. Cod.

Digitized by Google

Cod. cuius tamen bonitatem vir clariſſ. non commendavit, memor, ut puto, alterius loci VI. 100, ubi ad vulgatum, *των ἱπποβοτεων Χαλκιδεων* nihil ex Med. reperiebat enotatum. Ad Aelian. V. H. VI. 1 incerti fluctuant, utrum opulentiores inter Chalcidenſes *ἱπποβοται* dicti ſint, an *ἱπποβαται*: ſequor iudicium utriusque Gronovii, ſuffragantium Caſaubono; pauca quidem attulit is ad Strabon. ſed quibus mea ſaltem opinione planiſſime demonſtravit dictos *ἱπποβοτας*. Ne *equites* quidem commode dici potuiſſe putem *ἱπποβοτας*: ſed, ut *οἰοβοτης*, *αἰγεβοτης*, ſic, *qui equos aleret*, erat *ἱπποβοτης*. Quorum autem cenſus equis alendis ſufficeret, atque adeo *opulenti*, vocabantur apud Chalcidenſes *ἱπποβοται*: comparari quodammodo poſſunt *οἰκια τεθρεπποτροφοι*: rarius illud Antigoni Caryſtii de patre Polemonis ap. Diog. Laert. IV. 17 illum *των πρωτων τε εἰναι πολιτων και ἀρματοτροφησαι*: nam ſic iſta ſcribenda ſunt. Qui Athenis olim opibus eminebant *γεωμοροι*, qui Syracuſis & alibi, *γαμοροι* dicebantur: non ſane *ruſticos* iſta vox notat, aut *aratores*, ſed *agrorum poſſeſſores*; quales hodiedum in Friſia noſtra remp. gerunt. In Theſſalia T. Q. Flaminius potentiorem eam partem civitatum fecit, cui ſalva tranquillaque omnia magis eſſe expediebat: haec ubi ſcribit non protrita Livius. *Valkenar.* XXXIV. 51 tacent commentatores. Poſt *εκαλεοντο* comma, poſt *Χαλκιδεων* punctum Ald. Cam. I. II. *ες πεδας δησαντες*) *εν πεδαις δησαντες* Arch. Vind. uti poſt dein, & lib. I. 67. 86. Herodoteum *εμπεδησαντες* monſtrat, non eſſe deterius *ἐν πεδαις δησαντες*, quod hic habet Arch. *Valken*

χρονια

Digitized by Google

χρονω δε ελυσαν) Med. Ask. Arch. Paſſion. Vind. Pariſ. A. B. olim cum Ald. χρονω δε ὑστερον. ελυσαν. Eliminavi ὑστερον obſequutus codd. neque ſane neceſſaria eius hic praeſentia. *Weſſeling.*

διμνεως) διμναιας Arch. Vind. διμνως citat Pollux IX. 57.

Poſt ακροπολιν punctum Ald. Camer I. II, ſed abeſt his comma poſt περιεισαν. Poſt τειχεων comma, poſt Μηδε punctum Ald. Camer. I. II. τειχεων περιπεφλοσμενων malebat de Pauw, ob Comici, ſuſpicor, τας δε ζωντας περιφλυει Nub. 365. Rectius Portus, φλεω, φλυω, φλευω, quo fonte alia manarunt plura, auxilio advocavit. *Weſſeling.*

ποιησαμενοι) ποιησαντες Vind. Arch. Poſt χαλκεων punctum Ald. Cam. I. II.

πρωτον) Med. Ask. Paſſion. πρωτα Arch. Vind. Ald. Pariſ. A. B. Brit. duo.

ακροπολι) ακροπολεϊ Ald. Cam. I. II

εθνεα) Citat Ariſtid. T. 2. p. 380. Poſt δαμασαντες comma Ald. Cam. I. II, quod his abeſt poſt πολεμε.

αχλυσεντι) αχνυσθεντι Medic. Ask de quo *Gronovius*: Recte prorſus, & conveniente epitheto, niſi rarius quid Herodoto nunc incidiſſe teſtaretur liber Med. exhibendo αχνυσθεντι. Sed ita, ut primo illic ſcriptum fuerit, quod indicavi, dein literae tertiae ſuperpoſitum ſit λ, neſcio quo correctore imperante, ut legatur αχλυσθεντι. Certe licet in eis, quae collecta de his vocibus ſunt, denſior uſus ſit derivationum ab αχλυς & αχλυω, quam ab αχνυς & αχνυμι, haud dubie tamen vetus eſt ſimpliciſſimum, & do-

Digitized by Google

dolor ac taedia perinde in captivis & carcere ſupponi debent, quam obſcuritas. — Docta Gronovii cura lucem & auctoritatem Medic. αχνυιθεντι quaeſivit, nato fortaſſe errantis calami ductu ex vulgato, ut Heſychii αχλυθεσσης ex αχλυεσσης. *Weſſeling.*

Poſt σιδηρεω comma Ald. Cam. I. II, idem poſt ſequens των.

εθεσαν) Ανεθεσαν Arch.

ad Cap. LXXVIII.

δηλοι δε) Exſcripſit hanc ſententiam Stobaeus Serm. XLI. p. 242.

τα πολεμια) duo omittuntur in Brit. duobus, prave. Poſt αμεινες colon Ald. Cam. I. II, idem poſt εγενοντο, comma poſt ταυτα in iisdem, ſicuti poſt κατεχομενοι μεν, ſed abeſt poſt ηθελοκακεον.

δεσποτη εργαζομενοι) δεσποταις Arch. an δεσποτας voluit? *Weſſeling.* punctum poſt εργαζομενοι Ald. Cam. I II.

προυθυμεετο) προθυμεετο Arch. & Vindob. Brit. duo. προεθυμεετο Paſſ. poſt κατεργαζεσθαι punctum Ald Cam. I. II. Stephan. & Regii apud Larcher. idque recte.

ad Cap. LXXIX.

απο σφεων μεν αυτεων) αυτεων Ald. Cam. I. II, &c. poſt τισιν colon in iisdem, & poſt εξενεικαντας comma.

ων των) δε ων Vind. Arch. Poſt ως επυνθανοντο δε comma Ald. Cam. I. II.

Poſt Τανάγραιοι τε, & Κορωναιοι commata; poſt Θεσπιεες punctum Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. LXXX.

συνιεναι) Medic. Paſſ. Ask Pariſ. A. prius erat συνεναι ex Ald. & aliis poſt το comma Ald. Cam. I. II.

μαντηιον) Arch. Ask. Paſſ. Med. in quo & ειμιν deerat. Antea cum Ald. χρησηρεον ex ſcholio. Poſt Θηβη τε comma Ald. Cam. I. II.

τιμωρητηρων) τιμωρητεων ora Stephan. Brit. duo.

γνωμη ταυτης αμεινων) ταυτης αμεινων γνωμη Ask. Paſſ. Poſt πεμψαντες comma Ald. Cam. I. II, idem poſt οι δε & poſt επικρειην in iisdem.

τους Αιακιδας συμπεμπειν εφασαν) συμπειθειν Med. Ask. in Paſſ. ex gloſſa. Etſi haec priſcae ſuperſtitionis pars in denſa ſit caligine, συμπειθειν Med. & Ask. docte a Grouovio expoſitum, receptо non antepono. Spartanorum Locrenſibus reſponſum ap. Zenobium, de quo ſuperius, τους δε Διοσκουρους αυτοις επιπεμψαντιν. ſtat contra iſtos codd. tum quod continuo ſubſequitur, τους μεν Αιακιδας οφι απεδιδοσαν, eosdem, quo tandem cunque modo, accepiſſe innuit Thebanos. Accedat Philoſtrati illud Heroic. L. 19. p. 743 επειδη ναυς ες Σαλαμινα εξ Αιγινης επλευσεν, αγουσα επι συμμαχια τω Ελληνικω τον των Αιακιδων οικον. Advexit itaque ea navis ſuppetias Graecis Aeacidas. Atque hoc eſt, quod L. 8, 64 perſcribitur, miſſam tum fuiſſe navem επι Αιακον [και τους αλλους Αιακιδας in Aeginam, quam reducem dabit c. 84. Hoc amplius Locri Italiotae Aiacem Oilei fil. impetrarunt ab Opuntiis apud Pauſan. L. 3. 19 ſimili conſilio; cui quidem, cum in inſtructa acie χωρην κενην, *vacuum locum*

Digitized by Google

locum Locri reliquerant, teſte Conone Narrat. 18, utique probabile accidit, arceſſitos hos ſupplicationibus heroas fuiſſe, & in ſpeciem abductos, ut omen praelio & ſpem praeſidii praeberent. Plutarchus certe pugna Salaminia Aeacidas παρακεκλημενους ευχαις προ της μαχης επι την βοηθειαν in Themiſt. p 119. E. perhibet, propoſitis auctoritatem concilians Hinc επεκαλεοντο Αιαντα τον Τελαμωνος VIII. 64, & επικλητοι Tyndaridae ſupra c. 75, h. e. συμμαχοι, Heſychio interprete. *Weſſeling.* συμπεμπειν, quod cum Weſſelingio recte praetulit *Larcherius*, legunt Regii tres ab eo collati.

ad Cap. LXXXI.

Θηβαιοι) Αθηναιοι Arch. prave.

Poſt Αιγινητα, δε abeſt comma Ald. Camerar. I. II.

τε μεγαλη) τη μεγαλη Vind. Arch.

εχθσης ες) Ora Steph. Arch Vind. Paſſ. Ask. Brit. duo: alii cum Ald. εθσης προς — εχθσης ες faſtidire non debui. Talia lib 6. 2 ταυτα ες της αποσασιν εχοντα: & c. 19 το μεν νυν ες αυτους Αργειους εχον oraculum: denique 8, 144 την προνοιην, της ες ἡμεας εχθσαν. Sic ſchedae: prius erat, hoc ut loco, την προς ἡμεας εθσαν. Weſſeling. — Ex duobus minimum codd. enotata lectio εχθσης ες Αθηναιους Herodotea videtur, εχειν ες ſaepius in aliis loquutionibus frequentantis. Hic illa εχθρη c. 82 dicitur προσφειλομενη ες Αθηναιους· infra VI. c. 65 εχθρη memoratur Leotychidae ἡ ες τον Δημαρητον· την εχθραν ες τους Αργειους dixit Thucyd. p. 142. 9, quem ſcripſiſſe ſuſpicor p. 103. 94 ἑτως οργης εχο-

εσχον οἱ πλειϑς ες τϑς Αϑηναιϑς· οργης Reiskio venit etiam in mentem: Sophocleum eſt ὡς οργης εχω· dicitur quidem οργη λεγειν, κελευειν, κολαζειν· ſed vereor, ut dicatur οργη εχειν Αϑηναιϑς. Quod hic vulgatur, absque codd. certe nemini ſuſpectum eſſet. *Valkenar.*

τοτε Θηβαιων) των τε Reg. B. apud *Larcher.* qui iure praetulit.

κατα μεν) κατα δε Ald. Cam. I. II erronee.

εσινεοντο) εσικνεοντο ſolus Med. Mutationi Florentinae recte diffidit Gronovius; unde εξικνεοντο fingere ſi velis, verbi in Muſis uſus refragabitur. Forma eſt inſolentior, qualis ferme in ασινεοντες Euſebii ap. Stob. Serm. 44. p. 310, ſed obvia in Mſſ. οἱ δε εσχον ϑϑεν σινεεσϑαι L. 4. 120. Arch. & εσινεοντο πασαν την ϛρατιην L. 9. 48; σινεομενος c. 85 eiusdem libri. Quae libuit coacervare. *Weſſeling.* Neque Jonice dicitur σινεεσϑαι. Niſi forte quis codex daret εδηλεοντο, ſcriberem εσινεατο· hoc Jonicum pro εσινοντο· ex utraque forma conflatum εσινεοντο. Deterior lectio cod. Med. εσικνεοντο. *Valken.*

ad Cap. LXXXII.

προοφειλομενη —) προσοφειλομενη & προς Αϑηναιϑς, tum εκ της Αιγινητεων Vind. & Arch. Priſtina inimicitia, quae Aeginetas & Athenienſes collidebat, conſideratur ut vetus debitum, προοφειλομενος φορος L. 6. 60. Quae tamen cum increverit iſto tempore, orſique Aeginetae ſint πολεμον ακηρυκτον, haud ſcio, praeſtetne προσοφειλομενη adaucta? Juvat nonnihil Vind. ſcriptura. *Weſſeling.* Quod editum eſt, probant Regii tres apud *Larcher.*

τοιη-

Digitized by Google

τοισδε) τοισδε Med. Ask. Brit. duo. In Ald. ceteris τοισδε, quod ſollicitari non oportuiſſe certum eſt Weſſelingio nobisque, vide c. 88.

απεδιδε) Med. Paſſ. Ask. Ald. & priores editi, quod rediit. ανεδιδε Vindob. Arch. Brit. duo. Praeſtat Medicea ſcriptura *Valken.*

Poſt συμφορης comma Ald. Cam. I. II.

εκελευε Δαμιης) Rem tangit Pauſanias II. 30, ſed Δαμιαν appellans, culpa librariorum. Vid. Kuhnium ibid. *Weſſeling.* *Valkenario* quidem ſincerum videtur Δαμιης nomen, facile tamen, inquit, alicui in mentem veniat Θαλλιης: cui notae fuerint Θαλλω & Αιξω, de quibus agens ad Polluc. Kuhn. 8. 106. την Αυξω apud Herodot. dictam ſcribit Αιξησιην.

Poſt ιδρυσαμενοισι comma, poſt συνοισεσθαι punctum Ald. Cam. I. II.

επειρωτεον) Arch. Vind. Paſſ. Brit. duo, aut επειρωτων: vulgo επηρωτεον cum Ald. Poſt Επιδαυριοι comma Ald. Cam. I. II.

ποιεονται) Scriberem ποιεωνται, quia αει τα αποριαν εμφαινοντα υποτακτικοις συντασσονται, ut monuit Schol. in Eurip. Hec. 85. *Valken.*

τα αγαλματα) abſunt haec duo Arch. Valla. Vind. Poſt λιθε interrogationis notam poſuit Ald. Cam. I. II.

Poſt Πυθιη comma Ald. Cam. I. II.

δευτερα) δευτερον Vind. Paſſ. Arch.

ξυλε) ξυλης Arch.

λεγεται δε και ὡς — Αθηνησι) illa ſi abeſſent, a nemine certe requirerentur. De his etiam cognoſcere deſidero, quid ſentiat ὁ παυυ, qui alia hominum ineptorum emblemata, Herodoteis inculcata, proſcribere non dubitavit. pro

Digitized by Google

εσαν, ησαν, & εν Αθηναις pro Αθηνησι legendum ſuſpicatur. *Valcken.* Falſa res eſt, nec fugere potuit ſcriptorem. Jactantiam Athenienſium & ſaepe inculcatam ſibi gloriationem tangit. Ecce ex Sophoclis Oed. Col. 691. Εϛιν δ' οἵαν εγω γας Ασιας εκ επακϐω, Ουδ' εν τα μεγαλα Δωριδι ναϲω — Φυτευμα — Ὁ ταδε θαλλει μεγιϛας χωρας Γλαυκας παιδοτροφϐ Φυλλον ελαιας. Hoc ſufficit. Statim Αθηνησι, pro quo ſaepe εν Αθηνησι L. 6. 85. 8. 79 facile ſe tuebitur. *Weſſeling.* Scholion marginale incerti cuiusdam Grammatici haec nobis videntur, quod e contexto eiiciendum

κατ' εκεινον) κατα χρονον εκεινον, κεινον Vind. Arch. Paſſ. Ask. tum εν Αθηναις Med. Askew. Paſſ. Poſt οἱ δε comma Ald. Cam. I. II

Αθηναιη τη Πολιαδι) τε ab Arch. & Vindob. abeſt, quorum prior Παλλαδι. Antea cum Ald. Αθηναιη τε. Poſt των comma, poſt ετυχον punctum Ald. Cam. I. II.

εφερε) Med. Ask. In Paſſ. καρπον ut ſcholion accedit. In Ald. & aliis ſatis bene εφερε καρπον. Poſt επετελεον & τα commata poſuit Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXIII.

δ' ἐτι) δε τι Ald. Cam. I. II.

και τον προ τϐτϐ) και προ τϐ Paſſ. Vid. II. 121. III. 62 &c.

και δικας — εδιδοσαν τε και ελαμβανον) Primum duas voculas reſtituendas cenſeo, ut legatur: Αιγινηται Επιδαυριων ηκϐον τα τε αλλα, και δη και δικας — ſic ſcribere ſolet Herod. ſaepenumero: και vulgatur alicubi, ubi και δη και praebent

Digitized by Google

bent codd. *Valkenar.* cui adſentire nulli dubitamus. Poſt δικας & Επιδαυρον abſunt commata Ald. Cam. I. II.

το δε απο) τοτε δε Medic. Ask. Paſſ. το δε Arch. Vind. Pariſ. A. B Brit. duo cum Aldo, quod rediit. Ex Med τοτε format το γε Abreſchius, non incommode. *Weſſeling.*

ἀτε δη) ἀτε δε Arch. quo Reiskii coniectura ſtabilitur, eſtque in particula multiplex variatio. *Weſſeling.*

εδηλεοντο) neglecto augmento. δηλεοντο Euſtath. in Hom. p. 70. 20 Jonum more.

της Αυξησιης) deſideratur Articulus in Archiep.

εκομισαντο και) Med. Ask. Paſſ εκομισαντο τε και Ald. &c. εκομισαν τε ora Stephan. Arch. Vind. Brit. duo, quod non prorſus abiicit *Weſſelingius.* Λεσβιοι δε ες Δορισκον εκομισαν c. 98 & εκομισαν ες Αμαθουντα c. 114 &c. Poſt μεσογαιαν punctum, poſt τη comma in Ald. Cam. I. II, in quibus poſt ονομα punctum.

ὡς εικοσι) Vind. Paſſ. Ask. Med. antea ες εικοσι cum Ald.

θυσιησι τε) θυσιη τε Arch. Vind.

κερτομοισι) κερτομιοισι margo Steph.

ἑκατερη) ἑκατερησι Arch. Vind. Poſt ανδρων punctum Ald. Cam. I. II.

κακως δε) και κως δε Vind. Poſt γυναικας punctum Ald. Cam. I. II.

αἱ τοιαυται ἱροργιαι) αὐται αἱ ora Stephan. Arch Vind. Paſſ. Ask. Brit. duo, quibus accedunt Regii A. & D. apud *Larcher.* non male: αὐται tamen Paſſ. Ask. qui cum Med. ἱροργιαι

bis. ἱερϑργιαι Arch. ἱερϑργιαι Parisi. A. B. & Edd. cum Ald. αἱ αὐταὶ ἱερϑργιαι Reg. B. *Larcher.*

ad Cap. LXXXIV.

τωνδε) deſit Arch. Vind.

τα συνεϑεντο) Ask. olim cum Ald. ξυνεϑεντο, & επιτελευν. Vulgatam in huiusmodi compoſitis ſcriptionem, non ξυν, Atticis frequens, amplectitur: idque Askew. pro Jonum more. *Weſſeling.* Poſt Αϑηναιοι comma Ald. Cam. I. II. πεμψαν Arch

εμηνιον) Arch. Brit. duo, cum Reg. A. & B. *Larcher.* Olim cum Ald. εμηνυον male. Ask. & aliorum εμηνιον toti negotio concinit. Miſſis enim legatis indignationem teſtati Epidauriis ſunt. Ita μηνισαι μεγαλως Αριϛοδημω L. 7. 229. 9. 7. Vitii fons in affinitate ſcripturae, qualis L. 7. 169 in Mſ. Arch. Proinde vera Reiskii emendatio. *Weſſeling.* Poſt οἱ δε comma Ald. Cam. I. II.

λογω) λογον Arch. poſt τα comma, poſt συνεϑεντο punctum Ald. Cam. I. II.

εϛερηϑαι) εϛερεισϑαι Arch. poſt εκελευον punctum Ald. Cam. I. II.

ταυτα Αϑηναιοι) ταυτα οἱ Αϑηναιοι Paſſion. abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXV.

Abeſt comma poſt λεγϑσι Ald. Cam. I. II.

τριηρεϊ μιη των αϛων τϑτϑς) τριηρει νηϊ των αϛων τϑτεων, οἱ πεμφϑ. Paſſ. & Vind. τϑτεων etiam Paſſ. Reiskii τακτϑς firmo caret tibicine. τϑτϑς tamen urgebit morbus, niſi eos putes, qui publice miſſi prius fuerant in Aeginam, ſimulacra

Digitized by Google

cra repetitum: ſic τετεων ex codd. non futile; Jonicum enim idemque docens. *Weſſeling.* Neque illa ſic videntur ab auctoris manu profecta: cur enim dixiſſet miſſos των αξων τετες, οι αποπεμφθεντες. Parum prodeſt lectio Arch. Valla dedit *triremem — cum civibus quibusdam:* poſtremum ille forſan ſubaudiendum credidit. Optime, ni fallor, omnia cohaererent, ſi ſic ſcripta legerentur in veteri cod. αποζαληναι τριηρεϊ μιη των αξων, (nempe τινας) τετες, επει πεμφθεντες απο τε κοινε και απικομενοι ες Αιγιναν, τα αγαλματα ταυτα — πειραν εκ των βαθρων εξαναστραν. Ut hic αποζαληναι των αξων nempe τινας, ſic alibi ſaepius & ap. Thucyd. IV. c. 80 των Ειλωτων — εκπεμψαι. *Valken* quocum ſentit *Larcher.*

Poſt ταυτα abeſt comma Ald. Cam. I. II.

επειρωντο) πειραν Med. Ask. cum regio B. *Larcher.* πειρᾶντο, & ex correctione επειρωντο Paſſ. Hic contigit aliquid omnino non reticendum. Apparet enim, verbum επειρωντο non ſufficere vel tot accuſativis, qui ſequuntur, vel infinitivis itidem ſequentibus κρατησαι, ἑλκειν &c. quamvis Valla ex ſe addere ſuſtinuerit *trahere tentaſſe*, quod poſtremum poterat omitti, relicto ſolo *traxiſſe.* Quid ergo? Nempe ſcias, in optimo codice legi tantum πειρᾶν pro επειρωντο. Quorum ſicut hoc ſapit manum correctoris, ita illud Herodoti: cuius inter propria & priva eſt participium ſolutum ponere ſine verbo, cui innitatur, quod clariſſime patet ex ſpecimine libri 2. c. 127, ut quamvis id nunc auctori non reddiderim, tamen perinde certus ſum, ab eo id nunc denuo factum eſſe. *Gronov.* επειρωντο mea quidem opinione extra novationis periculum.

lum. Gronovii obſervatio vereor, ut ſententiae tenebras diſſipet. *Weſſeling.* Gronovio iure meritoque placuit πειρᾶν ex Med. cod. hoc Vallam legiſſe, monſtrat ipſius verſio, qualis exſtat nondum interpolata, *qui — conatos eſſe.* Neque tamen illud more ſuo vir clar. in contextum intulit, ſentiens, ut opinor, fulcrum requiri, quo illud inniteretur: hoc commodum mihi reperiſſe videbar, hanc e duabus efformando lectionem, επει πειρᾶν, *quam tentarent.* illud Herodoteum eſſe, Porti docebit dictionarium in v. Απαρεμφατα αμφι των παρατατικων. *Valkenar.* Ego vero potius cum Weſſelingio, & adſentiente Larcherio επειρωντο intactum relinquo, ſubintelligoque τετες.

ανακομισωνται) εκκομιτωνται Arch. punctum hic poſuit Ald. Cam. I. II.

τω τροπω) deſit τω in Vind.

περιβαλοντας) περιβαλοντες Ald. Cam. I. II, poſt αγαλματα comma in iisdem.

τριηρεητας) τριηρεητας Arch. nec male.

ὑπο τετεων αλλοφροινσαι) αλλοφρονησαι explicat Euſtath. ad Hom. p. 1661. 44. ὑπο τετεων ſcripſerit an απο τετεων, vix decerni poterit: mihi poſterius placeret ſignificans *propterea:* απο τετε & απο τετεων habet & Herod. II. 175. IX. 72 απο τετεων Artemiſiam μαλιστα ευδοκιμησαι. VIII. 88. Illinc enim diverſum μεμηνεν ὑπο σε, *opera tua furit;* quaeque dantur ſimilia. *Valken.*

ad Cap. LXXXVI.

μεν νυν) μεν ετω Medic. Paſſ. Ask. omnes alii μεν νυν, uti c. 44 & ſaepiuſcule. Poſt μην μεν γαρ comma nullum Ald. Cam. I. II.

νεες) νηες Ask. & απαμυνεεσθαι Vind.

Digitized by Google

ϗ ναυμαχησαι) ϗδ' αναυμαχησαι Paſſ. διαναυμαχησαι Arch. Vind. quod laudare debeo, cuius clara etiam in Paſſ. veſtigia: opportunum enim. Sic lib. 8. 60 ταυτην δε αιρεεται την γνωμην, αυτϗ μενοντας διαναυμαχεειν. Diodor. XX. 61 και καταξαντες ες εμβολην διεναυμαχϗντοις βαρβαροις. Reſtituere nolui, ne nimium novator haberer. *Weſſeling.* Nos vero reſtituendum cenſemus. Poſt ναυμαχησαι punctum habet Ald. Cam. I. II, idemque poſt ατρεκεως, ſed abeſt his comma poſt ναυμαχιη.

ει βϗλομενοι) οι βϗλομενοι Brit. duo. Poſt μεν νυν abeſt comma Ald. Cam. I. II, in quibus punctum poſt αγαλματα & comma poſt ποιησαι punctumque poſt τεω.

περιβαλλομενϗς) περιβαλομενϗς Paſſ. Vind. tum ες ὁ loco ϗ Ask.

γϗνατα) recte Arch. ex dialecto, uti II, 81. IV, 152. Olim γοιατα cum Ald.

Poſt τϗς τε δη Αθηναιϗς comma Ald. Camerar. I. II.

Αιγιναιην) Med. Paſſ. Ask. alii Αιγινην cum Ald. Videlicet νησον. Alibi επ' Αιγιναν, ες Αιγιναν 3. 131. Venit inde Αιγιναιος, Αιγιναιη cui iuſtum formae habitum Gronovius ſaepe reddidit, VII, 179 VIII, 90. Eadem laus Sylburgio debetur ad Pauſan Lib. 3. 14. *Weſſeling.*

και ηκειν) Med. Ask. Paſſ. και παρειναι Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. duo & Ald. Edd. Poſt ες την νησον colon Ald. Cam. I. II, comma poſt Αθηναιοισι eaedem.

ad Cap. LXXXVII.

Poſt μεν λεγϗσι abeſt comma Ald. Camerar. I. II.

Digitized by Google

ἑνα τουτον) Medic. Arch. Paſſ. Ask. antea cum Ald. τουτεων poſt περιγενεσθαι comma Ald. Cam. I. II, quae punctum poſt δαιμονιω ponunt.

αρα) Medic. Paſſion. Ask. In reliquis & Ald. γαρ.

πυθομενας δε τας γυναικας) τας δε γυναικας Arch. Vind. πυθομενας omittentes, cui in Paſſ. puncta ſubſcripta, tamquam delendo: Valla habuiſſe non videtur. Suſpectum participium, a bonae fidei codd. aut neglectum aut obelo notatum. Tollatur, pingaturque τας δε γυναικας, & curſus ſermonis procedet ſine impedimento. *Weſſeling.*

τον ανθρωπον) Abſunt duo iſta Arch. mox και quoque & Vind.

Poſt αυτεων comma Ald. Cam. I. II.

οικε) οικη Ald. Arch. Pariſ. B. Brit. duo οικη Vind. οικε Med. Paſſion. Ask. Poſt τουτον μεν comma Ald. Cam. I. II.

τι) Exulat ex Vindob. & Arch. poſt εργον comma Ald. Cam. I. II.

αλλω μεν) Scribi potuerat αλλο μεν — & fuit, cui arridebat, me non adſtipulante. *Weſſeling.*

ζημιωσωσι) Paſſ. Arch. Vind. Olim ζημιωσουσι. Congruit ſerici ζημιωσωσι, nec non εσθητα μεταβαλεειν ex Pavii & Reiskii iudicio. Sunt tamen, quod neutrum fugiebat, hoc in auctore variantes ſtructurae conſimiles. *Weſſel.* Poſt γυναικας punctum Ald Camer. I. II; idem ponunt poſt Ιαδα, & comma poſt περοτε.

Κορινθιη) Paſſ. Arch. Vind. Ask. Brit. duo & ora Stephan. ceteri Κορινθιων cum Ald. Sequentia ſpectavit Euſtath. ad Homer. p. 567. 37.

Quod

Quod hic, idem in Αιγυπτιη, Βαβυλωνιη, Λακεδαιμονιη, aliisque deſignarunt librarii. *Weſſel.*

ad Cap. LXXXVIII.

Poſt Εσι δε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Καειρα) Et hoc Euſtath. p. 456. 10 punctum hic Ald. Camer. I. II, in quibus comma poſt την ante νυν, & colon poſt ποιησαι, ſed abeſt his comma poſt ἑκατεροισι, & ponunt punctum poſt μετρε.

προς το ἱρον) προς τας θυσιας legebat Athenaeus XI. p. 502. C.

χυτριδων) χυτριων citat Pollux VI. 100 melius Athen. Vid. Leopard. Emend. VI. 20 ambo επιχωριων cum Ald. Arch. Vindob. Vulgatum dant Med. Paſſion. Askew. Brit. duo.

Poſt γυναικες comma Ald. Cam. I. II.

ἐκ τε τοσδε) ἐκ τοτε Arch.

των Αθηναιων) την Arch. Vind. Paſſ. Poſt μεζονας comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXIX.

Αθηναιοισι) Αθηναιοισι γενομενης Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. duo & Ald. Edd. Valla: ἐξ Αθηναιων γενομενης Med. Ask. Paſſ. Vulgatum verum. Ubi vero ἐξ Αθηναιων iuſſu Med. atque aliorum ſcriptorum codd. valuerit, inimicitiae auctores erant Athenienſes, contra ac liquido perſcriptum c. 82 fuit. *Weſſeling.* Poſt κατα τα comma Ald. Cam. I. II, idem poſt γενομενων & poſt Αργινηται

Αργινηται δε εδηευν) Αργινηται τε δη Askew. εδηευν Arch. Vind. antea εδηυον cum Ald. Cum in Muſis εδικαιευ, δικαιευν, & huius moduli plu-

ra

ra ſeſe offerunt, placuit Mſſ. praeiudicio εδηευν. *Weſſeling.*

επ Αιγινητας) επ' Αιγινης Arch. Vind. Valla, commode ſatis.

αδικιϐ) Medic. Paſſ. Ask. Brit. duo; cum Reg. B. *Larcher.* Ald. & alii αικιϐ. Egregium απο τϐ Αιγινητεων αδικιϐ Gronovius iure revocavit optimo. Eſt autem iniuria ac noxa, quam Aeginetae fecerant Athenienſibus. Quare oraculi haec eſt ſententia; ab eo tempore, quo Aeginetae iniuſta arma in Atticum agrum inferre coeperant, totis 30 annis a vindicta abſtinendum eſſe. Non hoc Reiskium latuit. *Weſſeling.*

ετεα) negligit Arch.

χωρησειν) χωρησαι Arch. poſt τα comma Ald. Cam. I. II, in quibus punctum poſt βελοντας, comma poſt μεν τοι.

καταξρεψασθαι) καταξρεψεσθαι Ald. Camerar. I. II.

ακϐσαν) ſine augmento Ald. Edd. & nonnulli. ηκϐσαν Med. Paſſ. Ask.

απεδεξαν) Paſſ. Arch. Vind. duo Brit. Stephan. margo, απεδεξαντο antea cum Ald. poſt τϐτο & το commata Ald. Camer. I. II. Praecedens τεμενος αποδεξαντος inſtauratum conſtabilit, & c. 67 τεμενος οἱ απεδεξε εν αυτω τω πρυτανηϊω. Simile commiſſum L. 7, 178. *Weſſeling.*

προς Αιγινητεων) Arch. Vind. ὑπ' Αιγινητεων prius erat ex Ald. Vulgatum ſcriptor amat, quippe L. 3. 74 ὁτε τε επεπονθεε προς Καμβυσεω αναρσια. Portus plura. *Weſſeling.*

ad Cap. XC.

εγειρομενον) γενομενον ora Steph. Arch. Vindob. Brit. duo.

Poſt

Digitized by Google

Poſt εοντας comma Ald. Cam. I. II.

εξεληλακεσαν) εξηλακεσαν Arch. Vindob. Poſt ποιησασι comma Ald. Cam. I. II. Poſt των comma, poſt αδαεες colon in iisdem, ſed comma nullum poſt τοτε δε.

τες εκτηντο) poſt τες comma Ald. Camer. I. II, eaedem εκτηντο cum Pariſ. B. duob. Brit. In Med. Paſſ. Arch. εκεκτηντο. Vid. Lib. 2, 108. 3, 39. Mutari non fuerat neceſſe. *Weſſeling.* Poſt Πεισιστρατιδαι colon Ald. Cam. I. II, comma in his poſt εξελαυνομενοι δε, tum μεν προτερον Arch. Paſſ. Vind.

ad Cap. XCI.

ἑωρεον) Abeſt ab Arch. ἑωρεόν Brit. duo, bene. ἑωρων olim cum Ald.

γινοιτο) Med. Ask. Paſſ. duo Brit. αν γινοιτο Arch. Vind. αν γενοιτο ex Ald.

κατεχομενον) κατεχομενοι Arch. Vind.

ὑπο τυραννιδος) ὑπο τε τυραννιδι Arch. Hic Arch. pergenti manum iniicit. Non ignota ὑπο τε δαιμονων βαβλαφθαι Appian. B. Civ. IV. p. 1022, νυν δ' εκ θεων τε Steph. Oed Col. v. 384 compluraque firmandae lectioni, cui tamen non fido. *Weſſeling.*

Poſt πειθαρχεεσθαι ἑτοιμον comma in Ald. Cam. I. II.

μαθοντες δε) Medic. Paſſ. Ask. Brit. duo, adverſativa deeſt Ald. & aliis. Poſt Πεισιστρατιδαι punctum Ald. Cam. I. II.

επει τε δε) επει τε σφι Arch. Vind. Poſt ταδε colon Ald. Cam. I. II

αὐτοισι) αὐτοισι Ald. Cam. I. II. Quae his adhaerent, carpuntur a Plutarcho de Malign. p 860.

Digitized by Google

860. D. in quo mendoſe υποχειριας πραξειν τας Αθηνας. Mſſ. παρεξειν melius. *Weſſeling.* Poſt ορθως punctum Ald. Cam. I. II.

υποχειριας) υποχειριως Vind. nec prave.

Poſt εξηλασαμεν colon Ald. Camer. I. II. εξελασαμεν Arch.

ταυτα) deſit Arch. Poſt περιυβρισας comma, poſt εξεβαλε punctum Ald. Camer. I. II, quae comma poſt φυσας habent. Varie exponunt. Laurentius, *inflatusque ſuperbe, famam auget.* Stephanus, *atque adeo ſuperbe inflatus, ſuam potentiam auget.* Poſt eos Portus, *ſuperbiam ſpirans, creſcit*, non inconcinne. Quibus omnibus φυσας per ſyncopen vice φυσησας. Quid ſi pictum olim φυσᾶς fuerit, deletaque ſuperne ducta linea, vulgatum manſerit? Μεγαλα φυσωντες *maiores ſpiritus ſumentes* in Jo. Chryſ. T. 5. p. 344. A. πολιτικον φυσημα φυσωντες Plato Alcib. II. p. 145. E. φυσων εαυτον Alciphr. lib. I. Ep. 37, ubi Berglerus plura. Et illa quidem ſuam ſibi elegantiam praeferunt, neque ſcriptori tamen, poetas ſaepe aemulanti, quidquam praeſcribunt. Conſidera Sophocleum ex Electra v. 1490. μηδε προς βιαν Εμε κολαζε προς ϛοχων, Φυση Φρενας neque violentum me vindicem nactus, ſpiritus augeat, & Oed. Col. v. 838 ω δυσμορ', ωδε τω χρονω Φυσας Φανη Φρενας ποτε — Utrumque appoſitum, & Herodoteo ſimile. Junge d'Orvillium, cui Sophoclea iſta uſui eſſe potuerant, ad Charit. L. 8. p. 761. *Weſſeling.* Hanc nobis dum aliunde ſyncopen adfirment, qua φυσας pro φυσησας poneretur, ſecundum Portum in Δοξαν, ſuſpicabor ſcriptum olim, δοξαν, δε φυσων (vel φυσεων) αυξανεται,

ται, creſcit (Virtutis expers) verbis iactans gloriam: ut hic δοξα, *vera* dicatur *gloria*, oppoſita τη ευκλεια & αρετη· in opinione tantum ſuperborum ſita, & nihil minus quam vera: ut opponuntur δοκειν *videri* & ειναι *eſſe*; το δοκεν & το ον, ſic & apud Philoſophos δοξα & αληθεια. Unum ponam Eurip. ex Androm. v. 319 locum, paulo quam vulgatur emendatius ſcriptum: ω δοξα, δοξα, μυριοισι δη βροτων Ουδεν γεγωσι βιοτον ωγκωσας μεγα. Ευκλεια δ' οις μεν εξ αληθειας απο, Ευδαιμονιζω. Inanem gloriam ſpirare, vel iactare, atque adeo inflatum vana opinione ſuperbire, hic diceretur δοξαν φυσαν· ανδρων πολιτικον φυσημα φυσωντων meminit Plato Alcib. 2. p. 681. E. Antiphanes ap. Athen. XV. p. 681. C. Ουκ εφυσων οι Λακωνες ως απορθητοι ποτε; Dictum, quo Demadem repreſſit inflatum Hyperides, Leopard. explicuit IX. Emend. p. 248. *Valken.*

επει τε δε) Arch. Paſſ. prius erat επει δε tantum, cum Ald.

ακεομενοι) Arch. Vindob. Paſſ. antea cum Ald. απικομενοι. Cultius hoc ακεομενοι pro captu ſcribarum, quibus ſuum απικομενοι, alioqui tolerabile, redonavi. Hom. Il. N 115 Αλλ' ακειομεθα θασσον, ſed medeamur ocyus huic malo. Ipſe lib. 3. 40 τροπω τω εξ εμευ ὑποκειμενω ακεο· & plenius lib. I. 167 βελομενοι ακεσασθαι την αμαρταδα. Hemſterhuſio idem in opinionem venerat, eleganter in Aeſchin. Dial. III, 15 μονοις δε ακεσται τοις δυναμενοις — corrigenti, loco inepte αρκεσται.

γαρ δη τεδε εἱνεκε) γαρ τετε εἱνεκεν margo Steph. Arch. Vind. Paſſ. Brit. duo.

τε τον Ἱππιην) τε Ἱππιην Ald. Cam. I. II. & Edd.

Edd. quae comma poſt μετεπεμψαμεθα. τον τε τον l'aſſ. quem ſequor cum Weſſeling.

τα και 'απελομεθα) απελομεθα Ald. Pariſ. A. B. duo Brit. απειλομεθα Med. Arch. Paſſion. Vindob. Revertit απελομεθα, quod auctius ex Med. acceſſerat. Vide tamen lib. 8. 3. *Weſſel.* Poſt τα comma poſuit Ald. Cam. I. II, & και non habent.

ad Cap. XCII.

Poſt οι μεν comma Ald. Cam. I. II, idem poſt πληθος, & punctum poſt λογες, comma vero poſt αλλοι.

Σωσικλεης) Σωκλης Med. Σωκλεης ora Steph. Vulgatum ceteri, & Plut. Malign. p. 860. D. Σωκλεης in Codd. ſcribitur & in edito Plut. T. 2. p. 860. F. Σωκλεες διελθοντος. Talia ſolebant etiam a librariis contrahi. Veluti diverſa nomina uſu diſtinguebantur Socrates & Soſicrates; Sophanes & Soſiphanes; neque contrahebantur a Graecis nomina Σωσιθεος· Σωσιβιος· Σωσιγενης & ſimilia. Σωσιπατρος vocatur in Ep. ad Rom. XVI. 21, qui Act. Ap. XXI. 4 eſt Σωπατρος· hic in aliquot codd. legitur Σωσιπατρος· in uno vellem alterove ſic ſequentia ſcriberentur: Θεσσ. δε Αριςαρχος και Σεκυνδος, και Γαϊος, Δερβαιος δε Τιμοθεος· ut corrigendum viderunt H. V. & Adr. Heringa. — *Valken* Poſt Σωσικλεης comma, poſt ταδε colon Ald. Cam I II.

Η δη ὁ, τε ϰρανος) Euſtath. in Hom. p. 695. 20, & H. Steph. ex coniectura, Edit. quoque Genev 1618, quibus *Larcher* cod. reg. addidit. Vulgo cum Ald. η δε ὁ, το ὁ ϰρανος. Auſcultavi Euſtathio, H. Stephano, Porto. Quid enim tur-

Digitized by Google

turbatiſſima perſeverarent, praeſertim cum ſubſequens ὁτε ferre alterum nequeat? Recte H. Steph. adſcripſit Ovidianum: Omnia naturae praepoſtera legibus ibunt Parsque ſuum mundi nulla tenebit iter. Omnia iam fient &c. *Weſſel.*

οἱ ἀνθρωποι) deſit Artic. Ask. & mox ante ἰχθυες Paſſ. poſt τον ante πρoτερον comma poſuit Ald. Cam. I. II.

ὁτε γε) Med. Paſſ. Ask. Arch. Brit. duo. γε aberat Ald. &c.

καταλιοντες) καταλυσαντες Vind.

τας πολις) idem atque iterum Ask. Paſſion. alii πολιας. Poſt τε ante ετε comma Ald. Camer. I. II.

δοκεοι) δοκεει Areh.

τας πολις) τας πολιας Ald. &c. v. ſupra.

διζησθε) Ask. recte: διζεσθε ceteri cum Ald. poſt κατιξανας punctum Ald. Cam. I. II, in quibus poſt νυν δε abeſt comma.

παραχρασθε) παραχρησθε Paſſ.

αυτοι εμπειροι) αυτοι εμποροι Arch. non bene ultimum, αυτοι etiam Paſſ. ex correctione, ſed iuſta, ob antecedentia. Olim cum Ald. αυτε. Poſt εατε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

συμβαλλεσθαι) συμβαλεσθαι Paſſion. Poſt ολιγαρχιη punctum Ald. Cam. I. II.

ἐτοι Βακχιαδαι) Articulo potius inſerto legendum ἐτοι οἱ Βακχιαδαι καλεομενοι ενεμον την πολιν. *Valkenar.* rectiſſime. Poſt καλεομενοι comma, poſt πολιν punctum Ald. Cam. I. II, idemque poſt χωλη.

Poſt ην comma, poſt Λαβδα punctum Ald. Cam. I. II.

Digitized by Google

Εχεκρατεος) Εχεκρατευς **Askew.** Doribus debetur.

δημϐ) Μημϐ Arch. Hic definit Brit. A. Poſt τα ανεκαθεν & poſt Λαπιθης τε commata ſunt in Ald. Cam. I. II.

Καινιδης) Καινεϊδης Ald. Cam. I. II.

εγινοντο) Paſſ. Arch. Vind. quod praeſtat. antea εγενοντο cum Ald.

ιθεως) abeſt a Brit.

τοισιδε τοισι) τοισδε τοισι Paſſ. Vind. Poſt επεσι punctum Ald. Cam. I. II.

ϐτις σε) ϐτοι σε Arch. Poſt λαϐδα comma, poſt κυει colon Ald. Cam. I. II.

ολοιτροχον) Oenomaus ap. Euſeb. Praep. Ev. 5. 29 ολοοιτροχον· Vulgato accedit Euſtath. in Hom. p. 925. 5. Oenomai τεξει δ' ὁλοοιτροχον non abſurdum: infra L. 8. 52 ὁλοιτροχϐς plerique codd. & Suidas; quas quidem vocabuli diſcrepans originatio apud Etymol. in V. turbelas peperit. *Weſſeling.* Litera ſcribendum tranſpoſita: Λαϐδα κυει, τεξει δ' ολοοιτροχον· Sic vulgatur in Excerpt. Euſebii ex Oenomao Praep. Ev. V. p. 224, vel ὁλοοιτροχον· utro modo pronunciandum eſſet, non convenit inter Grammaticos: quia nonnullos memorat, etiam minus notos, Auctor Scholii nondum editi in Homer. Il. N. v. 137 totum illud hic forte legiſſe non poenitebit: Ὁλοοιτροχος, ὁ εν τω τρεχειν ὁλοος, επει καταφερομενος παν το εμπιπτον βλαπτει. Δημητριος γϐν ὁ Γονυπευς δασυνει, ἱν' ᾖ ὁλοτροχοειδης και κατα παν μερος ασηρικτος· ϐτω δε και Ἑρμαϊσκος, και Νικιας, και Αριϛεας, και Αριϛονικος· Κομανος δε και Πτολεμαιος ὁ Ασκαλωνιτης ψιλϐσι και παροξυνοντες, το επι το (εν τω) τρεχειν ολοον

ὄλοον καὶ δεινόν· ἐπενθετικὸν δὲ τὸ ι περιττόν· καὶ γὰρ χωρὶς αὐτοῦ σώζεται τὸ μέτρον· καὶ δεῖ αὐτοὺς ἀναλογίσθαι τὸ (ἀναλογίσασθαι τὸ, Od. A. 52.) Ατλαντος θυγατὴρ ὀλοόφρονος. Δημόκριτος δὲ τὸ κυλινδρικὸν σχῆμα ὁλοίτροχον καλεῖ. Eſt illud Schol. e Mſſ. Cod. Baſil. quem a J. J. Wetſtenio habui utendum, Scholia complectente in Iliada, atque Iliadis Homereae Paraphraſin utiliſſimam. Pauca quaedam ex iſto ſcholio dederunt Etymolog. & Euſtath. in Il. N. p. 893 excitant & Herodotea ex lib. 8. c. 32 ὁλοίτροχες ἀπίεσαν, minus illic emendate ſcripta, quam vulgantur apud Suidam; ubi quae ſequuntur velut Herodoti in Herodoteis nou puto reperiri, quam exhibet in Xenophonteis (K. A. IV. p. 189. 11) lectionem confirmat cod. Mſ. Pariſ. *Valkenar.*

Poſt πεσεῖται nullum comma, poſt μαναρέχοισι colon Ald. Camer. I. II. In iisdem colon poſt Βακχιαδῆσι.

χρηστήριον ες Κορινθον) ες Κορινθον χρηστήριον Paſſion.

τὸ τῶ) τὸ non legitur in Vind. Arch. poſt ὧδε colon Ald. Cam. I. II, in iisdem poſt οἰκεῖτε comma.

τοῦτε δὲ τῶ Ηετιῶνι) Ut paullo poſt legitur, ἓον συνωδὸν τῶ Ηετιῶνος, nempe χρηστηρίω· ad eandem normam hic ſcribendem puto τοῦτε δὲ, τῶ Ηετιῶνι γενόμενον ὡς ἐπυθόντο, αὐτικὰ καὶ τὸ πρότερον συνῆκαν. *Valken.*

ἓον συνωδὸν) συνωδὸν ἓον Arch. tum συνέντες omnes.

ἐθελόντες) θελόντες Arch. Valla.

γενέσθαι) γινέσθαι Paſſ. poſt γοιῶν comma

Ald. Camer. I. II, in quibus commata quoque poſt τον δημον & εν τω.

Ηετιων) ὁ Ηετιων Paſſ.

τϐ Ηετιωνος) την Ηετιωνος idem. Poſt λαβδα abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ειδυῖα) ειδοια τε Paſſ. poſt ϐδεν & των commata Ald. Cam. I. II.

εἱνεκα) εἱνεκεν Arch. Vindob. poſt φερεσται comma Ald. Cam. I. II, in quibus poſt κατ ὀδον comma nullum.

το παιδιον προσεδισαι) deſunt το παιδιον Arch. Vind. comma poſt παιδιον Ald. Cam. I. II.

επει τε ων) επει ων Ask.

τον λαβοντα) Euſtathius τω λαβοντι ſententia pari. *Weſſeling.* poſt ανδρων comma Ald. Camer. I. II.

προσεγελασε το παιδιον) Citat Euſtath. ad Hom. p. 650. 59.

ισχει) ισχεν Arch. Vind. Poſt κατοικτειρασε δε comma Ald. Cam. I. II.

ἐτω δη) ἐτω τε δη, aut ἐτω δε Arch. Vind. non abſurde.

Poſt διεργασασθαι punctum Ald. Cam. I. II.

ἁπτοντο) Habet Thomas Mag. in πειθαπτομαι. Poſt παντας comma Ald. Camer. I. II, in his punctum poſt αναβλαξειν.

προς αυτησι τησι) προς τησι tantum Ald. Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. αυτησι e Medic. Paſſ. Ask.

κατακρυπτει) κρυπτει Arch. ceteri κατακρυπτει cum Ald. κατακρυβει Med. Paſſ. Ask. Expuli inſolentiſſimum κατακρυβει. Talia veterum ſcriptis ſine fulcro, ſine auctoritate inculcare, equidem improbo. *Weſſeling.* Verbi formam

κα-

κατακρυβει nobis e Med reduxit Gronov. illam olim quidem uſitatam, ſed hic vitioſam, quia monumentis eſt literarum antiquior: κατακρυπτει procul dubio revocabitur. *Valkenar.*

Poſt ες το comma Ald. Camer. l. II, idem poſt επιξαμενη ponunt.

ει) abeſt Arch. Vind.

απικοιατο) Ald. Brit. Pariſ. A. B. απικοντο Vind. Arch. απικνεοιντο Med. Paſſ. Ask. Idem quod κατακρυβει evenit Med. απικνεοιντο· namque addita ſtabiliendo cauſa, ſufficiens non eſt, et aeque in vulgatum quadrat. *Weſſeling.*

τα δη και εγενετο) Arch. Vind. quod commodius. Ald. quoque τα δη, commate poſt τα, & colo poſt εγενετο poſito. Olim τα δε και εγινετο.

ελθωσι δε) εσελθωσι γαρ Arch. Vind. Brit. Paſſ. Ald. ελθωσι δε Medic. Ask. Poſt αυτοισι comma Ald. Cam. I. II, idem poſt ποιησειαν & poſt τα in iisdem, ſicuti & ſtatim poſt οι μεν.

αυξανετο) Arch. Vind. ut L. I, 58. VI, 132, antea cum Ald ηυξανετο· Poſt ετεθη punctum Ald. Cam. I. II, comma habent poſt ανδρωθεντι δε eaedem.

μαντευομενω) κρυπτομενω Arch. Vind. Paſſ. Poſt Κυψελω comma Ald. Cam. I. II, quae poſt Δελφοισι colon, poſt τω & poſt γενομενος comma habent.

επεχειρησε τε) επεχειρισε τε Ald. Cam. I. II, commate poſt τε poſito, nullo vero poſt χρησμος.

ὁδε) ὡδε Arch. Vindob. v. C. 92. 2. Poſt ἑτος ανηρ comma Ald. Cam. I. II.

εσκαταβαινει) εγκαταβαινει Arch. Oraculi

Digitized by Google

verba poſtrema, omiſſa Dioni, tentata Bouhierio, enodavit Weſſeling in Diſſert. Herodot. p. 111. 112. Illinc diſcimus, κλειτοιὸ Κορινθε, quod altero multo minus tritum eſt, adfirmari codicis auctoritate. Non ſpernerem, ſi codd. agnoſcerent in primo verſu Dionis lectionem: Ὀλβιος ὅτος αινηρ, ὁς εμον δομον εισαφικανει· quod Delphico templo longe mihi videtur convenientius, quam, quod Herodoti nobis praebent exemplaria, εσκαταβαινει. Trophonius, rarius ille tamen in antro loquutus, dixiſſe potuit ὁς εμον μυχον (vel σπεος) εσκαταβαινει· erat enim in templo Jovis Trophonii *os ſpecus, per quod oraculo utentes ſuſcitatum Deos deſcendunt*, ut ſcribit Livius XLV. c. 27, & uſitata dicebatur loquendi forma ες Τροφωνιε καταβηναι. Deus vero Delphicus dicere debuiſſe videtur, ὁς εμον δομον εισαναβαινει, vel εισαφικανει· niſi tamquam *adyti* forte loquatur *incola Pythius* (ſic in Horatio legebat noſter ille T. H.) & Cypſelus in intimum Pythiae deſcenderit penetrale, (εις) πολυσεφη μυχον· Aeſchylo dictam Eumenid. v. 39. *Valkenar.*

Ηετιδης) Αιακιδης ap. Euſeb. Praep. Ev. L. V. 35. Oenomai Αιακιδης vitium olet. Cypſeli pater Eetion, cuius patronymicum Ηετιδης uti Deucalionis Δευκαλιδης egregie ad Plat. Ariſtoph. p. 206. Hemſterhuſio oſtendente. *Weſſeling.* Κυψελος Αιακιδης, quod praebet Oenomaus h. l. vitioſum illud, tenue tamen, exhibet antiquae lectionis veſtigium: parum enim dubito, quin fuerit ſincera ſcriptio Κυψελος Αιετιδης, *Aeetides*: Patri nomen fuit ab αετος dictum Ηετιων, ſicut ab αμαθος, non Αμ. fluxerunt Ημαθεα & Ημαθιων,

θιων, *Emation;* ab ανεμος ηνεμοεις &c. nusquam invenientur ηνεμος, ημαθος, ηετος· Jonice quoque & paſſim poetis *aquila* dicitur αιετος. Non itaque patronymicum Ηετιδης, ſed ab αιετος formari debuit Αιετιδης. Accedet ad haec in oraculo primum edito legi, Αιετος εν πετρησι κυει, τεξει δε λεοντα· edito ſecundo oraculo non difficulter intellexerunt Bacchiadae, Αιετον eſſe τον Ηετιωνα. Ab Αιετος autem Αιετιδης ortum patronymicum, ut ab altera forma nominis Ηετιων naſci potuit Ηετιωνιδης. Docte Euſtath. atque ab Alexandrini fortaſſe Heraclidae ductum, in Il. B. p. 218. 13 ενικεν, inquit, διωνομος ειναι ο Ταλαος, ⌐ Ταλαος, εξ ὁ Ταλαϊδης, και Ταλαϊων, ὁθεν Ταλαϊονιδης· vidit & Etymol. p. 109. 9, aeque ab Ανθεμος formatum Ανθεμιδης, atque ab Ανθεμιων Ανθεμιωνιδης. In talibus abſurdas plerumque συγκοπας Grammatici commiſcuntur, quas egregia iam ſatis refutabant obſervata των παυυ ad Schol. in Ariſtoph. Plutarch. p. 207. *Valken.*

κλειυοιο) κλειτοιο ora Steph. Paſſ. Ask & Dio Chryſ. in Corinth. p. 456. A. quibus addit *Larcher* Reg. B. In Arch. βασιλευς τε κλειονοριν-θε. Poſt Κορινθε punctum Ald. Camer. I. II. Minimi referet, eligaturne κλειυοιο an κλειτοιο, in quibus ſcribendis variarunt librarii itidem VII. 228. *Weſſeling.* Vid. & Valken. ad animadv. anteced.

εκετι παιδες) Cypſelidarum tyrannis μεχρι τριγονιας ſive in tertium ſucceſſorem continuatur e Strabone VIII. p. 580, ea in re Ariſtotelem, quod Caſaub. non fugit, ſecuto, Polit. lib. 5. 12. Cypſelum excepit Periander, hunc Pſam-

metichus, Gordii ſeu Gorgiae fil. Cypſeli nepos. Quae ſi ex vero tradidit Philoſophus, uti veriſſima videntur, labat fides Apollinis. Ne tamen mendax haberetur, machinam verſui admovit Buherius Diſſ. Herod. p. 169 fingendo παιδων γε μεν εισετι παιδες. Quae mihi quidem violenta videtur: εισετι certe ex praeſenti tempore trahit aliquid, oraculi haud reſpondens indoli. Apollinis veracitas ſtet cadatve, nihil ad rem. Qnod cecinit, αμφιδεξιον eſt, & pro more ambiguum, huc, ut opinor, tendens: Cypſelum regnaturum, filios quoque Periandrum & Gorgiam; namque hunc in partem dominationis fraternae veniſſe ex Plut. Sap. Conv. p 160 recte colligitur. Bene ergo verbis, και παιδες Dio Chryſ. explicandi cauſſa, ὧν εἷς ἦτος ὁ Περιανδρος, adpoſuit. Tum Cypſelum & Lycophronem, Periandri filios, quippe morte ante patrem obita in tyrannidis ſucceſſione haud futuros: unum tantum modo Pſammetichum, Gorgiae fil. Cypſeli I nepotem, nec ullos praeterea, regno ſive tyrannide in Corinthiorum civitate uſurum. Atque hoc erit παιδων γε μεν ϑκετι παιδες. Quae callide ſi conieci, manet verſui ſua ſcriptura, ſin, fallax Apollo eſt, nec mea refert. *Weſſeling.* Poſt τοιϑτο ην punctum Ald. Cam. I. II.

ανηρ εγενετο) ην ανηρ. πολλϑς Medic. poſt εγενετο punctum, quae & poſt εδιωξε & απεϲερηϲε & poſt ψυχης poſita in Ald. Cam. I. II.

διαπλεξαντος) Eton. ora Steph. Arch. Vindob. Paſſ. quibus *Larcher.* addit Reg. A. Prius διαπλευσαντος erat ex Ald. legitur quoque in Reg. B. & D. *Larcherii.* Jonum ſermo pro vetere

tere διαπλευσαντος poſtulabat διαπλωσαντος, quod utrum hic ſcriptum primitus fuerit, prorſus in ambigio fluctuat. Platonis in Phaedro p. 58. D. επι σχεδιας κινδυνευοντα διαπλευσαι τον βιον iucundum quidem eſt, & poetis rhetoribusque probatum. Πλοον vitae curſum dixit Pindarus Olymp. Od. 6 extr. ubi Graecus enarrator διανηξασθαι τον βιον alia figura. At quod in tot ſchedis διαπλεξαντος τον βιον haud minus venuſtum. CitavitStob. ex Muſa VII. 46 ὁ θεος γλυκυν πλεξας τον αιωνα, quod quoniam in verbis iſtis varius eſt Joannes, nunc non premo. Jambum ex Athen. lib. XI. p. 458. D. hunc habe: Επι τοις παρουσι τον βιον διαπλεκε· & de Pheretime ωδε ευ την ζοην κατεπλεξε in fine Melpomenes, aliaque, ab Abreſchio indicata ad Cattieri Method. p. 71. Etſi autem utrumque ſua non deficiatur venere, alterutrum haud dubie ex interpretamento, emerſit. H. Steph. de Herod. vocibus p. 737 διαπλεξαντος audaci criticae mutationi acceptum fert, Valkenarius ad Eurip. Phoeniſſ. p. 448 διαπλευσαντος, cuius ſententiae calculum cupide adpono. *Weſſeling.* Quae de Cypſelo tradit Noſter, partim firmantur illa narratis Polyaeno V. c. 31, & Suidae in Κυψελιδων αναθημα· ubi ad Theophraſti verba praeceptor illius comparari poterit Ariſtotelis Polit. V. p. 159 Ε & Oecon. II. p. 246. 3. Fraudum ille ſuarum fructu facile potitus, per annos imperium exercuit triginta, tandemque εν τυραννιδι τον βιον ετελευτησε, placide vitam exſpiravit: hoc Herodotea dicitur phraſi, διεπλεξε τον βιον ευ: neque enim mea ſententia dubitari poteſt, quin genuinum ſit atque ex Mſ. Herodoto reſtituendum διαπλεξαντος. Non hic quaeritur,

rectene quis dicatur διαπλευσαι τον βιον· quod cadere nequit in dubitationem; ſed quid ſcripſerit Herodotus? Scripſiſſe διαπλεξαντος demonſtrant quatuor minimum ſcripti codd. quis enim illud imputaret librariis? firmat uſus Herodoti, cuius crudelis Pheretime vermibus eroſa IV. c. ult. ουκ ευ την ζοην κατεπλεξε, male vitam finivit: eodem hic ſenſu capiendum διαπλεκειν· apud alios διαπλεκειν τον βιον ſignificant vitam agere. *Valken.* Poſt γινεται punctum Ald. Cam. l. II, poſt Περιανδρος in his comma.

κατ' αρχας) καταρχας una voce Ald. Camer. I. II.

ὁντινα αν) Med. Paſſion. Ask. Brit. Fragm. Pariſ. αν etiam invenit *Larcher.* in Regiis tribus. αν aberat Ald. &c. Impeditior ſtructura Pavio & Reiskio extorſit τα πρηγματα, uti ſermonis genius efflagitabat. Prior tamen animadvertit, necti iungique poſſe ὁντινα αν τροπον των πρηγματων ασφαλεςερον καταςησαμενος —, neque adeo ὁν τινα τροπον collocatum, quo modo plerumque, vice κατ' ὁντινα τροπον. Idem in Abreſchii coniecturam venit. *Weſſeling.*

ασφαλεςερον) ασφαλεςατον Paſſion. Fragm. Pariſ. Steph. margo Reg. B. *Larcher.* Poſt επιτροπευοι punctum Ald. Cam. I. II.

Poſt Θρασυβουλος δε comma in iisdem, δε abeſt Brit.

και αναποδιζων) Citat Suidas in v.

κατα την απο) και την απο Arch.

τινα ἰδοι) Med. Paſſion. Ask. Fragm. Pariſ. Brit. τινας ἰδοι Ald. ἰδῃ Arch. in Edd. olim ηδη.

ασαχυων) ςαχυων Brit.

ὑπερεχονται) Med. Paſſ. Ask. Fragm. Pariſ.

Alii

Digitized by Google

Alii cum Ald. ὑπερεχοντας των αλλων, & ſuperius τινας. Poſt ερριπτε comma Ald. Cam. I. II, in quibus poſt τον κηρυκα punctum, idem poſt ο Περιανδρος & comma poſt ὁ δε, punctum poſt ὑποδεδαϊ.

θωϋμαζειν) θωμαζειν Ask.

παρ' οἱον μιν) παρ' οἱον τινα Fragm. Pariſ.

σιναμορον) Arch. Fragm. Pariſ. & gloſſator, optime. Vid. ad L. I. 153, antea cum Ald. συναμορον, comma poſt vocem Ald. Cam. I. II.

Poſt Περιανδρος δε abeſt comma Ald. Camerar. I. II, quod habent poſt ισχων. σχων Arch. Vindob.

ὑπειροχθε) Med. Paſſ. Ask. Ald. egregie. Conſule S. Clarke ad Il. B. 426. ὑπεροχθε alii. Poſt πολιητας punctum Ald. Cam. I. II, idem ponunt poſt απετελεσε. απετελεε Paſſ. επετελεσε Arch.

Poſt αγγελθε comma Ald. Cam. I. II.

κατερεειν εν τω κεεται) καταιρεειν εν τω κειται Arch. comma poſt εν τω Ald. Cam. I. II.

ριγεν τε γαρ) abeſt comma Ald. Cam. I. II. ριγεναι γαρ Arch. ριγενται Brit. poſt των comma Ald. Cam I. II.

ἱμάτιων) εἱματων Arch. Vind. comma poſt ἱματιων Ald. Cam. I. II.

ε κατακαυθεντων) οἱ κατακαυθεντων Arch. poſt εδεν comma non habent Ald. Camer. I. II, in queis punctum poſt επεβαλε.

οἱ) non eſt in Brit.

το συμβολαιον, ὁς) συμβολεων, ὡς νεκρω Arch. quorum poſtremum Ask. Med. Paſſ. Vind. Brit. antea νεκρα cum Ald. Ut ſenſus naſceretur, quem lectioni Med. tribuit Gronov. (Meliſſae, quae

quae iam cadaver erat) ſcribi debuerat: νεκρω Μελισσης εμιγη· qua ratione ſcripſit II. 89 λαμφθηναι τινα (ταριχευτην) φασι μισγομενον νεκρω προσφατω γυναικος· deprehenſum, qui rem haberet cum recente mulieris cadavere. Fidem non inveniet, quod legitur apud Hermogenem p. 95 εμιχθη τις τεταριχευμενω σωματι· apud Herod. εμιχθη τις νεκρω ταριχευθησομενω. Hunc in locum prior erit lectio revocanda νεκρα εσση Μελισση εμιγη· quibus Periandro non obſcurum explicat Herodotus imaginis Meliſſae dictum: επι ψυχρον τον ιπνον Π. τες αρτες επεβαλε. Mirifica narrat Athen. XIII. p. 605. F. 606. A. *Valken.*

Poſt επoιησατο abeſt comma Ald. Cam. I. II. ηϊσαν) ησαν Arch. Vind. poſt χρεωμεναι comma Ald. Cam. I. II, abeſt hoc poſt σφεας, poſitum poſt ελευθερας.

αμφιπολες) Attigit Euſtath. ad Homer. p. 394. 27. Poſt επευχομενος comma Ald. Camerar. I. II.

εφρασε) Paſſ. Ask. quos laudo, in reliquis εφραζε. Poſt ες τον comma, poſt παρακαταθηκην punctum Ald. Cam. I. II.

τοιετο) τοιετον Arch. Poſt ἡ τυραννις abeſt comma in Ald. & Weſſeling.

τοιετων εργων) Arch. Vindob. Brit. Valla, prius cum Ald. τοιετον εργον. Quod additur και τοιετον εργον, hic haerere tamdiu non debuerat intactum. Vallae lectio cod. Arch. και τοιετων εργων neque illa valde placet. Forſan ad τοιετο μεν εϛι ἡμιν ἡ τυραννις diverſam quis adſcripſerat codicis lectionem [και τοιετων] εργων. Aliis ſic iſta exprimeretur ſententia: τοιαυτα μεν εϛιν ὑμιν

τα

Digitized by Google

τα της τυραννιδος, ω Λακεδαιμονιοι. — *Weſſeling.* και τοιουτων εργων ni dederit, δις ταυτον. Soſicles quid negotii tyrannis, & quae ex ea, tamquam fonte, facinora ſcaturiant, ſupra recenſuit. Hic iuſta ſermonis clauſula. *Valken.*

δε τους) Medic. Paſſ. Arch. Vind. Askew. Olim cum Ald. δε αυτους τους.

ὁτε) Arch. recte, cum Valla, quippe ad narrationem multo quam ὁτι utilius, Weſſelingio iudice. ὁτι alii.

δη και μεζονως) δη μεζονως ſine copula Arch. & Vind.

τας πολις) Paſſ. Askew. reliqui cum Aldo πολιας.

σκων ην μη παυσησθε) σκων παυσεσθε, & περιησεσθε Vindob. Arch. qui quoque mox καταγαγοντες.

συνεινεοντας) συνεοντας Arch. Vind. fortaſſe non prave.

ad Cap. XCIII.

Poſt πρεσβευων comma Ald. Camer. I. II. Σωκλης Med. Ask.

επικαλεσας) επικαλεσασθαι Arch.

η μεν) η μην idem & Vindob. Placuit & Abreſchio.

ἡμερῃ αἰ) ηρηιαι κυριαι Arch. ex compendioſa ſcriptione.

οἱα τε τους) οἱα τε Arch. Vind. Enclitica deerat Ald. &c.

συμμαχων) ξυμμαχων cum commate poſt vocem Ald. Cam. I. II.

αὐτους) αὐτους cum puncto poſt vocem Ald. Cam. I. II, in quibus poſt απαντος comma.

ελευ-

ελευθερωσαι, πως τις) Med. Ask. Paſſ. in aliis ex Ald. ελευθερως απας, quod & in Reg. B. *Larcher.* qui praefert. Nolo huic (edito) moleſtiam creare: verum tamen ſi amamus, ελευθερως απας τις αυτεων — potuerat relinqui. Soliclem ubi graviter orantem audierant, libere ſociorum quivis eloquutus eſt. Sic. L. 7. 46 ος τοπρωτον γνωμην απεδεξατο ελευθερως, *qui primo libere ſententiam protulerat. Weſſeling.*

επεμαρτυρεοντο) ex ſuperioribus επεμαρτυρουντο mavult Reiskius.

Ἑλλαδα) Medic. Ask. Ἑλληνιδα Pariſ. duo. Arch. Vindob. Brit. Paſſ. Ald. Ἑλλαδα πολιν Gronovius exemplis adfirmavit, quibus Ἑλλας εδλη ex Sophocl. Philoct. v. 223 pluraque accedere poſſunt. *Weſſeling.* Ambigo, an habeant differentiam ἑλλαδα & ελλανιδα, *Gronovius* inquit, certe & lib. 7. c. 22 Σανη πολις Ἑλλας, & ibidem 115 videbis Αργιλον, item Σταγειρον, ſimiliter ita vocari.

τατο) Med. Paſſ. Askew. in ceteris & Ald. ταυτα, quod aeque iuſtum.

ad Cap. XCIV.

ὁ Μακεδων) Arch. Vind. Valla, egregie! Conf. ſupra C. 20 & VIII. 142. IX. 44. Olim cum Ald. Μακεδονων βασιλευς. Poſt Ανθεμουντα punctum Ald. Camer. I. II, in his comma poſt Θεσσαλοι & poſt ὁ δε.

δδετερα) δδετερον Arch. Vind. poſt αιρεετο colon Ald. Camer. I. II, in quibus comma poſt το ante ειλε.

γεγονοτα) Med. Paſſ. Ask. οντα Ald. & alii. Poſt γυναικος punctum Ald. Cam. I. II.

αιχε

εσχε ταυτερ ελαβε) ταυτερ ελαβε Arch prius erat τα παρελαβε ex Ald. Auctoritatem Arch. amplexus Weſſeling.

Αχιλληϊε) Αχιλλειε Arch. Vind. Poſt Σιγειε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

χρονον επι) επι χρονον Paſſ. Ask. Poſt Αθηναιοι punctum Ald. Cam. I. II, quod idem poſt χωρην exſtat.

αποδεικνυντες τε λογω) deſunt tria haec Arch.

μετεον) μετερον idem.

και σφι) Arch. Vind. quod Jonum. και σφισι alii cum Ald. & comma poſt vocem Ald. Cam. I. II.

τοισι αλλοισι) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Ald. olim τοισι Ἑλλησι συνεπραξαντο. Omiſit Ελληνων Ald. Cam. I. II

συνεπρηξαντο) Paſſ. ſolus, verum optime.

Μενελεω) Abeſt ab Arch. Habent Medic. Paſſ. Ask. Ceteri cum Ald. Μενελαω.

ad Cap. XCV.

παντοια και αλλα) παντοια και αλλα εγενετο εν τησι Brit. Paſſ. Ask. Vind. Arch. antea και αλλα πολλα παντοια εγινετο τησι cum Ald. in Medic. quoque εν τησι. Poſt εν δε δη comma Ald. Camer. I. II, in his comma poſt φευγων, colon poſt εκφευγει.

και σφεα) Ask. olim cum Ald. και σφε.

ποιησας) deſit Arch. nulla cauſa.

ἑταρω) ἑταιρω Arch. Vind. Paſſ.

Κυψελε) Κυψελλε Ald. Cam. I. II, poſt επετραποντο in his punctum.

ἑκατερης) Med. Paſſ. Ask. reliqui αμφοτερης. Poſt την comma Ald. Camer. I. II. Vitioſum

ſum αμφοτερες, & quomodo fieri potuit? *Gronov.*

ad Cap. XCVI.

εκ της Λακεδαιμονος) Paſſ. της deerat Ald. &c. poſt εκινεε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Αρταφερνεα) Αρταφρενεα Ask. Arch. idque ſaepius. Poſt ἁπαντα comma Ald. Cam. I. II.

ἑωϋτω τε και) recte Vind. Arch. deerat enclitica Ald. &c.

Poſt επρησσε punctum Ald. Cam. I. II.

εωντας) εωντες Arch. Paſſ. Ask. Brit. Frequentiſſimum de legatis. Nec aſpermabilis propterea εκ εωντες Codd. lectio. Reſpice ex h. l. c. 108 κηρυκας διεπεμπε ες την Ιωνιην, επικαλευμενος σφεας, & Gronov. lib. 4. 145. *Weſſeling.*

Poſt φυγασι punctum Ald. Cam. I. II, abeſt his comma poſt σφεας.

σοοι) Vind. Askew. Vulgo σωοι. σοοι cur maluerim, dictum ad lib. 2. 181. *Weſſeling.* Poſt Ἱππιην punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCVII.

εν τουτω) deſideratur εν in Vind. Arch.

ες Αθηνας) ες τας Αθηνας Vind.

μεγιϛον) μεγιϛα Arch. quod non damno. *Weſſeling.*

Poſt ελεγε & poſt τα commata Ald. Cam. I. II, abeſt comma poſt Σπαρτη.

περι των — Ασιη) haec ſeptem negligit Ask.

πολεμε τε Περσικε) Paſſ. Ask. Arch. Vind. ante cum Ald. Περσικε πολεμε. Poſt ασπιδας comma Ald. Camer. I. II, colon in his poſt νομιζεσι punctum poſt ειησαν, colon poſt ελεγε, com-

Digitized by Google

comma poſt τοισι & punctum poſt ταδε. και προς τετοισι Arch. Vind. ſicuti I 86 7. 135 &c.

Poſt οἱ Μιλησιοι comma, poſt αποικοι punctum Ald. Cam. I. II.

οικος σφεας εη) Vind. Med. Paſſ. Brit. In Arch. φας, & εικος, quod & olim in Edd. & σφι εη cum Ald. οικος σφι Reg. A. & B. ap *Larcher.* qui praefert. Poſt μεγα punctum Ald. Cam. I. II, comma ponunt poſt δεομενος.

ανεπεισε) αν επεισε Arch Vind. Poſt σφεας punctum Ald. Camer. I. II, poſt διαβαλλειν comma in iisdem διαβαλεειν Regii Tres apud *Larcher.*

διαβαλεειν) ora Steph. cum Reg. A. *Larcher.* διαβαλλειν Paſſ. Ask. Vind. Arch. μεταβαλεειν Reg. D. *Larcher.* Ald. & alii. In Reg B. teſte *Larcherio* omiſſa: η ἑνα, ει Κλεομενεα μεν τον Λακεδαιμονιον μουον ουκ οἱος τε εγενετο διαβαλεειν.

Poſt αναπεισθεντες comma Ald. Cam. I. II.

Ιωσι) τοισι Ιωσι Arch

στρατηγον αποδεξαντες) στρατηγον δε αποδεξαντες idem & Vind.

Μελανθιον) Optime ita Vind. Prius Μηλανθιον. Non obliviſcor Μηλανθης, at virile Μηλανθιον nomen quaero. Codri pater Μελανθος, Bacchus Μελανθιδης in celebritate verſantur, neque ignotus Μελανθιος eſt, quem Eurypylus obtruncat Il. Z. 36. *Weſſeling.* Poſt των αξων abeſt comma Ald. Cam. I. II

τα παντα) abeſt Articulus Arch. poſt δοκιμον punctum Ald. Cam. I. II.

αρχη κακων) Euſtath. ad Hom. p. 522. 12. Medic. Paſſ. Ask. Antea αρχαι κακων. Robur numero ſingulari ex Euſtathio accedit, & acu-

Digitized by Google

to Isocratis verbo, την αρχην τη πολει αρχην εἶναι των κακων in Aristot. Rhetor. III. p. 137. Si qui tamen liber αρχεκακοι εγενοντο praeferret, quod Plutarch. Malign. p. 863. A invenit, praecipuum profecto in censum veniret ob Homeri, Ὃς και Αλεξανδρῳ τεκτηνατο νηας εἴσας Αρχεκακους — Il. E. 36. Luculenta profecto est imitatio, certa quoque ωφελειη, aut, uti ego malui, ωφελιη, ex nationis consuetudine ad L. 2. 18. *Wesseling.* Ut Med. legerunt Eustath. & Valla. Eustath. in Il. ε. p. 395. 19 Φησιν Ηροδοτος Αττικας τινας νηας, αἳ, τοις Ιωσι πεμφθεισαι εις βοηθειαν, αρχη κακων εγενοντο Ἕλλησι τε και Βαρβαροισι. Nemo facile malevolentiam in his deprehendisset praeter Plutarchum, quem hic etiam coecavit obtrectandi cupiditas: malevolus audit Plutarcho Noster p. 861. A. ὡς Αθηναιοι γαυς εξεπεμψαν Ιωσι τιμωρους αποσασι Βασιλεως αρχεκακους τολμησας προσειπειν, ὁτι τοσαυτας πολεις και τηλικαυτας Ἑλληνιδας ελευθερων επεχειρησαν απο των Βαρβαρων· est ista prorsus indigna philosopho criminatio, non dixit simpliciter αρχεκακους, sed αρχεκακους, vel αρχην κακων Ἕλλησι τε και Βαβαροισι· id est, Graecis Persisque αρχην των πολεμων παρασχουσας. Alexandri quidem naves dixit Homerus Αρχεκακους, αἳ πασι κακον Τρωεσσι γενοντο· sed & illae αρχη κακων εγενοντο Ἕλλησι τε και Τρωεσσι, his πασι, illorum πολλοις. Dies, quo primum alicui obveniunt commoda, dicitur illi αρχη πολλων καγαθων· sic qui primus malorum causa fuit αρχη κακων. Thucydidea ex II, 12 adhibet Aristides T. 2. p. 322. *Valken.*

ad

ad Cap. XCVIII.

Poſt βϑλευμα comma Ald. Cam. I. II.

μεν) Omittitur in Arch. Vind qui cum Askew. Paſſ. ϑδεμια εμελλε ωφελειν, aut ωφελιη, uti Ask. Olim cum Ald. ωφελεια.

εποιεε) εποιησε Arch. Vind.

δε της) δε praeteritur in Arch. Vind

επειδη) επει τε Arch. Poſt ταδε punctum Ald. Cam. I. II.

Poſt αυτεων punctum Ald. Cam. I. II, quod idem poſt μελησει ponunt, colon autem poſt εποιησαντο.

παιδας τε και γυναικας) τεκνα και γυναικας Arch. Vind. ſicuti c. 14

απικεατο) απικοντο Arch. Vind. Paſſ.

Παισι) non habent Arch. & Valla, crebra vocabuli repetitione fortaſſe offenſae: per me licebit, ut eius conſilii laudatores impetrent. Ferre tamen non poſſum, toties απικεατο a librariis ad communiorem ſermonis morem formari. Ipſa Med. ab hac ſe temeritate non continuit. Tu Portum, talium exemplorum promum condum, conſule *Weſſel.*

ενεδεκοντο) εδεκοντο Arch. Vind. Poſt χιε μεν comma Ald. Cam. I. II, colon poſt ηγαγον, comma poſt Λεσβιοι δε, punctum poſt ενομισαν.

πεζη) πεζοι Brit. poſt κομιζομενοι comma Ald. Cam. I. II.

απικεατο) απικοντο Arch. Vindob. Paſſ. & mox, ubi Med. απικατο.

ad Cap. XCIX.

Poſt αποδιδοντες punctum Ald. Cam. I. II.

Digitized by Google

- συνδιενεικαν) συννηνεικαν margo Steph. Paſſ. in Vind. συνδιηνεικαν. Nulli rei hoc quidem loco eſt συννηνεικαν. Herodotus I. 18 Χιοισι τον προς Ερυθραιους πολεμον συνδιηνεικαν, addita αυξησει, qua & hic vocabulum Vind. inſtruxit. Dabit Joſeph. B. Jud. I, 14. 4 στρατειας, — ἁς κατ' Αιγυπτον αυτῳ τῳ πατρι συνδιηνεγκε. Philo Jud. de Agricult. p. 209. C. συνδιαφερεσθαι τα τῳ πολεμῳ. Adde ſupra c. 79. Procop. B. Goth. I. 5. Suidam in Συνδιαφερειν. *Weſſeling.*

αντια) αγτι Arch. Vind. Poſt Ερετριων & poſt Μιλησιων commata Ald. Cam. I. II.

απικοιατο) απικοντο in ora Stephan. Arch. Vindob.

εωϋτε τε) Paſſ. Ask. aberat enclitica prius praeeunte Aldo.

αλλων αξων) αξων αλλων Paſſ. Ask. quod in contemtu eſſe non debet.

ad Cap. C.

Κορησσω) Arch. Vind. Valla, Ald. & alii Κορησω.

Poſt ἡγεμονας punctum. ἡγεμονας της ὁδῳ πορ· margo Steph. Ask. Paſſ. fors etiam Valla. Sed vide cap. 14 huius libri, & notata Valkenario. *Weſſeling.*

Poſt ταλλα παντα punctum Ald. Cam. I. II.

ερρυετο) ερρυατο Ask. Paſſ. Arch. Vindob. Tot codd. ερρυατο progreſſum moratur. Productio verbi Jonica eſt in multitudinis numero, qualem ἱδρυατο habet, L. 2. 182. At hic de uno Artapherne. Mox quidem ſe dabit παρηγορεατο Oneſitus c. 104 contra tabulas, in quis παρηγορεετο. Gronovius expreſſit ex Med. VIII,

113.

Digitized by Google

113. Themiſtocles εκτεατο, ubi εκτεετο aut ητεετο alii libri. In Eiusdem Uraniae c. 35. Arch. & Vind. παντα δ' επιξεατο Xerxes, reluctantibus pluribus atque ηπιξατο offerentibus. Sunt cuncta proinde illa fidei fallacis & auctoritatis. Tamen ὡρμεατο ſingularem numerum adſereret, VII. 215 niſi nexa iſthic omnia ad hunc forent modum: επεμπε Υδαρνεα και των εξρατηγεε Υδαρνης· ὡρμεατο δε — Hydarnes nempe, & illi, quibus praeerat, profecti ſunt. — Et haec propter ἐρρυατο, quod Jonica magis ſpecie quam veritate ſplendet. *Weſſeling.*

ανδρων εκ ολιγην) ανδρων εκ ρλιγων Arch. Αρταφρενης Ask. Vind. Paſſ.

ad Cap. CI.

ἑλοντας) ελθοντας Arch. Vind. Valla. Poſt οικιαι punctum Ald. Cam. I. II

αἱ μεν) deſit articulus Arch. Vind.

και πλινθινα) non eſt και in Arch. ubi mox καλαμη & καλαμες Paſſ. Ask

απ' οικιης ες οικιην ιον το πυρ) αποικιην το πυρ Arch. tantum, at mox ενεμετο & ασυ παν idem cum Ask. Brit. Paſſ. Vind.

περιεσχατα) εσχατα περινεμομενα Arch. Vind. Scriptura haec habet, quo commendetur. Sed περιεσχατα L. I. 89 ſicut τα περι τα εσχατα eiusdem Muſae c. 191. *Weſſeling.*

εχοντος εξηλοσιν) Laurentius accepit, ac ſi παρεχοντος eſſet, neque inprovide, ſiquidem εχειν ea apud Thucydidem poteſtate veteres Enarratores ſemel iterumque explicarunt. Si tamen ex codd. εχοντες erueretur, ſpernendum

cum Pavio & aliis haud cenſerem. *Weſſeling.* quocum ſentit *Larcher.*

Poſt αγορην comma Ald. Cam. I. II

ψηγμα χρυσϑ) citat Euſtath. ad Dionyſ. v. 830. Poſt ρεει colon Ald. Cam. I. II, idem in his poſt εκδιδοι, & comma poſt ὁ δε.

ὁ δε εις ϑαλασσαν) Habet hinc Strabo XIII. p. 928. C.

τον Πακτωλον) Med. Paſſ. Askew. in Ald. aliisque τον ποταμον, και. Poſt Λυδοι comma Ald. Cam. I. II.

ὁρεοντες) Arch. Vind. prius ὁρεωντες. Supra vide II. 148. Poſt τϑς μεν comma Ald. Camer. I. II, idem poſt ϑρος habent.

το Τμωλον) τον Τμωλον Paſſion. Arch. Brit. nec male.

ad Cap. CII.

Αἱ δε Σαρδις ενεπρησϑησαν) Ask. Paſſ. Med. Και Σαρδιες μεν ενεπρησϑησαν Arch Vind. Pariſ. A. B. Brit. Ald. neque commode colon habent Ald. Cam. I. II poſt ενεπρησϑησαν & comma poſt αυτησι.

Κυβηβης) Κυβιβλης Arch. *Cybeles* Laurentius. Favet *Gaieo* Κυβελης emendanti, verum iniuria, Valla. Vulgato patroni veniunt Heſych. Euſtath. Suidas, & quos plures advocavit Gudius ad Phaedri libr. 3. fab. 20. *Weſſeling.* Punctum poſt Κυβηβης & comma poſt το Ald. Cam. I. II.

οἱ Περσαι) ſine articulo Ask. Paſſ.

αντενεπιμπρασαν) αντεπιμπρασαν Arch. Vindobon.

Poſt ποταμϑ comma Ald. Camer. I. II.

συηλι-

συνηλιζοντο) συνηυλιζοντο Paſſ. comma poſt vocem Ald. Cam. I. II, idem poſt Ιωνας, colon poſt ευρισκουσι, punctum poſt Εφεσω. Abeſt his comma poſt δε, inſertum poſt πολλον. Punctum poſitum poſt φονευουσι in iisdem.

αλλους τε ονομαζους) Arch. Paſſ. Ask. antea ονομαζους τε αλλους cum Ald. in qua punctum poſt vocem.

Ευαλκιδεα) Ευελκιδην Med. Paſſ. Pariſ. A. B. Brit. Ask. Ευαλκηδεα Fulv. Urſinus ad Carm. illuſtr. p. 183. Quidquid in hominis nomine codd. varient, de recepto nihil demuto. Ευαλκις quo titulo victorem Olympiae Pauſan. lib. 6. 16 memorat, Ευαλκιδην & Ευαλκιδεα recte format. *Weſſeling.*

αναρρεριπτοντα) αναιρηκοτας Arch. ευρειρηκοτα Vindob.

αιρεθεντας) αιρεθεντας Arch.

αυτεων απεφυγον) Medic. Paſſ. Askew. alii cum Ald. αυτεων αυτικα απεφυγον.

ad Cap. CIII.

Αθηναιοι μεν) μεν deſit Arch. Vind. Poſt Ιωνας abeſt comma Ald. Cam. I. II.

επικαλεομενοι) Paſſ. Ask. Prius επικαλεομενους ex Ald. & aliis. Poſt ξερηθεντες comma, & quae ſequuntur ſine parenth. Ald. Cam. I. II.

Poſt Δαρειον comma Ald. Cam. I. II.

ωδεν δη) Med. Paſſ. Ask. In Ald. & aliis δη non legitur.

τον προς) Omittunt articulum Paſſ. Arch. Vindob.

Digitized by Google

πολις) Ask. Paſſ. alii πολιας cum Ald. tum πασας iidem & Arch. Vind.

αὐτη) αὐτη Arch.

ad Cap. CIV.

εθελονται) εθελοντι σφι προσεγενοντο Arch. cum Vind. neglecta voce παντες.

ὠδε) non legitur in Arch.

Ονησιλος) Ονησιμος. Ask. erronee.

ὠνηρ) ανηρ idem Vind.

προτερον) Duo iſta deſunt Arch. qui ſtatim παρηγορεετο cum Paſſ. In Vind. παρηγορεε το απισασθαι. Olim cum Ald. παρηγορεατο. Poſt βασιληος colon Ald. Cam. I. II.

ὡς δε — Γοργον) ſex iſta deficiunt Arch.

στασιωτησι) στρατιωτησι Askew. Vind. Valla. Erunt fortaſſe, qui de militibus στρατιωτησι cogitabunt, quibus, tametſi proſpiciam, quid pro illis dici queat, non accedo. Notiſſima utriusque vocabuli in codd. commutatio diverſitati occaſionem, uti lib. I, 13. 3, 144. 9, 2 dedit; in Strabone etiam lib. 14. p. 992. B. ubi Athenodorus επεχειρει λογω μεταγειν κακεινον Boëthum, και τους συστρατιωτας· atque illi poëtae nulli milites, nulli commilitones veri, ſed συσασιωται, unde mox της στασεως ibidem mentio. Συσασιωται non ignoti Herodoto. *Weſſeling.*

απεκληϊσε) απεκλησε Ask.

δη) negligitur ab Arch. Vind.

ανεπεισε) ανεπειθεν Arch.

ad Cap. CV.

Poſt Δαρειω abeſt comma Ald. Cam. I. II.

εμ-

Digitized by Google

εμπεπρησθαι) Med. Ask. Paſſ. Fragm. Pariſ. In reliquis εμπρησθηναι

γενεσθαι) deſit Arch. & comma poſt συνυφανθηναι Ald. Cam. I. II.

πρωτα) πρωτον Fragm. Pariſ. Poſt ευ εισοτα comma Ald. Cam. I. II.

εισεν οἱ Αθηναιοι) εισεν Αθηναιοι Arch. Poſt μετα δε comma Ald. Cam. I. II, quod quidem poſt λαβοιτα δε.

ανω ες τον ϑρανον) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Ald. & Euſtath. in Hom. p. 248. 34; ex Med. Ask. προς τον. Cur improbatum ες fuerit, nullam niſi in Med. cauſam animadverti. In Euſtathio ευξατο ανϑρωπω ες ϑρανον αφεις τον οἰσον, ridicule: ανω ſi ſuprapoſitam habeat lineam, imo etiam ubi abſit, in ſcriptis codd. ſaepe loco ανϑρωπω ponitur: id exſcriptorem fefellit, H. Steph. minime Dialect. p. 49 de formula ω Ζευ γενεσθαι, quomodo Euſtath. diſputantem. Dubium autem, quo doctiſſimi viri animus diſtrahebatur, nunc ceſſat: teſtes infinitae formae Mſſ. complures, tantum in verbi indole, ſimplici an compoſita, diſcordes. Mihi nulla hic novandi libido. *Weſſeling.*

Poſt ειπειν comma Ald. Camer. I. II.

εκγενεσθαι) Medic. Paſſ. Askew. Reg. A. B. *Larcher.* εγγενεσθαι Arch. γενεσθαι Euſtath. εκγενεσθω Ald. Steph. I. Pariſ. A. Brit. Vindob. Digna lectio cod. erat Med. εκγενεσθαι, pro εκγενεσθω iure recepta, quam uno alterove exemplo communiret Gronov. ut alibi fecerat in alterius uſus infinitivo commendando. Legitur incerti Tragici ſenarius ap. Etymol. p. 346. 43 Ω Ζευ, γενεσθαι τησδε μ' εξαντην νοσε· quem ali

bi lectum non recordor. Aeſchyl. VII. c. Theb. v. 259 Θεοι πολιται, μη με δηλειας τυχειν. Eurip. Suppl. v. 3. Ariſtoph. Ran. v. 914. Quid in iſtiusmodi ſit votis ſubaudiendum, docere poterit Xenoph. Abradates Cyrop. VI. p. 100. 42, qui ἀναβλεψας εις τον ϑρανον επευξατο, ἀλλ' ὦ Ζευ μεγιϛε, δος μοι φανηναι ἀξιω μεν Πανθειας ανδρι, — vel eiusdem Cyrus p. 97. 42 Ἀλλ', ὦ Ζευ μεγιϛε, λαβειν μοι αυτον γενοιτο ὡς βελομαι· horum prius probavit H. Stephan. in Append. de D. A. p. 49 ſequutus Euſtathium. — Hic noſtra quoque proferens Herodotea Florentinam adfirmat lectionem in Il. B. p. 188. 29 ϵϛι και παρα Ἡροδοτω σχημα τε ὁμοιον ευχης, και ἱϛορια τοιαυτη· Δαρειος ευξατο, ανω εις ϑρανον ἀφεις οἰϛον, και τον αερα βαλων, Ω Ζευ γενεσθαι μοι Ἀθηναιους τισασθαι. Ut ap. Herod. IV. c. 18, ſi me non fallit ſuſpicio, ανω mutatum erat in ανοι, vel ανθρωποι· ſic in his, pro ανω εις ϑρανον, editio Romana dabat ανθρωπω εις ϑρανον· abſurdum lectionem correxerat & H. Stephan. l. c. quam ex ανω προς ortam perperam putat Al. Politus, in cuius edit. p. 474 vulgari non debuerat: ανω προς εις ϑρανον ἀφεις οἰϛον. Scripſiſſe mihi videtur Herod. οἰϛον ανω ες τον ϑρανον απειναι. In his ἡλιον legiſſe videri poſſent, de quibus Diog. Laert. in Prooem. §. 9, καταγινωσκουϛιν Ἡροδοτου οἱ τα περι Μαγων γραψαντες· μη γαρ αν (ανω perperam edit. Meibom.) εις τον Ἡλιον βελη Ξερξην ακοντισαι, μηδ' εις την ϑαλασσαν πεδας καϑειναι, ϑεους ὑπο των Μαγων παραδεδομενους aut certe *Solem* intellexerunt. Philo Eybl. ap. Euſeb. Praep. Ev. p. 84. c. τας χειρας ορεγειν εις τους ϑρανους προς τον ἡλιον. Non ignem tan-

Digitized by Google

tantum & aquam, *Solem* & *Mare* colebant Perſae, ſed & *coelum* adorabant, ut Graeci *Jovem*: Perſae Herodoto dicuntur I, 131 τον κυκλον παντα τ8 ȣρανȣ Δια καλεοντες· *hoc ſublime candens, quem vocant omnes Jovem Valken.*

Poſt θεραποντων abeſt comma Ald. Camerar. I. II.

ad Cap. CVI.

Abeſt comma poſt ειπε Ald. Camer. I. II, ponunt poſt τον ante ὁ Δαρειος, & punctum poſt πολλον, comma poſt τω ante συ. Omittunt comma poſt συν αυτοισι, ponunt poſt δικην των.

αναγνωσας) ανεγρωσας Arch

απεξερησε) απεξερηκε idem Vindob. Poſt καλως colon Ald. Cam. I. II, comma poſt βȣλευματων.

τοιȣτον τι) τȣτων Vind. Arch. ora Stephan. αν, quod Galeus enotavit, non invenitur, niſi in Eton. forte. *Quorum quidnam*, olim a Valla poſitum, eamdem monſtrat lectionem, quam a Steph. repertam ex duobus codd. Ang. enotavit Galeus, quamque reſtituendam cenſerem: κως δ' ανευ των σων βȣλευματων τȣτων τι αν επραχθη· *horum quidnam tandem eſſet ſine tuis conſiliis factum? Valken* Poſt επρηχθη punctum Ald. Cam. I. II, quod idem poſt σχης & poſt Ἰσιαιος, comma poſt βασιλεȣ, interrogationem poſt επος ponunt.

Poſt εκ τȣ comma Ald. Cam. I. II, in quibus poſt εων & poſt τω commata exſtant.

ὁσαπερ σοι) ὁσα Περσησι Arch. Multo hoc amplius quod editum eſt, repetit, & gratus agnoſcit regis promiſſa, εχε ταπερ αν εγω εχω, εμος

εμος τε συσσιτος εων και συμβελος, ſupra c. 24. *Weſſeling.* Poſt αξιευμαι punctum Ald. Camerar. I. II.

Poſt βαλλομενον comma, poſt πεπρηχεναι punctum Ald. Cam. I. II. πεπρηχεναι Pariſ. A. B. Vindob. Arch Brit. Ald. Edd. πεποιηκεναι Medic. Paſſion. Askew.

τοιυτο ποιευσι) ποιευσι τοιυτον Vind. Arch. Poſt ακηκοας aberat comma, quod inſerendum duximus.

Poſt οικασι abeſt comma Ald. Camer. I. II. ἡκασι Arch. quod Galeum laudaſſe iure miratur *Weſſeling.* Poſt ποιησαι των comma Ald. Camer. I. II, poſt ειχον colon in iisdem, & punctum poſt ὑπεκινησε.

με αφες) αφες με Paſſion. Askew. omnes αφες loco απες.

ες Ιωνιην) ſine praepoſitione Arch.

καταρτισω) Arch. pro quo olim καταρτησω Edd. ex Ald. quod Portus ex καταρταω deducit, unde χρημα κατηρτημενον lib. 3. 80 de apta re. Mihi dux & auctor eſt Arch. atque uſus verbi in ſarciendo inſtaurandoque frequentiſſimus, etiam in N. T. tabulis Redi ad c. 28. Sophocl. Oed. Col. v. 71 καταρτυσων h. e. ευτρεπισων, eodem vergit. *Weſſeling.*

Poſt ενδυσασθαι abeſt comma, poſitum poſt τον Ald. Cam. I II.

εχων) Med Paſſ. Ask. Vind. Valla, antea cum Ald. εχω, comma poſt κιθωνα Ald. Camerar. I. II.

νησον την.) Malunt νησων την — non abſurde, modo ſchedae iuberent. Noſter lib. 6. 2 ὁς Σαρδω νησον την μεγεϛην ὑποδεξαμενος κατερ-

γα-

γασαθαι de Hiſtiaeo. *Weſſeling* Hic Dario nonnihil aptius fuiſſet movendo, ſi Sardiniam *inſularum* maximam vocaſſet Hiſtiaeus, νησων την μεγιϛην· ut ſupra l. c. 70. *Valken.*

ad Cap. CVII.

μεν λεγων) μεν δη Vindob. nec male. Poſt εντειλαμενος abeſt comma Ald. Cam. l. II, idem ponunt poſt επεαν τα.

ad Cap. CVIII.

τε περι) abſunt duo haec Ask. & Medic. Poſt ηλθε colon Ald. Cam. l. II.

μεμετιμενος) μεμετημενος Arch. Vind. Poſt ταδε punctum Ald. Cam. l. II, in quibus poſt Αμαθεσιες comma, quod omiſſum poſt εξαγγελλεται.

προσδοκιμον) δοκιμον Arch. Valla, aberrant, turbantque orationis ſeriem. Satis ad redarguendos ex lib. 6, 6 επι δε Μιλητον — ην ϛρατος προσδοκιμος. *Weſſeling.*

ὁ Ονησιλος) Abeſt articulus Arch. qui mox cum Vind. διεπεμψεν.

ες μακρην) ες μακρον Brit. Colon poſt την Κυπρον Ald. Cam. l. II.

ηϊσαν) ἰεσαν Arch. ηεσαν Vind.

καλευνται Κληϊδες) καλευνται Κληδες Askew. Arch. Vind. olim καλεονται cum Aldo. Bene Mſſ. In Κληδες tamen Atticorum recentiorum, de quibus Valken. ad Phoeniſſ. Eurip. v. 268 morem temere ſectati. *Weſſeling.*

ad Cap. CIX.

γινομενϑ) γενομενϑ Arch. Poſt ϛρατηγϑς colon Ald. Cam. I. II.

η Περσησι, η Φοινιξι) Iſta quatuor non agnoſcunt Vind. Arch. prius etiam η aberat Ald. & Edd. venit ex Med. Ask. Paſſ. Poſt εη ὑμιν abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Poſt νεων comma Ald. Camer. I. II. νηων Arch.

εμβαινειν) εσβαινειν cum ora Stephan. Paſſ. Vindob.

ανταγωνιευμενϑς) Askew. Paſſ. Antea cum Ald. ανταγωνιϑμενϑς. Sermonis genius reſtituto favet: αποσιευμενος, επισιτιευμενοι, pluraque hoc de genere in Muſis. Conf. L. 4. 154 & 203. Parvi autem refert, εμβαινειν an εσβαινειν eligatur: manet eadem ſententia, & verborum frequens commutatio eſt, ſicuti lib 7. 128. *Weſſeling* Poſt ὑμεας comma Ald. Cam. I. II.

ὁκοτερα αν) Ask. Paſſ. pro vulgato ὁκοτερ' αν quod ex Ald.

ἑλοισϑε) ἑλησϑε Ask. Paſſ. quo etiam modo Vindob.

το κατ' ὑμεας) Ask. Arch. Vind. Paſſion. quibus Reg. A. & B. *Larcher.* addit. olim cum Ald. ἡμεας. Ordo rei editum praeferendum ſuadet. *Eligite*, inquiunt Cyprii Jonibus, *ut, quantum in vobis eſt, Jonia & Cyprus liberae perſeverent:* quam quidem optionem το κατ' ἡμεας infringit, & iugulat manifeſto. *Weſſeling.* Poſt ἡ τε Ιωνιη comma Ald. Cam. I. II.

οἱ Ιωνες) deſit Arch. Paſſ. Vind. poſt ταυτα punctum Ald. Cam. I. II.

ἡμεας)

Digitized by Google

ἡμεας) ἡμεας δε Askew. Paſſion. ἡμεας επεμψε Arch. Vindob.

το κοινον) τα κοινα Arch. Vindob. quae, a Galeo probata, flocci ego facio. Οἱ αποπεμφθεντες απο τȣ κοινȣ, a communi Atticae civitatis legati c. 85, το κοινον των Σαμιων L. 6. 14, Κοινον Ιωνων, *Commune Aſiae*, in numis, & alia, obvia paſſim, vulgatum conſtabiliunt. *Weſſel.*

φυλασσοντας) φυλαξαντας Arch. Vindob. quod qui volent, utantur arbitrio. *Weſſeling.* Poſt θαλασσαν colon Ald. Camer. I. II, in quibus & ȣχ.

πεζη) πεζοι ora Stephan. poſt προσφερωμεθα punctum Ald. Camer. I. II.

επ' ȣ) Med. Paſſ. Ask. alii ȣ̓κȣ, ſatis appoſite, quod probat *Larcher.* e cod. Reg. A. & Stephan. I.

εινaι χρηστοι) lidem tres, reliqui omnes χρηστοι γενεσθαι, neque illi abſurdi *Weſſeling.*

Ιωνες) Ιωνας Ald. Cam. I. II male.

ad Cap. CX.

Poſt Κυπριȣς comma Ald. Cam. I. II.

Σολιων) Σολιεων Arch. Paſſ. Vind. Nulla hic Arch. neque aliorum codd. haberi ratio debuit. Σολιοι in Cypro, Σολεις Ciliciae. Auctor Vit. Arati a Petavio publicatus: εισι δε και ἑτεροι Σολοι της Κυπρȣ· αλλ' οἱ μεν Κυπριοι Σολιοι καλȣνται· οἱ δε Κιλικιοι, Σολεις· quibus concinit Diog. Laert. L. I. 32 obſervatio. *Weſſeling.*

απολεξαντες) αποδεξαντες iidem prave hoc certe loco, & levi ſcriptionis vitio ortum. Dedit L. 3. 4 και αλλας παρθενȣς απολεξας, *aliasque virgines ſeligens*, & τριηκοντα μυριαδας απολεξαμενος

μενος στρατω Mardonius, ſibi triginta illa millia ſecernens. L. 8. 101. Talia in Thucydide, Xenophonte & Procopio in primis complura. *Weſſeling.*

ad Cap. CXI.

Poſt Περσεων comma Ald. Cam. I. II.

εθελοντης) εθελοντι Vind. Arch. Comma poſt ὁ Αρτυβιος Ald. Cam. I. II.

αντιταασσεσθαι) ἱσασθαι margo Steph. Ask. Paſſion. Arch. ſicuti ſtatim.

γενος μεν Καρ) Med. Ask. Paſſ antea γενομενος μεν και τα, *Larcherius* tria haec omiſſa a Reg. B. animadvertit. Una litera perperam poſita (Καρ in και tranſierat) latens his vulnus inflixerat ex nullius forſan expectandum ingenio Gronov. opem attulit, a Med. cod. ſubminiſtratam. Confuſae librariis literae P & I centena Graecis ſcriptoribus inflixerunt vitia: ex Heſychio nonnulla tollere coepit Joh. Pierſon. in praef. Moerid. p. 21. Fuit armiger Oneſili το μεν γενος Καρ, τα δε πολεμια καρτα δοκιμος, και αλλως ληματος πλεος· ubique vocem ληματος apud Herod. onerat μ. male duplicatum, tollendum iam monuerat Graevius. Apte quadrant Herodotea in famulum e Caria: in cap. ſeq. forſan & in aliis codd. pro Καρ, vera lectione, reperietur οπαων, ut legit Valla & Arch. & erat ille Car. Oneſili pediſſequus οπαων vel οπεων, id eſt οπηδος & ἑπαμων· Hoc ipſo cap. 111 legitur, ειπε προς ταυτα ὁ οπαων αυτου. *Valkenar.* Egregie ex Med. Gronovius. *Weſſeling.*

πολεμια) πολεμηια Vindob. πολεμια εργα Arch. πολεμια παντα Paſſ. ſpectavit hiſtoriam Tzetzes

Tzetzes Chil. III. 989. Πολεμια ſive πολεμηϊα εργα, quomodo Arch. & Vind. L. 7. 9 iterum, Homericum redolent οἷς ἔτι μελει πολεμηϊα εργα Il. B. 338 & N. 727. *Weſſeling.*

ληματος) Arch. Vind. & Edit. Genev. 1618. Olim λημματος cum Ald. ληματος πλεος cur integraverim, non itero monita ad cap. 72. *Weſſeling.* Poſt τετον colon Ald. Cam. I. II.

ποσι) χερσι Ask. male. comma poſt ποσι Ald. Camer. I. II, in quibus comma poſt προς τον, punctum poſt προσενεχθη, comma poſt βελεαι, quod poſt πληξαι abeſt, ſed inſertum poſt ἱππον, & colon poſt αυτε.

αὐτεων) Ald. & Edd. quod mutari in αὐτων non debuerat: mox καὶ παντως omnes, ut Ald. δε παντως error operarum eſt in Jungermanni editione, poſt το comma Ald. Cam. I. II.

συ) Negligitur in Arch. Vindob. συ επιτασσης Paſſion.

προσφερεσατον) προσφερεσερον ora Stephan. Ask. Paſſ. Vind. προφερεσερον Arch. poſt φρασω punctum Ald. Camer. I. II, in quibus comma poſt στρατηγον.

δευτερᾳ) Arch. Pariſ. A. B. Vindob. Brit. Ald. Vid. Gronov. I. 204. δευτερον Med. Paſſ. Ask. Malebat d'Orvillius, ſi eodd. addicerent, μεγα τι — ad Charit. lib. 7 2. p. 595. At illi reluctantur; ſententia Caris bona eſt, qui quidem cum mox ἡμισεα συμφορη, priſcorum opinionem probat, vinci & ſterni a viro egregio & forti laudantem. Nobile Virgilianum: Aeneae magni dextra cadis Aen. X. 830. Adi ad Ciofanium in Ovid. Metam. V. 191. *Weſſeling.* Poſt το ante μη comma Ald. Camer. I. II, punctum

ctum poſt συμφορη, comma poſt υπηρετας & poſt προσφερεσθαι, nec non poſt τε.

δη τοι) deſit δη Arch. Ask. Vind. Brit.

ad Cap. CXII.

Poſt ταυτα ειπε punctum Ald. Cam. I. II.

και μεταυτικα) και μετα συνεμισγε Arch. ſatis pro more in Vind. συνεσμιγε ut L. I, 127. 7, 40 Askew. συνεμιγι. Brit. συνεμιξεε. Poſt πεζη comma Ald. Camer. I, II, in his punctum poſt Φοινικας.

συνηλθε) συνηλθον Arch. Vind. Poſt αμφοτερως comma Ald. Cam. I. II, in iisdem comma poſt ὁ Αρτυβιος, quod abeſt poſt ἱππε & poſt Ονησιλος.

κατα τα συνεθηκατο) ita, aut ξυνεθηκατο Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Quod iuſtum. Vide L. 2. 99, olim cum Ald. κατα, ξυνεθηκατο:

ὁ Καρ) ὁ οπαων Arch. Vind. Valla.

απαρρασσει) απαρρασσε Ask. Poſt Περσεων comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXIII.

Poſt αλλων comma Ald. Camer. I. II, nullum poſt Στησηνωρ.

ε σμικρην) Vind. Ask. Arch. Brit. Contra morem μικρην alii cum Ald. Poſt ὅτοι comma Ald. Camer. I. II.

των Κυριεων) Paſſ. Ask. Ald. &c. articulum ignorat edit. poſtrema, h. e. Gronov.

πολεμισηρια) πολεμησηρια Ald. Camer. I. II. Poſt ἁρματα in his comma.

εποιεε) εποιεον Arch. Vind. poſt εποιεε punctum Ald. Cam. I. II.

δε

δε τε) τε τε Arch. Vindob. poſt επηξε colon Ald. Camer. I. II.

Σολιων) Σολιεων Arch. Vind. poſt τετε & τον commata Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXIV.

ανεκρεμασαν) Med. Paſſ. Ask. απεκρεμασαν Ald. atque alii.

κρεμαμενης) κρεμασμενης Vindob.

Poſt ενεπλησε punctum ειεπλησαν Arch. non inſuaviter.

εχρεωντο) εχρεοντο idem & Vindob. Poſt κατελοντας comma Ald. Camer. I. II.

Ονησιλεω) Ονησιλω Arch. Paſſ. Ask. Vind.

μεν νυν) Arch. Vindob. Pariſ. A. B. Brit. Ald. νυν deſit Askew. Paſſion. Medic.

ad Cap. CXV.

παραδοντας) Arch. Vind. Paſſ. Brit. παραδιδοντας olim cum Ald.

εν Κυπρω) Κυπριων Arch. Vind. poſt πολιων comma Ald. Cam. I. II.

Σολοι) Σολη male Arch. cum Valla. Poſt την comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVI.

Ὑμεης) Med. Paſſ. Vind. Ask. Pariſ. A, B. Brit. Ald. Ὑμαιης Arch. Valla. Dedi Ὑμεης ſcripturam codd. conſenſui, redituram c. 122. Ὑμαιης ſi cui placebit, cauſa ex priſco Perſarum ſermone, quem ignoro, pendebit. *Weſſeling.*

εν Σαρδισι) Med. Ask. Paſſ. εν Σαρδι Arch.

& Vind. prius εϛ Σαρδις ex Aldo εν Σαρδισι nec hic, neque c. 122, ob Arch. & Vind. repudiavi. *Weſſeling.*

Poſt επιδιελομενοι comma Ald. Cam. I. II.

πολις) Ask. & infra: πολιας reliqui cum Ald.

ad Cap. CXVII.

πολις) Ask. & ſupra. πολιας reliqui cum Aldo.

Poſt Αβυδον τε comma Ald. Cam. I. II.

Περκωτην) Περκωπην marg. Steph. Vindob. Περιωπην Arch. Valla. Puro fonte ſi manarunt in Ethnicographo Περκωτη, παλαι Περκωπη, haud ſpernerem ex ſchedis Περκωπην. In Strabone nunc quidem, και ὁτι παλαι Περκωτη μετωνομασθη ὁ τοπος· unde ſi Stephanus ſua depromſerit, uti credibile, Περκωπη ibidem fuit. Poetae modo Περκωτη, alibi Περκωπη. Il. Λ. 229, ubi Euſtath. ἡ δε Περκωπη αὐτη, ἑτερα εϛι παρα την δια τε τ. neſcio quo iure. Eadem enim urbs ad Helleſpontum, cuius in nomine Homeri codd. olim aeque variarunt ac Herodotei. *Weſſeling.*

Παισον) Πασσιν Arch. & mox. *Peſon* Valla.

επ' ἡμεϛης ἑκαϛης) επ' ἡμερη ἑκαϛη Med. Ask. Vulgatum probant Arch. Vind. Paſſ. Pariſ. A. B. Brit. Ald. Edd.

Poſt Παισθ comma Ald. Cam. I. II.

ηλθε αγγελιη) ηλθε οἱ Αγγελιη Medic. Paſſ. Ask. a reliquis abeſt importunum οἱ.

αποϛρεψας) αποτρεψας Arch. Vindob. θν Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXVIII.

προτερον πριν η) προτερον η Med. Paſſ. Ask. πριν

πριν η Ald. & plures. Similis Syntaxis exſtat 8. 8, ut bene locum illum notavit Portus. Sed in his utique alterutrum abundat. Quidquid ſit, hoc quidem in loco Med. cod. ignorat voculam πριν, & quin abſit ſane. L. 7. c. 2 εσαν γαρ Δαρειω και προτερον η βασιλευσαι· c. 54 παυσει καταιρεψαθαι προτερον η επι τερμασι γενηται· lib. 9. c. 86 μη προτερον επαναξηναι πολιορκεοντας, πριν η εξελωσι Θηβας. Ubi ſimiliter iuncta vides, ſed ita, ut idem Mſ. illic deleat voculam πριν. Sed tamen repetit eodem lib. c. 92 ϐ προτερον παυεσθαι τιμωρεοντες εκεινω πριν η δικας δωσι. Et lib. 7. 8 ϐπροτερον παυσομαι πριν η ἑλω, & lib. 4. c. 45. *Gronov* Poſt απικεσθαι punctum Ald. Cam. I. II, in his comma poſt Καρες.

Μαρσυην) Μαρσιην Arch.

Ιδριαδος) Arch. cum Valla, qui tamen *Hidriadis.* Ιδρυαδος olim ex Ald. Regionis nomen inſtauravi, expugnatus Stephani verbis, Ιδριαι πολις της Καριας· quae quidem antea *Chryſacris* & *Hecateſia* cum diceretur, ab ipſo, ubi poſita erat, tractu cognomen duxit. *Weſſeling.*

εγενοντο) εγινοντο Arch. Paſſ. Vind.

Κνιδυεος) Huic ſuo periculo Κνιδιεος a Cnido Cariae Palmerius ſubſtituit, oblitus Cnidum gentile Κνιδιον formare. Berglerus malebat Αλινδεος ex Alindis Cariae apud Arrianum Αναϐ. 1. 24. Equidem nihil demuto, ſiquidem Κνιδος, Κνιδη & Diana Κνιδιας in Cariae finibus apud Polybium & Strabonem L. 14. p. 972 cum Caſauboni obſervatione. *Weſſeling.*

νωτϕ) νωτα Arch. & mox. Sic idem I. 9 & 75, nec male. Poſt τον ποταμον comma Ald. Cam. I. II.

Digitized by Google

συμβαλλειν) Arch. Vind. Ask. Alii ξυμβαλλειν cum Ald. comma poſt vocem Ald. Camer. I. II.

εχοντες) σχοντες Arch. Poſt σφισι punctum Ald. Cam. I. II. μαλλον abeſt Vind.

δηλαδη ην) Med. Ask. in Paſſ. δηλαδηια, in reliquis ex Ald. δηλαδη ινα.

απονοσησωσι) Arch. quod commodius. απονοσησασι alii.

ad Cap. CXIX.

συνεβαλον τε) ex Med. Ask. Paſſ. συνεβαλοντο Ald. Arch. Vind.

Poſt τελος δε comma Ald. Cam. I. II.

ανδρες ες δισχιλιους) δισχιλιοι tantum Arch. & Vind. Poſt δισχιλιους punctum Ald. Cam. I. II.

μυριους) μυριοι Arch. Vind.

αυτεων) αυτεων cum commate poſt vocem Ald. Cam. I. II.

Λαβρανδα) Med. Λαβραυνδα, Ask. Λαβρανδα cum Ald. Λαβρυνδα Arch. Vind. & Paſſion. ex correctione. *Labrydem* Valla. Superſtitioſa membranae Med. veneratio, vere Hemſterhuſius, Λαβραυνδα Herodoto inculcavit. Urbis nomen amanuenſium alii Λαβρανδα, nonnulli pingebant Λαβρυνδα, quam utramque ſcriptionem Florentiae atque alibi combinarunt. Λαβρυν olim Lydi & Cares ſecurim apellabant, teſte Plut. Q. Gr. 302. A. hinc Λαβρυνδα. Straboni & numis Λαβρανδα, Jupiterque Λαβρανδηνος, qui frequentius Λαβρανδρευς L. 14. p. 978. Quid de Aeliano dicam, cui ex Λαβρω και πολλω υται Jupiter iſte? Errat inſuper, Καριον & Σρατιον confundens Jovem lib. 12 de anim. c. 30.

Cau-

Cautior Strabo, de quo antea lib. I. 171. *Weſſeling.* Enarrat Herodotea, & cum Demonis fragmento comparat T. Hemſterh. ad Schol. in Ariſtoph. Plat. p. 355 ex cuius eruditiſſima coniectura ſcripſerat Demon. τῶν Καρῶν περὶ τὸ πολεμεῖν πρὸς τὸν τοῦ Λαβραύνδεως ἄλσει βουλευσαμένων· Herod. τὸ ἱρὸν μεγάλο τε fuiſſe ſcribit καὶ ἅγιον ἄλσος πλατανίστων· cui & alibi permutantur voces ἱρὸν & ἄλσος, ut VI. c. 78. 79 τὸ ἄλσος τοῦ Ἄρεος· τὸ ἱρὸν, & τὸ τέμενος· ubi mox ἅτε γὰρ πυκνοῦ ἐόντος τοῦ ἄλσεος. In hoc Labrandenſis Jovis luco ſacellum probabiliter fuit, in quo ſtaret Jupiter Στράτιος, manu geſtans *ſecurim*: exquirit in Q. Gr. Plutarch. p. 301. F. cur *manu teneret* τὸν Λαβραύνδεως Δία ἐν Καρίᾳ τὸ ἀγάλμα πέλεκυν φέροντα; Jupiter Στράτιος aevo recentiori colebatur & alibi terrarum, Herodoti forſan aetate nusquam niſi in Caria, vel ſaltem a Caribus ſolis. Iſtis interiectis de Jove Stratio vocula ſibi uſitata redorditur orationem Herodotus. — Κατειληθέντες ὦν ἔτοι ἐνθαῦτα ἐβουλεύοντο περὶ σωτηρίης· hic ex libro Med. voculam inſeruit Gronov. quam omiſſam mallem: in eundem ſenſum ſcribi quoque potuerat κατειληθέντες δὴ ἔτοι, *hi, inquam, huc in unum coacti de rei ſumma deliberabant*: ut aliis δὴ, ſic etiam Noſtro frequentatur: vid. Hemſterh. ad Lucian. p. 322 & in Obſ. Miſcell. III. p. 419. *Valken.*

πλατανίστων) πλατανίστου Arch. poſt πλατανίστων punctum Ald. Cam. l. II, in quibus comma poſt τῶν.

οἱ Διὶ Στρατίῳ) Citat Euſtath. Hom. p. 189. 17.

ὧν) δὲ ὧν ex Med. Paſſ. Ask. Adverſativam negligunt alii, recte.

Poſt σωτηριης abeſt comma Ald. Camerar. I. II

ὀκοτερα η) Arch. Vind. Brit. Med. Paſſion. Ask. Ald. olim ὀκοτερα οἱ.

ἑωϋτες) αυτες omiſſo Περσησι Arch. Vind. Valla. αὐτες etiam Ask.

ad Cap. CXX.

Poſt ταυτα comma Ald. Cam. I. II, quod idem poſt Μελησιοι τε.

συμμαχοι αυτεων) Arch. Vind. τετων ξυμμαχοι Ald. & alii. Poſt τα comma Ald. Cam. I. II, in his colon poſt μετηκαν, comma poſt οἱ δε.

πολεμειν) πολεμον ſolus Ask. Poſt Περσησι comma, poſt συμβαλλεσι punctum Ald. Camerar. I. II.

πλεῦν) Arch. Vind. bene. Antea ex Aldo πλεον.

δε πολλων) δε των παντων πολλων ora Steph. Paſſ. Ask. cum Reg. B. *Larcher.* qui probavit. Si confirmaretur aliunde, non eſſet abſurda lectio, quam margo praebet Ed. Steph. *quum in univerſum multi cecidiſſent in praelio, Mileſii tamen maximam prae ceteris cladem acceperunt.* Demon in Schol. ad Ariſtoph. Plut. p. 357 οἱ Μιλησιοι — παιδημει τοις Καρσι βοηθησαντες, και τοις Περσαις μετ εκεινων συμβαλοντες, σχεδον παντες απεθανον. Quod in Herodoteis eſt πληγεντες, ubi eodem modo ponitur a Thucydide III. c. 18, recte explicatur a Schol μεγαλως νικηθεντες. Πληγη γαρ, inquit, κατα πολεμον και τραυμα, ἡ ισχυρα ἡττα· Herod. aoriſtos primos paſſivi adhibet prae ſecundis; non hic tamen ſcripſiſſet πληχ-

Digitized by Google

πληχθεντες· quod & inuſitatum recentioribus: in Schol. ad Ariſtoph. Av. 1402 πληχθεις mutandum videtur in παταχθεις· ne hoc quidem apud veteres Atticos invenietur, neque enim παταγεις, quod viri docti putabant reſtituendum Lyſiae p 1 , ubi pro ποδηγης legendum ſine controverſia πληγεις· actor Attice dicitur παταξαι· qui patitur, πληγηναι· ad minuta talia homines eruditi ſaepe non ſatis attenderunt. *Valkenar.*

ad Cap. CXXI.

Poſt τρωμα & ανελαβον τε commata Ald. Cam. I. II. Verior diſtinctio poſt μετα δε, Weſſelingio & Larcherio iudicibus: debeat, prior inquit, quae ſequuntur verba, ſuum ſibi ex more habere. Pracit Scriptor L. 7. 231 ὁ μεν Ariſtides — ανελαβε πασαν επενιχθεισαν οἱ αιτιην· tum 8. 109 νενικημενες αναμαχεσθαι τε και αναλαβειν την προτερην κακοτητα. Neque Diodor. aliter XVI. 19 αναμαχεσασθαι και αναλαβειν βουλομενος την ἡτταν, ſaepeque alias αναμαχεσθαι το γεγονος ελαττωμα. Nam τρωμα Herodoteo ſermone tantundem ac ἡτταν ſive ελαττωμα valere, in dubio non eſt. *Weſſeling*

αναμαχεσαντο) εμαχεσαντο Arch. Vindob. male.

πολις) πολιας Ald. & Edd. πολις ex Ask.

ελοχησαν) Arch. Vind. Paſſ. Ask Brit. in Ald. & aliis ελοχησαντο. ελοχησαν debetur ſcriptis libris. Ελοχησαν τας των Αθηναιων γυναικας L. 7. 138 & ſaepiuſcule. *Weſſel.*

την εν Πηδασω ὁδον] επι Δασω Ald. Pariſ. A. B. εν Πηδασω ora Steph. εν Πιδασω Med. Paſſ.

Digitized by Google

Ask. επι Λασοισι Arch. Vind. Μυλασσοισι, *in Mylaſſa* Valla. Foedior macula atque ad tollendum difficilis. Aldinum επι Δασω nullo commendatur merito: ſi ΕΠΙΔΑΣΩΙ ſcribatur, una aberit litera ab εν Πιδασω, cui Gronovius primas dedit. At ea Cariae urbs Πηδασα Polybio, Straboni, Stephano, Euſtathio, Homericam Pedaſum dudum eviluiſſe docenti ad Poetam p. 623. 23. Ubi vero επι Πηδασοισι pingetur, res procedet, ſed codd. patrocinio defecta. Vallae Latina, *in via, quae in Mylaſa fert*, ex Graecis την επι Μυλασοισι ὁδον, magis ſunt, ſive Mylaſorum in Caria ſitus conſideretur, ſeu inſidiarum architectus Heraclides, domo Mylaſſenſis, accommodata. Accedit επι Λασοισι, mutilate ſcriptum in Arch. & Vind. neque ſibilans neglecta obeſt, qualis in multis Μυλασσεων numis. Equidem Vallae praeiudicio paene abripior, & vix mihi tempero. Manent tamen εν Πηδασω, donec aliunde Mylaſis tutela, ſuccurratque Πηδασος in Caricae Stratoniciae vicinia apud Strabon. lib. XII. p. 909. D. *Weſſeling.* εν Πηδασω poſuit in marg. Steph. illinc fluxit, quod ante Gronov. vulgabatur επι Δασω. Eodem errore vulgatur in Alleg. Hom. Heracliti p. 420 ἡ επι δυαδι μαχη· ubi corrigi debet ἡ εν πεδιαδι μαχη, aut, ſi quis illud malit, ut uſitatius ἡ επι πεδιαδι μαχη. Pro diverſis lectionibus επι Δασω, εν Πιδασω, εν Πηδασω· duo codd. offerunt in Diſſ. Herod. την επι Λασοισι ὁδον, ſuſpicor ad vocem Πηδασω olim correctionem adſcriptam δασευσι, quae facile degeneravit in Λασευσι. Quid Valla legerit, incertum eſt; nam Mylaſſenſis Heraclides in vicinis memoratur menti ſcribentis offer-

re

Digitized by Google

re potuit Cariae Mylaſſa. Mihi maxime ſit veriſimile ſcriptum ab Herod. *την εν Πηδασευσιν οδον.* Urbem ille *Πηδασα*, quantum recordor, non nominat; ſed incolae iſtius tractus ipſi dicuntur aliquoties *Πηδασεες* I, 175. 8, 104 & 105. 6, 20 *τα υπερακρια εδοσαν Καρσι Πηδασευσι εκτηθαι.* Diceretur autem *ἡ εν Πηδασευσιν οδος*, ut *via* dicebatur *in Phocide ἡ εν Φωκευσιν οδος*· ſaepe memorant *τας εν Φωκευσι πολεις· των πολεων των εν Φωκευσι* Demoſth. p. 210. Philoſtr. p. 842 dixit *την ευθυ Φωκεων τε και Δελφων οδον*· Xenoph. Hellen. VII. p. 362, 17 *εν ταις συμβολαις της τε επι Ευτρησιων και της επι Μιδεας οδου*· ad hoc exemplum hic quoque ſcribi poterit *την επι Πηδασων* vel *Πηδασεων οδον*, viam, quae duceret in regionem Pedaſenſium, vel Pedaſa. *Valkenar.* Adſentitur Valkenario *Larcherius*, cuius tamen coniectura *εν δασει*, h. e. *την εν δασει οδον*, viam ſilveſtrem, ubi ſe collocarant, mihi prae omnibus arridet.

Poſt *οδον* punctum, poſt *ες τον* comma Ald. Camer. I. II, quod omiſſum in his poſt *διεφθαρησαν.*

Δαυρισης &c.) *Λαυρισης* Paſſ. Ask. deinceps *Αρμογης και Συσαμαγκης* Arch. Vindob. Valla. *ΣισΦιακης* ora Steph. *ΣυσΦιακης* Ask. *Σισαμακης* Ald. Pariſ. A. B. Brit. Editum eſt Med. & Paſſ. Quid horum verius, cum Weſſelingio ignoro. Poſt *Αμοργης* comma, poſt *Σισαμακης* colon Ald. Cam. I. II, idemque in his poſt *σΦι.*

Μυρσος) Arch. Vind. Brit. Paſſ. margo Stephan. Valla: male antea *Μυρσης*. Vid. ad L. 3. 122. *Weſſeling.* Poſt *Γυγεω* punctum Ald. Camer. I. II,

[τα

τε δε λοχε τετε) τετε δε τε λοχε Arch.

Ιβανωλιος) Ειβανωλαιος Arch. Valla; Ιβανωλλιος Paſſion.

ad Cap. CXXII.

Ὑμενης) Ὑμαιης Arch. Ask. & Valla.

τες εν Σαρδισι) Arch. Vind. recte, vid. c. 116; olim ες Σαρδις.

Poſt τον στρατον punctum Ald. Cam. I. II.

Ιλιαδα) Ελιαδα Arch. Galei miror iudicium, veram lectionem eſſe ſcribentis Αιολιδα. Virum doctiſſ. deceperat, ut puto, locus lib. 6. c. 8, ubi mentio fit Αιολεων ὁσοι την Αιολιδα γην νεμονται· iſta hinc illuc male translata ſuſpicor, ubi Λεσβον exhibent Codd. & Valla. Hic autem ſcripſerat opinor Herod Αιολεας πασας ὁσο γην Ιλιαδα, vel την Ιλιαδα γην νεμονται· quam hic lectionem vicina ſatis adfirmant; & dux Perſarum mortuus εν τη Τρωαδι. Supra c. 94 cum ab Athenienſibus occupatam ut ſuam urbem, Mitylenaei Sigeum repeterent, contendebant Athenienſes; δδεν μαλλον Αιολευσι μετεον της Ιλιαδος χωρης, και τοισι αλλοισι. Oram maritimam ab Abydo Cumam usque quia tenebant olim omnem propemodum Aeoles, totum iſtum tractum Αιολιδα dixerat Ephorus teſte Strabone XIII. p. 896. B. — Quos cepit Gergithios ſive Γεργιθας, Teucrorum veterum reliquias, quo Troadis loco ſitam urbem incoluerint diſcere licet ex Herod. VII. c. 43. *Valken.* Ελιαδα Arch. pravum eſt, neque cum Galeo Αιολιδα ſcribendum. Perſarum in Aeolidem poſt pauca ſequetur expeditio, ante quam Aeolenſes, Iliadem oram incolentes, eorundem vin-

Digitized by Google

vincentium iugum ſubierunt. Dabit tales Aeolenſes c. 94 huius Muſae, & L. I, 151. Vidit & Pavius. *Weſſeling.*

ὑπολειφθεντας) απολειφθεντας Arch. Vind. Poſt Τευκρων punctum Ald. Cam. I. II.

αυτος τε) αυτος μεν Arch. Pariſ. A. B. Vindob. Brit. Ald. Edd. αυτος τε Medic. Paſſion. Askew.

τελευτα) ετελευτησε Arch. Vind.

ad Cap. CXXIII.

Αρταφερνης) Αρταφρενης Ask. Vind. & ſaepe in ſeqq. cum Valla.

εταχθησαν) deſit Arch.

ad Cap. CXXIV.

Ἁλισκομενεων) Medic. Paſſ. Ask. in reliquis ἁλισκομενων.

γαρ δη ὡς) γαρ ὡς Askew. Paſſ. Arch. tum διεδεξε bene Med. Ask. Paſſ. antea ex Ald. διεδοξε. vid. lib I. 173, abeſt poſt vocem comma Ald. Cam. I. II.

ὁς ταραξας) ὃς Reiskius inductum, Pavius οἱ ταραξας, *ſibi & in rem ſuam turbans*, mutatum mavult: ego eius poſſeſſionem non turbo. *Weſſeling.*

οἱ και αδυνατα) Omittunt οἱ Arch. Vindob. qui αδυνατα εφανη cum ora Steph. Paſſion. Brit. Poſt ὑπερβαλεσθαι punctum Ald. Cam. I. II

αγοι) Vindob. Arch. nec male, αγει alii. Verba ſunt conſulentis & interrogantis Ariſtagorae. Qui vero αγειν ex priſtino αγει finxerunt docti homines, illud inſuper habuerunt. *Weſſeling.*

Hδο-

Digitized by Google

Ηδονων) Ἡδωνην Brit. poſt την comma Ald. Camer. I. II. στειχισε Arch. Vind. poſt λαβων punctum Ald. Camer. I. II. στειχισε hoc laudat Weſſeling. Conatus enim Hiſtiaei ſignificatur, ut c. 23.

επειρωτα) Arch. Paſſ. Vind. vulgo επηρωτα cum Ald.

ad Cap. CXXV.

Poſt οικοδομησαμενον comma Ald. Cam. I. II, poſt Μιλητον punctum in iisdem.

ad Cap. CXXVI.

ην) deeſt Arch.

απαγειν) απαγαγειν Arch. Vind.

Θρηϊκην) Θρηκην & Θρηκων Arch. Vind. Ask. poſt Θρηϊκην punctum Ald. Camer. I. II, in quibus poſt χωρην comma.

αὐτε) αὐτε Ald. Cam. I. II.

Claudit librum Paſſion. ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ Ε.

ΧΧ. ΗΗ.

& Ald. ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΠΕΜΠΤΗ.

---

ad

Digitized by Google

Ad Librum VI.

In libri inſcriptione Ald. & Cam. I. II τε Ἁλικαρνησσησ & επιγραφομενοι omittunt. In Stephan. I & ſeqq. Ἁλικαρνασσέως perperam ſcriptum. Jonismum recte reſtituit, quem ſequuti ſumus, Weſſelingius.

ad Cap. I.

τελευτα) στελευτα Arch. Paſſ. Vind.

μεμετιμενος) μετειμενος Fragm. Pariſ. μεμετημενος Arch. Vind. Nihil haberet, cur in contemtum μετειμενος veniret ex Fragment. Regio, Jonum conſuetudine idem ac vulgare μεθειμενος immo vero lites praecideret, quibus receptum μεμετιμενος vexatur. Obſtat poſterioris in his libris iteratio V, 108. VII, 229, mirae quidem αυξησεως, ſed Herodoteae apud Portum. *Weſſeling.*

ες Σαρδις) εν Σαρδισι Vind. εν Σαρδι Arch. Punctum poſt Σαρδις habet Ald. Cam. I. II.

ειρετο) Pariſ. A. B. Arch. Vind. Brit. Ald. & Edd. ηρετο ſine cauſſa Med. Paſſ. Ask.

Αρταφερνης) Αρταφρενης Paſſ. Askew. Vind. plerumque ſemper.

δοκεοι) Med. Paſſion. Askew. Arch. Vind. antea δοκεες.

Poſt ὁ δε comma habet Ald. Cam. I. II.

εθωϋμαζε) εθωμαζε δε Ask. Poſt επι nullum

lum comma in Ald. Cam I. II, in quibus poſt ἀποσασιος colon, & poſt πρηγματα punctum

τϐτο το ὑπόδημα ἐρραψας &c.) Spectavit dictum Nonnus in Gregorii Naz. Stelit. II. p. 162, quem exſcripſit Apoſtolius Proverb. Cent. XIX. 95. In Arch. ὑπέδυσατο & Gregor. Naz. male. Dictum proverbiale, quo ſcitiſſime uſus Gregorius eſt Naz. ut culpam tot regionum, in Meſopotamia Perſis ceſſarum, a Joviano Imp. in Julianum verteret, Stelit. II. p. 118. C. καὶ το τε Ἡροδοτϐ περὶ της Σαμιων τυραννιδος καιρος ἐπεσεν, ὁτι τϐτο το ὑπόδημα ἐρραψε μεν Ἰσιακιος, ὑπέδυσατο (ὑπέδησατο) δε Ἀριζαγορας. Hinc hauſit Nicephorus, quem anteſtatus Gronovius eſt. Quod autem haec proxime antevertit ὄτω τοι Ἰσιακιε mutari & κω τοι Ἰσιακιε non debuerat. Artaphernes voluit, *ita, Hiſtiaee, quod ad haec negotia attinet, ſeſe habet Weſſeling.* — Explicat Tzetzes Chiliad. III. 524 & IX. 240 τὴν ὑποθεσιν δεδωκεο Ἰσιακιος, Ἐς τελος δ' ἐξεπερανεν αὐτην Ἀριζαγορας: ſed ipſi fraudis Architecto Hiſtiaeo dixit iſta Satrapa, non Dario. Proverbii vim obtinuiſſe Herodotea liquet ex Diogeniani Centur. VIII. Prov. 49. Cleonem τον βυρσοδεψην, decebant iſta in Ariſtoph. Equit. 314. Οιδ' ἐγω το πραγμα τϐθ' ὁθεν παλαι πατταται *Valken.*

Ἀριζαγορης) Deſit Artic. Paſſ. Vind. Arch. Gregor. Naz. & Nonno; itaque ο ante Ἀριζαγορης in exilium abiit, quod exſtat in Ald. & Edd. ante Weſſeling.

ad Cap. II.

Poſt νυκτα comma Ald. Cam. I. II.

Βασιλῆα) Βασιλεα Arch. Ask. & ſaepius.

Poſt

Poſt πολεμε punctum Ald. Cam. I. II.

προς αυτεων) Med. Paſſion. Askew. reliqui ὑπ' αυτεων.

ad Cap. III.

Poſt Αριταγορη comma Ald. Cam. I. II, in quibus comma poſt εξεργασμενος.

μεν γενομενην αυτοισι) μεν νυν εν αυτοισι αιτιην Arch. Vindob. Valla. Poſt αιτιην comma Ald. Cam. I. II, in quibus colon poſt εξεφαινε, & comma poſt ὁ δε. Videri poteſt ab abſurditate longe abeſſe priſcorum codd. την μεν νυν εν αυτοισι — *verum apud ipſos cauſſam non aperuit.* Vicinum admodum lib. 3. c. 65 τετο ες ὑμεας εκφηναι. Nec recipio tamen. Ordo, ut ſaepiuscule, turbatior conſulto, iuncta voluit ε μαλα εξεφαινε αυτοισι. — *Wiſſeling.*

Poſt κατοικισαι colon Ald. Cam. I. II.

την Φοινικη) deeſt articulus Arch. Vind.

εδεν τι) iidem, Paſſ. Askew. prius cum Ald. εδε τι. εδεν τι παντως in coniecturam Abreſchii, longe certiſſimam, inciderat. Redi modo ad L. V, 65.

εδειματε) εδειματο Arch.

ad Cap. IV.

δι' αγγελε) Docto viro placere hoc non potuit, proptereaque διαγγελον ποιευμενος, nexis vocibus, inſtauranti. Erant utique priſcorum in caſtris διαγγελοι, ad mandata ultro citroque transferenda, quales optiones & teſſerarii Latinorum, διαγγελοι και διοπτηρες, ex Plutarchi Verſione in Galba p. 1063. F. qui Sympoſ. p. 678. D. quoque δει γαρ εχ, ὡσπερ εν

στρατοπεδω, διαγγελοις. *Noſter* autem, quantum recordor, vocabulo uſus numquam fuit; immo vero ſi qua uſurpaſſet, non obtruderem huic loco. Satis videbitur ex L. 8, 134 ὁ Αμφιαρεως δια χρησηριων ποιευμενος, quippe dictionem dubitatione & correctione liberans. *Weſſeling.*

Αταρνεϊτεω) Αταρνειτεω Ald. Camer. I. II. Αρτανειτεω Arch. & Valla. Αταρνιτεω Paſſion. Askew.

βιβλια) ſemel iterumque βυβλια Paſſ.

προλελεσχηνευμενων) προλελεσχηνευμενω Arch. poſt αυτω comma Ald. Cam. I. II, quod iidem & poſt προς τους ponunt, & poſt διδοι colon, commaque poſt φερων δε.

ἁπαν) παν Paſſion. Ask. poſt εφερε colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. V.

εγενετο) εγινετο Paſſ. Arch. Vind. non incommode; ſed horum crebra mutatio.

κατηγον) κατηγαγον Arch. Vindob. Poſt δεηθεντος punctum Ald. Cam. I. II.

εσαν) ησαν Arch. Askew. Paſſion. ſaepiſſime in ſeqq.

οἱα τε) Arch. Vind. recte. deerat Ald. &c. enclitica. Poſt εσσης comma Ald. Cam. I. II.

τευ) non eſt in Arch. negligenter. poſt ὁ μεν comma Ald. Cam. I. II.

απωσος της ἑωϋτου) Medic. Paſſ. Ask. ſine praepoſitione: απωσος εκ της Pariſ. A. B. Vind. Brit. Arch. in quo male απωσης, Ald. & Edd. priores. Acquieſco in Gronovii iudicio: certe neceſſaria non eſt praepoſitio. Sophocl. Aiac.

V.

Digitized by Google

v. 1044. τελος δ' απος γης απορριφθησομαι & Oedip. tyr. v. 649 η γης απωσας πατριδος η κτεινας λαβων. Pluribus nihil opus erit. *Weſſeling.* Med. conceſſi, etſi ſciam, alioqui ſine iſto genitivo, & ſine illa praepoſitione ab auctore noſtro uſurpari iſtud vocabulum απωσος. Niſi quod etiam lenius eſt, omittere ſolam praepoſitionem, quod libens nunc feci. *Gronov.*

Poſt Χιον punctum Ald. Cam. I. II, in quibus colon poſt Μιτυληνην, comma poſt των νεων, & colon poſt ελαμβανον.

πλην η ὁσοι) Med. Paſſ. Ask. οσοι αυτων, ὁσας αὐτεων Arch. ceteri ὁσοι αυτεων cum Aldo conſtanter, & vere. Vid. c. 26. η omiſſum in Ald. Cam. I. II.

πεισεσθαι) πειθεσθαι etiam in Paſſ. Vulgatum debetur Med. & Ask.

ad Cap. VI.

Poſt Μιτυληναιοι comma Ald. Camer. I. II, idem in his poſt αυτην.

ταλλα) τα αλλα Arch. Vind. poſt ναυτικα comma Ald. Cam. I. II, quae poſt προθυμοτατοι punctum ponunt, ſed nullum poſt Κυπριοι comma, quod inſerunt poſt Κιλικες τε.

ad Cap. VII.

Poſt οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II.

ερρατευον) Ask. Med. & olim Paſſ. qui ex correctione ερρατευοντο cum Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Ald. Edd. quod ſervari potuerat.

μη) Med. Ask. Paſſ. in quo correctum μηδενα, quomodo reliqui & Aldus, nec incongrue. Αντιξουν habet hinc Suidas in v.

τα τειχεα ρυεσθαι) Medic. Paſſ. Ask. Brit. Valla: nam Arch. quem Gale excitat, nihil tale, in aliis, & Ald. αλλ' ex τειχεος ὡς δυνατον ρυεσθαι' bene Gronovius: Quae cum vertiſſet Valla, *ſed Mileſios moenia per ſe ipſos pro viribus tutari*, neſcio quid offenſus Stephanus ſic immutavit, *ſed e moenibus Mileſios hoſtium impetum pro viribus propulſare.* Quae mutatio talis eſt, ut non videatur legiſſe ρυεσθαι, quod non notat propulſare, ſed ερυκειν vel ερυκεσθαι, aut aliud ſimile, quod ab ipſo indicari debuit, quum, ut dico, verbum ρυεσθαι ita verti nequeat, ſed *cuſtodire*, *tueri*, *ſervare*, prout magnam copiam ex hoc Herodoto collegit Portus in Lexico, ſed hunc locum praeteriit, ubi haerebat forſan. Et utique hanc vim iſtius verbi ſic cognitam habebat Stephanus, ut magis furor in eo fuerit ſic bene agentem Vallam aggredi, quam voluntas bene illuſtrandi. Eſt enim haud dubie interpolata & corrupta ſcriptura illa, qua utuntur editiones, quum verbum ρυεσθαι nunquam niſi modo activo vel expreſſo vel intellecto adhibeatur, ſic ut quartum ei caſum perpetuo adiungat. Inſpice modo Portum. Scias igitur oportet, quod lectores Herodoteae hiſtoriae antehac neſciverunt, eſſe mirifice omnia incruſtata & fere gangraenam aliquam. Habet enim diſerte & magnifice liber Med. αλλα τα τειχεα ρυεσθαι αυτους Μιλησιους. Quae ſic omnia erunt perquam ſana & vere Herodotea, ſive quod ad verbum ſolum ρυεσθαι pertinet, ſive quod ad omnem loquutionem, cui ſimilem prorſus habes libro hoc ſexto c. 101 επως δε διαφυλαξαιεν τα τειχεα, τουτο σφι εμελε περι. Jam de hac

Digitized by Google

hac ipſa Mileto, velut probans hanc ſuum manum, dicit auctor c. 18 huius libri: ὑποῤυσσοντες τα τειχεα. Ut ſic habeas integerrimam reſtitutionem. *Gronov.*

Poſt Μιλητε punctum Ald. Cam. I. II, quae comma habent poſt μικρη.

ad Cap. VIII.

Poſt ταυτα & νησοι commata inſerta in Ald. Cam. I. II, ſed nullum comma in his poſt σφι, exſtat poſt Αιολεων.

οἱ Λεσβον νεμονται) Eton. Arch. Vind. Valla. Alii cum Ald. ὅσοι την Αιολιδα γην νεμονται. Poſſeſſionem tandem reciperavit, quod vi deiectum fuerat. Ferri non poſſunt Αιολεις, ὅσοι την Αιολιδα γην νεμονται. Cui enim bono talis Aeolenſium deſignatio? & cur nulli nominatim Aeolenſes in ſociorum catalogo? Contra ea Φωκαεων δε εσχοντο Λεσβιοι νησοι ἑβδομηκοντα· quibus incommoda utique ſtatio, ni reductum valeat. Aeolicae civitates aliae in continente, inſulares aliae, & inter has Lesbus L. I. 151. Steph. Byz. in Αιολια veriſſime, λεγονται και οἱ την Λεσβον οικουντες Αιολεις. de Pauw, cuius par opinio, fuiſſe olim quibusdam in ſchedis, ὅσοι, vel οἱ την Λεσβιδα γην νεμονται, atque inde corruptae ſcripturae natales arbitratur. *Weſſeling.*

ἑω) ηω Arch. Vind. Poſt ογδοκοντα punctum Ald. Cam. I. II.

και Μυσιοι &c.) Περιηνεων δε εσχοντο Τηϊοι εν νεοσι νησι. Τηϊων δε Arch. omiſſis Myuſiis eorumque navibus; omittit quoque Valla; *ſed Teii cum tribus Teiis*, abſurde: in ora Stephan. Μυησιοι & Μυησιων ex Ald. cui Paſſ. conſentit,

ſed perperam. Etſi ex Arch. lectione numerus navium rotundetur, prava eſt; peior Vallae. Recurritur ad διττογραφιαν, quam admittentes vulgatae merito primas tribuunt. Facinus ego librarii cenſeo, corruptis Μυησιων vocabulis offenſi. *Weſſeling.*

Poſt Μυσσιων δε comma exſtat in Ald. Camer. I. II, idem habent poſt Τηϊων δε, & poſt ετασσοντο, ſed omittunt poſt Ερυθραιοι μεν.

Φωκαεες) Φωκεες Ask. poſt Φωκαεων δε comma habent Ald. Cam. I. II, eaedem εχοντο.

το προς ἑσπεριην κερας) τα ſine κερας Arch. Vind. nulla premente cauſſa.

πασεων) παντων Med. Ask. tum τετεων συναπας Arch. ſatis belle. Vid. Gronov. VII, 186. ὁ deſit etiam Vind. Poſt ἀριθμος comma, nullum poſt εγενετο, ſed inſertum poſt τρεις & poſt πεντηκοντα in Ald. Cam. I. II.

ad Cap. IX.

Poſt των νεων comma Ald. Cam. I. II.

ικπικατο) Med. Ask. Paſſion. Arch. Vind. alii cum Med. ικπικοντο.

ἁπας) ἁμα πας Arch.

Poſt καταρρωδησαν comma Ald. Cam. I. II, in his colon poſt ὑπερβαλεσθαι.

εωσι) εσωνται Brit. Poſt λαβειν punctum Ald. Cam. I. II.

επιλεγομενοι συλλεξαντες) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Ald. Valla. Poſt επιλεγομενοι comma inſerit Ald. Cam. I. II. Ex Med. Paſſ. Ask. επιλεγομενοι ελεξαν συλλεξαντες, quod aſperrimum atque aures ſtridule radens, receptum lene, iudice recte Weſſelingio, qui, cur retinebi-

Digitized by Google

bimus illud inſititium, inquit, quod ſuam in ſecuturis ſedem occupat? Exterminetur proinde cod. imperio, qui continuo ad doctorum ſuſpicionem iuſtiſſime αρχεων. Simile mendum in Ald. lib. I. c. 192, Rem ſupra expoſuit lib. 5. 47.

αρχεων) Arch. Vindob. Valla, olim cum Ald. αρχαιων, quod ea pronunciatione librarii ortum vitium videtur. των αρχεων vel absque codd. ſed certe recipi debuiſſet ab Arch. oblatum & a Valla: infra c. 13. Aeaces ab Ariſtagora απεσερητο την αρχην, καταπερ οι αλλοι της Ιωνιης τυραννοι· frequenter τυραννιδος & αρχης καταλυσις memorantur. *Valken.*

Poſt Μηδες colon Ald. Camer. I. II, delendum comma poſt τοτε & poſt παρεοντας.

συγκαλεσαντες) Arch. Vind. Askew. Alii cum Ald. ξυγκαλεσαντες.

ελεγον σφιν τοιδε) Med. Paſſ. Ask. Reliqui cum Ald. pronomen ſpernunt. Poſt οικον punctum Ald. Cam. I. II.

γαρ ἑωυτε εκαστος) Arch. Vind. Paſſ. ex correctione Brit. Pariſ. A. B. Ald. γαρ αυτεων εκαστος Medic. Ask. Pulcre ita ut editum eſt pro ſcriptoris conſuetudine: iterum c. 10 ἑκαστος ες τους ἑωυτε εξαγγελλομενος, ſaepeque alias. *Weſſeling.*

Poſt πολιητας comma Ald. Cam. I. II.

αποσχιζων) αποσχιζειν Arch. Vind. Poſt συμμαχικε punctum Ald. Camer. I. II, in his comma poſt προϊσχομενοι δε.

επαγγειλασθε) επαγγελλεσθε Vind. Paſſion. απαγγελλεσθε Arch. quod laudo cum Weſſeling.

δια την αποσασιν) Ask. Arch. Paſſ. Ald. articulus deerat.

Digitized by Google

τα ἱρα) omnes. ἱερα Gronov. peccato correctoris. poſt ἱρα comma Ald. Cam. I. II.

εμπεπρησεται) Med. Paſſ. Pariſ. B. Askew. Alii cum Ald εμπρησεται. Hoc an εμπεπρησεται ex Med. praeferendum ſit, vix poterit conſtitui, quum utrumque ſit ad normam veterum, quos imitatus Pauſanias IV. p. 297, ſcripſit συλησεσθαι δε σφισι και τα ἱερα και τας πατριδας εμπρησεσθαι. Alterius generis apud Ariſtophanem inveniuntur πεπραξεται· αποκεκοψιντάι, κεκλαυσεται, πεπληξεται, εγγεγραψεται, κεκλησομαι, λελησεται· poſtremum reſtituendum eſt in Nub. v. 1310, & forſan in Eurip. Herc. fur. v. 729 pro γενησεται niſi praeferendum ſit δεδησεται· hoc ubi Moeris adnotavit, plura dedit Pierſon. *Valken.* Quamquam εμπρησεται de minantium ſententia nihil deminuit, moveor praeſtantium Mſſ. praeiudicio, ut εμπεπρησεται contemtui ne ſit: ſive enim ſequuturum brevi templorum conflagrationem velis, ſeu ea Atticorum ſumas forma, qua πεπρασεται, monitoribus Grammaticis, Thoma M. Moeride, aliisque vicem πραθησεται obit, minis accommodatum manebit. Vide lib. 5. 105. *Weſſeling.*

ειχον) deſit Brit. punctum poſt ειχον Ald. Camer. I. II.

μεν & ποιησασι) Med. Ask. Paſſ. reliqui cum Ald. μεν μη in Brit. negans abeſt vox. Poſt οι δε comma Ald. Cam. I. II.

ταδε σφι) ηδη σφι Paſſ.

κατεξει) καταξει Arch. & ἐσσωθεοντες. Poſt εξανδραποδιευνται punctum Ald. Cam. I. II, in quibus poſt παιδας comma.

ad

Digitized by Google

ad Cap. X.

Comma poſt οἱ μεν & punctum poſt ταυτα A'd. Cam. I. II. ταδε Paſſ.

Poſt τυραννοι comma, idem poſt ἑωυτε & punctum poſt ἐξαγγελλομενος Ald. Cam. I. II.

Poſt ες τες comma Ald. Cam. I. II. ες ἑς Paſſ. Askew. Poſt προδοσιην punctum Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XI.

Poſt ηγορεωντο colon Ald. Cam. I. II.

ὁ Φωκαευς) deſit articulus Arch. Vind. tum ϛρατηγος abeſt Ask. nec novit Longin. περι ὑψ. Sect. XXII. p. 140.

Poſt ταδε colon Ald. Cam. I. II.

γαρ ακμης) Longin. Arch. Vind. Paſſion. Ask. Brit. olim cum Ald γαρ της ακμης. Poſt πρηγματα abeſt comma Ald. Cam. I. II.

η εναι) in Longino η deeſt, tum ελευθερος η δελοις ſcribitur. Poſt ελευθεροισι comma Ald. Cam. I. II. — Ad Homeri exemplum, quod Stephanus oſtendit Il. K. 173 παντεσσιν επι ξυρῃ ἑσαται ακμης· pro quo Syneſ. de Regn. p. 21. B. νυν γαρ παντες επι ξυρῃ ἑσανται ακμης. Itaque articulum, Poetae, Longino, codicibusque inviſum, delevi. Junge P. Burmann. in Phaedr. libr. 5, 8. 1. *Weſſeling.* Phocaeenſis iſta Dionyſii Longinus in exemplum advocat Hyperbati XXII. 4, monetque, ὡς μη δοκειν εσκεμμενα λεγειν, αλλ' ηναγκασμενα, Herodotum invertiſſe dicendorum ordinem, quae naturali ſuo ſitu ſic ſecundum Longinum fuiſſent collocanda: ω ανδρες Ιωνες, νυν καιρος εϛιν ὑμιν παντα επιδεχεσ-

Digitized by Google

θαι· επι ξυρε γαρ ακμης εχεται υμιν τα πραγματα. Homericum illud expreſſerunt Theognis v. 557, κινδυνος τοι επι ξυρε ἱσαται ακμης· & auctor epigramm. Ακμας ἱσακοιαν επι ξυρε Ἑλλαδα πασαν, apud Plutarch. & Ariſtid. T. III. p. 648, ſed haec Herodoti quaeque ſequuntur, η ειναι ελευθεροισι η δουλοισι Ariſtides imitatur in Themiſtocle T. III. p. 303 αλλ' επ' αυτε τε ξυρε της ακμης ἑστηκοτος, [η] ειναι την Ἑλλαδα η μη· id eſt, σωθηναι η απολεσθαι, ut recte Schol. explanat. Herodotei quoque Dionyſii forte meminerat Livius, dum iſta Locrenſem legatum Romae dicentem faciebat XXIX. c. 17. In diſcrimine eſt nunc humanum genus, utrum vos an Carthaginienſes principes orbis terrarum videat. Frequentatur in talibus ακμη. Demoſth. p. 37, 56 ταυτα — προτερον μεν ενην ποιειν νυν δε επ' αυτην ηκει την ακμην. Eurip. Phoen. v. 1088, Ακμην γ' επ' αυτην (ηλθον) Jonas ſuos docere voluit Dionyſ. in novacula ſtantem occaſionem eſſe prehendendam, cuius opportunitatem fruſtra quaererent amiſſam; atque adeo, ὡς ὁ καιρος ουχι μελλει, Αλλ' ες' επ' αυτης της ακμης Ariſtoph. Plut. v. 255. *Valken.*

Poſt δρηπετησι punctum Ald. Cam. I. II. ταλαιπωριας ενδεκεσθαι) Longinus, Pariſ. A. B. Arch. Vind. Brit. Ald. Ex Medic. Ask. Paſſ. ταλαιπωριην δεκεσθαι. Amplius vulgatum quam poſterius ex Med. Poſt pauca τετρυμενοι ταλαιπωρισι, explicatque Longinus πονες επιδεχεσθαι, nullo propterea merito vapulans. Quod eius autem in ſchedis ταλαιπωριαις ενδεχεσθαι, leviter aberrat, nec mutari in prima editione ταλαιπωριαις ενεχεσθαι debuerat, ſuper quo Zach. Pe-

Pearce ad elegantiſſimum ſcriptorem. *Weſſeling.* Mediceae vulgatam olim lectionem praeferrem, ταλαιπωρίας ενδεκεσθαι· hoc Herodoteum eſt: Paullo poſt Jones τετρυμενοι dicuntur ταλαιπωρησι· ενδεκεσθαι codd. etiam adfirmant Longini, cuius quod prima praeſert Ed. ταλαιπωρίας ενεχεσθαι probari non debebat ut genuinum Z. Pearcio. Sententia ſatis eſt perſpicua: moleſtias ſi velitis ſubire, labore vobis libertatem parabitis; ut optima quaevis & iucundiſſima non niſi primum impenſa opera comparari ſolent: labor enim voluptasque, diſſimillima natura, ſocietate quadam inter ſe naturali ſunt iuncta, ut vere ſcribit Livius V. c. 2. Cyrus Xenoph. K. Π. ι. p. 15 πονον τε ζην ἡδεως ἡγεμονα νομιζετε· Sic iſta legit Longin. 28, 4. Dionyſ. Halic. T. 2. p. 317. 23 ουδεν των μεγαλων μικρων εξι πονων ωνιον. Forte non alibi lectum Muſonii dictum nobis egregium ſervavit Gellius N. A. XVI. c. 1 αν τι πραξης καλον μετα πονε, ὁ μεν πονος οιχεται, το δε καλον μενει· apte quadrant iſta Herodoteis. *Valken.*

Poſt παραχρημα μεν comma Ald. Cam. I. II, in his poſt εξαι colon, ſed comma poſt εσεσθε nullum.

ὑπερβαλλομενοι) ὑπερβαλεσθαι Longin. mutata oratione. Poſt ελευθεροι punctum Ald. Camer. I. II, in his comma poſt ελπιδα.

τω βασιλεϊ) Abeſt τω Paſſion. Vind. Askew. Poſt πειθεσθε colon Ald. Cam. I. II, in quibus & αὐτος.

επιτρεψατε) επιτρεψατε Arch.

ἐλασσωσεσθαι) ἐλασσωσεσθαι Ald. Cam. I. II. Edd. cum Vind. Brit. Pariſ. A. B. ubi edidimus.

ελασ-

ελασσωθησεσθαι Paſſ. Med. Askew. ελασσωσθαι Arch. Niſi codd. etiam alii concinerent Med. revocarem ἐλασσωσεσθαι. Mos veterum, quibus praeivit Herodotus, pro paſſivis interdum adhibentium futura media, & ab aliis fuit adfirmatus, & luculentis exemplis a Jo. Pierſono ad Moer. *Valkenar.*

ad Cap. XII.

Poſt Διονυσιω punctum, poſt χρησαιτο nullum comma, poſt δ' ἡμερης punctum, poſt ἑπτα comma Ald. Cam. I. II.

ἑκαστοτε ἐπι κερας) εκαστας τε Arch.

επειθοντο) επυθοντο Arch. Vind. poſt τε comma Ald. Cam. I. II.

ταυτησι) ταυτη iidem. Poſt οἱ Ιωνες abeſt comma Ald. Cam. I. II.

τετρυμενοι) τετριμμενοι Arch. quod multum ab efficacia vulgati abeſt, vid. I, 22. II, 129, & Appian. B. Civ. 2. p. 735 και ισχυριζοντο — την ξρατιαν τε Καισαρος τετρυμενην τε πονω και χρονω, in quo tamen & Polybio ſaepiuscule τετρυμμενος & τετριμμενος, ubi non oportuerat. *Weſſel.*

ηελιω) ἡλιω Vind. Arch. Poſt ταδε punctum Ald. Cam. I. II, poſt αναπιμπλαμεν colon, poſt αλαζονι nullum comma Ald. Cam. I. II.

ἑωυτες) αυτες Arch. Vind. Ask. non prave. Poſt εχομεν punctum Ald. Cam. I. II, idem in his poſt ανηκεστοισι, & colon poſt πεπτωκασι, comma poſt επιδοξοι.

πεισεσθαι εσι) Abeſt εσι Arch. Vind. Brit. Ald. Edd. Venit ex Med. Paſſ. Ask.

ὁτιων) Paſſ. Ask. Vind. Arch. bene. ὁτιεν olim cum Ald. poſt ὑπομενας abeſt comma Ald.

Ca-

Digitized by Google

Camer. l. II, idem omiſſum in his poſt εξαι & inſertum poſt μαλλον, abeſt etiam poſt φερετε.

αυτω) αυτε Paſſ. Ask. Vind. Conf. lib. 5. 33, poſt ηθελε colon Ald. Cam. I. II, abeſt his comma poſt ϛρατιη.

ad Cap. XIII.

τα γινομενα) Deſideratur in Paſſion. Ask. Vindob.

Αιακεος) Αισακεος Arch. mox ὁ Αιακεος Paſſion. Nullum hic deſideramus ſupplementum, ubi aptiſſime ſingula ad ſe invicem reſpondent: παρ' Αιακεος — κεινας — εδεκοντο τας λογας· his ad evitandam obſcuritatem more ſuo quaedam interiecit. *Valken.* Poſt κεινας & τας commata Ald. Cam. I. II, in his comma poſt συμμαχιην, quod non habent poſt Σαμιοι ων.

οἱ Σαμιοι) Haec duo ſi nusquam eſſent, uti poſt pauca in quibusdam codd. nimia liberalitate ſunt addita, ſcribereturque ὀρεοντες ων ἁμα μεν —, tum εδεκοντο, ἁμα δε κατεφ. ſcabrum omne orationi deficeret. Ego tamen contra tabulas nihil innovo: inſerta οἱ Σαμιοι ων curſum ſermonis turbarunt nonnihil, deſideraruntque deinceps τας λογας. Hinc ανακολεθον quoddam. Mox quoque κατεφαινετο σφι & ευ τε επιϛαμενοι ſtructuram dant haud omnibus communem, Noſtro non inſolitam. Supra lib. I, 19. *Weſſeling.*

ἁμα μεν εσσαν) εσσαν ἁμα[1]μεν ατ. Paſſion. Askew.

ἁμα δε κατεφαινετο) κατεφαινετο alibi neminem offenderet; ſed, ſi variant codd. ſcribi commode poterit: ἁμα δε και εφαινετο (vel και κα-

κατεφαινετο) σφι εινα αδυνατα, τα βασιληος πρηγματα ὑπερβαλεσθαι· ſicuti ſcripſit de Ariſtagora V. 124 προς δε οι και αδυνατα εφαινετο βασιληα Δαρειον ὑπερβαλεσθαι· pro αδυνατον, αδυνατα ponere ſolent Herod. & Thucyd. atque hoc noſtro quoque cap. praebet margo Steph. — *Valkenar.*

αδυνατον τα) αδυνατα marg. Steph. quod ſequitur τα non norunt Arch. Vind.

ευ τε επιſταμενοι ὡς &c.) In his leniter corrigendum cenſeo τε Δαρειε· opponuntur το παρεον τε Δαρειε ναυτικον, & το παρεσομενον· infelix proſtat viri docti tentamen. Intelligebant facile perſpicaciores, ſi forte nunc de Perſis victoriam reportarent, illam non finem, ſed cauſam maioris belli fore, quod ſuos poſtea docuit Themiſtocles ap. Juſtin. II. c. 12. *Valken.* Arbitror, τον Δαρειον hinc amoliendum, adſcitum fortaſſe ex lib. 5. 124 αδυνατα εφαινετο βασιληα Δαρειον ὑπερβαλεσθαι· aliorſum certe ſic ierit, nihil amplius impediti: idem ut Pavius conſequeretur, ὑπερβαλοιτο τον Δαρειον ſcripſit, praeſentem Graecorum claſſem, Darium ſuperaturam, intelligens: at πενταπλησιον, continuo ſuccedens, Perſicam ſibi claſſem poſtulat, quintuplo maiorem, ſi qua Graeci victores abiiſſent, adfuturam. Lenior Reiskii ναυτικον ὑπερβαλοιατο τε Δαρειε medicina. *Weſſeling.* Valkenarianam & Reiskianam probamus emendationem.

Poſt πενταπλησιον punctum Ald. Cam. I. II.

αρνευμενες) Arch. Vind. Valla. ε βελομενες ceteri cum Ald. Frequens ε βελομενες vim legitimo fecit, cui vindicias non negavi. Αρνεισ-

θαι

θαι & ε βελεσθαι ſaepe tantundem valere, nemo ignorat: inde gloſſae origo. Απαρνευμενον ποιεειν offerent Schedae lib. 6. 69, Euripidesque και νυν γε φημι, κεκ απαρνεμαι τεκνον Electr. v. 1057. Alia, olim producta, nunc non moror, conſenſione Waſſei Ind. Thucyd. Voce κερδος contentus. De Acace & Syloſonte L. 3. 139. *Weſſeling.* Samii tandem, videntes Jonas αρνευμενες ειναι χρησες, εν κερδεϊ εποιευντο περιποιησαι τα τε ιρα τα σφετερα, και τα ιδια. Miror cur τα ιρα τα σφετερα potius ſcripſerit, quam τα σφετερα ιδια: bis alibi dixit τα ιρα και τα ιδια. Ex codd. reſtituetur αρνευμενες: vid. Weſſeling. Diſſ. Herod. p. 187. Ne illud quidem ſpreverim, quod, Vallae lectum, margo praebet Stephan. ὁ δε Αιακης, παρ ἑ τες λογες εδεκοντο οἱ Σαμιοι, παις μεν ην Συλοσωντος τε Αιακεος. De illo vide ad lib. 3. 139. *Valkenar.* Poſt σφετερα comma Ald. Cam. I. II

παρ ὁτευ) Paſſ. Arch. Vind. Brit. Pariſ. A. B. Ald. παρ ἑ Med. Ask. tum εδεκοντο οἱ Σαμιοι, παις ora Steph. Paſſ. Ask.

ην) deſit Brit. Poſt Αιακεος colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XIV.

επεπλωον) Paſſ. Arch. ex dialecto: antea επεπλεον cum Ald.

εγενοντο, και συνεμισγον) εγινοντο και συνεμισγον Vind. prius etiam Paſſ. Ask. & mox. Vid. lib. I. 127. Poſt καταιτιωνται punctum Ald. Camer. I. II.

ενταυθα) Non legitur in Arch. Vindobon. εντευθεν Paſſion. abeſt comma poſt vocem Ald. Ca-

Camer. I. II, quod nec adeſt poſt Λιακεα in iisdem.

αειραμενοι) αιραμενοι Arch. Vind

ἑνδεκα) δεκα iidem cum Valla. Fallunt libri, δεκα exhibentes, arguunturque Pauſaniae verbis lib. 7. 10 επι μεν γε Δαρειε — Σαμιων πλην ἑνος τε και δεκα ανδρων, των αλλων τριηραρχον το ναυτικον των Ιωνων προδοντων. Undecim enim viri totidem ſunt navium praefecti. *Weſſeling.*

παρεμενον) Med. Paſſ. Ask. reliqui, neque male, εμενον cum Ald.

ανηκεσησαντες) attigit Suid. in v.

των Σαμιων, εδοκε) το Σαμ. εδοκεε ϛηλη Arch. & Vind. qui tamen εδωκεε, omiſſis intermediis. εδοκεε Paſſ. quoque, ſed ex correctione. Quod in codd. εδοκεε, ſi και σφεας τω κοινω των Σαμιων εδοκεε legeretur & alia novam induerent formam, arripi poſſet: quam equidem novandi audaciam averſor. *Weſſeling.* Poſt πρηγμα abeſt comma Ald. Cam. I. II, in quibus poſt γενομενοισι punctum, poſt ὡς δε comma.

ad Cap. XV.

Poſt ναυμαχιη comma Ald. Cam. I. II.

τρηχυτατα) τρηχυματα Arch. vitio ſcribae. Poſt λαμπρα comma Ald. Cam. I. II.

παρειχοντο) Medic. Paſſ. Askew. Alii cum Ald. οἱ παρειχοντο μεν, ὡσπερ, in Arch. ὡς και, tum ειρεθη in Vind. Paſſ. Vid. IV, 156. Poſt ἑκαστον colon Ald. Cam. I. II.

ὀρεοντες) Vind. Arch. bene, alii cum Ald. ὀρεωντες. Poſt ὁμοιοι colon Ald. Cam. I. II.

συμμαχων) Arch. Askew. antea cum Ald. ξυμμαχων.

νεων)

Digitized by Google

νεων) Non eſt in Paſſ. nec neceſſarium plane; ſatis enim των σφετερων τας πλευνας.

ad Cap. XVI.

αυτοι) ετοι Arch. Vind. Brit. Pariſ. A. Ald. αυτοι Med. Paſſ. Ask. non magno discrimine

καταφυγγανεσι) καταφευγεσι Paſſion. Poſt επωκειλαντες comma, poſt κατελιπον colon, poſt οι δε comma Ald. Cam. I. II.

πεζη) πεζοι Brit.

απικεατο) απικατο Arch. Vind. Ask. ſatis ex uſu. Poſt αυτην colon Ald. Cam. I. II, in his poſt Εφεσιοι abeſt comma.

ως εχε περι των Χιων) Medic. Arch. Brit. Paſſ. Ask. Vind. Olim οπως cum Ald. In his quam eliſit vicina, vox εδεν ex Arch. & Valla potuerat revocari: ετε προαχηκοτες οπως εχε περι των Χιων εδεν, ιδοντες τε — *Valken.* ως εχε bene. Gronov. ad Arriani Exped. Alex. I, 24 dudum tuitus eſt. Qui ex Arch. ετε προαχηκοτες — περι των Χιων εδεν malunt, fidem Galei ſequuntur, ſed fallacem: nam εδεν ſchedae iſtae ignorant. *Weſſeling.*

ιδοντες) ειδοντες Arch.

καταδοξαντες) καταδοξαντας Ald. Cam. I. II.

μεν νυν) Paſſ. Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Ald. ex Med. & Ask. μεν τοι νυν.

ad Cap. XVII.

Poſt Ιωνιη colon, poſt ὁ δε comma Ald. Camer. I. II.

επλωσε) Paſſ. ex correctione, ſed vera, & ſtatim: antea cum Ald. επλεε.

Digitized by Google

καταδυσας) Citat Suidas in Γαυλος, & Favorinus; in Arch. & Vind. καταλυσας, quod non diſpliceret, ſi naves exſolutas & dimiſſas indicare poſſet: commoda tum acceptae pecuniae mentio. Verum καταλυσας ſcribarum lapſui debetur, qualis illis in verbis obvius, atque ad Diodor. XIV, 49 notatus. Dionyſius Phocaeenſis ſive navigia illa merſerit, ſeu fregerit & exarmarit, utrumque enim καταδυειν ambitu ſuo complectitur, indice Suida ex Schol. ad Thucyd. I. 54, neutrum abſolviſſe videtur, niſi egeſta prius pecunia & interverſa. Aliud qui hic venantur, nimium ſuſpicaces ſunt. *Weſſel.* Vitioſa eſt cod. Arch. lectio καταλυσας, qualis obtinet & apud Diodor. Sic. T. I. p. 436. 53 emendata a Weſſelingio. Recte legitur p. 480. 80 πολλας μεν των νεων κατεδυσεν. p. 511, 30. 549, 60. 550, 80, ubi diſtinguuntur iſta duo, τριηρεις κατεδυσαν & αχρηστες εποιησαν· prius eidem dicitur καταβυθισαι T. 2. p. 29, 50. Καταδυσαι νηας praeter ceteros frequentat Herodot. γαυλας Φοινικηιας etiam alibi commemorans, vid. Alberti ad Heſych. in v. Γαυλοι. *Valken.*

επλωε) επλεε Ald. Cam. I. II &c.

λητης κατεστηκεε) Arch. Vind. ut ſolent Jones, non λητης, ut erat ex Ald. tum κατεστηκε ambo.

Καρχηδονιων δε και Τυρσηνων) Καρχηδ. iidem, & Τυρρηνων Ask. Paſſ. Vid. lib. I, 163.

ad Cap. XVIII.

και ὑπορυσσοντες) Abeſt και Arch. Vind.

κατ' ακρης, ἐκτω ετει) κατακρως εν τω εκτ. Arch. εν τω ἐκτ. etiam Vind.

συμ-

Digitized by Google

συμπεσεειν) Vind. Arch. συμπεσειν Askew. Antea cum Ald. ξυμπεσειν.

ad Cap. XIX.

Comma poſt το μεν, colon poſt φερον Ald. Cam. I. II.

την δε παρενθηκην) το δε παρ' ενθηκην Arch. in quo male divellitur. Phrynichus, Ενθηκη· το μεν παρενθηκη, ὁπως ὑπο Ηροδοτε ειρηται, ὑστερον ὀψομεθα· cuius promiſſi in Eclogis, nulla nunc, niſi aberravi, veſtigia. Eſt in Muſa I, 186. 7, 5. 171 & Plutarcho ex imitatione, ὁ δε παρενθηκην λογε το βλασφημειν — ποιεμενος. Prave παραθηκην editur Malign. p. 855. D. Rectius Ariſtid. T. 2. p. 124 eiusque Schol. Oraculum Archivis editum infra 77. *Weſſeling.* Poſt Μιλησιες punctum Ald. Cam. I. II.

ες αυτες) Med. Ask. Paſſ. ceteri cum Ald. ες τες, quod moveri non fuerat neceſſe. Poſt μνησθησομαι punctum, poſt τα comma Ald. Camer. I. II, in quibus poſt Μιλητε & εργων commata nulla.

γενηση) γενησαι Paſſ. poſt γενηση punctum Ald. Cam. I. II. Habet Oraculum Tzetzes Chil. 8. p. 390, ubi vitio operarum κοσμηταις.

ὁτε γε) Arch. Vind. cui locum dedi: prius erat ex Ald. ὁποτε.

κομητεων) κομιτεων Arch. & ſupra.

ἱρον δε) Vind. Paſſ. ἱρων erat prius ex Ald.

και ὁ νηὸς τε) Med. Ask. Paſſ. aliis, & Ald. και abeſt.

και το) κατα το Ald. Cam. I. II, in quibus & punctum poſt ενεπιμπρατο, & poſt χρηματων comma.

ad Cap. XX.

Poſt Μιλησιων comma, ſed nullum poſt Δαρεος Ald. Cam. I. II.

Ερυθρη θαλασσα) Medic. Paſſ. Askew. Alii cum Ald. Ερυθρη καλεομενη θαλασσα.

Αμπη) Stephan. Byz. in v. Ald. Tzetzes, Arch. Vind. Medic. Paſſ. Askew. Valla. Αμπι olim. Conſpirant prorſus egregie codd. in urbis nomine: Apoſtolius tamen Cent. XV, 59 περι τινα πολιν Αμβην. *Weſſeling.*

Poſt εξιει punctum Ald. Cam. I. II.

Μιλησιης) Arch. Vind. quos ſequor: olim Μιλησιων cum Ald. Poſt χωρης & πολιν commata Ald. Cam. I. II, poſt πεδιον colon.

τα δε υπερακρια) Attigit Euſtath. ad Homer. p. 1636. 54.

Πηδασευσι) Πηγασευσιν Arch. & Valla.

ad Cap. XXI.

Poſt κεφαλας colon Ald. Cam. I. II, punctum poſt προσεθηκαντο· προσεθηκαντο Arch. cum Vind. & Valla. Spectavit & excerpſit Tzetzes dicto loco. Poſt αυται comma Ald. Cam. I. II, I. II, idem in his poſt των & poſt εξενωθησαν punctum.

υπεραχθεσθεντες) οι παραχθ. Brit. Poſt αλωσει colon Ald. Cam. I. II.

επεσε) Med. Paſſ. Ask. επεσε Arch. alii επεσαν cum Ald. attigit Longin. περι Υψ. Sect. 24. Gloria inſtauratae lectionis debetur Gronovio ex Sched. Med. quibus plures adſtipulantur. Eadem olim in Longino Sect. 24, nec latuit Tollium, quamquam menda in eo pertinax,

Digitized by Google

nax, monente Zach. Pearce. *Weſſeling.* Longini codd. tametſi diverſiſſimam hinc lectionem exhibeant, mihi quoque Herodotea ſcripſiſſe videtur Longinus, prout vulgavit ex Med. Gronovius. Satis iſtam adfirmat lectionem exemplum vicinum ex Demoſthene (p. 136, 29) petitum ἡ Πελοποννησος ἁπασα διεζηκει. *Valkenar.* Poſt δευτερον colon Ald. Camer. l. II, in quibus poſt μεν abeſt comma.

ad Cap. XXII.

ηρημωτο) ερημωτο Vind.

Σαμιων δε τοισι τι εχουσι) τοισι τε εχουσι Arch. non male. Vid. doctos viros ad Lucae Evang. c. 18. 24. — Hoc ſaltem, opinor, liquere, quales *plebi* paſſim opponuntur, Samiorum *ditiores* deſignari. *Diviti* ſaepe quidem, Tragicis praeſertim dicuntur εχοντες: aliis plene τα χρηματα, vel τας ουσιας εχοντες, vel τα κτηματα. Diodor. Sinop. apud Athen. VI. p. 239. E. τους εκ δυνατων γεγονοτας Εχοντας ουσιας: quibus mendoſe ſcriptis abuſi ſunt S. Petit. & Ez. Spanhem. Mantinenſium οι εχοντες τας ουσιας memorantur Xenoph. Hellen. V p. 323, 27 apud Pauſan. 3. p. 223. Xenias Eleus επαινεση τω δημω συν τοις τα χρηματα εχουσι· IV. p. 288. Tales εχεκτεανοι ſunt Rhiano Stobaei p. 54. II κτηματικοι Polybio, Diodoro, aliisque. — Sed hoc ſenſu nusquam alibi legere me memini τι εχοντας: nusquam etiam, quantum recordor, Herodoto *divites* vocantur εχοντες. Suſpicor itaque, vocem hic latere Herodoteam, &, pro τοισι τι εχουσι, ſcribendum τοισι παχεεσι. Samiorum adeoque dicerentur οι παχεες, ut V. c. 30,

ἐξ Ναξȣ ἐφυγον ἀνδρες των παχεων ὑπο τȣ δημȣ. V. c. 77 οἱ παχεες των Χαλκιδεων· VI. c. 91 Αἰγινητεων οἱ παχεες· & VII. c. 56. Attigerunt uſum Herodoti Pollux III, 109. Portus, Deſ. Herald. ad Martial. IX. ep. 33 Kuſter. ad Ariſtoph. Equ. v. 1136, & G. Raphel. in Pſalm. 22, 30. Per Atticos ſi plebem Atticam ſignificari voluit Suidas, hos equidem crediderim τȣς πλȣσιȣς dixiſſe παχεις, non elegantiores Atticos; nam praeterquam in comoedia vix invenietur apud Atticos hoc ſenſu παχυς. Ariſtoph. & alibi & in Pace v. 638 Των δε συμμαχων εσθιον τȣς παχεις και πλȣσιȣς. Samiorum autem οἱ παχεες propria velut appellatione dicebantur Γαμοροι, ſive Γεωμοροι, divites & agrorum poſſeſſores. Plutarch. in Quaeſt. Gr. p. 303. E. de Samiis agens, των γεωμορων, inquit, εχοντων την πολιτειαν ap. Thucyd. 8. c. 21. Samiorum ὁ δημος remp. gerebat, και τοις γεωμοροις μετεδιδοσαν — ȣδενος· conf. c. 73, & Xenoph. Hellen. II. p. 269, 10. Notiores Syracuſanorum ſunt Γαμοροι ex ipſo quoque Herodoto VII. c. 155. Heſychio interprete, οἱ απο των εγγειων τιμηματων τα κοινα διεποντες, ab agrorum cenſu rempublicam adminiſtrantes. De his Syracuſanorum optimatibus erudite notavit H. Valeſius in Excerpt. ex Diod. Sic. p. 549. *Valkenar.*

πριν η σφι ες την) πρινη σφεα την χωρην Arch. Poſt εκπλεειν colon Ald. Cam. I. II.

Αιακιδαι) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. Valla: prius fuit Αιακεσι ex Ald. Poſt Σικελιης comma Ald. Cam. I.

κτισαι) κτησαι Arch. & ακτη αὐτη.

Τυρση-

Τυρσηνιην) Τυρρηνιην Ask. Paſſ. in quo correctior Τυρσηνιην.

της Σικελιης) Pauw της Ιταλιης, in qua utique Tyrrhenia.

Ιωνων) Med. Paſſ. Ask. antea cum Ald. Ιωνες, poſt εξαλησαν colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXIII.

Εν ω) Duo iſta ignorant Arch. Vind. qui συνηγειρε non ξυνηγειρε uti Ald. Poſt γενεσθαι punctum Ald. Cam. I. II.

εν Λοκροισι) Arch. Vind. Paſſ. Askew. Brit. ora Stephan. antea επι Λοκρ. cum Ald. Paullo ante Σαμιοι τε & εγινοντο Arch. Vindob. poſt Επιζεφυριοισι colon Ald. Cam. I. II, in his comma poſt Ζαγκλαιοι abeſt, ſed habent poſt τω ante ξυνομα, & poſt περιεκαθεατο.

τοτε εων) τοτε margo Steph. Paſſ. Askew. ex vero: olim cum Ald. ὁς τε. Reiskius ατε eſſe voluit, bene, ni Mſſ. potior eſſet ſcriptura *Weſſeling.*

Poſt αναπειθει comma Ald. Cam. I. II.

χρεων εη) χρεον μεν εη Arch. Poſt χαιρειν colon Ald. Cam. I. II.

ερημον) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. Brit. alii ερημην cum Ald.

ξωυτων) abeſt ab Arch. Vindob. Poſt τυραννευ punctum Ald. Cam. I. II.

ὁ Ιπποκρατης) Articulus non eſt in Arch. Poſt Ζαγκλαιων abeſt comma Ald. Cam. I. II.

αποβαλοντα) Medic. Ask. Paſſ. In Arch. Pariſ. A. B. Ald. Steph. Vind. ὡς αποβαλοντα, poſt πολιν abeſt comma Ald. Cam. I. II.

αυτε) ἑωυτε Ald. Camer. I. II, in quibus poſt Ζαγκλαιε abeſt comma.

ἀρκες) Margo Steph. Arch. Vind. Askew. Paſſ. ut Pauſan. IV. p. 337, & alibi Herod. antea ἑρκον cum Ald. poſt δες comma Ald. Camer. I. II.

ὁδε) ὡδε Brit.

ημισεα λαβειν) ἡμισεα μεταλαβειν Paſſion. & ora Steph. in Arch. mutato ordine. εν τη πολι τα ημισεα λαβειν.

Ιπποκρατεα) Med. Arch. Paſſ. Ask. Pariſ. B. Vind. alii cum Ald. Ἱπποκρατεϊ. Poſt λαγχανειν punctum Ald. Cam. I. II, in quibus poſt Ζαγκλαιων comma.

Ad Cap. XXIV.

εκ της Ινυκος) Omiſſae ſunt in Med. & Ask. voces εκ της. Ινυκε Arch. Valla. Aut in ſuo cod. mendoſe legit Aelianus Ινυκινες, aut erravit, quod ſuſpicatur Perizonius, praecedentium immemor Var. Hiſt. 8. 17, quo de Scythe hic tradita denarravit verbis etiam Herodoti plerisque ſervatis. In Herod. legiſſe videtur Steph. Byz. ες Ινυκα πολιν & εκ της Ινυκος, απο τε Ινυξ. Ινυκον dixerunt alii: Cluverio Sic. Antiq I. p. 230 omiſſa miror Platonis ex Hippia Mai. loca: p. 282. E. gloriatur Hippias, quantum brevi tempore confecerit pecuniae εξ ἑνος γε χωριε παυ σμικρε Ινυκε· εν Ινυκω legitur p. 284 B. Ridens Sophiſtae ſtultitiam Socrates p. 283. C. τες μεν Ινυκινων, inquit, υιεις οιος τε ησθα αμεινες ποιησαι. Philoſtrat. in Hippia p. 495, παρηλθε και εις την Ινυκον ὑπερ χρηματων, το δε πυλιχνιον τετο Σικελικον proxime ſequentibus vitium ineſt,

ineſt, quod ex Hippia forte tolli poterit Platonis. *Valken.* Mihi certum videtur Arch. & Vallae ἐκ τῆς Ἰνυκὸς ita ſupra, ita Plato Hipp. Mai p. 282, & Philoſtr. Vit. Sophiſt. I. p. 495, in quo, τὸ δὲ πολιχνιον τοῦτο Σικελοὶ εἰσι, ὡς ὁ Πλάτων — ſcripſerim, quemadmodum Epiſt. 33. p. 627. ἡ δὲ Ῥαβεννα Ἰταλοί. Neque hic obliviſcor Steph. Byz. Ἡρόδοτος δὲ, ſcribentis in Ἰνυκτον, Ἰνυκτος αὐτην φησι, ἀπο τοῦ Ἰνυξ. Voluit Ἰνυκὸς, quod additum Ἰνυξ poſtulat. Jungitur porro, ἐοικε δὲ ἐσφαλθαι, error autem videtur, ſcripturae videlicet in codice, quo utebatur, Herodoti. Trahuntur aliorſum ea, nulla, quae & de Pauw opinio, neceſſitate. Bonum proin ἀπο τῆς Ἰνυκὸς, ſi τῆς Ἰνυκος erroneum. *Weſſeling.* Poſt Ἰμερην punctum Ald. Cam. I. II.

ταυτης, παρην) ταυτης περ ην Arch. quod etſi illaudabile, ſilentio non eſt praetereundum, ſiquidem ſuo id in libro Aelianus inveniſſe videtur: neque enim aliunde, cum reliqua hinc ſumſerit. Σκυθης eius ὁ Ἰνυκινος venit Var. VIII, 17. Alia Perizonius. *Weſſeling.* Poſt Ἀσιην colon Ald. Cam. I. II, in his punctum poſt Δαρειον, idemque poſt ἀπικετο.

της Σικελιης) της deeſt Arch. comma poſt Σικελιης, punctum poſt βασιληα Ald. Cam. I. II, in quibus poſt εων comma.

εν Περσησι) deeſt praepoſitio Arch.

ad Cap. XXV.

Poſt περιεβαλεατο punctum Ald Camer. I. II, περιβεβληατο margo Steph. Paſſ. Askew. Servo περιεβαλεατο, non ſpreturus περιβεβλεκτο, modo ſic ſchedae ſcripſiſſent. *Weſſeling.*

Digitized by Google

γενομενην) γινομενην & καλεσαντων Arch. των νεων των) των νεων την mavult Reiskius. αυτικα Καριην) Loco αυτικα Vind. Arch. και porro Καριην Ask. non Καριαν, quod in Ald. Poſt τας μεν comma Ald. Cam. I. II.

εθελοντην) Medic. Askew. εθελοντιη Arch. εθελοντι reliqui cum Ald. εθελοντας Reg. B. apud *Larcher* Requiri vocula videtur, quae connectat iſta cum praecedentibus, a ſyllaba forte praecedenti abſorpta: και τας μεν εθελοντην των πολιων υποκοψασας, τας δε ανεγκη προσηγαγοντο. In his optime Gronov. vocem reſtituit Herodoteam εθελοντην, quam, ſi per librarios licuiſſet, ſaepius forſan legeremus, & V. c. 104, ubi variant codd. Errat Galeus ad I, 3, neque enim Graecis εθελοντος magis fuit in uſu quam ακοντος. Apud Suidam in εθελοντην, tertio Polybii loco, επελεξε τε στρατευματος εθελοντην, τες αριστες, accuratiſſimo Thucydidis more ſcribi quoque potuiſſet εθελοντηδον. *Valkenar.* Poſt τας δε comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXVI.

εκπλαυσας) Arch. Vind. quod verum, antea εκπλευσας cum Ald.

Poſt γενομενα punctum Ald. Cam. I. II.

Βισαλτη) Βισαλτω Arch. Valla. Poſt Αβυδηνω colon Ald. Cam. I. II.

Φερεῖ δ προσιεμενη) Φερεὶ δ προσιεμενη Ald. τετων τε δη) τετων δη Arch. Vindob. Poſt συχνες punctum Ald. Camer. I. II, in quibus comma poſt Χιων abeſt, ſed poſitum poſt Λεσβιες.

πολιχνης της Χιων) πολισχνης Arch. & των Χιων

Χιων Vind. Arbitror πολιχνης oppidi proprium eſſe ti*lum in Chiorum inſula. Tales Πολιχναι Troadis & Cretae apud Ethnicographum, & Πολιχνα Siciliae in Diodori XIII, 7. *Weſſel.*

ad Cap. XXVII.

ευτ' αν μελλη) επεαν μελλη ſolus Arch.

η πολι η εθνει) η πολι Stobaeus Serm. 41. p. 242. Arch. Vind. Pariſ. A. Brit. Ald. Valla: η illud ob Med. fuit expulſum, cui Paſſ. Ask. adſentiuntur, ſed iniuria eiectum, multorum enim praeſidio protegitur. *Weſſeling.* Poſt πολι comma Ald. Camer. l. II, in his poſt εσεσθαι punctum, comma poſt τετο μεν, punctum poſt απινοσησαν, comma poſt αυτεων.

ὑπολαβων) Med. Arch. Paſſion. Ask. Brit. Vindob. vulgo cum Ald. απολαβων, ſed belle Gronov. non diſſentiente Dorvillio ad Charit. III, 3. p. 269. Infra tamen lib. 8. 115 επιλαβων δε λοιμος τε τον στρατον — εφθειρε, modo bene illud habeat. *Weſſeling.* Poſt απηνεικε punctum Ald. Cam. l. II, abeſt his comma poſt χρονον.

ολιγον) ολιγω Arch.

ενεπεσε) επεσε idem. poſt στηλη colon Ald. Cam. l. II.

απ' ἑκατον) deeſt απ' Arch. Poſt παιδων comma Ald. Cam. l. II.

προεδεξε) Paſſ. προεδειξε Medic. προσεδεξε Vind. Arch. optime Paſſion. olim cum Ald. προσεδειξε.

ες γονυ την πολιν) Etymologus citat, nonnulla mutans in Πηνης. Poſt ναυμαχιη comma Ald. Cam. l. II.

κεκαπωμενων) και κατωμενων Arch.

επειη-

εποιησατο) εποιησατο Paſſ. Ask. Arch. Vind. &c. ſolus Med. εποιησαντο, cuius unius ductu imprudenter mutatum a Gronov.

ad Cap. XXVIII.

Poſt συχνος punctum Ald. Cam. I. II. Poſt Θασον in his comma.

αναπλωσι) αναπλεσι Paſſ. Ask. poſt Ιωνιην punctum Ald. Cam. I. II, in quibus colon poſt λειπει.

λιμωσοσης) Omnes δειμαινεσης. Novandi de coniectura Herodoti orationem metus ſaepe in ſuperioribus conantem compeſcuit, iuſto fortaſſe gravior: at eo ſum ingenio. Hic confidentior contra omnes libros veriſſimam doctiſſimorum virorum, Reiskii & Heringae, correctionem recepi. In Lesbo nulla ſane formido copias percellebat Hiſtiaei: Sames urgebat, quam pulſuri milites in continentem transeunt, meſſuri frumentum. Pariliter lib. 7. 25 ινα μη λιμωσεσι κρατεη. Conf. Adr. Heringae Obſ. Crit. c. 31. p. 277. *Weſſeling.*

εκ τε) Med. Paſſ. Ask. ες τε Pariſ. A. B. Arch. Vindob. Brit. Ald. tum Αρταυεος Arch. Vind. Valla. Poſt Αταρνεος comma Ald. Camer. I. II.

τον των Μυσων) Med. Ask. Paſſ. Alii omnes τον non norunt. Poſt ολιγης punctum Ald. Cam. I. II.

αυτε τον πλεω) δε αυτε & πλεον Arch. Poſt αυτε & πλεον commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXIX.

Μαλιηη) Μεγαλιηη Paſſ. Μαλινη της Αρταυι-

δος

δος Arch. Vind. Valla. Sitne Μαλινη an Μεγαληνη vero congruentius, an in vulgata acquieſcendum, neutiquam perſpicio. Malo doctiorum hoc curis integrum relinquere, a Ματιηνη tamen, uti repoſitum memini, alienior: ea Mediae regio L. 5. 52. Proprius, ſitum ſi ſpectes, abeſt Καρηνη, ſive, ut apud Plin. & Stephan. Byz. Καρηνη L. 7. 42. *Weſſeling.*

Poſt οἱ μεν comma Ald. Camer. I. II. Poſt πολλον in his colon, & comma poſt ὁρμηθεισα, punctum poſt Ἑλλησι.

ὡς Φευγων τε κατελαμβανετο ὑπ ανδρος Περσεω, και) Octo haec omiſit ſocors Asker. librarius.

μετεις) μετιεις Vindob. Arch. nec ſperno: multo tamen tritius γλωσσαν ιεις. Vide II. 2.

ad Cap. XXX.

Poſt μεν νυν & εξωγρηθη nulla commata Ald. Cam. I. II.

αχθη αγομενος) Melotus coniecerat in marginem ſui libri απιχθη αγομενος, credo, ob ſequentia απικετο αγομενος· quae boni quidem commatos, ſed edito & conſtanter probato non praeiudicant. Noſtri ſunt ἰοντες ησαν C. 34, Φευγων εκΦευγεν V. 95, οιχεσθαι οιχομενος VII 220 &c. *Weſſeling.* Poſt ὁ δε comma Ald. Cam. I. II, in quibus nullum poſt εδεν.

απηκε) Vind. Arch. Olim cum Ald. αΦηκε contra dialectum. Poſt μιν & διαΦυγων abſunt commata Ald. Cam. I. II.

Αρταφερνης τε) Αρταφρενης Ask & mox δη loco τε Arch. Poſt σωμα comma Ald. Camerar. I. II.

αυ-

αὐτὸ) Non legunt Arch. Vind. offensi repetitione. Post ἀνεξαυρώσαν colon Ald. Camer. II, in quibus post πυθόμενος ταῦτα comma.

ποιησαντες) ποιησαντας Ald. Cam. I. II.

ζώσιτα) ζῶντα Arch. Vind. ζωοντα Ald. Camer. I. II.

λεσαντας τε καὶ περιστειλαντας εὖ) Med. Ask. Paſſion. In Arch. & Valla nec εὖ nec εὐπρεπῶς, quomodo Ald. & alii. Tzetzes haec ſuo ſermone deſcripſit Chil. 3, 540. p. 314 εὖ ſi plures exhibebunt codd. mihi quoque placeret prae altero, forſan interpretamento: neque εὖ nec εὐπρεπῶς legiſſe videtur Valla: εὖ περιστειλαι & καλῶς in talibus adhibentur. Hippias iudicabat Platonis T. 3. p. 291. D. κάλλιστον εἶναι ἀνδρὶ τελευτῶντι, parentes ſuos vita functos καλῶς περιστειλαντι ὑπὸ τῶν αὐτοῦ ἐκγόνων καλῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς ταφῆναι. Erit forſan, qui hic utrumque putet Herodoteum, περιστειλαντας εὖ, εὐπρεπῶς ἐνετείλατο ταῦσαι, atque a Jo. Tzetze hoc quoque lectum, qui hic narrata ſequutus ad illa ſua quaedam adiecit additamenta Chil. 3, 535 - 543 Τέλος, δακρύσας περίσσα τὴν κεφαλὴν ἐκείνην, Τοῖς Πέρσαις λέγει λέσαντας εὐτίμως καταθάψαι, Ὡς εὐεργέτιδα τῶν Περσῶν μεγάλως ὑπηργμένην. Ὀξύλε παῖς Ἡρόδοτος γράφει τὴν ἱστορίαν: male interpres ibi dedit *Oxyli*. Ὀξύλε ſcribendum, vel Ὁ Λυξὲ *Valken.*

ad Cap. XXXI.

Poſt Μίλητον comma Ald. Cam. I. II, idem in his poſt, Χίον, & Λέσβον, & punctum poſt Τένεδον.

τονδε τον) Medic. Paſſion. Askew. in Ald & aliis

aliis τετον του τροπον, & punctum poſt τροπον Ald. Cam. I. II.

διηκεσι) διηκεσαν Ask. & Med. διηκεσι Paſſ. Vind. Arch. Pariſ. A. B. Brit. Ald. Valla. Colon poſt διηκεσι Ald. Cam. I. II.

εν τη ηπειρω) Ask. Paſſ. Vind. Brit. Arch. τη aberat. Poſt αυτα punctum Ald. Cam. I. II, comma in his poſt ανθρωπες.

ad Cap. XXXII.

Commata poſt απειλας & τας Ald. Camerar. I. II.

επηπειλησαν) Med. Paſſ. Ask. επηπειλησαντο, reliqui ſpernunt omnes. Poſtremam ſyllabam τε επηπειλησαντο ex ſequenti τοισι natam arbitror, & reſtituendum ante vulgatum επηπειλησαν· alteram formam ut legitimam crederemus, exempla debuerant ſimillima proferri. *Valkenar.*

δη επεκρατησαν) δη deſit Arch. Vind. Poſt επιλεγομενοι comma, poſt εξεταμενον punctum Ald. Cam. I. II.

αντι ειναι ενορχιας ευνεχες) Med. Ask. Paſſ. Arch. in quo ενορχας· ceteri cum Ald. αντι ενορχων ειναι ευνεχες. In iſtis vulgatis ex Med. εποιευν αντι ειναι ενορχιας ευνεχες· vocula debebat interponi, quam conſtans requirit Graecorum uſus, ut legatur: εποιευν αντι τε ειναι ενορχιας ευνεχες· hoc vel unicus doceri poterat Herodoti locus VII. c. 170, αντι τε ειναι νησιωτας, ηπειρωτας (γενεσθαι). Ut noſtro loco vulgabatur αντι ενορχων, illic ſcribi quoque potuerat αντι νησιωτων· qua forma loquendi Eurip. Androm. v. 457 σε — Ναυτην εθηκεν αντι χερσαιε·

&

Digitized by Google

& Theocrit. V. 150, γενοιμαν — Μελανθεος αντι Κοματα. Verum alterum illud rarius requirit articulum, αντι τε ειναι ενορχιας, ευνυχες. Sic Thucyd. VII. c. 28 των τε παντων ὁμοιως επακτων εδειτο ἡ πολις, καὶ αντι τε πολις ειναι Φρουριον κατεση. — Supra dederat eodem ſenſu Herodotus c. 9 τες παιδας εκτομιας ποιησομεν: haeret & illic articulus in ſua ſede: Aeſchyl. Suppl. 305 Βεν την γυναικ' εθηκεν Αργεια θεος. Ariſtoph. Θ. v. 740 Ασκος εγειθ' ἡ κορη. Herod. I. c. 103 νυξ ἡ ἡμερη εγενετο Ab Herodoto ſcribi non potuit, quod legit in ſuo cod. Theon. Soph. vid. p. 49 Progymn. *Valken.* Accedo Gronovio, haeſitans non nihil ob ενορχας Arch. non utique malos. Redibit ſimilis diſcordia L. 8. 105, ubi tamen των ενορχιων Paſſion. & Ask. *Weſſeling.*

καλλιτευσας) καλλιτες Ask. ex ſcholio vid. lib. 4, 180. Poſt εποιευν colon Ald. Cam. I. II, abeſt his comma poſt πρωτον μεν.

επεξης) Vind. Pariſ. A. B. Brit. Ald. In Arch. & Valla ὑπο Λυδων δις, επεξης δε· ἑξης Med. Ask. Paſſ. Error Arch. & Vallae ex lib. I, 169 manifeſtimmus.

ad Cap. XXXIII.

επ' αριτερα) επαριτερα Arch.

επὶ δεξια) επὶ δεξιᾶ Askew. prius erat επιδεξια. Malo επαριτερα iunctim, ſicuti επιδεξια pleraeque. Non neſcio in talibus variari, mommeruntque Duker. ad Thucyd. I. 24 & Hemſterh. Epiſt. Dukeri praefationi inſerta. Noſter Homerico Il. M. 229 & N. 675 more L. I, 51 ὁ μεν — εκειτο, επι δεξια εσιοντι, ὁ δε — επ' αριτερα;

Digitized by Google

ρα· & 3, 90 απο δε Ελλησποντιων των επι δεξια εσπλεοντι· tum lib. 7, 39. Apte ergo Ask. modo tonus vertatur; nam quae ad L. 2, 39 alius ſunt formae. *Weſſeling.*

αυτοισι τοισι Περσησι) αυτοισι Περσησι Paſſion. Arch. Poſt Περσησι comma Ald. Cam. I II

δε εν τη) δε εν Arch. Vind. Paſſ. Pariſ. B. Brit. δε αι εν Med. Ask. quo non opus inferto. Poſt εν τη ante πολιες comma Ald. Cam. I. II.

συχναι) Medic. Paſſ. Ask. συχναι εισι Arch. Vind. antea πολιες πολεες εισι ex Ald. cui Brit. paria facit. Nolui tot Codd. refragari, quamquam πολεες ex priſco uſu, in Muſis citra ius demutato L. II, 107. Ceſſaret, ſi quid in vocum adfini ingrati, ubi πολις πολεες ſonum ſcriberetur more. *Weſſeling.* Poſt Περινθος colon Ald. Cam. I. II.

τα τειχεα) τα deeſt Arch. Poſt Θρηικης punctum Ald. Cam. I. II.

Σηλυβρη τε) Σηλυμβρη Ask. Med. Paſſion. Σηλυμρη Vind. Σηλυβρη Arch. Brit. Pariſ. A. B. Ald. *Sylebria* Valla. Poſt τε comma Ald. Cam. I. II.

οιχοντο απολιποντες την σφετερην) Med. Ask. Paſſion. optimeque Gronov. φευγοντες omittit quoque Arch. Vind. olim οιχοντο φευγοντες απολιποντες την πολιν, εσω cum Arch. Vind. Pariſ. A. Ald. Attigit Euſtath. ad Dionyſ. v. 803. p. 249, qui την σφετερην itidem vidit. *Weſſeling.* Poſt πεντον punctum Ald. Cam. I II.

Μεταμβριην) Θηλυμβριην ora Stephan. Paſſ. Ask. Μεσαμβριην οικισαν dat edit. Genev. 1618 de coniectura, neque ea abſurda, vid. lib. 2, 154; Euſtath. vulgati patronus eſt. *Weſſeling.*

Digitized by Google

Poſt οικησαν punctum Ald. Cam. I. II. οικισαν Larcherius emendavit, loco οικησαν, fundarunt enim, ante quam habitarunt, oppidum.

καταλεχθεισας) Arch. Vind. Pariſ. B. Brit. Ald. Valla. Delectatur iſto ſcriptor. δυσχειμερος δε αὐτη ἡ καταλεχθεισα πασα χωρη L. 4, 28. In Porti penu plura. Itaque iure priſtinam ſedem recuperavit. καταλειφθεισας Medic. Ask. Paſſion.

Προκοννησον) Προκονησον Vind. Arch. Valla, Brit. Προκοννησον Paſſ. antea cum Ald. Προικοννησον. Scripſi Προκοννησον, originatione vocis apud Criticos ad Apollon. Rhod. II, 279 motus, & Noſtri conſuetudine lib. 4, 14. *Weſſeling.* Poſt Αρτακην punctum Ald. Cam. I. II.

επλωον) recte Vind. Arch. prius cum Ald. επλεον.

ες την Χερσονησον) επι την Χερσονησον ora Stephan. Ask.

ὁσας προτερον) Medic. Ask. Paſſ. προτερον Ald. & alii non norunt.

αρχην) tantum Arch. Vind. Paſſ. Askew. την αρχην prius cum Ald.

εσπλϑ) Med. Ask. In Paſſ. τϑτϑ ex correctione: εσπλϑ τϑτϑ Ald. & ceteri.

εγεγονεσαν ὑπο βασιλεϊ) tria haec deſunt Arch. Poſt βασιλεϊ abeſt comma Ald. Camer. I. II, in his poſt Μεγαβαζϑ comma, quod poſt ὁμολογησαντες abeſt.

Δασκυλειω) Arch. Valla. Prius Δασκυλιω cum Ald.

ad Cap. XXXIV.

προτερον) Abeſt Arch. Vallae.

Ku-

Digitized by Google

Κυψελιδ) Κυψελλιδ Ald. & iterum.

την Χερσονησον ταυτην) Paſſ. Arch. Vindob. margo Steph. Valla. Erat antea ex Ald *αρχην της Χερσονησιδ ταυτην*, quod non pulcra ſpecie eſt, formatum ferme ex praecedentibus: *ταυτης* certe, uti c. 40 oportuerat, voluitque Reiskius. Rectius Mſſ. quos duces optavi. *Weſſeling.* quocum ſentit & *Valkenar.* Poſt *εκ τε ιρε* comma Ald. Cam. I. II.

καλεση) *καλεσοι* Arch.

ὡς ιδεις) *ὡς* non eſt in eod. ſed mox *εκτραπονται ιν* in Paſſ. *εκτρεπονται.*

Αθηνεων) Med. Paſſ. Askew. alii cum Ald. perperam Αθηναιων.

ad Cap. XXXV.

Poſt Αθηνησι & *τηνικαυτα* commata Ald. Cam. I. II, in his poſt *Πεισιστρατος* punctum.

τε και Μιλτιαδης) Med. Paſſ. Ask. *τε* aberat Ald. &c. Larcherius *τι* emendavit, cuius melior ſenſus.

Κυψελιδ) Κυψελλιδ Ald. Camer. I. II. Quae ſuccedunt, auctor argumenti ſecundi in Comici Nubes attigit, nonnihil aberrans. *Weſſeling.*

Φιλαιδ) Φιλεδ Arch. Valla. Poſt *παιδος* nullum comma in Ald. Cam. I. II.

ταυτης) abeſt Arch. poſt Αθηναιδ punctum Ald. Camer. I. II, nullum in his comma poſt Μιλτιαδης.

ικ εγχωριην εχοντας) *εχοντας ικ εγχωριην* Paſſ. Ask. Arch.

προσελθοσι) *προελθοσι* Vindob. Poſt *οἱ δε* comma Ald. Camer. I. II.

Digitized by Google

παν οἱ το) Arch. Vind. Paſſ. Valla, quos ſequor, in aliis Aldoque οἱ deſit.

Μιλτιαδεα) Μιλτιαδην ſine iure Arch.

αχθομενον) αχθημενον idem & Vind. Poſt ειναι punctum Ald. Cam. I. II, in quibus poſt χρησηριον comma.

ποιοιη ταπερ αυτε) ποιοι ταπερ αυτοι Arch. Vindobon.

ad Cap. XXXVI.

Κυψελε) Κυψελλε Ald. Cam. I. II.

ανηρηκως) αναιρηκως ſine augmento Arch. Vindobon.

παραλαβων) λαβων iidem.

εσχε) Arch. Vind. Paſſ. Ask. antea cum Ald. εσκε abſurde. Jonibus εσκε non aliud atque erat L. 6, 133. 7, 119. Rediit εσχε, & redibit c. 47, ubi eadem macula. *Weſſeling.*

επαγαγομενοι) επαγομενοι Arch. Vind. Ask. Brit. Ald. Vulgatum ex Med. Paſſ. Comma poſt vocem in Ald. Camerar. I. II, idemque poſt ὁ δε.

κατεσησαντο) κατεσησαν Arch.

πρωτον μεν απετειχισε) προτερον Askew. ora Stephan. tum απετειχ. Arch. Vind. Brit. Pariſ. B. Ald. επετειχ. Medic. Ask. Paſſ. Nonnumquam επιτειχιζειν eadem eſt poteſtate ac τειχιζειν, ſaepe diverſiore, quam admirabiliter luci Hemſterh. expoſuit ad Luciani Nigrin. c. 23. Hic inculcatum ferri nequit. Miltiades ducto a Cardia ad Pactyam muro Apſinthios Cherſoneſi introitu prohibuit. Id αποτειχιζειν, ſive ut Diodor. διατειχιζειν, h. e. οικοδομεειν δια τε ισθμε τειχος, Noſtri dictione lib. 8, 71. Opportune Xe-

Digitized by Google

Xenoph. ex ore Cherſonitarum, *ει δ' αποτειχισθειη εκ θαλαττης ες θαλατταν* de hoc iſthmi iugo Hiſtor. Gr. lib. 3. p. 487. D. ed. Stephan. Addit elegantiſſimus ſcriptor, *αποτειχισμον*, ſive murum a Dercyllida Spartano fuiſſe abſolutum & Thraces aditu ad Cherſoneſum excluſos, ſequente Diodoro XIV, 38. Conſimiliter *αποτειχιζειν* in iſthmo Pallenes muro interſepto Thucyd. lib. I, 64; ab Harpocratione advocatus. *Weſſeling.* Poſt *χωριην* punctum Ald. Cam. I. II, comma in iisdem poſt *τοτε*.

ad Cap. XXXVII.

τοιωδε) *τοιοτω* Paſſ. Ask. *τοτω* Vind. Arch.

λοχησαντες) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. Olim cum Ald. *λοχησαντες οι αιρεσοι.*

ευ γνωμη γεγονως) Larcherius emendare voluit *ευ γνωματα γεγονως*, conf. lib. 7. c. 52.

Poſt *πεμπων* comma Ald. Cam. I. II.

προηγορευε) *παρηγορευε* Arch.

μετιεναι) *πεμπειν* & in margine *μετιεναι* Arch.

πλανωμενων — εκτριψειν). Omnia haec deerant Ald. Cam. I. II.

τι θελει το) *το θελει* Med. Paſſ. Askew. Pariſ. B. Arch. ſed poſterius *το* omittens.

πιτυς μεγη) Gellius examinaverat lib. 18, 4; tetigit quoque Euſtath. in Hom. p. 42, 38.

παναλεθρος) Arch. & Euſtath. belle, reliqui *παναλεθρως*. Poſt *λυσαντες* comma Ald. Cam. I. II.

Μιλτιαδεω) *Μιλτιαδην* Arch.

ad Cap. XXXVIII.

Poſt *εκφευγει* punctum Ald. Cam. I. II.

Digitized by Google

μετα δε) Med. Paſſ. Ask. Alii cum Ald. μετα δε ταυτα. Poſt ὁμομητριϐ punctum Ald. Camer. I. II, in his comma poſt τελευτησαντι, nullum poſt θυϐσι.

ὡς νομος) Paſſ. Brit. Hoc placet. Conf. Ariſtoph. Plut. v. 795. Olim ὡς ὁ νομος cum Ald. poſt οικιση punctum Ald. Cam. I. II, colon habent poſt επιϛασι, comma poſt εν τω. Iſta non debuerant ad mentem Vallae a ſe invicem divelli, ſic, ut puto, coniungenda: και οἱ τελευτησαντι — θυϐσι, ὡς νομος οικιση, nempe θυειν· idem eſſet, ὡς νομος ηρωϊ θυειν· vita functo ſacra faciebant, ut mos eſt facere heroi. Scribi quoque potuit unico verbo, in talibus proprio: και οἱ τελευτησαντι εναγιζϐσι, vel εντεμνϐσι. eodem Braſidam honore dignati Amphipolitani apud Thucyd. V, 11 ὡς ἡρωϊ εντεμνϐσι, και τιμας δεδωκασιν αγωνας και ετησιϐς θυσιας. Conf. ibi citatus Ez. Spanh. & Weſſeling. ad Diodor. T. I. p. 148. Pauſan. II. p. 137 τω μεν ὡς ἡρωϊ μετα ἡλιον δυσαντα εναγιζϐσιν. Eu — αμεριωνι δε ὡς θεω θυϐσιν. *Valken.*

επιϛασι) επιϛευσι ſolus Arch. notabiliter, vid. Heſych. in επιϛει.

Στησαγορεα κατελαϐε) Στησαγορην κατελαμϐανεν Arch. Vind.

εν τω πρυτανηῖω) Paſſ. Ask. recte, vid. infr. c. 103, aberat τω Ald. &c.

ad Cap. XXXIX.

καταλαμψομενον) καταλαμψαμενον Arch.

αποϛελλϐσι) ϛελλϐσι idem. Poſt Πεισιϛρατιδαι comma Ald. Camer. I. II.

Κι-

Digitized by Google

Κιμωνος) αυτε Κιμωνος Arch. & Vind. poſt ſequens τον comma Ald. Cam. I. II.

κατ' οικες) Pariſ. A. B. Arch. Vind. Brit. Ald. Edd. κατ' οικε Med. Paſſ. Ask. Poſt Στησαγορεα abeſt comma Ald. Cam. I. II, in quibus punctum poſt επιτιμεων — Revocarem ante Gronovium vulgatam lectionem, Vallae quoque repertam ειχε κατ' οικες, domi ſeſe continebat. Proxima τον αδελφεον Στησαγορεα δηλαδη επιτιμεων, interpretatur Valla, *in honorem videlicet Teſſagorae fratris.* Sententia ſatis eſſet commoda, ſi verbo conſtaret iſta ſignificandi dos: mihi non violenta fore videretur correctio, ſi pro επιτιμεων ſcriberetur ετι πενθεων· *domi ſe continebat velut lugens adhuc fratrem Teſſagoram;* more ſcilicet antiquitus etiam recepto, quo in luctu recenti publico abſtinebant. εχειν interdum idem ac μενειν, ſaepius adhibetur pro ειναι. Κατα πολιν notat *in urbe*, κατ' οικον *domi*, apud Sophocl. Aiac. 1040. Trachin. 540. Philoct. 470 in eiusdem dramatis v. 22 σημαιν', ειτ' εχει Χωρον προς αυτον τονδε γ', ειτ' αλλη κυρει, plene Herod. III, 79 κατ' οικες εωϋτες οι μαγοι εχουσι την ημερην ταυτην. *Valken.* In Vallae olim Latinis *in honorem videlicet fratris*, ſive επι τιμεων disiunctim legentis, ſive επιτιμεων, ex communi επιτιμαν Ionum more: illi ſane vocabulo amplioris honoris poteſtas adeſt apud Demoſth. in Leptin. p. 292, certe in Mſſ. & Scholiis. Sophoclis επιτιμια Electr. 917. Suidas τα επι τιμη τινος γενομενα explicavit. Paria etiam Reiskius. Quae quidem ſi probamus, concinna reliqua. Miltiades mortuum fratrem honoris, ſed ſimulati, cauſſa ſervabat domi; quo audito

Cherſonitae frequentes convolant in conſortione luctus novo principi gratificaturi. Placere tamen talia H. Stephano haud potuerunt, opinato, ſi επιτιμεων extra labis culpam maneat, tantundem valere atque *ulciſcens*, ſive ultionem moliens. A Gronovio venit *puniens*. Neutrum admittit ὡς συλλυπηθησομενοι, manifeſto quidpiam honori aut luctui conveniens in praegreſſis deſiderans. Memini δηλαδη επιτυμβιον, *videlicet iam iam contumulandum* reponere, cui ὡς συλλυπηθησομενοι recte aptatur. At ſit in coniectura. *Weſſeling.* Nobis Valkenariana coniectura ετι πενθεων magis placeret. Van Eldik Suſpicionum Specim. p. 20 ετι τιμεων coniecit legendum.

ὑπ' αυτϑ) ὑπ' deſit Arch. Poſt επικϱεμες colon Ald. Cam. I. II.

βασιλησς θυγατεϱα) ſine articulo την, qui non neceſſarius, Arch. Vind.

ad Cap. LX.

Poſt χεϱσονησον colon Ald. Cam. I. II.

νεωσι) inſerendum videtur ὡς, aut pro ὁτος legendum ὁτως *Goldhag.*

κατεχοντων) καταλαβοντων ora Steph. quod nusquam reperi, neque vulgato praeſtat. *Weſſel.* των καταλαμβανοντων πϱηγματων Reg. B. apud Larcher. Poſt χαλεπωτεϱα punctum Ald. Camer. I. II.

ἐκφευγει) ἐφευγε Arch. Vind.

ἐϱεθιϛθεντες) ἐϱετισθεντες Arch. Poſt συνεγϱαφησαν comma Ald. Cam. I. II. Pro κατεγϱαφησαν Lib. I. c. 130, ex codd. merito receptum κατεγϱαφθησαν· hic forte ſolemnem ſibi poſuerat formam συνεγϱαφθησαν & lib. 2. 1215 επι-

επιστραφθεντων· quod placuit Abreſchio Dilucc. Thucyd. p. 209. Ubi vulgatur τραφθεντες, huius Ed. p. 286. 6, huius generis proſtant nonnulla; qualia habet & Thucyd. ſemper tamen ſcribens ξυστραφηναι & καταστραφηναι. *Valken.*

μεχρι της Χερσονησου) Paſſ. της abeſt Ald. &c. poſt ταυτης punctum Ald. Cam. I. II.

απο Χερσονησου) Medic. Paſſ. Ask. Pariſ. B. ceteri εφυγεν Χερσονησον cum Ald. qui poſt h. v. punctum ponit.

μεν οι Δολογκοι) Vind. Arch. Olim εκεινον Δολογκοι cum Ald. poſt οπισω punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XLI.

Τοτε δη) τητε δε Vind. Arch.

χρηματων τριηρεας πεντε) τριηρεας πεντε χρηματων Arch. Paſſ. Askew. Poſt κολπω comma Ald. Cam. I. II.

παραμειβετο) παρημειβετο Paſſ. Poſt των νεων comma Ald. Cam. I. II, in quibus poſt Ιμβρον colon.

την δε οι πεμπτην) μιην δε των νεων Arch. qui φευγει quoque ſupra, utrumque ſine cauſa.

Poſt κατειλον comma Ald. Cam. I. II. Si genuinum eſt κατειλον, pro ſimplici novator illud poſuerit ειλον, ceperunt. Fortaſſe tamen ſcripſerat την δε οι πεμπτην των νεων κατειχον διωκοντες οι Φοινικες· ſive potius κατηγον· eo nempe ſenſu, quem tradit Harpocrat. in Καταγων τας πλοιας, quemque H. Valeſius explicuit p. 104 & 105. Sic Miltiadis iſtam navem inſequuti Phoenices, non quidem mercibus, ſed onuſtam pecunia in ſuum quendam portum averterint;

qua cum captum Miltiadis filium Metiochum ανηγαγον παρα βασιλεα — δοκεοντες χαριτα μεγαλην καταθησεσθαι· poſtremum hoc, exemplis undique conductis, tractavit J. J. Wetſten. in Lucae A. A. XXIV. 27, conf. Dorvill. in Charit. p. 409. *Valkenar.*

Θρηϊκος) Θρηκος Arch. Vind.

λυσαντας) λυσαντες Arch. Ask. Vind. perperam, vid. lib. 4, 136. Poſt συχνα punctum Ald. Cam. I. II, in quibus colon poſt γυναικα, commata poſt εκ της & οι, colon poſt εγενετο, comma poſt τα.

κεκοσμεαται) κεκοσμηται Vindobon. vide lib. 3, 91.

ad Cap. XLII.

Poſt Αθηνας colon Ald. Cam. I. II, comma in his poſt Περσεων.

ετι πλεον) Ald. Arch. Vind. Pariſ. B. Brit. επιπλεον Med. Paſſ. Ask. Poſt Ιωσι colon Ald. Cam. I II.

εγενετο· τουτω τω ετεος Αρταφερνης) εγενετο τουτω τω ετεος. Αρταφ. Ora Steph. laudante Reiskio.

εκ των πολιων) Med. Askew. Paſſ. Pariſ. B. Egregie. Palmerius, Gronoviusque. πολεμιων reliqui cum Ald. Haud praeter librariorum indolem confuſio πολιων & πολεμιων. Dedi exempla ad Diodori XIV. 50, quibus accedat ex Polyaeno lib. 5, 44. 1. Memnon βελομενος καταμαθειν τα μεγεθη των πολεμιων και τα πληθη των ενοικουντων· nam των πολεων fuiſſe primitus, vacat dubio. *Weſſeling.*

πολε-

Digitized by Google

ποιεεσθαι) Paſſ. Arch. Askew. Vind. quos ſequor. In Ald. & aliis ποιησασθαι.

ἱνα δωσιδικοι εἰεν) Arch. recte, flagitante uſu, & probante H. Steph. Theſ. T. I. p. 987. Habet Polybius IV, 4 vocem, & Suidas ex eo. δοσιδικοι Ald. &c. Poſt φεροιεν τε comma Ald. Cam. I. II.

ταυτα τε) τε abeſt Arch. poſt ποιεειν colon Ald. Cam. I. II, in his comma poſt τϐς ante καλεϐσι, idemque poſt εἰσι, & punctum poſt Αρταφερνεος.

ταυτα τα) τα αυτα Arch. commode. Poſt ταυτα & τα commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XLIII.

ex βασιληος) abſunt haec duo Arch.

Αρτοζωσρην) Αρταζωσρην Paſſ. ex correctione Αρτοζωσρην.

τησι αλλησι νησι) τησι νησι Arch. Vindob. omiſſo medio αλλησι poſt νησι punctum Ald. Cam. I. II.

θωῦμα) θαυμα Arch. Vind.

των Ελληνων) Arch. articulus aberat, comma non habet Ald. Cam. I. II, in his punctum poſt ἑπτα.

καταπαυσας) της τυραννιδος nempe, vel της αρχης. Sed, ſi forte variant codd. illud, an καταλυσας poſuerit, vix conſtitui poterit: prius plerumque plene dicitur, Herodoto, καταπαυσαι της αρχης Μηδϐς· καταπαυσαι Δημαρητον της Βασιληϊης· αρχης Κυρον καταπαυειν — *Valken.* poſt πολιας punctum Ald. Camer. I. II, quod in his & poſt Ελλησποντον exſtat.

πολλον νεων) Paſſion. ex correctione, idem in

in edit. Genev. Edit. vere. Vid. ad lib. 4, 81 πολλων prius ex Ald.

ϛρατος πολλος) πολλος ϛρατος Paſſion. Ask. Poſt Ευρωπης punctum Ald. Camer. I. II, in his comma poſt Ερετριαν.

ad Cap. XLIV.

Poſt ϛολω colon Ald. Cam. I. II.

εν νοω εχοντες) εν νοοι εχον Reiskius, quod malum non foret, ni ſaepe ſtructura vocum in Muſis mutaretur, vid. 8, 7. *Weſſeling.*

δυναντο) δυνωνται Arch. Paſſ. Poſt πολιων punctum Ald. Cam. I. II, in his poſt τυτο μεν comma.

προσεκτησαντο) κατεκτησαντο margo Steph.

ταγαρ εντος) Litera mutata τα γαρ εκτος Mark. vir eruditus; namque progredienti e Graecia *intra Macedoniam* εντος Μακεδ. Theſſalos eſſe, *extra* vero Thraces & Getas: vere quidem; ſed quid ſi Bosporum Thracicum aut Helleſpontum transfretaveris, eruntne εκτος Μακεδονων Thraces plerique omnes? Id nemo adfirmaverit. Oram autem Propontidis Europaeam ipſamque Thraciam Dario paruiſſe, ex ſuperioris libri c. 25 & lib. 7, 106 compertum. *Weſſeling.* Poſt εθνεα comma Ald. Cam. I. II.

διαβαλοντες) διαλαβοντες Paſſion. correct. Poſt Ακανθε punctum Ald. Cam. I. II.

Αθων) Αθεον Brit. Αθω & περιβαλον Vind.

περιπλευσι) non eſt in Arch.

περιεσπε) περιεπεσε Ask.

γαρ τριηκοσιας) γαρ κατα τριηκοσιας Vindob. Arch. Poſt ενναι punctum Ald. Cam. I. II.

θηριων

θηριωδεςατης) Laudat Euſtath. in Homer. p. 294. 16.

Poſt οἱ μεν comma Ald. Camer. I. II, idem ponunt poſt οἱ δε.

οἱ δε, προς) οἱ δε αυτεων νεειν — διεφθειροντο· οἱ δε, προς τας πετρας &c. hoc ordine Arch. Poſt οἱ δε & αυτεων commata Ald. Camer. I. II, comma in his poſt ςρατος.

ad Cap. LXV.

πεζω) Medic. Paſſ. Ask. Arch. ceteri πεζω ςρατω cum Aldo. Poſt επεχειρησαν comma Ald. Camer. I. II, colon habent poſt Βρυγοι.

Μακεδονιον δε αυτον) και Μακεδονιον αυτον Arch. Vindob. ſatis bene, poſt τεωματιζεσι punctum Ald. Cam. I. II.

ὃ μεντοι ωδε) ὃ μεν ωδε Arch. Vind. More ſuo ſcripſerat forſan Herod. ὃ μεντοι ωδε αυτοιγε qua forma loquendi lib. 3, 19 Καρχηδονιοι, inquit, ὑτω δηλοσυνην διεφυγον προς Περσεων· 7, 154 nullo iſtarum civitarum πεφευγε δηλοσυνην προς Ιπποκρατεος· 1, 159 φευγων θανατον βιαιον προς Περσεων. Paſſivorum loco ſaepe verba neutra, nonnunquam etiam nomina adhibita, ſequuntur illorum ſtructuram; in iſtis *violenta morte affici*, atque *in ſervitutem abduci* vocibus θανατῳ βιαιῳ & δηλοσυνης ſignificantur: huc pertinent Thucydidea, ων εν αξιωματι ὑπο των Ελληνων, & ὑπο των αλλων, p. 84, 75. p. 387, 66. Eurip in Phoen. v. 365, Μη τις δολος με προς κασιγνητῳ κτανῃ, ne e fratre doloſe occidar; quaeque pauca dantur ſimilia. *Valkenar.*

του Αθων) Omittunt του Vind. Paſſ. Ask.

απαλ-

απαλλαχθη) Med. Ask. Paſſ. alii cum Ald. απηλλαχθη.

ad Cap. XLVI.

ὡς αποξασιν) ὡς ες αποξασιν Arch. Vindob. Poſt Θασιοι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

οἰα ὑπο) οἱ απο Brit. & Ask. qui Ιξιαις Μιλησις cum Paſſ.

μεγαλεων) Vind. non contra Jonismum, itaque reduxit Weſſeling. μεγαλων prius erat ex Ald.

εχρεωντο) εχρεοντο ex Jonum more Reg. A. *Larcher.* Poſt χρημασι abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ισχυροτερον περιβαλλομενοι) ισχυροτερον ὑψηλον περιβαλλομενοι Paſſion. cum ſcholio. Poſt ηπειρῳ comma Ald. Cam. I. II.

εν Σκαπτη ὑλη) εν Σκαπτησυλη Arch. εκ Σκαπτης ὑλης ora Steph. Paſſ. Ask. Brit. μεταλλα σκαπης ὑλης hinc Euſtath. ad Dionyſ. v. 517. p. 208. — εν Σκαπτησυλη Arch. accuratiſſime obſervationi Steph. Byz. congruit, & Lambino opitulatur, *Scapteſylam* reſtituenti Lucretio, reiecta *Scaptenſula*, cuius poſt *Feſtum* vindex *Gifanius*. At Σκαπτην ὑλην priſcorum plerique diſiunctim maluerunt, quorum exempla ad Stephanum ſtipavit Holſtenius, immemor occupata fuiſſe a P. Leopardo Emend. 8. 20, Valſam in his explicandis lapſum leniter, uti in more habet, corrigente. *Weſſeling.*

προσηϊε) Arch. Vind. recte: προσειη Paſſ. & mox: prius προσηει cum Ald. In Valla *ſeptuaginta talenta.* Poſt τετεων colon Ald. Camerar. I. II.

εϐσι)

εσσι) Deſit Vind. Arch.
προσηιε) προσηιει Ald. &c.

ad Cap. XLVII.

θωμασιωτατα) Ask. bene, θαυμασιωτατα reliqui cum Ald. poſt θαυμασιωτατα & τα commata Ald. Cam. I. II.

επι τε θασε) Arch. Vindobon. ſatis bene. Olim cum Ald. απο, ſed επι ex more ſcriptoris, ſtabilito diligentia Gronovii ad IV, 45. *Weſſeling.*

εσχε) το ονομα εσχε cum Ask. Arch. Vindob. male olim εσκε cum Ald.

Φοινικα) Φοινικικα ora Stephan. Paſſ. Poſt Κοινυρων colon Ald. Cam. I. II.

εν τη ζητησει) ora Steph. Paſſion. Askew. τη aberat Ald. &c.

ad Cap. XLVIII.

Poſt Θασιοι & κελευσαντι commata Ald. Camer. I. II.

τας πασας) Medic. Paſſ. Ask. τας Ald. & alii non agnoſcunt. Poſt εχοιεν punctum Ald. Camer. I. II, in quibus ἑωϋτες pro αυτες & abſunt commata poſt κηρυκας & ταξας: punctum habent poſt επεμπε.

ἑωϋτε) ἑωϋτες Arch. poſt pauca Laurentius *naves hippophoras.*

ad Cap. XLIX.

Poſt ταυτα colon Ald. Cam. I. II.
εδοσαν) εδιδοσαν Arch.
δε νησιωται) δε οι νησιωται Ask. Paſſ.

Digitized by Google

ες τους απικεατο) post τους & απικεατο commata, post αιτησοντες colon Ald. Camer. I. II. ες ὃς απικεατο Ask. prius & in Arch Vind. Passion. restitutum απικεατο est nam απικοιατο Ald. alienum.

επεκεατο) απικοιατο Arch.

σφισι επεχοντας) Medic. Pass. Ask. σφισιν εχοντας Ald. & ceteri cum Eustath. ad Homer. p. 1856. 16 potueratque servari. Quod olim vulgabatur dedisse videtur Herod. επι σφισι εχοντας, lectum Eustath. in Od. T. p. 683. 21, ubi Homericum τι μοι επεχεις; interpretatus, τι κατ' εμε εχεις, Ἡροδοτος δε, inquit, διαλελυμενως φησιν, επι σφισιν εχοντας τους Αιγινητας· alia dedit in Il. X. p. 1355. 46 Eustathium sequitur Henr. Steph. in Proleg. p. 736. Sunt & Herodoteae tmeses, μετα δη βουλευσαι, p. 387. 5 απο παντα τα χρηματα αγων, p. 434. 41 &c. *Valkenar.*

Post στρατευωνται comma Ald. Cam. I. II.

προφασιος) προσφασιος Arch.

φοιτεοντες τε) τε negligunt Arch. Ask.

των Αιγινητεων) Ask. Pass. articulus ante aberat, quem nec Ald. habet. Post τα comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. L.

βασιλευς εων) βασιλευων Pass. Post αιτιωτατους comma Ald. Cam I II.

συλλαμβανων) Med. Pass. Ask. vere: conf. lib. I, 77; posterior ex emendatione συλλαμβανειν ut alii. Post εν δε δη comma Ald. Camerar. I. II.

αξειν) ἐξειν Askew.

ὑπ'

Digitized by Google

ὑπ' Αθηναιων) απο Αθηναιων Vind. Askew.

αναγνωσθεντα) αναπεισθεντα fragm. Pariſ. quae manifeſta gloſſa, vid. lib. I, 128.

Poſt ανομα punctum, poſt ὁ δε comma Ald. Camer. I. II.

ο δε το εον) ὁ δε οἱ το εον εφρασε Paſſ. in aliis εφρασε· ὁ — ut Vind. Arch. Ask. Brit. Poſt οἱ punctum Ald. Cam. I. II, in his poſt Κλεομενης comma, & poſt εφη colon.

καταχαλκε) Attigit Euſtath. in Dionyſ. v. 511. p. 206 levi macula adſperſus. κατὰ χαλκῆ Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LI.

εων) abeſt abs Arch. Vind.

Poſt ὑποδεεστερης ante parentheſin inſerenda, ab errante typographo omiſſa: κατ' αλλο μεν εδεν ὑποδεεστερης. Parentheſeos figura non habet Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LII.

Poſt Λακεδαιμονιοι γαρ abeſt comma Ald. Cam. I. II, in quibus commata poſt χωρην & την, colon poſt εκτεατας.

αλλ' ὃ τες Αριστοδημε παιδας· μετα δε χρονον ὃ πολλοι) Decem haec omittit Arch. Poſt γυναικα punctum, poſt τη comma Ald. Cam. I. II.

Αργειην) Αργινην Arch. Vind. Valla. Αργειειν Ald. Camer. I. II, in quibus abeſt comma poſt Αοτεσιωνος, & poſt ποιησασθαι.

ἑλωνται) ἑλονται Ald. Cam. I. II.

ισων εοντων) Medic. Paſſ. Ask. Arch. Vind Pariſ. A. B. Brit. Valla; ex Aldo ισων αμφοτε-

Digitized by Google

ρων εοντων. In medio poſitum αμφοτερων, tantopere damnatum, neque utile, expunxi. *Weſſeling.*

η και προ τουτου) Hac ſaltem in ſede voces iſtae, ſi ſunt Herodoteae, commodam vix admittunt interpretationem: aptius forſan haererе viderentur iſtis, quae paulo leguntur ſuperius, ſic inſertae: επιδοντα δε τον Αριξοδημον τα τεκνα, [η και προ τουτου,] νοσω τελευταν. *Valken.* Puto indicari, nihilo magis quam antea potuiſſe, uter natu prior eſſet, diſcernere, & μαλλον ad ſententiam adſciſcendum. Convenit ex libro 7, 189 ὡς εμαθον αυξομενον τον Χειμωνα, η και προ τουτου, εθυοντο· quodque in c. 139 eiusdem Polymniae; nam προ τουτου non differt. *Weſſeling.*

ουδε αυτην) ουδεν φαναι Arch.

ειδυιαν μεν &c.) Eſt in his ſtructura minus expedita: mea ſententia lenius iſta fluerent hunc in modum ſcripta: ειδυιαν μεν (και το καρτα λεγουσαν ταυτα,) βουλομενην δε εικως αμφοτερους γενοιατο Βασιλεας· ſcientem quidem, tametſi valide negaret geminos ſe internoſcere: λεγουσαν ταυτα, nempe ουδε αυτην διαγινωσκειν. *Valkenar.*

βουλομενην δε) Malunt docti viri ε βουλομενην δε, reſtituta negante particula; quibus ſi adiutrices adeſſent ſchedae, fortaſſe adſentirer: nunc intercedo. *Weſſeling.*

εικως) εικος ὡς Arch. poſt Βασιλεας punctum Ald. Cam. l. II, in his comma poſt Λακεδαιμονιους, punctum poſt απορεειν, comma poſt Πυθιην, colon poſt Βασιληας.

γεραιτερον) πρεσβυτερον Medic. Paſſ. Askew. Praeſtantia Med. Cod. & conſpirantium meritis fer-

fertur laudibus; quae tamen ſaepe modum excedunt. πρεσβυτερον eorum ſcholion eſt, defenſione indignum. An, quaeſo, γεραιτερος poſtulabit, uni adfuiſſe prae altero γερας; Quid fiet ergo, tot Xenophontis aliorumque dictis, in quis γεραιτερος aetate ſenior & amplius nihil? *Weſſeling.* Poſt ανελειν punctum Ald. Cam. I. II, in his comma poſt ηϭσον & poſt τω ante ονομα, poſt Παντιτην punctum, abeſt comma poſt γενομενην.

παιδων) παιδιων Arch. Vindob. nec prave. Poſt λαβειν comma Ald. Cam. I. II.

ταυτα) τα αυτα, & mox Vind. Arch. cui φαινηται deſit. Poſt τας δε comma Ald. Camer. I. II, quod in his & poſt διζηνται, abeſt comma poſt εκεινη, ſed adeſt poſt εσεσθαι, abeſt autem poſt Σπαρτιητας.

κατα τας τϭ Μεσσηνιϭ &c.) Φυλαξαντας την μητερα των Αριϛοδημϭ παιδων κατα τας τϭ Μεσσηνιϭ ὑποθηκας, λαβειν Arch. poſt ὑποθηκας abeſt comma Ald. Camerar. I. II, in his poſt σιτοισι comma.

εϭδυϊην) εϭδυϊαν Arch. Vind. Paſſ. Askew ut ſupra, comma poſt των Ald. Cam. I. II.

λαβοντας) Ask. Paſſ. & recte: olim λαβοντες. Poſt δημοσιω punctum Ald. Cam. I. II.

τεθηναι) τεθεναι Arch. comma poſt vocem Ald. Cam. I. II.

νεωτερω) non habent Med. Ask. Brit. Pariſ. A. B.

ζοης αλληλοισι) Med. Paſſ. Vind. Ask. Brit. Arch. Pariſ. A. B. alii αυτεων ex Aldo interponunt, quod in ſchedis repertum nullis, cur retinerem? *Weſſeling.* Poſt αλληλοισι colon

Ald. Camer. I. II, in quibus poſt γενομενης abeſt comma.

ad Cap. LIII.

Λακεδαιμονιοι μεν &c.) Ταυτα δε Λακεδ. λεγουσι Arch. Vind. ταυτα μεν Λακεδ. Paſſion. poſt Ἑλληνων punctum Ald. Cam. I. II.

κατα τα λεγομενα) Med. Paſſ. Ask. in Ald. & aliis καταλεγομενα.

τουτους γαρ δη τους) Ask. Paſſ. ora Stephan. antea cum Ald. τουτους τους tantum. Equidem addidi ex ſcriptis γαρ δη, cetera bonae notae arbitratus. Pendet ſermo ex εγω γραφω, quae, ſi repetantur in ὡς εισι Ἕλληνες, neſcio quid iure deſideretur: nam θεου απεοντος a Valla verſum a *Deo genitum* non laudo. Patrem mortalem Perſeo Scriptor negat, μεχρι Περσεος, usque ad Perſeum, non altius, adſcendens, ut ait. Vere ergo του θεου απεοντος, Deo in ſeriem non relato. *Weſſeling.*

ορθως) non eſt in Arch. mox ὑπο Ἑλληνων & ſupra Vind. Poſt Ἕλληνες comma Ald. Cam. I. II, in queis poſt ετελεον punctum, commaque poſt ελεξα δε & poſt Περσεος nullum.

επεξι) εξι margo Steph. forte ex Euſtath. laudante ſeqq. ad Homer. p. 989, 20. Poſt Αμφιτρυων punctum Ald. Cam. I. II.

ειρηται μοι) Alii omnes ſic, praeter Med. Paſſ. Ask. qui ειρεται. Vulgatum melius Ειρεται multitudinis eſt, ſicuti lib. 7, 96. *Weſſel.*

φαινοιατο) Plutarchus vellicat T. 2. p. 857. Poſt κατα τα & λεγεσι commata Ald. Camerar. I. II.

ad

ad Cap. LIV.

Περσεων) παρα Περσεων Paſſ. Ask. ora Stephan. Poſt προγονοι punctum Ald. Cam. I. II.

τους δε Ακρισιω) τους γε Ακρισιω Vind. Arch.

κατ' οικηιοτητα) non ſunt haec duo in Arch. Poſt ειναι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LV.

νυν) deſit Vind. Arch.

και ὅ, τι) Reiskius ὅ, τι optime diſparavit. *Weſſeling.* Olim cum Ald. ὁτι.

ειρηται) ειρεαται Paſſ. Poſt τα ante δε comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LVI.

γερεα δε δη) Non legitur in Ask. ſed γερεα δε δη Arch. Vind. Olim cum Ald. γερεα τε δη. Poſt ερανιω punctum Ald. Cam. I. II.

επ' ην αν) επ' ην εαν Arch. Vind. Poſt ενεφερειν comma Ald. Cam. I. II, in his poſt ενεχεσθαι punctum.

στρατευομενων) στρατευομενους Arch. Vind.

ανδρας λογαδας) ανδρας Arch. Vind. abeſt. λογχαδας Arch. & στρατιη.

χρασθαι) χρησθαι Paſſ. Ask.

εν τηισι εξοδηισι) Med. Ask. Paſſ. τοισι εξοδιοισι ceteri cum Ald.

αν ων εθελωσι) Paſſ. Ask. quod placet. ων deerat. Poſt νωτα comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LVII.

Poſt ειρηναιοι comma Ald. Cam. I. II. ειρημενα Arch.

Digitized by Google

δημοτελη) Med. Ask. Pariſ. B. Valla, Paſſ. in quo δημοτελης correctum, quomodo Arch. Vind. Pariſ. A. Ald. Veriſſime codd. Quae ſequuntur ſunt in Euſtath. ad Homer p. 1576, 4 & p. 1482, 20. *Weſſeling.* Poſt βασιληας punctum Ald. Cam. I. II, in his comma poſt τα παντα.

πρυβατων) deſideratur in Ask. nec agnoſcit Steph. ora.

νεομενιας δε ανα πασας) Arch. Pariſ. A. B. Vind. Paſſ. Brit. In Med. Ask. ανα non erat. Poſt πασας comma Ald. Cam. I. II.

και εβδομας) ſpernunt Vind. Arch. Valla, poſt εβδομας comma Ald. Cam. I. II.

Απολλωνος) Απολλωνα Arch. Vind.

προσκεισθαι) προκεισθαι ſoli Med. Paſſ. Ask. ceteri vulgatum. poſt προσκεισθαι & τες commata Ald. Cam. I. II. Si vel in plerisque legeretur codd. προκεισθαι, reſtitui tamen deberet προσκεισθαι vel προσκεεσθαι, de honore attributo adhibitum etiam Herod. I. p. 118, 119. 2. c. 83. το προσκεισθαι hoc in loco per γερας ειναι recte interpretatur Euſtath. in Il. γ. p. 307. *Valkenar.* Poſt αξων colon Ald. Cam. I. II.

ἑκατερου) ἑκατερων Arch. Abeſt poſt Πυθιοι comma Ald. Cam. I. II

βασιλευσι) Arch. Vind. Ask. & mox denuo, bene. βασιλησι antea ex Ald.

αλφιτων) αλφιτεων Askew. Poſt παρεισι δε comma Ald. Cam. I. II.

τωϋτο) τωϋτεο Ask. Poſt Πυθιης punctum Ald. Cam. I II.

ην μητερ ὁ πατηρ) ην ἡ μητηρ η ὁ πατηρ Cod. Eton. & Valla. In Arch. ην μη ὁ πατηρ. Vallam

lam fefellit litera, μηπερ in μητηρ convertens: neque Eton. Cod. aberratio diſcrepat. *Weſſel.* Qualem Valla ſequutus eſt, Cod. Eton. lectio, ην ἡ μητηρ η ὁ πατηρ αυτην εγγυηση, correctoris illa videtur indocti; non mater filiam dicitur εγγυησαι, ſed pater, aut, ſi illuc abiiſſet, puellam frater, vel avus paternus. Orbae nuptias, necdum a patre deſponſatae, ſi plures ſibi vindicarent, fieretque ἡ επικληρος, ut Athenis loquebantur, επιδικος. Spartae lis iſta dirimebatur a regibus ſolis, quos Herod. ſcribit δικαζειν — μουνους — πατρουχους παρθενους περι, ες τον ἀνεψιον εχειν, ην μηπερ ὁ πατηρ αυτην εγγυηση. Herodoteam vocem πατρουχος Heſychio reſtituit Hemſterhuſ. Εμπαμονι, πατρουχω· conf. Timaei Lex. Platon. in Πατρουχους παρθενους, & Ruhnken. Ut εμπαμων, ἡ επικληρος dicitur εγκληρος in Eurip. Iphig. Taur. 682. *Valkenar.* Poſt ες τον & εγγυηση commata Ald. Camer. I. II, idemque poſt περι & poſt δεσποι, poſtque προσηκοντας, ſed abeſt poſt τριτην δε in iisdem.

aa Cap. LVIII.

Σπαρτιητεων) Σπαρτηϊτεων ex errore typographi Ald. Camer. I. II, in quibus poſt ταδε punctum.

λεβητα) Medic. Paſſ. Askew. reliqui cum Ald. λεβητας.

γινεται) γενηται Arch.

καταμιαινεσθαι) Magnas turbas movit, variisque coniecturis, quibus non utor, anſam dedit. Poſſunt utique μιαινεσθαι dici, quorum caput aut corpus luto aliave re turpatur, ut χρωτα μιαινομενος Nicand. Alexiph. v. 253, &

Digitized by Google

quidni καταμιαινεσθαι, praesertim cum talia in luctu frequentarentur? *Wesseling.* Post επικεατηι punctum Ald. Cam. I. II, in his ωὗτος pro ὡὗτος.

των γαρ ων) Med. Pass. Askew. ων aberat Aldo &c.

τωὗτω) τω αυτω Pass. Ask. Post βασιλεων punctum Ald. Cam. I. II, post Λακεδαιμονος in his nullum comma.

αναγκαιτες) ora Steph. Pass. Askew. Arch. Vind. Valla, quibus Reg. A. & B. addit *Larcher.* vulgo cum Ald. αναμαθες. Recepta codd. lectione, των περιοικων αναγκαιτες, sic ista capienda iudico: *necesse est ut, praeter Spartiatas, funus vel inviti comitentur ceterarum urbium Laconicarum incolae certo numero. Valken.* Ex vulgata ονομαστες formavit de Pauw, honoratiores ac nobiliores explanans, quales fortasse inter Spartanorum περιοικες exiguo numero, homines quippe contemtissimae & paene servilis conditionis, meritoque ab Isocrate deploratae Paneg. p 67, & uberius Panath. pag. 270. C. edit. Stephan. Quod autem schedae offerunt longe melius, stabilitumque Aeliani auctoritate Var. VI 1, ubi de Spartanorum in Messenios, itidem περιοικες, acerbitate, τας ελευθερας εις τα πενθη βαδιζειν ηναγκαζον, και τας αλλοτριας, και μηδεν σφισι προσηκουσας, γυναικας κλαιειν, Nihil certe accommodatius. *Wesseling.*

ειλωτεων) ειλωτεων επεαν Arch. Pass. neglectis intermediis και αυτεων Σπαρτιητεων, quae tria gravis urget suspicio, tum quoniam ex duobus, illisque bonae notae, exsulant codicibus, tum maxime, quod turbae plangentium Spartanos

Digitized by Google

tanos eximant praecedentia χωρις Σπαρτιητεων, quippe genuinos cives ac Spartanae urbis incolas L. 7, 234, quibus Lycurgi decretum τα πενθηκαι οδυρμους vetabat Inſtit. Lacon. Plutarchi p. 238. D. Atque haec efficere poſſunt, pro alienis ut putentur. *Weſſeling.* Voces χωρις Σπαρτιητεων recte ceperunt Nic. Cragius de Rep. Lac. II. p. 107, & L'Auteur des Eſſais de Critique p 179. *Valken.* Poſt Σπαρτιητεων comma Ald. Cam. I. II.

τα μετωπα) haec duo non legit Arch. nec Valla. Vid. lib. 2, 61 & D'Orvillium ad Charit. p. 347, poſt απλετω comma Ald. Cam. I. II.

βασιληων) βασιλεων ſic Arch. Vind. Ask. in his perpetuo.

επεαν δε θαψωσι) Tria iſta deſunt Medic. quare eradicata voluit Gronovius, addita diſputatione, quam conſidera. Mihi turpe eſt, concordiae ſcriptorum codd. obluctari, praeſertim in facillima & plana verborum ſententia. *Weſſeling.*

ad Cap. LIX.

αλλο τοδε) Paſſ. Medic. Ask. In reliquis & Ald. αλλο ϐτοι τοδε.

αποθανοντος τϑ βασιληος) poſt βασιληος comma Ald. Cam. I. II. αποθανων τις βασιλευς, ϐτος Arch.

ενιςηται) Hic ſcribi non potuit ανιςηται, neque ſupra dederat βασιλεα ανεξεωται III. c. 66, ubi in ſeq. cap. coniecturam, ενιςαμενος, codd. firmarunt. *Valken.*

Poſt εσιων & ελευθεροι commata Ald. Camer. I. II.

τι) non eſt in Arch. Vind. poſt βασιλευς comma Ald. Cam. I. II.

προοφειλομενον) προσοφειλομενον Paſſ.

πασησι) abeſt Arch. Vind.

ad Cap. LX.

Poſt αυτεων & αυληται & μαγειροι commata Ald. Cam. I. II.

και αυλητης τε) habet Euſtath. ad Homer. p. 538, 38 & p. 808, 16.

ε κατα) και ε κατα Reiskius coniiciebat.

παρακληϊσι) Med. bene; παρακλυσι κατα τα Arch. Prius cum Ald. legebatur παρακλησι. Poſt επιτελεσι punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXI.

κοινα τη Ελλαδι) κοινα εν τη Ελλαδι Arch. cum Med. Paſſ. Ask. Vide *Gronov.* qui, Ille ipſe Mſ ait, interponit εν voculam ſcilicet modo datam τη Αιγινη, & ideo nunc omittendam, ut putarunt. At ille addit plane oſtendens Herodotum ex II, 114 εργον δε αινοσιον εν τη Ελλαδι εξεργασμενος.

αγη) Suidas, Etymol. αγει Arch. & Paſſ. ex correctione; ατη olim cum Ald. & tribus regiis apud Larcher. quorum tamen in B a manu recentiori additum. αττη Brit. φονω Arch. pro φθονω. Valkenario noſtro Diſſ. de Schol. Homer. inedit p. p. 120 ſanitatem vocabulum debet. Suidas αγη — παρ Ηροδοτω βασκανια: gemina Etymologus; nec longe ab inſtaurato recedit αγει duorum Codd. Pindari de fraudulento & δολιω cive Pyth. Od. II, 151 ὁμως μεν σαινων ποτι παντας αγαν παγχυ διαπλεκει huic adplicuit

Digitized by Google

plicuit Reiskius; verti enim debere *invidiam*, non *valde*, ut vulgo, ſolet. *Weſſeling* Dudum indicatum αγη recuperabit Herodotus hic forſan etiam Vallae lectum, vertenti, *invidia & odio*. Non de *nimio* tantum *admirationis adfectu*, ſed & illinc orta *invidia*, Homerum aliosque poetas verbum frequentaſſe αγαασθαι vel αγαζεσθαι, in Heſychio ſervata monſtrant praeter αγᾶσθαι, & αγασσατο· αγασασθαι· αγασησθε· αγασσαμενοι· αγαιομενον· ηγασατο· illuc referenda ſunt ex eodem αγασις, φθονος, αγαξης, βασκανος, & forſan quod habet ex Aeſchyli Threſſis, αγαῖς, ξηλωσεσιν· ſecundum Euſtath. in Od. E. p. 212, 51 το Αγαασθαι φασιν οἱ παλαιοι τρια σημαινειν· το θαυμαζειν, το φθονειν, το μεσειν. Idem in Il. ω. p. 1501, 1 ſcripſit αγαιομενως, και ὡς αν Ἡροδοτος ειποι φθονεντας· Herodoti reſpiciens locum VIII, 69, quo dicuntur Perſae αγαιομενοι τε και φθονεοντες τη Αρτεμισιη. Noſtro loco genuinam legerunt vocem αγη Suidas & Etymologus, ſed huius in Edd *Herodoteo* nomen *Herodiani* male fuerat ſubſtitutum In his permutandis ſaepiſſimme fuiſſe peccatum docuit Weſſeling. in Diſſ. Herod. In Scholiis ineditis ad Iliada Homeri, quae ex codice deſcripſi J. J. Wetſtenii, ubi ſcribi debuerat Ἡρωδιανος, ſaepe ſcribebatur Ἡροδοτος· velut ad Il. B. v. 8, Ἡροδοτος μεν το Ιθι ενεξεωτος φησιν ειναι· ad Il. Δ. v. 66, εν τοις επιμερισμοις λεγει Ἡροδοτος ὁτι μετοχη εϛι (το Ὑπερκυδαντας·) ſimilter ad Il. K. v. 67, & Il. O. v. 10. *Valkenar.*

Poſt βασιληϊης comma deſit Ald. Cam. I. II, in queis poſt τοιονδε comma.

βασιλευοντι εν) βασιλευοντι τοτε Arch. Vind.

Valla,

Valla, tum ες Σπαρτην margo Steph. Paſſion. Askew. Brit.

και ϑ) abeſt comma poſt και Ald. Cam. I. II deſit ϑ Arch.

τϑτϑ ειναι) τϑτων ειναι ora Stephan. Arch. Vind. Paſſ. Ask.

τω προσεκειτο) poſt τω comma Ald. Cam. I. II. προσεκεατο Paſſ. Ask. Arch.

τϑς γονεας) omittuntur haec duo ab Ask. qui continuo ποιευμενας.

Poſt ἱρον colon Ald. Cam. I. II.

τοδ' εϛι) Arch. Paſſ. Vind. δε aberat Ald. &c. comma poſt το Ald. Cam. I. II.

Φοιβηϊϑ) Φοινικηϊϑ Ask. & Steph. in marg. abſurde.

προς τε τωγαλμα) προς το αγαλμα Arch. Vind. Poſt τη τροφω comma, poſt επιφανηναι punctum Ald. Cam. I. II.

επιφανεισαν) επιφανησαν Paſſion.

Φερει) Φερει και κελευσαι neglectis mediis, Arch. Poſt και την comma Ald. Cam. I. II.

Φορεει) Vind. Pariſ. A. B. Brit. Ald. Ex Med. Ask. Paſſ. Φερει, ſine gravi ratione. Poſt δειξαι punctum Ald. Cam. I. II, in his comma poſt την δε ante κελευσαι & ante παντως.

ὁρωσαν δε) ὁρωσα δε Med. Ask. quod placuit vehementer Gronovio; cui quidem ſchedae omnes, ſi numero eximas Ask. refragantur, Graecique ſermonis habitus. L. Kuſteri Anim. adv. Bibl. Ant. & N. J. Clerico T. 5. p. 404. evolve; mihi namque impero ſilentium. *Weſſeling.*

Poſt παιδιον punctum, poſt την δε comma Ald.

Ald. Cam. I. II, in quibus poſt *ειπαι* nullum exſtat comma.

καλλιξευσει) *καλλιξευσοι* Arch. Poſt *ἡμερης* comma Ald. Cam I. II.

δε δη μιν) Paſſ. bene, *δη* non erat prius, ab Aldo quoque omiſſum. Poſt *απικωμενην* comma Ald. Cam. I. II.

Αλκειδεω) *Αλκιδεω* Arch.

ad Cap. LXII.

ταυτης ὁ ερως) *ταυτης ερως* Paſſ. Ask. ſine articulo.

Poſt *ἑταιρω* & *τε* commata Ald. Cam. I. II.

ὑποδεκεται) Med. Paſſ. Askew. Ceteri cum Ald. *ὑπεδεκετο*, quod non deterius.

ἐν το) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. in aliis *ἐν τι το* quomodo Ald. Poſt *ἑληται* colon Ald. Cam. I, II, in quibus poſt *διδοναι* punctum.

εσσαν) *εγεσσαν* Ald. Camer. I. II.

επηλασαν) *επηλασε* Arch. Vindob. Valla. Vulgatum excerpſit Euſtath. ad Il. A. p. 70, 42. Poſt *επηλασαν* punctum Ald. Cam. I. II, in his poſt *τετο* comma, idemque poſt *ην το*.

ὁ Αγητος) deſunt Arch. & Vallae. poſt *Αγητος* colon Ald. Cam. I. II, in quels poſt *εκεινε* & *μετε* commata, poſt *κατωικεσαι* punctum.

απιει απαγεσθαι) *απιησι* Med. Ask. Paſſion. *απιει* Vind. Pariſ. A. B. Brit. Arch. Ald. Edd. Jonicam verbi ſpeciem mutarunt Med. & alii pro arbitrio, cui obedire non libet. Superiore libro c. 107 *και μιν απιει εντειλαμενος* — utrumque Portus in Lexico addidit beneque explicuit. *Weſſeling.*

ad Cap. LXIII.

δη) omittitur in Arch. Vind.

δευτερην) Paſſ. Vind. olim δευτεραν, poſt αποπεμψαμενος punctum Ald. Cam. I. II.

τετον δη τον) Paſſ bene, aberat Ald. & recte δη. Poſt γεγονε punctum Ald. Cam. I. II.

χρονον τω ηγαγετο) Arch. Vind. Brit. Pariſ. A. B. Ald. poſt χρονον & τω commata Ald. Camer. I. II. χρονον εξ ὁτε ηγαγετο Med. Paſſion. Ask. nulla cauſſa. Valkenario videretur interpretamentum genuinae voculae τω, quam Valla legit.

επι δακτυλων) optime Arch. Vindob. Paſſ. Med. Ask. Brit. Valla. Antea cum Ald. επι δακτυλω.

συμβαλλεομενος) συμβαλλομενος Vind. Arch.

απομοσας) απαμωσας Ald. Cam. I. II.

τοπαραυτικα) παραυτικα Arch. Vind. Paſſ. Ald. in quo punctum poſt vocem.

ὁ δε παις αυξετο) ὁ τε παις Arch. & αυξετο Ask. ſine augmento, ſicuti c. 132. ηὔξετο ceteri cum Ald. poſt μετεμελε colon Ald. Camer. I. II, punctum habent poſt δια τοδε, comma omittunt poſt τετεων.

Αρισωνι) Abeſt Arch. non Euſtath. ad Homer. p. 1567, 55 quem & p. 1116, 62 vide.

τη Σπαρτη) deeſt τη Arch. Paſſ. Ask.

ad Cap. LXIV.

Poſt προϊοντος comma Ald. Cam. I. II, in his poſt απεθανε colon, poſt Δημαρητος δε comma.

εδεε δε, ὡς εοικε, αναπυσα) εδεεν ὡς οι και απισα Arch.

καταπαυσαι) παυσαι idem & Vind.

δια

διὰ τὰ) Fuiſſe olim καὶ διὰ τὰ —, aut ſimile quidqiam, in ſuſpicionem Reiskio incidit: neque enim unum indicari, quae in regni amittendi periculum Demaratum coniecerit, cauſſam. Offenſus ſane erat Cleomeni ob illa, quae recenſentur. Id hic διεβλήθη, & lib. 5. 35 καὶ Μεγαβάτῃ διαβεβλημένος — Eurip. Hecub. 863 Ἀχαιοῖς εἰ διαβληθησομαι· & Iphig. Aul. 1372 μὴ διαβληθῆς σφάτῳ. Qua in dictione, ut antea ſignificatum, lapſus vertentium eſt creberrimus. Vid. Duker. in Thucyd. VIII, 82. *Weſſeling.* Poſt διὰ τὰ comma, poſt μεγαλως punctum Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXV.

τὸ Ἀγιος) Vitioſum nomen eſt. In familiae Leutychidis ſerie lib. 8, 131 Λευτυχίδης ὁ Μενάρεος τὸ Ἡγησιλεω. Avus ergo ſermone Spartano Ἀγησιλαος· quem eundem agnovit Demaratus, quippe filius Ariſtonis, nepos Ageſilai. Video equidem Ariſtonem τὸν Ἀγησικλεος ſcribi in Pauſania lib. 3, 3 male, niſi fallor. Hinc conſequens, ut fratres fuerint patrueles Leutichides & Demaratus. Poteſt tamen hoc in coniectura manere; nam quae Gronovius ad Agidem hunc protegendum lib. 7, 204 adſcripſit, non bene, qui meus eſt ſtupor, adſequor. *Weſſeling.*

οἰκιης τῆς αὐτῆς) τῆς αὐτῆς οἰκιης Paſſion. Askew.

τῷ Δημ. μαλίστα) μαλίστα τῷ Δημ. Ask. poſt γεγονως comma Ald. Cam. I. II.

ἁρμοσαμένῃ) ἁρμοσμένῃ Vind.

Περ-

Digitized by Google

Περκαλον) *Permala* Valla, unde de Pauw Περκαλην nullo iure fingit.

Λευτυχιδεα) Λευτυχιδην Arch. Poſt ἁρπασας comma Ald. Cam. I. II, idem in iisdem poſt προθυμιης.

κατωμνυταϛ) κατομνυταϛ Arch. quod multo ſitatius.

Δημαρητϐ) Δημαρητω Paſſion. Askew.

ϐκ ἱκνεομενως) Suidas ϐκ ἱκνεομενως, ſed mendoſus, ex hoc loco habet. Brevi ſequetur ϐτϐ ἱκνευμενως, quod cur priore peius iudicaverit H. Stephan. in Recenſ. voc. Herod. cauſſam non exputo, quandoquidem comma praefert Jonicum. Gloſſae Mſſ. ex quibus Corinthus, ϐ προσηκοντως, ϐ καθηκοντως exponunt, neque Heſych. ſuum ἱκνϐμενως aliter. Stephan. adi & c. 86 huius Muſae. *Weſſling.* In Gloſſario redditur & in libello de Dialectis, ϐ προσηκοντως. *Rex legitimus* eſt, ες τον ἱκνεεται εχειν (την βασιληιην) VI. c. 57. Quinam ἱκνεομενως cenſerentur Spartae βασιλευειν Cragius oſtendit de R. L. II. c. 2. Herodoteum ἱκνεαμενως tractavit H. Stephan. in Voc. Herod. Recenſ. p. 328. Conf. Foeſii Oecon. Hippocr. in ἱκνευμενος χρονος. In Oraculo apud Demoſth. p. 609, 103 pro ενιϗνϐμενα ἀμερειτελειν τϐς ποθ. κατα τα ἀγημενα, corrigendum cenſeo: [τα πατρια τοις ἀποφθεμενοις] εν ἱκνϐμενα ἀμερα τελειν τϐς ποθηκοντας. κατα τεταγμενα. *Valken.*

κατωμοσιην) Euſtath. exſcripſit ad Homer. p. 1660, 51. Poſt εποϛ & το commata Ald. Camer. I. II, in his colon poſt γεγονεναι.

συμβαλλεομενος) συμβαλλομενος Arch. Vind. συμβαλομενος ora Stephan.

απω-

Digitized by Google

απωμοσε) απομοσε Arch.

ακ ἐωϋτε) Medic. Askew. Paſſion. ceteri cum Ald. plenius ακ ἐωϋτε μιν εινας. Poſt Δημαρετον comma Ald. Cam. I. II.

κεινες) Arch. Askew. Paſſion. Vind. Antea cum Ald. εκεινες.

ετυγχανον) ετυχον Arch. Vindob. poſt εοντες comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXVI.

ει Αριςωνος) Medic. Arch. Paſſion. Askew. in Ald. & aliis ει αρα Αριςωνος. poſt μεγιςον punctum Ald. Cam. I. II.

Περιαλλαν) Περιαλλον & mox Arch. poſt αναπειθει & τα commata Ald. Cam. I. II.

εβαλετο) Medic. Arch. Vind. Paſſion. Askew. Stephan. ora. Olim cum Ald εβαλευετο.

ἐτω δη ἡ Πυθιη) τετο ἡ Πυθιη Arch. Poſt παιδα punctum Ald. Camer. I. II, in queis poſt χρονω comma.

αναπυςα) αναπειςτα Ald. Vid. Stephan. Voc. Herodot. recenſ. poſt ταυτα colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXVII.

Poſt βασιληϊης comma Ald. Camer. I. II, idem ponunt poſt Μηδες & poſt ηρχε.

αιρεθεις αρχην) αἱρεθεις εις αρχην Euſtath. in Homer. p. 522, 13. Euſtathii additamento carent ſchédae, neque delectatur Herodotus. *Weſſeling.*

ησαν μεν δη γυμνοπαιδιαι) ησαν δε γυμπ. Arch. Vindob.

θεωμενε δε) Dederat forſan ἡγεομενε· id eſt,

Digitized by Google

cum eſſet των χορων ἡγεμων, ſive χοροποιος· fuiſſe αρχοντα monſtrant vicina, ηρχε αἱρεθεις αρχην, &, οἱοιον τι ειη το αρχειν. Huius Laconici feſti moderatorem χοροποιον vocat Plutarch. T. 2. p. 208. C. Vid. Hemſterh. in Ariſtoph. Plut. p. 331, 332 de eodem feſto loquens Soſibius ap. Athen. XV. p. 678. B. τους προσατας memorat των αγομενων χορων εν τη εορτη ταυτη. Non puerorum tantum, ſed & virorum chorum in hoc fuiſſe feſto liquet ex Xenoph. Ελλην. VI. p. 349, 14. vid. Meurſii Orcheſtr. in Γυμνοπαιδια, & Ruhnken. ad Timaei Lex. p. 54. *Valken* Poſt ὁ Λευτυχιδης abeſt comma Ald. Cam. I. II.

και λασθη) Deficiunt haec duo in fragm. Pariſ. prave. Philaenidis nomine Aeſchrion Samius ap. Athen. VIII, 3. p. 335. D. Μη μ' ὡ ματαιε ναυτα — χλευην τε ποιευ και γελωτα και λασθην· pro quo Anthol. lib. 3, 10. p. 323 και γελωτα και λεσχην, non quidem inſuaviter, tamen ex ſcholio. Magnus animadverſor λασθην hinc & ex Suida declaravit, pariterque Ez. Spanhem. Diſſert. de Num. Uſ. XIII. p. 522. *Weſſeling.*

ειρωτα) Arch. Vind. Paſſion. Askew. Ante ηρωτα cum Ald.

αρχειν) Citat Euſtath. ad Hom. p. 235, 14.

επειρωτηματι) Vindob. Arch. recte. Prius επερωτηματι cum Ald. Poſt πεπειρησθαι comma Ald. Camer. I. II, idem in his poſt ταυτην & poſt παρασκευασαμενος.

βωνι) βεν Paſſion. Askew. Vindob. contra Jonum morem.

ad

ad Cap. LXVIII.

Poſt μητρι comma, poſt τοιαδε colon Ald. Camer. I. II.

αληθηϊην) αληθειην Arch. Vind Poſt Αρι-ξωνα punctum Ald. Camer. I. II, in his poſt οι δε comma.

ελθειν) Stephan. margo, cum Askew. Paſſion. Vind. Arch. optime. Vulgo cum Ald. εσελθειν. Duas literas male repetitas, & genuinum arbitror, quod margo praebet Stephan. φαυι σε ελθειν παρα των οικετεων του ονοφορβου· quomodo legitur in proximis, & ſaepius alibi, forſan etiam olim poſitum II, 112 eodem ſenſu, quo dixit Aeſchylus ασσον ιεναι, in Οπλων κρισει, non intellectum Stanleio, Αλλ' Αντικλειας ασσον ηλθε Σισυφος· ap. Schol. Sophocl. Aiac. 191, Anticliam propius acceſſit, vel tetigit Siſyphus; ex iſthoc contactu natum ferebat Ulyſſem Aiax. Quae vectorem nondum tulerat trirémis virgo illinc venuſte dicitur Ariſtoph. Equit. 1303, ητις ανδρων· ασσον ουκ εληλυθει. *Larcher.* Poſt παιδα punctum Ald. Camer. I. II.

Εγω δε σε ων &c.) εγω ων σε Vindob. Arch. Paſſion. tum μετερχομαι των θεων iidem & Medic. Askew. Pariſ. A. B. antea μετερχομαι προς θεων cum Ald.

τωληθες) το αληθες Arch. Vind. punctum poſt vocem Ald. Camer. I. II.

επερ πεποιηκας) ſatis bene Arch. Vindob. prius ει tantum cum Ald.

εν Σπαρτη) Abſunt iſta duo Arch. Vind. poſt ενην punctum Ald. Cam. I. II, in his comma poſt ο μεν.

Digitized by Google

ad Cap. LXIX.

Poſt ἡ δε, comma, poſt τοισδε colon Ald. Camer. I. II.

τωληθες) το αληθες Arch. & mox ὡς ηγαγετο tantum. Poſt πρωτης comma Ald. Camer. I. II, in his comma poſt το μεν, punctum poſt οιχωκεε.

εἰρωτα) Arch. Vind. Paſſion. Askew. ηρωτα olim cum Ald. poſt ὁ comma Ald. Camer. I. II, punctum in his poſt εκεινον, comma poſt ὁ δε.

ϗκ ὑπεδεκετο) Corrigit docti viri coniectura ϗκ απεδεκετο, quod haud ſcio an vulgato praeferri debeat. Supra Democedes III, 130 ὁ δε ϗκ ὑπεδεκετο, cum negaret ſe noſſe. Portus utrumque iure compaarvit. *Weſſeling.* Poſt κατωμνυμην comma deſit Ald. Camer. I. II.

απαρνευμενον) απαρνευομενον Arch. voluit απαρνευμενον, quod probum, antea απαρνεομενον cum Ald.

ολιγον γαρ τι) ολιγω Pariſ. A. B. Paſſion. Medic. quod editum exſtat lib. 8, 95, ubi Arch. & alii ολιγον τι προτερον. Sed in talibus crebra mutatio. *Weſſeling.* Poſt ελθοντα comma Ald. Camer. I. II, idemque poſt ἡρωϑ.

αυλεισι) αυλησιν Arch. errans. Poſt ἱδρυμε-, ϑ punctum, poſt το comma Ald. Cam. I. II.

Ασραβακϑ) Arch. Vindob. Valla, in aliis Ασροβακϑ & denuo. Diligentiae debemus Pauſaniae lib. 3, 16. p. 248 Ασραβακϑ καλϑμενον ἡρωον. Clem. Alex. Protrept. p. 35 itidem Ασραβακος. Belle ergo Valla & ſcripti. *Weſſeling.*

ανειρεον) ανειρεατο Arch.

ϗχεις) Arch. Vind. Askew. Paſſion. Valla, ora

ora Stephan. prius erat ex Ald. εχει. Poſt πυθεσθαι punctum Ald. Camer. I, II. ὁσον και εββαλεο Arch. Vind.

και τοι) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Ald. optime; και σοι Medic. Askew. Poſt Αριςων punctum Ald. Camer. I. II, poſt τη ante δε comma in iisdem.

αυτος) deeſt Vind. Arch dubitat Valkenarius, legendumne ſit αυτος ὁ Αριςων, an hic rectius ſit ὁ αυτος Αριςων, ut ſit, *idem Ariſton*, velut ἑτερος ηδη και ουχ ὁ αυτος ετι ων τη προτερα γνωμη.

αυτω συ ηγγελθης) Medic. Askew. Paſſion. In ceteris & Ald. αυτω ηγγελθης· praeterea ηγγελθη ſcribitur in Medic.

γεγενημενος) γενομενος Ald. Camer. I. II, in his commata poſt ακουοντων & ειναι.

εξηκειν) εξηειν Askew. ουκω εξελειν Arch. Adpoſitum erat lib. II, 139 ὡς ων ὁ χρονος ὁυτος εξηιε, huc ex Askew. minime. Scriptor ipſemet lib. II, 111 ὡς εξηκει τε οἱ ὁ χρονος. Sophocl. Philoct. 200 πριν ὁδ' ἐξηκοι χρονος. *Weſſeling.* Poſt εξηκειν comma Ald. Camer. I, II, in his poſt επος punctum, comma poſt ενενεμηνα.

και, ἑπταμηνα) duo iſta negligit Brit. Poſt εκτελεσασαι punctum Ald. Camer. I. II. poſt ω παι in his comma.

εγνω δε και αυτος) εγνω δε αυτος Αρ. Arch. Vind. εγνω δε και αυτος ὁ Αρ. Paſſion. Askew. olim ὁ αυτος Αρ. Non repudiavi a Mſſ. oblatum *Weſſeling* Poſt χρονον comma Ald. Cam. I. II.

ὡς ανοιη το επος &c.) ὡς ὁ καλως αν το επος εκβαλοι Arch. ὡς ανοιηιν τουτο το επος εκβαλοι Askew. poſtremum etiam Paſſion. & Vindob.

Antea ex Ald. *εκβαλλοι*. — *ὡς ανοιη το επος* sanum non praesto. Arch. *ϑ καλως* videri repetitum potest ob *αυτον ϑ καλως ποιειν*, superius depositum, alioqui edito multo suavius; habet certe *ὡς ανοιη* acerbissimam criminationem, quam Valkenarii *ὡς αγνοιη* eleganter minuit. *εκβαλοι* cui doctissimi viri primas dederunt, dubio nunc exemtum. Congruit Pindar. Pyth. Od. II, 148 *αδυνατον δ' επος εκβαλειν κρατιστον*— *Wesseling*. In his cum viro docto scriberem *εκβαλοι*· praeterea vulgatae voci praeferrem *αγνοιη*. Aeschylus in eundem sensum dixit *εκβαλειν επη* in Agam. 1672. Quid usu distent *ανοια* & *αγνοια* ex iis satis liquet, quibus libello de Sacrificiis finem imponit Lucianus: *ταυτα — δεισθαι μοι δοκει — Ἡρακλειτϑ τινος η Δημοκριτϑ, τϑ μεν γελασομενϑ την ανοιαν αυτων, τϑ δε την αγνοιαν οδυρομενϑ*. Aristoni dictum imprudenter exciderat *αγνοιη* vel *αἰδρηΐη*, ignoranti, quod vel ex Homero discere potuisset, Eurystea Sthenelo natum eruente *πλιτομενον εοντα*, cum matri *ὁ ἑβδομος εἰζηκει μεις*. Postea Agidi, cuius uxore Timaea paullo familiarius Alcibiades fuerat usus, simile quid filio nato dicenti, *ανοια* potius imputari potuit. *Valkenar.* Post *τϑτο* punctum Ald. Camer. I. II.

σεωϋτϑ) *ἑωϋτϑ* Arch. Vind.

παντα) abest a Medic. Passion. Ask. Post *ανοφορβων* comma Ald. Camer. I. II, idem in his post *λεγϑσι*.

αἱ γυναικες) desit *αἱ* Arch. Vindob. Post *ἡ μεν* comma Ald. Camer. I. II.

ad

ad Cap. LXX.

Poſt τε τα & Ηλιν commata Ald. Cam. I. II.

φας) φησας Arch. Vindob.

πορευεται) πορευεσθαι Arch. Poſt εδιωκον punctum Ald. Camer. I. II.

επιδιαβαντες δε) επιβαντες Medic. Askew. Paſſion. Juſtum eſt vulgatum, Gronovio memoria fraudem inſtruxit: Sic lib. 4, 122 οἱ Περσαι επιδιαβαντες εδιωκον. *Weſſeling.*

ἁπτοντο) Medic. Askew. Paſſion. reliqui cum Ald. ἁπτονται. Ferre ἁπτοντο, ſi conatus intelligatur, poſſum: manus enim tantum profugo iniiciebant, minime, interpellantibus Zacynthiis, abducturi. *Weſſeling.*

αυτον απαιρεονται) Arch. Vind. alii cum Ald. αυτε. Blanditur autem θεραποτας αυτον απαιρεονται, ex Homeri ſtudio propagatum: Μητε συ τονδ', αγαθος περ εων, αποαιρεο κερην Il. α. 275. Librariis ex inſolentia diſplicuit. *Weſſeling.*

ε γαρ) Medic. Arch. Askew. Paſſion. antea ex Ald. εδε γαρ. Poſt ὁ δε comma Ald. Camer. I. II.

τε αυτεν μεγαλωσι) τε deeſt Arch. Vindob. qui ambo μεγαλως tantum.

πολις) Arch. πολιας Ald. & alii. Poſt εδωκε punctum Ald. Camer. I. II.

γινωμησι) πραξησι Brit.

Ολυμπιαδα) Vind. Paſſion. Askew. Arch. ora Stephan. Olim Ολυμπια ex Ald. Neminem Ολυμπια morabuntur; Miltiades Ολυμπια ανηρηκως — τεθριππω deſcriptus fuit c. 36. Νικαν Ολυμπια in Marmoribus priſcorumque ſcriptis

ad Cap. LXIII.

δη) omittitur in Arch. Vind.

δευτερην) Paſſ. Vind. olim δευτεραν, poſt αποπεμψαμενος punctum Ald. Cam. I. II.

τετον δη τον) Paſſ bene, aberat Ald. & recte δη. Poſt γεγονε punctum Ald. Cam. I. II.

χρονον τω ηγαγετο) Arch. Vind. Brit. Pariſ. A. B. Ald. poſt χρονον & τω commata Ald. Camer. I. II. χρονον εξ ὁτε ηγαγετο Med. Paſſion. Ask. nulla cauſſa. Valkenario videretur interpretamentum genuinae voculae τω, quam Valla legit.

επι δακτυλων) optime Arch. Vindob. Paſſ. Med. Ask. Brit. Valla. Antea cum Ald. επι δακτυλω.

συμβαλλεομενος) συμβαλλομενος Vind. Arch.

απομοσας) απομωσας Ald. Cam. I. II.

τοπαραυτικα) παραυτικα Arch. Vind. Paſſ. Ald. in quo punctum poſt vocem.

ὁ δε παις αυξετο) ὁ τε παις Arch. & αυξετο Ask. ſine augmento, ſicuti c. 132. ηὔξετο ceteri cum Ald. poſt μετεμελε colon Ald. Camer. I. II, punctum habent poſt δια τοδε, comma omittunt poſt τετεων.

Αριφωνι) Abeſt Arch. non Euſtath. ad Homer. p. 1567, 55 quem & p. 1116, 62 vide.

τη Σπαρτη) deeſt τη Arch. Paſſ. Ask.

ad Cap. LXIV.

Poſt προϊοντος comma Ald. Cam. I. II, in his poſt απεθανε colon, poſt Δημαρητος δε comma.

εδεε δε, ὡς εοικε, αναπυσα) εδεεν ὡς οἱ καὶ απισα Arch.

καταπαυσαι) παυσαι idem & Vind.

δια

διὰ τα) Fuiſſe olim καὶ διὰ τα —, aut ſimile quidqiam, in ſuſpicionem Reiskio incidit: neque enim unum indicari, quae in regni amittendi periculum Demaratum coniecerit, cauſſam. Offenſus ſane erat Cleomeni ob illa, quae recenſentur. Id hic διεβληθη, & lib. 5. 35 καὶ Μεγαβατη διαβεβλημενος — Eurip. Hecub. 863 Ἀχαιοις ει διαβληθησομαι· & Iphig. Aul. 1372 μη διαβληθης ϛρατω. Qua in dictione, ut antea ſignificatum, lapſus vertentium eſt creberrimus. Vid. Duker. in Thucyd. VIII, 82. *Weſſeling.* Poſt διὰ τα comma, poſt μεγαλως punctum Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXV.

τȣ Ἀγιος) Vitioſum nomen eſt. In familiae Leutychidis ſerie lib. 8, 131 Λευτυχιδης ὁ Μεναρεος τȣ Ἡγησιλεω. Avus ergo ſermone Spartano Ἀγησιλαος· quem eundem agnovit Demaratus, quippe filius Ariſtonis, nepos Ageſilai. Video equidem Ariſtonem τον Ἀγησικλεȣς ſcribi in Pauſania lib. 3, 3 male, niſi fallor. Hinc conſequens, ut fratres fuerint patrueles Leutichides & Demaratus. Poteſt tamen hoc in coniectura manere; nam quae Gronovius ad Agidem hunc protegendum lib. 7, 204 adſcripſit, non bene, qui meus eſt ſtupor, adſequor. *Weſſeling.*

οικιης της αυτης) της αυτης οικιης Paſſion. Askew.

τω Δημ. μαλιϛα) μαλιϛα τω Δημ. Ask. poſt γεγονως comma Ald. Cam. I. II.

αρμοσαμενȣ) ἁρμοσμενȣ Vind.

Περ-

Digitized by Google

Περκαλον) *Permala* Valla, unde de Pauw Περκαλην nullo iure fingit.

Λευτυχιδεα) Λευτυχιδην Arch. Poſt αἰρπασας comma Ald. Cam. I. II, idem in iisdem poſt προθυμιης.

κατωμνυται) κατομνυται Arch. quod multo uſitatius.

Δημαρητε) Δημαρητω Paſſion. Askew.

ϑκ ἱκνεομενως) Suidas ϑκ ἱκνεομενως, ſed mendoſus, ex hoc loco habet. Brevi ſequetur ϑτϑ ἱκνευμενως, quod cur priore peius iudicaverit H. Stephan. in Recenſ. voc. Herod. cauſſam non exputo, quandoquidem comma praefert Jonicum. Gloſſae Mſſ. ex quibus Corinthus, ϑ προσηκοντως, ϑ καθηκοντως exponunt, neque Heſych. ſuum ἱκνϑμενως aliter. Stephan. adi & c. 86 huius Muſae. *Weſſling* In Gloſſario redditur & in libello de Dialectis, ϑ προσηκοντως. *Rex legitimus* eſt, ες τον ἱκνεεται εχειν (την βασιληιην) VI. c. 57. Quinam ἱκνεομενως cenſerentur Spartae βασιλευειν Cragius oſtendit de R. L. II. c. 2. Herodoteum ἱκνεαμενως tractavit H. Stephan. in Voc. Herod. Recenſ. p. 328. Conf. Foeſii Oecon. Hippocr. in ἱκνευμενος χρονος. In Oraculo apud Demoſth. p. 609, 103 pro ενιχϑμενα ἀμερειτελειν τϑς ποϑ. κατα τα ϑγημενα, corrigendum cenſeo: [τα πατρια τοις ἀποφϑεμενοις] εν ἱκνϑμενα ἀμερα τελειν τϑς ποϑηκοντας. κατα τεταγμενα. *Valken.*

κατωμοσιην) Euſtath. exſcripſit ad Homer. p. 1660, 51. Poſt επος & το commata Ald. Camer. I. II, in his colon poſt γεγονεναι.

συμβαλλεομενος) συμβαλομενος Arch. Vind. συμβαλομενος ora Stephan.

απω-

απωμοσε) απομοσε Arch.

ακ ἐωϋτȣ) Medic. Askew. Paſſion. ceteri cum Ald. plenius ακ ἐωϋτȣ μιν ειναι. Poſt Δημαρετον comma Ald. Cam. I. II.

κεινȣς) Arch. Askew. Paſſion. Vind. Antea cum Ald. εκεινȣς.

ετυγχανον) ετυχον Arch. Vindob. poſt εοντες comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXVI.

ει Αριφωνος) Medic. Arch. Paſſion. Askew. in Ald. & aliis ει αρα Αριφωνος. poſt μεγιστον punctum Ald. Cam. I. II.

Περιαλλαν) Περιαλλον & mox Arch. poſt αναπειθει & τα commata Ald. Cam. I. II.

εβȣλετο) Medic. Arch. Vind. Paſſion. Askew. Stephan. ora. Olim cum Ald εβȣλευετο.

ἐτω δη ἡ Πυθιη τȣτο ἡ Πυθιη Arch. Poſt παιδα punctum Ald. Camer. I. II, in queis poſt χρονω comma.

αναπυϛα) αναπειστα Ald. Vid. Stephan. Voc. Herodot. recenſ. poſt ταυτα colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXVII.

Poſt βασιληϊης comma Ald. Camer. I. II, idem ponunt poſt Μηδȣς & poſt ηρχε.

αἱρεθεις αρχην) αἱρεθεις εις αρχην Euſtath. in Homer. p. 522, 13. Euſtathii additamento carent ſchedae, neque delectatur Herodotus. *Weſſeling.*

ησαν μεν δη γυμνοπαιδιαι) ησαν δε γυμπ. Arch. Vindob.

θεωμενȣ δε) Dederat forſan ἡγεομενȣ· id eſt,

Digitized by Google

cum eſſet των χορων ἡγεμων, ſive χοροποιος· fuiſſe αρχοντα monſtrant vicina, ηρχε αἱρεθεις αρχην, &, οποιον τι εστι το αρχειν. Huius Laconici feſti moderatorem χοροποιον vocat Plutarch. T. 2. p. 208. C. Vid. Hemſterh. in Ariſtoph. Plut. p. 331, 332 de eodem feſto loquens Soſibius ap. Athen. XV. p. 678. B. τους προτατας memorat των αγομενων χορων εν τη εορτη ταυτη. Non puerorum tantum, ſed & virorum chorum in hoc fuiſſe feſto liquet ex Xenoph. Ελλην. VI. p. 349, 14. vid. Meurſii Orcheſtr. in Γυμνοπαιδια, & Ruhnken. ad Timaei Lex. p. 54. *Valken* Poſt ὁ Λευτυχιδης abeſt comma Ald. Cam. I. II.

και λασθη) Deficiunt haec duo in fragm. Pariſ. prave. Philaenidis nomine Aeſchrion Samius ap. Athen. VIII, 3. p. 335. D. Μη μ' ὡ ματαιε ναυτα — χλευην τε ποιευ και γελωτα και λασθην· pro quo Anthol. lib. 3, 10. p. 323 και γελωτα και λεσχην, non quidem inſuaviter, tamen ex ſcholio. Magnus animadverſor λασθην hinc & ex Suida declaravit, pariterque Ez. Spanhem. Diſſert. de Num. Uſ. XIII. p. 522. *Weſſeling.*

ειρωτα) Arch. Vind. Paſſion. Askew. Ante ηρωτα cum Ald.

αρχειν) Citat Euſtath. ad Hom. p. 235, 14.

επειρωτηματι) Vindob. Arch. recte. Prius επερωτηματι cum Ald. Poſt πεπειρησθαι comma Ald. Camer. I. II, idem in his poſt ταυτην & poſt παρασκευασαμενος.

βων) βεν Paſſion. Askew. Vindob. contra Jonum morem.

ad

ad Cap. LXVIII.

Poſt μητρι comma, poſt τοιαδε colon Ald. Camer. I. II.

αληθηίην) αληθειην Arch. Vind Poſt Αρισωνα punctum Ald. Camer. I. II, in his poſt οἱ δε comma.

ελθειν) Stephan. margo, cum Askew. Paſſion. Vind. Arch. optime. Vulgo cum Ald. εσελθειν. Duas literas male repetitas, & genuinum arbitror, quod margo praebet Stephan. φαυι σε ελθειν παρα των οικετεων τον ονοφορβον· quomodo legitur in proximis, & ſaepius alibi, forſan etiam olim poſitum II, 112 eodem ſenſu, quo dixit Aeſchylus ασσον ιεναι, in Ὁπλων κρισει, non intellectum Stanleio, Ἀλλ' Αντικλειας ασσον ηλθε Σισυφος· ap. Schol. Sophocl. Aiac. 191, Anticliam propius acceſſit, vel tetigit Siſyphus; ex iſthoc contactu natum ferebat Ulyſſem Aiax. Quae vectorem nondum tulerat triremis virgo illinc venuſte dicitur Ariſtoph. Equit. 1303, ητις ανδρων· ασσον εκ εληλυθει. *Larcher.* Poſt παιδα punctum Ald. Camer. I. II.

Εγω δε σε ων &c.) εγω ων σε Vindob. Arch. Paſſion. tum μετερχομαι των θεων iidem & Medic. Askew. Pariſ. A. B. antea μετερχομαι προς θεων cum Ald.

τωληθες) το αληθες Arch. Vind. punctum poſt vocem Ald. Camer. I. II.

επερ πεποιηκας) ſatis bene Arch. Vindob. prius ει tantum cum Ald.

εν Σπαρτη) Abſunt iſta duo Arch. Vind. poſt ενην punctum Ald. Cam. I. II, in his comma poſt ὁ μεν.

Digitized by Google

ad Cap. LXIX.

Poſt ἡ δε, comma, poſt τοισδε colon Ald. Camer. I. II.

τωληθες) το αληθες Arch. & mox ὡς ηγαγετο tantum. Poſt πρωτης comma Ald. Camer. I. II, in his comma poſt το μεν, punctum poſt οιχωκεε.

εἰρωτα) Arch. Vind. Paſſion. Askew. ηρωτα olim cum Ald. poſt ὁ comma Ald. Camer. I. II, punctum in his poſt εκεινον, comma poſt ὁ δε.

ϗκ ὑπεδεκετο) Corrigit docti viri coniectura ϗκ απεδεκετο, quod haud ſcio an vulgato praeferri debeat. Supra Democedes III, 130 ὁ δε ϗκ ὑπεδεκετο, cum negaret ſe noſſe. Portus utrumque iure compaarvit. *Weſſeling.* Poſt κατωμνυμην comma deſit Ald. Camer. I. II.

απαρνευμενον) απαρνευομενον Arch. voluit απαρνευμενον, quod probum, antea απαρνεομενον cum Ald.

ολιγον γαρ τι) ολιγω Pariſ. A. B. Paſſion. Medic. quod editum exſtat lib. 8, 95, ubi Arch. & alii ολιγον τι προτερον. Sed in talibus crebra mutatio. *Weſſeling.* Poſt ελθοντα comma Ald. Camer. I. II, idemque poſt ἡρωϗ.

αυλεισι) αυλησιν Arch. errans. Poſt ἱδρυμεϗ punctum, poſt το comma Ald. Cam. I. II.

Ασραβακϗ) Arch. Vindob. Valla, in aliis Ασροβακϗ & denuo. Diligentiae debemus Pauſaniae lib. 3, 16. p. 248 Ασραβακϗ καλϗμενον ἡρωον. Clem. Alex. Protrept. p. 35 itidem Ασραβακος. Belle ergo Valla & ſcripti. *Weſſeling.*

ανειρεον) ανειρεατο Arch.

ϗχεις) Arch. Vind. Askew. Paſſion. Valla, ora

Digitized by Google

ora Stephan. prius erat ex Ald. εχει. Poſt πυθεσθαι punctum Ald. Camer. I, II. ὁσον και εβελεο Arch. Vind.

και τοι) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Ald. optime; και σοι Medic. Askew. Poſt Αριςων punctum Ald. Camer. I. II, poſt τη ante δε comma in iisdem.

αυτος) deeſt Vind. Arch dubitat Valkenarius, legendumne ſit αυτος ὁ Αριςων, an hic rectius ſit ὁ αυτος Αριςων, ut ſit, *idem Ariſton*, velut ἑτερος ηδη και ϗχ ὁ αυτος ετι ων τη προτερα γνωμη.

αυτω συ ηγγελθης) Medic. Askew. Paſſion. In ceteris & Ald. αυτω ηγγελθης· praeterea ηγγελθη ſcribitur in Medic.

γεγενημενος) γενομενος Ald. Camer. I. II, in his commata poſt ακουοντων & εναι.

εξηκειν) εξηειν Askew. ϗκω εξελειν Arch. Adpoſitum erat lib. II, 139 ὡς ων ὁ χρονος ϗτος εξηιε, huc ex Askew. minime. Scriptor ipſemet lib. II, 111 ὡς εξηκει τε οἱ ὁ χρονος. Sophocl. Philoct. 200 πριν ὁδ' ἐξηκοι χρονος. *Weſſeling.* Poſt εξηκειν comma Ald. Camer. I, II, in his poſt επος punctum, comma poſt εννεαμηνα.

και, ἑπταμηνα) duo iſta negligit Brit. Poſt εκτελεσασαι punctum Ald. Camer. I, II. poſt ω παι in his comma.

εγνω δε και αυτος) εγνω δε αυτος Αρ. Arch. Vind. εγνω δε και αυτος ὁ Αρ. Paſſion. Askew. olim ὁ αυτος Αρ. Non repudiavi a Mſſ. oblatum *Weſſeling* Poſt χρονον comma Ald. Cam. I. II.

ὡς ανοιη το επος &c.) ὡς ϗ καλως αν τα επος εκβαλοι Arch. ὡς ανοιηιν τϗτο το επος εκβαλοι Askew. poſtremum etiam Paſſion. & Vindob.

Antea ex Ald. εκβαλλοι. — ὡς ανοιη το επος ſa-num non praeſto. Arch. ϑ καλως videri repeti-tum poteſt ob αυτον ϑ καλως ποιειν, ſuperius depoſitum, alioqui edito multo ſuavius; habet certe ὡς ανοιη acerbiſſimam criminationem, quam Valkenarii ὡς αγνοιη eleganter minuit. εκβαλοι cui doctiſſimi viri primas dederunt, dubio nunc exemtum. Congruit Pindar. Pyth. Od. II, 148 αδυνατον δ' επος εκβαλειν κρατιον — *Wiſſeling.* In his cum viro docto ſcriberem εκ-βαλοι· praeterea vulgatae voci praeferrem α-γνοιη. Aeſchylus in eundem ſenſum dixit εκβα-λειν επη in Agam. 1672. Quid uſu diſtent ανοια & αγνοια ex iis ſatis liquet, quibus libello de Sacrificiis finem imponit Lucianus: ταυτα — δεισθαι μοι δοκει — Ἡρακλειτϑ τινος η Δημοκριτϑ, τϑ μεν γελασομενϑ την ανοιαν αυτων, τϑ δε την α-γνοιαν οδυρομενϑ. Ariſtoni dictum imprudenter exciderat αγνοιη vel αϊδρηϊη, ignoranti, quod vel ex Homero diſcere potuiſſet, Euryſtea Sthene-lo natum eruente ηλιτομηνον εοντα, cum matri ὁ ἑβδομος εἰσηκει μεις. Poſtea Agidi, cuius uxo-re Timaea paullo familiarius Alcibiades fuerat uſus, ſimile quid filio nato dicenti, ανοια po-tius imputari potuit. *Valkenar.* Poſt τϑτο pun-ctum Ald. Camer. I. II.

σεωϋτϑ) ἑωϋτϑ Arch. Vind.

παντα) abeſt a Medic. Paſſion. Ask. Poſt ενοφορβων comma Ald. Camer. I. II, idem in his poſt λεγϑσι.

αἱ γυναικες) deſit αἱ Arch. Vindob. Poſt ἡ μεν comma Ald. Camer. I. II.

ad

ad Cap. LXX.

Poſt τε τα & Ηλιν commata Ald. Cam. I. II.

φας) φησας Arch. Vindob.

πορευεται) πορευεσθαι Arch. Poſt εδιωκον punctum Ald. Camer. I. II.

επιδιαβαντες δε) επιβαντες Medic. Askew. Paſſion. Juſtum eſt vulgatum, Gronovio memoria fraudem inſtruxit: Sic lib. 4, 122 οἱ Περσαι επιδιαβαντες εδιωκον. *Weſſeling.*

ἁπτοντο) Medic. Askew. Paſſion. reliqui cum Ald. ἁπτονται. Ferre ἁπτοντο, ſi conatus intelligatur, poſſum: manus enim tantum profugo iniiciebant, minime, interpellantibus Zacynthiis, abducturi. *Weſſeling.*

αυτον απαιρεονται) Arch. Vind. alii cum Ald. αυτε. Blanditur autem θεραποτας αυτον απαιρεονται, ex Homeri ſtudio propagatum: Μητε συ τονδ', αγαθος περ εων, αποαιρεο κερην Il. α. 275. Librariis ex inſolentia diſplicuit. *Weſſeling.*

ε γαρ) Medic. Arch. Askew. Paſſion. antea ex Ald. εδε γαρ. Poſt ὁ δε comma Ald. Camer. I. II.

τε αυτεν μεγαλωσι) τε deeſt Arch. Vindob. qui ambo μεγαλως tantum.

πολις) Arch. πολιας Ald. & alii. Poſt εδωκε punctum Ald. Camer. I. II.

γνωμησι) πραξησι Brit.

Ολυμπιαδα) Vind. Paſſion. Askew. Arch. ora Stephan. Olim Ολυμπια ex Ald. Neminem Ολυμπια morabuntur; Miltiades Ολυμπια ανηρηκως — τεθριππω deſcriptus ſuit c. 36. Νικαν Ολυμπια in Marmoribus priſcorumque ſcrip-

Digitized by Google

ptis frequentatur. At optimae hic notae codd. Ολυμπιαδα ανελομενος & IX. 32 νικαν Ολυμπιαδα Aldus aliique, tum VI. 125 Ολυμπιαδα αναιρεεσθαι. Quae quidem mendosa & syllaba iusto auctiora profiteri vereor, praesertim quia c. 103 equae τρεις Ολυμπιαδας ανελομεναι. Herculesque praeterea, Olympici certaminis auctor, Ολυμπιαδα δ' εσασεν Ηρακλεης Pindaro Olymp. II, 5 cuius μια δ' εκπρεπης Διος Ολυμπιας, videlicet νικη Python. VII, 14 rem in vado locaret, nisi gignendi casu Ολυμπιας editum spectaretur. Herodoti animo νικη Ολυμπιας obversata videtur. *Wesseling.* Dum Valla scribebat *Olympiadem palmam* reportasse, legisse videtur, quod margo praebet Stephan Ολυμπιαδα· alterum quidem saepius apud alios, & supra legitur VI, 36. Sed Herodoteum est Ολυμπιαδα αναιρεεσθαι vel ανελεσθαι, sive νικαν, nempe νικην, VI. c. 125. IX. c. 32. L. VI. c. 103. Cimoni Ολυμπιαδα ανελεσθαι τεθριππω συνεβη· atque iisdem equabus secundam tertiamque dicitur ανελομενος Ολυμπιαδα· prope Cimonem autem sepultae narrantur equae, αι τρεις Ολυμπιαδας ανελομεναι· illinc Aeliano de N. A. XII, 40 restituit Jac. Perizon. τας ἱππους τας τρεις Ολυμπιαδας ανελομενας· pro τας τρεις Ολυμπια· ubi scribi quoque potuit τας τρις Ολυμπια ανελομενας· ipse etiam Herod. habet Πυθια ανελομενος, VII, 122. Pythicis ludis victores eximie dicebantur την δαφνην ανελεσθαι· Olympicis, ανελεσθαι τον κοτινον· prout loquitur aliquoties Pausanias; apud quem VI. p. 470. F pro Ολυμπιαδι scribendum est Ολυμπιατι· dicebatur enim νικαν Ολυμπιασι (vel εν Ολυμπια) vel Ολυμπια. Attigerunt Hemsterhusius

Digitized by Google

ſterh. ad Lucian. p. 107 & Bentlej. in Ariſtoph. Plut. v. 583. *Valken.* Poſt ανελομενος comma Ald. Camer. I. II.

προσεβαλε) προσελαβε Paſſion. de correctione, & Arch. Vind.

ad Cap. LXXI.

Poſt Ζευξιδημος punctum, poſt τον comma Ald. Camer. I. II.

Σπαρτιητεων μετεξετέροι Κυνισκον) Κυνισκον μετεξετεροι Σπ. Paſſion. Askew. Arch. qui poſterior Κυνικισκον. Poſt ὁ Ζευξιδημος comma Ald. Camer. I. II.

λιπων) καταλιπων Arch. Vind. & Paſſion. ex emendatione.

Διακτοριδεω) Διακτοριεω Arch. Poſt της οἱ comma Ald. Camer. I. II, in quibus poſt ἑδεν punctum, & comma poſt θυγατηρ δε & poſt την.

ad Cap. XLXII.

Δημαρητω) Δημαρητῳ Arch.

χειρι διπλη) Valla liberaliter, *quum ſederet utraque manu pecuniam tenens*; oportuerat, *quum inſideret ambabus manibus pecuniae*, quod merito, inſulſus ne foret, noluit. Non ſane dubitandum, quin χειρ διπλη necti poſſit, ſicuti alia in re iungitur a Sophocle Antig. v. 14. Sed quid tandem χειρ αργυριῳ & διπλη quidem? Fac utramque numis oppletam argenteis, oſtenduntne id Graeca? & quantula haec pecuniae portio ad regem corrumpendum? tum επικατημενος χειρι — qui conveniet? Pinge vero XEIPI. ΔΙΠΛΕΗι, & vitioſae lectionis patefiet origo. Finxerunt boni homines χειρι διπλη, cum po-

tuiſſent ad Scriptoris mentem επικατημενος χειριδι πλεη αργυριε, *inſidens manicae pecunia plenae.* Sic procedit ſermo, monſtratque veritatem inesſe εδωροδοκησε αργυριον πολυ. Non poſtulabitur, credo, ut χειριδα πλεην exemplis firmem, ſiquidem utrique uſus conſtat. Pauſanias corruptelae auctores Aleundas, Theſſalorum nobiliſſimos, indicavit III, 7. p. 221. *Weſſeling.* Cuius veriſſimae emendationi quis calculum non adiiciet? Probavit eam recepitque Larcherius.

Poſt ὑπαχθεις punctum Ald. Cam. I. II.

οἱ κατεσκαφη) 8 Arch. & mox cum Vind. εν Τεγεη.

ad Cap. LXXIII.

ευωδωθη) ωδωθη Medic. Paſſion. Askew. Brit. Servo integrum, ſupra χρηστως ὁδεται IV, 139 tuitus. ὡδωθη non mihi ſatis ſententiae videtur facere. Recordor bene Sophoclei Oed. Col. v. 487 εμοι μεν ουκ ὁδετα in negotiis, quae abſolvi non queunt, ουκ αινυσα, ουδ βαδισεα. De rei vero ſucceſſu fauſto ibid. v. 1500 Σφωϊν δ' ευοδοιη Ζευς. Philo Jud in Joſeph. p. 548. A. ἑως μεν γαρ τα κατα την πολιτειαν ευοδεται πραγματα αυτω, verbis huic loco accommodatis. Idem p. 557. A. αλλ' ουκ εισαπαν ευοδεται κακια. Plura non congeſto. *Weſſeling.*

Λευτυχιδεα) Λευτυχιδην Arch. poſt εχων punctum Ald. Camer. I. II, in quibus comma poſt ὧτω δη.

εδικαιευν) εδικευν Arch.

πλειστ8) πλειστες idem.

και αλλες) Medic. Askew. Paſſion. Vind. Arch. antea cum Ald. ηγον αλλες τε και, comma poſt

poſt τε Ald. Camer. I. II, in quibus poſt Αριστοκρατεος punctum.

εσχον) εχον Ald. Camer. I. II. εχον Arch. Vind. Paſſion.

ες γην την) ες την Αττικην Arch. Vindob. Thom. Mag. in παραθηκη.

παρατιθενται) Idem Thom. Medic. Askew. Paſſion. alii κατατιθενται vid. Gronov. qui, alibi uſurpat ſimplex τιθεμαι, inquit, ut notum eſt: nunc praefert compoſitum, ut proprior ſit voci, quam in hac cauſa elegerunt Latini, *deponere?* Non fugillo; ſed egregie optimus Mſ. παραθηκην παρατιθενται, ut & nomen & verbum ſit eiusdem formae, prout alibi πεμπην πεμπειν, αρχην αρχειν. Hoc libro in fine: δικας διδοναι ταυτας τας αν αυτοι Αθηναιοι δικασωσι. Hoc enim illi in mente fuiſſe patet ex c. 86, ubi bis dicit παραικαταθηκην, quo decompoſito iam vitavit uti. — Haec *Gronov.* Ex Med. mutatum reſtituerem κατατιθενται ες τας εχθιστας. *Depoſitum* την παρακαταθηκην, alibi quoque παραθηκην dixit IX, 44. VI, 86. Hic vox iſta potuerat etiam omitti. Κατατιθεσθαι eadem ſtructura Thucydidi praefertim frequentatur: III. c. 28, ſupplices Taches κατατιθεται ες Τενεδον, in Tenedum mittit cuſtodiendos: c. 72 illos κατεθεντο ες Αιγιναν· ſimiliter c. 102. IV, c. 57. V, c. 61. c. 84. VIII, c. 3. Xenoph. Hellen. I. p. 255, 23. Chalcedonii την λειαν απασαν κατεθεντο ες τας Βιθυνας Θρακας· ad vicinos omnem praedam mittunt cuſtodiendam velut depoſitum. *Valkenar.*

ad Cap. LXXIV.

Poſt Κλεομενεα abeſt comma Ald. Cam. I. II.

υπεν

ὑπεξεσχε) Suidas exſcripſit in voce, nonnihil aberrans, ubi Dionis illud προ της δικης ὑπεξεσχεν idem eſt, quod Athenis dicebatur εκ ὑπεμειναι την κρισιν, vel τον αγωνα. Cleomenes ὑπεξεσχε ες Θεσσαλιην, furtim ſe ſubduxit, abiitque in Theſſaliam: ſupra Cliſthenes Athenis ὑπεξεσχεν, id eſt ὑπεξηλθεν & ὑπεξεση· pleno loquitur VIII, 132. *Valken.* In Arch. ὑπεξεχεα Vind. ὑπεξεχε. Poſt Θεσσαλιην punctum Ald. Camer. I. II.

ενθευτεν) Porphyr. citat ad Stob. Ecl. Phyſ. p. 130. *Weſſeling.* Potius Apollodorus in opere de Diis. *Valkenar*

Poſt Αρκαδιην comma Ald. Camer. I. II, in his punctum poſt σφι, & comma poſt αυτω τη.

η μεν) η μην Askew. quae & Reiskii conjectura.

αγινεων) αγινειν Porphyr. mox εξορκα Med. Askew. Vulgatum Paſſion Arch. Vind. Porphyr. Ald. Brit. Gronovius ob Florentinum εξορκα ſeriem hanc ſtatuebat προθυμος ων των Αρ. — εξωρκετο Στυγος ὑδωρ, mutilans & addens pro voluptate. Sed omnes libri προθυμος ην· neque εξορκασθαι Noſtri uſu tritum, tolliturque το ante Στυγος ὑδωρ praeter morem: tum participium, namque eo in numero eſt εξορκων, non infinitivus, quae Reiskii opinio, magna codd. optimorum concordia munitur. Equidem προθυμος ην — αγινεων recte de Scriptoris conſuetudine, notata lib. I, 77. *Weſſeling.* Ex Apollodoro, ſive Porphyrio, Stobaei meliorem eruit vulgata lectionem vir ſummus in diſſ. Herod. p. 115 mihi viſus fuerat Herodotus ſcripſiſſe: ες Νωνακριν πολιν προθυμος ην των Αρκαδων τας προεξεω-

τας

Digitized by Google

τας αγινεων εξορκεν το Στυγος ὑδωρ· atque ita legiſſe Valla. Iſta certe προθυμως ην infinitivum poſcunt, aeque ac προθυμος εχω· quod in Plutarchi Gryllo p. 986. E. reſtituendum cenſeo, αλλα μη εχω προθυμως ακροασθαι. Egregia reddi poterit Alcinos ſententia Iſagog. in Platon. c. 27, ſi ſic ſcribatur: ὁ δη ὑπο θεων ποτε αμελειται, ὁς αν προθυμως εθελη δικαιος γενεσθαι· pro vulgatis ὡσαν προθυμεισθαι θελει. *Valkenar.* Poſt ὑδωρ punctum Ald. Camer. I. II.

εινα ὑπο των Αρκαδων) εινα ὑπ' Αρκαδων Paſſion. Arch. Vind. Brit. Pariſ. A. B. Ald. Valla: ὑπο omittunt Medic. Askew. Ego neutrum requirerem, ſi abeſſent iſta codd. neutrum forte legit Euſtath. qui in Il. β. p. 228, 2 Ἡροδοτος, ait, φησιν, ὁτι Νωνακρις πολις Αρκαδιας, ενθα λεγεται εινα το της Στυγος ὑδωρ, ολιγον φαινομενον, ῥαζον εκ πετρας εις αγκος. Pauſan. 8. p. 634. F. ὑδωρ κατα τε κρημνε ῥαζει καλεσι δ' Ελληνες αυτο (non itaque ſoli Arcades, quod optime Gronov. animadvertit:) Στυγος ὑδωρ· p 635 το ὑδωρ το απο τε κρημνε παρα την Νωνακριν ῥαζον· quia urbes erant in Arcadia vicinae Νωνακρις & Φενεος, eidem dicitur p. 637 το προς Φενεω ὑδωρ, ὁ Στυγα ονομαζεσιν· ad eamdem rationem paullo poſt ap. Herod. vulgari debuerat προς Φενεω· ut recte ſcribit Caſaubon. ad Strabon. VIII. p. 597. *Valkenar.*

Poſt τοιονδε τι punctum Ald. Camer. I. II.

ες αγκος) Euſtath. ad Homer. p. 301, 18. Medic. Askew. Paſſion. Pariſ. A. *Larcher.* reliqui cum Aldo ες αγγος, bis. Praeclare *Gronov.* cui praeter Askew. & Paſſion. gravis auctor accedit Euſtath. Stygis aquam neque argenteum, neque

Digitized by Google

neque aeneum, neque ferreum vas poteſt ſuſtinere, ſed diſſilit & diſſipatur ap. Vitruv. lib. 8, 3, cuius itaque vulgatum αγγος materiae? Bene Euſtath. ad μισαγκειαν Homericam αγκος διὰ τὸ κ. ὁ βαθυς καὶ φαραγγωδης καὶ κοιλος τοπος p. 497, 13. *Weſſeling.* Poſt το δε αγκος comma Ald. Camer. I II, quod abeſt his poſt Νωνακρις, poſitum poſt εν τῃ.

της Αρκαδιης προς Φενεῷ) Suidas in Φενεος, ſed male; melius Euſtath. Homer. p. 985, 11. In Arch. Φενεῷ, uti oportet, non Φενεώ.

ad Cap. LXXV.

δεισαντες) δησαντες ora Stephan. ex Ald. in Arch. εν Σπαρτῃ δεισαντες επι τοισι αυτοισι.

αυτον) non eſt in Arch. Vind.

μανιη νεσος) Medic. Askew. Pariſ. B. Paſſ. ſed is correctorem expertus μανιης praefert, quomodo reliqui cum Ald.

ενεχραυε) Suidas iterum male, in v. Euſtathius ενιχραεν bis legit ad Homer. p. 579, 13. p. 1434, 11 mox το σκηπτρον omittunt Arch. Vind. Suidas nonnulla invertens το σκηπτρον agnoſcit, Euſtathius bis, quod properantior inſitiabatur Galeus. Poſſet ενεχραε Euſtathii blandiri, niſi eodem utrumque tenderet. Nicander Theriac. 277 οἱσι κεραεσσης Ουλομενοιο κακοεργον ενιχραυσει κυνοδοντα. *Weſſeling* Quod proſtat apud Suidam velut Herodoti, ενεχραυε το προσωπον τω σκηπτρῳ, non diverſam lectionem, ſed partem praebet interpretationis: patebit erroris origo ſic intermedia ſcribenti, quae videntur excidiſſe: ενεχραυε [ες το προσωπον το σκηπτρον, ηγουν επληξε] το προσωπον τω σκηπτρῳ· quo mo-

Digitized by Google

modo verba Herodoti interpretatur Euſtathius in Od. B. p. 79, 42 exhibens velut Herodoteum non iſto tantum loco, ſed bis terve etiam alibi, ανεχραεν, velut ad Il. ε. p. 440, 12 ad Il. π. p. 1082, 23. Utrumque reperitur apud Homer. χραω & χραυω· hoc quidem propria *ſtringendi* virtute in Il. ε. v. 138, ubi χραυση recte redditur in Schol. αμυξη επ' ολιγον, του χρωτα επιξυση· alterum apud Apollon. Rhod. I, 283 Ταων ακροτατησιν επεχραον ηλιθα χερσιν· Schol. εθελησαντες αυτας πληξαι ματην επηνεγκαν τας χειρας. Homerea ſpectant gloſſae Heſychii, apud quem pro επεχραοντο ſcribendum: επεχραον, το επεβαρησαν. Illuc recte referuntur ab Euſtathio aliisque ζαχρηεις ανεμοι ſtringentes venti. *Valkenar.* Poſt σκηπτρον punctum Ald. Cam. I. II.

τα πρωτα τε) τα φυλακε τα πρωτα Paſſion. Askew. Poſt τα comma Ald Cam. I. II.

αυτις) αὖθις Arch. hinc λυθεις Paſſion. Poſt ποιησεις punctum Ald. Camer. I. II. Erunt fortaſſe, quibus τα μιν λυθεις Paſſion. ridebit, congruens Cleomeni εν ξυλω δεδεμενω, & mala ſervulo, ſi qua eippo exſolveretur, minitanti. Mihi proſeminatum ex αυθις cenſetur, cuiusmodi ΛΥΘΕΙΣ & ΑΥΘΙΣ confuſiones in ſuperioribus oſtendere memini. *Wiſſel.*

ἑωὐτον λωβωμενος) ἑωὐτω & ad marg. λαβεμενος, tum mox προεβαινε Arch. Reſpexit haec Longin. π. Ὑψ. c. 3'.

Poſt μηρων comma Ald. Camer. I. II.

ες τε τα) Paſſion. bene, deerat enclitica ab Ald. omiſſa. Poſt λαπαρας comma Ald. Camer. I. II, quae poſt απικετο colon habent, punctumque poſt τοιστω.

ὁτι

ὁτι) διοτι & ανεγνω Vind. Arch.

τα περι) ες τα περι cum Pariſ. A. B. Brit. Ald. recte ες Medic. Askew. Paſſion. damnarunt: poſt λεγειν punctum Ald. Camer. I. II.

μενοι) Abeſt Medic. Paſſion. Askew. Poſt κατεκοπτε punctum Ald. Camer. I. II.

το αλσος) Explicat Euſtath. p. 907, 31. Arch. habet εν απορια σχων, ex quo de Pauw format εν αωρια σχον. Valla vero vertit *lucum, quem in Argia occupaſſet*, ac ſi εν Αργεια σχων, uti Stephan. ſuſpicatur, legiſſet. Vulgatum praeſtat. εν αλογια ποιευμενος L. VII, 126 & Procop. B. Vand. I, 20 &c. *Weſſeling.*

ad Cap. LXXVI.

Ερασινον) Ερασεινον bis ex correctione Paſſion.

Στυμφηλιης) Arch. Vindob. Valla, bene. Στυμφαλιδος alii, cum Ald. contra dialectum. Commata poſt λεμνης & ταυτην in Ald. Camerar. I. II.

αφανες) αχανες Reiskii coniectura.

δων) Omittunt δε Vind. Arch. Poſt και ante ε abeſt comma Ald. Camer. I. II, in quibus εκαλλιερρεε, & punctum poſt πολιητας commaque poſt την ςρατιην.

κατηγαγε) Vind. Arch. cum Medic. Paſſ. Askew. Alii cum Ald. κατηγε malunt. Quae ſequuntur atrigit Euſtath. in Homer. p. 1227, 35 σφαγιασαμενοι legens. Idem de victima maiore, fluviis & mari immolata, p. 1236, 56. *Weſſeling.* Poſt Θυρεην punctum Ald. Cam. I. II.

Τιρυνθιην) Τυρυνθιην & mox Paſſion. poſt χωρην comma Ald. Cam. I. II.

ad

Digitized by Google

ad Cap. LXXVII.

Poſt εβοηθεον & ταυτα commata abſunt Ald. Camer. I. II, poſita ea poſt εν τετω & τω.

κεεται ἡ Σιπεια) κεεται Σιππεια ονομα Paſſ. κεεται Σηπεια ονομα Arch. Vind. Valla. ονομα & Askew. Praeſtetne haec vulgata loci ſcriptura, an Σηπεια, cum taceant veteres, non audeo aſſeverare. Eſt Arcadiae mons Σηπια in Pauſan. VIII, 16 a ſerpentibus nomen ſortitus: a *ſepiis* in littus eiectis Italiae *Sipus*, olim Σηπιος, απο των εκκυματιζομενων σηπιων, ni fallit Strabo VI. p. 435. Nobilis praeterea Σηπιας ακτη. infra lib. 7, 138. Quid ſi ob *ſepias* e mari fluctibus littorali loco adpulſas, hic Σηπιας aut Σηπειας titulus? *Weſſeling*

αντιοι) αντιον ora Stephan. Askew. Paſſion. Poſt Αργειοι comma Ald. Camer. I. II.

το επικοινα) poſt το comma Ald. Camer. I. II. επικοινη Arch Vind. Vid. lib. I, 216 & ſupra c. 19. Poſt Πυθιη comma Ald. Camer. I. II.

και Μιλησιοισι) Medic. Ask. Paſſion. Vind. Brit. In Ald. & aliis και τοισι Μιλησιοισι λεγον ὅτω conf. lib 2, 116. Oraculi tres priores verſus ſunt in Pauſania II, 20 & Suida in Τελεσιλλα. In Pauſania pro προτερον δε επι, corrigi debet προτερον δε ετι τον αγωνα τετον προεσημηνεν ἡ Πυθια. Sic ſaepiſſime loqui ſolet; cuius moris immemor Caſaubon. ad Polyb. p. 118 ſana docte tentabat. *Valken*

ὡδε) ὅτω Ald. Camer. I. II, quod Weſſeling. non annotavit.

Αργειοισιν) Αργειοισι in iisdem.

τριελικτος) Pariſ. A. B. Arch Vindob. Brit. Ald. Edd. αελικτος Medic. Paſſion. Askew.

Cur τριελικτος damnabile, & αελικτος plauſibile? Vocis inſolentia & novitas, difficiliorque explicatus me ad priſtinam retraxit. Eunapio apud Suidam talis ſerpens μυριελικτος οφις, quem gloſia, hiſtorici verbis inprudenter innexa, πολυελικτον explicat. Τριελικτον ὑδωρ dat idem Grammaticus in Μαιανδρος ex epigrammate. Quid multis? Nonnus Dionyſ. IX, 256 Αυχμηρας τριελικτον οφιν σπειρηδον ελειρας Ἡρπασε. — *Weſſeling.*

Poſt παρειχε punctum Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXVIII.

εγενετο) εγινετο Paſſion. Askew. Arch. Vindob. Punctum poſt Λακεδαιμονιων Ald. Camer. I. II, comma in his poſt κηρυγματος, colon poſt αυτεων, comma poſt καταφυγοντας.

περιιζομενοι) περιεζομενοι Paſſ. non male.

ad Cap. LXXIX.

τας εν τω ἱρω &c.) των Arg. τας εν τω ἱρω απεργμενας ita Arch. Paſſion. Askew.

φας) δε σφεας Arch. Vind. Abeſt comma poſt Πελοποννησιοισι Ald. Camer. I. II.

δη ων) Medic. Askew. Paſſion. Arch. Vind. δ' ων antea ex Ald.

εκκαλευμενος) Medic. Paſſion. Askew. recte. Ald. & alii εκκαλεομενος.

εκτεινε) Medic. Paſſion. Askew. Arch. Vindob. Ceteri cum Ald. απεκτεινε. Poſt γινομενα comma Ald. Camer. I. II, in quibus punctum poſt τεμενει, comma poſt αλσεος, quod non habent poſt εκτος.

γε δη) δε γε Arch.

επι,

Digitized by Google

επι δενδρος) Medic. Paſſion. ſoli: δενδρε ceteri cum Aldo. Nusquam alibi in Muſis επι δενδρος: maneat tamen. Euſtath. ex Lex. Ael. Dionyſ. ad Il. γ. p. 396, 22 λεγεται δ μονον δενδρον, αλλα και δενδρεον, και δενδρος, potiusque δενδρον videri quam δενδρος. Poſſunt ergo δενδρεα, toties Herodoti uſu frequentata, ex alterutro arceſſi. *Weſſeling.* Ante vulgatum επι δενδρε vix ſe tueri poterat: poſcebat uſus επι δενδρον· ut αναβηναι επι ναυν· εφ ιππον. επι δωμα. Commodum δενδρος hic ſubminiſtravit Medic. Δενδρεσι hic illic reperiri Jo. Pierſon. docuit ad Moerin p. 132. In exemplaribus ſuis Xenoph. δενδρος & δενδρει & δενδρη reperiſſe videtur Ael. Dionyſ. Euſtath. in Il. γ p. 300, 21 cuius obſervato non nominati H. Stephan. utitur Animadv. in Corinth. de Dial. p. 25. *Valkenar.* Poſt ποιευμενον comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXX.

των ειλωτεων) των deſit Arch. Vind. Poſt το αλσος punctum Ald. Camer. I. II.

των δε — αλσος) ſex haec non habet Paſſion. poſt των δε comma Ald. Camer. I. II.

των τινα) Medic. Paſſion. Askew. Arch. Vind. Alii cum Ald. των αυτομολων tantum. Poſt ὁ δε & εφη commata Ald. Camer. I. II, colon habent poſt ειπε.

η μεγαλως) η omittit Askew.

Αργος αἱρησειν) Arch. Vind. Paſſion. Askew. Medic. Vulgo ex Aldo interponebatur με.

ad Cap. LXXXI.

Punctum poſt Σπαρτην Ald. Camer. I. II.

Digitized by Google

αυτεων) αυτος Arch. Askew. Vindob.

φας) φασκων Arch. Vindob.

εκελευε) εκελευσε Vindob.

απαγοντας) Medic. Arch. Vindob. Paſſion. Askew. Olim ex Ald. απαγαγοντας levi diſcrimine, comma poſt vocem Ald. Camer. I. II, quae punctum poſt μασιγωσαι habent, idemque poſt εθυσε.

ad Cap. LXXXII.

Comma poſt δε μιν Ald. Camer. I. II.

μιν ἑλειν) μιν αυτο ἑλειν Ald. Camer. I. II, quod Weſſeling. non annotavit in his comma poſt ελεξε.

σαφηνεως) σαφηνισας ora Stephan.

εἰλε) εἱλον Askew. Medic. εἰλε Paſſ. Arch. Vind Brit. Pariſ. A. B. Ald. Valla: quos cum Weſſelingio non defero.

ταυτα ϗ δικαιειν) τα ϗ δικαιειν Arch. Vind.

οἱ εμποδων) οἱ abeſt Paſſion. Poſt ἑσηκε punctum Ald. Camer. I. II.

Poſt των ϛηθεων comma Ald. Camer. I. II. Citat Euſtath. ad Homer. p. ϛ13, 10.

αυτος) αυτως Arch. Valla.

ὁτι ϗκ) Medic. Paſſion. Askew. ceteri cum Ald. ὡς ϗκ, aeque commode. Poſt Αργος punctum Ald. Camer. I. II.

λαμψαντος) Med. Paſſion. Ask. olim cum Ald. εκλαμψαντος, tum εκ των δε Paſſion. Ask. poſt πεποιησθαι comma Ald. Camer. I. II, punctum habent poſt γενεσθαι.

οικοτα) Arch. ex dialecti more: olim εικοτα.

και απεφυγε) Arch. Vind. Pariſ. B. Brit. Ald.

Ald. rectiſſime. Conf. lib. 2, 174 adpoſita, διεφυγε Med. Paſſion. Askew. Si vel in aliis etiam inveniretur illud codd. reſtituerem tamen απεφυγε· ſequitur in hoc verbo uſum Herodot. receptum: VI, 14. Miltiades ſimiliter dicitur αποφυγων τῆς διωκοντας l. c. 174. Andocidi reſtituendum p. 16. 17 ει δε εγω αυτον αποφευξομαι pro αποφθεγξομαι. Antiphon. p. 115. 24 πολλας γραφας δικας δεδεμιαν εσχεν (corrigendum eſt εἰλεν) ἐτι δε — πλειῆς δικῶχθεις, δεδεπωποτ' αποφυγων — Demoſth p. 154. 183 γραφεις παρανομων απεφυγον. Ariſtoph. Veſp. 577. Thucyd. III p. 212. 34 eam in rem ut plura congerantur neceſſe non eſt. *Valken.*

ad Cap. LXXXIII.

εχηρωθη) Pariſ. B. Vind. Valla, Sylburg. εχειρωθη reliqui. Suum recuperabit Herodotus εχηρωθη, firmatum in Diſſ. Herod. p. 86. Haeret eadem menda in Solonis ſenario apud Ariſtid. T. 3. p. 398 uno de quinque & vigintl ab illo ſervatis ex poemate, quod condidit Solon εις ἑαυτον και την ἑαυτῆ πολιτειαν, quorum iſta leguntur ibidem ultima — ει γαρ ηθελον, Ἃ τοις εναντιοισιν ἡνδανεν τοτε. Αυθις δ' αὖ τοισιν ἀτερροις, δρασας, δια Πολλων αν ανδρων ἡδ' εχειρωθη πολις. Canter. Jam capta multis urbs fuiſſet a viris. Sed nec *a multis capta urbs* Graecis dicitur δια πολλων χειρωθηναι, neque is ſenſus illic congruit. Niſi σεισαχθειαν ſuam Solon introduxiſſet, civitas multis fuiſſet civibus viduata: hanc poſtulant, quae praeceſſere, ſententiam. Pro δρασας, δια, corrigerem δρασας κακα, ſed praeterea minime dubitanter: πολλων αν ανδρων ἡ

ερημωθη πολις· hoc alibi dicitur ερημωθη ἡ πολις ανδρων, velut in Aeneae Poliorcet. c. 14. *Weſſeling.* Correxit e Vallae latinis praefectus edit. Genev. 1618, adprobavitque D'Orvillio ad Charit. p. 102. Reiskioque. Nihil ea profecto ſcriptura melius certiusque, tametſi Αργος χερωθεν ανδρων apud Euſtath. ad Perieg. v. 364, p. 176 eodem enim, quod Tan. Faber docuit, in luto. Suidas εχηρωθησαν ανδρων, ερημωθησαν. Eunapius Exc. Hoeſch. p. 13 παντα ανδρων εχηρωσαν, ſed in Aedeſii vit. p. 38 τας αλλας χερωσας πολεις ανθρωπων, conſimili vitio: χηρωσας dederat. Homer. Il ε. 642 aemulatus, ſicut & Virgil. Aen. VIII. 571 tam multis viduaſſet civibus urbem. Mitto nunc Strabonem, Poetae verſum illuſtrantem L. 13. p. 891. *Valken.*

εσχον) εχον Arch Vind. Poſt αρχοντες τε comma, poſt διεποντες colon Ald. Cam. I. II.

επηβησαν) Vind. Valla: olim ex Ald. επεβησαν. Επηβησαν reſtituetur e codd. quod Vallam ſequutus Anglus expreſſerat interpres: vid. *les Eſſays de Critique ſur les Traduct. d' Herodote* p. 182. *Valken* Tangendum ες ὁ επηβησαν eſt, ex Vallae Latinis in Genev. edit. receptum prudenter, nec ſine quadam audacia. Aeſchyli VII. c. Theb. 671 ατ' εφηβησαντα πω h. e. ες ἡβην ελθοντα και νεανισκον γενομενον, conſilio auctoritatem dat. Quae quidem cum in promtu forent, miror, ſtupentque Pavius, d'Orvillius, Reiskius, in contemtu durare cuncta potuiſſe. *Weſſeling.* Poſt παιδες punctum Ald. Cam. I. II.

επειται σφεας) επει τε σφεας αυτοι Arch. Vind. επειται σφεας ἑτω Medic. Paſſion. Ask. reli-

reliqui ἔτοι, abeſt comma poſt σφεας Ald. Camer. I. II. Quum ἐπεβησαν οἱ — παιδες priſtinum vultum induerit, ἔτω ſtare non debuit. Malebat Pavius, ἐπειτα σφεας ἔτοι ἀνακτωμενοι, deinde ſervorum iterum facti domini, ὀπισω ες ἑωυτους τε Ἀργεος ἐξεβαλον, poſtea Argis eiecerunt propter ſe ipſos. Qua in coniectura deſidero multa, acquieſcens in codd. conſenſu, & Gronoviana interpunctione. Addo Plutarch. Virtut. Mulier. p. 245. E. ab hac Herodoti recenſione abire, nec ſervis Argivas mulieres, ſed vicinorum optimis, in civitatem receptis coniungere, Argivorum gloriae ſtudioſum. *Weſſeling.* Comma poſt ἀνακτωμενοι, nullum poſt Ἀργος ponunt Ald. Camer. I. II.

ἐξεβαλον) ἐξεβαλον ἐξω· θεωμενοι Arch. ἐξωθεομενοι. Vind. poſt δηλοι comma Ald. Camer. I. II, in quibus punctum poſt Τιρυνθα.

Φιγαλευς) Arch. & Paſſion. ex correctione, Valla: alii cum Ald. Φιγασευς. Incognitam hinc Arcadiae gentem finxit Ortelius. Φιγαλευς, vera ſcriptio, a Galeo ſaltem reſtitui debuerat, cui venit in mentem inſtructo codd. lectione Φιλαιγευς. Arcadiae urbis incolae plerumque ſemper Φιγαλεις dicuntur Pauſaniae: ſemel apud illum vulgatur Φυγαλεις, V. p. 385, ut apud Dionyſ. Halic. II. p. 224, 46 & alibi: mendoſe Φιγαλιοι, VIII. p. 624, pro Φιγαλεις· ubi pro Φιλλοι forte ſcribendum Φιαλοι. Φιαλεις dicuntur Diodor. Sic. II. p. 33, ubi vid. *Weſſeling.* Νεφυκιδαν εκ Φιγαλιας eſt ap. Athen. XI. p. 465. D. ubi Lepreates citatur Harmodius εν τω περι των κατα Φιγαλιαν νομιμων. Urbem poetae di-

Digitized by Google

xerunt Φιγαλειαν· velut in oraculo: Αρκαδες Αζανες βαλανηφαγοι, οι Φιγαλειαν Νασσασθ'· excitat Stephan. Byz. ex L. V. Meſſeniacorum Rhiani: Την μεν ανηγετ' ανοιτιν επι ηραναην Φιγαλειαν, Tharyx nempe ſororem Ariſtomenis: ut Achillem Homerus, Ariſtomenem iſthoc carmine ſibi ſumſerat laudandum Rhianus. — Herodoteus autem Cleander, genere Phigalenſis, Arcas fuiſſe dicitur ανηρ μαντις, nempe την επιστημην· ut ποιητην ανδρα dixit Ariſtophan. Θ. v. 156 & Amphilytum Herod. χρησμολογον ανδρα. Haud veriſimilis videbitur nonneminis coniectura, ſuſpicati Mantinenſem fuiſſe Cleandrum, patrem vero & maiores Phigalenſes, ſcripſiſſe adeo Herod. ανηρ Μαντινευς Κλεανδρος, γενος εων Φιγαλευς. Pauſaniae p. 698 memoratus ανηρ Μαντινευς Κλεανδρος illo longe fuit recentior, tutor quippe Philopoemenis. *Valken.* Notus Φιγαλος Phigaliae Arcadiae conditor, notiſſimi Φιγαλεις, urbis cives, ex Pauſan. VIII, 39 & Stephan. Byz. Φιαλεις etiam appellati Diodoro XV, 20. Et Φιγασευς, quale in Arcadia gentile nusquam, in hac ſede contra Th. Galei admonitionem pertinax haereret? *Weſſeling.* Poſt Αρκαδιης punctum Ald. Camer. I. II, idem in his poſt δεσποτησι.

δε πολεμος) δη πολεμος margo Steph. poſt ευχνον punctum Ald. Camer. I. II.

οι Αργειοι) deſideratur in Arch.

ad Cap. LXXXIV.

Poſt μανεντα comma Ald. Camer. I. II, quae poſt Κλεομενεα colon habent.

ακρητοποτην) Citat Pollux VI, 25. Euſtath. ad

ad Odyſſ. p. 1398, 4 & Athen. X. p. 427. *Weſſeling.* Poſt *νομαδας* abeſt comma Ald. Camerar. I. II.

εσβαλειν) *εμβαλειν* Arch. Paſſion. Vindob. Brit. ora Stephan. quae creberrima commentatio.

μεμονεναι) *μεμηνεναι* Askew. Paſſion. ſed corrector *μεμονεναι*, Stephan. margo ex Aldo. Homero probatiſſimum verbum librariis latuit: hinc aeſtus & mutationes. Impetum deſideriumque exprimere non eſt in obſcuro. Heſychius, Etymologusque poſſunt mitti in conſilium. *Weſſeling.* Poſt *ποιεεσθαι* punctum Ald. Camer. I. II.

χρεων) *χρεον* Arch. Poſt *εσβαλειν* punctum Ald. Camer. I. II, comma his poſt *ὁρμεωμενοις* & punctum poſt *αναβαινειν*, colon poſt *απαντων*, comma poſt *επι ταυτα.*

μεζονας) *μειζονας* Arch Paſſion. Vindob. punctum poſt vocem Ald. Camer. I. II.

ικνευμενοι) Arch. Vindob. prius erat ex Ald. *ικνεομενοι*, poſt *αυτεων* punctum Ald. Camer. I. II.

εκ τουτου δε) *εκ τε τουδε* Paſſion. Aſhew. Stephan. ora. *εκ τουδετου* Arch. Vind.

εκ τε του) *εκ τε τουδε* ſignificaret *atque ex iſto tempore: εκ τουδε* Sophocl. eſt in Electr. 516. Antig. 584. Margo Stephan. praebet *εκ τε τουδε* prout vulgatur, legiſſe videntur Chamaeleon & Euſtath. ille apud Athen. X. p. 427. B. *ὁθεν, ὁταν βαλωνται πιειν ακρατεστερον, Επισκυθισον λεγουσιν.* Euſtath. in Odyſſ. A. p. 29, 33 *εκ δε του τοιουτου Σκυθικου κακου το ακρατεστερον πινειν Επισκυθιζειν φασιν οἱ λακωνες. Valken.*

πιεειν, επισκυθισον) πιεειν Askew. πιειν Euſtath. ad Homer. p. 446, 40 tum επισκυθησαι Arch. Athen. επισκυθισαι. Olim πινειν ex Ald. Excitans Herodoti verba Athenaeus legiſſe videtur επισκυθισαι, quod dudum monuit Heraldus ad Martial. IX. Ep. 37. Euſtathii verba contulit ad Herodotea Jo. Meurſ. Miſcell. Lacon. III, 7. Sua quidem Lacones dialecto pro επισκυθισον dixerunt επισκυθιδδον, ut Ομηριδδεν, Μεσιδδεν, Αιτιδδεν, & ſimilia. *Valken.* Ex Askew. atque Euſtath. quibus Chamaeleon concinit apud Athen. verbis hinc citra dubium repetitis. *Weſſeling.*

εκτισαι) Medic. Arch. Paſſion. Ask. Vind. Pariſ. B. in aliis & Ald. εκτισασθαι. εκτισαι legitimum c. 92 praeſtat. *Weſſeling.*

ad Cap. LXXXV.

Poſt Λευτυχιδεω comma Ald. Cam. I. II.

των εν Αθηνησι) των Αθηνησι Vind.

εν τη Σπαρτη) εν Σπαρτη Vind. Paſſion. Askew. Arch. nec male.

τι βελεσθε ποιεειν, ανδρες) τι βελευεσθε ω ανδρες Arg. ποιησαι τον βασιλεα των Arch. ω ανδρες & ποιησειν Vind. βελευεσθε Askew. cum Pariſ. B. apud *Larcher.* βελεύεσθαι Paſſion. poſt ποιεειν abeſt comma Ald. Camer. I. II. Vide, an βελευεσθε, cui tot ſchedae patrocinantur, ſperni neceſſum ſit. Spartani regem Leutychiden Aeginetis dedendum iudicant; dum cunctantur & deliberant, Theaſides Aeginetis, τι βελευεσθε, *quid conſultatis facere* &c. Non obliviſcor, βελεσθαι & βελευεσθαι paſſim ſcribarum confundi arbitratu, uti c. 66, neque infitior, idem

Digitized by Google

idem & hic potuiſſe deſignari. Conf. tamen VII, 10. 4. *Weſſeling.*

αγειν;) αγαν; Ald. Camer. I. II, quod non annotavit. *Weſſeling.*

ὁκως) την ὁκως Arch. poſt ὑμιν abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ταυτα πρησσητε) ταυτα ποιησητε Arch.

εσβαλωσι) εμβαλωσι ora Stephan. Askew. Paſſion. εκβαλωσι Arch. Vind.

επισπωμενον) επισπομενον Pariſ. A. επισπομενοισι Pariſ. B. apud *Larcher* Prius Reiskius iam coniecerat, probavitque iure optimo *Larcher.*

ad Cap. LXXXVI.

Comma poſt Αθηναις Ald. Camer. I. II.

παρακαταθηκην) παραθηκην Arch. Vindob. In Paſſion. παρακαταθηκην, ſed κατα ſuperne puncta habet, etiam poſt pauca. Scriptumne απαιτεε την παραθηκην fuerit, an παρακαταθηκην reliquerit, quaeſtionis eſt? Euſebii, Democriti, pluriumque aliorum apud Waſſe ad Thucyd. II, 72 teſtimoniis παρακαταθηκη adfirmatur. Herodoto παραθηκην contribuunt Thom. Mag. & Phrynich. cuius haec: Παραθηκην Ἱππιαν και ΙΩΝΑ τινα συγγραφεα φασιν ειρηκεναι, Noſtrum JONIS ſcriptoris titulo ſignantis. Supra certe c. 73 παραθηκην παρατιθεντας libri omnes. Hic boni codd. & in progreſſu conſtanter. Paſſion. cerae miniatulae eodem ducunt, tum Stobaeus. Παρακαταθηκην tamen bis depoſuit L. V, 92. 7. Relinquo ergo. *Weſſeling.* Poſt παραθεσθαι punctum Ald. Camer. I. II.

δικαιον) δικαιον Arch. Vind. Valla, non abſurde poſt τοδε colon Ald. Camer. I. II.

Digitized by Google

Ω Αθηναιοι) Excerpſit Orationem Stobaeus Serm. 27. p. 195. Poſt οσια punctum Ald. Camer. I. II.

συνηνειχθη) συνηνεχθη Arch. Vindob. Stob. qui mox παραθηκης cum Paſſion.

Επικυδεος) lidem omnes. Stobaeum, in prima editione recte citantem, Geſnerus incruſtavit. Sic Medic. Askew. Valla, Plat. T. 2. p. 556. Pauſan. II, 18. Prius cum Ald. Επικυδειδεος. Poſt παιδα punctum Ald. Camer. I. II. Egregie Gronovius: teſtes adſunt inſtauranti locupletes, in quibus Pauſanias hominem nimium extulit & cohoneſtavit, Γλαυκε τε Επικυδες, ſcribens, Σπαρτιατας βασιλευοντος επιορκα ομοσαντος. II, 18 niſi duo illa gloſſatori debeantur. Nihil hic de regia viri dignitate, neque alibi, quantum memini. *Weſſeling.*

ακθειν) Suidas attigit in v.

την Λακεδαιμονα) παρα Λακεδαιμονας Stob.

συνενειχθηναι δε οι εν χρονω) συνεχθ. & οι χρονω ſine praepoſitione, idem. Poſt ικνευμενω comma Ald. Camer. I. II, colon in his poſt Μιλησιος.

της σης δικαιοσυνης) abſunt triae iſta Arch. Vallae. Poſt ιδρυμενη comma Ald. Camer. I. II, in quibus poſt εδοξε μοι nullum comma.

θεσθαι παρα σε) Stob. Arch. Vind. tum επισταμενω Arch. Vind. & mox σοα Vind. Arch. antea παρα σοι & σωα cum Aldo. Poſt παρα σοι & εξεπισαμενω commata Ald. Camer. I. II. Malui, uſu praeeunte, θεσθαι παρα σε, prius, de quo Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 438 non ſtricte damnans, & παρα σοι σοα ex Joniſmo, quo de lib. 2, 181. Euſebius tamen Philoſophus eodem

Digitized by Google

eodem in *ſacro*, uti Juvenali vocatur, *depoſito*, αλλ' ὡτε φιλαξαι και αποδωναι ΣΩΑ τω παραθεμενω, επεαν απαιτηται. apud Stob. Serm. 44. p. 310. *Weſſeling.* Deterior eſt lectio, quam habet Stob. Geſneri p. 195, 39 θεσθαι παρα σεῦ. Probari poſſet, quod ibidem ſequitur, χρονῳ δε διελθοντος, ſi vox πολλῳ omitteretur in codd. Παρα σοι, ut in Iſaei verbis ex oratione perdita apud Dionyſ. Hal. T. 2. p. 167, 49 ωσης μοι παρακαταθηκης παρ Ευμαθει τουτω. *Valkenar.* Poſt λαβων punctum Ald. Camer. I. II.

απαιτεη) απαιτεει Vindob. Paſſion. Poſt ξεινος comma Ald. Camer. I. II, quod idem habent poſt Γλαυκος δε.

παρακαταθηκην) παραθηκην Arch. Vindob. Paſſion. Stobaeus haec neglexit.

πολλῳ) abeſt in Stobaeo, non male.

ες την Σπαρτην) ες Σπαρτην Stob. Arch. Vind. Paſſion. & τῳ παραθεμενῳ tantum Stob.

Comma poſt ὁ δε, nullum poſt διωθετο Ald. Camer. I. II.

αντυποκρινομενος) αντιποκρινομενος Arch. poſt τοιαδε colon Ald. Camer. I. II.

Poſt τουτεων comma Ald. Camer. I. II.

των ὑμεις) Arch. Vind. ex more Jonum, prius ex Ald. ὡν. poſt λεγετε punctum Ald. Camerar. I. II, in his poſt βελομαι τε nullum comma.

ποιευμενοι) ποιησαμενοι ora Stephan. Poſt απαλλασσοντο abeſt comma Ald. Camer. I. II.

απεξερημενοι) απερριμενοι Arch. απηρημενοι Vind. Probabitur fortaſſe lectio Vind. quae in Arch. pravatior, & habet, quo allubeſcere queat. In vulgato conſtans eſt Euſtath. cum codd.

Digitized by Google

codd. haud paucis, convenitque ſolemnis formula in Porphyrio A. A L. IV, 10 ὅτε παρακαταθηκην απεδεξησα. *Weſſeling.*

τοισδε) Omittitur in Arch. Vind. Oraculi partem habet Euſtath. ad Il. γ. p. 414 fin. Hiſtoriam enarrat Schol. ad Juvenal. Sat. 13, 202 ex Herod. Oraculum attigerunt etiam Clem. Alex. Strom. VI. p 749. Pauſan. II. p. 149 emendatus a Palmerio Exercit. p. 372 & VIII. p. 612 verſum hinc excitans ultimum, qui eſt in Heſiodi E. κ. H. v. 285. *Valken.* Poſt επεσι punctum Ald. Camer. I. II.

λησασθαι) Arch. Stob. Alii cum Ald. λησεσθαι ſine cauſſa. Sequens verſus eſt in Dionyſ. Chryſ. Orat. 64. p. 640 & Schol. Juvenal. Sat. 13, 199 ubi VII Herodoti hiſtoria, erronee. *Weſſeling.*

Poſt Ομυυ· comma Ald. Camer. I. II.

ανωνυμος) ανωμαλος δ' επι χειρας, Arch. tum ποδας & κραιπνως, quod poſtremum & Vind. cum Stob. Vitioſam exhibet lectionem Arch. qui recte ſcriptus legitur apud Stob. & Euſtath. in Il. γ. p. 314. *Valkenar.*

ολεση) ολεσει Arch. Vind. Paſſion.

ανδρος δ' ευορκε) Eſt Heſiodi Εργ. v. 285, in quo κατοπισθεν Arch. Vind. Apoſtolius Cent. III, 29. Stob. in fine αρειων apud Pauſan. VIII, 7.

Poſt Γλαυκος comma Ald. Camer. I. II.

εσχειν) Med. Paſſion. Askew. Stob. σχειν antea ex Ald.

δυνατα) δυνασθαι margo Stephan. Arch. Vind. Clem. Alex. VI. Strom. p. 749 γενεσθαι ex interpretamento, ad priores ducente, quos non adſpernor. *Weſſeling.* Oraculo ſubiectum di-

Digitized by Google

dictum Delphicum, το πειρηθηναι τε θεε και το ποιησαι ισον δυνασθαι. ſic quoque ſcriptum in ſuo cod. legit Valla, ut ex aliis obtulit Diſſ. Herod. p. 115. *Valkenar.* Poſt τε ante δε ἑινεκα comma Ald. Camer. I. II.

ὁ λογος) λογος ὁδε, ω Ald. Arch. Paſſion. Askew. Stob. qui ω negligit: ordo non malus. Poſt λογος & Αθηναιοι nulla commata Ald. Camer. I. II.

ετε τι) εκετι Stob.

ετ' ἑστη) Stob. cum Arch. Vindob. Brit. recte. ἑστη prius ex Ald. poſt Γλαυκε punctum Ald. Camer. I. II.

προρριζος) προρριζως Arch. Vind. redono: Superius I, 32 προρριζες ανετρεψε· & III, 40 κακως ετελευτησε προρριζος· Sophocl. Electr. 765 το παν δη δεσποταισι τοις παλαι προρριζον — εφθαρται γενος. Alia eiusdem, Euripidis & Abydeni, miſſa facio. *Weſſeling.*

παρακαταθηκης) παραθηκης Arch. Vindob. Stob. Paſſion. Poſt απαιτεοντων comma Ald. Camer. I. II.

ὡς οἱ ὁδε) ὡς ὁδε Arch. tum ηκειον Ask.

ad Cap. LXXXVII.

Poſt Αιγινηται abeſt comma Ald. Cam. I. II, quod inſertum poſt των ante ες Αθηναιες, omiſſum poſt ὑβρισαν, poſitum poſt παρεσκευαζοντο, omiſſum autem poſt ſequens και.

πεντηρης) πεντηρεις Arch. Vindob. Primum διηρης, ſed & alia hic in ſuo cod. legiſſe Valla videtur, quae fortaſſe ſunt ex Herodoteis latina facta, haec ſcilicet: *Erat enim Athenienſium in Sunio biremis* quaedam, quam Delum iam inde

Digitized by Google

a Theſeo quotannis mittebant. *Valken.* Poſt Αθηναιων punctum Ald. Camer. I. II, in his comma poſt ανδρας.

ad Cap. LXXXVIII.

ανεβαλλοντο) ανεβαλοντο Arch. Vindob. & μηχανασθαι. Poſt Αιγινητησι punctum Ald. Camer. I. II.

και, ην γαρ) Paſſion. Askew. Vindob. Arch. Brit. Ald. Copula Medic. deerat.

Κνοιθε) Κνεθε Arch. Valla, Κνοιθε ex correct. Paſſion. poſt καλεομενος comma Ald. Camer. I. II, quod idem poſt δοκιμος.

μεν τοισι) Medic. Paſſion. Askew. Pariſ. B. ceteri cum Ald. prius ignorant. Poſt Αιγινητησι comma Ald. Camer. I. II. Porro προτερε ἑωϋτε Arch. προτερην ἑωϋτε Askew. & Paſſion. qui & εξελασιν· τοισιν Αιγινητησι πρωτερην ἑωϋτε επραξατο εξελασιν Pariſ. B. Larcher. qui veram hanc cenſuit lectionem. In Medic. Brit. προτερην ἑωϋτον· olim ex Aldo προτερον ἑωϋτον εξελασε. Turbae amanuenſium de corruptis teſtantur verbis. Si Valla dediſſet, *hic ſuam ipſius priorem abitionem*, ſive *abiectionem Aeginetis imputans*, diceres conſpirare cum Paſſion. verum eius non ſunt, addita a correctore *Phoenice*, incertum quo ex codice. Quod recepi μεμφομενος — προτερην ἑωϋτε εξελασιν omnes motus ſedat, indignationem Nicodromi exponens, ob prius iniunctum ſibi exilium. Tale lib. 5, 76 ὁτε επι Πεισιστρατιδεων εξελασιν ὁρμηθεντες — απικοντο. Non neſcio, Gronovio aliud placuiſſe: ſed ſuum cuique pulcrum. *Weſſeling*

αναιρετημενος) αιρετημενος Vind. Arch.

Digitized by Google

εν τη τε) Askew. bene, & ες την deinde, alii cum Ald. εν ἡ τε & ες ἣν. Poſt κατα τα comma Ald. Camer. I. II.

ὁ Νικοδρομος Αθηναιοισι) Αθηναιοισι ὁ Νικοδρομος Paſſion. Askew.

ad Cap. LXXXIX.

Poſt Αθηναιοι δε comma Ald. Camer. I. II.

τησι) τοισι Arch. poſt συμβαλεειν punctum Ald. Camer. I. II.

χρησαι) Arch. Vind. Paſſion. Valla, Pariſ. A. B. *Larcher.* χρησθαι antea Supra III, 58. εδεοντο των Σιφνιων δεκα ταλαντα σφι χρησαι· *rogarunt Siphnios*, ut ſibi talenta decem darent mutua: & ὃ φασκοντων δε χρησειν των Σιφνιων. *Weſſeling* Poſt πρηγματα punctum Ald. Camer. I. II, colon poſt νεας, punctum poſt αποδομενοι.

δωτινην γαρ εν τω νομω) δωτινην γαρ τω Arch. Vind. alii cum Ald. δωρεην γαρ εν τω. Juſtum δωτινην — δεναι neque latuit Th. Galeum. Superius C. 62 ὑπεδεκετο δωτινην δωσειν των ἐωϋτε παντων, Homeri praeſcripto Od. I, 267 νε και αλλοις δωης δωτινην· ubi Schol. δωρεαν, quod eius hic ſedem invaſerat violenter. De praepoſitione non rixabor, cui ſi alioqui abſentia nocet nihil. *Weſſeling.*

νεας τας ἁπασας) Arch. Vindob. Paſſion. Askew. alii τας πασας νεας cum Aldo. Liberalitate ſchedarum cultior nunc ordo, qualis & L. VII, 9. *Weſſeling.*

ὑσερισαν) Medic. Paſſion. reliqui omnes cum Ald. ὑσερησαν. ὑσερισαν locum retinere poterit, fortaſſe tamen progenitum ex priore ὑσερησαν, cui tot vindices adſunt. Frequens utri-

Digitized by Google

usque permutatio, etiam in Thucyd. Lib. 8. c. 44. *Wesseling.*

ad Cap. XC.

Abest comma post Νικοδρομος δε Ald. Camer. l. II.

παρεγενοντο) παρεγινοντο Arch. Passion.

εκ των) Medic. Passion. Askew. ab aliis Aldoque εκ abest, nullo sententiae damno. In Arch. Vind. συν δε και οι αλλοι & εσποντο, cui sua venustas. Post ὁρμεωμενοι comma Ald. Camer. l. II, in quibus punctum post Αιγινητας, comma post σφι, sed nullum post Νικοδρομω.

ad Cap. XCI.

επειτα) επειτε Askew. Post εγενετο colon, post το comma Ald. Camer. l. II.

την θεον) τον θεον Arch. Vind.

γαρ δη τε) Medic. Vind. Passion. Askew. δη omittunt reliqui Aldo praeeunte.

ὡς απολεοντες) Non agnoscunt ὡς Vindob. Arch. In praegressis εξηγον απολεοντες, sequunturque duo codd. ὡς contemtum habentes. Sed enim voculae saepe, ubi sine detrimento reticeretur, sua vis suusque lepor est. Superius c 28 διαβαινει — ὡς αμησων τον σιτον. Plato Menex. p. 240. D. ηγγελλετο βασιλευς διανοεισθαι ὡς επιχειρησων παλιν επι τας Ελληνας. Pausan. Boeot. XIII. p. 737 Λακεδαιμονιοι — τας τεθνεωτας διενοουντο ὡς θαψοντες. Plura hoc de genere transmisit Abresch. quibus locus alibi opportunior. *Wesseling.*

επιλαμβανομενος) Medic. Askew. Passion. ceteri cum Ald. επιλαβομενος, & Eustath. Od. α.

a. p. 1429, 2 *επιλαμβανομενος* tantopere a Gronovio laudatum, priſtino, Euſtathii citatione etiam munito, haud utique ſignificantius eſt. Sed perſeveret in nupera poſſeſſione. *Weſſel.*

των επισπασηρων) Si Herodotea ſunt, quae Suidas exhibet in v., noſtris in exemplaribus voces aliquot videri deberent omiſſae: apud Suidam in voce Επισπασηρων iſta leguntur absque ſcriptoris nomine: *εὑρων προκειμενας τας θυρας, και λαβομενος των επισπασηρων απριξ ειχετο.* Herodotea videbantur H. Stephano in Theſ. L. Gr. III. p. 920. Neque negari poteſt huic illa loco ſatis eſſe accommoda; ſi *εὑρων δε* poneretur cum ſummo Hemſterh. ad Polluc. X, 23, cui nunc illa forſan incerti potius videbuntur imitatoris, ex hoc loco expreſſa. *Valkenar.*

ειχετο) *απριξ ειχετο* olim in Polluc. X, 22. Optime Hemſterhuſius ex Polluce & Herodoti verbis illud adſcititium *απριξ* exterminavit: Suidae enim *λαβομενος των επισπασηρων απριξ ειχετο*, nihil ad Herodotum, etſi eius ex imitatione propagatum, *Weſſeling.* Porti errorem in Suida iam correxerat ante Kuſter. *Valken Larcherius* tamen, auctore *Toupio* Emend. in Suid. P. III. p. 87. ed. Brit. Vol. I. p. 383. ed. Lipſ. *απριξ* Herodoteum cenſuit, cui non accedimus.

χειρες δε) Arch. Vind. Paſſion. Ask. Olim *αἱ χειρες*, nimie. Poſt *κειναι* comma Ald. Camer. I. II.

τοισι επισπασηρσι) *τοισιν επισπαρτησι* Arch. *επισπασροισι* Paſſion. de quo Euſtath. Colon poſt vocem ponit Ald. Camer. I. II.

Digitized by Google

ad Cap. XCII.

σφεας αυτους) Medic. Paſſion. Askew. αυτους negligunt vulgo cuncti. Poſt ἡκουσι comma Ald. Camer. I. II, in queis punctum poſt ἑβδομηκοντα.

επεκαλεοντο) επεκαλεον Vind. poſt αυτους comma Ald. Camer. I. II.

τους και) τους deſit Arch. ὃς Paſſion. poſt προτερον abeſt comma Ald. Camer. I. II, quod nec ponunt poſt βοηθεουσι, inſerentes poſt μεμφομενοι eaedem

Αιγιναιαι) αἱ Αιγιναιαι Arch. Vind. & λαφθεισαι ex correctione Paſſion.

Σικυωνιων νεων ανδρες) Idem Vind. Askew. Medic. Valla: νεων omittitur ab Aldo & aliis, poteratque ex nexu intelligi.

ἑκατερους) δε τους ἑτερους Arch. Poſt ὡμολογησαν abeſt comma Ald. Camer. I. II habent. Comma poſt Αιγινηται δε, punctum poſt αυθαδεςερον.

δια δη ων) Medic. Paſſion. Askew. ceteri δια δη ταυτα cum Aldo. Poſt εβοηθεε colon Ald. Camer. I. II.

εθελονται) θελονται Arch. Vind. poſt χιλιους punctum Ald. Camer. I. II.

ςρατηγος ανηρ) Medic. Paſſion. Askew. abeſt ανηρ ab Ald. & ceteris, & ὡ ξενομαι· Specimen abundantiae eſt Herodoteae, quale c. 83 ηλθε ανηρ μαντις Κλεανδρος. Dedi alias plura. *Weſſeling.*

πενταεθλον) πενταθλον Arch. Vind. & Euſtath. Il. α. p. 110. 18.

τοιουτω κτεινει) Arch. Vind. Medic Paſſion. Ask.

Ask. Brit. duo quoque priores τοιωδε. Olim ex Ald. αποκτεινει.

Δεκελεος) Arch. Vind. Ald. comma poſt vocem Ald. Camer. I. II. Δεκελεως ante. Valla Sophanem τε Δεκελεος verterat *de caelis*, corruptiſſime in principe editione, *filii* nomen deinde acceſſit. Error cognitiſſimus ex L. IX, 74. *Weſſeling.*

ad Cap. XCIII.

αυτοισι ανδρασι) τοισι ανδρασι Askew. Paſſion. punctum poſt εἶλον Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XCIV.

Poſt επoιεε punctum Ald. Camer. I. II, comma poſt προσκατημενων, idem poſt Ελλαδος, ſed nulla poſt Δαρειος & προφασιος.

απεξειλε) απεξελλεν Arch. Poſt Ερετριαν comma Ald. Camer. I. II, quod non ponunt poſt Δατιν τε.

Μηδον) Μηδων Arch.

Αρταφρενεα τον Αρταφερνεος) Αρταφρενεα τον Αρταφρενεος Paſſion. Askew. Vind. conf. lib. 5, 25. Tentavit ducis nomen Palmerius Exercit. p. 28, ob Arundelianum marmor, Αριστεα ex Seldeni ſcriptione oſtentans. Ibi vero fractum & exeſum illuderat, ductusque literarum agnitu difficiles: unde ſollertiſſimus H. Prideaux ad illud Chron. Marm. p. 217. Αρταφρενεα fuiſſe, merito coniicit. Noſtro ſaepe, Pauſaniae I, 32. Corn. Nep in Miltiad. c. 4 atque omnibus potiori Aeſchyl. Perſ. 21. Artaphernes audit. *Weſſeling.*

Poſt εντειλαμενος δε comma Ald. Camer. I. II, idem poſt Αθηναζε.

αγειν) αγαγειν Vind. Arch.

ad Cap. XCV.

Αλησιον) Αλωϊον Arch. Αλησιον Paſſion. ex correct.

πεζον ςρατον) πεζον ςρατον πολλον τε και ευ Paſſion. Vind. και habet Medic. Askew. prius ex Ald. πεζον ςρατον πολλον ευ erat.

Poſt ςρατοπεδευομενοισι comma Ald. Camer. I. II. ςρατευομενοισι ora Stephan. Euſtath. ad Il. Z. p. 636. 54 receptum habuit. Poſt ςρατος comma Ald. Camer. I. II.

αι ἱππαγωγαι) Articulus negligitur ab Arch. Vind. poſt τας comma Ald. Camer. I. II.

Δαρειος) non legit Arch. poſt ἑτοιμαζειν punctum Ald. Camer. I. II.

εσβαλομενοι) εσβαλλομενοι Ald. Cam. I. II.

ες τους νεως) tres has voces non norunt Arch. Vind. Valla: in Paſſion. punctis ſuperne inſignes ſunt, tanquam delendae. Parum abſum ab abolendis, auctoribus utens codd. Sunt ſane ad ſententiam nulli uſui. Maneant tamen ſcholii inſtar. *Weſſeling.*

ἑξακοσιοισι) Medic. Paſſion. Askew. bene. Olim ἑξακοσιασι.

εχον) εσχον Vindob. Arch. Paſſion. poſt Ἑλλησποντε comma Ald. Camerar. I. II, idem poſt Ικαριον.

εμοι δοκεεις) δοκεειν Vindob. Arch. Paſſion. cum marg. Steph. Damnabile δοκεεις minime, poſitum in lib I, 152, elegans quoque δοκεειν, Gronovii ſollertia lib. 4, 168 inſtauratum, atque

Digitized by Google

que alibi Optionis itaque facultas, cf. Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 5 & de clade Perſarum ad montem Athon. c. 44. *Weſſeling.*

μαλιστα) deſit Arch. Vind

ταυτη) lidem & Medic. Askew. Paſſion. ταυτην prius, poſt προσεπταισαν punctum Ald. Camerar. I. II, quae non habent comma poſt ηναγκασε, ponentes id poſt προτερον.

ad Cap. XCVI.

πρωτην επειχον) πρωτον Arch. Vind. Sequens επειχον apud Euſtath. ad Odyſſ. p. 1856. 16.

προτερον οἱ Ναξιοι) προτερων Arch. Vindob. Valla, poſt προτερον comma, ſed nullum poſt Ναξιοι Ald. Camer. I II, prius comma & in Pariſ. A. Larcherius invenit, probatque. Conſequentia tangit Plut. Malign. p. 869. B. προτερον non repudio, quantumvis των προτερων in abſurdis haud ſit. Miſcentur talia & variantur, veluti in Diodori XVII, 69 & Max. Tyr. diſſ. IV c. 4, ubi Daviſius. *Weſſeling.* Poſt φευγοντες colon Ald. Camer. I. II, comma poſt τας ante κατελαβον in iisdem, idemque poſt τα ἱερα.

ad Cap. XCVII.

Abeſt comma poſt οἱ Δηλιοι Ald. Cam. I. II.

προπλωσας) προσπλωσας Arch. Paſſion.

νησον) Medic. Paſſion. Askew. alii cum Ald. Δηλον.

Ρηναιη) Ρηνεη Arch. Vindob. Valla. Verius fortaſſe & Ιωνικωτερον ex codd. τη Ρηνεη. Thucydidi quidem certe, Dionyſio Halic. pluribusque aliis, Holſtenio ad Ethnicogr. Ρηνη advocatis, Ρηνειαν. Pauſaniae itidem IV, 34 & Diodo-

ro XII, 58. In Harpocrat. ex Orat. Deliaca Hyperidis Ρηναια, in excerptis vero orationis apud Sopatrum & Hermogenem p. 184. Ρηνειαν ſaepius. Vid. Caſaub. Animadv. Athen. X, 6 & D'Orvillii Exercit. de Inſcript. Deliaca. Miſcell. Vol. VII. p. 109. *Weſſeling.* Poſt ταδε colon Ald. Camer. I. II

ετι τοσαυτα Φρονεω) Medic. Askew. ora Stephan. Paſſion. ad cuius marg. επι τοσουτο γε Φρονεω, quomodo Ald. & ceteri. ετι γε τοσαυτα Pariſ. B *Larcherii*, qui probavit. Poſt αυτης punctum Ald. Camer. I. II.

τριηκοσια) Citat Tzetzes Chil. I, 864, & ad Lycophr. v. 1430. Poſt καταναησας comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XCVIII.

Poſt και Ιωνας comma Ald. Camer. I. II, idem in his poſt τουτον, nullum vero εκινηθη.

ὡς ελεγον οἱ Δηλιοι) Medic. Paſſion. Askew. Vind Arch. Pariſ. B ſed cum articulo, quem tres priores non habent. Vulgo cum Ald. ὡς λεγουσι Δηλιοι.

μεχρι εμου σεισθεισα) Medic. Askew. Valla. μεχρι εμεο μη δε ποτε σεισθεισα Paſſion. Priora Pariſ. A. B. Vind. Ald. Arch. & 8 σεισθεισα. Eodem Euſtath. addito το πριν ουα ακινητος, incertum, utrum cum Medic. & Askew. in negativa delenda conſpiraverit. Enimvero quid pro eius praeſentia ex codd. numero diſputari queat, proſpicio: nec revoco tamen, motus cel. viri ſollerti diſquiſitione. *Weſſeling.*

Poſt Δαρειω abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Αρτοξερξεω) Αρταξερξεω Arch. Valla. Αρταξερ-

Digitized by Google

ταξερξεω auctoritatem a Thucydide, Diodoro, Corn. Nepote, Stephan. Byz. in Αρταια aliisque aufert. Enimvero Herodotus vulgatum probavit lib. 7, 106 & 151, & una cum eo Teſias & Plutarch. Sunt in Perſicis nominibus plurima, quorum initium Αρτα, ſunt quoque Artobazanes, Artochines &c. *Wſſeling.* Poſt Ελλαδι comma Ald. Camer. l. II.

πολεμεοντων) πολεμιζοντων Arch. πολεμεοντων Vind. quod verius: olim ex Ald. πολεμεντων. Punctum poſt vocem Ald. Camer. l. II, in queis punctum poſt ακινητον, & poſt ωδε.

και εν χρησμω) haec usque ad δυναται δε abſunt Medic. Askew. verſum habet Euſtath. ad Perieg. v. 525, hinc acceptum non docens. — Quid de hac pericope pronunciandum ſit, ego quidem non ſatago, ſed de aliis haereo, quam tantae vetuſtatis tempora videntur ita hoc loco firmaviſſe, ut convelli, imo nec quati poſſe videatur. Interim tamen incipe, lector, abhinc attendere. Certe enim quomodo Herodotus dicat, aut potuerit dicere γεγραμμενον εν χρησμω vix capio, neque uspiam ſimili modo eum loquutum memini. Niſi fallor, habes initium validum, unde iure pateat, hanc molitionem in ea verba exerceri. Γεγραμμενον de oraculis uſurpat nusquam, nec potuit uſurpare. Immo prorſus illa, quae citavi, exſtirpanda puto, cum non videantur Herodoti, ſed ſtudentis hominis, qui doctrinam ſuam oſtentare voluit intempeſtive, quum coercere nequiret, & ideo gloſſam ακινητον, qua Herodotus alludebat ad hoc ipſum oraculum, explicare volens, margini adſcripſit, quum id forte nuper lectum

Digitized by Google

memoriae inhaereret. Hoc ſane probare videtur vox γεγραμμενον. Hanc opinionem & iniecit & confirmat, quod in antiquiſſimo iſto Mediceo cod. a contextu quidem tota abeſt, ſed nuperrima manu ad oram appoſita eſt. Quod per negligentiam librarii ſcribae accidiſſe non eſt probabile, cum hic non occurrant pericopae in ſimilem vocem deſinentes, ut ſaepe inde cauſſa omittendi exſtitit, inque Arriano & aliis oſtendimus. Itaque patet non magis Herodoto fuiſſe cauſſam adſcribendi oraculi, quam fuit Thucydidi, cuius haec verba ſunt in libro 2 non procul ab principio: ετι δε Δηλος εκινηθη ολιγω προ τουτων, προτερον ουπω σεισθεισα, αφ' ου Ελληνες μεμνηνται. — Haec *Gronovius*. Cuius iudicium non temnit *Weſſelingius*, aliunde haec inculcata opinati, nec diſſideret ab eius indicio *Valkenarius*, ſi aliis etiam in codd. omitterentur oraculi verſus, quaeque verſum antecedunt proxima: ſed quod addit Gronovius, non magis Herodoto fuiſſe cauſſam adſcribendi oraculi, quam fuit Thucydidi, id vero miraturus ſcio, inquit, qui utrumque bene noverit. Oracula, portenta, ſomnia, & ſimilia credulorum ludibria, Thucydides hiſtoriae gravitate cenſuit indigna; Herodotus iſta talia non libenter tantum commemorat, ſed ita, ut vix notam effugere poſſit hominis ſuperſtitioſi. Quantum hac etiam in parte diſtent iſti duo vel hic locus eſſe queat documento: terrae motus Herodoto prodigium eſſe videbatur, quo mala ventura Deus portenderet, ſecundum Thucyd. talis perſuaſio vulgi animos occupaverat, ελεγετο και εδοκει επι τοις μελλουσι γενησεσθαι σημηιοις. Sed legat quis Hero-

Digitized by Google

Herod. VII, 57. VIII, 37. 65. 77. IX, 64. 99 tum Thucyd. II, 17 VII, 70 79, & in his ingeniorum animadvertet differentiam. Semel tamen Thucyd. II, 54 praedictionem memorat Athenis celebratam: Ἥξει Δωριακὸς πολεμος, καὶ λοιμος ἁμ' αὐτῳ· & evaluiſſe tandem ſcribit, ut λοιμος non λιμος antiqua vocis ſcriptura crederetur: ἠν δε γε, οἱμαι, inquit, ποτε ἀλλος πολεμος καταλαβῃ Δωριϰος τεθε ὑστερον, ϰαι ξυμβῃ γενεσθαι λιμον, ϰατα το εἰϰος ἑτως ἀσουται· hinc etiam conſtare poterit, quid de talibus ſenſerit Thucyd. & quantum huius cauta perſpicacitas Herodoti praeſtet ſuperſtitioſae credulitati. *Valkenar.*

δυσεται δε ϰατα —) Immo, ſi quod ſuſpicor, palam edere licet, haec verba, ſive explicationes titulorum regiorum, Grammatici quidpiam olent, non Hiſtorici. Herodotus ſane non ita adſolet. Sed enim maneant in poſſeſſione, quam codd. conſpiratio illis aſſerit. *Weſſeling.* Nobis gloſſatoris, non Herodoti haec videntur.

Αρτοξερξης) Αρταξερξης Arch. in quo Ἐξιης. Advertit hoc animum meum, eique facile primas tribuo ob haec veteris poetae apud Hephaeſt. Enchirid p. 19 Ἐξιη πη δητ' ανολβος αθροιζεται ϛρατος. Quae quidem Simonidis ſi ſint, Jac. Uptoni ea coniectura, pondus addent explicationi, tangentque Darii hanc in Graecos expeditionem: ſententia namque; Darioſ ſane infelices comparantur copiae. Haec vir doctus ad Dionyſ. de Struct. Orat. Sect. 3. p. 23. *Weſſeling.*

τετες

τετες μεν δη) Stephan. margo Arch. Vind. Paſſion. μεν deerat Aldo &c.

καλεσιεν) καλεσσι Arch. Vind.

ad Cap. XCIX.

εκ της Δηλε, προσισχον) της νησε Medic. Paſſion. Askew. & mox προσισχοντο cum Arch. Vindob. Pariſ. B. qui quidem tres cum Ald. & Edd. της Δηλε. Reduxi, quod olim legebatur: iterata enim toties νησε vox accidit ingrata, ſcholii foetus. Προσισχοντο, tot codd. protectum, volentibus relinquo. Non Ariſtoph. Plut. v. 1097 τω μειρακιω προσισχεται neſcio, ſed in navium adpulſu qui poſuerit, habeo neminem, qui vero προσισχειν, praeter Herodotum innumeros. *Weſſeling.*

περιπλεοντες) Neque decerno, Vallam deinceps παραπλεοντες τας νησες ſuis in ſchedis legiſſe; in meis nusquam certe. Perſae circum Cycladas Euboeam petentes, navigarunt. *Weſſeling.*

Poſt επολιορκεον τε comma Ald. Camer. I. II, colon in his poſt εκειρον. εκειραν Arch. Vindob.

ad Cap. C.

Poſt Ερετριεες δε abeſt comma Ald. Camerar. I. II.

των ἱπποβοτεων) Paſſion. ἱπποβοτων Arch. olim ἱπποβητεων. Coniecturam Gronovii ad Aelian. Var. VI, 1. Mſſ certiſſimam praeſtant.

την χωρην) τετων σφι την χωρην Askew. & ora Stephan. Poſt τιμωρες punctum Ald. Camerar. I. II, in his poſt βελευμα colon, poſt Αθη-

Αθηναιοις comma, idemque poſt οἱ μεν & την πολιν. Quod ex Arch. adfertur a Galeo εκλιπειν την πολιν και ελθειν ες τα ακρα, id addimentum in eo non reperitur. Laurentius explevit de ſuo orationem, ut mollior incederet. Tale de Theſpienſibus lib. 8, 50 αυτεων εκλελοιποτων ες Πελοποννησον. Alia hoc de genere Hemſterh. ad Plut. v. 1170. *Weſſeling.* Indocti lectoris ſupplementum videtur, quod codd. praebent Vallae & Arch. verbum enim noſter poſuiſſet accommodatius, qualia nonnumquam ſubiiciuntur phraſi εκλιπειν την πολιν· vide quae Taylor adſcripſit ad Lyſiae p. 48. 49. Herodoteum, quod vulgatur, ſatis iſta commendarent etiam ſola VIII. c. 50, alia praeterea dedit Abreſch. aptiſſima Diluc. Thucyd. p. 493. Illuc urbe derelicta fugere voluerunt, ubi Perſicae claſſi non patebat acceſſus *Valken.*

Poſt αυτεων abeſt comma Ald. Cam. I. II.

οισεσθαι) Non eſt in Arch. Vind. neque admodum eſt neceſſarium.

ὁ Νοθωνος) Deſit Articulus Paſſion. poſt πρηγματα punctum Ald. Camer. I. II, in his comma poſt συμβελευσαντι, punctum poſt πειθοντας.

αὐτες) αὐτες Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CI.

Poſt πλεοντες comma Ald. Cam. I. II.

κατα τεμενος) Reiskius loci proprium nomen arbitratur, cuiusmodi Siciliae prope Syracuſas Τεμενος apud Ethnicographum. Venit olim in mentem, ſcriptum hic fuiſſe primitus κατα Ταμυνας, cuius in Strabonis lib. 10. p. 687 cla-

Digitized by Google

clariſſima mentio & in Steph. Byz., cui cum omnes ſuſpicioni refragentur Mſſ., forte Noſtri Τεμενος Jovis eſt Tamynaei ſive Apollinis, variatur enim in titulo, quo de Strabo, ad oppidum Tamynas: tum το τεμενος verius meliusque *Weſſeling*. Articulus ſaltem requireretur κατα το τεμενος: ſic vicinum Apollinis templum fuiſſet deſignatum. Sed Herod ſcripſiſſe ſuſpicor κατα Ταμυνας. Strabonem ſequutus Harpocrat. in v. πολις εστιν εν Ευβοια εν τη χωρα των Ερετριεων αϕ' Ταμυνας· vid. Holſten. ad Stephan. Byz. In urbis nomine ſcribendo Demoſth. & Aeſchines ſibi conſtant: εν Ταμυναις, & εις Ταμυνας legitur apud Demoſth. contra Mid. p. 364. 301. C. Boeot. p. 578. 20. Aeſchin. c. Cteſiph. p. 66 s. 14, qui in Orat. de falſa leg. p. 40. 50 την εν Ταμυναις μαχην memorat, laudemque ſibi reportatam; quo ſpectat Philoſtr. p. 508 *Valken.* Coniecturam hanc duumvirorum ſummorum, quae nobis feliciſſima videtur, recepit *Larcherius*.

Αιγιλια) Αιγιλεας Paſſion.

δε ες ταυτα) δε ταυτα ſine praepoſitione, idem cum Arch. Aeſtum Gronovii ſedant duo codd. κατασχοντες δε ταυτα — praeferentur, omiſſo ες, utique non male. *Weſſeling*

ἱππους τε εξεβαλλοντο) ἱππους τε και πεζους Brit. εξεβαλοντο Ald. Camer. I. II. in his poſt εχαροισι punctum, poſt Ερετριεες comma

μαχεσθαι) Medic. Askew. Paſſion. ceteri μαχεσασθαι cum Ald. poſt βελην colon Ald. Camer. I. II.

διαϕυλαξαιεν) περιϕυλαξαιεν Arch.

εμελε περι) περιεμελλεν Arch. περι εμελε Paſſi-

Digitized by Google

Paſſion. εμελλε Ald. Camer. I. II, in his comma poſt τειχος.

επιπτον) Arch. Vind. Medic. Paſſion. Askew. In Ald. & aliis επιπτον μεν επι. Expulſum & Gronovio μεν ſervari potuiſſe, D'Orvillius ad Chariton. VI, 5. p. 561 opinabatur, haud imprudenter quidem, niſi Schedarum voluntas aliud poſtularet. *Weſſeling.* Poſt εβδομη comma Ald. Camer. I. II.

ὁ Αλκιμαχε) deſideratur ὁ in Arch. Vind. poſt δοκιμοι comma Ald. Cam. I. II.

Περσησι) Medic. Askew. Paſſion. Vindob. Arch. Prius ex Ald. Περσησι την πολιν, quas duas poſtremas voces non habet Mſ. Et ſane paullo ante ſic in conſpicuo poſitae ſunt, ut poſſint ſine periculo abeſſe, nec adſint, ſine inani iteratione. *Gronov.* Poſt συλησαντες comma Ald. Camer. I. II, quae hoc omittunt poſt ενεπρησαν, punctumque ponunt poſt ἱρων, comma omittentes iterum poſt ηνδραποδισαντο.

ad Cap. CII.

ες την Αττικην) ες γην την Αττικην ora Steph. Paſſion. non incommode pro uſu. Poſt Αττικην comma Ald. Camer. I. II.

κατεργοντες) κατεργαζοντες Arch. Vind. & Paſſion. ex Scholio. Laurentii Latina: *magnam partem vaſtaverunt*, κατεργαζοντες trium codd. explicant, ad rem bene, modo iſti formae ea ineſſet notio. Taliter κατεργαζεσθαι in Muſis atque apud alios frequens. Fieri fortaſſe potuit, idem ut ſignificatus illi participio adhaeſerit: alioqui κατεργοντες valere oportebit, non, quae viri Clar. verſio, *ſe coercentes*, ſed Athenienſes

in

in anguſtias cogentes & concludentes, veluti lib. 5, 63. Adſunt & uberes correctionum viae, Reiskii ſollertia munitae, κακεργεοντες, *multa mala inferentes*, καταργεοντες h. e. καταραθυμεντες, *tempus nihil agendo conſumentes*, καταραττοντες τε πολλον, *magno impetu irruentes* Eas ego premere non auſim. Vaſtitatem agrorum, a Perſis tum effectam, Plut. Ariſtid. p. 321. A. indicat. *Weſſeling.* Poſt πολλον comma Ald Camer. l. II, idem habent poſt ποιησειν & poſt τα, punctum poſt εποιησαν, ſed poſt και comma non ponunt. Porro ταυτα Arch., quae & Reiskii coniectura: ante ταῦτα· vitiole. Nobiſcum ſentit *Larcher.*

ὁ Μαραθων) ἡ Μαραθων Medic. Paſſion. Pariſ. B. apud *Larcher.* In Arch. Vind. articulus non reperitur. Διγενης ἡ λεξις, ὁ και ἡ Μαραθων, monitore Euſtath. ad Odyſſ. p. 1568, 44; Jonum ore ἡ Μαραθων, ni fallit Thom. Mag. fallere autem H. Stephan. App de Dial. p. 157 decernit, Grammatico Herodotum lib. I, 62, & hoc ipſum aliaque ex c. 107 obiiciens. Sed enim ἡ Μαραθων hic in ſchedis: neque latet, quantum ſibi amanuenſes in mutanda Scriptoris dialecto indulſerint. Adde Porphyr. Q. Homer. VIII την Μαραθωνα Jonibus vindicare, & eruditos Thomae Mag. interpretes. *Weſſeling.* Poſt Αττικης comma nullum in Ald. Cam. l. II.

Πεισιστρατε) Πεισιστρατεω Arch.

ad Cap. CIII.

Poſt Μαραθωνα punctum Ald. Cam. I. II, in his comma poſt των ante ὁ δεκατος, & poſt τε ante τον πατερα, poſtque Στησαγορεω.

Αθη-

Digitized by Google

Αθηνεων) Medic. Paſſion. Askew. & edit. Genev. recte. Αθηναιων olim ex Aldo. Poſt Ιπποκρατεος punctum Ald. Camer. I. II.

ανελομενον) ανελομενω Med. Ask

ὁμομητριω) ὁμομητορι Arch. Vind. quod praeiudicio Th. Galei multo praeſtantius. Tu vide c. 38. *Weſſeling.* Poſt Μιλτιαδη punctum Ald. Camer. I. II.

τησι αυτησι) Medic. Paſſion. Askew. Arch. Vind. Pariſ. B. praeclare. Prius ex Ald. τοισι αυτοισι, & bis quidem.

και μιν ανελομενον — ὑποσπονδος) haec Valla non transtulit, adnotante *Goldhagenio.*

περιεοντος) παρεοντος Arch. Poſt Πεισιστρατε punctum Ald. Cam. I II.

ὑπεισαντες) πεισας Arch. prave.

δια Κοιλης) Διακοιλης iunctim plerique, & Ald. quod conſiſtere non poteſt. Atticae Κοιλη e Marcellino ſcriptisque marmoribus nota, haud longe Ceramico aberat. Unde Aelian. Anim. XII, 40 Μιλτιαδης δε τας ἱππους τας τρεις Ολυμπια ανελομενας εθαψεν εν Κεραμεικω· και Ευαγορας ο λακων — Quae cuncta hinc derivata cum ſint, bene J. Perizon. ad Aeliani Var. IX, 32 τρεις Ολυμπιαδας repoſuit, alioqui τρις Ολυμπια cum J. M. Geſnero, qui de equabus huiusmodi erudite in Columell. R. R. III, 9. — Haec *Weſſeling.* qui ideo Jo. Meurſ. Ceram. Gem. c. 24 ſequutus, δια Κοιλης pingi iuſſit, quod idem cenſuit *Valkenar.* addens; Fuit enim ſepulcrale Cimonis monumentum prope urbem εν Κοιλη, atque adeo ultra viam, quae vocabatur ἡ δια Κοιλης ὁδος. Marcellin. in vita Thucyd. p. 3. 25 προς τους Μελιτιδι πυλαις καλουμενους εστιν

εν Κοιλη τα καλουμενα Κιμωνεια μνηματα· huic vitae ſubiectus ſcriptor incertus, a praecedentium auctore diverſiſſimus, (cuius incipiunt obſervata p. 7. 46 ab ιξεον) p. 9. 23 εξι δε αυτω ταφος πλησιον των πυλων εν χωριω της Αττικης ὁ Κοιλη καλειται· conf. tertius vitae Thucyd. ſcriptor p. 12. 12. *Valken.*

Poſt δ'αυτω comma Ald. Camer. I. II.

τεθαφαται) τεταφαται Arch. Poſt αὐται comma Ald. Camer. I. II, punctum in his poſt ανελομεναι.

ωδαμαι) ωδαιμαι Arch.

τω Κιμωνι) Abeſt Vind. Arch. Poſt Στηαγορης comma Ald. Camer. I. II.

πατρω) πατρωοι Arch. Vocabulum explicat Euſtath. p. 316. 8 ad Homer. & Thom. Mag. in Τιθην. Poſt νεωτερος comma Ald. Camer. I. II.

εν Αθηνησι) Medic. Askew. Paſſion. εν deerat Ald. & ceteris, nec requirebatur.

τενομαι) ενομα tantum Vind. Askew.

ad Cap. CIV.

και εκπεφευγως) Vind. Medic. Askew. Paſſion. & Suidas, qui haec exſcripſit in Μιλτιαδης. Copulam vulgo omittebant cum Ald. Poſt Αθηναιων punctum Ald. Cam. I. II, quibus abeſt comma poſt μεν γαρ & poſt ἁμα δε.

και ὑπο) Arch. Vind. tum, negligentes αυτον; αγαγοντες cum Brit. Medic. Paſſion. Pariſ. B. in Suida αναγαγοντες, olim ex Aldo εσαγαγοντες. Addita ex codd. copula ſermonem, nonnihil antea hiulcum, inſtruxi. Quod proxime autem τοενθευτεν μιν οι εχθροι — in μεν docti

docti viri ſuſpicione converſum memini, quoniam αυτον αγαγοντες conſequitur. Eiicerem ego poſterius potius fide eorumdem librorum, ſi quae rei neceſſitas, qualis in Herodotea redundantia & aliorum nulla. Conf. Diodoro adpoſita L. I, 97. IV, 39. *Weſſeling.*

ad Cap. CV.

Abeſt comma poſt πρωτα μεν Ald. Camerar. I. II.

Φειδιππιδην) Φιλιππιδην Arch. Vind. Valla, ſemper: excerpſit Schol. Hermogen. p. 407 colon poſt nomen ponunt Ald. Cam. I. II.

ἡμεροδρομον) ἡμεροδρομην ora Stephan. Paſſion. Vind. comma poſt τε Ald. Camer. I. II, idemque poſt τω.

τω δη &c.) Hiatus hic in Arch. Vind. usque ad cap. 106 περιπεσουσαν poſt Τεγεης comma Ald. Cam. I. II, quod abeſt poſt ποιευνται.

ευνδ) ευνοδ ſcribendum recte cenſuit *Larcher*, vid. lib. 7, 173. Gregor. Corinth. de dial. p. 228.

γενομενδ σφισι) ſine interpoſito ηδη Paſſion. γενομενδ ηδη σφισι Ald. & edd. Schol. Hermogen. πολλαχη cum Askew. Paſſion. ſecuti 1, 42. Porro τα δ'ετι uterque, ceteri cum Ald. τα δε τι. Odioſa vocis ηδη repetitio nunc ceſſabit. Hermogenis Schol. in praegreſſis eam neglexit, ευνδ οντος αυτοις repraeſentans. Potior Paſſion. voluntas, in quam Reiskii inclinavit opinatio, mox, ſicuti in duobus Mſſ. τα δ'ετι legentis, proba utique ſententia. Schol. ille τα δε, και εσομενδ tantum. *Weſſeling.*

Digitized by Google

τετες μεν δη) Stephan. margo Arch. Vind. Paſſion. μεν deerat Aldo &c.

καλεσιεν) καλεσσι Arch. Vind.

ad Cap. XCIX.

εκ της Δηλε, προσισχον) της νησε Medic. Paſſion. Askew. & mox προσισχοντο cum Arch. Vindob. Pariſ. B. qui quidem tres cum Ald. & Edd. της Δηλε. Reduxi, quod olim legebatur: iterata enim toties νησε vox accidit ingrata, ſcholii foetus. Προσισχοντο, tot codd. protectum, volentibus relinquo. Non Ariſtoph. Plut. v. 1097 τω μειρακιω προσισχεται neſcio, ſed in navium adpulſu qui poſuerit, habeo neminem, qui vero προσισχειν, praeter Herodotum innumeros. *Weſſeling.*

περιπλεοντες) Neque decerno, Vallam deinceps παραπλεοντες τας νησες ſuis in ſchedis legiſſe; in meis nusquam certe. Perſae circum Cycladas Euboeam petentes, navigarunt. *Weſſeling.*

Poſt επολιορκεον τε comma Ald. Camer. I. II, colon in his poſt εκειρον. εκειραν Arch. Vindob.

ad Cap. C.

Poſt Ερετριεες δε abeſt comma Ald. Camerar. I. II.

των ἱπποβοτεων) Paſſion. ἱπποβοτων Arch. olim ἱπποβητεων. Coniecturam Gronovii ad Aelian. Var. VI, 1. Mſſ certiſſimam praeſtant.

την χωρην) τετων σφι την χωρην Askew. & ora Stephan. Poſt τιμωρες punctum Ald. Camerar. I. II, in his poſt βελευμα colon, poſt Αθη-

Αθηναιους comma, idemque poſt οἱ μεν & την πολιν. Quod ex Arch. adfertur a Gaſeo εκλιπειν την πολιν και ελθειν ες τα ακρα, id addimentum in eo non reperitur. Laurentius explevit de ſuo orationem, ut mollior incederet. Tale de Theſpienſibus lib. 8, 50 αυτεων εκλελοιποτων ες Πελοποννησον. Alia hoc de genere Hemſterh. ad Plut. v. 1170. *Weſſeling.* Indocti lectoris ſupplementum videtur, quod codd. praebent Vallae & Arch. verbum enim noſter poſuiſſet accommodatius, qualia nonnumquam ſubiiciuntur phraſi εκλιπειν την πολιν· vide quae Taylor adſcripſit ad Lyſiae p. 48. 49. Herodoteum, quod vulgatur, ſatis iſta commendarent etiam ſola VIII. c. 50, alia praeterea dedit Abreſch. aptiſſima Diluc. Thucyd. p. 493. Illuc urbe derelicta fugere voluerunt, ubi Perſicae claſſi non parebat acceſſus *Valken.*

Poſt αυτεων abeſt comma Ald. Cam. I. II.

οισεσθαι) Non eſt in Arch. Vind. neque admodum eſt neceſſarium.

ὁ Νοθωνος) Deſit Articulus Paſſion. poſt πρηγματα punctum Ald. Camer. I. II, in his comma poſt συμβελευσαντι, punctum poſt πειθονται.

αὐτες) αὐτες Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CI.

Poſt πλεοντες comma Ald. Cam. I. II.

κατα τεμενος) Reiskius loci proprium nomen arbitratur, cuiusmodi Siciliae prope Syracuſas Τεμενος apud Ethnicographum. Venit olim in mentem, ſcriptum hic fuiſſe primitus κατα Ταμυνας, cuius in Strabonis lib. 10. p. 687 cla-

Digitized by Google

clariſſima mentio & in Steph. Byz., cui cum omnes ſuſpicioni refragentur Mſſ., forte Noſtri Τεμενος Jovis eſt Tamynaei ſive Apollinis, variatur enim in titulo, quo de Strabo, ad oppidum Tamynas: tum το τεμενος verius meliusque *Weſſeling.* Articulus ſaltem requireretur κατα το τεμενος· ſic vicinum Apollinis templum fuiſſet deſignatum. Sed Herod ſcripſiſſe ſuſpicor κατα Ταμυνας. Strabonem ſequutus Harpocrat. in v. πολις εστιν εν Ευβοια εν τη χωρα των Ερετριεων ἡ Ταμυναι· vid. Holſten. ad Stephan. Byz. In urbis nomine ſcribendo Demoſth. & Aeſchines ſibi conſtant: εν Ταμυναις, & εις Ταμυνας legitur apud Demoſth. contra Mid. p. 364. 301. C. Boeot. p. 578. 20. Aeſchin. c. Cteſiph. p. 66 s. 14, qui in Orat. de falſa leg. p. 40. 50 την εν Ταμυναις μαχην memorat, laudemque ſibi reportatam; quo ſpectat Philoſtr. p 508 *Valken.* Coniecturam hanc duumvirorum ſummorum, quae nobis feliciſſima videtur, recepit *Larcherius.*

Αιγιλια) Αιγιλειας Paſſion.

δε ες ταυτα) δε ταυτα ſine praepoſitione, idem cum Arch. Aeſtum Gronovii ſedant duo codd. καταισχοντες δε ταυτα — praeferentur, omiſſo ες, utique non male. *Weſſeling*

ἱππους τε εξεβαλλοντο) ἱππους τε και πεζους Brit. εξεβαλοντο Ald. Camer. I. II. in his poſt εχαροισι punctum, poſt Ερετριεες comma

μαχεσθαι) Medic. Askew. Paſſion. ceteri μαχεσασθαι cum Ald. poſt βελην colon Ald. Camer. I. II.

διαφυλαξαιεν) περιφυλαξαιεν Arch.

εμελε περι) περιεμελλεν Arch. περι εμελε Paſſi-

Digitized by Google

Paſſion. εμελλε Ald. Camer. I. II, in his comma poſt τειχος.

επιπτον) Arch. Vind. Medic. Paſſion. Askew. In Ald. & aliis επιπτον μεν επι Expulſum & Gronovio μεν ſervari potuiſſe, D'Orvillius ad Chariton. VI, 5. p. 561 opinabatur, haud imprudenter quidem, niſi Schedarum voluntas aliud poſtularet. *Weſſeling.* Poſt ἑβδομη comma Ald. Camer. I. II.

ὁ Αλκιμαχϐ) deſideratur ὁ in Arch. Vind. poſt δοκιμοι comma Ald. Cam. I. II.

Περσησι) Medic. Askew. Paſſion. Vindob. Arch. Prius ex Ald. Περσησι την πολιν, quas duas poſtremas voces non habet Mſ. Et ſane paullo ante ſic in conſpicuo poſitae ſunt, ut poſſint ſine periculo abeſſe, nec adſint, ſine inani iteratione. *Gronov.* Poſt συλησαντες comma Ald. Camer. I. II, quae hoc omittunt poſt ενεπρησαν, punctumque ponunt poſt ἱρων, comma omittentes iterum poſt ηνδραποδισαντο.

ad Cap. CII.

ες την Αττικην) ες γην την Αττικην ora Steph. Paſſion. non incommode pro uſu. Poſt Αττικην comma Ald. Camer. I. II.

κατεργοντες) κατεργαζοντες Arch. Vind. & Paſſion. ex Scholio. Laurentii Latina: *magnam partem vaſtaverunt*, κατεργαζοντες trium codd. explicant, ad rem bene, modo iſti formae ea ineſſet notio. Taliter κατεργαζεσθαι in Muſis atque apud alios frequens. Fieri fortaſſe potuit, idem ut ſignificatus illi participio adhaeſerit: alioqui κατεργοντες valere oportebit, non, quae viri Clar. verſio, *ſe coërcentes*, ſed Athenienſes in

Digitized by Google

in anguſtias cogentes & concludentes, veluti lib. 5, 63. Adſunt & uberes correctionum viae, Reiskii ſollertia munitae, κακεργεοντες, *multa mala inferentes*, καταργεοντες h. e. καταραθυμεντες, *tempus nihil agendo conſumentes*, καταραττοντες τε πολλον, *magno impetu irruentes* Eas ego premere non auſim. Vaſtitatem agrorum, a Perſis tum effectam, Plut. Ariſtid. p. 321. A. indicat. *Weſſeling.* Poſt πολλον comma Ald Camer. l. II, idem habent poſt ποιησειν & poſt τα, punctum poſt εποιησαν, ſed poſt και comma non ponunt. Porro ταυτα Arch., quae & Reiskii coniectura: ante ταῦτα· vitiole. Nobiſcum ſentit *Larcher.*

ὁ Μαραθων) ἡ Μαραθων Medic. Paſſion. Pariſ. B. apud *Larcher.* In Arch. Vind. articulus non reperitur. Διγενης ἡ λεξις, ὁ και ἡ Μαραθων, monitore Euſtath. ad Odyſſ. p. 1568, 44; Jonum ore ἡ Μαραθων, ni fallit Thom. Mag. fallere autem H. Stephan. App de Dial. p. 157 decernit, Grammatico Herodotum lib. I, 62, & hoc ipſum aliaque ex c. 107 obiiciens. Sed enim ἡ Μαραθων hic in ſchedis: neque latet, quantum ſibi amanuenſes in mutanda Scriptoris dialecto indulſerint. Adde Porphyr. Q. Homer. VIII την Μαραθωνα Jonibus vindicare, & eruditos Thomae Mag. interpretes. *Weſſeling.* Poſt Αττικης comma nullum in Ald. Cam. l. II.

Πεισιστρατε) Πεισιστρατεω Arch.

ad Cap. CIII.

Poſt Μαραθωνα punctum Ald. Cam. I. II, in his comma poſt των ante ὁ δεκατος, & poſt τε ante τον πατερα, poſtque Στησαγορεω.

Αθη-

Digitized by Google

Αθηνεων) Medic. Paſſion. Askew. & edit. Genev. recte. Αθηναιων olim ex Aldo. Poſt Ιπποκρατεος punctum Ald. Camer. I. II.

ανελομενον) ανελομενω Med. Ask

ὁμομητριω) ὁμομητορι Arch. Vind. quod praeiudicio Th. Galei multo praeſtantius. Tu vide c. 38. *Weſſeling.* Poſt Μιλτιαδη punctum Ald. Camer. I. II.

τησι αυτησι) Medic. Paſſion. Askew. Arch. Vind. Pariſ. B. praeclare. Prius ex Ald. τοισι αυτοισι, & bis quidem.

και μιν ανελομενον — ὑποσπονδος) haec Valla non transtulit, adnotante *Goldhagenio.*

περιεοντος) παρεοντος Arch. Poſt Πεισιστρατε punctum Ald. Cam. I II.

ὑπεισαντες) πεισας Arch. prave.

δια Κοιλης) Διακοιλης iunctim plerique, & Ald. quod conſiſtere non poteſt. Atticae Κοιλη e Marcellino ſcriptisque marmoribus nota, haud longe Ceramico aberat. Unde Aelian. Anim. XII, 40 Μιλτιαδης δε τας ἱππους τας τρεις Ολυμπια ανελομενας εθαψεν εν Κεραμεικω· και Ευαγορας ο λακων — Quae cuncta hinc derivata cum ſint, bene J. Perizon. ad Aeliani Var. IX, 32 τρεις Ολυμπιαδας repoſuit, alioqui τρις Ολυμπια cum J. M. Geſnero, qui de equabus huiusmodi erudite in Columell. R. R. III, 9. — Haec *Weſſeling.* qui ideo Jo. Meurſ. Ceram. Gem. c. 24 ſequutus, δια Κοιλης pingi iuſſit, quod idem cenſuit *Valkenar.* addens; Fuit enim ſepulcrale Cimonis monumentum prope urbem εν Κοιλη, atque adeo ultra viam, quae vocabatur ἡ δια Κοιλης ὁδος. Marcellin. in vita Thucyd. p. 3. 25 προς τοις Μελιτισι πυλαις καλουμεναις εσιν

εν Κοιλη τα καλουμενα Κιμωνεια μνημαται· huic vitae ſubiectus ſcriptor incertus, a praecedentium auctore diverſiſſimus, (cuius incipiunt obſervata p. 7. 46 ab ιερον) p. 9. 23 εστι δε αυτου ταφος πλησιον των πυλων εν χωριω της Αττικης ὁ Κοιλη καλειται· conf. tertius vitae Thucyd. ſcriptor p. 12. 12. *Valken.*

Poſt δ'αυτε comma Ald. Camer. I. II.

τεθαφθαι) τεταφθαι Arch. Poſt αὐται comma Ald. Camer. I. II, punctum in his poſt αγελομεναι.

ιδαιμαι) ιδαιμαι Arch.

τω Κιμωνι) Abeſt Vind. Arch. Poſt Στρατοκλης comma Ald. Camer. I. II.

πατρω) πατρω οἱ Arch. Vocabulum explicat Euſtath. p. 316. 8 ad Homer. & Thom. Mag. in Τιθην. Poſt νεωτερος comma Ald. Camer. I. II.

εν Αθηναις) Medic. Askew. Paſſion. εν deerat Ald. & ceteris, nec requirebatur.

τενομαι) ενομα tantum Vind. Askew.

ad Cap. CIV.

και εκπεφευγως) Vind. Medic. Askew. Paſſion. & Suidas, qui haec exſcripſit in Μιλτιαδης. Copulam vulgo omittebant cum Ald. Poſt Αθηναιων punctum Ald. Cam. I. II, quibus abeſt comma poſt μεν γαρ & poſt ἁμα δε.

και ὑπο) Arch. Vind. tum, negligentes αυτον, αγαγοντες cum Brit. Medic. Paſſion. Pariſ. B. in Suida αναγαγοντες, olim ex Aldo εσαγαγοντες. Addita ex codd. copula ſermonem, nonnihil antea hiulcum, inſtruxi. Quod proxime autem τοενθευτεν μιν οἱ εχθροι — in μεν docti

Digitized by Google

docti viri ſuſpicione converſum memini, quoniam αυτον αγαγοντες conſequitur. Eiicerem ego poſterius potius fide eorumdem librorum, ſi quae rei neceſſitas, qualis in Herodotea redundantia & aliorum nulla. Conf. Diodoro adpoſita L. I, 97. IV, 39. *Weſſeling.*

ad Cap. CV.

Abeſt comma poſt πρωτα μεν Ald. Camerar. I. II.

Φειδιππιδην) Φιλιππιδην Arch. Vind. Valla, ſemper: excerpſit Schol. Hermogen. p. 407 colon poſt nomen ponunt Ald. Cam. I. II.

ἡμεροδρομον) ἡμεροδρομην ora Stephan. Paſſion. Vind. comma poſt τε Ald. Camer. I. II, idemque poſt τω.

τω δη &c.) Hiatus hic in Arch. Vind. usque ad cap. 106 περιπεσουσαν poſt Τεγεης comma Ald. Cam. I. II, quod abeſt poſt ποιευνται.

ευνδ) ευνοδ ſcribendum recte cenſuit *Larcher*, vid. lib. 7, 173. Gregor. Corinth. de dial. p. 228.

γενομενδ σφισι) ſine interpoſito ηδη Paſſion. γενομενδ ηδη σφισι Ald. & edd. Schol. Hermogen. πολλαχη cum Askew. Paſſion. ſecuti 1, 42. Porro τα δ'ετι uterque, ceteri cum Ald. τα δε τι. Odioſa vocis ηδη repetitio nunc ceſſabit. Hermogenis Schol. in praegreſſis eam neglexit, ευνδ οντος αυτοις repraeſentans. Potior Paſſion. voluntas, in quam Reiskii inclinavit opinatio, mox, ſicuti in duobus Mſſ. τα δ'ετι legentis, proba utique ſententia. Schol. ille τα δε, και εσομενδ tantum. *Weſſeling.*

Digitized by Google

ad Cap. CVI.

δευτεραιος) Citat Plut. Maligna. p. 862 A; non ſine loligine. Poſt βαρβαρων punctum Ald. Cam. I. II.

Ερετριαν τε) νυν Ερετρια τε Arch. Paſſion. Poſt ασθενεξερη punctum, poſt ὁ μεν comma Ald. Cam. I. II.

απηγγελε) απαγγελε Arch. Paſſion. Vind. ſine augmento. Poſt τοισι δε comma Ald. Camer. I. II.

ἑαδε) Habet Suidas in Εαδοτα. ἑαδε Ald. Camer. I. II, in queis poſt Αθηναιοισι punctum.

ἱσαμενε τε μηνος ενατη) ἱσαμενε Vindob. & Plut. p. 861. F. ubi prius ενατη ob ſequens interiit: olim erat ἱσαμενη cum Ald. vitioſe. Sermonis indolem ἱσαμενε poſtulare, Gronovius agnovit. Bene Vind. & Plut. in cuius Glor. Athen. p. 349. E. ἑκτη μεν ἱσαμενη Βοηδομιωνος ſimili peccato. Superius c. 57 και ἑβδομας ἱσαμενε τε μηνος· Plat. Symp. VIII. p. 717. B. τη ἑκτη τε Θαργηλιωνος ἱσαμενε. In talibus enimvero pauca abunde ſunt. *Weſſeling.* Poſt ενατη punctum Ald. Camer. I. II.

εφασαν) deſideratur in Arch. Vind. Poſt κυκλε punctum Ald. Cam. I. II, colon ponunt poſt εμενον.

ad Cap. CVII.

εν τω ὑπνω) abſunt tria haec ex Medic. Paſſion. Askew. poſt τοιηνδε punctum Ald. Camer. I. II. Quibus ſupervacuae hae voces arbitrium illis relinquo. Adduntur infra c. 118 & 131 etiam III, 30 & 65, abſunt VII, 12. *Weſſeling.* Poſt συνευνηθηναι punctum Ald. Cam. I. II.

συνε-

Digitized by Google

συνεβαλετο) Arch. Paſſion. Vind. & poſt nonnulla, cuius in talibus creberrimus uſus, quare *Weſſeling.* repoſuit, antea ex Ald. συνεβαλλετο. Poſt Αθηνας colon Ald. Cam. I. II, in his punctum poſt γηρεως.

Αιγιλειαν) Αιγλειην Askew. Αιγλιην ora Stephan. punctum poſt vocem in Ald. Cam. I. II, comma habent poſt νεας.

την γην) praetereunt την Vindob. Paſſion. poſt βαρβαρες comma Ald. Camer. I. II, idemque poſt διεποντι, poſtque μεζονως.

δε οι) Askew. Fragm. Pariſ. Paſſion. quod exſulans rediit, modo μεζον Arch. Vind. Paſſ. Euſtath. ad Homer. p. 1831. 39 οι aberat Ald. &c. Concinne Mſſ. quorum iudicio μεζον praeſtabilius. *Weſſeling.* Poſt εοντι comma Ald. Camer. I. II.

ψαμμον) γην Arch. Vind. Poſt εξευρεειν punctum Ald. Cam. I. II.

ὁ οδων) Arch. Vind. Paſſion. Askew. Stephan. ora, prius οδος cum Aldo. Mox iterum. Vere deinceps ὁ οδων· Euſtath. Ιαχον δε Φασιν ὁ οδων Il. λ. p. 854. 14 teſtisque moris Jonici locupletiſſimus Hippocrates. *Weſſeling.*

παρεξεωτας) παριξαντας Arch. Vind. παραξαντας Paſſion. Askew. Brit. Stephan. margo, colon poſt vocem Ald. Cam. I. II.

ὁκοσον) ὁσον Arch. Vind.

ad Cap. CVIII.

ταυτη) Med. Paſſ. Ask. ταυτα Arch. Vindob. ταυτην olim ex Ald.

συνεβαλετο) Arch. Vind. Paſſ. Ask. Olim συνεβαλλετο ex Ald.

Digitized by Google

Poſt οἱ Πλαταιεες colon Ald. Cam. I. II.

ἀναιρεατο) Arch. Paſſion. Vind. praeclare: olim ἀνειρεοντο. Scribendum arbitror ἀναιρεατο, vel ἀναραιρεατο, poſitum Herodoteo more pro ἀιηρηντο ſuſceperant, ut vertit Valla, qui, niſi ſic legerit, ſenſit tempus idem requiri, quale praeceſſerat ἐδεδωκεσαν. *Valken.*

πιεζευμενοι) Medic. Arch. Paſſion. Askew. antea ex Ald. πιεζομενοι, poſt Ἀναξανδρίδεω comma Ald. Cam. I. II.

αὐτες) αὐτες Ald. Cam. I. II, in his poſt ταδε colon, commaque poſt ἡμεις μεν.

ἑκατερω) Arch. recte. ἑκατερω prius ex Ald. quod alienum erat, corrigendumque ex Foeſii Oec. Hippocr. p. 184 doctrina. Herodoti ſunt lib. 3, 101 ἑτοι μεν των Ἰνδων ἑκατερω των Περσεων οἰκεσι. Heſychius ἑκατερω, πορρωτερω. Saepe Apollon. Rhod. IV, 90. &c. *Weſſeling.* Poſt οἰκεομεν colon Ald. Camer. I. II, in his comma poſt ἐξανδραποδισθεντες.

συμβελευομεν) Deſcripſit Plut. Malign. p. 861. D. livore non abſtinens.

αὐτες) αὐτες Ald. Cam. I. II, in his punctum poſt ε κακοισι.

κατα ευνοιην) κατα την ευνοιην Askew. Poſt μεν νυν comma Ald. Camer. I. II, idem in his poſt οἱ δε.

ηπιστησαν) Qui hic ſcribendum credidit ἀπεστησαν, non recordabatur, quod ſaepe legerat apud Sophoclem απιστησαι poſitum pro απειθησαι. Saepius id ipſum legeremus apud veteres, ſi per correctores licuiſſet: qui vulgo απειθης, illis etiam απιστος dicebatur: απιστειν idem erat ac απειθειν, vel ειναι απειθη. Zonaras in

Digitized by Google

in Lex. Mſ. Απιστος λεγεται και ὁ μη πειθομενος, ὡς φησι Πλατων· και Ξενοφων Κυρου παιδ. α΄ (p. 4. 14. p. 26. 11.) Ευπιστατος, [τους] ευπειθεστατους η μαλιστα πειθομενους· luculentus teſtis eſt Harpocrat. Απιστειν, αντι του απειθειν, dixiſſe ſcribens Antiphontem & Iſocratem; Απιστιαν, την απειθειαν, Demoſthenem (p. 70, 43. p. 71, 53) aliosque plures. Antiphontis Oratio citata periit: in Iſocratis vulgatur ad Philippum Epiſt. p. 409. A. ει μεν επεισθης — ει δ' ηπειθησας· reponendum ηπιστησας ex Harpocr. conf. Heſych. in ηπιστησεν. *Valkenar.*

αὐτους) αὐτους Ald. Cam. I. II.

στρατευοντο) στρατευον Arch.

συναπτειν μαχην) Med. Askew. Paſſ. Vind. Arch. alii cum Aldo δε σφεων συναψειν.

ωρισαν) ὡρισαν Ald. Camer. I. II, quae poſt τοισδε comma habent, idemque poſt Βοιωτων, & poſt γνοντες.

γνοντες απαλλασσοντο) αναγνοντες Arch. Vindob. In iudicio finium regundorum Boeoti non acquieverunt, inde αναγνοντες απαλλασσοντο ſuadentes diſceſſerunt Corinthii ex fide librorum quorundam, pro Scriptoris dialecto haud inſuave, uti H. Stephani Portique collectanea demonſtrant. Sed muto nihil. *Weſſeling.*

Poſt απιασι comma Ald. Cam. I. II, idem poſt Αθηναιοι & poſt τους ponunt.

αυτον) αυτων Arch. Poſt και comma Ald. Cam. I. II, in his quoque αὐτους.

Digitized by Google

ad Cap. CIX.

Poſt στρατηγοισι comma, poſt γνωμαι punctum Ald. Cam. I. II.

εωντων) εοντων Ald. Cam. I. II, quod *Weſſeling.* non annotavit: in his punctum poſt συμβαλλειν, idemque poſt συμβαλεειν.

συμβαλεειν) συμβαλλειν Paſſ. Vind.

διχα τε) Paſſion. Enclitica aberat Ald. &c. abeſt poſt γνωμεων comma Ald. Cam. I. II, habent comma poſt λαχων.

Αθηναιοι) οἱ Αθηναιοι Paſſ. articulus ceteris deerat, comma hic ponit Ald. Camer. I. II, punctum vero poſt Αφιδναιος & poſt τοιδε.

μνημοσυνον) μνημοσυνας ora Stephan. Paſſion. & poſt pauca οἰκα. Vide VII, 226. IX, 16, ubi ſimili numero. *Weſſeling.*

ες κινδυνον ηκουσι μεγιστον) Scribi potuit; νυν γαρ δη εξ ὁ εγενοντο Αθηναιοι, ες κινδυνων ἡκουσι μεγιστον· ut forte legit Valla. *Valken.*

Poſt δεδοκται τα comma Ald. Camer. I. II. δεδεκται Paſſ. ſed correctoris manu. Laurentii *palam eſt*, niſi verſio ſit liberior, ad δεδοκται ducit, quo modo corrector Paſſ. & Reiskii coniectura, loco δεδεκται. Haud contemtibile vulgatum, quod virum eruditum non fugit, quid ab Hippia Medisque in Athenienſes decretum fuerit, ſignificans. Tale δεδοκτο IX, 73 & δεδοκται ſive δεδοκηται γινεσθαι VII, 16. *Weſſeling.*

ες σε τι) Med. Paſſ. Askew. Reliqui cum Ald. ες στι.

διχα) διχαι Arch. Poſt γνωμαι punctum Ald. Cam. I. II.

κελευοντων συμβαλλειν) Arch. Vind. qui mox iterum συμβαλλειν· prius συμβαλεειν deerat Ald.

Digitized by Google

Ald. &c. poſterius συμβαλλειν ſcribebatur. Jucundior additamento oratio & conſuetudini propior. Supra c. 106 ην — μηνες ενιαυτη· ενιαυτη δε — & IX, 11 ςειχοντας επι τους ξεινους· ξεινους γαρ εκαλεον — Adde lib. III, 12. *Weſſeling.*

τινα) abeſt Arch. Vindob. Poſt εμπεσουσαν comma Ald. Cam. I. II.

ωϛε) ως τι Vind.

μετητα) Idem Arch. Olim ητητα ex Ald. conf. lib I, 125.

την συμβολην) Arch. Pariſ. A. B. *Larcher.* quod res ipſa flagitat. ceteri cum Ald. συμβαλην. Neceſſitatem mutationis agnoſcunt viri docti, de adhaerente ελη ſolliciti. Scite Reiskius, ην δε — την συμβολην εχη, ſi vero iis adhaereſcas, qui ſtudent conflictum impedire. Εχεσθαι τινος notum admodum: permutaturque in cod. Ask. ως πολλων ειχοντο c. 116 ειλον loco ειχον· Abreſch. ην δε — την συμβολην ελη, adſcito ἡ γνωμη. Tritum ſane Noſtro ως εμη γνωμη αιρεει II, 43. III, 145. IV, 127 plena dictione, quam defectam illis vocibus non recordor. Eſto, in illo Mſſ. ſilentio, ſua cuique optio. Mihi dudum placuit ην δε τα — των αποσπευδοντων την συμβολην ελη, ut τα perierit ob ſequens των. *Weſſeling.* εχη emendandum cenſuit *Larcher.* Poſt τοι των comma Ald. Cam. I. II.

τα εναντια) Arch. Vind. Paſſ. Ask. antea τανανταια.

ad Cap. CX.

προσγενομενης δε &c.) προσγενωμενου τω μερει της γνωμης, υπ' ης εκεκυρωτο Arch.

Poſt των ante ἡ γνωμη comma Ald. Camerar. I. II.

ἐφερετο) ἐφερε Arch. Vind. Paſſion. Askew. quibus adſtipulari licet. Poſt συμβαλλειν comma Ald. Cam. I. II.

ἑκαστε αυτων) Med. Paſſ. ἑκαστη αυτεων vel αυτων Arch. Askew. Vindob. Brit. Ald. ſimili ſententia. Adi Gronov. ad Arriani Αναβ. I, 15. p. 32.

ϐτι χω) Med. Paſſ. Arch. Vind. Ask. Pariſ. B. ϐχω τι antea ex Ald.

αὐτε) αὐτε Ald. Cam. I. II.

ἐγενετο) ἐγινετο Arch. Vind.

ad Cap. CXI.

Poſt Αθηναιοι comma Ald. Cam. I. II.

χερεος) Arch. Vind. Med. Paſſion. Askew. μερεος Brit. in Ald. χερως.

νομος) νομος τοτε Paſſion. Askew. Stephan. margo.

αλληλεων) Askew. Vind. more Jonum; αλληλων prius ex Ald.

Poſt χερας abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ες πανηγυριας) και πανηγ. Arch. ες τας πανηγ. Paſſion.

Poſt αγαθα comma Ald. Camer. I. II. τα αγαθα Paſſ. Ask.

ἐγινετο) ἐγενετο Paſſ. poſt τι punctum Ald. Cam. I. II, in his comma poſt το μεν, idemque poſt ἑκατερον.

ad Cap. CXII.

απειθησαν) απιθησαν Arch.

ἰεντο) ἰεντο idem, poſt βαρβαρες punctum Ald.

Digitized by Google

Ald. Cam. I. II, idemque poſt εκτω, ſed comma nullum poſt Περσαι.

αυτες ολιγες) Medic. Askew. Paſſion. Pariſ. A. B. Brit. Prius edebatur ex Ald. αυτες εοντας ολιγες. Eieci εοντας codd. imperio, haud immemor, creberrimi in Muſis, nec ſemper neceſſarii, eiusdem uſus. *Weſſeling.*

κατειχαζον) κατηκαζον Arch.

προσεμιξαν) προσεταξαντο idem. Poſt παντων & των commata Ald. Cam. I. II, poſt εχρησαντο punctum in iisdem.

ιδμεν) ισμεν Paſſion. Askew.

δε ανεσχοντο) δε Arch. quod verum: ante τε erat. Poſt τεως δε comma Ald. Cam. I. II.

το ενομα) Arch. Vind. Askew τενεμα alii cum Ald. poſt τενομεν & poſt το commata poſuit Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXIII.

εγενετο) εγινετο Paſſion. Vind. Arch. poſt πολλος punctum Ald. Camer. I. II, in quibus poſt τη, & αυτοι commata exſtant, punctum poſt ετεταχατο.

τετο) το Arch. poſt βαρβαροι colon Ald. Camer. I. II, comma in his poſt ἑκατερον, & poſt Αθηναιοι τε, itemque poſt βαρβαρων.

αμφοτερα) Addunt vocem hanc Medic. Askew. Paſſion. Pariſ. A. ceteri non admodum neceſſariam cum Ald. ignorant. Poſt εμαχοντο colon Ald. Cam. I. II, quae poſt Περσησι comma, poſt ὑποπτοντες colon ponunt.

ες την θαλασσαν) επι την Pariſ. A. B. Arch. Vindob. Brit. Ald. ex Medic. Paſſion. Askew. ες την levi differentia.

επελαμβανοντο) επελαμβανον Arch. Vind.

ad

ad Cap. CXIV.

Poſt και τουτο μεν abeſt comma Ald. Camer. I. II.

πονω) Medic. Paſſion. Askew. Arch. Vindob. Brit. alii cum Ald. πολεμω. Gloſſam cum vera voce Gronovius mutavit optime. *Weſſel.*

Καλλιμαχος) deſideratur in Medic. Paſſion. Askew. Brit. Pariſ. B. delere tamen non ſuſtineo, quippe orationem colorans *Weſſeling.* Poſt αγαθος punctum Ald. Camer. I. II, in his comma poſt στρατηγων, & poſt τουτο δε.

Κυναιγειρος) Κυνηγειρος Med. Pariſ. A. Attigit haec Tzetzes Chil. I, 867.

Ευφοριωνος) Ευφρονιωνος Arch.

επιλαβομενος) επιλαμβανομενος Paſſion. Poſt πιπτει punctum Ald. Camer. I. II, comma poſt πολλοι τε eaedem.

ad Cap. CXV.

τοιουτω) Medic. Paſſion. Askew. τοιωδε pari elegantia Arch. Vind. Ald &c. Quae ſequuntur excerpſit Plutarch. Malign. p. 862. C. Poſt Αθηναιοι punctum Ald. Cam I. II.

εξαναπεφευγαμενοι) αναπεφευγαμενοι Vind. Arch. Poſt εν τη comma Ald. Camer. I. II, idemque poſt ενδεκαποδας.

απιουμενοι) απιουμενους Arch. Ald. quod ſpeciem praefert, nihil amplius.

ουτιν δε σχολη) ουτινι δε σχολον Plutarch. prius quoque Askew. Brit. Medic. Pariſ. duo apud *Larcher* in Paſſion. εν Αθηναις, bene: deerat εν prius, quod ab Ald. abeſt. Large coniecturis indulgetur, ουτιν σχολη Αθηναιοισι non aliud erit ac Αθηναιους, & hoc ουτι τε, οι Αθηναιοι σχολον αι-

Digitized by Google

αιτιην, Athenienſes culpam ſuſtinuerunt; ſic Portus, non conſiderato, ne quid amplius dicam, haec Athenienſes non tangere, ſed Perſas. Plutarchi αιτιην δε εσχον laudatore gaudet docto viro, acceduntque ex parte quadam libri αιτιην oſtendentes: tum mox αυτοισι, uti duobus in codd. oportebit. Sententia ſane tolerabilis: Ferebantur Athenienſibus ipſis Alcmaeonidarum fraude haec machinati. Non raro enim αιτιαν εχειν, idem ac, *dici*, *nominari*, *ferri*, κατηγορεισθαι, Caſaub. in Athen. IX. 2, eiusque exemplo ad Aeſchin. Dial I. 2. Horreo, docte monentibus. Sed enim εσχον nusquam in ſchedis. Gronovii ſententiam, impeditam multum, adnotationes explanant. Vulgata mihi non diſplicent, modo αιτιη δε εσχε αυτες εν Αθηναιοισι — ſtruantur. Conſimiliter lib. 5, 70 τον δε Κλεομενεα εσχε αιτιη Φοιταν· & c. 71 Φονευσαι δε αυτες αιτιη εχει Αλκμαιωνιδας. Quae & in Porti penu. *Weſſeling.* Plutarchi editi lectio II. p. 862. C. αιτιην δε εσχον, mihi, ut aliis, genuina videretur, niſi hic ſequeretur αυτες. Αιτιην εχειν, ut ſaepe apud alios, apud Plut. etiam ſignificat *dici*, *perhiberi*, ex. gr. II. p. 803. C. 807. E. 850. B. 959. E. 1134. B. ind. Caſaubon. in Athen. p. 639. Mos uſitatus ſcribendi illic quoque ſubſtitui potuit Herodoteo. Quod aliis diceretur αιτιαν εχεσιν Αλκμαιωνιδαι Φονευσαι αυτες, vel τε Φονε αυτων, (ut Aeſch. Eumenid. 582.) id Herodoto dicitur, Φονευσαι αυτες αιτιη εχει Αλκμαιωνιδας, V. 71, ut c. 70 τον Κλεομενεα εσχε αιτιη Φοιταν π. Ad iſtam normam ordine ſuo hic verba collocari potuerant: αιτιη δε εσχε αυτες (εν) Αθηναιοισι ταυτα επινοηθηναι, iſtud

iſtud excogitaſſe perhibebantur apud Athenienſes ἐξ Αλκμαιωνιδεων μηχανης. Plutarchi tamen lectionem, ſi codd. praeberent, reciperem. *Valken.* Quocum ſentit *Larcherius.*

αυτες) αυτοισι Askew. Paſſion.

αναδεξαι) Medic. Paſſion. Arch. Vind. Askew. Brit. Plutarch. Pariſ. A. B. antea ex Ald. αναδεξασθαι.

ad Cap. CXVI.

ειχον) Paſſion. εἶλον Askew. ἦκον Medic. In Ald. & aliis ειχοντο. Medic. ἦκον non capio; ſcribae peccatum ex ειχον formaſſe videtur. Infra IX, 58 ὡς ποδων ἕκαστος ειχον· & VIII, 107 ὡς ταχεος ειχε ἕκαστος, ſic enim ſcripti codd. *Weſſeling.* Dubito ſitne το ταχιστα natum ex interpretamento; ſed minime cunctanter corrigo: ὡς ποδων ειχον· hoc in talibus ſemper invenietur: ὡς ἕκαστος ταχυς ειχε· ὡς ειχον ταχυς· ὡς ποδων vel ἡ ποδων ειχον· apud Thucyd. p. 440, 6. 447, 39. Demoſth. p. 740, 148. Xenoph. p. 309, 41 &c. Herod. IX, 58. VIII, 107 reſtituetur ex codd. vid. Diſſ. Herod. p. 129 & Weſſeling. Diodor. II. p. 628. *Valken.*

Poſt ἦκειν punctum Ald. Cam. I. II.

Φαληρε) Φαληρων Plut.

επινειον) επινεον Arch.

απεπλωον) Vindob. ex more. απεπλεον in Ald. & aliis.

ad Cap. CXVII.

Poſt μαχη comma, poſt δυο punctum Ald. Cam. I. II.

θωϋμα) θωμα Arch. Paſſ. Ask. ſtatim Επιζηλον omnes.

Poſt

Digitized by Google

Poſt βληθεντα punctum Ald. Camer. I. II, idemque poſt λογον, ſed poſt μεγαν colon, & poſt τε comma, punctum poſt σκιαζειν, comma poſt τετο, colon poſt παρεξελθειν, comma poſt παρασατην.

ad Cap. CXVIII.

ειδε οψιν εν τω ὑπνω) Suidas haec deſcribens ειδεν οψιν ονειρε in Δαξις. Poſt ὑπνω punctum Ald. Camer. I. II, in quibus punctum poſt λεγεται, comma poſt ὁ δε.

ζητησιν) Corrigendum ſuſpicor εξετασεν εποιειτο των νεων, neque enim, quae adeſſent, quaerendae naves erant, ſed perſcrutandae: λιαν ακριβως εξεταζων invenit Datis in Phoeniſſa nave ſignum Apollinis, a ſacrilegis furtim atque inſcio duce ſubreptum: phraſes ſunt uſitatiſſimae; εξετασιν ὁπλων ποιεισθαι, vel ανδρων, vel τα ἱππικα. In Attica lege, quam habet Petitus, p. 209 pro γενεσθαι ζητησιν emendari debet, γενεσθαι εξετασιν παντων των εγγεγραμμενων τοις Δηξιαρχικοις γραμματειοις· ut legitur in Iſaei fragm. apud Dionyſ. Halic. T. 2. p 175. 11, conf. Harpocr. in Διαψηφισις. *Valken.*

Poſt ειη punctum Ald. Cam. I. II.

εξ ὡ) εξ οἱα Suidas. Poſt Δηλον punctum Ald. Cam. I. II.

απικατο) Med. Paſſion. Ask. Arch. Vind. probe. Olim ex Ald. απικοντο.

το αγαλμα) τωγαλμα Paſſ. Poſt hanc vocem negligentia ſcribae abſunt ſeptem ſequentes in Arch. Poſt θαλασση abeſt comma Ald. Camer. I. II, in his comma poſt εντειλαμενος, punctum poſt απεπλεε.

ad

ad Cap. CXIX.

Poſt ανδρωποδισμενες comma Ald. Camerar. I. II.

Αρταφερνης) abeſt comma Ald. Cam. I. II. Αρταφρενης Ask. Vind. Paſſ.

ες την) προς την Medic. Ask. ceteri omnes ες την cum Ald. cui ſuus iterum locus. Poſt ἐωῦτε colon, poſt τω comma Ald. Cam. I. II.

Αρδερικκα) Medic. Paſſion. Askew. Brit. Αρδερικκα Vind. Arch. Valla. Ανδερικα Ald. In barbara voce nihil muto, ignarus, quid praeſtet: certum eſt, diſcrepare, ſitum ſi ſpectes, abſimilis tituli loco L. I, 185. Philoſtratus collocat ex Damidis monumentis Eretrienſes in Medorum regione unius, ſed citati curſus, diei itinere a Babylone, Vit. Apollon. I, 24. Itaque, niſi a Damide decipimur, media ferme Suſa inter & Babylonem ſedes a Dario acceperunt. *Weſſeling.*

Poſt Σεσων comma, poſt απεχοντι colon Ald. Camer. I. II, comma quoque poſt το ante παρεχεται.

αρυσονται) Arch. Vind. αρρυσονται, ceteri cum Ald. poſt τοιωδε punctum Ald. Cam. I. II, in his punctum poſt κηλωνηιω. Αρυσονται malui, ut propior ad verum via foret. Scripſiſſe αρυονται, aut αρυτονται doctiores conſentiunt: nam Porti αρρυσονται pro communi αναρυσονται, hoc pro αναρυονται placere non poteſt. *Weſſeling.*

ασπε οἱ) Medic. Paſſion. Askew. aliis οἱ abeſt. Poſt αυτλεει colon Ald. Camer. I. II, in his poſt επειται comma, poſt ὁδος punctum, poſt ασφαλτος abeſt comma, poſt παραυτικα colon exſtat in Ald. Cam. I. II.

συνε-

συναγεσι εν αγγειοις, το) quatuor iſta non leguntur in Medic. Askew. Brit. Valla, eaque docta diſputatione Gronovius hinc amovit. Nihil certius, inquiens, quam & omnia liquida & oleum, quod profluit, excipi debere in vaſa, ut Latini dicunt, *αγγεια*, ut Graeci, omnino diverſiſſima & multiplicia, & ſic colligi. Itaque apparet, verum dici ab auctore, ſed id ita ſimplex eſt, ut fere ſit brutum vel *σαθρον*, quum quia numquam aliter agitur, nec agi poteſt, id dici non debeat. Sed omnino aliud longe & melior ſenſus ab Herodoto lectori inculcatus fuit. Non enim de eo agebatur, quibus rebus colligeretur oleum; ſed haud dubie erat hoc oleum magnopere diverſum ab oleo naturali, quod ex olivis exprimebatur. Id intererat ſciri, cuius foret naturae, & in quo diſtaret ab oleo vero. Itaque mirabile eſt, quod bonitas cod. Florentini nos docet ab Herodoto ſcriptum eſſe, videlicet tantum illa, *το δε ελαιον οι Περσαι καλεουσι ραδινακην· εστι δε μελαν, και οδμην παρεχομενον βαρεαν.* Nihil ſatagit de vaſis. Sed ſtatim oſtendit, Perſis id haberi ſingulare genus liquoris, quod ſimilitudinem olei prae ſe ferat, ſed tamen & colore ſuo & odore ſtatim ſe prodat, ut hinc Perſae ſpecifica appellatione diſtinxerint, & ſub alio nomine venale in tabernis exſtiterit. Plane igitur dimitto mentionem vaſorum, ſine damno Herodoti vel huius Perſici olei. — His *Gronoviani* addit *Weſſelingius:* Tum equidem *το δε ελαιον οι Περσαι καλεουσι τουτο ραδινακην* ex ſchedis legerem, ut illud duntaxat oleum *Radinacen* Perſae nuncupaverint. Habent tamen *τριφασιοι εδοι*, quae

amoliendis auxiliantur: bitumen & ſales ſtatim ut diffuſa ſunt, dicuntur concreviſſe: & quid oleo factum, tacebitur? At premere hoc renuo. De cultu, ſcribendi modo, & Eretrienſium exſulum ſepulturae ritu Philoſtrati Damis plura, nonnullis intempeſtiva Olearii cura perverſis. — Poſt το ante οἱ Περσαι comma Ald. Camer. I. II.

καλεῦσι ραδινακην) καλεῦσι τυτο ραδινακην Paſſ. Ask. Brit.

εμεο) εμειο Ask. Poſt Δαρειος colon, poſt Ἐρετριεας comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXX.

Poſt ἐτω comma Ald. Cam. I. II.

ἐκ Σπαρτης) Hic iterantur voces μετα την σταυσελην ον in Med. Paſſ. Ask. bene, Gronovii iudicio, nobis non neceſſaria, nec Herodotea videntur. Poſt Μηδες punctum Ald. Cam. I. II, comma poſt μετα δε.

αἰνεσαντες) αἰνεοντες margo Steph. Paſſion. Arch. Vind. aeque concinnum.

ad Cap. CXXI.

Θωῦμα) Θωμα Arch. Ask. Poſt Ἀθηναιες comma Ald. Cam. I. II.

οἱ τινες) Deſcripſit Plut. Malign. p. 863. A. Poſt ϛολμα abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Ἀθηιεων) Med. Ask. vere. Ἀθηναιων vulgo ex Ald.

κηρυσσομενα) κηρυσσομενϑ Arch. & τα αλλα cum Vind.

αυτϑ) ἑωῦτϑ Ald. Camer. I. II, & colon in his poſt ωνεεσθαι.

ad

ad Cap. CXXII.

Καλλιεω δε τετε) omnia usque τετω τω ανδρι in fine capitis abſunt Medic. Askew Paſſion. & Pariſ. B. apud *Larcher.* — Memorabile Calliae elogium cur trium codd. ſcriptores contemtui habitum praeterierint, cauſam non perſpicio, niſi illi id ignorarint, adſutum aliunde. Gronovio cupide largior, rerum nexum, ſi omnia iſta exſulent, non diſſolvi: perhibere praeterea honoris & magnificentiae teſtimonium, quale vix aliud. Si Herodoto auferantur, id ſane fatendum eſt, non indocti admodumque recentis eſſe hominis, ſed adprime in Calliae negotiis & familia callentis. Pertinet eo victoria Olympica, quam Olymp. LIV indeptus eſt, νενικηκως ἱππῳ, ut ſcholia habent ad Comici Nubes 284. Jo. Meurſius oblitus eorum, quae in Herodoto, inprudenter ex Critici Olympiade LIV fecit τεταρτην και ἑβδομηκοστην, ſive LXXIV de Archont. lib. II, 4. Piſiſtrati enim bonorum ſector vitam tam longe haud extendit. De Phaenippo Calliaeque gente plura Palmer. Exercit. p. 754 & Perizon. ad Var. Aelian. XIV, 16. *Weſſeling.* — Hic ſane miror cod. Medic. bonitatem, in quo nihil horum reperiri ſcribit Gronovius. Quod viro clariſſimo mihi quoque verum videtur, quaecunque continentur hoc capite in laudem Calliae ab alia fuiſſe manu adiecta, hominis forte non longe recentioris in gratiam Calliae cuiusdam vel Hipponici: atque idem ſenſiſſe videntur autiquarii, qui in codd. iſta cenſuere praetermittenda: ſed ſi vel in omnibus legerentur, nihilominus indigna prorſus illa iudicarem Herodoto. Qui-

bus illa modis lecta ſibi Plutarchus excepiſſet, turpi adulatione in laudem ditiſſimae familiae compoſita! Horum conditor, imitator ille quidem Herodoti, ſibi tamen nativam in ſcribendo faciem diſſimulare non potuit: prima, Καλλιεω δε τουτω αξιον πολλαχου μνημην εϛι παντα τινα εχειν. Sophiſtam ſapiunt, non Herodotum, quem, iſto nusquam modo loquentem, ordine verborum perturbato voluit imitari: αξιον εϛι ſequente infinitivo non eſt Herodoteum, quantum memini. *Sed cur tandem decet unumquemque iſtius Calliae* πολλαχου *meminiſſe?* τουτο μεν, inqit — τουτο δε — τουτο δε — tria nobis enumerat, propter quae memoratu videri deberet omnibus digniſſimus: τουτο μεν γαρ, ait, τα προλελεγμενα ὡς ανηρ ανηρ ελευθερων την πατριδα· quaenam illa tandem? virum praecellentem Piſiſtratum oderat invidus, &, ut erat pecunioſus, electi quae publica fuerant, emit. Τουτο δε, ait, τα εν Ολυμπιη εποιησε, ἱππω νικησας &c. Sed quid ibi fecit adeo prae ceteris laudabile? an forte ταπινικια θυσας totam panegyrin excepit convivio? nam ἱππω νικισαι, & τεθριππω δευτερον γενεσθαι, quod cum multis habuit commune, nihil adeo erat, cur prae aliis noſtro memoratis Olympionicis poſterorum eſſet memoria dignus. Φαιερωθηναι ες τους Ἑλληνας παντας μεγιϛησι δαπανησι· ea, opinor, laus, ſi quid illa eſt, Calliis & Hipponicis congruit. Quod addit denique de filiabus, in libro Oeconomico patribus forſan in exemplum proponi potuerat, ſed propterea numquam in hiſtoria Herodoto Callias fuiſſet dignus viſus ſeculorum memoria. Tandem abiiciantur iſta, & Herodo-

Digitized by Google

dotea male divulſa cohaerebunt. *Valkenar.* — Argumentis his ſummi viri contra quid opponere non audemus, & cum Larcherio adſutum hoc caput reſecandum cenſemus.

Poſt τετο μεν comma, nullum poſt γαρ habet Ald. Camer. I. II, neque poſt προλελεγμενα id inſerunt, ſed ponitur in his poſt τα ante εν Ολυμπιη, omittitur poſt θυγατερας.

εγενετο) εγινετο Arch. Vind. Poſt μεγαλεπρεπεςατην colon Ald. Cam. I. II, comma ponunt poſt Αθηναιων, poſt τον, & poſt εκλεξασθαι.

ad Cap. CXXIII.

ἡσσον τετε) ἡσσον τετω Paſſion. in Arch. τετε deſit.

Poſt μισοτυραννοι punctum Ald. Cam. I. II.

αναδεξαι) Arch. Vind. Medic. Askew. Paſſion. antea ex Ald. αναδεξασθαι.

Poſt τυραννες punctum, poſt τετων comma Ald. Cam. I. II.

ελευθερωσαντες) ρυσαντες Arch. ex ſcholio, poſt μαλλον comma, idemque poſt οἱ μεν Ald. Cam. I. II.

λοιπες) Medic. Paſſion. Askew. Pariſ. B. ceteri ὑπολοιπες ex Ald. punctum, poſt αποκτειναντες punctum Ald. Cam. I. II.

τες λοιπες τυραννευοντας) Inculcarunt ex praecedentibus λοιπες, hic prorſus inutiles. Non equidem neſcio defenſionem vocabulo quaeſitam ex L. VII, 41, ſed debilem admodum. Reiskii coniectura poſtulat τε λοιπε, *deinceps. Weſſeling.*

Digitized by Google

Αλκμαιωνιδαι δε) οι δε Αλκμαιωνιδαι Arch. comma poſt δε Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXIV.

ισως τι επιμεμφομενοι) Medic. Paſſion. Vindob. Askew. Brit. Arch. in quo επιμεμφομενω Αθηναιων, deerat τι Ald. &c. ſicuti deeſt των Paſſion. nec male.

ετετιμεατο· ἑτω) ετετιμεατο· ἑτω. Ald. Camer. I. II, interpungunt.

ανεδειχθη) Citat Plut. Mal. p. 862. E. Poſt ασπις comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXV.

Poſt Αθηνησι colon, poſt Αλκμαιωνος & poſt Μεγακλεος commata, idem poſt ὁ Μεγακλεος Ald. Cam. I. II.

απικομεναισι) απικνεομενοισι Paſſion. Poſt εγινετο comma Ald. Cam. I. II.

των ες τα) Abeſt των Paſſion. Arch. Vind. Poſt Σαρδις punctum, poſt απικομενον δε comma Ald. Cam. I. II, idem poſt τον ante αν.

εξενεικασθαι) Medic. Paſſion. Pariſ. B. Ask. Vind. Arch mox εσαπαξ Arch. Paſſion. olim εξενεικαι εισαπαξ. Poſt τοιαυτην comma Ald. Cam I. II.

προσεφερε) Primum προσεφερε ſcribi malim una litera auctius, προσεφευρε: aviditas Alcmaeonis dono nondum contenta προς την δωρεην εουσαν τοιαυτην τοιαδε επιτηδευσας προσεφευρε· *inſuper talia commentus eſt.* Commentum hominis ridiculum indignatus bis enarrat Dion Chryſ. primum paucis ſub finem Or. XVII. p. 253 de-

in-

Digitized by Google

inceps explicatus & ad noſtri ductum, Or. LXXVIII. p. 659. *Valkenar.*

μεγαν) Omittit Medic. Askew. Paſſion. in cuius tamen margine: ſervant reliqui cum Euſtath. ad Homer. p. 655. 62, in quo ſtatim κολπον πολυν, quem in modum Arch. Vindob. olim cum Ald. βαθυν ex gloſſa. — In Herodoteis Diſſ. Weſſeling. p. 116 obtulit κολπον πολυν procul dubio genuinum: illic parum diſtant, *manus quantum extendi poterant*, πολλαι χειρες dictae Callim. H. Dian. v. 27. Sophoclis πολλην γλωσσην εκχεας ματην in Stobaeo p. 163. 27, quaeque dantur ſimilia. *Valkenar.* Adiectivo ob Med. ſilentium infeſtior Gronov. fuit; non ego. Dio Chryſ explicat χιτωνα ποδηρη, bene ſatis Orat. LXXVIII. p. 659. B. Mox κολπον πολυν non adſpernor ob Euſtath. potuit utique ex rariore uſu librariis diſplicere, & propterea mutari. Dio tamen γυναικειον και βαθυν ſinum fuiſſe ait. Quod Euſtath. autem κολπον interpretatur το ανω τε πεπλε, minime laudo: improbavit & Gronov. ſimilem gloſſam Varini Favorini, ex Homeri ſumtum explanatore. *Weſſeling.*

τε κιθωνος) Abſunt duo iſta Arch., ſed mox καθορνυς τες cum Vind. τες quoque ora Steph. tum καθορνυς Askew. Paſſion. ſemper: olim κατορνυς των ex Ald. & ες Medic. Askew. Paſſion. Poſt θησαυρον punctum, poſt ες τον comma Ald. Cam. I. II.

εσπεσων) εμπεσων Arch. & mox πρωτα.

κοθορνοι) κοτορνοι Ald. Camer. I. II. κοθορνυς ubique inſtauravi ſchedis & ſcriptore L. I, 155 praeeuntibus. Adſolent Jones Θ in Τ ſae-

Digitized by Google

pe convertere, viciſſim quoque, nec promiſcue in omnibus tamen. *Weſſeling.*

και αλλο) Citat Tzetzes Chil. I, 10.

μογις τε) μογις δε Askew. Poſt κοθορνες colon Ald. Cam. I. II, comma in his poſt μαλλον, & poſt τε, colon poſt εβεβυσο.

εξωγκωτο) εξογκωτο ſine augmento Arch. Poſt Κροισω comma Ald. Cam. I. II.

παντα τε) Paſſion. Askew. Enclitica deerat Ald. &c.

ἑτερα δωρεεται) Medic. Askew. Paſſion. in cuius tamen marg. ἑτεροισι μιν δωρεεται ου ελασσοσι, quomodo Pariſ. A. B. Arch. Vind. Brit. Ald. Sicut enim vulgarem conſtructionem alibi offendimus in Herodoto, ita & hanc poſteriorem, ut fide vincat cod. Mſ. Et ſimilis varietas in ſuperioribus apparuit. *Gronov.* Poſt εκεινων punctum Ald. Cam. I. II.

ατω μεν — ατος) haec undecim neglexit Arch.

οικιη) Paſſ. recte. οικια prius ex Ald. poſt μεγαλως punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXVI.

μιν) Arch. μεν, Askew. & ora Stephan. αυτην. Σικυωνος Askew.

εξηειρε) Medic. Paſſion. Askew. ceteri cum Ald. εξηρε.

εν τοισι) αυτοισι Arch. Poſt Ἑλλησι comma Ald. Camer. I. II.

προτερον ην) ην non norunt Medic. Paſſion. poteſtque abeſſe.

Ανδρεω) Ανδρεα margo Stephan. commata poſt

poſt θυχατης & τη in Ald. Cam. l. II, in quibus comma nullum poſt ηθελησε.

ὁ Κλεισθενης) deeſt ὁ Arch. Ceterum de Cliſthene eadem Diodor. T. 2. p. 550. Poſt εποιησατο punctum Ald. Camer. l. II, abeſt his comma poſt προτερον, ſed poſitum poſt Ελληνων, & poſt εσαν, punctumque poſt μνησηες.

αυτω τϐτω) αυτο τϐτο Arch. Vind. Sequentia ſunt in Athen. XII. p. 541.

ad Cap. CXXVII.

Poſt Ιταλιης comma Ald. Cam. l. II.

εἰς) non legitur in Paſſion. poſt ἀπικετο punctum Ald. Camer. l. II.

Δαμας ὁ Σαμαριος) Δαμασος Αμυριες Arch. Valla. Praeter Smindyridem ex Italia Sicyona venit procus Agariſtae Δαμασος Αμυριος: Sic enim pro Δαμας ὁ Σαμυριος optime reſtituit Galeus ex Arch. Αμυρις etiam Italiota proverbio fuit nobilitatus, de quo plura dedit ex Pauſaniae Lex. Euſtath. in Il. B. p. 225, quam Diogenian. Cent. III. Prov. 26. Oraculum, quo reſpicimus, ſervavit Athen. XII. p. 520. A. *Valkenar.* Si Arch. & Valla parum iuventur, Δαμασος Αμυριος, *Damaſus Amyris filius*, erit. Amyris iſte propter προσποιητον μανιαν εθαυμασθη apud Euſtath. Il. β. p. 298. 6, abſtulitque σοφϐ titulum. Venit ille Sybaritarum quidem ad Delphos legatus, quo minime negatur Siritea domo fuiſſe. Praeclara ergo Galei divinatio. *Weſſeling.* quam nos ſine dubitatione reciperemus.

Αμφιμνηστος) Αμφιμνηστρος Arch. Valla & Paſſion. ex correct.

Τιτορμϐ) Τιτερμϐ Askew. & Paſſion. cor-

 rectus,

rectus, tum mox quoque quibus accedit Pariſ. A. apud *Larcher*.

ισχυϊ) ισχυν Arch. Vindob. Nihil muto. Pauſan. VI, 3 οἱ παντες ανθρωποι θεραπευσι τα ὑπερεχοντα τη ισχυϊ. *Weſſeling.*

Αιτωλιδος) Medic. Paſſion. Askew. Arch. Pariſ. B. Valla, cum Ald. Αιολιδος alii, quod potuerat pro bono putari, ſiquidem Calydon & pars Aetoliae *Aeolis* olim. Heſych. vide in Αιολικον θεαμα, & quae ibi Valeſius. At hic codd. potior iuſſus. *Weſſeling.*

παϊς) abeſt Arch. Vind. quibus Λεωκηδης, uti Medic. Askew. Paſſion. in aliis Λεωκιδης. Sunt haec turpiter interpolata, luxata certe & mutila. Phidon, qui pondera & menſuras Peloponneſiis invenit, & Olymp. 8. Eleos certaminum praeſidio privavit, multo prior Phidone eſt, cuius filius Leocedes inter procos Agariſtae nomen profitebatur. Non latuit ea loci inſulſitas Palmerium Gronoviumque, quorum hic opitulaturus, Φειδωνος παϊς Λεωκηδης, απο Φειδωνος δε τε Αργειων τυραννε, τε τα μετρα —, ille vero Φειδωνος τε Αργειε παϊς Λεωκηδης, τυραννε δε Φειδωνας απογονος, τε τα μετρα &c. Quae ego quidem laudare, certa praeſtare non poſſum. Priſci Phidonis τυραννων των Ἑλλησι μαλιστα ὑβριϛαντος, memoria in Pauſan. VI, 22. *Weſſeling.* Gronovius manifeſte hinc ortum errorem fuiſſe putat, quod verba τε Αργειως τυραννε adſcenderint in ſuperiorem verſum, & adiuncta ſint priae mentioni nominis Φειδωνος, quum deberent adnecti ſecundae. Hanc feliciſſimam aeque ac veriſſimam *Gronovii* emendationem, quae & *Larcherium* habet adſentientem, recipe-

re

re in contextum nulli dubitaremus. Poſt ἁπαντων punctum Ald. Camer. I. II.

τῆς Ηλειων) Omittunt τῆς Vindob. Arch. punctum poſt εθηκε Ald. Camer. I. II.

Παισ πολιος) Παγσ Medic. Askew. Paſſion. cuius in margine Παισ. In Arch. Παισπολιος. Commode Ortelius & Palmerius Παισ κωμης ερειπια ex Pauſaniae Arcad. c. 23 compararunt, quibus contento eſſe licet. Nam Παλαιοπολιος ex ſuſpicione de Pauw de Arcadiae Mantinea locuplete caret teſte, abitque longius. Multum quoque codd. quorundam Παγσ πολιος verſari, ſed irrita opera. *Weſſeling.*

Διοσκορες) Διοσκορες Arch. Poſt οικιοισι punctum Ald. Camer. I. II, idemque poſt Αγαιε.

εκ δε Αθηναιων) εκ δε των Αθηνεων verius erit, & inferius. *Weſſeling.* Poſt Αθηναιων comma, ſed nullum poſt τοτε neque poſt Ερετριης Ald. Camer. I. II.

εκ δε Θεσσαλιης ηλθε) Habet Stephan. Byz. in Κραννων. Mox ηρχε Medic. Askew. quod conſiderationem haud merebatur, quippe Scribarum vitium, & a Stephan. Byz. damnatum: quo in ſcriptore Διακτοριδης γαρ Κραννωνιος refingetur ανηρ Κραννωνιος Miſcell. Nov. T. 4. p. 246 temere admodum. Ipſa ſunt Herodoti verba, quae importunum illud γαρ reſecandum, ſicuti Pinedo & Holſten. perſpexerunt, clare docent. *Weſſeling.*

Κραννωνιος) Κραννωνιος Arch. Valla.

οἱ μνησηρες) Abſunt οἱ Arch.

ad Cap. CXXVIII.

ανεπυθετο) επυθετο Medic. Askew.

die-

διεπειρατο) επειρατο Vind. Arch. Poſt οργης colon, poſt παιδευσιος τε comma Ald. Camer. I. II.

συναπασι) Prave ſcribebatur ex Ald. και συν ἁπασι. Rectius ſupra lib. 5, 49 ὁσα δδε τοισι συναπασι ἀλλοισι. Plura Gronov. lib. I, 98. *Weſſeling.*

Poſt εξαγινεων comma Ald. Camer. I. II. εξαγων νεων corrupte Arch.

το γε μεγιστον) το μεγιστον Vind. Arch.

εν τη συνεξιη) εν τη συνεσει Arch. εν τη συνεξοι Brit. & Paſſion. ſed correctus. Hoc tale profecto apparet, ut progredientem iniecta quaſi manu moretur. Antea εν τη ων παρελθουσῃ ευεξοι de praeterlapſa felicitate admirati ſumus: de abſentia vero τη απεξοι της μαχης L. 9, 84. Indene εν τη συνεξοι, *in familiari uſu ipſoque convictu*, deflectit? Equidem arbitrari id, Jonici moris gnarus, nequeo. Sed vide adſcripta lib. I, 85. *Weſſeling.*

Poſt διεπειρατο punctum Ald. Camer. I. II, in his poſt εποιεε punctum, idemque poſt απιγμενοι, colon poſt Τισανδρε.

και κατ') deſideratur και in Arch. Vindob. poſt εκρινετο colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXIX.

καταικλισιος τε γαμε) Eſt, cui placuit, της τε καταικλησιος τε γαμε *concludendarum nuptiarum*, dictione apud Graecos ignota, in Germaniae finibus frequente. Loci ſententiam Hippoclidae verba explicant ὁτι παρεσιν η μετα της γυναικος η μονος καταικλιθησομενος, *adeſſe ſe, ut aut cum Aga-*

Digitized by Google

Agariſta aut ſolus accumbat. in Diodori T. 2. p. 550. *Weſſeling.*

κρινοι) Arch. Vind. Fragm. Pariſ. melius, alii cum Ald κρινες. Sequentia attigit Euſtath. Homer. p. 49. 2. Poſt μνησηρας comma Ald. Cam. I. II, idem poſt μνησηρες, & poſt μεσικη.

τοι αυλητην) αυτον αυλητην Arch.

αυλησαι οἱ εμμελειαν) αυλησαι εμμελειαν Arch. Vindob. Askew. poſt εμμελειαν punctum Ald. Cam. I. II.

ωρχησατο) ορχησατο Askew. & mox ορχεετο Vind. Arch. ſatis pro Jonum more. Poſt ωρχεετο colon Ald. Camer. I. II, comma in his poſt πρηγμα.

ὑποπτευε) Arch. Ald. neglecta αυξησει. ὑποπτευε Mſſ. aliud nihil mutantes. Reiskii coniectura απεπτοσε *deſpuebat*, ſpeciem praefert, ſicuti & απεσιωπησε, qua non auferor. Ὑποπτευε Cliſthenes, ſaltatorio illo Hippoclidae orbe viſo, de proco ſuſpicatus leviſſima quaevis. Poteſt alioqui ὑποπτευειν *limis* ac *tratis oculis adſpexiſſe* Cliſthenem, ut ὑποβλεπειν, ὑπιδειν, innuere, de qua eius vocabuli dote erudite Erneſti ad Callim. H. Del. 62. *Weſſeling*

εκελευσε οἱ τινα) Arch. Vind. Valla; deerat Ald. &c. pronomen.

εσενεικαι) εσενεγκειν Askew. Fragm. Pariſ. ελθεσης Askew

ωρχησατο) ορχησατο Askew. Arch.

Λακωνικα σχηματια) Λακ. ορχηματα σχημ. Arch. σχηματα fragm. Pariſ. In Arch. gloſſa adeſt a Galeo diſſimulata. σχηματα ſive σχηματια ſaltantium lucem accipiunt ex magni Animadverſoris L. XIV, 6 in Athen. *Weſſeling.*

τοι-

τοισι σκελεσι) Citat Pollux II, 153 & Eustath. Homer. p. 159, 40.

Post Κλεισθενης δε comma, idem post ορχεμενε Ald. Camer. I. II.

αν οι ετι) praetereunt αν Askew. Fragm. Pariſ. poſt ορχησιν comma, poſt επε colon Ald. Camer. I. II.

απωρχησαο) απορχησαο Arch. Poſt ὑπολαβων comma Ald. Camer. I. II.

επε) εφη Arch. Vind.

ad Cap. CXXX.

Colon poſt ταδε, idemque poſt επαινεω, ſed nulla commata poſt ὑμιν & εη in Ald. Camer. I. II.

οἱον τ'εη) οἱοντε εσι Askew. Paſſion. poſt χαριζοιμην αν colon habet Ald. Camer. I. II, in quibus poſt οἱον τε εσι comma nullum.

τεδε) τετε Arch. Vind.

αξιωσιος) Askew. αξιωτεως alii; comma poſt vocem Ald. Camer. I. II.

αποδημιης) αποδημιης. Μεγακλεει δε εγγ. Medic. Paſſion. Askew. neglectis mediis. Poſt αποδημιης punctum, poſt Μεγακλεῖ comma Ald. Camer. I. II, quod non ponunt poſt Αγαρισην.

ad Cap. CXXXI.

κρισει) κρισιος Medic. Askew. Poſt μνησηρων comma Ald. Camer. I. II

εγενετο) Arch. Vind. Askew. Paſſion. recte. εγινετο prius ex Aldo, qui punctum habet poſt vocem.

Poſt

Digitized by Google

Poſt Μεγακλεϊ comma Ald. Camer. I. II. Μεγακλεες Askew.

το ενομα) Askew. Arch. Vind. τενομα Ald. & alii.

και εγκυος εσσα) Omittuntur hae tres voces in Arch. Conf. Plut. Pericl. p. 153, ubi his gemina. Poſt ὑπνῳ colon, poſt τεκειν punctum Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXXII.

Abeſt poſt Μιλτιαδης comma, quod adeſt poſt στρατιην τε Ald. Camer. I. II.

τες Αθηναιες) abeſt articulus ab Arch. & Paſſion. in quo σφι ſtatim non legitur.

επιστρατευεται) στρατευεται Arch. Poſt ἐπωντας comma, punctum poſt οισονται, comma poſt επαρθεντες Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXXIII.

τριηρεσι) τριηρες Arch. Vind. Valla. Addi plerumque triremium numerus ſolet. Haud ergo ſcio, an ſperni τριηρεϊ debeat, ut una triremi in Marathonem Parii cum Perſis venerint. Valla ita & duo codd. *Weſſeling.* Excidit fortaſſe triremium numerus

προσχημα λογε) Arch. quod maluit *Weſſeling.* quod lib. 4, 167 ex Arch. antea λογων ex Ald. poſt ην colon Ald. Camer. I. II.

τινα και) deſit και Ald. Camer. I. II, quod Weſſeling. non annotavit.

Λυσαγορεα) Medic. Paſſion. Askew. Pariſ. A. olim ex Ald. Λυσαγορην.

Τισιεω) Τισεω Arch. Vind. Valla.

διαβαλοντα) και διαβαλοντα Arch.

Digitized by Google

ες την) comma hic in Ald. Cam. I. II. επ' ην Paſſion. Askew. Poſt Παριες abeſt comma Ald. Camer. I. II

κατειλημενες) Vind. κατειλημμενες Arch. Paſſion. Askew. Brit. antea ex Ald. εγκατειλημμενες. Herodotei moris eſſe κατειληθεντας ες το τειχος, & εν του τειχεος, nemo non novit. Itaque bene Vindob. a quo una litera alii differunt, uti ſaepe erratur. Vid. IX, 30 & 69 atque d'Orvill. ad Charit. VII, 3. p. 601. *Weſſeling.* Una de duabus litera praetermiſſa, ſcripſerat, opinor, εγκατειλημενες· ut ſaepius in talibus κατειληθηναι ες το τειχος· ες την ακροπολιν; ες το αστυ. *Valken.*

κηρυκα) ora Stephan. Arch. Paſſion. Vind. Askew. Brit. Valla, prius erat ex Ald. κηρυκας. Scripſerat uſitato, ni fallor, more, κηρυκα· quod praebent margo Stephan. & Valla. *Valkenar.* Poſt φας abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ην μη οι δωσι) Pariſ. A. B. Paſſion. tum Ald. Arch. Vind. Brit. ſed qui δωσειν, in Medic. Askew. ην μιν ε δωσιν, olim ην μη οι δωσει. Mox εκ απαναξησειν Arch. Vind. — Ex diverſis haec lectionibus ſic conſtituerem: αιτεε εκατον ταλαντα, φας, ην μη οι δωσιν, εκ αποναξησειν την στρατιην, πριν η εξελη σφεας. *Valkenar.* Aldi aliorumque δωσειν calamo debetur aberranti; cetera Florentinis nihil concedunt, immo potiora ſunt Neque diſplicet απαναξησειν την στρατιην, a Valla verſum, & iudicio duorum codd. probatum. Alterum certe utrum aut gloſſa aut corruptela eſt. *Weſſeling.* Nobis Valkenariana emendatio praeplacet.

μεν τι δωσωσι) μεν τοι Arch. tum δωσουσι cum Vind.

Digitized by Google

Vind. Paſſion. Arch. margo Stephan. in qua & αργυριον, ſecuti Paſſion.

ωδεν) ωδε Askew. poſt διενοευντο punctum, poſt οἱ δε comma Ald. Camer. I II.

διαφυλαξωσι) διαφυλαξωσι Arch.

τουτο) non eſt in Vind. & Arch. Poſt καὶ τη comma Ald. Camer. I. II. Interpunctione mutata ſcribendum: καὶ, τη μαλιστα εσκε ἑκαστοτε επιμαχον, τε τειχεος τουτο ἀμα νυκτι εξηρετο (vel εξηρτο) διπλησιον τε αρχαιε· ſcribi quoque potuit, το τε τειχεος· ſed alterum praefero: Thucyd. IV, 115 ἡ — ην επιμαχωτατον nempe το τειχισμα. Xenoph. p. 360, 13. *Valken.*

ad Cap. CXXXIV.

Μιλτιαδη)| τω Μιλτιαδη Arch. non contra morem. Poſt απορευντι comma Ald. Cam. I. II.

ὑποζακορον) citat Suidas in ζακορος.

ταυτην ελθουσαν) ταυτην δε Arch qui συμβουλευσαι οἱ negligit. Poſt τα comma Ald. Camerar. I. II.

αὐτη) Arch. αὐτη antea ex Ald. poſt την μεν comma Ald. Camer. I. II.

απικομενον) διεξχομενον Askew. Paſſion.

πολιος) Arch. Vind. Paſſion. πολεως alii.

ὑπερθορεεν) Suidas exſcripſit in ὑπερθορων, nunc vitioſus.

ὑπερθορεοντα δε) Medic. Askew. Paſſion Vindob. Alii cum Ald. ὑπερθορεοντα ſatis bene. Mox ὑπερ το μεγαρον Arch. Vind

οτιδη) ὁ, τιδη Ald. Camer. I. II, in quibus & ὁ, τιδηποτε, & poſt πεηξοντα comma.

Digitized by Google

περοκα τε) Suidas in voce, legens επελθεσης. Post ιεσθαι colon Ald. Camer. I. II.

καταθρωσκοντα) Suidas in voce.

ad Cap. CXXXV.

πολιορκησας τε ἐξ) Arch. Paſſion. Askew. Aberat enclitica.

ἡ ὑποζακορος) deſit ἡ Arch. Poſt Τιμω comma Ald. Camer. I. II.

κατηγησατο) κατηγησαιτο Arch. cum Vind.

ὡς εξηγησαμεινην) την εξηγησαμενην ora Stephan. Paſſion. Askew.

της πατριδος) iidem, quomodo Arch. Vindob. Brit. της Ald. omiſit & alii poſt ἀλωσιν colon Ald. Camer. I. II.

εκφηναεαν) εκφησαεαν Arch. Libet in edito acquieſcere, etſi notabiliter Arch. εκφησαεαν. *Weſſeling* Poſt τελευταν comma, nullum poſt μη ευ Ald. Camer. I. II. & Τιμεν ειναι αιτιην de Pauw deleto articulo.

ad Cap. CXXXVI.

ϛομαϲι) ϛοματι Arch. Vindob. Valla, eleganter.

ἀγαγων) Medic. Paſſion. Askew. Alii cum Ald. ὑπαγαγων, non male. Vid. Gronov. ſupra c. 104, ſed & c. 82, ubi prius editum. *Weſſeling.* Poſt δημον comma Ald. Camer. I. II.

ἑινεκα) ἑινεκεν Arch. Vindob. Poſt παρεων comma Ald. Camer. I. II, in quibus colon poſt απολογεετο, punctum poſt μηδε.

ὑπεραπολογεοντο) ὑπεραπελογεοντο Arch. Vindob.

Μαραθωνι πολλα &c.) Μαραθωνι γενομενης Ste-

Digitized by Google

Stephan. ora, Arch. Vindob. Paſſion. Askew. Poſt Λημνον τε comma Ald. Camer. I. II. Si ſic ſcripta codex praeberet antiquus: της μαχης τε της εν Μαραθωνι γενομενης πολλα επιμεμνημενοι, και ως ἑλων Λημνον τε και τισαμενος τους Πελασγους παρεδωκε Αθηναιοισι, voces, την Λημνε αἱρεσιν, ex nota marginali crederem adiectas. *Valken.* cui contradicere quis poterit? — Quod ſchedae adiungunt γενομενης, neceſſarium quidem non eſt, Herodoteum tamen Lib. VII, 1. Tale etiam το εν M. γενομενον τρωμα ſupra c. 132. Continuo nexum aut debebat ſcribi και της Λημνε αἱρεσιος, quae Pavii doctrina, aut, quod & Valkenario noſtro in opinionem venit, ex parte tolli, legique και ως ἑλων Λημνον — His iunge ex Gruteri Theſ. p. CCCCXXXVIII, 6 epigramma priſcum: ΠΑΝΤΕΣ, ΜΙΛΤΙΑΔΗ, ΤΑΛΑΡΓΙΑ ΕΡΓΑ ΙΣΑΣΙΝ ΠΕΡΣΑΙ, ΚΑΙ ΜΑΡΑΘΩΝ ΣΗΣ ΑΡΕΤΗΣ ΤΕΜΕΝΟΣ· cuius quidem ταλαργια, ſi pingerentur τα σ' αργια, non morarentur lectores. Alia P. Burmann. Sec. ad Anthol. Lat. lib. 2. p. 195. *Weſſeling.*

προσγενομενε) προσγινομενε Arch. Vindob. Poſt αυτω comma Ald. Camer. I. II.

ταλαντοισι) ταλαντα Arch. Poſt μετα ταυτα abeſt comma Ald. Camer. I. II.

σφακελισαντος) σφακελισαντος τε μ. κ. σαπεντος τελ. Arch. Vind. Brit. σφακελισαντος τε τε Paſſion. Askew. Ora Stephan. in ceteris conſentientes; alii cum Ald. αυτω τε μ. & σαπεντος αυτε τελ. — σφακελισαντος τε τε μηρε ex Mſſ. cultum accepit: vulgati enim iteratum pronomen accidebat inſuave. Supra quoque lib. 3, 66. Cambyſi ſimilis ſideratio, ubi vide de

Galeno. *Wesseling.* Post τελευτα comma Ald. Camer. l. II.

ad Cap. CXXXVII.

ωδε) Medic. Arch. Passion. Askew. ὅτω prius ex Ald.

εκτος) εκ της Vind. Askew.

εξελαθησαι) εξεβληθησαν iidem cum Arch. Passion. Brit. Stephan. ora. In Ald. & aliis εξελαθησαν, in Gronov. εξελασθησαν. Si qui εκ της & εξεβληθησαν melius opinabuntur, favebunt schedae. Certum est, εξελαθησαν, in his libris creberrimum, non recte a Gronovio εξελασθησαν promulgari. Vid. lib. 4, 145. *Wesseling.*

Post την χωρην abest comma, positum post εισαν, post την ante προτερον, post κακην τε, & colon post τες Αθηναιες Ald. Cam. l. II. Quod paullo legitur ante, εισαν, hic meo iudicio aptius esset, quam ειναι· illic ad ambiguum evitandum omitti potuit: επει τε γαρ ιδειν τες Αθηναιες την χωρην, την αφισι αυτοισι (ipsis, Pelasgis nempe) υπο τον Υμησσον εδοσαν οικησαι μισθον τε τειχεος τε περι την ακροπολιν κοτε ελιλαμενε. Ut Valla, cepit ista Jo. Meurs. Cecrop. c. 5 conf. M. Solanus ad Lucian. T. 2. p. 22. Schol. in Eurip. Phoen. v. 24 & in Schol. ad Aristoph Aves v. 833 Τυρσηνων τειχισμα Πελασγικον, quod attigit Graev. in Prooem. ad Callim. *Valken.*

αυτοι Αθηναιοι) αυτοι non est in Arch. Vindob. Post τοδε punctum Ald. Cam. l. II

αιει) δη Arch. Vindob. αιει Askew. Ald. alii αει.

και παιδας) desunt haec duo Arch. cuius

Digitized by Google

auctoritatem ſequutus Larcherius, damnavit. *και τες παιδας* Vind. Paſſion. Askew. Brit. *τε καιπαιδας* ſuſpicione premuntur haud iniuſta: ſexus ſequioris ſi putentur, cum nullae, tum ancillae, tueri ſedem haud poterunt: *τες παιδας* a Mſſ. ubi admiſeris, quid fiet brevi ſequuturis, *ὁκως δε ελθοιεν αὐται*; Erant praetea veteri more puellae *ὑδροφοροι*. Tali Gordium *εντυχειν παρθενω ὑδρευομενη* tradit Arrian. *Αναβ. Αλ.* II, 3 & apud Poetam Odyſſ. K. v. 105 *Κιρκη δε ξυμβλητο προ αϛεος ὑδρευση*. Parum itaque abſum a proſcriptione earum vocum, laudibusque Arch. ſuo eas ſuffragio damnantis. *Weſſel*

Poſt *οικετας* punctum Ald. Camer. l. II, in his colon poſt *ποιεειν*.

επιβϐλευοντας επιχειρησειν) *βϐλευοντας επιχειρησιν* Reiskius, cui ſequentia officiunt.

ὁσω) Medic. Askew. Paſſion. Vind. Arch. alii cum Ald. *ὁσον*.

αλλα τε σχειν &c.) *αλλα τε σχειν χωρια και δη και* Paſſion. Askew. Vind. Arch. & ora Stephan. quod amplector. antea ex Ald. *αλλα τε δη σχειν χωρια, και Λημνον*. Ex marg. edit. Stephan. reſtitui poterat *και δη και Λημνον*· ſic ſolent iſtae voculae adhiberi: I, 29. Sardes venerunt *αλλοι τε, — και δη και Σολων*· C. 129 *και αλλα λεγων — και δη και ειρετο μιν*. IV. C. 150, ex codd. ſcriptum *εἰποντο δε οἱ και αλλοι των πολιητεων, και δη και Βαττος*. *Valken*

ad Cap. CXXXVIII.

ελεξε) *εδοξε* Arch. Vindob. colon poſt vocem Ald. Camer. l. II, in quibus poſt *ταυτα δε* comma.

και βελομενοι) deſunt iſta duo Arch. qui mox τιμωρησασθαι εθελοντες.

ὁρτας) Medic. Askew. Arch. Vind. Paſſion. Pariſ. A. B. Brit. Olim ὁρτας αυτων ex Ald. perperam.

κτησαμενοι) ϛησαμενοι Arch. Vindob. quod opportunius videri poteſt, niſi tum demum naves ſibi Pelasgos paraſſe placeat, quae vix credibilis de inſulanis opinio. *Weſſeling.*

Poſt την Αττικην comma, idemque poſt οἱ δε Ald. Camer. I. II.

συμμισγεσθαι) Medic. Paſſion. συμμιγεσθαι Askew. reliqui συμμιγνυσθαι cum Ald. nullo diſcrimine. Poſt ηθελον comma Ald. Cam. I. II.

ει τε τυπτοιτο) Pariſ. A. B. Paſſion. Askew. in aliis & Ald. ει τι. Vera Reiskii e Mſſ. correctio eſt. Critici in Eurip. Hecub. v. 887 και ει τις τυπτοι απ' αυτων τινα, εβοηθων ἁπαντες, ſermone aliquantum mutato. *Weſſeling.*

τε των) τε abeſt ab Arch. Vind. poſt εδικαιευν punctum Ald. Cam. I. II.

πολλω επεκρατεον) πολλον Arch. Vind. quomodo ſaepius, recipi poterit. Poſt επεκρατεον punctum Ald. Cam. I. II.

εδιδοσαν) Medic. Askew. Paſſion. εδοσαν ceteri cum Ald. poſt εσεδυνε punctum Ald. Camer. I. II, βελομενοισι Askew.

ει δε δη) ει δη Paſſion. Arch. Vind.

κερηδιεων) Paſſion. Askew. ritu Jonico: ceteri cum Ald. κερηδιων. Poſt Αττικεων γυναικων punctum Ald. Cam. I. II.

μητερας.) Arch. Vind. Med. Paſſ. Askew. antea ex Ald. δε και τας μητερας αυτεων. In Arch. Vind. tamen δε σφι και τας.

τε-

Digitized by Google

τετων) Iidem cum Valla; prius erat ex Ald. τετε. In Askew. Medic. & Paſſion. ὁ εργασαντο.

Λημνια) Citat Euſtath. ad Homer. p. 158. 11, & ad Perieg. 347.

ad Cap. CXXXIX.

Αποκτειναϛι) αποκτεινθϛι Arch. Vind.

Poſt ετικτον comma, poſt προτε punctum Ald. Camer. I. II.

και προτε) Medic. Askew. Paſſion. Arch. Alii ὡς και. Vid. Gronov. & lib. 3, 62 & 65. Particula ὡς in Mſſ. non legitur, & abeſſe debet fide libri iſtius Medic. quam ut ſpectatiſſimam licet propriis iudiciis alienis etiam notis opineris praeſtabilem, evincet auctoritas Salmaſii, & ſimilitudo exempli, quod ab eo editur in Plinian. Exercit. p. 832 occaſione loci Strabonis, quem in eo laudat Grentemesnilius. Sic 8, 60 Ὁμοιως αυτε τε μενων προναυμαχησεις Πελοποννησϛ, και προς τω Ισθμω· ubi imperfecte Valla, & Stephanus paullo liberior, *hic maneas, pro Peloponneſo & Iſthmo nihilo ſecius pugnabis*, ſed vitioſe cauſam Peloponneſi & Iſthmi in unum conficiens. Omnino & illinc ſubintelligitur ὡς και προς &c. Verte, *hic manens aeque pro Peloponneſo pugnabis, ac apud Iſthmum.* Et ſic Mſ. 7, 100 Επειρωτων τε ἑκαϛας ὁμοιως, ὡς και τον πεζον, και επογραφομενος. Ibidem 115 ἁμα αγομενος τετεων ἑκαϛον των εθνεων, και των περι το Παγγαιον ορος οικεοντων ὁμοιως, και των προτερον κατελεξα. *Gronov.*

Poſt ταυτας comma, idemque poſt ταϛ Ald. Camer. I, II, in his colon poſt Πελασγοι.

Digitized by Google

ερωσαντες) σορεσαντες Vind.

τραπεξαν) citat Suidas in επιπλεα. Poſt ειπαν colon Ald. Camer. I. II.

τυτο ειπαν) Duo haec non norunt Medic. Paſſion. Askew. in Vind ειπον, abeſt comma poſt κεετας Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXL.

Poſt τοτε μεν comma Ald. Camer. I. II.

τοσαυτα) τοιαυτα Paſſion.

ἡ επ' Ελλησποντω) ἡ εν Ελλησπ. Arch. Vind. Valla, uti mox.

καταινυσας) καταυσησας Arch. καταλυσας Eton. Utrum Valla, vertendo *ſolvens*, καταλυσας habuerit ante oculos, valde dubium: certe ſcholion, aut aberratio eſt, cuiusmodi καταυσησας Arch. επεαν — εξανυση — ες την ἡμετερην praeceſſit, redibitque lib. 7, 183. Apud Diodor. XIV, 103 ſcripti libri πεμπταιος δε καταανυσας ες την Μεσσηνην· antea καταλυσας, quod hic in Etonenſi. *Weſſeling.*

Ελαιβιτος) bene Medic. Askew. Paſſion. Ald. & alii Ελεβντος. Conf. ad Diod. XIII, 39.

ες την Λημνον) ες Λημνον tantum Arch. Vindob. Askew. Paſſion. Poſt χρησηριον & poſt το commata Ald. Camer. I. II.

επειθοντο) επυθοντο Arch. in Brit. οἱ Φεσιεες. Poſt Μυριναιοι δε comma Ald. Camer. I. II.

ἀτοι) Medic. Paſſion. Askew. Ceteri cum Ald. αυτοι.

δη την Λημνον) Askew. Paſſion. Aberat την Ald. &c.

Poſt Αθηναιοι τε comma Ald. Camer. I. II. τε deſit Arch.

ad

Ad Librum VII.

In Inſcriptione deſunt τε Αλικαρνησσεος & επιγεαφομενη Ald. Camer. Αλικαρνασσεος Arch. qui omittit επιγεαφομενη Πολυμνια. In Stephan. 1 & ſeqq. Αλικαρνασσεως perperam.

ad Cap. I.

ἡ ἀγγελη) Abeſt ἡ Arch. qui cum Vind. & Askew. βασιλεα frequentiſſime hoc libro. Poſt Ἑλλαδα punctum Ald. Camer. I. II, in quibus comma deſit poſt επηγγελλετο.

πολις) πολεις Arch. Vind. Poſt ϛρατιην abeſt comma Ald. Camer. I. II.

πολλω πλεω) ora Stephan. Askew. Arch. Vindob. Brit. in Paſſion. πλειω, antea ex Ald. πολλω τε πλειον, tum mox παρειχον Arch. antea ex Ald. παρεχειν. Optime Mſſ. e quorum uno παρειχον perplacet. Sic ſuus ſermoni color & nexus redibit. *Weſſeling.* Superfluum eſt τε, neque bene cohaerent πλειον — και νεας — και πλοια. Codd. lectio H. Stephano & Galeo memorata genuina eſt πολλω πλεω· nam vicinis congruit, & formam vocis praebet noſtro uſitatam, quam ſcripſiſſe ſuſpicor: πολλω πλεω επιταϲϲων εκαϲτοισι, η προτερον παρειχον, (nempe παρεχειν· παρειχον enotatum ex Arch.) νεας τε, και ἱππους, και σιτον, και πλοια *naves bellicas*, & πλοια, ἱππαγωγα & σιτηγα· vid. notata ad L. 6. c. 48.

c. 48. *Valken.* Poſt παρεχειν colon Ald. Cam. I. II, comma in his poſt νεας τε.

και ἱππους) και σιτον, και ἱππους τουτεων Paſſion. Askew. in Medic. και πλοια quoque non exſtant.

δε περιαγγελλομενων) δε πολλων περιαγγ. Ask.

εδουλευετο επι) Medic. Askew. Paſſion. Arch. Vindob. Pariſ. B. olim ex Ald. εδουλευετο πασσα. Tueri ſe πασσα potuiſſet, ni ſtetiſſet per ſchedas. Appian. B. Civ. IV. p. 995 τα ὑπερορια ΠΑΝΤΑ πολεμοις — εδουλειτο. Herodian. VII, 5 ΠΑΝ δη το Λιβυων εθνος ευθεως εδεδουλητο. Non exſcribo Gregor. Naz. Or. XXVIII. p. 483. D. neque Agathiam Schol. L. II. p. 30. C. Tzetzes Chil. I, 870 τρεις ὁλας επιχρονους turbatam Aſiam, conductasque undique copias ſcribit, ſeculi more, quo de Hemſterh. ad Plut. Comici p. 407. *Weſſeling.*

στρατευομενων) στρατευσομενων Arch. Vind.

τεταρτω ετει) τεταρτω δε Medic. Paſſion. Askew. unde ſuſpicio quaedam oritur loci huius male tractati, quem tot participia inſignem faciunt, vix alibi occurrentia ſic iunctim. Hinc illud δε poſt vocem καταλεγομενων, ubi caſſa & vana eſt cuius vis, transferebam poſt vocem τεταρτω. Sic optime procedunt. Τουτεως δε περιαγγελλομενων ἡ Ασιη εδουλευετο επι τρια ετεα, καταλεγομενων των αριστων, ὡς επι την Ἑλλαδα στρατευομενων και παρασκευαζομενων. Τεταρτω δε ετει Αιγυπτιοι &c. Priora ſunt ſui generis & diverſae materiae, nec pertinent ad poſterius. *Gronovius.*

και επ') Medic. Paſſion. Askew. και ex Aldo &c. olim aberat.

ad

ad Cap. II.

Poſt Αιγυπτον comma, ſed nullum poſt *νομον* Ald. Camer. I. II, in quibus punctum poſt *στρατευεσθαι*.

γεγονοτες) non habet hoc Arch.

βασιλευσαντι) *βασιλευσαντος* Ald. Camer. I. II, quod non annotavit *Weſſeling*. Poſt *Κυρῳ* comma Ald. Cam. I. II.

προτερον) *προτερων*, iidem, omiſſum a Weſſeling. in var. lect.

επρεσβευε Αρτοβαζανης) Citat Thom. M. in *πρεσβευονται*· tum Αρταβαζ. quomodo Valla, & mox Arch. Poſt Αρτοβαζανης punctum Ald. Cam. I. II.

εξασιαζον) *εξασιασαν* Paſſion. Askew.

ὁ μεν γαρ) Med. Paſſ. in quo tamen deletum: Ald. & alii non norunt *γαρ*.

πρεσβυτατος τε ειη) *πρεσβυτατος ην* Arch. Vindob.

νομιζομενα ειη) Euſtath. in Il. A. p. 28, 41 & p. 59, 30, excitat hinc *νομιζομενα*, eſtque in Paſſion. *νομιζομενον* quidem, ſed poſterior Syllaba, quod in Euſtath. ſuper ſcriptum oſtendit. Nullam *νομιζομενον* litem experiretur, ni Paſſion. & Euſtath. eam intenderent: cauſſam Jonum Atticorumque conſuetudo, neutris huiusmodi gaudentium, urget. *Weſſeling*. In his Herodoti, ſi vel in aliis non legeretur, ex Euſtathii cod. ſcriberem, *καὶ ὅτι νομιζομενα ειη*. Sic eum legiſſe liquet ex eius commentario in Il. *α*. p. 22, 6 & p. 44, 51 *παρα Ἡροδοτῳ νομιζομενα, αντι τῦ νομιζομενον*· ubi plura collegit ſimilia. Conf. H. Stephan. in App. Theſ. L. Gr. p. 46, 150. *Valke-*

Digitized by Google

kenar. Post τον πρεσβυτατον comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap III.

επιβαλων) επιβαλλων Paſſion.

Poſt ὠ᾽νηρ comma Ald. Camer. I. II. ανηρ Arch. Vind. Poſt ελθων comma nullum in Ald. Camer. I. II.

συνεβελευε) συνεβελευσε Vind. Poſt κρατος colon Ald. Cam. I. II.

επι) επι Arch. poſt Δαρειω comma Ald. Camer. I. II, idemque poſt ειη, ſed abeſt poſt δικαιον, habent comma eaedem poſt ἑωῦτε, omittunt poſt Σπαρτη & poſt ὑποτιθεμενος, & poſt νομιζεσθαι punctum ponunt, colonque poſt απεδεξε.

δοκεει) δοκεειν, tum εβασιλευσεν Arch. Vind. Brit. neque inconcinne. Poſt ὑποθηκης comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. IV.

ὡρμητο) ὁρμητο Brit. loco ὡρμητο, quod ſaepe antea, non ὡρματο, ut Ald. & Edd. Poſt ταυτα τε comma Ald. Camer. I. II, idem poſt παρασκευαζομενον, ſed nullum poſt Δαρειον.

ἐξ τε και) Askew. Vind. Ald. qui quoque τα παντα ετεα ἐξ τε — uti Arch. Vind. olim παντα ἐξ και τριηκοντα ετεα. Poſt τριηκοντα comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt Αιγυπτιως.

ad Cap. V.

ανεχωρησε) ανεχωρεεν Arch. Vind. quod laudo. Poſt Ξερξης comma Ald. Camer. I. II, in

in queis colon poſt στρατευεσθαι, comma poſt Αιγυπτον.

αγερσιν) Pariſ. A. B. & Edit. Genev. 1618, ceteri cum Ald. εγερσιν, colon poſt vocem Ald. Camer. l. II. Dixit στρατω επαγερσιν c. 20, & στρατω αγερσιν c. 48, unde στρατιης εγερσιν, exercitus quaedam ad praelium excitatio, longe differt: ut recte adeo, adprobantibus codd. Portus εγερσιν στρατιης proſcripſerit. Saepe peccatur, ut alias oſtendi, in στρατιαν αγειρειν apud Libanium, Procopium atque alios, quae quoque inter αγειρειν & εγειρειν adfinitas in poeta turbas concivit, monitore ad eum Euſtathio p. 577, 17. *Weſſeling.* αγερσιν recipiet ex codd. munitam in Diſſ. Herod. p. 117. *Valken.* Poſt παρεων δε comma Ald. Camer. l. II.

παρ' αυτω) Arch. Paſſion. Vind. Pariſ. A. B. Antea ex Ald. παρ' εωϋτω. Juſtum και δυναμενος παρ' αυτω μεγιστον, videlicet Xerxe, quod & Diodor. indicavit L. XI. c. 1 παρ' εαϋτω, laudatum alibi, non laudant ſchedae. Vide tamen Abreſch. Dilucc. Thucyd. p. 114. *Weſſeling.* Ut hic Mardonius Gobryae F. dicitur δυναμενος παρ αυτω μεγιστον Περσεων, in excerptis e Cteſia Αρταπανος ὁ Αρταουρα παις γινεται δυνατος παρ' αυτω, και Μαρδονιος ὁ παλαιος. *Valkenar.*

ην Ξερξη) ην Ξερξεω Galeus ex Arch. quod Weſſeling. enotatum non vidit. Ξερξα Vindob. conf. c. 82. Poſt ειχετο abeſt comma Ald. Camer. l. II, in quibus poſt λεγων punctum.

πολλα ηδη κεινα) πολλα δη Paſſion. Askew. δεναι δικην δεναι δικας Arch Vind. nec prave. Poſt των comma, poſt επομενων colon Ald. Camer. l. II.

αλ-

αλλα το μεν νυν) Medic. Paſſion. Askew. αλλ' ες το, pro quo Gronov ſtat, ceterorum ex magno conſenſu αλλα το reduxit *Weſſeling* ſignificantius quippe. — Aldus diſtinxit: αλλα το μεν νυν, ταυτα πρησσοις, ταπερ, unde priorem notam ſuſtulit Camerarius, ſequentibus aliis; Stephanus etiam poſteriorem, unde ſimiliter & Jungermann. & Th. Gale. Sed nulla parte haec oratio ſcopum attingit adhortationis, quam ſibi propoſuit Mardonius. Quid enim ſive Graeca, ſive Latina colligas, aliud ea ſuadet, niſi ut primo res Aegypti curet, deinde Graeciae? id quod ſponte ſua in animo habebat Xerxes. Deinde ineſt his negligentia quaedam, qua propoſito regis obſtare quidem non audet, ſed nec laudat id ipſum, ſed quando ita vult, patitur, ut perficiat: ſic enim Valla: *Tu vero, quod in manibus habes, perfice.* At Mardonius contrarium intendit, conatus perſuadere, ut antiquiorem curam Graeciae habeat, quam Aegypti. Quod cum aperte non ſuſtineret eloqui contra regis deſtinationem, latenter id innuit, ita ut tamen videatur regiae voluntati indulgere, vocans Aegyptum quidem εξυβρισασαν, ut merita ſit, quae poenas luat, ſed tamen ante & poſt nominans Athenienſes & Athenas, ut iſtis aures regias impleat. Egregie ſane hoc omne apparebit, ſi ex optimo Mſ. reſcribas in his verbis: αλλ' ες το μεν νυν ταυτα πρησσοις. Sic enim illic habetur, quod mutarunt, qui non advertebant, particulam ες eſſe hic optativam. *Sed utinam, ut quidem nunc eſt, ea perficias, quae in manibus habes, & certe pacata Aegypto* &c. Ita blanditur regi & praeſentium propoſitorum felicem

licem eventum optans vel inſtanter urget expeditionem contra Athenas. Ut in laudatiſſimis illis Excerptis Peireſcianis Polybii p. 150 *ει γαρ εγω ταυτην ιδοιμι την ἡμεραν* &c. Et iam eſt obſervatum aliis. *Gronov.* Tamen cum *Weſſelingio* ſtare placuit. Monuit enim recte *Valken.* quam vim indit Gronovius voculae *ει*, illam vereri, ut idoneis exemplis poſſit firmari: *ει γαρ* pro *ειδε γαρ* poetis frequentatur, quos imitatur Noſter l. c. 27. Poſt *εχεις* punctum Ald. Camer. I. II. *Χερσι* Askew. ut ſolet ſcriptor. *Χερσιν* plures.

τε σε εχη) Ald. Medic. Vind. Arch. Paſſ. Askew. excidit *τε* aliorum negligentia.

ὁ λογος) *ὁ* abeſt Arch. Vind.

τηνδε δε τε) Medic. Askew. Paſſion. In Ald. & aliis *τηνδε δε*.

ποιεεσκετο) Pariſ. A. *ποιεσκετο* Medic. Paſſion. Askew. Olim ex Ald. *εποιεετο*. Uti editum ſcripſit, non *ποιεσκετο*, uti Florentiae alibique locorum. *ποιεεσκε* IV, 78 & *ποιεεσκετο* Polymn. c. 119 analoga ſunt, non illud. Vide Etymol. p. 624, 30. *Weſſeling.*

περικαλλης χωρη) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Ald. *εη* interſerunt Medic. Askew. Paſſ. quo intermedio deleto & ſermonem turbante, *περικαλλης χωρη* ex codd. ſufficit. *Weſſeling.*

Poſt *τη ἡμερα* colon, idemque poſt *αυρη*, & *βασιλειων τε* Ald. Cam. I. H, quod non enotavit Weſſeling.

ad Cap. VI.

δε) omittitur ab Askew. Paſſion. Poſt *εναγ* pun-

punctum Ald. Camer. I. II, comma in his poſt κατεργασατο τε.

Ξερξεα, ὡϛε) ὡϛε ποιεειν ταυτα Ξερξην Askew. Paſſion.

ες το) Medic. Paſſion. Askew. Ceteri cum Ald. προς το.

της Θεσσαλιης) της non eſt in Arch.

Αλευαδεων.) Αλεβαδεων Arch. unde Valla *Alebadeis*, & deinceps. Poſt αγγελοι comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt ἑτοι.

ες Σεσα) Et haec duo Arch omittit. Commata poſt εχομενοι & poſt των Ald. Cam. I. II, idemque habent poſt Αλευαδαϛ.

ετι πλεον) Arch. Vindob. Pariſ. A. B. Brit. Ald. ὁτι πλεον Medic. Paſſion. Askew. tum προσωρεγοντο οἱ, εχοντες Pariſ. B. Abeſt comma poſt προσωρεγοντο οἱ Ald. Camer. I. II. Perfrequens προς ετι τυτοισι L. III, 65. IX, 110 invectum ὁτι excludit. Conf. Abreſch. Dilucid. Thucyd. 112. His vero connexa pro valde mendoſis de Pauw putans, προσωρεγοντο οἱ εχοντες ΑΜΦΙ Ονομακριτον, *ſtimulos Onomacritus addebat*, formabat; eſſe enim οἱ αμΦι Ονομακριτον ipſum Onomacritum; quod equidem hodie non credo. Pingamus ex ſchedis Pariſinis προσωρεγοντο οἱ, εχοντες —, & finis turbarum aderit. Nimirum Piſiſtratidae amplius quid regi adporrigebant, vaticinum habentes Onomacritum; haec verborum ſententia. *Weſſeling.* Poſt χρησμολογον τε comma Ald. Cam. I. II.

διαθετην) Citavit Thomas M. in διατιθημι.

γαρ) negligitur a Paſſion. Askew.

προκαταλυσαμενοι) Iidem cum Vind. Pariſ. A. B. Ald. in quo punctum poſt vocem, H. Ste-

Digitized by Google

Stephan. etiam viſum. Prius erat προκαταλυσομενοι.

εξελασθη) εξελαθη Ald. Cam. I. II, quod Weſſeling. non enotavit.

Πεισιστρατιδεω) ora Stephan. Paſſion. Ask. in Arch. ex monitu Galei quoque, ſed fallace; is vulgatum ſervat: placet tamen, genuinumque eſt. Antea Πεισιστρατε ex Ald.

εξ Αθηνεων) duo iſta non novit Arch. male vero Αθηναιων omnes alii ex Ald.

Λασε τε Ἑρμιονεος) Λωσε Vind. & Arch. in quo τε Ἑρμηνεος prave; idem vitium haeret etiam alibi. Poſt Ερμιονεος comma Ald. Cam. I. II.

αι επι) deſit αι Vind. & Arch. comma poſt νησοι Ald. Cam. I. II.

κατα της θαλασσης) margo Stephan. Arch. Paſſion. Vind. Askew. Olim cum Ald. εκ της: punctum poſt θαλασσης Ald. Cam. I II.

εξηλασε μιν) εξηλασε μεν Paſſion. Askew. Poſt χρησμων punctum Ald. Cam. I. II

Φερον) Φερων Ald. Camer. I. II, quod non enotavit Weſſeling. Poſt των comma in iisdem, colon poſt εδεν, comma poſt ὁ δε.

Χρεων) Χρεον Paſſion. Askew

Περσεω) Περσεο ex Ald. in ora Steph. Poſt χρησμωδεων comma, poſt προσεφερετο colon Ald. Camer. I, II.

Πεισιστρατιδαι) addunt και οἱ Αλευαδαι Valla, Pariſ. A. B. Arch. Vind. Brit. Ald. quae tres voces in Medic. Askew. Paſſion. non exſtant, fortaſſe ex ſcribarum ex ſimili terminatione lapſu, cuiusmodi omiſſionum in Herodoti Mſſ. proſtant exempla innumera. Tamen Gronov. diſpunxit, iuncta diſputatione, cui reſcribere

Digitized by Google

nolo. *Wesseling.* Est conclusio quaedam sermonis ante habiti de Onomacriti & Pisistratidarum reconciliatione & consentiente suffragio apud regem Xerxem ad bellum Graeciae concitandum. Hos binos ait coram rege frequenter de hac re egisse. Itaque quid oro huc faciunt Alevadae, quos ante dixit non nisi nuncios mittendo multa pollicitos esse ad evocandum regem in bellum Graeciae? & de quibus sermonem absolvit tum, quum Pisistratidas retulit similes ipsis sermones habuisse. Certe non possunt Alevadae per omnia iungi Pisistratidis & Onomacrito, quorum hi Susis fuerunt, non illi. Nec enim ex Alevadis quenquam ex Thessalia notavit traiecisse ad regiam Persicam, arbitratus se satisfeciisse per nuncios. An vero hi nuncii sunt aequales Pisistratidis, ut coram rege Xerxe etiam dixerint sententiam cum illis? Itaque merito videor obsequuturus optimo codici eiuranti tres istas voces, quae Herodoti non sunt, superius loco decentissimo positae, ut nunc iterari non oporteat. Egregium profecto agnoscis adulteratae manus in Herodoto iudicium ab illo Ms. servatum. *Gronov.* Retinuit voces Larcherius, & nostro quidem iudicio, recte.

ad Cap. VII.

μεν ετεϊ) μιν Arch.

στρατηϊην) στρατιην Ald. Cam. I. II, a Wesseling. non enotatum. Punctum in his post απεστεωτας. πρωτα στρατηϊην επουεετο in his fuisse primitus monuit. *Wesseling.*

πολλον) Arch. Passion. Askew. Vind. Brit. πολ-

Digitized by Google

πολλω olim ex Ald. πολλον ελασσων I, 77 & δυνατωτερας πολλον III, 103, ubi Gronov. *Weſſel.*

Αχαιμενεα μεν) τον δε Αχαιμενεα Arch. mox μεν νυν cum Vind. praeteriens.

χρονω μετεπειτα) abſunt Arch.

Ιναρως) Ιναρος idem, conf. L. III, 13.

ad Cap. VIII.

συλλογον επικλητον) Suſpexit & citavit Euſtath. in Homer. p. 172, 11.

επη τα) Vind. Arch. recte, ob praecedens: alii cum Aldo επoι, & comma poſt τα Ald. Cam. I. II.

Ανδρες Περσαι) Attico ſermone hanc orationem Dionyſ. Halic. expreſſit T. 2. p. 189 velut inſigne ſpecimen, quo demonſtret, Herodoti Λεξιν της τε αυστηρας και της ηδειας ἁρμονιας μεσην ειναι· in hac quoque μεση των δυοιν ἁρμονιων iuxta Dionyſ. περι Συνθ. Ονομ. p. 51 princeps eminuit Homerus, quem longo tamen intervallo proximi quinam hae in parte ſint ſequuti ibidem docet. *Valkenar.*

Poſt χρησομαι punctum Ald. Cam. I. II.

παρα Μηδων) Paſſion. Arch. Vind. Dionyſ. Alii cum Ald. παρα των Μηδων, & comma poſt Μηδων Ald. Cam. I. II.

ἑτω) ἑτος Arch. Pro αγει legiſſe videtur Dionyſ. εναγει, Herodoto prae ceteris frequentatum; nihil enim alias habuiſſet cauſſae, cur αγει altero mutaſſet: θεωι αγοντων Sophocl. eſt Oed. in Col. 992. Xenoph. K. Ανάβ. VI. p. 223. 3 ὁ θεος ισως αγει ἑτως *Valken.* Poſt αμεινον punctum, poſt τα, poſt Κυρος τε, & poſt Καμβυσης commata Ald. Cam. I. II.

Digitized by Google

τα μεν νυν) Arch. Medic. Paſſion. Askew. Vind. τα μεν τοι K. prius ex Ald. Poſt κατεργασαντο comma Ald. Camer. I. II, quod abeſt poſt εθιεα, poſitum vero poſt ευ, & poſt εγω δε, & colon poſt τηδε.

τε προσγιν.) τε deſit Arch.

Poſt χωρην τε & της commata Ald. Camer. I. II. χωρης τε Paſſion. comma poſt εκτημεθα, colon poſt φλαυροτερην Ald. Cam. I. II

φλαυροτερην) Arch. Medic. Paſſion. φαυλοτερην ceteri cum Ald.

ταμφορωτερην δε) τε Arch. Paſſion. Askew. Dionyſ. non incommode poſt δε punctum Ald. Cam. I. II, in his comma poſt τιμωριην τε και τιμωριην και τισι Arch.

νυν εγω) Medic. Askew. Paſſion. Dionyſ. νυν aberat Ald. &c. Poſt ινα το comma, idemque poſt νοεω, cum ſeqq. iunctum περησεειν Ald. Cam. I. II.

ὑπερθεωμαι) ὑποθεωμαι ora Stephan. quod unde acceſſerit, fruſtra indagavi: futile profecto eſt, laudeque & approbatione Galei indignum. Dionyſius quidem ὑποθω ὑμιν, ſed ſuo ſermone, Noſter ſuo, απικνεο μοι παντως, ινα τοι αυτα ὑπερθεωμαι L. V, 24, multisque aliis locis in H. Steph. Recenſ. voc. Herod. & Porto. *Weſſeling.* Legitur apud Dionyſ. ινα ει διανυσμαι πραττειν ὑποθω ὑμιν, *Galeus omnino* ſcribendum hic in Herodoto cenſebat ὑποθεωμαι, atque id ipſum, alibi quoque reponendum alterius loco. Quanto rectius iudicavit H. Stephan. probante Weſſelingio, pro ὑποθεμενος corrigendum l. c. 107, ὑπερθεμενος των μαγων τοισι ονειροπολοισι το ενυπνιον; rem cum aliquo communicare, vulgo Graecis

cis ἀναποινώσαι, & ἀναποινώσασθαι, uſitatiſſima Herodoto phraſi dicitur ὑπερτιθέναι & ὑπερτιθέσθαι τι τινι· exemplorum affatim collegerunt H. Stephan. in Prolegom. p. 737 & Portus in voce *Valkenar.* Corruptam eſſe editam Dionyſii lectionem, & ὑπερθῶ in eo legendum ex cod. Pariſ. 1745. Larcherius obſervavit

Poſt μελλω abeſt comma Ald. Camer. I. II, in his comma poſt Περσας τε, punctum poſt εμον.

καὶ Δαρεῖον) Arch. Vindob. Dionyſ. Valla, prius legebatur ex Ald. καὶ πατερα τον εμον Δαρεῖον. Toties πατ. τ. εμ Xerxes, ut congeminatio iſta parum ſit iucunda, iteravit. Dionyſ. & bonae notae codd. eam merito damnant. *Weſſeling.*

ἰθυοντα) ἰθὺ ὄντα Arch. Poſt τετες punctum Ald. Camer. I. II, comma in his poſt ὁ μεν.

ἐξεγενετο οἱ) Arch. pro Jonum ritu, belle. Vulgo ex Ald. τω comma poſt Περσεων Ald. Camer. I. II.

πριν η ελω) πριν αν ην Vindob. Arch. alterutrum abundat. Πυρωσω ſpectavit Euſtath. ad Homer. p. 706, 22. Poſt Αθηνας colon Ald. Camer. I. II, in his poſt εμε, & poſt εμον commata, poſt ποιευντες punctum, comma poſt ἀπικομενοι, & poſt ἁλσεα.

ἀπικομενοι) praeceſſit ἐλθοντες, & ἀπικομενοι eadem verborum ſequetur in periodo? Offenſi repetitione Pavius ac Reiskius corrigunt, ille ἀδικομενοι, ſive, ut voluiſſe opinor, ἀδικεομενοι, hic ἀπικαμενῳ *deficiente* Quibus de coniecturis tantum obſervo, utramque a Dionyſio peſſum

dari: legit is Herodotea, ut ſunt, απικομενοι prudenter omittens; quo quidem ſublato, ſuus ſermoni habitus integer & dignitas. Sunt ſane in Muſis redundantiae exempla ſimilia, quibus jib. VI, 30 locus fuit. Mallem tamen, ut ſeduJo dicam, ne toties δις ταυτον. *Weſſeling.*

ὑμεας) ἡμεας Paſſion. & Dionyſii codd. Valla, quod grandius mihi adſurgit, & commoto regi congruentius. *Weſſeling.* Et nos recipiendum cenſemus. Dionyſius ὑμεας οἱα εδρασαν, εις την γην την σφετεραν αποβαντας, — επισασθε πᾳ παντες· ad hoc exemplum Herodoteis duas voculas interſererem, unum eiicerem, ut legeretur, ες την γην την σφετερην· deinde, οἱα ερξαν — επισασθε κᾳ παντες. — Ut ſupra ιθυοντα στρατευεσθαι, Dionyſius προθυμεμενον στρατευεσθαι, ſic in vicinis αναρτημαι επ' αυτεας στρατευεσθαι, interpretatur ανωρμημαι επ' αυτας ς. L. 6. c. 88, Athenienſes dixerat αναρτημενας ἐρδειν Αιγινητας κακως· in iſtum ſenſum επηρμενας interdum ab aliis adhibetur. *Valken.*

Αρταφερνης) Sic hoc loco Paſſion. Αρταφρενης Askew. Vind. Poſt εστρατηγεον punctum, poſt τα comma Ald. Camer. I. II, idemque poſt εἱνεκα.

αυτεας) Medic. Paſſion. Askew. αυτας ceteri cum Ald. punctum poſt στρατευεσθαι Ald. Camer. I. II

εναυτοισι) ſine praepoſitione Arch.

ανευρισκω) ανευρισκω λογιζ. Medic. Askew. Paſſion. ευρισκω λογιζ. Arch. Vind. Brit. Dionyſ. cui primas darem: antea ευρισκω αναλογιζομενος ex Ald.

γην.

Digitized by Google

γην τε την) γην την Askew. Paſſion. Arch. elegantius me iudice *Weſſeling.*

ὁμερεσσαν) ὁμορεσσαν Arch. Vind. Mox ἐδε γαρ Paſſion. Askew. in marg. Stephan. ἐδε γαρ ἀλλην χωρην.

ὁμερεσσαν) Medic. Askew. Paſſion. Euſtath. ad Homer. 707 fin. alii cum Ald. & Dionyſ. ὁμερον εσσαν, quod parilis eſt elegantiae ἡλιος tantum in Arch. Paſſion. Askew. *Weſſeling.* Poſt ὑμιν comma Ald. Cam. I. II, punctum in his poſt Ευρωπης.

ὑπολειπεσθαι) ὑπολιπεσθαι Arch. poſt το comma Ald. Cam. I. II, quod non habent poſt μαχην, ſed ponunt poſt τετεων & poſt των omittunt poſt κατελεξα.

αιτιοι) αντιοι & mox οἱ τε Αθηναιοι prave, Dionyſ. Poſt ποιεοντες comma Ald. Cam. I. II.

χαριζοισθε) χαριζεσθε Dionyſ. cum Brit. Ex Eton. habet Galeus poſt ανταιτιοι· ἡμεις μεν τοσαυτα αγαθα ἐξομεν· ὑμεις δε, quae aliena ſunt, & interpolatoris. *Weſſeling.* & *Valkenar.* Poſt ες τον comma Ald. Cam. I. II.

χρησαι παρεινα) χρη συμπαρεινα Arch. haud contra morem. δει παρεινα Dionyſ.

ἡκη παρεσκευασμενον) ἡκοι παρεσκευασμενος Arch. Poſt δωρα, poſt τα commata, poſt ἡμετερε punctum Ald Cam. I. II.

ἡμετερε) Medic Paſſion. Askew. Arch. Pariſ. A. B. Dionyſ. ἡμετερα Stephan. margo & Pariſ. C. ἡμετερω Vind. Ald. & Edd. Temeritatis foret, in ſcriptis Dionyſii & Herodoteis exſtans, reſpuere. Vide lib. I, 35. *Weſſeling.* Poſt ἑτω punctum Ald. Cam. I. II, comma in his poſt επας.

ad Cap. IX.

Poſt αυτον δε comma Ald. Cam. I. II.

εἰς) εἰς Ald. Camer. I. II prave, comma in his poſt λεγων, colon poſt αληθεςατα, comma poſt κατοικημενας.

ἡμιν) ἡμων Vind. ὑμεας Arch. comma omiſit Ald. Camer. I. II. Plures ſi ὑμων aut ὑμεων prae ſe ferrent; pro reiiculo non haberem. Supra V, 68 πλειςον κατεγελασι των Σικυωνιων. Plato pr. Lech εισι γαρ τινες οἱ των τοιουτων καταγελωσι. Vulgatum in his libris crebrum. *Weſſeling.* Poſt αναξιας punctum Ald. Cam. I. II, in queis poſt Ινδας & poſt Αιθιοπας commata. Αιθιοπας τε Paſſion. Askew.

προσκτασθαι) προσκτησασθαι Vind. Poſt καταςρεψαμενοι comma Ald. Cam. I. II, poſt εχομεν punctum.

Abeſt poſt Ἑλληνας δε comma Ald. Camerar. I. II.

αδικιης) αληθειας Arch. longe aberrans. Quia forte vox in Arch. mendoſa legebatur, miror in mentem veniſſe Galeo, ut Herodotum ſcripſiſſe putaret ὑπαρξαντας αλιτας ἀ τιμ. niſi forte ſcriptum voluerit ὑπαρξαντας αδικιης αλιτας ἀ τιμωρησομεθα· nam verbum ὑπαρξαι apud Herodotum in talibus ſemper participium vel genitivum ſibi iunctum habet: I, 5. IV, 1. VII, 8. IX, 77, e quibus nihil hic novandum liquet. *Valkenar.*

Poſt τιμωρησομεθα interrogationis ſignum poſuit Ald. Cam. I. II, in his poſt των comma ante επισαμεθα, & μεν deſit Arch.

Poſt ασθενεα punctum Ald. Camer. I. II, ſed

ſed poſt καταφρεψαμενοι comma non habent, poſt τετες inſertum, itemque poſt Αιολεες.

και αυτος) Paſſ. Arch. Vind. καὐτὸς olim.

ηντιωθη) ανιτιωθη Paſſ. non abſurde, pro dialecti uſu

και τοι γε) Arch. quod ſequor. Aberat γε Ald. &c.

αβυλοτατα) αβυληματι πολεμε Arch. Poſt ἱσασθαι abeſt comma Ald. Cam. I. II, poſitum poſt ανγκαιοσυνης.

γαρ αλληλοισι) γαρ deeſt Arch. Vind.

προεισποσι) προσεισποσι Arch. Poſt χωριον comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt κατιοντες, & punctum poſt μαχονται In his poſt νικωντες comma, poſt απαλλασσονται punctum, comma poſt εσσωμενων.

λεγω) λεγειν Arch. Poſt αρχην punctum Ald. Cam. I. II.

τες χρην) τετες Arch. Vindob. Poſt τες comma Ald. Cam. I. II, in quibus & χρεων, a Weſſelingio non enotatum.

Poſt διαχρεωμενες comma Ald. Cam. I. II. διαχρεωμενοισι Arch. Poſt διαφορας comma Ald. Cam. I. II, punctum poſt μαχησι.

χρην τη) χρη Arch. Vind. Poſt τη comma Ald. Camer. I. II, quae punctum ponunt poſt πειραν.

εκατεροι εισι) ἑκατεροισι Vind.

γης) deeſt Arch. ut ſupra.

ες τετε λογον) idem Paſſion. ante ες τετον λογον ex Ald. & comma poſt λογον Ald. Camer. I. II. Sentio, ες τετε praeſtare. Si de colloquio Mardonius, tum certe εκ ηλθον μοι ες λογες dixiſſet. Id voluit, numquam ad eius rei ratio-

nem & cauſſam, ut ſecum in certamen deſcenderent, veniſſe. Congruit lib 3. 99. ες δε τατε λογον & πολλοι τινες αυτεων απικνεονται. *Weſſel.*

προφερων) προσφερων Arch. docto viro *bella praeſtare*, κατα πολεμον explicatur προφερων. Mihi ex Arch. προσφερων potius, & eo quidem uſu, quo βιαν προσφερειν, αναγκην προσφερειν atque alia. *Weſſeling.*

θρασεος) θαρσεος Arch. Vind.

εγω γε ψευσθεην) Med. Ask. Paſſ., γε aberat aliis & Aldo.

επαρθεντες) παρεπαρθεντες Arch.; voluitne εκεινοι πες;

πολεμια) πολεμηϊα Vind. Conf. lib. 5. 3. Sequens habet Euſtath. ad Iliad. α. p. 107. 24. Poſt πολεμια punctum Ald. Cam. I. II, idemque poſt απειρητον.

επεπαυτο) επαυετο Arch. Colon poſt vocem exſtat in Ald. Cam. I. II.

ad Cap. X.

πατρως) Thom. Mag. in Τιθην. Poſt τα comma Ald. Cam. I. II.

πισυνος) πισσυνος Arch. poſt ταδε punctum Ald. Camer. I. II.

αλληλησι) αλληλοισι Arch. poſt χρησθαι punctum Ald. Cam I. II. in quibus abeſt colon poſt εσι, comma poſitum poſt ωσπερ.

επεαν δε παρατριψωμεν) τον αμεινω, επεαν δε ἑτερω συγκρινηται, τοτε ρασα γινωσκομεν Arch. Valla. Valde metuo, ut παρατριψωμεν bonae ſit valetudinis. Negant certe periti artifices, mutuo auri fricu praeſtantiam eius metalli internoſci diſcernique poſſe. Lydius lapis τη παρατρι-

Digitized by Google

ρατριψεις τον χρυσον δοκιμαζει, quae Theophr. de Lapid. p. 397. verba, cognitiſſimumque illud eſt examen. Accedit ad haec diſſenſus Arch., και επεαν δε ετερω συγκρινηται, *ubi vero cum alio comparetur*, ſi approbetur, ceſſabit difficultas. Vallae Latina vergunt eodem, & ſimiles priſcorum ſententiae. Una ex Dionyſii Epiſt. ad Pomp. p. 126. ſufficiet: ἐτω γε τοι και χρυσος ἑτερω χρυσω παρατεθεις, κρειττων τε και χειρων εὑρισκεται. Quid faciendum ergo τω παρατριψωμεν ἑτερω χρυσω; exterminandumne, revocata Arch. lectione? Habet, ut ſum profeſſus, ſuum ea decus & commodum, nimium tamen ab aliis deflectit ſchedis. Equidem, ſi παραβλεπειν eadem eſſet poteſtate, qua παραθεωρειν, & παραθεασθαι, in rei cum alia comparatione gaudent, παραβλεψωμεν refingerem, cuius nunc ſimile exemplum deſidero. Scribi poterit παραθεωρησωμεν αλλω χρυσω *contenderimus & ſpectaverimus ad aliud aurum*: poterit παραθησωμεν aut παραβαλωμεν. Utrumcunque ſumatur, conſtabit comparationis figura. Sed me doctiores conſiderent. *Weſſel.* Archiep. lectionem *Larcherius* praeferendam cenſuit. Poſt αμεινω punctum Ald. Cam. I. II. *Degenius* παρατριψωμεν cum Weſſelingio non damnat, quippe non vidit, quo modo id a librariis hic inſertum vel alii loco poſitum ſit. Suſpicatur ergo, huic verbo deeſſe caſum, & ad voces αλλω χρυσω fortaſſe παραθησωμεν vel ſimile verbum auctorem appoſuiſſe, quod excidit.

εγω δε και) Med. Arch. Paſſ. Askew. Vind. Ald. deficiebat και. Poſt εμω abeſt comma Ald. Cam. I. II.

κατα-

καταφρεψεσθαι) καταφρεψασθαι Askew. poſt επειθετο colon Ald. Cam. I. II.

πολλης τε) abeſt τε Arch. Vind. Paſſ. Ask. poſt αποβαλων comma, quod abeſt poſt συ δε Ald. Camer. I. II.

πολλον αμεινονας) πολλον ετι αμεινονες Arch. Vind. bene ſatis. Poſt αριστοι comma Ald. Cam. I. II, in his comma poſt τε.

αυτοισι) αν τοισι Arch.

και δη και συνηνεικε) Med. Vind. Ask. Paſſ. Brit. poſterius και deerat Ald. &c.

η τοι) Paſſ. Vindob. Askew. Arch. Medic. in aliis, uti Ald. η και κατα. Poſt ανδρες comma, poſt αλκιμοι punctum Ald. Cam. I. II.

σωθμωσασθαι) Habet Euſtath. ad Il. α. p. 70 a 5. Poſt χωρην comma, poſt διαφθειραν colon Ald. Cam. I. II.

αμφοτερη σφι εχωρησε) Medic. Askew. Paſſ. Pariſ B., αμφοτερησι εχωρησε Ald. Vind. Brit. cum Pariſ. A. Arch., qui εχωρησαν. Et hic haereo. Gronovii enim explicatio haud ſcio Artabani mentem an recte exponat. Hoc voluiſſe videtur: nec terra nec mari expeditionem proſperam fore: de terreſtri coniecturam capi ex eventu in agro Attico poſſe; conſimiliter de maritima, ſi ad proelium res devenerit, ſuſpicandum. Quae Artabani ſi fuerit, uti ego arbitror, ſententia, procedet melius nova periodo, εκων αμφοτεροισι χωρησει, αλλ' ην — *Ergo neutrubi ſuccedet, ſed ſi* — Praeceſſerat η κατ' αμφοτερα, ad quod reditum orator facit: ſequetur c. 11. εκων εξαναχωρεειν υδετεροισι δυνατος εχει, αλλα — ſimile ordine. Haec mihi plauſibilia, aliis alia, neque intercedam, blandientur. *Weſſeling.*

Digitized by Google

ſeling. *Larcherius* ϗκων αμφοτερoισι εχωρησε in Pariſ. D. invenit, quod genuinum cenſemus cum ipſo & Degenio.

Poſt τετο δη & poſt βασιλευ abſunt commata Ald. Cam. I. II.

γινεται) γιγνεται Arch.

οικηϊη) non eſt in eod.

συμβαλλομαι ταυτα) ταυτα συμβαλλομαι Arch. Askew. Paſſion.

ἡμεας) deſit Arch. qui ολιγον.

Θρηϊκιον) Θρηκιον Arch. Ask. Vind. Poſt Ιςρον abeſt comma Ald. Camer. I. II, in quibus comma poſt Σκυθας.

εγενοντο) εγινοντο Arch. Vind. Poſt πυρον comma Ald. Camer. I. II.

επετετραπτο) επιτετραπτο Paſſion.

γε) Reſpuit γε Arch. Askew. & Paſſ. γε ες Ιξιαιος, mox ες omittentes

ηναντιωθη) ηντιωθη Vind. Arch. Brit. Pariſ. A. B. Ald. ηναντιωθη Paſſ. Ask. Med. diſcrimine vix ullo.

διεργαζο) διεεργαζο Arch. Poſt δεινον abeſt comma Ald. Cam. I II.

γεγενησθαι) Medic. Ask. Paſſion. Pariſ. A. γενεσθαι ceteri cum Aldo.

βελευεο) Medic. Ask. Paſſ. βελευε Arch. βελευε Ald. Edd. Non diſpliceret μη βελεο *noli quaeſo.* Quis enim adeo ſuffenus, ut conſulto deliberet in periculum ſe, ubi nulla neceſſitas, praecipitare? Nihil tamen innovo. *Weſſeling.* Weſſelingianam hanc emendationem firmare videntur Pariſ. B & D. apud *Larcher.* in quibus μη βελευ, quare cum Larcherio eam adoptandam cenſemus. Poſt εσσης comma Ald. Cam. I. II.

πει-

πειθευ) Paſſ. Medic. Ask. πειθεο Pariſ. A. B. Ald. Cam. I II. ſatis & ita bene. Punctum poſt πειθεο Ald. Cam. I. II.

τονδε) των δε Arch. Vind. tum αυτις δε Ask.

δοκεη) Arch. Vind. quod Jonicum, ideoque certum. δοκη Med. Paſſ. Ask. δοκεει Ald.

το γαρ) τη γαρ ex gloſſa Paſſ. poſt εον punctum Ald. Cam. I. II.

εναντιωθηναι τι θελει) Arch. Vind. Euſtath. ad Hom. p. 173, 35. Valla, antea ex Ald. τοι erat. poſt βελευμα punctum Ald. Cam. I. II.

ει οι ἡ τυχη) ει οι τυχη Arch. Vindob. poſt ευρηκε punctum Ald. Cam. I. II.

ὁρας τα) Arch. Vind. Askew. Paſſ. Stob. Serm. XXII. p. 190, & mox ὡς κεραυνοι commode. olim ex Ald. ὁρας ὡς. In Stob. κεραυνει.

ϐδεν) ϐδε Ald. Cam. I. II. &c.

κνιζει) κνιζειν Arch. Vind. in Stob. ϐδεν μιν & Valla cum Pariſ. B. ap. *Larcher.* recte. Ubi haec deſcripta proſtant apud Stobaeum p. 190. rectius iſta ſcripta leguntur, τα δε σμικρα ϐδεν μιν κνιζει· ſic legit & Valla; *parva vero nihil laedit.* Praebet etiam Stob. αποσκηπτει βελεα & εΦθαρησαν utrumque genuinum. Qui ſuperbos ſequitur ultor, Φιλεει ὁ θεος τα ὑπερεχοντα παντα κολϐειν, ſive τϐς μεγαληγορησαντας, ὡς πλειον Φρονεντας, ταπεινωσαι, ut loquitur Xenoph. K. A. VI. p. 223. 3. vid. Aeſch. Perſ. 829. *Valkenar.* Conſiderarunt haec docti viri, ac ſi ϐδε μεν eſſet: inde *nihil laedit*, *nec leviter laedit*, aliaque, ad Arrabani mentem concinne. Ut nunc ſunt, & Codd. volunt, bene Reineſius Var. lect. III, 5. *ipſum non*, ſine *nihil* potius *angunt*: ſic c. 12. και Ξερξεα εκνιζε ἡ Αρταϐανϐ γνωμη. *Xerxemque angebat*

Digitized by Google

bat Artabani ſententia. Idem Reineſius ϗδε εα φανταζεσθαι bene explicuit, *non ſinit ultra adparere*, efferri, oſtentare ſe, quippe αφανισθεντα & in nihilum redacta L. II. var. lect. c. 3, cui iungi Valken. poterit ad Tragici Phoen. 93. *Weſſeling.*

τα μεγιϛα αει και δενδρεα) αει τα μεγιϛα, και δενδρεα Ald. Cam. I. II. αει & reliqui praeter morem, αιει Ask. Stob. recte.

αποσκηπτει) Med. Paſſ. Ask. Stob., ſed qui articulum ante βελεα ſpernit, ut ceteri omnes, in quibus επισκηπτει, ut Ald. τα τοιαυτα αποσκηπτει βελεα optimi coloris eſt: τα βελεα ex Med. nimium. Opportune Sophocl. Herc. Trach. 1103. εγκατασκηψον βελος πατηρ κεραυνε. *Weſſeling.*

ὑπο ολιγε) απ' ολιγε Stob.

Poſt τοιονδε punctum Ald. Cam. I. II. κατα το τοιονδε Vind. Arch. Poſt φθονησας comma Ald. Cam. I. II.

εφθαρησαν) Stob. Med. Paſſ. Askew. cum Pariſ. B. *Larcher.*, alii εσφαλησαν cum Ald. & Pariſ. A. *Larcherii* δι' ὡν Ald. Cam. I. II ita ſi pingatur, metum tonitruque aptum eſt indicare. Cultius erit multo, & Herodoteo ſchemate δι' ὧν εφθαρησαν, loco διεφθαρησαν quod ſupra poſitum. Talia κατ' ὡν επλασαντο, εξ ὡν εἱλον, εν ὡν επλησαν L. II. 85. 86. 87. Elegans haec Reiskii coniectura & iuſta. *Weſſeling.*

αναξιως) αξιως Stob. primam amiſit ſyllabam ob ſimilem praecedentem. *Weſſeling.*

αλλον μεγα ὁ θεος) ὁ θεος μεγα αλλον Stob. & Arch. Paſſ. Poſt θεος comma Ald. Cam. I. II. abeſt his comma poſt πρηγμα, habentque colon poſt

post ὀφθαλμοὺς, commaque post ἐκ τῶν, & post ἐπισχεῖν.

ἐξευρεῖ) Medic. Askew. Paſſ. in aliis & Ald. εὑρεῖ. post ταῦτα abeſt comma Ald. Cam. I. II. quae abſunt & post σὺ δὲ, & Γοβρύᾳ.

Post Ἑλλήνων comma nullum Ald. Cam. I. II, in quibus punctum post ἀκμὴν, comma post ἐκτείνειν, punctum post γένηται & post δεινότατον, comma post ἐν τῇ.

παρεόντος κατηγορεῶν·) παρεόν τι Med. Stob. Serm. XL. p. 239. Askew. Paſſ. παρεόντος ora Stephan. Pariſ. A. B. Brit. Valla. παρεόντων Arch. Vind. Ald. post κατηγορεῶν punctum Ald. Camer. I, II. ἃ παρεόν τι κατηγορεῶν defendit Gronovius, neque caret patronis. Accommodatius mihi ἃ παρεόντος ex orationis iuſta ſerie. Licebit credo in iſta codd. diſcordia hoc amplexari. *Weſſeling.* Ex Flor. cod. lectione, quam Stobaeus etiam exhibet, ſenſum eruit Gronovius; mihi videtur inter diverſas ſincera, quam praebent margo Stephan. & Valla, ἃ παρεόντος κατηγορεῶν. *Valkenar.*

ἐκμαθὴ) Arch. Stob. Ald. olim ἐκμάθοι.

Post ὁ δὲ, post ἀδικεῖς, & post ἀναπειθόμενος commata Ald. Cam. I. II, idemque post ſequens ſtatim ὁ δὲ, & post βασιλεὺς μὲν αὐτός.

Post αὐτὸς σὺ, post ἀνδρὰς & τὸς comma in iisdem; idemque habent post στρατιὴν, punctum vero post βελεαῖ, commaque post μὲν τὴν

ἀναβαίνῃ) ἀναβαίνει Arch. Vind. post παῖδες punctum, post δὲ τὴ comma Ald. Cam. I. II.

ἐγὼ) deeſt Arch. post πασχόντων colon Ald. Cam. I. II.

ἀναξεῖς) ἂν ἔξεις Arch.

ἐξερ-

εξεργασμενον) Medic. Paſſ. Ask. Ceteri ut Pariſ. A. B. Arch. Vind. Brit. Ald. εξεργασαμενον, poſt Περσας comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt κυνων τε.

διαφορευμενον) διαφθορευμενον Ald. &c. διαφορευομενον Arch. διαφθορευμενον Aldi diſpunxit H. Steph. in proleg p. 77 optimeque explanavit Horatiano: *Poſt inſepulta membra differet lupi. Weſſeling.* Poſt Λακεδαιμονιων comma Ald Cam. I. II.

ει μη αρα) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vindob. Pariſ. B., ante ex Aldo ει μη και αρα.

αναγιγνωσκεις) Euſtath. Homer. p. 957, 56. illuſtrat. Poſt Αρταβανος μεν comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XI.

Comma poſt θυμωθεις Ald. Cam. I. II, punctum poſt τοισδε, & poſt αδελφεος.

τουτο σε) Paſſ. Arch. Askew. quod placuit: τουτο δε σε olim ex Ald. poſt ματαιων punctum Ald. Cam. I. II, in quibus abeſt comma poſt προστιθημι.

συστρατευεσθαι) στρατευεσθαι legit Euſtath. ad Hom. p. 733, 31. poſt γυναιξι punctum Ald. Cam. I. II.

Αρσαμεος) Αραμνεω Arch. Valla. Αριαμνεω Ald. Cam. I. II, mox Αρμνεω Med. Paſſ. Ask. ora Steph. Αριαραμνεω Arch. Vind. Pariſ. A. B. Valla. Αριαραμεω marg. Steph. tum Τισπεος Arch. Vind. Valla.

τε Τεϊσπεος) Med. Ask. Paſſ., ceteri omnes duo haec reſpuunt, quae Gronovius inſeruit primus, ante eum τε Καμβυσεω, τε Αχαιμενεος. Corruptum eſſe Herodoti contextum, & negatio-

Digitized by Google

tionem μηδε ante τε Κυρε excidiſſe, *Bellangerius* apud Larcherium oſtendit. Xerxes tam paternos, quam maternos parentes recenſet, erat quippe Darii filius ex Atoſſa, Cyri filia. Idem cenſuit quoque *Salmaſius* in Exercit. Plin. p. 833. Sed *Larcherius* Arſamen, Darii avum, Achaemeniden fuiſſe ex Herod. I. 209 probavit, oſtenditque, in errorem incidiſſe viros doctos, putantes, Cyrum hunc, de quo Herodotus loquitur, fundatorem imperii Perſici, qui tamen huius fuit avus, quod ex genealogia hac, quae cum Palmeriana in Exercitat. p. 30. & Galeana in not. ad Herod. lib. I. c. 209 fere convenit, patet:

Achaemenes
|
Teiſpes
|
Cambyſes, de quo h. l. Herodot.
|
Cyrus, de quo h. l. Herod.

Cambyſes	Teiſpes
Cyrus Imp.	Armnes
Cambyſes	Arſames
	Hyſtaſpes
	Darius.

αξομεν) Arch. Vind. Brit. Ask. Paſſ. Steph. ora, in aliis ex Ald. ἑξομεν. Parvum referebat ἑξομεν an αξομεν legeretur. Copia ſchedarum hic poſterius poſtulavit. Hac Muſa c. 161. εξηκα

εξηρκει ἡμιν — ἡσυχιην εχειν, Mſſ. αγειν. Xenophontis in libris & Diodori par haud raro commutatio. *Weſſeling.*

δυνατως) δυνατα Brit. non abſurde: ex ſcholio ικανως Arch. Vind.

προκεεται) προσκεεται Arch. Vind. Paſſ. Poſt Ελλησι comma Ald. Cam. I. II.

ηδη γινεται) iidem cum Med. & Vind. antea ετι cum Ald. Refingenti & reſecanti docto viro ηδη γε, ινα και — non accedo: ita graſſari, periculoſae plenum opus eſt aleae. Γινεται tantundem Noſtro ac εστι, velut c. 51. & ſaepe alibi. *Weſſel.* Proſtat coniectura Reiskii legentis τιμωρεειν, ὁ, τι δη και γενεται· mihi quoque quid impediti his ineſſe videtur, quod forte tolli poſſet, ſi ſcriberetur: καλον ων προπεπονθοτας, ἡμεας τιμωρεειν· ην δε δη τι γενηται, ινα και το δεινον το πεισομαι τουτο μαθω, ελασας επ' ανδρας τουτους, τοσουτο και Πελοψ ὁ Φρυξ, εων εμων πατερων δουλος· — ſubditos tamquam δεσποτας Perſarum Reges δουλους vocabant: hanc tamen Xerxis de maioribus ſuis vaniloquentiam verbo caſtigavit Palmer. Exercit. p. 31. Apte hic narratis congruit formula loquendi, ην δε τι γενηται, ſi quid autem evenerit mali: εαν τι συμβαινη· εαν τι γενηται· ſimilesque frequenter occurrunt. *Valken.* Poſt το ante πεισομαι comma Ald. Cam. I. II.

Πελοψ ὁ Φρυξ) Πελοψ Φρυξ ſine medio articulo Arch. Vind. poſt Πελοψ & Φρυξ abſunt commata Ald. Cam. I. II, comma habent poſt γη αυτεων.

πατερων των εμων) Paſſ. Ask. prius erat εμων πατερων δουλος.

τοσουτο) τοσουτω Arch.

Digitized by Google

ad Cap. XII.

εγινετο) εγενετο Arch. Vind.

γνωμη) ſpernitur ab Arch. Poſt καταπνωσσε punctum Ald. Cam. I. II.

τοιηνδε) deſit Arch. Vind. Poſt ευειδεα comma, poſt ειπειν punctum Ald. Cam. I. II.

Poſt βελευεαι abeſt comma Ald. Cam. I. II. βελευεσαι Vind. Arch., non ut Galeus, βελευσεαι, quod ferri alioqui poterat. Poſt ω Περσαι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

μη αγειν) Vind. Arch. Med. Askew Paſſ. Brit., negativa olim deficiente. Jure negans vox acceſſit, ut docte Gronovius, poſt verba negandi mentemque mutandi. Notus ex Sophocle Antig. 449. Eurip. Oreſt. 1059. mos, doctorumque obſervationibus ad Aeliani Var. III, 43. *Weſſeling.*

Περσας) Paſſ. Medic. Ask. Reliqui Περσησι cum Ald., utique non male, quae vetus lectio revocanda Valkenario videtur, explicanti cum H. Steph. *cum Perſis ut copias cogerent denunciaveris.*

εβελευσαο) Paſſ. Med. Ask. Arch. Vind. Antea εβελευσας.

ad Cap. XIII.

Poſt τοτε comma Ald. Cam. I. II, in his punctum poſt εποιεετο & comma poſt ὁ δε.

συναλισας τες και) Medic. Paſſ. Ask. Brit. Alii cum Ald. συναλισας τες αυτες, τες, και.

συνελεξε) συνελλεξε Ald. Cam. I. II., in quibus comma poſt πρωτα, punctum poſt ανηκω.

παρη-

Digitized by Google

παρηγορευμενοι) Arch. Vind. παραγορευομενοι Paſſ. Antea ex Ald. παρηγορευμενοι. παρηγορευμενοι ab Jonibus probatur. *Weſſeling*

μευ απεχοντας) μευ απεργοντας Paſſ. & fortaſſe Valla, non incommode.

επεζεσε) επεξεσε Med. quod merito d'Orvillius, quippe librarii peccatum, contemſit, ad Charit. l. 5. p. 57. Congruit ſermo Eurip. Iphig. Taur. 987. δεινη τις οργη δαιμονων επεζεσε. *Weſſel.*

χρεων) χρεον Ask.

μεταδεδογμενω) μεταδεδογμενον Arch. Vind.

ταυτα, κεχαρηκοτες) ταυτα κεχαρηκοτες, Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XIV.

τωυτο ονειρον) Reſpexit Euſtath ad Iliad. β. p. 166, 7. Poſt Ξερξη abeſt comma Ald. Cam. I. II. τω Ξερξη κατυπν. ελεγε επιφαν Paſſ. Ask. Poſt επιφαν punctum Ald. Cam. I. II.

ποιευμενος) Arch. Vind. Alii cum Ald. ποιησαμενος. Poſt ακουσας punctum Ald. Cam. I. II.

εξ αυτεων αναστησει) Paſſ. Ask. Vind. Arch. Steph. margo & Valla. Vulgo ex Ald. εξ αυτεων προσδοκα αναστησειν, & comma poſt αναστησειν Ald. Cam. I. II.

πολλος) πολυς Arch. Vind.

ad Cap. XV.

γενομενος) Med. Paſſ. Ask. εγενετο. In Arch. Pariſ. A. B. Vind. Brit. Ald. γενομενος. Poſt αγγελον comma Ald. Cam. I. II.

επι Αρταβανον) Sic Med. Paſſ. Ask. Praepoſitionem επι alii omnes reſpuunt. Genuinum

Digitized by Google

arbitror quod praebuit Med. επι Αρταβανον: ſed omitti, ni fallor, tum debuerat καλεοντα: neque enim praepoſitio επι in tali ſtructura cenſeri poſſet a verbo avulſa: καλεοντα remanere potuit ex interpretamento olim adſcripto καλεσοντα. mittit, qui Artabanum ad ſe vocaret: πεμπειν επι τινα ſignificat, mittere ad aliquem arceſſendum: Xenoph. K. Π. III. p. 43, 13. Τιγρανην εκελευσε πεμπειν επι τον πατερα. Thucyd. VI. c. 61. πεμπουσι ναυν επι εκεινον· c. 53. dixeret ναυν — ηκουσαν επι Αλκιβιαδην· non *adverſus Alcibiadem*; ſed navem, *quae ad eum deportandum erat miſſa*; ut recte C. Nepos interpretaretur in Alcib. c. 4. *Valken.*

απικομενω δε οι) Med. Paſſ. Ask. Prius quoque Arch. Vind. Antea ex Ald απιγμενω δε, ελεγε & poſt ταδε punctum Ald. Cam. I. II.

εσωφρονεον) εφρονεον Med. Paſſ. Ask. cui nulla cauſſa Gronovius patronum ſe praebuit.

εσπας ες σε) εσπα σε Ask. Paſſ. poſt εσεσθαι comma Ald. Cam. I. II.

συμβουλης) Med. Paſſ. Ask., alii συμβουλης cum Ald. male. poſt χρονον comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt εοντα & poſt τα.

ὑπεθηκαο) ὑποθηκας Arch. Vind. Poſt γαρ δη & μετεγνωκοτι commata Ald. Cam. I. II.

επιφοιτων) επιφοιτον Arch. φοιτων Pariſ. apud *Larcher.*

συνεπαινεον) συνεπαινον εον Arch. Vind. Nolo mutare; ut animi tamen ſententiam declarem, pro genuino & Herodoteo συνεπαινον εον ποιεειν — cenſeo. Scriptoris conſuetudinem συνεπαινοι γαρ εσαν οι Περσαι L. 5, 20 oſtendunt, & quae plura Portus. *Weſſeling.*

Poſt

Digitized by Google

Poſt διαπειλησαν comma Ald. Cam. I. II. δη απειλησαν Arch. quod non improbo.

θεος εστι) θεος τις εστι ex Arch. adfert Galeus, ſed τις in eo non exſtat.

στρατηλασιην) στρατηλατεειν Med. Ask. Paſſ. εν ηδονη εστι στρατηλατεειν ſcriptum ſi foret, tolerabile eſſet. Nunc laudo vulgatum, redundantiae geminam ſpeciem ignorans. Gronovius in alia abit. *Weſſeling.* Poſt ονειρον abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ωδ' αν) ωδε αναγινομενα Arch. Poſt ταυτα colon Ald. Cam. I. II.

ει λαβοις) ει λαβεις Ald. &c.

ad Cap. XVI.

ϑ των πρωτων οι κελευσματι) Arch. Vind. in Paſſ. κελευματι. των & οι. abſunt Ald. & edd. Sermonem adauxi. Caſus ex verbali pendet ſubſtantivo, ut των ϑεων υπηρεσια in Plat. Apol. p. 30. A. των Ἑλενης και Μενελεω Τηλεμαχω δωρα Dion. Chryſ. Or. 7. p. 117. C. επιϑεσις τη βασιλεια των Συρων Strabon. 16. p. 1092. A. His ſimilia Duker. ad Thucyd. V, 46. VII, 50. VIII, 21. De κελευματι, quod in ſchedis, ſuperius lib. 4, 141. *Weſſeling.*

ισον εκεινο) Stob. exſcripſit Serm. III. p. 42. & Euſtath. ad Homer. p. 238, 19. Poſt εκεινο & βασιλευ abſunt commata Ald. Cam. I. II.

τα σε) Med. Paſſ. Ask. & fragm. Pariſ., in quo περι ηκοντα: ceteri ex Ald. ταδε και.

ὁμιλιαι) Med. Arch. Paſſ. Vind. Ask. Fragm. Pariſ. Valla, olim ex Ald. ὁμιλιη. poſt σφαλλεσι punctum Ald. Cam. I. II. Haec, qualia legit Valla, Gronovius egregie reſtituit: τα σε και αμφοτερα περιηκοντα ανϑρωπων κακων ὁμιλιαι σφαλ-

λεσι· eadem alibi semel Herod. verbum περιηκειν adhibuit structura VI. p. 359. A. τετον τον ανδρα φαμεν τα τε αλλα παντα περιηκειν τα πρωτα, και δη και ακμειν αριστα δικαιοσυνης περι. *Valken.*

προκειμενεων) Pass. Ask. Med. προκειμενων alii.

αυξανεσης) Med. Pass. Ask. αυξεσης olim, ex Ald., nullo discrimine. Post λεγεσης comma Ald. Cam. I. II.

διζησθαι) Arch., in Ald. & aliis διζεσθαι, etiam in Stob. Serm. X. p. 131. και εχειν loco αιει εχειν. Post παρεοντος comma Ald. Cam. I. II.

τετεων προκειμενεων) τετεων των Arch. tum προκειμενων των Pass. Antea ex Ald. προκειμενων.

σφαλερωτερην) σφαλερωτατην Arch. Vind. Ask. Steph. margo non minus accommodate. Potest utrumque blandiri, si vel posterius pro comparato habeatur. Magnus Animadversor ad Athen. XIII, 1. hoc pro usu excitavit Thaliae c. 119. ος και αλλοτριωτατος τοι των παιδων και ηκιστα κεχαρισμενος τε ανδρος εστι. Clarissime Eurip. Andr. v. 6. νυν δ' οτις αλλη δυστυχεστατη γυνη εμε πεφυκεν. Sed vid. Abresch. Dilucc. Thucyd. p. 514. *Wesseling.* Post νυν ων abest comma Ald. Cam. I. II.

τετραψαι) τετραφθαι Arch.

εωντα σε) Steph. ora Ask. Arch. Vind. Pass. cum Paris. A. B. apud *Larcher.* prius ex Ald. εωντος. Verius εωντα videtur, siquidem *insomnium* spectat: nam quamvis το ονειρον depositum supra, τον ονειρον tamen ex 18 atque alibi usurpavit. *Wessel.* ex εωντος a correctoribus potius exspectandum, quam quod margo praebet Steph. lectum Vallae, εκ εωντα σε καταλυειν τον ξολον ad remotius ονειρον referendum: sic supra c. 15. επιφοιτων ονειρον φαντα-

ζεται

ταζεται μοι, ἁδαμως συνεπαινεον ποιεειν με ταυτα· νυν δε και διαπειλησαν· more Homerico το ονειρον noſter dixit, & τον ονειρον. *Valken.* Poſt σολον comma Ald. Cam. I. II, quod abeſt his poſt θειαι, & punctum habent poſt ω παι.

ες ανθρωπους πεπλανημενα) Euſtath. ad Hom. p. 48, 28. reſpexit. Poſt τοιαυτα εστι comma, poſt εων punctum Ald. Cam. I. II.

πεπλανησθαι αυτα) Quam putabat inſerendam vir doctus mihi praepoſitio, ſaepius e ſcribendi compendio ſic depravata, latere videbatur in prima verbi ſyllaba, ſcribendumque adeo: περιπλανασθαι αυτα μαλιστα εωθασι αι ὀψιες των ονειρατων τα τις ἡμερης φροντιζει· — quae in vita uſurpant homines, cogitant, curant, vident. Quaeque aiunt vigilantes agitantque, ea ſi cui in ſomnio accidant, minus mirandum eſt: Accius in Bruto apud Cic. de Div. I. 22. *Valkenar.* Hanc cum Larcherio vulgatae praeferendam cenſemus Valkenarii emendationem; retenta vulgata, περι ante τα Reiskius in Miſcell. Lipſ. nov. vol. 8. p. 481 recte inſerendum voluit.

αι ὀψιες των ονειρατων) ὀψιες ονειρατων Arch. Vind. Poſt τα comma Ald. Cam. I, II, idemque poſt προτερ.

αρα μη) ὁραμα Arch., tum τυτο τοιυτον aut τοιυτο Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch., antea ex Ald. τυτο τοιονδε. Porro διαιρεω Med. Paſſ. Vind. Ask. Arch., διαιρω Ald. aliique. Egregie aptum eſt ad fraudem ὁραμα Arch. de viſis per quietem in Macrob. Somn. Scip. I. 3. atque aliis. Series hinc excludit librarii commentum. Οἱον εγω διαιρεω optime, *quale ego eſſe ſtatuo*, interpretabatur L. Bos. Obſ. Crit. c. 6, hoc nomine vitupe-

tionem per figuras non meritus. *Wesseling.* Post συλλαβων comma Ald. Cam. I. II.

φαινησεται) φαντω ora Stephan. Pass. Brit. φανειται γαρ και εμοι Arch. Vind. και εμοι etiam Pass. Ask. καμοι alii cum Ald.

σοι) συ Pass. Brit. post διακελευομενον punctum Ald. Cam. I. II, in quibus post τη εμη comma.

τοσουτο γε) τοσουτον γε Arch. Vind. post τουτο comma Ald. Cam. I. II.

ὁ, τι δηκοτε) ὁτιδη Arch. Vindob. post δοξει abest comma Ald. Cam. I. II, in his punctum post τεκμαιρομενον.

σε δε επιφοιτησαι) Eton. Arch. Valla. Antea cum Ald. ωδε. Non offendor repetitis, quas vir doctus inducendas indicabat, negationibus: eorum in iteratione nihil insoliti praeterque morem. Cohaerentia orationis, ωδε επιφοιτησει respuente, angor. Quod expressi, plene satisfacit, aestusque sedat. Itaque Laurentii Latina reduxi, ex bonis Graecis bona. Falsus si sum, quod nolim, duces ac socios Th. Gale, C. de Pauw, & Valkenarium habeo. *Wesseling.* Quam praebet Galeus codd. lectionem σε δε επιφοιτησει, hanc postulant vicina: ει δε εμε μεν εν ωδενι λογω ποιησεται — σε δε επιφοιτησει, (Valla necdum interpolatus, *sed te adibit*) τουτο μαθητεον ηδη εστι· ει γαρ δη επιφοιτησειε γε συνεχεως, φαιην αν και αυτος θειον ειναι· in istis nihil praeterea novandum puto. *Valkenar.*

μαθητεον ηδη εσαι) ηδη μαθητεον Arch. Pass. Ask. qui posteriores cum Med. εσαι, in aliis & Ald. εστι punctum post εστι Ald. Cam. I. II.

επι-

Digitized by Google

επιφοιτησεις γε συνεχεως) Arch. Paſſ. Ask. recte, ultima vocula deerat Ald. &c.

δεδοκηται) Med. Arch. Paſſion. Ask. antea δεδοκται.

αυτο) Arch. Valla, prius αυτω. In his ει δε τοι δεδεκται γινεσθαι, και εκ οιον τε αυτο παρατρεψαι ſic ſcribi malim, quam αυτω, ſicut vulgatur, vel αυτα, quae viri docti eſt coniectura. *Valken* Receptius in Muſis δεδοκται. Nec illud propterea reiiciendum. Pindarus Nem. V, 33 η σιδηρειταν επαινησαι πολεμον δεδοκηται Nititur veritate αυτο παρατρεψαι ex Arch. aſſequutusque eſt coniectando Reiskius & Abreſch. *Weſſeling.* Legendum αυτο παρατρεψαι cum Pariſ. A. B. apud Larcher.

ημι) η εμε Paſſ. Ask. Med. Scribarum ego errorem arbitror. *Weſſeling.* Punctum poſt κατυπνωσαι Pariſ. B. *Larcher.* Poſt φερε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

επιτελευμενων) επιτελλομενων Arch. Poſt τετε comma Ald. Cam. I. II.

φαινητω) φανεται Arch.

χρησομαι) μη χρησομαι Vind.

ad Cap. XVII.

ελπιζων) Med. Arch. Vind. Ask. Paſſion. Prius νομιζων cum Aldo plerique etiam Ξερξην, & ſaepe in ſeqq.

ἑζομενος) ἱζομενος Paſſ. Nihil in dictione deſidero: namque κοιτον επιετο, loco εφιετο, quod non nemini in menten venit, ſe non commendat. Ecce tibi ex vita Homeri c. 31 και τοτε μεν την κοιτην αυτε εποιησατο. Quo in genere κοιτον & κοιτην non differre, ex L. 5, 20 conſtat.

Digitized by Google

ſtat. *Weſſeling.* Poſt ονειρον & το commata Ald. Cam. I. II, in quibus poſt εφοιτα punctum.

ὑπερσαν) Exſcripſit Euſtath. ad Homer. p. 167, 15 Αρταβαζε per errorem legens.

εἰπε) εἰπε ταδε Ald. Pariſ. A. B. Brit. ταδε non norunt Ask. Med. Paſſ.

ἀρα συ δη) συ δη εκεινος εις Arch. Vind. εις quoque Ask. bene omnino. συ δη κεινος εις ὁ — irato bene congruit *Weſſeling.* Poſt ης comma Ald. Cam. I. II, quod abeſt poſt Ελλαδα.

χρεων) χρεον Arch. Vind. Vide Euſtath. in Homer. p. 166, 8 non nihil errantem. Poſt το ante χρεων comma Ald. Cam. I. II, idem habent poſt Ξερξεα δε τα. Arch. τον μεν δη Ξερξην. Poſt παθεειν comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XVIII.

δη εδοκεε) δη reſpuunt Arch. Vind. Paſſionem ὁ Αρταβανος Arch.

τον ονειρον απειλεειν) punctum hic Ald. Camer. I. II. το ονειρον Paſſ.

σιδηρεοισι) Arch. recte. Reliqui cum Ald. σιδηρεοισι, quod οβολοι σιδηρεοι L. 2, 135 non adiuvant. Σιδηρια enim ſunt ferramenta L. 3, 22. 9, 36. Platoni Gorg. p. 300 &c. *Weſſeling.* Scribendum σιδηρεοισι· nam ἡ σιδηρεργια, σιδηρεων dicebatur; *ferramentum* σιδηριον· σιδηρια λιθουργικα habet Pollux VII, 125 & τοιχωρυχων σιδηριον. Suidas: Σιδηριον, το μικρον, ὑποκορισικως δια τε ι. Herod. 9, 36 εσενεχθεντος κως σιδηριε εκρατησεν. — *Valken* Poſt οφθαλμως punctum Ald. Camer. I. II, abeſt his comma poſt και ὁς.

Poſt μεγα comma, poſt ανεθεωσκεν colon Ald. Cam. I. II. θεωσκεν, ſed in margine ανα, tam-

Digitized by Google

tamquam varians ſcriptura Arch. ανθρωπους Paſſion. Poſt τοιδε punctum Ald. Cam. I. II. In his abeſt comma poſt ω βασιλευ.

ιδων ηδη) Med. Arch. Paſſ. Vind. Ask. Pariſ. B. Stob. Serm. X. p. 130 optime: antea cum Ald. ιδων τε πολλα και.

υπο Ησσονων) Valla verterat, *ſub Heſſonibus*, ridicule.

εων) εω Stob. poſt εκειν comma Ald. Camer. I. II.

μεμνημενος) μιμνησκομενος ora Steph. Paſſ. & mox: μεμνησκομενος Ask in Med. μεμνημενος.

τω Καμβυσεω) τον Arch. Paſſ.

ων) deſit utrique & Ask.

ατρεμιζοντα) Haec attigit Euſtath. Homer. p. 201, 16.

Poſt Ελληνας & εοικε abſunt commata Ald. Cam. I. II.

σεο) σευ Arch. Vind. nec male. Poſt ετω comma Ald. Cam. I. II.

ενδεηση) ενδεησει Arch. non praeter uſum, de quo Valken. ad Phoeniſſ. 93.

τετεων] τετεων δε Paſſ.

υπερετιθετο) υπετιθεε Arch. Vind. prave. Poſt Περσησι punctum Ald. Cam. I. II, abeſt his comma poſt αποσπευδων.

ad Cap. XIX.

στρατηλατεειν) στρατευειν Arch. Vind. quae gloſſa. Poſt την comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt της ελαιης.

πασαν) Omittunt Arch. Vindob. παραν. Poſt επισχειν punctum Ald. Cam. I. II.

ταυτη) ταυτα Paſſ.

συλ-

συλλεχθεντων) ξυλλεχθεντων Ald. Cam. I. II.

εἰρημεναισι) Medic. Ask. Paſſ. Arch. Vind. Pariſ. B. Olim ex Aldo ἀνειρημενοισι.

ad Cap. XX.

Poſt στρατιην τε comma, poſt στρατιη punctum Ald. Cam. I. II.

ἀνομειω) ἀναισιμομενω Arch. ſolus; quod laudibus Th. Galeus & J. Waſſeus, iudic. Thucyd. voc. χειρ. ferunt, reſtitutumque optant. Erit profecto Ioniçae ſpeciei, modo ἀναισιμεμενω formetur, hic valere utrum queat, dubito valde. Ἀναισιμεσθαι locum ſibi capeſſit in rebus temporeque abſolutis, veluti II, 31 ἐτεσι γαρ συμβαλλομενῳ μηνες εὑρισκονται ἀναισιμεμενοι ἐξ Ἐλεφαντινης πορευομενῳ ες τους Αὐτομολους, hi enim *quatuor* menſes computanti reperiuntur abſoluti, ex Elephantina ad Automolos profecto, & ſaepe alias apud Portum. Atqui annus quintus Xerxis procedebat duntaxat, ad finem nondum devolutus: τεσσερα ἐτεα πληρεα, *pleni quatuor anni*, qui antecedunt, ita rem habere, clamant. Ἀνομειον itaque ἐτος eſt volvens, cuius anni principio Xerxes expeditionem orſus fuit. Tale νεον ἡματος ἀνομενοιο inchoante die, Apollon. Rhod. II, 496. III, 1339, & ἠνετο το ἐργον Noſtri I, 189 & VIII, 71 in opere, quod continuo procedit & porrigitur. Homer Il. K. 251 & Euſtath. conſimiliter *Weſſ-ling.* Hinc Heſych. Ἀνομενῳ, ἀνυομενῳ vetus iſta verbi forma ſic ſemper apud Heſych. redditur per alteram uſu receptam, in Ἀνεται· ἀνυοντος· Ἀνων· ἠνυον· &c. Suidas: Ἀνοις ἀντι τῶ ἀνυοις, Φρυνιχος· Vid. Euſtath. in Homer. Odyſſ. B. p. 80,

2

2 & Miſcell. Obſerv. V. p. 95. 96, ſed quod illic vir eruditiſſimus Xenophonti tribuit ex Suida, id ego velut minime Xenophonteum Suidae libenter reliquerim: habet & Heſych. Callimacheum Ανην, & bis ανυσιν interpretatur. *Valken.* Poſt ϛολων γαρ, poſt των, poſtque ιδμεν commata poſuit Ald. Cam. I. II, idemque poſt εγενετο.

μηδεν) μηδενα Stephan. margo, Arch. Brit. Paſſ. Vind. quos ſequantur, qui volent.

Poſt των & ἑινεκεν commata Ald. Cam. I. II, idemque poſt ετιμωρεετο.

του Μυσων) των Arch. quod ſi volueris, oratio pendebit ex ſuperioribus κατα τα λεγομενα, tum, ut Arch. των προ των Τρ. γενομενων. Quibus equidem non capior: του Μυσων innuit ϛολον. *Weſſeling.*

του προ των) τον τε Paſſ. Ask. tum γενομενων Arch. & poſt γενομενον punctum Ald. Cam. I. II.

διαβαντες ες την) διαβαντες την Medic. Paſſ. Ask. Ald. expedire Gronovius nititur: qui ſi cogitaſſet, ultimam vocis praecedentis ſyllabam, uti ſaepe factum pulcre noverat, praepoſitionem ες devoraſſe, arceſſitam haud probaſſet explicationem. Praepoſitio in huiuscemodi tranſitu non ſpernitur L. IX, 6. 113 &c. *Weſſeling.*

Ιονιον) Arch. Ald. Camer. I. II. Ιωνιον Edd. alii & codd. Recte Ald. olim, uti L. VI, 127. IX, 91. Non neſcio Marklandi Obſervata ad Max. Tyr. Diſſ. 39. p. 723 certum tamen durat, veterum plerosque & ſoluta & ligata oratione Ιονιον πονтον, ſive πορον & κολπον maluiſſe. *Weſſeling.* Poſt κατεβησαν colon Ald. Cam. I. II.

με-

μεσαμβρινης) Med. Ask. Paſſ. Vind. Arch. antea cum Ald μεσαμβριην. Τὸ προς μεσαμβρινης refingitur docti coniectura viri, τὸ προς Σαλαμβρινα, & auctoritatem quidem Tzetzae Chil. IX, 707. Peneum Onochoumque & Sperchium omnes *Salembriae* titulo a barbaris ferri, prodentis. Mihi tamen opinatio errans eſt & vaga.

ad Cap. XXI.

Αὗται αἱ πασαι) ἃ πασαι Arch. Vind. Valla.

ἀδ' ἑτεραι) ἀδ' ες ἑτεραι Med. in Ask. Paſſion. και ἀδ' ες ἑτεραι. Omittunt alii ες illud. Scribi cuperem: αὗται αἱ πασαι, ἀδε αἱ ἑτεραι προς ταυτησι γενομεναι στρατηλασιαι. — Sane ἀδ' ες Medic. Ask. ab aliis proſcribitur. Sequor proinde codd. plurium conſenſionem. *Weſſeling.* Scriberem literis, quae male videntur repetitae, deletis: αὗται αἱ πασαι, ἀδε ἑτεραι προς ταυτησι γενομεναι στρατηλασιαι, μιης τησδε εκ αξιαι· delendum articulum cenſuit & Reiskius: ἀδ' ες ἑτεραι prodierat ex Med. Reliquae στρατηλασιαι προς ταυτην μηδεν ἐφαινοντο, ſive μιης τησδε εκ αξιαι, indignae ſunt, quae cum una iſta comparentur: ſcribi quoque potuit ab Herodoto μιη τηδε εκ αξιαι συμβληθηναι ἐοι, utriusque uſus exempla collegit ex Herod. Raphel. in Epiſt. ad Rom. 8, 18. *Valken.*

γενομεναι στρατηλασιαι) προσγενομεναι Paſſ. Askew. In Arch. Vind. αἱ ante στρατηλασιαι deſit & Ask. recte. Habet αἱ Ald. &c. Poſt ἀξιαι punctum Ald. Cam. I. II.

πινομενον μιν) Med. Paſſ. Askew. Pariſ A. pronomen μιν ſpernitur ab Aldo & reliquis. Ex Med. interiecit Gronov. in ceteris vocula ſi non

non legitur in codd. neque hic videbitur requiri. *Valkenar.*

Poſt οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II, colon in his poſt παρειχοντο, comma poſt οἱ δε, colon poſt ετεταχατο, comma poſt τοισι δε, colon poſt προσετετακτο, comma poſt τοισι δε πλοια, ἁμα) πλοια στρατ; ſine ἁμα Medic. Paſſ. Ask. Poſt τοισι δε comma Ald. Cam. I II. τοισι δε σιτα) Arch. Vind. Paſſ. Ask. Brit. Pariſ. A. B. Ald. τοισι δ' ες σιτα Med. ſolus, & hic quidem ſpernendus. Poſt τοισι δε comma, idemque poſt σιτα τε, & punctum poſt νεας Ald. Cam. I. II.

προσπταισαντων) πταισαντων ora Stephan. Paſſion

περι τον Αθων) τον Αθων ſine praepoſitione Ask. uti L. 6, 116 Αθω Vind

εκ τριων) Med. Paſſ. Ask. belle: προ τριων ετεων και μαλιστα ceteri cum Aldo.

Ελαυνοντι της Χερσονησου) Med. Ask. Paſſion. Ελαυντι alii cum Aldo, & comma poſt Ελαυντι Ald. Camer. I. II, in quibus poſt τριηρεες punctum.

ὑπο μαστιγων) ὑπομαστιγα Arch. Poſt στρατιης punctum Ald. Cam. I. II, idemque poſt εφοιτων. — Aut hic & 56 legendum μαστιγονομων, qui ſunt in ludis gymnicis deſignatores; aut μαστιγες ſignum praefectorum alicui operi. *Goldhagen.*

Βαβαρης) Arch. Vind. Askew. Paſſ. Valla: olim Βαβαρις. Βαβαρης perpetuo L. V, 21. VIII, 136.

Αρταχαης ὁ Αρταυ) Αρταχαιης ὁ Αρταχαυ Vind. *Artache Artachis* habent Vallae Latina:

Digitized by Google

ὁ Αρταχαιε etiam Arch. Αρταχενης Paſſion. In codd. diſcordia dubium. επεσασαν ora Steph. Paſſion.

ad Cap. XXII.

Poſt ενομασον colon, poſt κατηκον punctum, comma poſt τη Ald. Cam I. II.

ες τον τελευταιον) Ask Arch. Vind. Paſſion. recte: alii cum Ald. ες ὃν.

εντος) Valla εκτος extra, unde acceperit, ignoro. *Weſſeling.* Poſt τας comma Ald. Camer. I. II

εισι αἵδε) εισι δε αἵδε Arch. Paſſ. Poſt αἵδε, urbiumque nomina ſequentia cola poſuit Ald. Cam. I. II.

Ακροθωον, Θυσσος) Prius Arch. Paſſ. Ask. alii cum Ald. Ακροθοον· poſterius Arch. Valla. Θυσον ora Stephan. Θυσος Ald. Θυσσον Medic. Paſſ. Ask. Κλεωναι hinc apud Euſtath. ad Hom. p. 291, 7.

πολις) Paſſ. πολεις Vind. Arch. πολιες Ald. & Edd. & alii codd. poſt αὐταις comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXIII.

Poſt ποιησαμενοι comma Ald. Cam. I. II.

εγινετο) εγενετο Arch. Ald. Camer. I. II, in his poſt ἑτεροι δε comma, idemque poſt χεν, poſt εξεφορεον τε, ſed punctum poſt εξεβαλλον.

τα αυτα) κατ' αυτα Arch. commode. Poſt Φοινικες comma Ald. Cam. I. II.

επεβαλε) επεβαλλεν Arch. Vind. qui ορυσσον ſine αυξησει. Comma poſt διπλησιον Ald. Camer. I. II.

κα-

Digitized by Google

κατὼ τε) κατοτε Arch.

εγινετο) εγενετο Ald. Cam. I. II.

δη λειμων) δη defit Paſſ. χειμων Arch. errans, εξιν Ald. Camer. I. II, quae comma poſt εγινετο.

πρητηριον) habet hinc Pollux III, 126. *Praetorium* Laurentii tetigit P. Leopard. Emend. 8, 1. Punctum poſt vocem Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXIV.

συμβαλλεομενον) συμβαλλομενον Arch. Vind.

εθελων) θελων iidem. Poſt παρεον γαρ & λαβοντες abſunt commata Ald. Cam. I. II. Itane *nullo negotio*, in tanta navium multitudine? Rei difficultate perpenſa de Pauw μηδενα πορον λαχοντας *nullum tranſitum nactos*, fingebat; cui nihil reſcribo. Verba comparate ſunt accipienda. Labor erat, tot naves per iſthmi iugum trahere, multo maior, foſſam tam laxam & altam deprimere. Si Dionyſii Siculi milites uno die locum planum, luto coenoque plenum, latitudine ſtadiorum viginti, egregie ſtiparunt, & triremes per eum octoginta traxerunt, apud Polyaen. V, 2. 6, quid ab immani Perſarum numero exſpectari non potuit? *Weſſeling.*

διερυσαν) Med. Paſſ. Ask. Vind. Pariſ. B. margo Steph. διειρηταν Arch. διαρυσαν Ald. Edd.

ελαχρευμενας) recte Euſtath. ad Homer. p. 1161, 27. Ald. & alii ελαχρεομενας. Poſt το ορυγμα comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXV.

εποιεε) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. alii cum Ald. εποιεετο, & punctum poſt vocem Ald. Cam. I. II, in his comma poſt γεφυρας.

Digitized by Google

παρεσκευαζετο) παρεσκευαζοντο Med. Thom. Mag. in ὁπλα, παρασκευαζοντο Paſſ. Med. & aliorum παρεσκευαζοντο habet exempla lib. II, 96. 125 ſimilis ſtructurae, & in Diodoro ſaepe L. I, 93. *Weſſeling.*

λιμηνεις) λυμηνεις Ald. &c.

αναπυθομενος) Valla legit αναπειθομενος, legendum videtur αναπυθομενες. *Goldhagen.* Poſt εκελευε comma Ald. Cam. I. II.

αλλον αλλη) αλλον Arch. Vind. prius αλλα.

πορθμηϊοισι) πορθμησιν Arch. non repudio, fortaſſe, etſi neglectius in linguae Theſauris, unice verum. *Weſſeling.*

τον δε ων) την δε ων πλειξην Arch. Vindob. τον δε ων πλειξον Pariſ. B. cui addit & A. *Larcher.* τον δε ων πλειξων Paſſ. Ask. cui in tanta codd. diſcordia principatum conceſſi. Reiskii coniectura eodem tendebat. Olim τον δε των πλειξων ut Ald. *Weſſel.* Articulus hic quo pertineat non video, nec unde genitivus των πλειξων pendeat. Plana autem ſunt omnia, ſi legas των δε πλειξοι. *Goldhagen.*

καλεομενην) καλεομενον Arch.

Τυροδιζαν) vid. Steph. Byz. in Τυροδιζα.

ad Cap. XXVI.

Poſt εν το comma Ald. Cam. I. II.

πονον εργαζοντο) πορον Vind. & in marg. Arch. etiam εϊργαζοντο

συλλελεγμενος) συλλεγμενος Arch. Vindob. Valla.

Κριταλων) Κριτταλων idem Valla. Poſt Καππαδοκιη punctum Ald. Cam. I. II, abeſt his comma poſt αγαγων.

Digitized by Google

ωδε αρχην) Med. Paſſ. Ask. ωδε γαρ αρχην Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Ald. quod retineri potuerat.

περι ελθοντας) περιελθοντα Ald. Cam. I. II. περιελθοντος Arch. Poſt ποταμον abeſt comma Ald. Cam. I. II.

παρεγενοντο) απικοντο Ask. Paſſ. Stephan. margo. Poſt αναδιδωσι comma Ald. Cam. I. II, in his punctum poſt η Μαιανδρω, commaque poſt τω.

εον Καταρρηκτης) Ex Salmaſii coniectura ad Solin. p. 580 ſq. (quocum ſentit *Goldhagenius*) εον Μαρσυης, ὁς Καταρρηκτης εξ αυτης της ακρης των Κελ. Neque enim notum hic nomen fluvii Catarractae: Marſyae praeterea fontem ex ſummo montis cacumine excurrentem magno ſtrepitu aquarum cadere, quae Curtii initio libri III verba. Sic fere Gronovius, Salmaſiana utroque pollice premens. Fateor ultro plauſibilia videri, de veritate licebit dubitare. Marſyam novit Herod. lib. V, 118, qui cum Celaenis praecipite curſu rueret, a civibus Καταρρηκτης iuſto titulo appellari potuit: quo utique in negotio novi nihil, nihil inſoliti, agnoſcente ad Strabon. XII. p. 865 magno viro. De fontibus in ipſo foro εξ αυτης της αγορης res difficilior. Xenoph. Αναβ I. p. 10 ſi audimus, ſcaturiebant illi υπο τη ακροπολει ſub arce, propter magni regis regiam, immo ex των βασιλειων. Non hic obliviſcor decreti Salmaſiani, τα βασιλεια regiam in montis vertice collocantis: cuiusmodi nihil ſuaviſſimus ſcriptor, utrumque Xerxis opus, τα βασιλεια & ακροπολιν, diſertim ſecernens. Fluxa hinc & vaga ex Curtio περι της ακρης των

Digitized by Google

Κελαινεων diſputatio. Jam ad fontes Marſyae regia cum fuerit, abſonumne putabitur, forum ibidem aliquod admittere? Sed hinc abeo, magni Salmaſii ingenium laudibus ferens. *Weſſel.*

Poſt εν τη comma Ald. Cam. I. II.

και ὁ τϑ) και τϑ Σειληνϑ Arch. Vindob. tum Μαρσυϑ Paſſ. Ask. Qui vicina docte tractavit, Salmaſium in Solin. dum ſaepius iſta deſcribebat, his miror non fuiſſe offenſum, εν τη — εν τη πολι· voculis εν τη omiſſis, ſequentia ſic Perizon. interpretatur, *etiam Sileni Marſyae cutis in illa urbe ſuſpenſa eſt*, ad Aelian. V. H. XIII. c. 21 reprehendit ibi vir celeb. Vallam, cui non ſanequam abſurde Marſyae pellis in utrem dicitur formata: corpus quidam etiam hominis figurate vocatur θυλακος & ασκος, ſed quod notum eſſe ſcribit Periz. vereor, ut probari poſſit: ſequitur, ut ſaepe, Perizonium Hutchinſ. ad Xenoph. K. A. p. 11. Quid ferro facient his Platonis in Euthyd. p. 285. D. ει μοι ἡ δορα μη εις ασκον τελευτησει, ὡσπερ ἡ τϑ Μαρσυϑ; — Non Athenarum tantum acropolis, ſed aliarum etiam urbium arces nonnumquam πολεις vocantur; & hic nihil impediret, quo minus εν τη πολι in hunc ſenſum acciperemus; nam Sileni pellis in arce fuit ſuſpenſa: Xenoph. K. A. I. p. 146. 6, aula regis fuiſſe traditur Cilaenis επι ταις πηγαις τϑ Μαρσυϑ ποταμϑ ὑπο τη ακροπολει· — ενταυϑα λεγεται Απολλων εκδειραι Μαρσυαν νικησας, — και το δερμα κρεμασαι εν τω αντρω, ὁϑεν αἱ πηγαι· ſed arcis apud Herodot. mentio iam praeceſſerat; nam non dubito, quin pro αγορης recte correxerit Salmaſius ακρης: ut flumen Marſyas magno dicatur aquarum ſtrepitu εξ αυτης της ακρης της Κελαινεων ανατελλων.

Tum

Digitized by Google

Tum ſcripſiſſe Noſtrum ſuſpicor, εν τη (ſcil. ακρη, in qua arce) και ὁ τε Σεληνε Μαρσυεω ασκος ανακρεμαται· voce ακρης in αγορης depravata, nihil mirum ſi quis adſcripſerit ad hunc locum εν τη πολει. *Valken.* Quocum ſentire non dubitamus. Poſt τον & εκδαρεντα commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXVII.

Ατυος) Ατρεος in Steph. ora, Paſſ. Askew. male: recte Euſtath. ad Il. β. p. 366. 32 & Stephan. Byz. in Πυθοπολις. Poſt οἱ δε comma, poſt εσπαν punctum, poſt πλεστω & των commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXVIII.

Θωϋμαστας) Θωμασας Arch. Askew. Poſt χρηματα punctum, poſt ὁ δε comma, poſt επε punctum Ald. Cam. I. II.

εμεωϋτω) ἑαϋτε Ask. poſt εσιν colon Ald. Cam. I. II, in his poſt εξεμαθον punctum.

και ἑυρον) deſit και Arch.

δυο χιλιαδας) δυο ταλαντα Euſtath. tantum ad Il. β. p. 277, 31 melius Tzetzes ad Lycophr. p. 142. Poſt ταλαντων punctum, poſt χρυσιε δε comma Ald. Cam. I. II. χρυσε Paſſ. & Euſtath. in Poet. p. 339. 3 numerandi hoc genus tangens.

χιλιαδεων) χιλιαδων Arch. Vind. tum τετοισι σε εγω Arch. Paſſ.

γεωπεδων αρκεων) γεωπεδιων αρκεων εσι βιος Vind. Paſſ. Ask. Arch. in quo γεωπεδων, Stephan. margo cum Pariſ. B. C. Olim γεωποδων εσι βιος ex Aldo, γεωπενων Genevenſis editor,

Digitized by Google

ſequutus Porti coniecturam. Laurentii *atque ex agricolis* anſam Porto aliisque dedit γεωπονων refingendi. Suidae γεωπος, ὁ γεωργος, ſive γεωπης foret, vulgato aptius congrueret, modo ex ανδραποδων numero eximi, quod ut fiat metuo, poſſent illi agricolae & glebae adſcripti. Praeſtat, ducibus Mſſ. uti, & γεωποδων utpote priſtinae ſcripturae propius, amplecti. γηπεδα ſive γεωπεδα, Heſychio χωρια, κτησεις, ſive *fundi*, pariterque Harpocrationi ac Suidae: ex his & mancipiis Pythio αρκεων βιος, *victus uber*: hoc enim acceſſorium ſchedae poſtulant, depoſitumque antea fuit lib. I, 31. *Weſſeling.* Poſt ὁ μεν comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXIX.

εισε) Colon poſt vocem Ald. Cam. I. II.

προθεινας) προσθεινας Arch. poſt εμω colon Cam. I. II.

εξεινισας) ξεινισας Arch.

μεγαλα) Omittunt hanc vocem Med. Paſſ. Ask. nulla premente cauſſa.

επαγγελλεας) επαγγελεας Ald. Cam. I. II.

τοι των) τοι deeſt Arch. Vind. poſt χιλιαδας punctum Ald. Cam. I. II.

μητοι) μη tantum Arcb. Vind. Suidas μητι in Απαρτιαν, bene, ut opinor.

Poſt χιλιαδεων colon Ald. Cam. I. II.

απαρτιλογιη) Citant Pollux II, 120 Harpocratio, Suidas.

ταπερ αυτος εκτησαο) Med. Ask. Paſſ. ceteri ταπερ εκτησαο cum Ald. quos ſequi licet. Vide tamen Gronov. & Valken. *Weſſeling.* Et perdulce eſt, & prorſus non otioſum, ubi ſigni-

Digitized by Google

nificatio vocis αὐτος etiam deflectit ad notionem Latinae vocis *ſolus*. *Gronov.* — Reddi debebant, *& ſolus poſſideto, quae tutemet tibi paraſti:* notam verbi κτασθαι vim exemplis adfirmarunt Raphel. ad Lucae Evang. XII, 12 & Wetſt ad Matth. X, 9. Eurip. ex Inone fragm. ap. Stob. p. 511 ſic commode reſtitui poterit: Κεκτησο δ' ορθως ἀ'ν εχης ανευ ψογε, Κει σμικρα σωζων· (τὐνδικον σεβειν πρεπει·) Μηδ' ὡς κακος ναυκληρος, ευ πραξας ποτε, Ζητων τα πλειον' εντω παντ' απωλεσης· verſu ſecundo pro vulgatis, τὐνεχ' ὁν σεβειν π. Grotius poſuerat ἑνεκ' ευ σεβει π. *Valkenar.*

τοι ταυτα ποιευντι) τοιαυτα ποιευντι Arch. Vind. placet ultimum: ποιεοντι antea cum Ald. comma poſt ποιευντι Ald. Cam. I. II.

ες χρονον) Med. Paſſ. Ask. Arch. Pariſ. B. Alii ες το μελλον cum Ald. ex ſcholio.

ad Cap. XXX.

Αναυα) Urbem Αναυα habet hinc Stephan. Byz. poſt εκ της comma Ald. Cam. I. II.

Κολοσσας) Κολοσσες Arch. qui mox μεγαλην non novit, uti nec Vind. & Valla. Poſt Φρυγιης colon, poſt εν τη comma Ald. Cam I. II.

Poſt εσβαλλων comma Ald. Cam. I. II. εμβαλλαν Arch. Vind.

μαλιστα κη πεντε) πεντε μαλιστα κη Arch. Paſſ. Ask. Poſt ὁ στρατος comma Ald. Cam. I. II, in iisdem ἑρως.

των Φρυγων καὶ των Λυδων) των Λυδων καὶ Φρυγων Arch. Vind.

Κυδρακα) Med. Ask. Paſſ. optime, uti Stephan.

phan. Byz. reliqui Κυδρα cum Ald. Poſt καταπεπηγυια punctum Ald. Camer. I. II, in quibus ἑρες cum colo.

ad Cap. XXXI.

μεν ες αριστερην) Omittitur ab Arch. Vind. μεν, ſed mox επι Καριης cum Paſſ. Med. Ask. in quibus etiam ες αριστ. eos amplector: prius erat επ' αριστερην & επι Καριην ex Ald. Poſt δεξιην abeſt comma Ald. Camer. I. II, idemque poſt τη.

Καλλατηβόν) Καλλατιον Arch. Vind. ex quo vitioſo non debuerat Galeus reformare Καλλατιαν, urbem longiſſime in Thraciae fines remotam. Stephani Καλατιβος, πολις Λιβυης, Ηροδοτος ἑβδομη, hinc deſcendit, ſed pravatum & Noſtri praeſcripto, quod Ortelius perſpexit, ſanandum. *Weſſeling.* Poſt εν τη comma Ald. Cam. I. II.

εκ μυρικης &c.) μελι εκ μυρικης — ποιευσι Paſſ. Ask. olim ποιεῦσι ex Ald. idem ordo in Arch. Vind. poſt ποιεῦσι comma Ald. Cam. I. II, in his colon poſt πλαταν ιστον, comma poſt την.

ad Cap. XXXII.

Poſt ὑδωρ colon Ald. Camer. I. II, comma in his poſt πλην.

γης αιτησιν — απεπεμπε επι) Omnia haec abſunt Ald. Camer. I. II, quod non annotavit Weſſeling. In Steph. I leguntur & ſeqq.

τωνδε εἱνεκα) τωνδε δε Arch. Vindob. bene. Alii τῶν δὲ tantum: omittunt iidem το δευτερον.

επεμψαν) εδοσαν Paſſ. Askew. ora Stephan. Adſciſci poterit εδοσαν: alterutrum ſane ex gloſ-

ſa

Digitized by Google

ſa eſt. δεναι & πεμπειν hoc in genere variantur. Conf. lib. 4, 124. 131. *Weſſel.* Poſt δεισαντας comma, poſt δωσειν punctum Ald. Cam. I. II.

βαλομενος — επεμπε) ſeptem haec deſunt Arch. in Vind. ακριβως non legitur.

ad Cap. XXXIII.

ἑλων ες Αβυδον) ἑλων Αβυδον Arch. poſt Αβυδον punctum Ald. Cam. I. II, in his comma poſt τετω.

Σηστε τε πολιος) Σηστε πολιος ſine medio τε Arch. Vind., mox μεταξυ και, quod laudo: alii cum Ald. μεταξυ τε, nimie.

Μαδυτε) Αβυδε Arch. Valla, abſurde, tum ακτη τραχεα iidem & Vind. Olim παχεα cum Ald. Verius τραχεα, ora ſalebroſa. Memini ακρας λεπτας της ηπειρε L. VIII, 107. neque infitiabor adeo, παχειην dici quoque poſſe. At tractui iſti ſolemne id cognomen ex Tzetze ad Lycophr. p. 141. γεφυρεν επεμφθησαν τον Ἑλλησποντον περι τραχειαν ακτην λεγομενην μεταξυ Σηστε και Μαδυτε, non Αβυδε, uti vulgo. *Weſſel.* Poſt καταντιον punctum Ald. Cam. I. II, comma poſt πολλω.

προσδιεπασσαλευσαν) διεπασσαλευσαν Paſſ. Euſtath. ad Odyſſ. p. 1923, 43. punctum poſt vocem Ald. Cam. I. II. διεπασσ. ex Paſſ. & Euſtath. adſumi poterat. Vid. lib. 9, 119. *Weſſeling.*

το ἱρον ες Ελαιουντα) Paſſ. Vind., tum Ελεουντα plerique, exceptis Med. Ask. Paſſ.

αθεμιτα ερδεσκε) Med. Paſſ. Ask. αθεμιτα ἐργα Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Ald. nec illi male. Vocem interiectam ἐργα recte Gronov. omiſit: αθεμιτα mutari non debuit: VIII.

c. 143. μηδε αθεμιτα ἐρδειν παραινεε· ubi ex Arch. enotatum, αθεμιτα ρεζειν· ad iſtam normam alibi ſcripſit αχαριτα παθηματα, & δημον συνοικημα αχαριτωτατον· hoc enim ex Mſſ. praebet Galeus in p. 431, 37. *Valken.* Sive εργα addas ſeu demas, parum referet. Αθεμιτα εργα επρασσον Lucian. Dea Syr. c. 12. αθεμιτα εργα μηδομενος Manetho II, 301. *Weſſeling.*

ad Cap. XXXIV.

Poſt εγεφυρων comma Ald. Cam. I. II.

προσεκεετο) Arch. Vind., recte pro Jonum conſuetudine: prius erat ex Ald. προσεκειτο. Sequentia attigit Euſtath. in Dionyſ. v. 912. Poſt Φοινικες punctum Ald. Cam. I. II.

την δ' ἑτερην την Βυβλινην) την δε Βυβλινην Arch. Vind. non male.

εϛι δε &c.) εισι — ϛαδιοι Arch. Vind. ϛαδιοι quoque in Med. Paſſ. Ask. Satis ex uſu. vid. lib. 4, 85. & notata ad Itiner. Antonini p. 344. *Weſſel.* *Schwarzkopfius*, translator Germanicus. DCC ſtadia habet. Poſt απαντιον punctum Ald. Cam. I. II.

δη εζευγμενε) διεζευγμενε Arch. poſt μεγας comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt παντα.

ad Cap. XXXV.

επικεσθαι) Perſae inſtitutum & mens ſcriptoris in propatulo; ſtructura implicatior. Gronovius επικεεσθαι legiſſe videtur, opinione haud probabili: tolerabilius επιθεσθαι C. de Pauw, cui, ſi per codd. ſtaret, accedere poſſem. Alii maiora audent. Vulgatae ſi ſanitas conſtat, dicendum

Digitized by Google

dum eſt, εφικεσθαι & καθικεσθαι eundem praeſtare uſum. Plato Hipp. mai. p. 292. A. αν τυχη βακτηριαν εχων, αν μη εκφυγω φευγων αυτον, ευ μαλα μ' εφικεσθαι (nempe αυτη) πειρασεται. Sophocl. Oed. tyr. 819. διπλοις κεντροισι μ' καθικετο. In quibus diverſior ordo & iunctura quidem, hic accommodanda verbo, ſub dictione latenti, μασιγωσαι τον Ελλησποντον, uti c. 54. & VIII, 109. Atque eum in modum Abreſch. Commode, haec dum meditor, in mentem redit Homericum Iliad. E. 748. Ηρη δε μασιγι θοως επεμαιετ' αρ' ιππους, quo utantur volentes. *Weſſel.* Suo ſic more ſcripſit Herod. pro επι τον Ελλησποντον εκελευσε τριηκοσιας ικεσθαι μασιγι πληνας. hac, opinor, ratione collocata vir D. non cenſuiſſet tentanda. *Valkenar.*

σιγεας) Med. Paſſ. Ask. Arch. Brit. Valla, & praeclare e Mſſ. Galeus & Gronov. Conf. Juven. Sat. X. 282. ac Plut. de Ira. p. 455. D. *Weſſeling.* Olim μασιγεας ex Ald. & aliis.

σιξοντας) ζευξαντας Arch. perperam. Poſt τετοισι & απεπεμψε commata, poſt Ελλησποντον punctum Ald. Cam. I. II, in his & comma poſt βαρβαρα τε, & punctum poſt ατασθαλα.

ὑδωρ) ὑδωρ, δεσπ. Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Valla: olim ὑδωρ, και αλμυρον, δεσπ. uti Ald. & Schol. Hermog. p 403. Media και ἁλμυρον, ut ſupervacua, ſchedis deſiderantibus, exterminavi. Migrarunt in hanc viciniam ex proxime ſequente και ἁλμυρω ποταμω, aut Homereo επιπλειν ἁλμυρον ὑδωρ Odyſſ. I, 127. ſimilibusve. *Weſſeling.*

παθον) παθων Ald. Arch.

γε βυλη) γε deſit Arch.

ιδεις)

ωδεις) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Pariſ. B. optime: antea ex Ald. ὡς ωδεις.

Poſt ἁλμυρω ποταμω punctum Ald. Camer. I. II. Habet hinc Euſtath. ad Hom. p. 359, 9. poſt ζημιων punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXVI.

Poſt οἱ μεν & εποιεον commata Ald. Cam. I. II.

προσεκειτο) recte Arch. Vind. Alii cum Ald. προσεκειτο. Poſt τιμη punctum, poſt τας δε comma Ald. Cam. I. II. Quando nihil adeſt, quo τας commode poſſit referri, voculam cum Reiskio ſuſpicor cecidiſſe: fortaſſe ſcribi poterit: τας δε (ακτας) αλλοι αρχιτεκτονες εξευγυσαν. Erat enim c. 33. ακτη τραχεα ες θαλασσαν κατηκουσα Αβυδω κατεναντιον. c. 34. ες ταυτην την ακτην εξ Αβυδε ερμεωμενοι εγεφυρων τοισι προσεκειτο. hinc vocem γεφυρας plerique cum Valla forte cenſebunt ſubaudiendam. *Valkenar.* Poſt ἐξηκοντα τε comma Ald. Cam. I. II.

ὑπο δε την — τριηκοσιας) Male haec ſeptem deſunt, praeter Med. Paſſ. Ask. Vallam, in quibus leguntur, Aldo ceterisque. τεσσερεσκαιδεκα Paſſ. bene, olim τεσσαρεσκαιδεκα. Magna codd. gratia harum reſtitutione vocum; erat enim ἀναποδοτος minimeque conſequens narratio. Duo pinguntur pontes, quorum alteri, Euxino ponto obverſo 360 naves ſubſtratae; alteri, qui Aegeum mare ſpectabat, 314. Quae poſtrema ſi deficiant, luxa & manca oratio. Vidit defectum, atque ex Vallae Latinis prudenter ſarſit Pavius; animadvertit eundum Petavius ad Themiſt. Or. X. p. 451. in inſtauratione nimius; ſic namque, ὑπο δε την προς τε Αιγαιῳ ἐξηκοντα

και

Digitized by Google

και τριηκοσιας, vel uno verbo τοσαυτας· neque enim rationem eſſe, cur tanto plures in altero ponte fuerint. Specioſe profecto; quam tamen ſpeciem ſchedae reſpuunt, pontiumque ordo & ſeries navium: namque prioris pontis naves ſtabant transverſae, hinc plures: poſterioris directae, & propterea pauciores. *Weſſel.*

επικαρσιας) Suidas hinc in voce.

ἱνα αναπωχευη) Schol. Paſſ. μετεποριζετ (μετεωριζετ) αναβαζαζετ. Spectavit pontium hanc iunctionem Arrian. Αναβ. Αλ. V, 7.

κατηκαν) Paſſ. Ask. κατηκασι Arch. antea κατηκον prave. κατηκαν indole ſermonis poſtulante repoſui, mutato, quod tolerari potuiſſe miror, κατηκον. *Weſſeling*

τας μεν προς) Scripſiſſem της μεν προς τω Ποντω, cum Petavio, eo quod ſubinde ſequitur της δε ἑτερης, ex utroque enim ponte anchoras demiſerunt. Sed Mſ. aliter. *Weſſeling.*

εἱνεκα των εσωθεν) εινεκεν & εσωθεν Paſſ. Ask. Arch. Vind., Valla habet *extrinſecus*, quaſi εξωθεν vidiſſet: Prius εισωθεν fuit ex Ald.

της προς ἑσπερης) Abeſt hic articulus Arch. Paſſ.

ὑποφαυσιν) Ald. Arch. Vind. Brit., ὑπο φαῦσιν alii diſiunctim. Petavii his pontibus impenſe opera latuit Gronovio; hinc illa eius notatio. Probat ipſe ſeparationem ὑπο φαῦσιν *ſub lumen*, tentat deinde ὑπο φλυσιν, ut videre eſt. Jungo ego, Aldi & ſcriptorum ductum ſequens. Probat hoc & Reiskius. *Weſſel.* *Goldhagenius* coniecit; διεκπλοον δε ναυσιν κατελιπον ὑπο των.

τριχα)

τριχθ) τριχη Arch. Petavius ſcite και τριηρεων τριχθ· namque ſeries ipſae tam πεντηκοντερος quam τριηρεας habebant, & utrasque proinde interruptas eſſe oportuit. *Weſſeling.*

ονοισι) Arch. Med. Paſſ. Ask. Pariſ. B. olim ex Ald. οιυξι. Egregia. huic loco medela ex Med. & aliis. Ονοι ſunt *axes*, ονισκοι *axiculi*, *ſuculae*, ſive machinae tractorii generis. Galen. Gloſſ Hippocr. Οιευεσθαι, ηγουν δι' ονων επιστροφης τεινειν. Ονοι γαρ και ονισκοι, οι αξονες· & pluribus ad Hippocr. de fractur. p. 551. Adde Euſtach. in Erotiar. p. 82. & Gronov. *Weſſeling.* Poſt ξυλινοισι abeſt comma Ald. Cam. I. II, in quibus poſt ὁπλα punctum, idemque poſt βυβλινων.

ην αυτη) αυτη plerique omnes, & ex typographi errore & Lemgov. αυτη debuit. Nimium Petavii ὡν παχυτης μεν ην αυτη, Reiskii ἡ αυτη. *Weſſeling.*

Poſt τε ante ταλαντον comma Ald. Cam. I. II. των edit. Genevenſis. poſt εἱλκε punctum Ald. Cam. I. II.

επειδη δε) Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A. Ceteri ex Ald επει δε nullo diſcrimine.

επετιθεσαν κατυπερθε) ετιθεσαν και ὑπερθε Med. Ask. Paſſ. και ὑπερθε etiam Thom. Mag. in ὁπλα. poſt τονδ punctum Ald. Cam. I. II

Poſt γην επεφορησαν punctum in iisdem.

ὑπεροροωντα) ὁρωντα Arch. Vind. poſt ἱπποι colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXVII.

τε των) τε deſit Arch. Vind.

πιμπληται) Med Paſſ. Ask. Brit. Pariſ. A., εμπιμπηται ceteri cum Ald., ut IV, 72. Poſt διωρυξ comma Ald. Cam. I. II. αγ-

Digitized by Google

αγγελλετο) αγγελτο Arch. Vind.

επινεφελων) Medic. Paſſ. Ask. επινεφελεων Arch. Ante ex Ald. επι νεφεων Ariſtot. Problem. 24. ſect. 17. iuvat codd. ſcripturam, rogitans, δια τι της αιθριας μαλλον ψυχος γινηται, η επινεφελων οντων. *Weſſeling.* Poſt ιδοντι δε comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt Ξερξη, poſt Μαγοι & poſt το, punctum habent poſt φασμα, commata que poſt οι δε, & poſt εφασαν.

εφασαν) εφραζον Med. Paſſ. Ask. ſatis concinne. Vid. Gronov. qui: Mſ. εφραζεν, id quod proprie Magorum interpretationes ſignificat. c. 219. πρωτον μεν ὁ μαντις εσιδων ες τα ἱρα εφραζε τον μελλοντα θανατον. Poſt πολιων punctum Ald. Cam. I. II, abeſt his comma poſt λεγοντες, ponunt poſt προδεκτορα.

ελασιν) Paſſ. Arch. Vind. Brit. Ask Steph. margo. Εξελασιν Ald. & Edd. In hoc genere ſimplex mavult. vid. 3, 4. 7, 6 & 106. προτερον ταυτης της ελασιος. Xenoph conſimiliter Cyropaed. 8. p. 217. D. E. Amplector itaque. *Weſſeling.*

ad Cap. XXXVIII.

χρησαις) χρησας Arch. Poſt τυχειν interrogatio, poſt το comma Ald. Cam I. II.

ὑπεργησαι) ὑποργησαι Paſſ. & mox. Poſt η το comma Ald. Cam. I. II, in quibus poſt ὑπεργησειν punctum, & poſt ταδε colon.

σοι στρατευεσθαι) συστρατευεσθαι Arch. Poſt συ δε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

της στρατιης) στρατηιης mallem. *Weſſeling.* στρατηϊης & hic ſcribendum ut in ſimillima narratione de Oeobazo, a militia vacationem uni fi-

liorum petente. IV. c. 84. στρατηίης ἀπολελυσθαι. *Valkenar.*

Poſt τεσσερας comma Ald. Cam. I. II.

ἀγε) ἀγευ Paſſ. comma poſt πρηξας τα Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXIX.

ἀμειβεται) Med. Paſſ. Ask. Alii cum Ald. ἀμειβετο, nec male. poſt τοισδε colon Ald. Camer. I. II, in quibus & commata. poſt ἐμὲς, poſt ἀδελφεὸς, poſt οἰκηίὸς: idemque poſt δὲλος & poſt τον.

χρην) χρη Paſſ.

ὡς ἐν τοισι) Citat Stobaeus Serm. XX. p. 173, 34. edit. Gesneri, paullo aliter ſic ſcripta: ὡς ἐν τοισιν ὡσι των ἀνθρωπων οἰκεει ὁ θυμος, χρησα μὲν ἀκὲσας τερψιος ἐμπιμπλησι το σῶμα· ὑπειαντιος δὲ τὰτεοισι ἀκὲσας ἀνοιδαινει· ex quibus Herodoto reſtituerem τὰτεοισι ἀκὲσας· reliqua vulgatis ſunt deteriora: ſenſum obſcurioris dicti conatus eſt eruere Stephano citatus Eraſmus in Adag. Animas habitat in auribus. *Valken.*

ἐμπιπλεει) ἐμπιπλη Stob., in Gesneri edit. ἐμπιμπλησι.

τὰτεοισι ἀκὲσας) Stob. Participium agnoſcunt etiam Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind., tum ἀνοιδαινει Stob., prius ex Ald. erat τὰτοισι. Stobaeus, ut ſaepe, Ionum characterem ſervavit; nec pravum eiusdem ἀνοιδαινει, quamquam vulgato haud prius, ſicuti lib. 3, 127. adſcriptum. Homerus Iliad. ι, 550. ὁς τε καὶ ἀλλων οἰδανει ἐν στηθεσσι νοον. Dicti Herodotei interiorem ſententiam Camerar. Problem. Cent. I, 9. veſtigavit *Weſſeling.*

Digitized by Google

ſeling. Poſt τετοισι comma, poſt ανοιδεα punctum Ald. Camer. I. II.

απηγγελλεο) επηγγελλετο Arch. male.

ε καυχησεαι) εκ αυχησεαι. idem.

ετραπεο) ετραπευ Paſſ. haud praeter Jonismi morem, ετραπεσο Arch.

ἐλασσω) ἔλασσω Ald. Cam. I. II, in quibus poſt αξιης punctum, poſt παιδων comma, idemque poſt τε ante περιεχεαι.

την ψυχην) τη ψυχη Arch. Paſſ. Vind. Steph. ora, nulla urgente ratione. Idem in Matth. Evang. XVI, 26. *Weſſeling.* την ψυχην ego codd. lectioni, a Galeo & Steph. enotatae, non poſtponerem: in Matth. XVI, 26. nonnulla dedit Wetſten. ad eamdem rationem aetate ſcribebant Herodoti Thucyd. p. 192, 62. μεγαλαζημιωσεται, ubi ζημιωθησεται, natum ex interpretamento, praebent codd. ωτε τι ζημιωθεντας dixit Xenoph. Oecon. p. 491, 35. *Valkenar.*

διαταμειν) διατεμειν & mox Arch. Vind. Poſt διαθεναι colon Ald Cam. I. II.

τα δεξια) non habet τα Arch. Vind. Paſſ. poſt το δ' abeſt comma, punctumque poſitum poſt αριστερα Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XL.

τετεων τετο, μετα) τετεων, μετα ταυτα Med. Paſſ. Ask. quos ſequi non eſt neceſſe.

δε πρωτοι) Omittuntur haec duo a Brit. Poſt ὑποζυγια punctum Ald. Cam. I. II

τετες, στρατος) τετες, στρατος παντοιων Med. Paſſ. Ask. Pariſ. C. in aliis συμμικτος στρατος, uti Ald. quod exterminavit Weſſel., minime ob αναμιξ neceſſarium. Recte c. 55. ὁ συμμικτος

στρατος παντοιων εθνεων, unde in hanc viciniam commigravit.

& διηκεκριμενοι) si abessent codd. hac voces, ad αναμιξ suspicarer olim adiectas: αναμιξ Hesychio redditur αναμεμιγμενος· vox Sophocli, Thucydidi, Xenophonti, ter adhibita Herodoto. *Valkenar.* Post τη comma Ald. Cam. I. II.

συνεμισγον) συνεσμισγον Med. Vind. Jocosam literarum transpositionem putavit Gronovius, uti apud Suidam αμικρησαι pro αριαμησαι, & αμικρος pro αριαμος apud Salmas. in Plinianis p. 121. Hinc non penitus cernendum censuit. Nobis potius aberratio describentis librarii videtur.

μεν δη) Pass. Ask. Med. Paris. A. ceteri μεν γαρ cum Ald. tum οι ἱπποται Arch. Vind.

μετα δε αιχμοφοροι — απολελεγμενοι) Has novem voces praeteriit Ald. Cam. I. II

Νισαιοι καλευμενοι) Νησαιοι Vind. Arch. Ald. & mox. Porro καλευμενοι Vind. loco vulgati καλεομενοι. Arrian. Αναβ. VII, 13. hinc ἱπποι Νυσαιοι, sive Νησαιαι, ut Trincavelus expressit. Adde Suidam in Νισαιον exscribentem & ἱππος Νισαιος. Quae hic διττογραφια eadem lib. 3, 106. plurimisque aliorum in locis. Hinc dubium atque anceps, *Nisaeine* an *Nesaei* hi equi. *Wessel.* Post δεκα abest comma Ald. Cam. I. II, punctum habent post τοδε, colon post Μηδικης, comma post τω, colon post Νισαιον, punctum post τουτο.

αρμα Διος — δε των ἱππων) Omnia haec omisit Ald., sed inseruit iam Camer. I.

των ἱππων) αὖ των ἱππων Ask. αυτων ἱππων Pass.

δη επι) δη abest Arch. Vind.

ανα-

Digitized by Google

αναβαινες) επιβαινες Paſſ. Steph. margo.

Νισαιων) Νησαιων Ald. Arch., tum παραβεβηκε cum Vind. Ask. Paſſ. Poſt τω comma Ald. Cam. I. II, quod abeſt poſt Πατιραμφης.

ad Cap. XLI.

μεν δη) δη deſit Arch. Ask. Paſſ. Punctum poſt Ξερξης Ald. Cam. I. II, commata abſunt poſt μετεκβαινεσκε δε & poſt αἱρεοι.

ὁ λογος αἱρεοι) λογος ſine articulo Arch. Vind. Paſſ. Ask., ſed εξαιρεοι Arch. Vind. Vulgatum lib. I, 133. Poſt γενναιοτατοι abeſt comma Ald. Cam. I. II, in his poſt μυριοι punctum.

δορασι αντι) Arch. Vind. Paſſ. Ask. & Brit., male οἱ ex Aldo interponebatur. Poſt δορασι itemque poſt και περιξ commata Ald. Cam. I. II.

εοντες) omittunt Arch. & Vind. poſt εσχον punctum Ald. Cam. I. II, in his comma poſt ροιας, punctum poſt Ξερξη, comma poſt την ἱππον.

διελειπε και) διελειπε τε και Paſſ. Ask. Poſt ταδιους colon, poſt και επειτα comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XLII.

Commata poſt ὁ ταρατος & poſt Καϊκον Ald. Cam. I. II.

την γην την) Paſſ. Vind. Arch. Ald., aberat articulus poſterior, non bene. Poſt αριξεη nullum comma Ald. Cam. I. II.

Καρηνην) Καρηνη Med. Paſſ. Ask. pro quo docte Gronovius conſiſtit; magis, meo quidem iudicio, adpoſita *Carine*, ſeu *Carene* potius, quippe Myſiae & Atarneſium urbi proxima apud Plin.

H. N. lib. V, 30. Accedit Stephani Καρηνη, πολις Μυσιας. Ἡροδοτος ἑβδομη, hanc Noſtri indicantis. *Weſſeling.*

Ατραμυττειον) Ατραμυτειον Arch. Valla, & Euſtath. ad Hom. p. 649, 44. Ob Euſtathii adſenſum & Thucydidis in primis lib. V, 1., hoc maluit Weſſeling, ubi Schol. & Duker. In aliis & Ald. Αδραμυττειον, commaque poſt πολιν in Ald. Cam. I. II.

χερα) χειρα Paſſ. Ask. Vind. Arch. Brit. Poſt Ιλιαδα γην punctum Ald. Cam. I. II, in his comma poſt αναμειναντι, colon poſt επεισπιπτωσι.

επι τον) Arch. Vind. Valla, quomodo bene. Olim ex Ald. επι ποταμον Σκαμανδρον.

επελιπε) Med. Paſſ. Ask. Vind. επελιπετο ρεεθρον Arch. Alii cum Ald. απελιπε. Nilus, cuius aqua ſtato tempore minuebatur, απολειπων το ρεεθρον lib. 2, 19. patronus vulgato eſſe poſſet, niſi potior codd. auctoritas, frequentioreque uſu firmata c. 21. 58 & 125 foret. Utique nihil urget, ut ὦ απελιπε, ſive επελιπε — πινομενον contra tabulas pingatur. *Weſſeling.*

ad Cap. XLIII.

Poſt θεησασθαι punctum Ald. Cam. I. II.

ενεπεσε) εσεπεσε Paſſ. Med. doluit Gronovius non receptum. Herodoto alia mens, qui lib IV, 203. τοισι Περσησι — Φοβος ενεπεσε· & VIII, 38. Φοβος τοισι βαρβαροισι ενεπεπτωκεε· in quibus ſtructura diſcrepans neminem morabitur, cum ſit promiſcua, ut bene vir doctus Miſcell. Obſ. T. III. p. 144. S. Lucas Φοβος επεπεσεν επ' αυτον Evang. c. I. v. 12. ubi ενεπεσε codd. unus.

Weſ-

Digitized by Google

Weſſeling. Poſt ἡμεϱη δε comma Ald. Cam. I. II, idem ponunt poſt ἀϱιϛεϱη μεν, & poſt πολιν.

Γεϱγιθας Τευκϱους) Paſſ. Med. Ask. Quibus Pariſ. B. addidit *Larcher.* Vulgo cum Ald. Γεϱγιθας τε, καϊ Τευκϱους. Quod genus hoc hominum? fuitne urbs propria Teucri appellata, ut Gergis? an locus aut pagus, aut gens quaedam in Troiana regione ſingularis? An Τευκϱιδα intelligi oportet ex lib. 2. c. 108. repetitam ex Menelai expeditione? Non opinor. Sane antiquitas omnis de his ſilet. Itaque nec ab Herodoto eos cognitos crediderim, etſi Heresbachius in margine monſtraverit *Gergitae, Teucros urbs.* Quin tu, mi lector, mecum haec expende, & accipe, quod ſuppeditatur ab lectiſſimo Mſ. Γεϱγιθας Τευκϱους, deletis interpoſitis. Id ipſe Herod. confirmat V, 122. Ειπε δε Γεϱγιθας τους ὑπολειφθεντας των ἀϱχαιων Τευκϱων. *Gronov.*

ad Cap. XLIV.

Αβυδω) Arch. Vind. Valla & Stob. Serm. 96. p. 535. primae editionis, abeſt quoque μεσῃ ab Regiis Pariſinis, teſte *Larcherio*, olim ex Ald. Αβυδω μεσῃ. Inutilem vocem μεσῃ, parens ſchedarum iuſſui, induxi. Cui enim ea bono? Reiskii non diſpar opinatio, mox πϱοσπεποιητο — ἐξεδϱη, uti Arch. Vind., corrigentis. *Weſſel.*

αυτω ταυτῃ) Quoniam in Muſis αυτῳ ταυτῃ haud infrequens, idem huic reſtituendum loco putavit Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 403. Ego vero nihil amplius innovo. *Weſſeling.*

πϱοσξεδϱη) ἐξεδϱη Arch. Vindob. vide not. praeced. Poſt λευκα punctum Ald. Cam. I. II.

δε Αβυδηνοι) δε και Αβυδηνοι Arch. poſt βασιλησος punctum Ald. Cam. I. II, commata nulla in his poſt ενταυθα & κατορων, ſed poſitum poſt ηϊονος, & poſt πεζον, itemque poſt εγινετο τε, & poſt ἀμιλλη. ἀμιλλαν γινομενην Pariſ. A. B. D. apud *Larcher*. Ald. Steph. recte.

ad Cap. XLV.

ἑορα) ἑωρα Stob. Comma poſt ακτας Ald. Cam. I. II, colon poſt εδακρυσε.

ad Cap. XLVI.

πατρως) πατρωος Stob. errans.

ελευθερως) ελευθεριως Arch. Vind. Poſt Ἑλλαδα comma Ald. Cam. I. II.

ὡ 'νηρ) Arch. Vind. Stob. ſed ἑτος ἀν ανηρ. ille. Absque codd. auxilio reponi potuerat vocula, quam oratio interrupta poſcebat uſitatiſſimam: ἑτος ὡν ὡ 'νηρ Φρασθεις Ξ. δ. olim lectam iſta monſtrant Stobaei p. 535, 46. ἑτος ἀν ανηρ φρ. — *Valken.* Poſt τοδε punctum Ald. Cam. I. II.

ολιγω) ολιγον ſolus Arch. In iſtis ὡς πολυ αλληλων κεχωρισμενα εργασαιο νυν τε και ολιγω προτερον loco quidem indicato Gesneri praebet editio εργασαιο ſed p. 612, 26. εργα σα, το, quae minime contemnenda lectio, ſi robur accepit a codd. fincera poterit videri; ὡς πολυ αλληλων κεχωρισμενα εργα σα, το νυν τε και ολιγω προτερον *Valken.*

σεωϋτον) ἑωϋτον Stob. mutavit Gesnerus. Poſt δε comma, poſt εστε colon Ald. Cam. I. II.

εσηλθε) Stob Arch. Vind. Paſſ Brit. Steph. ora: Pariſ. A & D. *Larcherii*, εσηλθε Pariſ. B. ap. eun-

Digitized by Google

eundem alii cum Ald. *επηλθε*. Verum *εσηλθε* & lib. 3, 42. 6, 125. obvium. Plut. Conſol. p. 109. B. *τον Ηλισιον εισελθειν, ὑπερ ισως καν αλλον εισηλθε*. Saepe Euripides, monitore Valkenario ad Phoeniſſ. v. 1379. ſaepe alii. *Weſſel.* Scribendum, ut legit Stobaeus, *εσηλθε γαρ με λ. κ.*; alterum quidem in talibus etiam adhibetur, ſed junctum dativo, quem caſum exhibent optimi quoque codd. in Herod. I, 30. *ἱμερος επειρεσθαι μοι επηλθε* Pauſan. 8. p. 634. *ουκ επηλθεο ερεσθαι μοι — εσηλθε με* dicatur, an *μοι*, nihil intereſt: prius tamen & apud alios frequentius occurrit, & apud Herod. III. c. 42. VI. c. 129. I. c. 116. *Valken.*

Poſt *κατοικτειραι* comma Ald. Cam. I. II.

ἑκατοσον) *ἑκατον* Stob., prave olim. Poſt *ὁ δε* & *λεγων* commata Ald. Camer. I. II.

ζοην) *ζωην* Arch. Vind. Stob. & mox.

οικτροτερα) Med. Paſſ. Askew. Stob., alii *οικτοτερα*. Poſt *βιω* comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt *τω* ante *ε*, ſed abeſt poſt *πολλακις*.

μαλλον η ζωειν) Med. Paſſ. Ask. *ζην* Stob. & ceteri, poſt *μαλλον* comma Ald. Cam. I. II.

προσπιπτουσαι) *συμπιπτουσαι* Stob. Sed eodem Serm. in Trincaveli Ed. vulgatum conſpicitur; illum Gesnerus locum omiſit. *Weſſeling.*

συνταρασσουσαι) *συνταρασσουσι* Vind. Valla & Stob. Paene hoc arripio, quod Valla expreſſit. *Weſſeling.* *συμπιπτουσαι* eſt ap. Stob. p. 536, 3. atque ita, ni fallor, ſcripſerat etiam Herod. vid. p. 57, 36. p. 298, 35 &c. Thucyd. III, 60. *καταναουντες, — ὡς ασφαθμητον το της ξυμφορας ὁτινι ποτ' αν και αναξιῳ ξυμπεσοι.* & p. 278, 85. *Valkenar.*

Digitized by Google

μοχθηρης) Citat Euſtath. ad Homer. p. 411, 7.

γευσας) ταξας Stob., alibi in omiſſo illo loco πλεξας, ubi & δυς ξυνετος vice φθονερος, male. & Serm. CXX. p. 611. γευσας, ſicuti Plut. T. II. p 1106. F. Laurentii *dulce guſtans facculum* poſtulat γευσαμενος. Meliora Porti Latina, *dulci guſtu vitam adſpergens.* Equidem, ni ſcripti codd. & Plutarch. in edito acquieſcerent, Stobaei πλεξας τον αιωνα *aevum agens* non abiicerem. Commode Euphorion: ω ζευ, τι ποθ' ημιν δες χρονον τε ζην βραχυν πλεκειν αλυπως τετον ημας εκ εαι, in Stob. Serm. 96. p. 528. Simillimum διαπλεκειν τον βιον L. V. 90, 6. *Weſſeling.* αυτω Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XLVII.

Poſt λεγων punctum Ald. Cam. I. II, comma poſt τοιαυτης in iisdem.

ὁμνυμι) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. olim cum Ald ὀιην συ. Poſt παυσωμεθα punctum Ald. Cam. I II.

μεμνωμεθα) μεμνεωμεθα Arch. Vind. Paſſ. non male. Euſtath. habet receptum ad Homer. p. 767, 36. Poſt ὁ δε comma Ald. Cam. I. II.

εγω δ' ετι και) εγω δε και Paſſ. Ask.

ὑποπλεος) ὑποπλεως Arch. Poſt εμεωυτῳ comma Ald. Cam. I. II.

ἐρεων τοι) Med. Ask. Paſſ., alii τοι non habent. Pati equidem intermixtam ea in ſede voculam non nequeo, hac lege, ut mox in exilium abeat: & abeſt a tribus codd. optimo iure. De Mediceo ſilentium admiror. *Weſſel.*

εοντα πολεμιωτατα) Paſſ. Ask. Arch. εοντα τοι πολ. antea. vid. *Weſſel.* proxime praeced. annot.

ad

ad Cap. XLVIII.

Poſt Ξερξης δε comma Ald. Camer. I. II. αμειβεται Ξερξης, κοτερα neglectis ceteris, Arch. Poſt τοισδε colon Ald. Cam. I. II.

λεγεις μοι εινα) λεγεις εινα tantum Askew. Paſſion.

κατα το πληθος) κατα πληθος Arch. Paſſ. Vind. Poſt ἡμετερε comma Ald. Cam. I. II.

το ἡμετερον) deſunt haec duo Arch. Vind. & abeſſe queunt.

λειψεσθαι) ληψεσθαι plures; vere Ald. Med. Paſſ. Ask. Poſt εκεινων comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XLIX.

Poſt λεγων punctum Ald. Cam. I. II, abeſt comma poſt εχει. εχοι Vind. & Stob. haec deſcribens Serm. LII. p. 364.

ην δε) ην τε Arch. Vind. Stob.

τοι ται λεγω) ταυται λεγω idem Edit. Trincaveli. Poſt ται comma Ald. Cam. I. II, in his comma poſt γη τε.

Poſt εδαμοθι abeſt comma Ald. Cam. I. II. Quatuor haec, εδαμοθι, ὡς εγω εικαζω, negligit Stob. idem. Punctum poſt νεας Ald. Cam. I. II.

και τοι εκι) και τοι εχι ἑνεκεν, & δει γενεσθαι Arch. poſterius etiam Vind. Voluiſſe Arch. videtur και τοι εκι ἑνεκα κη, ſicuti μαλιστα κη, & ſimilia.

κομιζεσθαι) Punctum hic ponit Ald. Cam. I. II. δει κομισασθαι Vind. Arch. In Stob. p. 364, 11 κομισεσθαι, quod dabunt forte codd. Galeo memorata peior eſt lectio Arch. *Valkenar.*

εκων

ηκων δη) εκ ων δη iidem & Ask. Valla, non δε, uti edd. & Ald. porro εοντων τοι των λιμενων Med. Ald. Cam. I. II, in Paſſ. εοντων τοι λιμετ ναν & Arch. Vindob. quibus adſtipulor. Alii ignorant τοι illud. Poſt ερεων punctum Ald. Cam. I. II, idem poſt κατισαται. γη δη πολεμιη praeſtaret. *Weſſeling.*

εθελει) εθελοι Arch. Vind. θελοι Paſſ.

προβαινοις) προβαινης Stob. Arch. Vindob. tum εκατερω duo priores.

κλεπτομενος) βλεπομενος Stob. diſplicet. Heſychio κλεπτεσθαι praeter alia πορευεσθαι, ſi nempe furtim fiat. Philo Jud. lib. I. vit. Moſ. p. 648. E. μητε λαυθανειν τους πολλους πειρωμενον, μηθ' οἱα φιλει, κλεπτοντα την εισοδον. Contra ea Syneſ. lib. II. Provid. p. 119. C. οἱ βαρβαροι δε, την τε εξοδον εκεκλοφησαν, και &c. conf. Perizon. ad Aelian. Var. III, 47. *Weſſeling.*

γαρ εκ) δε Arch. Vind.

πλευνι) Stob. olim ex Ald. πλεονι. Poſt χρημα colon Ald. Cam. I. II, comma poſt εργω.

ad Cap. L.

Poſt τοισδε punctum Ald. Cam. I. II.

ὁμοιως) negligitur in Arch. ante επιλεγεω. Poſt εδεν punctum Ald. Cam. I. II, abeſt comma poſt κρεσσον δε.

μηδαμα) μηδαμως Euſtath. ad Hom. p. 511. 34, ubi dictum hoc.

μη το βεβαιον) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Ald. μη τε Paſſ. Med. Ald. Incommodum erit μη τε, cui Gronov. locum dedit, ni μη τι cum Abreſchio formetur. Vulgatum, munitum codd. ſuffragio, ſtare poteſt. *Weſſel.*

Poſt

Digitized by Google

Poſt εν αυτοισι punctum Ald. Camer. I. II, in his comma poſt λεξας.

κως χρη το βεβαιον) Abreſch. ſcite, πως χωρῃ το βεβαιον *qua proceſſerit ratione.* Tale Ariſtoph. Pac. 471 πως ε χωρει τἐργον· Lucian. D. D. XX, 15 οκως μεν ταυτα χωρησει αδηλον, aliaque paſſim. *Weſſeling.* Poſt εδαμως punctum Ald. Cam. I. II.

παντα και οκνευσι) ταντη Arch. & οκνευσιν cum Vind, quod verum. Olim ex Ald. οκνεωσι. Comma poſt παντα & poſt οκνεωσι Ald. Camer. I. II.

εχρεωντο) εχρεοντο, & ſupra χρεομενοι Pariſ. A. nunquam hac in ſcriptione varians teſte *Larcherio.*

ομοιησι και συ) Medic. Paſſion. Ask. Vind. Arch. ceteri cum Ald. τησι και συ aeque elegan-ter. Inſolentius illud, ὁμοιησι και συ novator fortaſſe poſuerat, pro ὁμοιησι τη σῃ. Ad iſtam rationem ſcribi potuit huius Ed. p. 329, 69 Βαβινοι ε τῃ αυτῃ γλωσσῃ χρεωνται Γελωνοι, non eadem lingua utuntur atque Geloni; ubi huius ſcribendi moris non recordabar: vid. Herod. Gronovii p. 410, 9. Structurae rarioris ſectator Pauſanias IV. p. 302 ἡ πεπραμενη κατα ταυτα επικρυπτει, και ἡ ιλυς, pro τῃ ιλυϊ· I. p. 101, 12 κατα ταυτα ὑτος ηχησε και κιθαρα κρουσθεισα· id eſt, ὁμοιως κιθαρᾳ κρουσθεισῃ· perinde atque cithara pulſata reſonat, ut interpretatur G. Budaeus in Comm. L. Gr. p. 483. Pauſanias praeterea p. 52 ευ δ' εμοι Φαινεται ποιησας Σκυρον ὑπο Αχιλλεως ἁλωσαν, ὁδεν ὁμοιως και ὁσοι λεγουσιν· quae Kühnio tentata, bene ceperat Fr. Sylburg. in Praefat. ad Lect. p. 932. Budaei obſervatis quae-

quaedam adiecit Duker. ad Thucyd. p. 494, 71. *Valken.*

εκ αν κοτε) Iidem omnes, prius erat ex Ald. ποτε.

αναριπτεοντες) αν αριπτεοντες Ald. Cam. I. II, & comma poſt vocem.

υφεα) σφεας Med. Paſſ. Ask. leviter aberrantes. Quod ſequitur Stob. exſcripſit Serm. VII. p. 88, male εθελει και αιρεεσθαι legens. Poſt πρηγματα comma Ald. Cam. I. II, colon poſt πορευομεθα.

και καταςρεψαμενοι) Abeſt και Arch. poſt οπισω punctum Ald. Cam. I. II.

Poſt τατο μεν comma Ald. Cam. I. II.

Φερομεθα πορευομενοι) Φερομενοι πορευομεθα Arch. Paſſ. Ask. Vind. Dubites, utrum optes, hoccine codd. an quod editum eſt. Eſt illud in bonae notae Schedis. *Weſſeling.* Poſt των ante αν κε comma Ald. Cam. I. II.

τετων) Pariſ. A. B. Valla τατε *eius:* olim τετων. Nullum dubium, quin τετων ex ſcriptoris calamo fluxerit Viderunt turpem maculam Pavius, Abreſchius, Reiskius. *Weſſeling.* τετων vel τατε legiſſe Valla videtur: una tantum inſerta littera ſcribendum cenſeo: των αν κε επιβεωμεν γην, και εθνεος τατε τον σιτον εξομεν. *Valken.* bene.

ad Cap. LI.

Poſt μετα ταυτα punctum Ald. Cam. I. II.

δε μευ) δε μοι Brit. Poſt ειδεξαι punctum Ald. Cam. I. II. Comma poſt πρηγματων, punctum poſt πατερας, comma poſt τετεων.

γινεσθαι)

Digitized by Google

γινεσθαι) γενεσθαι Arch. Vindob. & mox. Poſt συνελευθερωντας punctum Ald. Cam. I. II.

ωδεν κερδος μεγα — γινομενοι) Has octo voces ſocors librarius Arch. tranſiliit. προβαλλεσι Ask. Paſſ.

δηλησασθαι) δηλησαι Vind.

ων βαλευ) ω βασιλευ Arch. ων βασιλευ Ald. Puto Vallam habuiſſe, βαλευ ω βασιλευ, quorſum Ald. & Arch. vergunt. Simile VIII, 68. 3 ω βασιλευ, και και ες θυμον βαλευ. *Weſſeling.* Poſt επος abeſt comma Ald. Cam. I. II.

παν τελος) παντελως Arch.

ad Cap. LII.

Αμειβεται προς ταυτα Ξ.) αμειβεται και ταυτα Ξ. Mire pulchra imitatione ad patientiam nunc regis prae ferocia alias inſani declarandam. *Gronov.* Poſt Ξερξης colon Ald. Camer. I. II, commaque poſt των.

σφαλλεσι) σφαλεσι, & punctum poſt μαλλον Ald. Cam. I. II, in his comma poſt μεταβαλλωσι & poſt των.

των εχομεν γνωμαι μεγιστον) γνωμας τας εχθρας, των Arch. Non percepit verborum ſententiam Valla, uti *maximum* eius *commilitium* manifeſtat; nam μεγιστον στρατευμα legiſſe, iniuſta Galei ſuſpicio eſt., Γνωμα *iudicium documentumque*, ab H. Steph. recte ſubſtitutum exprimit, Sophocl. Trachin. 599 εχοις αν γνωμα μη πειρωμενη. Artaeus Cappad. Morb. acut I, 1 fin. ταδε μεν τοι της λυσιος της νοσου γνωματα· haec morbi diſſipati argumenta. Ut vero τῷ συ τε — ſcribatur, cauſſa deſit. Πρηγματων vocabulum in his reticeri, norunt omnes. *Weſſeling.* Poſt μεγι-

μεγιστον punctum, poſt των comma Ald. Camerar. I. II.

συστρατευσαμενοι) συστρατευομενοι Arch. Poſt οι δε comma Ald. Cam. I. II.

αχαρι δε εδεν) Med. Arch. Paſſ. Ask. Antea ex Ald. αχαρι εδεν ποιησαντες, conf. *Horrei* Obſerv. crit. p. 85, qui, participium, inquit, non adeſt in cod. Med. Poſſes ita, ut ſupra lib. I. c. 138, etiam de malo turpi, *vitio*, interpretari, ob praecedens δικαιοσυνην και πιστητα, ut ibidem δειλιην, ſic optime ενεδωκαν, ubi Int. *praeſtiterunt*. Vim τε εν agnoſcas velim. Intt. tamen, itidem Gronov. in verſione, *nihil ingratum*: Crediderim fere natum ποιησαντες ex minus bene intellecto αχαρι. Unde gloſſa haec, quae dein e margine in textum irrepſerit. Proinde fere cod. Med. lectionem praeferrem h. l. cum Gronovio.

τεκνα τε και) negligunt και Arch. Vind. in Ask. τεκνα τε και· hinc venit enclitica, quam Ald. &c. non habent. Poſt τεκνα comma Ald. Camer. I. II, idemque poſt γυναικας, punctum vero poſt ποιησειν.

ετω δε) ετω μηδε iidem. Alii ετω δε μηδε. Poſt φοβεο colon Ald. Cam. I. II.

εχων) εχε Med. Paſſ. Ask. & οικον τε εμον Arch. Εχε videtur probandum, ut ſingula tamquam diſtincta capita annumeret, quae ab eo fieri abhinc velit vel mente vel facto. *Gronov.*

εκ παντων) praeteriit haec duo Arch. cum Vind. Valla. Poſt παντων comma Ald. Camerar. I. II.

ad

ad Cap. LIII.

αποσειλας) απολυσας Arch. Vind. ſcholio debetur *W. ſſeling.* Poſt ταδε colon Ald. Cam. I. II, in quibus & δ' εγων.

χρηζων) Arch. Med. Ask Paſſ. Brit. Pariſ. A. B. Alii cum Ald. χρηζων υμεας συνελεξα ex vitio typographi συνελλεξα Ald. Cam. I. II. Potuiſſet υμεας συνελεξα ſua in ſede durare, ni ſcripti codd. exterminaſſent. Placet *Gronovii* iudicium. *Weſſeling* Accurati ſunt viri docti in his vertendis, ut, quum Valla redderet: *ego vos, quorum opera mihi opus eſt, contraxi* Stephanus mutaverit, *ego vos coëgi a vobis haec requirens*, quod ſic mutari ideo videtur placuiſſe Stephano, quoniam in Vallae Latinis ſemel tantum dicebatur *vos*, non etiam *vobis*, quod iterat Stephan. & ne nunc quidem voluit omittere Sed res mira eſt. Nam prorſus mens Vallae commota eſt ab lectione, quae exſtat in fideliſſimo Mſ. ubi vox prior nequaquam apparet. Hinc ſtatus fruſtra repeti, quum ſenſus ſit, *ego hos veſtrum contraxi rogans*, των δ' εγω υμεων χρηζων συνελεξα. *Gronov.*

Poſt συμπαντες comma Ald. Cam. I. II, in his punctum poſt σπευδεται.

σπευδεται) σπευδετω Med. Paſſ. σπευδεται Pariſ. A. & D. σπευδετο Pariſ. B. teſte *Larcherio*, qui tamen cum Gronovio, Weſſelingio & Valken. σπευδετε probavit. Ne nimis conſultator popularis videatur Xerxes & ſuaſor per locum ab communi bono petitum. Longe magis decorum illi eſt, quod legitur in optimo Mſ. σπευδετω, ut videtur, Herodoto id nunc agno-

ſcente quidem actionem, ſed cuius caſus quartus ὑμας non niſi ſubintellectus adhaeret. Alioquin poſſet credi ſcripſiſſe auctor σπευδετε. Certe ξυνον πασι αγαθον σπευδειν notat Portus in Lexico. *Gronov.* Commodam H. Steph. adiecit interpretationem; ſed quando σπευθεσθαι vix alibi reperitur apud veteres, & nulla codd. eſt in talibus auctoritas, mihi quidem placet Gronovii σπευδετε· *in hoc enim laboratis, quod fit omnibus commune bonum:* ſic iſthac aetate ſcribebant: Eurip. Hecuba 119 ην δε το μεν σον σπευδων αγαθον. Phoen. 585 δυο κακω σπευδεις. Troeſ. 955. Bacch. 911 errat Barneſ. in Suppl. 161. Herod. I, 206 παυσαι σπευδων τα σπευδεις. Thucyd. p. 404 μανθανετε κακα σπευδοντες. Andocid. p. 20, 4 τα εναντια τη ἑαυτων ωφελεια σπευδοντες. Sophocl. Electr. 253 το σον σπευδεσ' ἁμα και τἀμον αυτης. *Valkenar.*

τωνδε δε) Iidem & Arch. Vindob. Askew. Olim των δε.

εντεταμενως) εντεταμενος Arch. Poſt αγαθες punctum, poſt των comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt διαβαινωμεν, & poſt τοι ante Περσιδα.

τοι Περσιδα γην λελογχασι) ὁ Περσας λελ. Paſſ. Ask. Brit. Stephan. margo. Deterior eſt haec lectio. Apud Thucyd. II, 74 Θεοι ὁλοι γην την Πλαταιιδα εχετε. Dii qui hanc terram colitis: ut *colere* Latinis & *habere*, Graecis εχειν eſt in talibus uſitatiſſimum: more loquitur Herodotus poëtarum. Theocr. Eid. XVI, 83 Κερη, ἁ συν ματρι πολυκληρων ΕΦυραιων Ειλαχας μεγα αξυ: ubi ſcribendum in Scholiis ειληχεναι. Eid. VII, 103 Παν, Ὁμυλαις ερατον πεδον οσε (οσγε) λε-

λελογχας: hinc λογχας, τας μεριδας, (ſive τας λεξεις) Ἴωνες λεγουσιν, Etymol. p. 569, 34 verbum illic legitur λογχειν. Heſychio reſtituerunt viri docti: ἐυλογχειν, ἐυμοιρειν. Μοιρολογχησας ſcripſiſſe videtur Harpocr. ex Antiphonte. *Valkenar.*

ad Cap. LIV.

παρεσκευαζοντο) παρεσκευαζετο Medic. Paſſ. Ask. Poſt ὑστεραιη comma Ald. Cam. I. II.

μυρσινησι) μυρσινη Arch. Vind. Valla. Adleverat margini edit. Aldi viri docti manus στορεννῦντες, fortaſſe ob Strabonis τας ὁδους στορεννῦντες L. 14, 956. C. quo quidem & Arch. μυρσινη facile carebimus. Geminum L. 8, 99. *Weſſel.*

επανετελλε) επανετελλετο ἡλιος habet Ask.

ἡ μιν παυσεις) ες μιν παυσιν Arch. παυση Vindob. Poſt προτερον comma Ald. Cam. I. II.

εκεινης) εκεινοις Paſſ. poſt γενηται punctum Ald. Camer. I. II, colon poſt ξιφος, comma poſt το.

το ακινακην) τον Arch. Ask. Ex Herodoto excitat Suidas ὠκινακην iſta in voce, & Etymol. p. 48. 31, incertum unde: nusquam enim nunc, ut apud Suidam veriſſime L. Kuſterus, in Muſis. Incidit olim ſuſpicio, legiſſe Grammaticos hoc loco τὠκινακην καλεουσι, uti τὰγαλμα, τὠληθες alibi, aut τετω δε τὠκινακει L. IV, 62, quae anceps & dubia. *Weſſeling.*

διακρινας Med. Paſſ. Arch. Pariſ. A. B. & D. apud *Larcher.* Ald. Cam. I. II. Vind. Valla, διακρηνας edit. Genev. vulgo διαχρηνας. Certiſſimum eſt διακρινας ab Aldo & Herwagio optime expreſſum, perperam foediorem dein formam

induiſſe. *Weſſeling.* διαχειναι recipietur ex codd. atque ita Vallam legiſſe, Portus iam ſuſpicabatur. *Valken*

ες το πελαγος) Medic. Paſſ. Askew. Vind. Arch. Pariſ. A. & B. Valla: olim ex Ald. ες την θαλασσαν. ες το πελαγος Mſſ. ſibi expoſtulant. *Weſſeling. Valken.*

ad Cap. LV.

Poſt περσαι abeſt comma Ald. Cam. I. II, punctum habent poſt αθνεων.

ταυτην μεν την ημερην) Fieri non potuiſſe, ut tanta uno die multitudo pontes tranſierit, praeſertim ſi in eo inceſſerint ordine, qui in c. 40, animadverſio eſt C. de Pauw: praeſtare propterea τριτην μεν την ημερην —, ut *tertio* demum *die* transgreſſi illi fuerint. Mihi eadem progreſſos in ponte ſerie, qua c. 40, non adparet: conſtat inſuper, ημερης vocabulum laxius, ut noctem complectatur, porrigendum, ſiquidem ſeptem diebus totidemque noctibus c. 56 tranſitu defuncti fuerunt. Ad haec nexus rerum & verborum c. 54 ταυτην μεν την ημερην — τη δε υστεραιη — univerſum illum novandi impetum, de Mſſ. ut nihil adiungam, reprimit. *Weſſeling.*

υστεραιη) υστεραιη οι τε ιπποται Arch. Vindob. poſt υστεραιη comma Ald. Cam. I. II, punctum in his poſt τρεποντες.

οι χιλιοι) abeſt Arch. Vindob. poſt στρατος comma Ald. Cam. I. II.

ad

Digitized by Google

ad Cap. LVI.

Post Ξερξης δε comma Ald. Camer. I. II, idem post ἡμερησι.

ελινυσας) Arch. Vind. Askew. Alii ex Ald. ελιννυσας. Vid. lib. I, 76.

Post λεγεται abest comma Ald. Cam. I. II, habent id post αινευ τετεων τετε & σοι Arch.

ad Cap. LVII.

Post ὠρεμημενοισι comma Ald. Camer. I. II, idemque post το ante Ξερξης.

συσυμβλητον) συμβλητον Arch. Vind. Valla. Verius multo vulgatum ex consequentibus. Aeschyl. Prometh. 774 Ἡ δ' ὠκ ετ' συξυμβλητος ἡ χρησμωδια, pro quo in Chaëph. 168 συξυμβολον το δ' εξι. *Wesseling.*

λαγον) recte Arch. Jones enim malunt; alii cum Ald. λαγων. Vid. lib. I, 123.

τηδε εγενετο) τηδε τετο εγενετο Pass. Askew. Post εγενετο colon Ald. Cam. I. II, comma post αγαυροτατα, colon post μεγαλοπρεπεστατα.

ἑωϋτε τρεχων) ἑωϋτω Arch. & τευχων Brit. male ambo. Nihil est, cur articulum vir doctus putaret inferendum. *Valken.* Post ἡμιονον comma Ald. Cam. I. II, post αιδοια in his colon.

ad Cap. LVIII.

Punctum post επορευετο Ald. Cam. I. II.

συν δε οἱ ὁ πεζος στρατος) Vind. Pass. hinc articulus, qui deerat. Post στρατος punctum Ald. Cam. I. II, non habent comma post σκομιζετο, ponunt punctum post πεζε, comma post ὁ μεν.

προς εσπερην) εις εσπερην Arch. Vind.

την αρπιξιν ποιευμενος) ποιευμένος την ἅρπιξιν Arch. Paſſ. Ask. colon poſt ποιευμενος, comma poſt εις την Ald. Cam. I. II, comma in his poſt αρπικομενω, punctum poſt περιμενειν, comma poſt φρατος & poſt Χερσονησω.

προς ηω τε) Manifeſtum hic mendum eſt, nam ab ortu tendebant ad occaſum. Imo per Cherſoneſum iter ſeptemtrionem verſus erat faciendum. Quid? ſi legatur, απ' ηω τε και ἡλιω ανατολης? *Goldhagen.*

τον Ελλης ταφον) Euſtath. ad Dionyſ. v. 513, poſt Αθαμαντος colon Ald. Camer. I. II, poſt αριστερη δε comma, punctumque poſt πολιν in iisdem.

Comma poſt τη ante ενομα Ald. Cam. I. II.

Αγορη) Euſtath. ad Homer. p. 45. 10, abeſt comma poſt καμπτων Ald. Cam. I. II, in his comma poſt καλεομενον.

και αντισχοντα) Euſtath. ad Dionyſ. v. 538, poſt επιλιποντα comma Ald. Cam. I. II.

επ' ὀ) Medic. Paſſ. Ask. Arch. Vind. alii cum Ald. απ' ὀ.

Αιολιδα) Omittit Ask. perperam.

ad Cap. LIX.

Poſt μεγας comma, poſt Εβρος colon, poſt εν τω comma Ald. Cam. I. II.

εδεδμητο) εδεδομητο Askew. εδομηατο Arch. Abeſt comma poſt βασιληιον, poſitum poſt τουτω & poſt το Ald. Cam. I. II, quae colon poſt κεκληται habent, omittunt autem comma poſt χρονω.

ενδια-

ενδιαταξαι) Qui corrigebat εὖ διαταξαι, non recordabatur χωρὶς ἐπιτηδεωτερὰ ἐνερατοπεδευεσθαι L. IX, 2. *Weſſeling.*

ἐξαριθμησαι) ἐναριθμησαι Arch. Vind. quod equidem pro reiiculo non habeo; namque in actionibus, certo in loco peragendis, huiusmodi compoſita adamare ſolent, ut pluribus patefiet L. IX, 7. *Weſſeling.* Poſt ἑρατον colon Ald. Cam. I. II.

ταυτα) ταδε Arch. Vind. bene ſatis. Abeſt comma poſt Ξέρξεα Ald. Cam. I. II.

ἑκομισαν) ἑκομισαντο Arch. Vind. Similis variatio lib. 5, 83. Poſt ἑκομισαν punctum, poſt ἐν τω comma Ald. Cam. I. II.

Σαμοθρηικιη) Med. Paſſ. Vind. Arch. Valla. Σαμοθρακιη Ask. prave olim ex Ald. Σαμοθρηικη.

ἡν Κικονων) Non eſt in Arch. ἡν, citat Euſtath. ad Homer. p. 359, 19. Poſt νεας comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt ὁ δε.

ad Cap. LX.

πληθος ες αριθμον) Med. Paſſ. Askew. Brit. Pariſ. A. In Ald. Arch. Vind. Pariſ. B. πληθεος αριθμον. Veterem ego lectionem revocarem; a Medicea diſtant, quae primo adſpectu videri poſſent ſimilia: alio collocatam ordine non ſpernerem praepoſitionem; ες ὁσον μεν νυν ἑκαστοι παρειχον πληθος αριθμον. *Valkenar.* Poſt απεσχες punctum Ald. Cam. I. II.

εσπαι) εσπειν Paſſ. Arch. Vind. contra dialectum. Conf. Abreſch. Adnotat. poſt Animadv. ad Aeſchyl. p. 574.

τε στρατε) duo haec Arch. negligit. Poſt πληθος comma Ald. Cam. I. II.

εφαναν) Medic. Paſſ. Arch. Vind. Ask. Pariſ. B. Ceteri cum Ald. εφανη praetereunt.

εξηριθμησαν) Med. Paſſ. Pariſ. B. Ask. In aliis εξαριθμηθησαν. Placuit Gronovio & mihi εξηριθμησαν, indicatur Perſarum exercitum enumerandi actus. Itaque mox: τουτω τω τροπω εξηριθμησαν· αριθμησαντες δε, κατα εθνεα διεταξαν, uti codd. iubent. *Weſſeling.*

συναγαγοντες) συνηγαγον τε Med. συνεγαγον τε Paſſ. συναγαγον τε Ask. συναγαγοντο Vind. συνηγαγοντο Ald. Cam. I. II. συναγαγοντες Arch. Poſt ανθρωπων colon Ald. Cam. I. II. συναγαγοντες, in ea ſchedarum diſcordia, ex Arch. cui paene paria Ask. facit, praeoptavi. *Weſſeling.* Reſtituentur ex codd. συναγαγοντες ες ενα χωρον μυριαδα ανθρωπων, και, συναξαντες ταυτην ως μαλιστα ειχον, περιεγραψαν εξωθεν κυκλον. In his συναξαι *conducere*, notat *conſtipare*, vel coarctare, ut apud Longin. π. ὑψ. p. 232 τα γλωττοκομα — α μονον κωλυει των εγκεκλεισμενων τας αυξησεις, αλλα και συναγει δια τον περικειμενον τοις σωμασι δεσμον, in quibus errat Z. Pearce p. 267, iam emendatis Scaligero in Propert. p. 285. συνηγον και συνεστρων Xenoph. p. 152, 34. συνηγμενον apud Athen. XI. p. 474. E. *compreſſum* interpretatur Macrob. *Valkenar.*

συναξαντες) Arch. Vind. Med. Ask. Paſſ. Antea cum Ald. συναψαντες.

εξωθεν) Arch. Pariſ. B. Valla; alii cum Ald. εσωθεν. Veriſſimum εξωθεν, ſive, uti Laurentius, *extrinſecus*, *circulum circumſcripſerunt.* Qui quidem *circulus*, ſi εσωθεν, *intus* fuerit ductus, cui

cui tandem uſui? Miror tolerari ineptias, a Pavio & Reiskio explosas, potuiſſe. *Weſſeling.*

Poſt ομφαλον punctum Ald. Cam. I. II, in his comma poſt περιοικοδομημενον.

κατα εθνεα διεταξαν) και τα Paſſ. tum διεταξαν Med. Arch. Valla, Vind. Ask. Antea ex Ald. διεταξαντο.

ad Cap. LXI.

Colon poſt εσαν ponunt, commaque poſt Περσαι μεν omittunt Ald. Cam. I. II. In his comma poſt τιαρας, nullum poſt καλεομενες, ſed poſt πιλες.

Κιθωνας χειριδωτες ποικιλες) Tunicam manicatam Perſis Strabo & plures tribuunt. At nulla hic *lorica*, cum tamen χιτωσι φοινικοις, θωραξι χαλκοις munirent corpus in Xenoph. lib. 6. Παιδ. pr. & Maſiſtius εντος θωρηκα ειχε χρυσεον λεπιδωτον· καταυπερθε δε της θωρηκος κιθωνα φοινικεον inf. lib. 9, 22. Cuius neglectae fortaſſe cauſſa, quod *lorica* κιθωνος in vocabulo latent. Heſych. ερεπτοιο χιθωνος, της αλυσιδωτης θωρακος. Propterea Heliodor. Aethiop. 9. p. 431 abſoluta elegante loricae ſquaminatae pictura, χιθωνα τινα φολιδωτον απεργαζονται. Alioqui fatendum erit, *loricae* excidiſſe mentionem, fuiſſeque primitus χειριδωτες ποικιλες, και θωρηκας λεπιδος — quae docta Jo. Chriſt. Biel. Exercit. de Lign. Libani p. 29 coniectura. Simile quid in Reiskii ſtilum venit. Ut ut illud eſt, mallem cum Pavio ιχθυειδεας, & ad κιθωνας referre. *Weſſeling.* Cum Bielio ſentit *Larcherius* emendationemque eius recepit. — Niſi quid interciderit, *Valkenarii* ſunt verba, videri poſſunt non

pectus tantum, ſed totum corpus habuiſſe *lorica* tectum, ex ferreis laminis ſquammarum inſtar ſibi invicem impoſitis facta; ut erant armati equites *cataphracti*, de quibus egere Briſſon. de R. P. III, 379 &c. & Spanhem. ad Julian. p. 249, ut horum adeo *κιθωνες χειριδωτοι* fuerint *λεπιδωτοι* vel *φολιδωτοι*. Herodotus tamen infra de Maſiſtio loquens interfecto, *τον θωρηκα & τον κιθωνα* clariſſime diſtinguit IX. c. 22: in eundem ſenſum *φολιδωτον* dixit Poſidippus Com. Athen. IX. p. 376. F. *ὡς αν θωρακ' εχη φολιδωτον, η δρακοντα σεσιδηρωμενον*: eiusdem originis vocis *λεπις* & *πολις* in uſu diſtinguebantur: piſcium ſquammae *λεπιδες*, ſerpentium *φολιδες* dicebantur, quod vere monuit Briſſonius: *φολιδωτα δρακοντια* dederat Ignat. Ep. ad Antioch. p. 106. *Valkenar.*

Poſt *υπο δε* abeſt comma Ald. Cam. I. II, in his poſt *εκρεμαντο* punctum, idemque poſt *μεγαλα*.

εγχειριδια) Euſtath. citat ad Il. p. 413. 35.

Οτανεα τον Αμηξιος) *Οτανην τον Αμαξιος* Arch. Vind. haud belle. Poſt *Αμηξιος* comma, & *πατερα* cum ſeqq. iunctum habet Ald. Cam. I. II, punctum ponunt poſt *γυναικος*.

παλαι υπο) omittit *παλαι* Paſſ. Poſt *Ελληνων* comma Ald. Camerar. I. II, in quibus & *αὐτεων*.

επει δε Περσευς) habet hinc Euſtath. ad Perieg. v. 1056. Poſt *Διος* comma Ald. Cam. I. II, in quibus commata poſt *παῖς* & poſt *τω* itemque poſt *Περσην*, punctum ponunt poſt *καταλειπει*.

ad

ad Cap. LXII.

Poſt ταυτην εσαλμενοι comma Ald. Camer. l. II. Viri docti ταυτην στολην probare nequeo: σκευην ex ſecuturis ſcriptor intellectum voluit. *Weſſeling.* Poſt οι δε Μηδοι comma Ald. Camerar. l. II.

παρειχοντο) παρειχον Ask.

Μηδεως) Μηδης Paſſ. Steph. margo. Vid. I. 2 mox ανδρες non habent Arch. Vind. Exſcripſit Euſtath. ad Dionyſ. v. 1097.

Αθηνεων) Αθηναιων Edd. prave; melius Valla. Lege Pauſan. II, 3, haec aemulantem.

αυτοι περι) αυτοι δε Arch. Vind. Poſt Μηδοι comma, poſt εσκευασθαι το punctum Ald. Camer. l. II.

μιτρηφοροι) Arch. Paſſ. Vind. Steph. ora; ex dialecto, qua αγγελιηφοροι ſaepius, σειρηφορος III, 102 & μιτρηφορεων Arrian. Indic. VII. In Euſtath. tamen priſtina ſcriptura ad Odyſſ. K. p. 1619, 10 μιτροφοροι prius. *Weſſeling.*

Αναφης) Αναφαινης Arch. Vind. Valla.

εσεσαχατο) ετεταχατο male Arch. Alterum aliquoties in hac recenſione recurrit, c. 70 κατα περ Ινδοι εσεσαχατο, c. 73 Αρμενιοι κατα περ Φρυγες εσεσαχατο & c. 86 Heſychius Σεσαχθαι, εσκευασθαι, καθοπλιζεσθαι· Σαγη γαρ ἡ καθοπλισις. Theocrit. Eid. XVII, 94 πολλοι δε οι ασπιδιωται, χαλκω μαρμαιροντι σεσαγμενοι. *Valkenar.* Euſtath. ad Il. β. p. 234, 12 και παρ' Ηροδοτω το, ΕΣΕΣΑΧΑΤΟ αντι του οπλισμενοι ησαν. Vid. c. 70. *Weſſeling.*

ad

ad Cap. LXIII.

Poſt χαλκεα τε κρανεα comma Ald. Cam. I. II. Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. κρανεα non habent Med. Ask. Paſſ. Reſtitutum vetus eſt χαλκεα τε κρανεα, και — nam χαλκεα, ſolitarie poſita, quid erunt? An ποιημαται, quae commode adduntur c. 80. Certe capitis munimina, adeoque κρανεα, *galeae*; quae poſſunt profecto varie implicari nectique, πλεκεσθαι, ſicuti Paphlagonum c. 70, & Thracum galeae c. 75. Utrum vero, cum in Perſis, Medis, Ciſſiis, & Hyrcanis nullas Herodotus galeas agnoſcit, conſequens, ut nec in Aſſyriis? *Weſſeling.* Poſt κεσπιδας δε & και αιχμας commata poſita in Ald. Cam. I. II.

τησι Αιγυπτιησι) Med. Paſſ. Ask. Alii τοισι Αιγυπτιοισι cum Ald. vid. c. 91 & Gronov. qui: τησι Αιγυπτιησι Mſ. genere relato ad longinquius & quidem remotius, eaque quod notari debet, feminino, ut ad Hebraeos III, 6. Ita Heſiod. Εργ. 504. Sophocl. Antig. 106.

Poſt Ελληνων comma, poſt Συριοι colon Ald. Cam. I. II.

εκαλεοντο) καλεονται Paſſ. Steph. ora. Poſt βαρβαρων & μεταξυ commata Ald. Cam. I. II, poſt χαλδαιοι punctum, & colon poſt Αρταχαιης in iisdem.

ad Cap. LXIV.

Poſt Βακτριοι δε & poſt κεφαλησι commata Ald. Cam. I. II.

αγχοτατω) Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A. In Ald. & aliis αγχοτατω cuius frequentior uſus.

c. 73.

Digitized by Google

c. 73. 74. 79 &c. Poſt *ἔχοντες* comma, poſt *ἐστρατεύοντο* colon Ald. Cam. I. II, in his comma poſt *Σκυθαι*, & poſt *κεφαλῆσι*.

ἀπιγμένας) *ἀπηγμένας*, quod improbum minime. Ubi habentur *ἱρεαι ες ὀξυ τας κορυφας ἀπιγμεναι* II. c. 28. in Arch. ſcribitur *ἀπηγμεναι*: noſtro loco ſi legeretur *ἀπηγμένας*, ſive potius *ἀνηγμένας*, alterum nemo requireret, *κορυφη ἐπ ες ἀγαν ὀξυ ἀνηγμενη*, & in Pauſan. IX. p. 786. *ἐς ὀξυ συνηγμενης της κεφαλης*, Diod. T. I. p. 141. *ἐς τενον συνηχθαι* Athen. XI. p. 477. *Valken.* Poſt *πεπηγυιας* colon Ald. Cam. I. II, idemque poſt *ἐνεδεδυκεσαν*.

ἐνεδεδυκεσαν) Med. Paſſ. Ask. reliqui cum Ald. *ἐνδεδυκεσαν* ſine augmento. Punctum poſt *ἐγχειριδια* Ald. Cam. I. II.

ἀξινας σαγαρεις) Paſſ. Med. Ask. Arch. in quo *σαγγαρεις*, Pariſ. B. (addit *Larcher.* Pariſ. A & D.) Brit., *και* interponitur vulgo, quod, quo ſcholii indicium eſſet liquidius, voluntate codd. eliminari. Sagaris & *ἀξινη* eadem, nunc quoque Armeniis, ſicuti Whiſtoni fratres ad Moſen Chorenenſem in Praef. monuerunt. Neque occultum de Pauw fuit litteratoris interpretamentum, coniectantem ex abundanti ſuſpicionum penu *και ἀσπιδας και σαγαρεις*, citra aequum tamen. *Weſſeling.*

Αμυργιους) Αιμυργιους Med. Ask. Ευμυργιους Arch. Vind. Αμυργιους tutatur Steph. Byz. Αμυργιους abeſt a Pariſ. B. teſte *Larcherio.* Poſt *ἐκαλεον* punctum Ald. Cam. I. II.

οἱ γαρ Περσαι) *οἱ δε Περσαι*) Arch. Vind. Ald. Brit., *οἱ γαρ* Med. Ask. Paſſ. Attigit Euſtath. in Perieg.

Perieg. v. 749. Post Βακτρίων δε, & Σακέων commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXV.

σιδηρεον ην) Paſſ. Med. Ask. σιδηρος ceteri cum Ald. σιδηρεον ην ferri poteſt ob σιδηρα Aretaei Cappad. Morb. diut. II, 13. p. 134. alioqui inſolentius. *Weſſel.* poſt ην colon Ald. Cam. I. II, comma in his poſt περσετεταχατο δε.

Φαρναζαθρη) Φαρναζαθη Med. Paſſ. Ask.

ad Cap. XLVI.

Poſt Αριοι δε comma, poſt Μηδικοισι punctum, poſt Παρθοι δε comma, idemque poſt Συγδοι τε & poſt Γανδαριοι Ald. Cam. I. II.

Δαδικαι) Δανδικαι ora Steph. poſt εχοντες, poſt την commata Ald. Cam. I. II, idemque poſt Παρθων μεν.

Φαρνακεω) Φαρνακεος Paſſ. Ask.

Αζανης ὁ Αρταιε) Αρτανης ὁ Αργαιε Vind. Arch. *Artanes* etiam Valla. In barbaris his nominibus multiplex amanuenſium diſſenſus, compoſitu difficilis. *Weſſel.* Συγδων δε Ald. Cam. I. II, ex errore typographi.

Αρτυφιος) Αρτυβιος Arch. Vind. Valla, & ſtatim.

ad Cap. LXVII.

Poſt Κασπιοι δε comma Ald. Cam. I. II.

σισυρνας) Med. Paſſ. Ask. Arch. Brit. Pariſ. A. B. Valla. Alii cum Ald. σισυρας. Poſt εχοντες comma Ald. Cam. I. II.

ακιναικεας) ακινακας Paſſ. Ask. Poſt Αριομαρδον comma Ald. Cam. I. II, punctum in his poſt ενεπρεπον, colon poſt εχον.

σισυρ-

σισυρνοφοροι) Med. Arch. Paſſ. Brit. Ask. Pariſ. A. B. Valla, antea cum Ald. σισυροφοροι. Poſt ειχον comma Ald. Cam. I. II.

Αρτυντην) Med. Paſſ. Ask. Αρταϋντην Brit. Ceteri cum Ald. Ατραϋντην τον Ιθραμιτεω.

ad Cap. LXVIII.

Poſt Ουτιοι δε, poſt Μυκοι, & poſt Παρικανιοι commata Ald. Cam. I. II, poſt Πακτυες in his punctum, ideſque poſt οἱδε, comma vero poſt Ουτιων μεν.

Σιρομιθρης) Σιρομητρης Arch. & Οιοβαζε Ask. Paſſ. Med. in ceteris ex Ald. Οιβαζε.

ad Cap. LXIX.

ζειρας ὑπεζωσμενοι εσας) habet hinc Heſych. in v. ubi plena manu Alberti & Ruhnken. ad Timaeum p. 93. tum non male ὑπεζωμενοι Ask. Paſſ.

τοξα δε — ενεμμενοι) Iſta quatuordecim abſunt Arch., ſcribae ſupinitate. παλιντονα tangit Euſtath. ad Poet. p. 375, 9. & 712, 20. Poſt Αιθιοπες δε comma Ald. Cam. I. II.

ενεμμενοι) Med. Paſſ. Ask. Pariſ. B. optime: olim ex Ald. ανεμμενοι.

εκ Φοινικος) Arch. Vind. Paſſ. Ask. Brit. Pollux. I, 138, 244. Antea Φοινικης ex Ald. Ut erat in marg. Steph. corrigit Palmerius εκ Φοινικος σπαθης, atque id ipſum in aliis eſſe codd. didicimus ex Diſſ. Herod. Weſſel. p. 119. *Valken.* Poſt ελασσω punctum Ald. Cam. I. II.

μικρης) Med. Arch. Paſſ. Askew. Pariſ. A. μακρης alii cum Ald. Collatis Agatharchidae & Heliodori verbis μικρης repoſuit S. Bochart. Pho-

Pholeg. IV, 26. p. 266. quam magni viri correctionem in examen operose Palmerius disquisitione misit Exercit. p. 33, probabiliter ostendens, arcui praegrandi minorem sagittam non optime convenire, incurvationis enim spatio haud sufficere; Heliodori verba & Agatharchidae controversa videri. Qua quidem in disputatione posterior mihi pars elumbis apparuit, sicuti quoque, sagittas μακρας & βραχεις recte dici, minus μεγαλας & μικρας. Verius Gronov. δυρασι μικροτεροισι χρωμενοι Codd. quidam lib. 7, 211. Equidem, nisi Mss. obstarent, in partes ire possem. *Wessel.* μακρους revocavit *Larcherius* auctoritate Paris. A & B. in D. lacuna erat ab alia manu ex editis μικρους expleta. Post σιδηρεα comma Ald. Cam. I. II, idemque post τω ante και, sed colon post ειχον, comma post επι δε.

ειχον δε) ειδον Arch.

ιοντες ες) γυψον ιοντες ες μαχην Arch. γυψω eodem ordine Pass. Ask., tum statim το δ' αλλο iidem cum ora Steph. Post Αραβιων δε & post εικημενων commata Ald. Camer. I. II.

Αρσαμης) Med. Pass. Valla, & iterum. Αρσαμης ceteri, quod legitimum potius nomen videbitur: huius proavus, pater Hystaspedis, Αρσαμης aliquoties vocatur Nostro: bis inter duces exercitus Αρσαμης memoratur Aeschyl. Pers. 37 & 308. Casaubono idem esse videbatur Polygami Αρσαβης vel Αρσαμης, VIII, 28; sed, qui Barcen fraude cepit, Persa Herodoto vocatur Αμασις, IV. c. 201. 203. — Arsamis germanus frater, Darii filius ex Artystone, Γωβρυης, infra VII, 72, Βρυης audit ex Membrana Med. *Valken.* Αρσαμης fortasse hoc homini nomen fuit;

fuit; liquido non adfirmaverim. In Perſis plures Arſames, qualis Plutarch. Artax. p. 1030 fin. Antigoni Caryſtii c. 128, Polyani VII, 28, quem Maasvicus cum hoc male contendit. Imo ipſis Darii in maioribus Arſames inf. c. 224. *Weſſel.* Poſt Δαρειε comma Ald. Camer. I. II, poſt θυγατερος punctum, poſt την comma, idemque poſt Αραβιων in iisdem.

Αρσαμης) Αρσαμης qui ſupra.

ad Cap. LXX.

απ' ηλιε) απο ἡλιε Arch. Vind., non απ', ut paſſim. Voces, διξοι γαρ δη εστρατευοντο, parentheſi includendas cenſui.

ιθυτριχες) ευθυτριχες mutata dialecto Euſtath. ad Odyſſ. A. p. 1386, 17. poſt εισι punctum Ald. Cam. I. II, idemque poſt ιστεσαχατο.

προμετωπιδια) προμετωπια Ask. Steph. margo. Frequentantur in equorum ante frontem ornatu προμετωπιδια apud Xenoph. Achill. Tat, Aelian. Jamblich & plures: in muliebri mundo κοσμος προμετωπιδιος Baſil. M. T. II. p. 55. C. Hic προμετωπιδια pelles, equorum capitibus detractae, & humanis ad terrorem indutae & ſpeciem: nam quod ante frontem προμετωπιδιον, quale προμετωπιδιον κεντρον, quo natura piſces xiphias armavit, in Aeliani H. A. XIV, 26. Atque haec, qui προμετωπια praeferunt, conſideraſſe non videntur. *Weſſel.*

τη λοφιη) Pariſ. A. Med. Paſſ. Ask. τησι λοφησι cum Ald. ceteri poſt κατεχρα punctum, idemque poſt εχον Ald. Cam. I. II.

Digitized by Google

αντ' ασπιδων — λιβυες δε) Negligit ſeptem has voces Arch. comma poſt ασπιδως & poſt λιβυες δε Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXI.

εσαν εχοντες) ησαν εχοντες Arch. Vind. Valla. culte. Sed editum huic loco magis cenſeo adpoſitum. *Weſſeling.*

παρειχοντο) ειχον Arch. Vind.

Μασσαγην τον Οαριζη) Μασσαγγην τον Αοριζη cum Aldo reliqui, praeter Med. Paſſ. Ask. in quibus, quod editum eſt, legitur.

ad Cap. LXXII.

εξρατευοντο) non legunt hoc Vind. Arch. male.

ασπιδες δε σμικρας) ασπιδας δε μικρας Ald. Cam. I. II, & punctum poſt vocem.

Λιγυες) Arch. in margine, in textu Λιγγες. poſt δε comma Ald. Cam. I. II.

Μαριανδυνοι) Paſſ. Ask. Arch. Valla, & mox. Μαριανδηνοι in Ald. & aliis, commaque poſt τε Ald. Cam. I. II.

Συροι ἑτοι) Ald. Med. Arch. Paſſ. Vind. Valla. Συριοι olim. Quod additur ἑτοι abeſt Paſſ. Ask. Poſt Περσεων comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt Ματιηνων.

Μεγασιδρη) Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A. Ceteri cum Ald. Μεγασιδη. Comma poſt Μεγασιδη, punctumque poſt ηρχε Ald. Cam. I. II.

Βρυης) Med. Paſſ. Ask. Γωβρυης Ald. &c. Sitne Darii & Artyſtonae filius vero nomine Βρυης an Γωβρυης, non adfirmavero. Notior in Perſis *Gobryes*, *Gobryasque* multo eſt. *Weſſel.*

Αρτυξωνης) Αρτιξωνης Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. LXXIII.

ολιγον) ολιγω Brit. ſolita variatione. poſt παραλλασσοντες colon Ald Cam. I. II.

Βριγες) Φριγες Med Paſſ. Edito conſentit Steph. Byz. in voce. Conveniunt Βριγες & Φριγες Macedonum ſono, quo Βιλιππος & Βαλακρος, qui Φιλιππος & Φαλακρος alibi. Nollem tamen Arch. & Paſſ. ſcripturam obtrudi. Βριγες hinc clariſſime Steph. Byz., & de Mida Conon Narrat. I. ὑπερ Μυσιαν ωκισε, Φρυγας αυτι Βρυγας, βραχυ τι παραλλαγεισης της λεξεως, μετωνυμασθεντας. Plura Holſten. ad Steph. *Weſſeling.*

Ευρωπηϊοι εοντες συνοικοι εσαν Ευρωπιοι οντες συνοικοι ησαν Arch., duo ultima in Vind. & Steph. quoque ora, neque in abſurdis collocanda. Ex Med Ask. Paſſ συνοικησαν. Antea cum Ald. συνοικεν. Poſt Μακεδοσι punctum Ald. Cam. I. II. — Ex tribus diverſis lectionibus genuina mihi videtur illa in marg. Steph. χρονον ὁσον Ευρωπηϊοι εοντες συνοικοι ησαν (εσαν) Μακεδοσι. Hic eſt Noſtro familiaris ſcribendi mos. IV, 47 ἡ γη εσσα πεδιας — ευυδρος εϛι 147. ην ὁ Θηρας ἑτος, γενος εων Καδμειος — αδελφεος. VII, 129. το μεσον δε τετεων — ἡ Θεσσαλιη εϛι, εσσα κοιλη — *Valken.*

εοντες Φρυγων) Deſcripſit Euſtath. ad Perieg. 694.

ad Cap. LXXIV.

Poſt Λυδοι δε comma Ald. Cam. I. II.

Μηονες) Μηϊονες Paſſ. tum το παλαι Arch. Vind. ut ſaepe conf. IV, 180 & infra c. 142. Μηϊονες etiam Strabo XIV. p. 996. Μηονες ſaepius; το defuit. poſt παλαι punctum Ald. Camer. I. II.

Digitized by Google

Λυδὲ) Λύδε tali tono Euſtath. ad Hom. p. 365, 34. haec excerpens. Poſt κεφαλῆσι comma, poſt ἐπιχωρια colon Ald. Cam. I. II, in queis & μικρὰς, quod non enotavit Weſſeling. Poſt ῥρεος in iisdem comma.

Ουλυμπιηνοι) Ολυμπιηνοι Arch. Vind.

ad Cap. LXXV.

Poſt ἐστρατευοντο punctum Ald. Cam. I. II.

νεβρων) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Valla. Prius ex Ald. νευρων, quo delectatur de Pauw, caligis videlicet ex loris apte conſtrictis: neque enim πεδιλα νεβρων ulla fuiſſe, cum hinnuli calceis careant, nec pelles hinnulorum, ſi vel maxime caligis dederint ſtructuram, νεβρις, ſed νεβριδας, aut νεβρεις appellari. Cui opinioni ſpeciem *carbatinae* detraherent, πεποιημεναι ἐκ τῶν νεοδαρτων βοων, non utique ex bubus, ſed bubulo corio, in Xenoph. Ἀναβ. IV. p. 309. Hutch. *Weſſeling*

Poſt ακοντια τε comma, & μικρα cum puncto Ald. Cam. I. II.

ἅτοι δε διαβαντες) Steph. Byz. in Στρυμων, & Euſtath. ad Dionyſ. 793. uſurparunt. Poſt Βιθυνοι punctum, ſed abeſt comma poſt ἐκαλεοντο Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXVI.

Poſt Ασιη comma Ald. Cam. I. II.

Βασσακης Med. Arch. Paſſ. Ask. Βαγασακης in ceteris ex Ald.

ωμοβοινας) ωμοβοινις & σμικρας Ask. Paſſ., quos laudo. μικρας Ald. Cam. I. II. — Cuncta haec

haec de Thracibus Aſiaticis ſive Bithynis, eruditi accipiunt, quorum tamen armaturam, originem, praefectumque Perſam, quod Scriptoris mos fert, ſumma deſcripſerat ante accuratione. Et talia de iisdem iterum? Immo vero ακεφαλα ſunt, defectaque & gentis titulo, & praefecti Perſae nomine Hiatum ſagax Pavii ingenium animadvertit, & agnoſcent, opinor, in poſterum omnes. Quo enim cunque verba verſentur modo, ad Thraces Aſiaticos non pertinebant, nedum ad Europaeos, quibus ſuus demum locus c. 185. Venerant in mentem mihi Chalybes, ob Martis oraculum, & quoniam memoratis gentibus adfines fuerunt, lib. I, 28. Sed incertiſſima ea divinatio. *Weſſeling*, qui conſentientem habet *Larcherium*.

Λυκεργεας) Λυκοεργεας Vind Ald. Harpocrat. & Suidas in V. Λικιοεργεας Arch. Edd. Λυκιεργεας Med. Paſſ. Ask. Vid. Athen. XI. p. 488. Προβολης Λυκοεργεας aut Λυκεργεας ſervo, Gronovio conſentiens. Opportuna eſt Grammaticorum gloſſa, ακοντια προς λυκιων θηραν επιτηδεια in Athenaeo, alioqui turbatiſſimo, ſicuti alias, poſt ſollertem magni Animadverſoris & Pauli Leopardi Emend. XI, 18. curam, oſtendi *Weſſel.* Nihil attulit Gronov. quo nitori perſuaderet, quod perſuaſum voluit. Quando inter Milgas ειχον τοξα μετεξετεροι Λυκια, quidni Thraces Aſiatici προβολης habuerint Λυκιοεργεας; id eſt, Athenaeo interprete XI. p. 486. D. F. ακοντια εν Λυκια ειργασμενα· a quo commode comparantur Ναξιεργης καινθαρος, κλινη Μιλησιεργης, & τραπεζα Ρηνιεργης. Athenaeum tamen ſuſpicor in ſuo quoque codice legiſſe Λυκεργεας, cuius loco

ſcribi voluerit Λυκιοεργεας, ἐν ἀκμῇσι τὰς ἐν Λυκίῃ ἐργασμενα· prout corrigit H. Valeſius ad Harpocrat. in Λυκιεργεις· cf. Index Theſauri H. Stephan. *Valken* Λυκιοεργεας praefert *Bellangerius* apud *Larcher.*

προς δε τοισι κραναησι — χαλκεα) Haec undecim Arch negligit ſcribae ſocordia. Poſt κνημας comma Ald Cam I. II.

κατειλιχατο) Enotavit Euſtath. in Poet. p. 234, 4.

εν τουτοισι) Idem ad Dionyſ. 793. ſed errans. Poſt ανδρασι comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXVII.

Καβηλεες) Καμηλεες Arch. Vind. Valla, ex vicinia literarum β & μ. Porro Μηϊονες Paſſ. ora Steph. tum Λασινιοι Arch. Vind. Valla. Λασονιοι τε καλευμενοι, *& qui Laſonii dicuntur*, *Pavius* ut a Cabalenſibus, quemadmodum III, 90. ſeparentur. *Weſſeling*

Poſt την comma, & εγω ad ſequentia tractum Ald. Cam. I. II.

Μιλυαι) Μινυαι Arch. Valla, Μυλιαι Ask. male, comma poſt δε Ald. Cam. I. II.

ενεπεπορπεατο) ενεπορπεατο Vind. Poſt Λυκιαι punctum Ald. Cam. I. II, colon in his poſt ξυλινας ειχον.

ad Cap. LXXVIII.

Μοσυνοικοι) Μοσσυνοικοι Ask. Vind. Vid. lib. 3, 94

εσκευασμενοι) εσχευασμενοι ex errore typogr. Ald. Cam. I. II.

συνεταξαντο) συνιταξαντο Arch.

Αριο-

Αριομαρδος) Αριοβαρδος Arch. Vind. Valla, ex eadem literarum, de qua ſupra, adfinitate in Mſſ. vid. Aeſchyli Perſ. 321.

Χορασμιος) Χοραϲμιος Arch., ſed Αυταρκης; *Laurentius: Choraſpis filius.* Cupide ὁ Χοραϲμιος docti viri, Iſaac. Voſſ., Pavius, aliique quibus calculum addere memini, motus Arch. iudicio. Muto ſententiam; ὁ Χορασμιος, aut ſi malueris ὁ Χοραϲμιος, patris nomen Artayctae dat. Neque is enim gente Chorasmius, ſed, quod Noſter planiſſime, ανηρ Περσης, origine & domo Perſa, lib. 9, 115. *Weſſel.* Poſt επατροπευε colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXIX.

Μαρες) Hecabaei teſtimonio apud Steph. protectiſſimi contra Iſ. Voſſii, Καρες & Καρων emendantis, molimina ſunt. Cares utique ab hac gentium ſerie alieniſſimi. Vid. c. 93. *Weſſel.* Poſt κεφαλησι comma, poſt εχον punctum Ald. Cam. I. II.

σμικρας) ſolito more Paſſ. Ask., μικρας alii cum Ald. Commata poſt Κολχοι δε & κεφαλησι, punctum poſt ξυλινα, colon poſt μικρας Ald. Cam. I. II.

και μαχαιρας) και deſit in Arch. Vind. Poſt Κολχων comma Ald. Cam. I. II.

Φαρανδατης) Φερενδατης Arch. Pariſ. B. Vind. Valla. Ald. Φαρενδατης Med. Paſ. Ask. Pariſ. A.

Ἀλαρωδιοι) Ἀλαρωδιοι aut Ἀλαρωδιοι Arch. Paſſ. Valla. Vulgo ex Ald. Αλαρωδιοι conf. III, 94. poſt δε comma Ald. Cam. I. II.

ὡπλισμενοι) ὁπλισμενοι Paſſ.

Digitized by Google

ad Cap. LXXX.

Poſt νησιωτεων comma Ald. Cam. I. II, in his colon poſt Βαγαιδ comma poſt στρατηγεων.

ad Cap. LXXXI.

τε εθνεα) τε non eſt in Paſſ. neque Ask.

ες το πεζον) Med. Ask. Paſſ. Ceteri cum Ald. ες τον πεζον ſicuti c. 84. 96 & 100. Poſt ἑτοι comma, poſt στρεαται punctum Ald. Cam. I. II, in quibus comma poſt διαταξαντες, punctum poſt εσαν.

δε και) τε και Vind. Arch. abeſt comma poſt στρεαται Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXII.

Τριταντεκαιχμης) Paſſ. Arch. Vind. Ask. ora Steph. Euſtath. ad Hom. p. 1206, 17. Brit. cf. I, 192. Olim Τριτανταιχμης.

Σμερδομενης) Arch. Valla, ſic malui, ut in hominis nomine diſcordia ceſſaret. Σμερδομενεα appellant plerique omnes c. 122. Σερδομενης Paſſ. ora Steph. Σμερδονης Ald. Vind. Med. tum Οτανεος Ask Paſſ. *Weſſeling.*

Ματιηνης) Μασσιηνης Arch. *Maſſyſtes*, Laurentius, qui ſtatim *Gerges* cum Arch. vid. c. 122.

ὁ Αριζδ) Med. Paſſ Ask. Pariſ. A. Reliqui cum Ald. Αριαζδ.

ad Cap. LXXXIII.

στρατδ πεζδ.) Sic Paſſ. Med. Ask., στρατδ in aliis non eſt, nec habet. Poſt απολελεγμενων comma Ald. Cam. I. II.

επι

επι τωδε) δια τωδε επι τωδε Paſſ. Med. Ask. Gloſſam redolet Med. & aliorum δια τωδε. nollemque defenſum, alterutrum abunde eſt *Weſſeling.* & *Valken.* Poſt αριθμοι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

βιηθεις) Paſſ Ask. Steph. margo. βιωθεις Arch. Formam praefert Ionicam βιηθεις, ſpernique recuſat: alienum ſane μιωθεις eſt Th. Galei, nec fulcrum ex gloſſatorum μιωσαι, *deportare*, μιωσις, *deminutio*, nanciſcitur, ſiquidem vitioſe picta ſunt, & incommoda prorſus. *Weſſel.* pro βιασθεις in Arch. βιωθεις ſcribi dicitur: illinc Galeo placuit μιωθεις· numerus certe dici potuit μειωθεις, *imminutus;* forſan & aliquis θανατω μειωθεις η νοσω, *morte minutus ſine morbo:* μειουσθαι, μινυθειν, & *minutus* in talibus adhibentur nonnusquam; & nova captat Herodotus. *Valkenar.*

αρμιεητο) Arch. Med. Paſſ. & Ask. ανωιεητο olim praepoſtere.

ητε πλεονες) ητε Abeſt Arch. Vind. Poſt Περσαι punctum idemque poſt εσαν, comma poſt ειχον, punctum poſt ειρηται Ald. Cam. I. II.

τε πολλον) τε Omittunt Paſſ. Ask. Poſt εχοντες comma, poſt ενεπρεπον punctum Ald. Cam. I. II, in his colon poſt ηγοντο comma poſt παλλακαι quod omiſſum poſt θεραπηιην, poſitumque poſt πολλην τε, ſed abeſt poſt σφι, poſitum autem poſt καμηλοι τε & colon poſt ηγον.

ad Cap LXXXIV.

Abeſt comma poſt Περσαι μεν Ald. Cam. I. II, habent poſt εσκευασμενοι.

και ὁ πεζος) Puto fuiſſe την και ὁ — Idem requiri c. 86. εσεσαχατο τη αυτη και εν τω πεζω, nimirum τη και εν τω — *Reiskius* agnovit. *Weſſel.*

μετεξετεροι αυτεων) μετεξετεροι ενιοι Arch. quorum poſterius ex gloſſa ceteri omnes. Jonum μετεξετεροι, quod una cum Scholio apud Arch. revocatum haud indignabantur Herodoti amatores. *Weſſeling.*

ad Cap. LXXXV.

Σαγαρτιοι) Σαργατιοι Arch. Valla. conf. I, 125. poſt Φωνη colon Ald. Cam. I. II.

της Περσικης τε) της τε Περσικης Vind. Paſſ. Ask. Poſt οκτακισχιλιην colon Ald. Cam. I. II.

εξω) εκτος Arch. Vind. prior εγχειριδιε.

σειρησι) Galeus potius adpoſuit ζειρῆσι, futurum ex c. 75. longe aberrans. Ζειραι in amiculorum genere, in conſertis funibus σειραι. Σειραιος ἱμας Polluci I, 148, σειραια *funiculi* Philoni Jud. Vit. contempl. p. 897. A. Σειραις δε ἁμαρτιων ἑαυτε ἑκαστος σφιγγεται Graecus Proverb. Salomonis interpres translate, ſed eleganter, c. V, 22. ubi Aquila εν σχοινιοις ἁμαρτιας Αθι Ivon. Villiomarum Animadv. in loc. controv. Titii L. IV. p. 84. *Weſſel.* Poſt ἱμαντων colon, Ald. Cam. I. II.

ταυτησι πισυνοι) Med. Ask. Paſſ. alii τῆσι aeque bene. τοισι Ald. Cam. I. II. πισσυνοι ſuo more Arch. comma poſt πισυνοι Ald. Cam. I. II. Poſt εχεσας in his punctum, ſed abeſt comma poſt τυχη.

ἑρκεσι εμπαλασσομενοι) Arch. Vind. Medic. Paſſ. Pariſ. A. εν αρκεσι Ald. & ceteri. Porro

εμ-

Digitized by Google

εμπαλαστ. Paſſ. cum Pariſ. A. & D. apud *Larcher.* non εμπαλλασσ. uti Ald. & Edd. cum Pariſ. B. apud *Larcher.* comma poſt εμπαλλασσομενοι Ald. Cam. I. II. — Recte Codd. Εμπαλασσομενοι iidem ac συμπλεκομενοι Schol. Thucyd. VII, 84. Ceteris congruit ολομενος δολεοις βροχων ἑρκεσιν Agamemnon Eurip. Electra 155 & Aeſchyli ex Agamemn. 1620 ιδονται τουτω της δικης εν ἑρκεσιν. Non equidem obliviſcor Euripidei Iphig. Taur. 77 ποι μ' αυ τηνδε ες αρκυν ηγαγες χρησας, nec Aeſch. Chaëph. 1000 αρκυν δ' αν εισοις και ποδισηρας πεπλους, elegantis utriusque & haud longe abeuntis figurae, neque potioris tamen. *Weſſeling.* Perperam intereſt, utrum εν αρκυσι legatur, an εν ἑρκεσι· hoc tamen, altero rarius in talibus, dediſſe videtur: Heſych. ἑρκεσι, δικτυοις, Σοφοκλης Αθαμαντι δευτερω· ſaepe malis ponuntur αἱ της Δικης αρκυες· της Δικης εν ἑρκεσιν eſt in Agamemn. Aeſchyli v. 1620. — Eximi participio debet εμπαλλ. litera ſuperflua, ſcribique εν ἑρκεσι εμπαλασσομενοι, id eſt, βροχοις εμπλεκομενοι. Sic ſcripta reperiuntur παλασσεσθαι & εμπαλασσεσθαι. Aelius Dionyſ. apud Euſtath. ad Il. ε. p. 399, 20 μεμνηται τω Θουκυδιδω εἰποντος το Εμπαλασσομενοι, αντι του εμπλεκομενοι, περιπειρομενοι (δορατι,) Φυρομενοι. Thucyd. verba iam a Porto adhibita in εμπαλασσειν reperiuntur VII. c. 84. H. Steph. Ind. Theſauri ceterique, qui attigerunt Thucydidea ad Heſych. etiam in εμπαλαξαι, εμπλεξαι· huius non meminerunt Herodotei loci. Duo nobis exhibet fragmenta Suidas in Εμπλασσομενοι, in quibus mihi genuina ſcriptio fuiſſe videtur εμπαλασσομενοι, in his certe Aeliani: τοις Φιλοις

και

και οικειοις εμπαλασσομενοι απεσφαττον αυτους ως πολεμιους. *Valkenar.*

ad Cap. LXXXVI.

Poſt Ινδοι δε comma Ald. Cam. I. II.

τη αυτη) την αυτην Arch. Poſt πεζω punctum Ald. Cam. I. II, in iisdem comma poſt κελητας, poſt ἁρμασι & poſt ἱπποι, idemque poſt Βακτριοι δε.

Λιβυες δε) Sic omnes. Vid. c. 72 mox και ἑτοι Arch. Vind.

Κασπιοι και Παρικανιοι) Comma poſt Κασπιοι Ald. Camer. I. II. Caſpii aut hic perperam ponuntur, aut paullo ſuperius. Junguntur Paricanis c. 68. Utii & Mycc. utri horum ſedem mutarint, non adfirmavero. A de Pauw Αριοι ex Κασπιων voce formabantur, coniectura ancipite. Meliores Mſſ. verum fortaſſe monſtrabunt. *Weſſeling.* Steph. Byz. Caſpiram nominat Parthorum urbem in finibus Indiae ſitam, citatque Herodoti III. Sed nomen hoc nullibi noſtro in hiſtorico legitur. Κασπειροι legendum utique cenſeo. Idem vitium exſtat lib. 3. c. 93, ubi Sacae Caſpiis iunguntur, de quibus tamen in praecedentibus iam egerat hiſtoricus. Nullum mihi dubium eſt in utroque hoc Hiſtorici loco Caſpiorum loco Caſpiros ponendos eſſe Stephano Byz. auctore. *Larcher* cuius nobis feliciſſima emendatio recipienda videtur.

Poſt αυτην abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ἡν. Medic. Paſſ. Askew. ἠν ignorant alii cum Aldo.

ταχυτητα) Iidem, reliqui ταχυτητι cum Ald.

Digitized by Google

Ald. mox *ιππες* Arch. & *λιπομενας* Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXXXVII.

ιππευει) *ιππευεν* Arch. Vind.

των καμηλων) Med. Paſſ. Ask. Vind. Brit. Valla, olim ex Ald. *των αλλων καμηλων*, commate poſt *καμηλον* poſito in Ald. Cam. I. II, in queis punctum poſt *ἁρματων*, commaque poſt *ἱππεες*.

επετεταχατο) *ετεταχατο* Vind. Arch. Ask. Brit. Ald. quod paene in ea diverſitate reduco. *επετεταχατο* Med. Paſſ. *Weſſel.*

ετεταχατο) *επετεταχατο* Askew. punctum poſt vocem habet Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXVIII.

Poſt *εσαν* comma Ald. Cam. I. II.

Αρμαμιθρης) *Αρμιθης* Brit. Askew. poſt *τε* comma Ald. Cam. I. II.

σφι) Arch. Paſſ. Ask. *σφισι* alii cum Ald. poſt *Φαρνυχης* comma Ald. Cam. I. II.

κατελελειπτο) *καταλελειπτο* Vindob. Arch. ſine augmento, poſt *νοσεων* punctum Ald. Camer. I. II.

περιεπεσε) Med. Paſſ. Ask. *ενεπεσε* Ald. & reliqui. Malunt *συμφορη περιεπεσε* ex frequentiore uſu: Demoſth. in Med. p. 345 *και τοιαυτη συμφορα περιπεπτωκεν.* In Diodoro. XII, 60 *Αμπακιωται — δε εν μεγαλη συμφορα περιπεπτωκοτις*, praepoſitio, ut ubi indicatum, redundat. *Weſſeling.* Non ſpernerent, ſi darent codd. *περι συμφορην περιεπεσε ανεθελητον*, ſed Herodotea, ni fallor, *επι συμφορην* vel *ες συμφορην ενεπεσε*

Digitized by Google

πεσσε ανεθ. commode reddi potuerunt συμφορη περιεπεσε δεινη· in triſtem incidit calamitatem. Suſpicor adeo περιεπεσε, velut altero longe uſitatius, his adſcriptum, in codicem fluxiſſe Flor. Quae ceteris, eadem περιπεσειν Herodoto adhibetur ſtructura. *Valkenar.*

Poſt προϊδων comma, poſt εφοβητη τε punctum Ald. Camer. I. II, comma habent poſt ορθος.

οἱ οικεται) Duo iſta abſunt Paſſ. Ask. ſed εποιησαν ὡς εκελευε απαγαγοντες οἱ οικεται εις τον χωρον illi. Poſt χωρον commá Ald. Cam I. II.

απαγαγοντες) αγαγοντες Arch. Vindob. & συν τοισι cum Aldo, Pariſ. A. B. Brit. Valla: εν τοισι Med. Paſſ Ask. Priſtino συν τοισι haec ex lib. IV. c. 62 τὰς δεξιὰς ὠμὰς παντας χεροταμοντες συν τῃσι χερσι auxilio venire ponunt. *Weſſel.*

ad Cap. LXXXIX.

ἑπτα και διηκοσιαι και χιλιαι) punctum hic ponit Ald. Cam. I. II. Catalogus triremium in Paſſion. margine τριηρεις ΧΗΗΠΙΙ. Valla habet *mille ducentas octo* aberrans. Numerum triremium, rediturum c. 184 notae Paſſ. optime ſignant, pariterque Aeſchyl. Perſ. 143, ubi de aliorum diſſenſu docte Stanleius. *Weſſeling*

Poſt κεφαλῃσι & πεποιημενας commata Ald. Cam. I. II, idemque poſt ενδεδυκοτες δε, & colon poſt λινεας.

δε υτυς) τε Arch. Vind. Poſt οικεον abeſt comma Ald. Cam. I. II, in his punctum poſt θαλασσῃ, comma poſt Συρῃης.

το παρα) τα Arch. & Euſtath. non male, quamquam male hic περι, ad Dionyſ. v. 904.

Poſt

Digitized by Google

Poſt Αιγυπτιοι δε comma Ald. Camer. I. II, in his punctum poſt δικοσιας, comma poſt κεφαλησι.

χηλευτα) πλεκτα χηλευτα Paſſ. Pollux citavit VII, 83. Poſt χηλευτα *punctum* Ald. Camer. I. II, colon in his poſt εχθσαν, & punctum poſt ναυμαχα. — Scholion Paſſ. πλεκτα χηλευτα revocat mihi αξινας σαγαρεις c. 64 in memoriam, ſimili modo auctas: immo ſuſpicionem movet, κραναια πλεκτα c. 79 indidem, vetere obliterato, propagata. Heſych. hoc ex loco κραναια χηλευτα, πλεκτα εκ σχοινθ, cui Pollux ferme compar. Nexiles itaque & ſutiles fuerunt, non, ut Vallae Latina, *forcipiculatae*. Bene Steph. Theſ. T. 4. p. 515. *Weſſeling.*

τυχθς μεγαλθς) τυχθς ορυξ, λιθοξοϊκον εργαλειον μεγαλθς Brit. Ald. Camer. I. II. Gloſſam hanc Aldi & aliorum, Heſychius, Euſtath. Tzetzes ad Lycophr. v. 349 non ignorant, imprudenterque additam, delendamque agnovit Camerarius ad Ariſtot. Nicomach. lib. VI, 12. p. 304. Quo ergo iure a Gronovio laxatur? Notavit id St. Berglerus quoque. *Weſſel.* τυκθς Pariſ. A. B. more Jonum. τοιχθς Pariſ. D. errante librario. Eſt quoque in Pariſ. A. gloſſa marginalis, quae in textu Pariſ. D. exſtat: τυκθς ορυξ· λιθοξοϊκον εργαλειον, quae quidem gloſſa e codicis margine in Aldinam tranſiſſe videtur. *Larcher.* Cur non potius e textu Pariſ. D?

Poſt εσαν colon Ald. Cam. I. II.

εξαλαδατο) Vind. Euſtath. ad Homer. p. 234, 14 & edit. Genev. Antea cum Ald. εξελαδατο, quod genio ſermonis pugnare Ang. Caninius & Portus obſervarunt. Εξαλτο dat Joni-

Jonibus εσκλατο, quo Heſiod. uſus Ασπιδ. 288 & εσκλαδατο. *Weſſeling.* In antecedentibus ſaepe reperiuntur εσεσάχατο, & εσκευαδατο· εσκευασμενοι εσαν, & εσαλμενοι εσαν. Quod hic editiones inſidet, crucem fixit Grammaticis: εσκευαδατο Porto videbatur reponendum; εσταλαδατο Caninio & Reiskio: ſed hoc nullo modo potuit a στελλω formari: Jonicus iſte flexus, δατο, praeſertim obtinet in verbis in αζω in ιζω deſinentibus. Si vel in omnibus legeretur cod. εσελαδατο, codd. antiquiorem mendam tollerem ſcribendo εσολιδατο id eſt, εσολισμενοι ησαν vel εσαν εσαλμενοι. Forma tantum differunt στελλειν, σολιδειν, & σολιζειν, στολη, σολος, & σολισμος. — *Valken.* Cui calculum adiicere non dubitamus.

ad Cap. XC.

Poſt πεντηκοντα comma Ald. Cam. I. II. ειλιχατο) Ibidem Euſtath. alibi κατειλιχατο p. 454, 15. Poſt αυτεων colon Ald. Cam. I. II. ειχον κιθωνας) De regibus Cypriis bene; aptusne vero a capitis integumento ad *tunicas* tranſitus? Sic de Pauw, rogitans praeterea, an tunicis Cypriorum vulgus capita obtexerit? Hoc cum inſulſum, οἱ δε αλλοι ειχον κιταρεις, *reliqui geſtabant cidares*, maluit, eoque magis, quoniam Pollux X, 162 κιταρειν ex Herodoto produxit. Cui ego ſuſpicioni, niſi cidaris vel citaris Perſarum eſſet, & codd. officerent, accedere poſſum. Tunicas ſcriptor vulgo Cypriorum tribuit, regibus negat: capitis eorum tegmen, quod reticuit, abditum tenetur in ſequentibus, ταδε αλλα καταπερ Ελληνες. *Weſſel.*

Poſt

Digitized by Google

Poſt αλλα comma Ald. Cam. I II, colon poſt εσι, comma poſt Σαλαμινος in iisdem.

Αθηνεων) Omnes Αθηναιων, male. Scribendum απ' Αθηνεων ex c. 95. *Valken.* & *Weſſeling.*

οι δε, απ' Αρκαδιης) οι δ' απ' Ald. Cam. I. II, in quibus & οι δ' απο Φοινικης & οι δ' απο Αιθιοπιης. Sed οι δε απο Αρκαδιης, & ter δε Arch. Vindob. non οι δ'.

ad Cap. XCI.

Poſt Κιλικες δε comma Ald. Cam. I. II.

ευ) abeſt ab Arch. Vind.

λαϊσηϊα) Exſcripſit ob λαισηϊα, quorum in vetere ſcholio apud Athen. XV. p. 695. F. mentio, Euſtath. ad Homer. p. 570, 25 ωμοβοειοις prave ſcribens. Quod ſequitur και ut ſuperfluum tollendum cenſeo, ſcribendumque ωμοβοεης· in hac forma cum Edd. conſpirant codd. ſcripti IV. c. 65. Jonica ſunt βοεη & ωμοβοεη, nempe δορα· quibusvis uſitata, ωμοβοειος & ωμοβοϊνος· ſupra VII. c. 76 & 79, Thracibus Aſiaticis dat ασπιδας ωμοβοϊνας, & Colchis. Ubi in Xenoph. K. A. IV. p. 200, 17 γερρα habentur δασεων βοων ωμοβοεια· Mſ. praebet ωμοβοϊνα & Suidas. Deterior eſt in Herodoteis lectio, quam praebet Euſtath. in Il. E. p. 433, 16 φησι περι τινων και Ηροδ. ὁτι λαισηϊα ειχον αντι ασπιδων ωμοβοειοις πεποιημενα. Fiebant autem λαισηϊα ex ακατεργαστων βυρσων ſecundum eundem ad Il. μ. p. 814, 46 ex pellibus nondum confectis ſive mollitis, atque adeo ex ωμοβοεης. Cretenſis Hybrias καλον memorat λαισηϊον, προβλημα χρωτος, apud Athen. XV. p. 696. A. *Valkenar.*

τησι Αιγυπτησι) τοισι Αιγυπτιοισι neglecta ſequente voce Arch.

Ὑπαχαιοι) Αχαιοι tantum Euſtath. in Perieg. v. 874, poſt εκαλεοντο colon Ald. Camer. I. II, commaque poſt Φοινικος, idemque poſt Παμφυλοι δε. Παμφυλιοι Arch. Vind. Euſtath. ad Perieg. v. 854. Conf. potius lib. I, 28. III, 90. Colon poſt εσκευασμενοι Ald. Cam. I. II. Παμφυλοι ſemper gentis nomen ſcribitur in Muſis, non quale cod. exhibet Arch. *Valken.*

εισι των εκ Τροιης) Haec Strabo ſpectavit XIV. p. 984. A. In Steph. marg. αποσκευασθεντων. Poſt αποσκεδασθεντων comma Ald. Camerar. I. II.

ad Cap. XCII.

Comma poſt Λυκιοι δε, & poſt εοντες Ald. Camer. I. II.

αιγος δερματα) δερματα & αιωρευμενα Pariſ. A. B. Arch. Vind. Brit. Ald. & Euſtath. ad Dionyſ. v. 857. Singularem numerum Med. Ask. Paſſ. praeferunt. Parui Mſſ. cur enim numerum multitudinis, cum toties praeceſſerit εχον κιθωνας, ſpernerem? *Weſſeling.*

Poſt κεφαλησι comma Ald. Cam. I. II.

περιεξεφανωμενος) εξεφανωμενος Arch. Vind. Euſtath. quod paene admiſeram, quippe ad rem notandam abunde. *Weſſeling.*

επι δε Λυκε) Euſtath. Arch. Vindob. Brit. Ask. Paſſ. Steph. margo: alii cum Aſd. απο quod nunc ſpernendum. *Weſſeling*, conſentiente *Valkenar.*

ad

ad Cap. XCIII.

απο Πελοποννησε) Sic Med. Arch. Paſſ. Askew. Vind. olim εκ. Poſt δρεπανα comma Ald. Cam. I. II.

οἱ τινες) Vallae ridiculum *Hoetines* exploſit Leopard. Emend. VIII, 1.

ad Cap. XCIV.

Αχαιίην) Αχαΐην Arch. Poſt Πελοποννησον abeſt comma Ald. Camer. I. II, punctum poſt Αιγιαλεες.

ad Cap. XCV.

Νησιωται) An legendum? Ναξιωται. *Goldhagen.*

Poſt ὡς Ἕλληνες punctum Ald. Camer. I. II, colon poſt εθνος & poſt λογον in iisdem.

αἱ δυωδεκα πολιες) οἱ δυωδεκαπολεες Paſſ. qui ſtatim Αθηνεων cum Med. Ask. male Αθηναιων antea ex Ald.

Ιωνες οἱ απ' Αθηνεων) Duabus primum literis repetitis ſcribendum arbitror, Ιωνες ὁσοι απ' Αθηνεων· Jones ſunt quicumque Athenis originem trahunt: Herod. I, 147 εισι δε παντες Ιωνες ὁσοι απ' Αθηνων (Αθηνεων) γεγονασι, και Απατηρια αγουσι ἑρτην· hi paullo dicebantur ante, οἱ απο τε πρυτανηιε τε Αθηναιων ὁρμηθεντες και νομιζοντες γενναιοτατοι εινα Ιωνων. Deinde voces iſtas, Ιωνες ὁσοι απ' Αθηνεων, hinc ſuſpicor ex nota traductas, quam ex lib. I petitam lector in ora codicis poſuerat. Non neſcio, in hac gentium recenſione Noſtrum alia quoque dixiſſe, quae tradiderat explicatius alibi, verum vo-

Digitized by Google

ces iſtae, quas dicebam, hac in ſede ſatis alienae cum vicinis nexum habent nullum. Herodotum itaque de his inſulanis ſcripſiſſe tantum cenſeo: *και τουτο Πελασγικον εθνος, υστερον δε Ιωνικον εκληθη κατα τον αυτον λογον και αι δωδεκα πολιες* iſta quoque gens Pelasgica; poſtea vero dicta fuit ob eandem rationem Jonica, ob quam duodecim civitates: *κατα το αυτο, και*, *aeque ac*, ſimiliter adhiberi, ſupra fuit obſervatum ad VII, 50. *Valken.* conſentientem habens *Larcher.* nec nos diſſentimus.

ὡς Ἑλλήνων λογος) Deeſt Paſſ.

οἱ δε λοιποι εκ τε) οἱ δε λοιποι οἱ εκ τε verius erit, uti c. 101. *Weſſeling.* Poſt *νεας* colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCVI.

Poſt *νεας* comma, poſt *Φοινικες* colon Ald. Cam. I. II, comma habent poſt *αυτεων*.

επησαν) *επησιαν* Arch. Poſt *ἡγεμονες* punctum, poſt *των* & *εγω* commata Ald. Cam. I. II.

εξεργομαι) *εξειργομαι* margo Stephan. Arch. Vind. Paſſ.

επαξιοι εσαν) Vind. & Edit Genev. Olim ex Ald. *απαξιοι*. Porti & editoris Genevenſis coniectura ſuum ſibi tibicinem habet. Alienum certe & indignum *απαξιοι* erat, levique lapſu ex legitima ſcriptura progenitum. Legebatur apud Philoſtr. lib. 2. Vit. Soph. XI, 1 *επεφθεγξατο απαξιον τε ανδρος*, nunc Olearii cura *επαξιον*, uti decebat. Sophocl. Oed. Col. 474 *επαξιος μεν Οιδιπους κατοικτισαι* dignus es commiſeratione. Sed pluribus in re manifeſta non opus, nedum ut operoſe doceatur, neceſſari-

ſariam trium vocum τε και αρχοντες fuiſſe expulſionem. Sequuntur continuo αρχοντες ſingularum gentium praefecti, hic turbant. Στρατηγες, penes quos ſumma imperii, & αρχοντας ſollicite diſtinxerat & annumeraverat c. 81. 82. *Weſſeling.*

δελοι) Vocem δελοι ſi qui codd. omitterent, ad iſta ſuſpicarer adiectam; e quibus lector ſatis intelligebat tanquam Regis militaſſe *ſervos* ſicut ipſius imperio, velut δεσποτε ſubditi habebantur omnes δελοι, dicebanturque: Artemiſia ad Xerxem VIII, 102 σον το εργον, ω δεσποτα, γινεται· οι σοι γαρ δελοι κατεργασαντο· c. 68, 3 σοι, εοντι αριστω ανδρων παντων, κακοι δελοι εισι. *Valken.*

στρατηγοι, οι το παν) Arch. Brit. Ask. Valla: interponebatur στρατηγοι τε, και αρχοντες ab Ald. &c. de quo videſ. Weſſel. not. praeced.

ad Cap. XCVII.

οὐδε) abeſt Paſſ. Ask. ſine cauſſa.

Ασπαθινεω) Ασπαθηνεω Arch. Valla.

Καρικης) Καρης item, non male. Vid. Stephan. Byz. in Καρια, & Lib. I, 171, ubi utrumque.

Ξερξεω) Δαρειε Arch. prave; vid. II, 12. Poſt στρατης comma, poſt δυο punctum Ald. Cam. I. II.

μακρα) Med. Paſſ. Ask. In aliis μικρα uti Ald. &c. Poſt αριθμον comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCVIII.

στρατηγες) negligit Arch.

ονομαστοτατοι) οἱ ονομαστοτατοι Ask.

Digitized by Google

Ανυσθ) Med. Paſſ. Ask. Ceteri cum Ald. Αλλησθ. Poſt Τυριος comma Ald. Cam. I. II.

Μαπην) Arch. Vind. Valla, Brit. Pariſ. A. B. Copia ergo codd. huic primas dat: Med. Μαρτην ſolivagum. Ματτην Paſſ. Ask. *Weſſel.*

Σιρωμθ) Med. Paſſ. Ask. Σιρωνθ ceteri cum Ald. Poſſem ex Phoenicum ſermone illi titulo ſpeciem parare, & Ειρωμθ, quomodo Hiramus apud Joſeph. lib. I, in Appian. c. 18, ſi fingeretur, longe lateque excurrere. At cui bono? cum verior ſcriptura necdum definita, & cognominum barbaricorum originatio dubii ſit pleniſſima. *Weſſeling.*

Αραδιος) Optime Med. Ask. Paſſ. alii cum Ald. Αριδιος. Porro Μερβαλος Arch. Vindob. Paſſ. ora Steph. Valla: Placuit, quod Phoenicum nomen apud Joſeph. I. c. Apian. c. 21. Antea Νερβαλος *Weſſeling.*

Αγβαλθ) Αρβαλθ Arch. Vindob. Valla & Ald. Editum venit ex Med. Paſſ. Ask.

Γοργος τε Χερσιον) Γοργος Med. Arch. Vind. ora Steph Valla: vere. Vid. VIII, 11. Olim Γορτος ex Ald. in qua & Cam. I. II, & ὁ Χερσιος.

Τιμωναξ) Τιμωνᾶς Arch. Vindob. Valla. Poſt Τιμαγορεω punctum Ald. Cam. I. II.

Πυγης ὁ Σελδωμθ) Medic. Paſſ. Ask. Brit. Πυγησσος Σελδ. Arch. cum Valla, tum ὁ Ὑσσελδωμθ Paſſ. Ask. Steph. ora. Πυγης Ald.

ad Cap. XCIX.

Poſt της ante μαλιστα comma Ald. Camer. I. II. Lego, omiſſo nomine, quod deinde commemorat, της δε *Goldhagen.*

Θωϋμα) Θωμα Arch. Ask.

λη-

ληματος) Arch. Vind. Suidas in V. & edit. Genev. λημματος olim ex Ald.

ϐδεμιης εϐσης αναγκης) εϐσης οι αναγκης Vindob. eleganter. Poſt Αρτεμισιη punctum Ald. Cam. I. II.

εξ Αλικαρνησσϐ) Omittunt praepoſitionem Medic. Paſſ. Ask. & abeſt comma poſt Αλικαρνησσϐ Ald. Cam. I. II, in quibus commata poſt ἡγεμονευε δε, & Αλικαρνησσεων τε, & Κωων, itaque poſt Νισυριων τε, punctumque ponunt poſt παρεχομενη.

Καλυδνιων) Ex *Galei* explorata opinione Καλυνδεων oportuerat, uti VIII, 87; nam Καλυμνιων, quomodo Dio Chryſ. Or. 31. p. 326. A. etſi prope abeat, & eosdem inſulares, Strabone iudice lib. X. p. 749. B. deſignet, non erit praeſtantior ſcriptura. *Weſſeling.*

συναπασης) συν ἁπασης Ald. Camer. I. II, neque comma poſt στρατιης, neque poſt Σιδωνιων.

ενδοξοτατας) ευδοξοτατας ora Steph. Arch. Vind. Paſſ. Brit. improbaſſe ob rariorem eius uſum videntur plerique. *Weſſeling.* Poſt παρεσχετο punctum Ald. Cam. I. II, in his comma poſt των ante δε.

Αλικαρνησσηας) Αλικαρνησσεας Arch. Vind. uti ſupra.

ad Cap. C.

Poſt πριθμησε τε comma Ald. Camer. I. II. τε deeſt Arch. Poſt διεξελασας comma Ald. Cam. I. II, quae punctum poſt ταυτα habent.

ἑν ἑκαστον) Non legit ἑν Vind. Arch. Comma poſt γραμματισαι Ald. Cam. I. II, idemque poſt ἱππϐ & colon poſt πεζϐ.

Digitized by Google

ὁμοιως) negligit Arch. ὡς vero Paſſ. Med. Fortaſſis alterutrum inducendum: Malim ὡς, ſine quo ſalva oratio. Sic. c. 115 οικεοντων ὁμοιως, και των προτερον κατελεξα. Addicunt etiam ſcripti libri. *Weſſeling.*

ὁσον τε) Med. Paſſion. Ask. at ὁσον tantum Arch. Pariſ. A. B. Vind. Brit. Ald. tum αγαγοντες Vind. Arch. Poſt ανεκωχευον abeſt comma ante Weſſeling. qui monitu Porti interpunxit. Poſt ες γην exſtat comma in Ald. Camer. I. II, quod abeſt ab his poſt ὁ δ', poſitum poſt πλεων.

ad Cap. CI.

Poſt ταδε colon Ald. Cam. I. II.

Ω Δημαρητε) Praetereunt ω Arch. Vind. Paſſ. Ask. Porro ἡδυ εσι Arch. Vind. & ειρεσθαι cum Brit. Paſſ. oraque Steph. poſt τα comma, poſt θελω colon Ald. Cam. I. II, colon quoque poſt Ἑλλην τε habent, ſed nullum comma poſt ſequens και, poſt Ἑλληνων habent.

απικνεομενων) απικομενων Arch. Vind.

ετ' αστθενεστατης) non ſunt haec duo in Arch. Vindob. Valla, legentibus ετι ολαχιστης. Poſt ε γαρ abeſt comma Ald. Cam. I. II.

δοκεω εγω) εγω δοκεω Arch. Vind. Valla & Paſſ. Ask. Poſt Ἑλληνες abeſt comma Ald. Camer. I. II.

οἱ περς) abeſt οἱ Arch. Vind.

μη εοντες αρθμιοι) Heresbachii μη εοντες αριθμιοι, ſint innumerabiles, emendationem, ſive corruptelam verius, P. Leopard. Emend. VIII, 1 traduxit. Αρθμιοι concordes. Αθηναιων ἡμιν εοντων μη αρθμιων IX, 9. Theognis ε

ποτ'

Digitized by Google

ποτ' αν αλληλοις αρθμιοι ωδε φιλοι. Alia de hoc genere Fr. Nauſius ad Nonni Paraphr. Johann. c. 13. v. 157 & Barneſ. in Hymn. Homer. Mercur. v. 521. Bern. Martini imprudentiam caſtigans. *Weſſeling.* Poſt περι αυτεων abeſt comma Ald. Cam. I. II. Comma in his poſt ὁ μεν, & poſt ὑπολαβων, punctum poſt εφη.

Ω βασιλευ) Etiam hoc Ω abeſt Arch. Vindob. pariterque Paſſ. Ask. Brit. poſt ἡδονη punctum Ald. Cam. I. II.

χρησθαι) χρησασθαι Paſſ. Askew. tum φασ negligitur ab Arch. Vind. poſt εσασθαι comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CII.

Poſt ταδε punctum Ald. Cam. I. II.

διαχρησασθαι) χρησασθαι margo Steph. Arch. Vind. Vulgatum habet Stob. VII. p. 90. Satis χρησασθαι fuerat, ſimili in re frequentatum, ut Hemſterh. ubertim ad Callim. H. Dian. 69, niſi compoſiti conditio eadem foret, inque Muſis creberrimi. *Weſſel.* Omiſſa vocula τα proxima ſic exhibet ſcripta Stobaeus p. 90. παντως κελευεις ταυτα λεγοντα, μη ψευδ. mihi non omittenda, & ſententia contracta ſic videtur explenda, ac ſi ſcriberetur: επειδη με ταυτα λεγοντα κελευεις αληθηιη χρησασθαι, (λεξω,) τα (λεξας) μη ψευδομενος τις υστερον υπο σευ αλωσεται: quandoquidem his de rebus verba facientem me iubes ad veritatem loqui, ea dicam, quae qui dixerit, a te poſtea non arguetur mendacii. *Valken.*

μη) abeſt Paſſ. & Stob. Inſequens ταυτα λεγοντα non illepide convertitur in ταυτα λεκτεα *ea dicenda erunt*, quae — a de Pauw, ſed praeter

Digitized by Google

codd. voluntatem. Tendit vulgatum easdem in partes. *Wesseling.* Post τα ante μη comma Ald. Cam. I. II.

αιει ποτε) Stob. Arch. Vind. Brit. Paris. A. B. Ald. αιει tantum Med. Pass. Ask. Porro συντροφος συνεσι Arch. Vind. Stob. συνεσι non displicet, artam familiaritatem exprimens. Notissima omnibus συνειναι κοπω, οικειαι συνειναι, γεωργια, πραγμασι &c. Ceterum αιει ποτε vim deprecatur. *Wessel.* Restituetur vox perperam ejecta αιει ποτε συντροφος συνεξιν, quod est in Stob. Florileg. neque hoc forte reiiciendum. *Valkenar.* Post κατεργασμενη comma Ald. Cam. I. II, idemque post sequens τη.

διαχρεωμενη) διαχρεομενη Stob.

την τε) τε Abest Arch. Vind. Δεσποσυνην hinc notavit Glossa San Germanensis.

παντας Ἑλληνας) παντας τους Ἑλληνας Arch. Vind. comma post Ἑλληνας Ald Cam. I. II.

περι παντων τωνδε) abest παντων Ald. Cam. I. II, quod Wesseling. non annotavit.

σφς) Ald. Arch. Ask. Pass. Med. Vind. σφ vulgatum ex errore: porro δεξωνται Med. nulla caussa

Post πυθη comma, idemque post εοντες, punctum post εισι Ald. Cam. I. II.

μαχεσονται) μαχησονται Arch. Vind. Ask. & mox.

ad Cap. CIII.

Post εφη punctum Ald. Cam. I. II, non habent comma post αγε, & punctum post επε μοι ponunt.

συ

συ φης) ϗ φης Arch. Vind. Sectatus Valla eſt, Galeo plaudente, & dat profecto ſententiam egregiam, quamquam vulgata, modo interrogatione animetur, haud meliorem. Συ εις Ἑλλην τε — c. 101. tum elegans hic repetitio, συ ων εθελησαις — *Weſſeling.*

εθελησαις) Steph. margo εθελησεις, Arch. εθελεις.

μαχεσθαι) Med. Paſſ. Ask. reliquis μαχεσασθαι cum Aldo, aut μαχησασθαι placuit. Poſt τοιουτον comma Ald. Cam. I. II.

διαιρεεις) διεεεις Arch. Poſt σε γε comma Ald. Cam. I. II.

σε δε γε) Med. Ask. Paſſ., alii σε γε tantum.

ανταξιον) ειναι δικαιον Arch. Vind. Non convenit, ſpernique debuerat. Scribentis animo obverſabatur Iliad. Υ. 234. Τρωων ανϑ' ἑκατον τε, και διηκοσιων τε ἑκαστος Στησεσϑ' εν πολεμω, haud ſane contra centum ducentosque ſinguli pugnaturi, αλλ' ὡς αντισταθμαι και ισοβαρεις ἑκατον και διακοσιων, explicante Porphyr. Qu. Homer. XXV. *Weſſeling.*

αν ὁ λογος) abeſt αν Arch. Vind. mox etiam ὁ ante παρα· tum σεο λεγομενος Paſſ. Ask. Steph. ora.

οἱος συ) Arch. Vind. Valla, quod reiectum iri non opinor cum Weſſelingio. ὁσοι alii cum Ald.

παρ' εμε) παρ' εμοι Vind. Arch.

ὁρα) ὁρατε Arch. Valla. Poſt εικοτι abeſt comma Ald. Camer. I. II.

κως αν δυναιατο) πως αν Vind. Arch. αν olim deerat Ald. &c.

η και πεντακισμυριοι) tria haec abſunt ab Arch.

επει

επει τοι) Arch. Med. Paſſ. Ask. Vind. Ald. Antea επει τε erronee.

περι ἑνα ἑκαστον) Excitavit Euſtath. ad Homer. p. 190 fin. Praefixum numeralibus περι tantundem valet ac εγγυς & σχεδον· in comparatione adhibentur προς & παρα· hic itaque ſcribendum puto: πλευνες παρα ἑνα ἑκαστον γινομεθα η χιλιοι, εοντων εκεινων πεντε χιλιαδεων. In his etiam Herodotus Homeri ſui meminerat, cuius Agamemnon in Iliad. β. 126. [Ειπερ] δ' ες δεκαδας διακοσμηθειμεν Αχαιοι, Τρωων δ' ανδρα ἑκαστον ελοιμεθα οινοχοευειν, Πολλαι κεν δεκαδες δευοιατο οινοχοιο· modeſtior Virgilii Juturna Aen. XII, 233. Vix hoſtem alterni ſi congrediamur habemus. *Valkenar.*

κεινων) Ald. quem male deſeruerunt inſequuti Edd. εκεινων reſtituit Gronov. ex Med., cui Arch. Ask. conſentiunt: in Paſſ. εοντων πεντε χιλιαδων, & ſupra duas poſtremas voces. μυρια — *Numerus*, docti viri verba ſunt, *eſt nimius: nam ſic quingentas myriadas duxiſſet Xerxes; ſi legeretur* εοντων εκεινων χιλιων *ratio conſtaret.* At quingentas myriadas regem ſub ſignis habuiſſe, infra declarabitur c. 186. *Weſſel.*

μαχιγι) μαχιγεις Arch. Poſt εοντες punctum Ald. Cam. I. II.

ελευθεριον) Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A. Ceteri ελευθεςον cum Ald. quod intactum potuerat relinqui, quoniam iſtud paullo plerumque diverſius & liberalitatem ſpectans. Democrit. in Stob. Serm. 92. p. 513. χρηματον χρησις συν νοιο χρησιμον ες το ελευθεριον φιαι, ad exercendum liberalitatem. Maneat tamen, in qua depoſitum eſt ſede, ob Dion. Chryſ. Or. 14. p. 229. D.

αυτο

αυτο δε τυτο ὁ, τι εϛι το ελευθεριον ειναι, η ὁ, τι το δελευειν ουκ ισασι' & pag. ſeq. C. *Weſſel.*

ποιεοιεν) ποιεειν Arch. & Ald. Poſt υδετερα colon Ald. Cam. I. II.

παρ' ἡμιν τυτο &c.) Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A. Alii cum Ald. παρ' ἡμιν μεν μυνοισι τυτο εϛι, ταῦ laudo, cum Weſſelingio, priores. Poſt σπανιον colon Ald. Cam. I. II.

εθελησυσι) θελησυσι Paſſ. Poſt των ante σφ comma Ald. Cam. I. II.

φλυηρεεις) φλυηρεις Arch. Vind.

ad Cap. CIV.

Punctum poſt λεγει Ald. Cam. I. II.

χρεωμενος) χρεομενος more Jonum hic & ſemper Pariſ. A. teſte *Larcherio.*

των λογων) τυς λογυς Arch. Vind.

τα νῦν) νῦν tantum Paſſ. Poſt εξεπιϛεαι colon Ald. Cam. I. II.

πατηρ δε σος) ὁ δε σος πατηρ Arch.

δεδωκε) εδωκε Arch. & Vind.

οικος) Ask. more Jonum. εικος alii. Poſt εγω δε comma Ald. Cam. I. II.

ὑπισχομαι) ὑποσχομαι Ald. Cam. I. II, quod non annotavit. *Weſſeling.*

υτε δυοισι) υτεοισι Paſſ. υτε οἱσι Ask. tum εκων τε cum Arch. Vind. poſt δυοισι abeſt colon, poſitumque poſt ειναι Ald. Cam. I. II. Fluctuationes codd. non moror cum *Weſſelingio.* Transpone ita δυοισιν ειναι, εκων γε ὰν *Goldhagen.*

οἱ Ἑλληνων ἑκαϛος φηϛι) turbat ſermonis formulam, aut ὡϛ Ἑλλ. ἑκαϛος φηϛι, aut οἱ — φαϛι deſiderantur. Atque huc animadverſiones Pavii, Abreſchii, quem vid. Dilucid. Thucyd. p. 240.

pronae

pronae inclinant. Reiskius ὧν τοι Ἑλλ. — φησι malebat. *Wesseling.* φασι legendum puto cum Abreschio, aliis usitata structura reperitur & ap. Herod. VIII, 86. εγενοντο — μακρω αμεινονες αυτοι — πας τις (id est ἑκαστος) προθυμεομενος και δειμαινων ξεξεσα. In his οἱ φασι ἑκαστος Ελληνων τριων εισαι αξιος· postremum ponitur pro ανταξιος. *Valken.* Post ὡς δε comma, punctumque post Λακεδαιμωνιοι Ald. Cam I. II.

αριστοι αριστοι εισιν Arch. Vind. Post δεσποτης abest comma, post νομος punctum exstat & comma post τον in Ald. Cam. I. II.

γαων γ' ων Arch. Vind. γαρ τα Ald. Cam. I. II, quod Wesseling. non annotavit.

ανθρωπων) Arch. Vind. Med. Pass. Ask. Paris. A. olim ex Ald. ανδρων, post μαχης colon Ald. Cam. I. II.

σοι δε) Med. Ask. Arch. Pass. antea cum Ald. συ δε, abestque comma Ald. Cam. I. II. Laudem Mss., Gronovius & Pavius, de coniectura σοι reformans, merentur. *Wessel.*

τ' αλλα σιγαν) αμα σιγαν Pass. Ask. in Med. αμα θελω, omisso medio. Scite Reiskius φλυηρεειν πολλα, σιγαν εθελω — fingebat reditura ad regiam insultationem πολλα φλυηρεεις, *multa blatera* Demarete. Mihi novationis gravior defit caussa, si tamen, scriberem αλλα σιγαν — quam viam ΑΜΑ trium codd. munit, ex ΑΛΛΑ propagatum, usus praeterea in consecutione tritus voculae. Supra c. 16. ει δε τοι ετω δεδοκηται γενεσθαι, και εκ οιον τε αυτο παρατρεψαι, ΑΛΛ' ηδη ημι εν κοιτη τη σῃ, si ita tibi constitutum est, neque id revocari potest, en, vel ergo, ad cubandum in tuo cubili pergo. Et lib. 9, 41. επει τοινυν

τοινυν ἡμεις η ουκ ισε οὐδεν; η ὃ τολματε λεγειν, ΑΛΛ' εγω ερεω, ergo ego rem proferam. Commodum haec uſurpavit ac prudenter Raphel. in Ep. ad Rom. VI, 5. ubi ἁμα & αλλα ſimiliter converſa. *Weſſel.* Poſt τολοιπον punctum Ald. Cam. I. II.

νοον τοι) νοον βασιλευ Arch. Vind. non ſine ſpecie.

ad Cap. CV.

Poſt Ὁ μεν comma Ald. Cam. I. II, idem poſt Ξερξης δε.

ετρεψατο) ετρεψε Med. Paſſ. Ask., reliqui omnes vulgatum habent. Pro agente verbi forma ſtat Gronovius, media damnante. Poſſem easdem concedere in partes, modo το πραγμα, aut quid eiuscemodi adeſſet. In Thucyd. VI, 35. Syracuſiorum nonnulli ες γελωτα ετρεπον το πραγμα. Ariſtoph. quem ibi anteſtatus eſt Abreſch. in Veſp. v. 1235 κατ' ες γελως το πραγμ' ετρεψας. Nihil hic ſimile; verſus in riſum rex eſt, ſive, ſemet vertit, ετρεψατο. *Weſſel.* Poſt απεπεμψατο punctum Ald. Cam. I. II.

τϐτω) τϐτον Arch. quod praeſtat. Nam τϐτω ad cap. 59, ubi de Doriſco, referre non auſim. τϐτον ait, quippe eum hominem diſtinctius deſcripturus. *Weſſel.*

ad Cap. CVI.

Poſt τω comma Ald. Cam. I. II. μενω non eſt in Med. Paſſ. Ask.

αριϛευοντι) αριϛω οντι ſidem & Steph. ora, ex gloſſa. poſt παντων comma Ald. Cam. I. II. Codd. lectiones, quae proſtant, αριϛω παντων, &

Digitized by Google

& αριζω ουτι παντων, ſunt tantum interpretamenta phraſios Herodoteae αριζευοντι παντων· qua Sophanes dicitur αριζευσας Αθηναιων IX, 73. *Valken.* Poſt ὡς δε comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt Θρηϊκην.

τϐ Ελλησποντϐ) Med. Pariſ. B. Paſſ. Ask. Brit. perbene: antea τω Ελλησποντω ex Ald. Med. non diſpliceret, ſi darent & alii codd. τϐ Ελλησποντϐ πανταχη· praeter alia plurima, ϐδαμωθι πασης της Ευρωπης legitur VII, 126. μηδαμϐ ſic adhibetur Platoni LL. XII. p. 958. D. περι τελευτησαντας — ὁσα προσηκει τελειϲθαι, τϐς εξηγητας γιγνεϲθαι κυριϐς φραζοντας· θηκας δ' εναι των χωριων, ὁποσα μεν εργασιμα, μηδαμϐ· inſerta litera Plato menda poterit liberari, ſi ſcribatur: γιγνεϲθαι κυριϐς φραζειν· τας θηκας δ' εναι —, vetat ex agro culto, eove qui coli poſſit, ullam partem ſumi ſepulcro, Cicero de LL. II. c. 27. *Valkenar.*

πανταχη — τϐ Ελλησποντϐ) undecim haec in Arch. deſiderantur.

Poſt τϐ Ελλησποντϐ ante πλην abeſt comma Ald. Cam. I. II, comma in his poſt Μασκαμην.

εδυναϲθησαν) Vind. Paſſ. Ask. Brit. quae verbi forma Herodotea eſt lib. II, 19 & 43. olim ex Ald. εδυνηθησαν.

πειρησαμενων) πειρησομενων Arch.

αιει) αιεν Ald. Cam. I. II, a Weſſelingio non annotatum.

ad Cap. CVII.

Poſt Ελληνων comma Ald. Cam. I. II, punctum in his poſt Ηϊωνος, comma poſt αινεων, colon poſt επαυετο, comma poſt παιδας & poſt μαλιϲα.

αινϐ)

αινε) επαινε Arch., qui praecedens μαλιστα cum Vind. praeteriit, praeterea περιεοντας αυτω. Poſt εξελθειν comma, poſt βασιλεϊ punctum Ald. Cam. I. II.

διεκειρτερεε) δ' εκαρτερεε Arch.

μεγαλην) Omittunt Arch. Vind., non Suidas in Συννησας citans. poſt τεκνα & poſt γυναικα commata Ald. Cam. I. II.

μετα δε) μετα ταυτα Paſſ.: his autem praeponit Brit. ἑτω μεν ἑτος δικαιως ανεεται ετι, utique non ſuo loco. Poſt αρχυρεον comma Ald. Cam. I. II.

και ἑωϋτον) Abeſt Paſſ. Ask. Arch. Vind. copula, non ſane neceſſaria.

ad Cap. CVIII.

Ξερξης δε) Ὁ δε Ξερξης Arch. punctum poſt Ἑλλαδα Ald. Cam. I. II, idemque poſt ηναγκαζε, ſed abeſt comma poſt γαρ, & colon poſitum poſt πασα.

Μεγαβαζε) Μεγαβυζε Arch. Vind. bene. Sed vide IV, 143.

πρωτα) πρωτον Arch. Vind., & Σαμοθρηικια ſive Σαμοθρηικεα, uti Ask. poſt τειχεα colon, poſt των comma Ald. Cam. I. II.

ἑσπερην) ἑσπερη Paſſ. Arch. Vind. colon poſt πολις, comma poſt τη Ald. Cam. I. II.

Μεσαμβριη) Μεσαμβριην hinc advocat Steph. Byz. in v.

Poſt μεσε comma Ald. Cam. I. II.

Λισσος) Λισος Arch. Med. Vind. Brit. Valla.

αντεσχε) Paſſ. Ask. Arch. αντεσχετο Alii cum Ald. Spectavit iſta Euſtath. ad Perieg. v. 538. male citans. — εκ αντεσχε quis recuſaret Hero-

doteum? Amnem Melanem οὐκ ἀντισχοντα — το ῥεεθρον, ἀλλ' ἐπιλιποντα memoravit c. 58. Sequetur Apidanus, ὃδε ἔτος ἀντεσχε c. 196. De Scamandro Euſtath. οὐκ ἀντεσχε το ὑδωρ ad Dionyſ. v. 538. *Weſſel.* Recte, ni fallor, corrigit Reiskius: οὐκ ἀντεσχε το ὑδωρ παρεχων τω Ξερξεω ϛρατω· de Apidano VII, 196. ὃδε ἔτος ἀντεσχε οὐ μη φλαυρως. Qua hic ſtructura lib. II. c. 157. Azotus diutiſſime πολιορκεομενη ἀντεσχε. Potidaeatae Thucyd. II, 70. οὐκ ἐτι ἐδυναντο πολιορκουμενοι ἀντεχειν· idem eſſet τη πολιορκια ἀντεχειν· ut II. c. 50. *Valkenar.* Poſt αὐτη comma Ald. Cam. I. II.

Γαλαϊκη) Γαλδαϊκη Med. Paſſ. Ask. Γαλλαϊκη Arch. Valla; quod diſcrimen capitalibus literis debetur. Punctum poſt Γαλαϊκη, comma poſt γυν δε Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CIX.

ἀποξηρασμενον) Med., ἀπεξηρασμενον Paſſ. Ask. Vind. Arch. Brit. Pariſ. A. ex Aldo ἀπεξηραμενον, conf. lib. I, 186, tum πολις Arch. Ask., non πολιας, quomodo prius.

Poſt παραμειβετο punctum, & cola poſt urbium, quae ſequuntur, nomina exſtant in Ald. Cam. I. II.

Αβδηρα) Αβδηραν & mox ταυτα Paſſ. poſterius etiam in Ask. Poſt παρεξηιε colon Ald. Cam. I. II.

ταϲδε) Arch. Vind. Paſſ. Ask., antea cum Ald. ταυτας, repetitione inſuavi.

Ισμαριδα) Citavit Steph. Byz. in Ισμαρος.

Βιϛονιδα) Arch. Ask. alii Βιϛωνιδα cum Ald. in qua & Cam. I. II, colon poſt nomen, commaque

Digitized by Google

que poſt τὴν Steph. Byz. de voce, τὸ θηλυκὸν, Βισονὶς· ἐκτέτακται δὲ καὶ λέγεται Βισωνὶς, cuius obſervationem damnat Berkelius, Βισονίδα ob Βισονας ſeq. cap. praeferens. Favent ſcripti libri & Ptolemaeus Geogr. III, 11. Schol. Apollon. Rhod. II, 706. Strabo VII. fin., quibus Βισονὶς λιμνη. *Weſſeling.*

εσεισι) Paſſ & Arch. cui ὑδωρ deeſt: antea ex Ald. εσεισι. poſt ὑδωρ colon in Ald Cam. I. II, commaque poſt Τραυος τε. Στραυοσε καὶ Κομψαντος Med. Στραβος καὶ Κομψαντος Ask Κοψαντος Arch. Valla. poſt Ξερξης punctum Ald Cam. I. II.

Νεσον) Μεσον Arch. ſolus, non ſine exemplo, namque in numis Μεσος, & Mſſ. Plinii, Solini, & Martiani, teſte Salmaſio ad Solin. p 112. Verior Neſti titulus, rediturus c. 126. Pertinet huc Schurzfleiſchii notatio ad Diodori Fragm. T. II. p. 642. *Weſſeling.* Poſt ιων comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt των ante εν.

ὥστε) ὅση Arch Poſt ιχθυωδης τε comma Ald. Cam. I. II, colon poſt ἁλμυρη, punctum poſt ανεξηρανε in iisdem.

Πισυρος) Ora Steph. Arch. Ask. Πυσιρος Med. Paſſ. Alii cum Ald. Πισσυρος. Proxime appropinquat Πισυρος ad Steph. Byz. Πισερον, εμπορίον Θρακης, ſive potius, ut in Βισιρος ſcribit, Πισιρος. Vocabulum idem, Macedonum ore & ſono tantum diſcrepans. *Weſſeling.*

τας πολις) Abſunt hae duae voces Arch. Vir eruditus τας παραθαλασσιας τε καὶ ηπειρωτιδας corrigebat, me iudice ſine neceſſitate. *Weſſel.* Poſt Ἑλληνιδας comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt απεργων.

ad Cap. CX.

Θρηϊκων) Θρηϊσκων Arch. mox ὁδον negligens, poſt τοσαδε punctum Ald. Cam. I. II, in queis puncta quoque poſt ſequentia urbium nomina poſita.

Κικονες, Βιζονες, Σαπαιοι) has tres omittit Arch.

Δερσαιοι) hinc apud Steph. Byz. in Δερσαιοι.

Σατραι) Σασραι male Paſſ. vid. Steph. Byz. in v. Poſt κατοικημενοι comma Ald. Cam. I. II.

εν τηοι) Med. Arch. Brit. Ask. Paſſ. εν deſiderabatur Ald. &c.

πεζη) Arch. Vind. Med. Ask. Paſſ., πεζοι olim ex Ald.

ad Cap. CXI.

Poſt ιδμεν punctum Ald. Cam. I. II.

νιφασι) χιονι Med. Vind. Paſſ. Ask. ſcholion olet. In Poeta νιφαδες χιονος εντελως, quae νιφαδες aliis tantum, ap. Euſtath. ad Iliad. μ. p. 904, 58. *Weſſel.* Poſt συνηρεφεα punctum Ald. Cam. I. II, commaque poſt ὑτοι, & punctum poſt εκτημενοι, idemque poſt ὑψηλοτατων.

Βησσοι) Βισσοι Arch. ſolus, conſenſu Strabonis, Appiani, Ptolemaeique utens. Dioni Caſſio Βησσοι L. 47. p. 508. cum Reimari obſervatis, Hippocrati Βησσιακη, niſi fallat Galeus in Gloſſ., τη απο Βησσων εν Θρακη. Anceps itaque ſcriptio & electio. *Weſſel.* Odoror hic aliquid corrupti. Fortaſſe legendum εν βησσαις; in caverna ſeu in convalle ſunt antiſtites & interpretes oraculorum. *Goldhagen.*

οἱ

οἱ προφητευοντες τε ἱερε) E Satris Beſſi dicuntur. Haec mirifice nuper a viro fuiſſe doctiſſimo converſa iiquet ex Act. Erud. Lipſ. 1760. p. 221. Satras, celſorum montium incolas, ſolos inter Thraces ad ſuam usque aetatem frui dixerat libertate. Meminit Thucyd. II. c. 96. των ορεινων Θρακων των αυτονομων οἱ Διοι καλευνται. Plinii Diobeſſos gentem eſſe mixtam ex Diis & Beſſis, Ortelius iam fuerat ſuſpicatus. De Satris Herod. ὅτοι, ait, τε Διονυσε το μαντηιον εισι εκτημενοι· in quibus e praecedenti vocem οἱ natam, atque ut inutilem delendam cenſeo. Ex Satris Beſſi quomodo dicuntur οἱ προφητευοντες τε ἱερε, *templi prophetae?* an ut *antiſtites ſacrorum* ſive *templi?* Mihi tamen, fateor, illud valde videtur inſolens; ſed inſolita ſectatur Herodotus; atque in illorum illud forte claſſem referre malueriut viri docti, quam corrigere, οἱ προφητευοντες τε θεε, *Dei*, vel *divinae mentis interpretes.* Nusquam memini me legere, προφητευοντας ἱερε, vel μαντεως, vel ſimile quid; ſaepenumero memorantur προφητας των θεων, των Μουσων, της αληθειας &c. Paternae mentis interpretes. Διος προφητης εσι Λοξιας πατρος ſecundum Aeſchyli Eumenid. v. 19, namque Ζευς εγκαθιει Λοξιαι θεσπισματα· ut idem alibi ſcripſit. Prope Herodoteum accederet illud Xythi in Eurip. Ione v. 413. τις προφητευει θεε; ad iſtam ſic reſpondet quaeſtionem puer aedituus, ut Principes Delphorum, ſorte lecti, Δελφων αριστους, ὡς επληρωσεν παλαι, fuiſſe videantur οἱ προφητευοντες τε θεε· ut hic inter Satras praeſtantiſſimi *Beſſi* dicerentur οἱ προφητευοντες τε θεε· qui Dei nempe reſponſa, per mulierem, ut Delphis, edita fatidicam, interpretarentur.

Digitized by Google

οἱ των Αμμωνιων προφηται, uti habentur apud Lucian. I. p. 390. iudice Hemſterhuſio, poterat forte non deterius ſcripſiſſe ὁ των Αμμωνιων προφητης· conf. Weſſeling. ad Diodor. T. II. p. 199. Quin Delphis etiam *templi* fuit *antiſtes* eximie ſic dictus Livio XXIII. c. 11, ὁ προφητης Herodoto VIII. c. 36, παντες οἱ Δελφοι ἐξελιπον την πολιν, πλην ἑξηκοντα ανδρων, και τε προφητεω· — ὡ ονομα ην Ακηρατος, c. 37. Talis etiam praeter reliquos χαμαιευνας inſignis honore fuit in Dodonaeo ſacrario, quem Θεσπρωτον ανδρα εν Δωδωνη vocat Max. Tyr. XIV, 1. hunc deſignatum ſuſpicor in oraculis, quae Demoſthenes nobis cuſtodivit in Orat. c. Med. p. 332, iſta formula bis illic repetita, ὁ τε Διος σημαινει. — Quod ſi commentum illud non placet, doctis multo minus forſan adprobarem, quod mihi venit olim in mentem, ſcriptum hic primitus, οἱ προσατευοντες τε ἱερε· ut Satrae *oraculum tenere*, vel *poſſidere*, Beſſi dicerentur *templum tueri*, ſive rebus ſacris adminiſtrandis eſſe praefecti: Elei προσταναι τε Διος τε Ολυμπιε ἱερε dicuntur Xenophonti Ἑλλην. III. p. 288, 32. cui in eundem ſenſum προσατευειν frequentatur; illinc ortum προσατεια ex Mſſ. reſtitui debuerat Thucydidi II. p. 149, 24; quem enim alium in finem tanta cura codd. exiguntur ſcripti, niſi ut, in his ſaltem libris, depravata redintegrentur, aut certe ſincera revocentur? *Valkenar.*

χρεωσα) χεωσα Arch. Vind. Paſſ Ask. Non diſplicet ἡ χρεωσα antiſtes. Heſych. χρεοντες, προφητευοντες. *Weſſel.* Comma poſt χρεωσα Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. CXII.

ειρημενην) ειρημενην χωρην ex Arch. habet Galeus vocem opportunam, quam mea excerpta non norunt. *Weſſel.* χωρην, vocem hic neceſſariam, lectam Vallae, praebet Arch. *Valkenar.* Poſt Πιερων colon, poſt των comma Ald. Cam. I. II.

των και ἑνι) των και Νιφαγενης plerique cum Ald. editum in Paſſ. & Ask. Rectеque ſic Gronovius reſtituerat ex coniectura Leopardi, & aliorum, quantumvis nihil ille diverſae ſcriptionis ex membrana veteri enotaſſet Florentiae: non ut volgabatur, ſed legit in ſuo cod. Valla, των και ἑνι Νιφαγενης· ſyllaba male repetita. *Valkenar.* Laudo των και ἑνι Φαγενης, nixum olim doctiſſimorum hominum coniecturis, nunc ſchedarum certa fide. *Weſſel.* Poſt ονομα punctum Ald. Cam. I. II, commaque poſt ἑτερω, itemque poſt εν τω, & poſt τα ante νεμοντας.

Πιερες) Πικρες Arch. poſt τε comma Ald. Cam. I. II, in quibus colon poſt Οδομαντοι.

ad Cap. CXIII.

και Παιοπλας) και Ὁπλας Med. Paſſ. Ask. prave. vid. lib. 5, 15. comma poſt ἐσπερην, idemque poſt Στρυμονα & poſt της, ante ζωος εων, poſt quae iterum comma in Ald. Cam. I. II. poſt Βογης habent colon.

ολιγω) Med. Paſſ. Ask. ολιγον omnes alii, τουτον quoque Ald. Cam. I. II.

ἡ περι το Παγγαιον) Non plane alienum ἡ παρα το — quemadmodum Steph. Byz. legit, ut regio monti Pangaeo accubans deſcribatur. Obnituntur tamen omnes codd. & Euſtath. *Weſſel.*

Φυλλις) Steph. Byz. in v. Med. Paſſ. Ask. Euſtath. ad Hom. p. 359, 39. Φυλλιν. Valla *Phyllis*. Antea ex Ald. Φιλλις. Poſt κατατεινασθαι abeſt comma Ald. Cam. I. II, in his comma poſt ες τον ante οι μαγοι.

εκαλλιερεοντο) εκαλλιερεοντο Ask. etiam c. 167. abeſt comma poſt vocem Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXIV.

πολλα) abeſt Arch. & deſit comma poſt τουτοισι Ald. Cam. I. II.

τησι Ηδωνων) Arch. veriſſime, non, ut praviſſime ceteri, τοισι Ηδωνων.

τον Στρυμονα) duo illa tantum in Arch. margine.

επιχωριων) εγχωριων Arch. Vind. Poſt κατωρυσσον colon Ald. Cam. I. II.

Περσικον δε — κατωρυσσειν) Non norunt haec Med. Paſſ. Ask. Fide Med., cui paria duo alii faciunt, haec expunguntur. Quid tum vero continuo nexis fiet? an & illa eradenda? Non puto. *Weſſeling.* Poſt γηραασασαν comma Ald. Cam. I. II.

εοντων επιφανεων Περσεων) Περσεων παιδας εοντων επιφανεων ανδρων Paſſ. Arch. Vind. Ask. non abſurde.

γην) γης Paſſ. Ask. & ora Steph.

ad Cap. CXV.

Comma poſt εν τω, punctum poſt παρεξηιε Ald. Cam. I. II. Abeſt his comma poſt ὁμοιως, poſitum poſt και των, & punctum poſt κατελεξα, comma inſertum poſt τας μεν, nullum autem poſt οικημενας.

Digitized by Google

εν νησοι) deſunt iſta duo Arch. Comma poſt ὁδον ταυτην & poſt τη Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVI.

ὁ Περσης) ὁ Ξερξης Arch. Paſt. Vind. Valla. ex ſcholio.

αυτος προθυμος) Arch Vind. optime. Voluerat hoc iam *Valkenarius*. Quod deinde ex Arch. ηδη γενομενον Galeus, id eo in cod. non apparet. *Weſſel.* Recepit id *Larcher*. Antea ex Ald. και τους προθυμους, commate poſt και τους inſerto in Ald. Cam. I. II, quod abeſt his poſt σπανιος τε.

ad Cap. CXVII.

συνηνειχε) ξυνηνειχε Ald. Cam. I. II. Editum ex Askew.

διωρυχος) Ald. Askew. Arch. Vind. Brit. διωρυγος edit. Gronov. addita cauſſa. Vid. I, 75 &c. Mox Αρταχαιον Tzetz. Chil. I. v. 918. vid. ſupra c. 21. Poſt Αχαιμενιδην comma Ald. Cam. I. II, commata quoque poſt Βασιληιον & poſt δακτυλους.

Poſt ὡτε comma ponit Ald. Cam. I. II, & Ξερξεα cum ſequentibus iungit.

καλλιστα) Non habet Arch. ſed Euſtath. in Iliad. p. 1183. 42, aliique. Comma poſt καλλιστα in Ald. Cam. I. II.

το ονομα) Arch. Ask. Vind. uti ſaepe: τουνομα alii cum Ald. Poſt Ξερξην abeſt comma Ald. Cam. I. II, in quibus etiam απολλομενος, quod non annotavit *Weſſeling*.

Digitized by Google

ad Cap. CXVIII.

ες παν κακε απικεατο) απικατο Arch. Vind. & Ask. Exſcripſit Athen. IV, 10. p. 146. A. ubi ες παν κακον. Comma non eſt poſt απικεατο, ſed poſt ἑτω in Ald. Cam. I. II.

οικιων) οικων Paſſ. Ask. Athen. ſine neceſſitate. Poſt εγινοντο punctum Ald. Cam. I. II.

οκε γε) γε deſit Paſſ. Askew. Athen. Poſt δοκιμος & ὁμοια τω commata in Ald. Cam. I. II, nullum poſt μαλιστα, ſed poſt απεδεξε, & poſt δειπιον in iisdem.

ad Cap. CXIX.

τοιον δε τι) τοιον δε τοι Arch. τοιον δε εγενετο Ask. Poſt προειρημενον comma Ald. Cam. I. II, quod ab his abeſt poſt τετο μεν. προειρημενε Paſſion. & ποιευμενων Ask.

ταχιστα των κηρυκων) των κηρυκων μαλιστα Arch. Vind.

δαισαμενοι σιτον) δαισαμενοισι των εν Arch. Mox οἱ αλλοι abſunt Ask. poſt συχνες punctum Ald. Cam. I. II.

σιτευεσκον) Ask. & Vind. εσιτευον prius ex Ald. — Jonismus, optime agnitus a Galeo, poſtulabat reſtitutum σιτευεσκον. Servat eundem in hac vicinia εχεσκον πονον, & ἑτω απελαυνεσκον. Durat alibi, crebrior, ſi librariis placuiſſet, futurus. *Weſſeling.* Σιτευεσκον, ſi forte praebuiſſet membrana Flor. ambitioſo verborum tractu commendaſſet Gronovius, cur oblatum non recepit ex Arch.? *Valkenar.*

Poſt λιμεναιες abeſt comma, quod adeſt poſt οικημασι Ald. Cam. I. II.

Κρη-

Κρητηρας) ora Steph. Arch. Paſſ. Antea κρητηρες ex Ald. Valla κρατηρας habuit, non utique ex codd. quorundam conſenſu ſpernendas. *Weſſeling.*

τιθεασι παντα·) Med. Ask. Paſſ. In reliquis τιθεασι. Poſt quod verbum interpungunt Arch. Vind. Valla, ſcribentes, παντα μεν ταυτα τω τε βασιλεϊ, ſive αυτω τε, ut Vind. omittitur & δη a Paſſ. Poſt βασιλεϊ comma Ald. Camer. I. II. Praeter ſpeciem haec nihil habent. Παντα ſuperioribus nexa, reliqua menſae vaſa itidem χρυσεα τε και αργυρεα commonſtrant. *Weſſeling.*

Poſt ἑτοιμη colon, poſt ες την comma Ald. Cam. I. II.

ποιεεσκετο) εποιεετο Arch. Vind. ex gloſſa. Poſt Ξερξης punctum Ald. Cam. I. II.

εσκε) non legitur in Paſſ. Ask. Commata poſt ϛρατιη & poſt δεκομενοι, punctum poſt πονον Ald. Cam. I. II.

εν τη ὑϛεραιη) Medic. Ask. Paſſ. εν Ald. & reliqui ignorant, neque neceſſarium videtur.

ad Cap. CXX.

Poſt Αβδηριτεων comma, poſt εγενετο colon Ald. Cam. I. II. Abeſt his comma poſt θεων, inſertum poſt παραιτεομενες.

το λοιπον) Arch. Vind. Ask. Paſſ. Medic. Fragm. Pariſ. Antea ex Aldo των λοιπων.

παροιχομενων) παρεχομενων Arch. Ald.

γαρ αν) γαρ abeſt ab Ask. Comma poſt προσιεντο Ald. Cam. I. II.

διατριβηναι) εκτριβηναι Fragm. Pariſ. Heſychii διατριβηναι, απολεσθαι hoc fonte manavit.

vit. Alioqui blandiri ἐκτρίβηναι Fragm. Pariſ. poſſet. Sophocl. Oed. Tyr. 435, 68 σὺ γὰρ οὐκ ἔστι βροτῶν κακῶν ὅστις ἐκτρίβησεταί ποτε, id eſt, ἀπολεῖται *perditur*, ubi recte de verbi virtute Scholiaſtes. Syneſ. lib. I. Provid. p. 108. D. ὅλως γὰρ ἐκτρίβησεσθαι τὸ Σκυθικόν. *Weſſel.*

ad Cap. CXXI.

Comma poſt οἱ μὲν Ald. Cam. I. II. ὁμοίως — ἐπετέλεον Valla dedit, ac ſi ὁμῶς foret, nactus plauſum docti viri, cui meum iungerem, niſi ὁμοίως aptiſſime indicaret, & hos etſi vehementer preſſos, *conſimiliter* imperata feciſſe, ut reliquae civitates. *Weſſeling.*

τὰς νέας πορεύεσθαι) πορεύεσθαι τὰς νέας Arch. Ask. Paſſ. Poſt ἔχει comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt εἶναι.

συντομώτατον) συντομώτερον Arch. Vind. a Valla expreſſum. Hoc praeſtet, an editum, non adfirmat Weſſelingius. Poſt ἐποιεῖτο comma Ald. Cam. I. II.

τρεῖς μοίρας) εἰς τρεῖς μοίρας Suidas in Δασασθαι quod, etſi ſchedae taceant, pro legitimo fortaſſe aliis putabitur. Sic. II, 147 ἐς δυώδεκα μοίρας δασαμένοι Αἴγυπτον πᾶσαν. *Weſſeling.* Vulgatum iure praefert *Gronov.* lectioni, quam Suidas praebet. In eiusmodi loquutionibus eleganter omitti praepoſitionem, Caſaubonus docuit ad hunc Alexidis verſum: Τὰ δ' ἄλλα σώματα κατατεμὼν πολλὰς κυβεῖς, apud Athen. VII. p. 324. C. quo L. Kuſterus uſus eſt in Ariſtoph. Equ. 765. Platonis e Timaeo p. 35. B. ὅλον ἐν τούτῳ μοίρας ὅσας προσῆκε διενεμεν interpretatur Cicero: id ipſum in ea, quae decuit, mem-

Digitized by Google

membra partitus eſt. Chalcidius convertit: totum hoc unum diviſit in partes competentes; nam ſic ſcripſiſſe videtur: hic ſane ſubit mirari in editionis ſuae margine ſcribentem H. Stephanum: legendum videtur εις μοιρας, quamvis nec apud Proclum exſtat haec praepoſitio: in adnotat. in Platon. iſta: deeſſe videtur praepoſitio εις — & tamen alios inveniri ſcio huius ſcriptoris locos huic ſimiles, ubi non habetur: ex iſtis locis hic eſt in Critia p. 113. E. την νησον την Ατλαντιδα πασαν δεκα μερη καταυειμας. Theocriteis eam in rem mallem abſtinuiſſent viri docti. *Valkenar.*

στρατον) non legunt vocem Vindob. Arch. Poſt ναυτικω punctum Ald. Camer. I. II, in his comma poſt εξρατηγεον, & poſt Μαρδονιος τε. Colon poſt Μασιστης, pro quo in iis Μασυστης.

τριτημοριs) Citavit Suidas in voce. Comma poſt της & poſt εξρατηγεον Ald. Cam. I. II.

Τριταντεχμης) Margo Steph. Arch. Vind. Paſſ. Ask. Brit. Valla: alii cum Aldo Τριτανταιχμης. Poſt τε comma Ald. Cam. I II.

Γεργις) Med. Paſſ. Ask. Brit. Valla. Τερτις Arch. Vind. Σεργις antea cum Ald. Quibus de nominibus ad cap. 82 ſatis. Poſt μοιρεων comma Ald. Cam. I. II, in queis colon poſt αυτεων, comma poſt παρειχετο.

Σμερδομενεα) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. Valla. Prius Σμερδονεα cum Ald. & comma poſt τε Ald. Cam. I. II. Reſtituetur idem hic nomen, quod ſupra c. 82 praebebant codd. illic qui dicitur Σμερδονης, cur hoc in loco filius Otanis vocaretur Σμερδομενης; — *Valken.*

ad

Digitized by Google

ad Cap. CXXII.

Poſt στρατος abeſt comma Ald. Cam. I. II.

διεξεπλωσε) Med. Ask. Paſſ. Pariſ. A. Alii διεπλωσε cum Ald. quod eodem tendit. — Scripſerunt librarii διωρυγα — διεχεσαν — ες κολπον· noſtrum ſuo more ſcripſiſſe ſuſpicor: διωρυχα — εσεχεσαν — ες κολπον, εν τω Ασσα τε πολις και Πιλωρος και Σιγγος και Σαρτη οικηται· urbium nomina legitima dedit Weſſeling. Herodot. Diſſert. p. 121 ſemel alibi διεχεσαν poſuerant librarii loco ſimillimo IV. c. 42 διωρυχα — την εν τε Νειλε διεχεσαν ες τον Αραβιον κολπον· ubi nunc legitur ex codd. εχεσαν. Διωρυχα ſatis commendabunt uſus Herodoti, & ad Thom. Mag. in διωρυξ adnotatio Hemſterhuſii, ſic minuta quoque tractantis, atque iſthac arte inimitabili, ut ſemper Leidenſem criticum agnoſcas. *Valkenar.* Poſt κολπον & εν τω commata in Ald. Cam. I. II.

Ασσα) Steph. Byz. citat in voce. Poſt πολις comma Ald. Cam. I. II.

Πιλωρος) Arch. Brit. Valla. Πιδλωρος Ask. nec diſſimiliis Med. ſcriptura. Antea Πιδωρος ex Ald. comma poſt vocem, itemque poſt Σιγγος Ald. Cam. I. II.

Σαρτη) Med. Paſſ. Ask. Aldo & aliis Σαργη. Vera oppidorum nomina Πιλωρος & Σαργη· utrumque apud Steph. Byz. In priore Med. & Ask. haeſitant, a iuſta ſcriptione, ſi adiuventur, non alieni. Attigit urbem Waſſe ad Thucyd. IV, 115 verum obſcure. *Weſſeling.* Poſt οικηται comma Ald. Cam. I. II.

απιεμενος) Med. Paſſ. Ask. ceteri ex Ald. απικο-

Digitized by Google

απικομενος, quod Weſſelingio plebeium non eſt, quippe Herodoteum. At gaudeat απιεμενος recente poſſeſſione.

Τορωναιην) Κορωναιην Ask. Paſſion. perperam. Poſt πολις colon, poſt εκ των comma Ald. Camer. I, II.

παρελαμβανε) Arch. Ask. Paſſ. Vind. uti mox: non παρελαβε, quomodo olim ex Ald. colon poſt vocem & poſt ſingula ſequentium urbium nomina ponit Ald. Cam. I. II.

Σερμυλην) Temerariam Mauſſaci, Οισυμην ſubſtituentis, coniecturam praeter Holſtenium contudit H. Valeſius ad Harpocrat. p. 126. Σερμυλια Ethnicographo, cuius Σερμυλιοι Thucyd. I, 65. *Weſſeling.*

Μηκυβερναν) Μηκυρενναν Arch. Μηκυβενναν Vindob.

ad Cap. CXXIII.

Καναστραιον ακρην) Arch. antea cum Ald. Καναστραιην, quocum Pariſini teſte *Larcherio* conveniunt, qui praefert. επι Καναστραιον ακρον, ne ſoloeca maneret oratio, Palmerius voluit. Καναστραιον Arch. ſufficit, ſicuti in Thucyd. IV, 110 atque aliis: Κανα στραιην diviſis vocibus Cellarius Geogr. lib. II, 13. p. 1050 advocat ex Galei editione, qui operarum error, notatus a Waſſeo ad eum Attici ſcriptoris locum. *Weſſel.* Poſt στο comma Ald. Cam. I. II.

Αφυτιος) Αφυσιος Arch. Vind. *Amphyſtie* Laurent. male omnes. Αφυσιος olim in Scylace.

τη Παλληνη) Omittit duo iſta Arch. Punctum poſt Παλληνη Ald. Camer. I. II, in queis com-

comma poſt κελπω, & poſt παδε, puncta vero exſtant poſt ſingula ſequentia nomina.

Αινεια) Αινια Ask. Plurasque harum urbium Stephanus exſcripſit, qui quoque Κρεσις, μοιρα της Μυγδονιας ex Strabonis VII, απο Κρεσσεως, τε Μυγδονος υἱε. Hinc anſa Pavio ſuſpicandi, Κρεσσαιη in Herodoto fuiſſe. Addere potuiſſet Κρεσιδα γην καλεμενην Thucyd. II, 97 & huius quidem tractus, tum maxime barbaros *Cruſaeos*, βαρβαρες, Κρεσσαιες καλεμενες, qui Pallenen olim tenuerant, apud Dionyſ. Antiq. Rom. I. p. 39. Utcunque coniectura, praeſidio ſchedarum defecta, ceſſerit, regio Croſſaea & Cruſaea eadem, nec diſcrepat Theod. Rykii Diſſ. de primis Italiae colonis p. 443 opinatio. *Weſſeling.*

Poſt ες την & ηδη commata Ald. Cam. I. II, idem in his poſt πλεων δε.

Σιδον) Σινθον Stephan. Byz. in voce, poſt πολιν comma Ald. Camer. I. II. Uter melius, Herodotus an Stephanus, urbis nomen edat, dubium: non enim apud alios reperiri, veriſſime Palmerius. *Weſſel.*

Χαλεσρην) Plures Χαλασρην nuncupant: Suidae tamen Χαλεσρα πολις. Diod. T. II. p. 578 Χαλεσρον, ubi alios excitavi. *Weſſel.* Poſt ποταμον colon Ald. Cam. I. II, quae & ἑρίζες.

Βοττιαιίδα) Βοτιηνιδα, ης Arch. Vind. Regionem Βοττιαιίδα, reverſuram c. 127 Βοττικην Thucyd. I, 65 & Diodor. XII, 47 ſcribunt. Herodoteum ex Βοττιαιος, quod incolarum nomen, formatur. Unde Antiochiae βωμος τε Βοττιαιε Διος, ab Alexandro Macedone conſtitutus, modo vera doceat Libanius Antiochici p. 348. D. Βοτ-

Βοττιᾳ Διος in Malalae Chronogr. p. 255. corrupte. *Weſſeling.*

Ιχναι) Steph. in Ιχναι attigit. Poſt Ιχναι τε comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXIV.

περι) Medic. Paſſ. Ask. Vind. Arch. Brit. Pariſ. A. B. Valla: παρα Ald & ſequaces.

Εχεδωρον) Χειδωρον omnes. Quum c. 127 tres codd. iſto amnis in titulo conſpirent, & Apollodoro, Ptolemaeo, atque Etymologo Εχεδωρος, aut Εχειδωρος appellitetur, Iſ. Voſſio ad Scylac. p. 61, ut fluvius ſuum ſibi nomen reciperet, dedi, nec improbatum iri puto. *Weſſeling.*

ad Cap. CXXV.

λεοντες) Exſcripſit Aelian. de Animal. XVII, 36. Poſt οἱ δε comma Ald. Cam. I. II.

ϑωϋμαζω) ϑωμαζω Ask. Arch. Poſt το ante μητε comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt ϑηριον.

ad Cap. CXXVI.

Poſt αγριοι colon, poſt των comma, ſed nullum poſt εσι Ald. Cam. I. II.

τας Ελληνας) Omittunt τας Askew. Arch. Paſſ. Vind.

ὄρος) ὄρος Ald. Cam. I. II, in quibus poſt εσι comma.

δι' Αβδηρων) δι' abeſt Arch. & mox ρεων, ſicuti & Vallae.

λεοντα) λεοντα ϐδαμϐ idem, iuſto auctior.

Digitized by Google

ὑπολοιπω) επιλοιπο Arch. Vind. Ask. Paſſ. Steph. margo.

ad Cap. CXXVII.

χωρην τοσηνδε) poſt χωρην comma Ald. Camer. I. II. τοσηνδε Med. Ask. Arch. Paſſ. Vindob. Pariſ. B. τοσονδε alii cum Ald. quos a d'Orvillio defenſos nollem, ad Charit. IV, 2. p. 373. *Weſſel.* Poſt ποταμῳ comma Ald. Camer. I. II, in queis & ἐριζεσι.

χωριοισι) lidem: olim cum Ald. χωροισι.

ἐκ Κρηςωναιης) Κρηςωναιων Arch. Vind. Brit. Pariſ. B. Valla; in Ald. Κρηςωνεων. Κρηςωναιης Paſſ. Ask. Pariſ. A. Med. Κρηςωνης. Priſtinum ſervari utique potuerat, ob c. 124: tum ſtatim Ἐχειδωρος Arch. Vindob. Valla: prius ex Ald. χειδωρος erat. *Weſſeling.* Inſerto articulo ſcribendum: ὁ ἐκ Κρηςωναιης ρεων Ἐχειδωρος μιγνυς ἐς ἀντεχρησι τῃ ςρατιῃ πινομενος, frequentius in talibus loquutionibus uſurpantur ἐς ἀντεσχε, vel ἐς ἀπεχρησε· quod utrumque legitur VII, 196, ſed & ἐς ἀντεχρησε Herodoteum eſt: vid. VII, 187. *Valken.*

ad Cap. CXXVIII.

Θεσσαλικα) Paſſ. Askew. Vind. Arch. alii cum Ald. Θετταλικα etiam Euſtath. ad Homer. p. 337, 1 his uſus. Rediit ſolemnis ſcriptura; ſemper Θεσσαλιη, Θεσσαλιος, Θεσσαλικος in Muſis. Thucyd. & veterum plerisque, quorum morem Waſſe ad Thucyd. I, 20 docte expoſuit. Euſtathiana enim vocis pingendae conſuetudo aliunde procedit, nec morabitur quemquam. *Weſſeling.*

με-

Digitized by Google

μεγαθεϊ τε) τε deſit Arch. Vind. & Euſtath. qui male μεγεθη ὑπερμηκεα. Poſt Πηνειϊ comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt ελαν.

Περραιβες) Arch. Paſſ. Askew. Vind. Ald. Valla. Περαιβες recentiores editi. Περραιβες etiam c. 131 editi vero c. 173 & 185. Bene μενοπτολεμοι τε Περαιβοι Poetae Iliad. β. 749 cogniti ſunt, ſed & ſolutae orationis uſus atque ipſa gentis traditio apud Euſtath. ex Stephano, verum integriore, quam vulgo legitur. *Weſſeling.*

Γοννον) Γονον Arch. Valla. Poſt πολιν punctum Ald. Camer. I. II. Γοννον quoque maluerunt, non Γονον, quomodo Arch. iterum c. 173, eodem ad Iliad. β. p. 335, 39 auctore. *Weſſel.*

ες Σιδωνιην) δ' ες Σιδωνιην Arch.

οκως τοι εθελοι) ὁκως τι εθελοι τοιϐτω ποιησαι ſcribi oportere, Pavius & Reiskius belle viderunt. *Weſſel.* Confirmat coniecturam Pariſ. A. teſte *Larcherio.* Poſt ϛρατον colon Ald. Camerar. I. II.

Ξερξης) ὁ Ξερξης Arch. hinc articulus acceſſit. Mox εκβαλην praeterit negligenter.

κατηγεμονας) ἡγεμονας Arch. Vind. uti L. 5, 15 & alibi. Poſt παρατρεψαντα abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXIX.

γε συγκεκλημενην) γε deſit Askew. Paſſ. qui cum Pariſ. B. συγκεκλημενην, Med. συγκεκλημενην, pro quo Vind. Arch. Pariſ. A. Ald. συγκεκλῖσμενην: Mox ορεσι & ορος Arch. Vind. Ask. & ſaepius.

το τε Πηλιον) το Πηλιον Paſſ. Arch. & Galei Edit. Alii cum Ald. Πηλειον. Qui celebratiſſimum

mum montem Πηλειον dixerit, quaerere abnuo. Noſtro Πηλιον IV, 179. Homero, Straboni, Virgilio, Horatio, aliisque audit. *Weſſel.* Poſt ορος comma Ald. Cam. I. II.

αποκλειει) Paſſ. Vind. quod iuſtum habendum vice αποκλησιει, Jonum ore tritiſſimi. Olim αποκλειεις cum Ald. *Weſſel.* Punctum poſt αλληλοισι Ald. Cam. I. II.

Ουλυμπος) ὁ Ολυμπος Arch. Vind. Medic. Paſſ. Poſt μεσαμβριην τε comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt ορεων.

ὡστε ων) ων των ποταμων ora Steph. & Ask. qui reliqua ες αυτην και α. σ. εσβ. eadem Arch. ſed ὡστε των ποταμων; Med. ες αυτην non habet. Series verborum, qualis Arch. & Ask non displicet; ες αυτην iniuria Med. omittit; ſi tamen vera omiſſio, nec conferentis oculi alibi poſita praetervíderint. Quo fuerit id cunque modo, ad ſententiam requiruntur: illa redit ad ſuperiora, ὡστε γε συγκεκλημενην παντοθεν —, eaque illuſtrat. *Weſſeling.*

πεντε δε) Excerpſit Schol. Apollon. Rhod. III, 1084 fide non bona.

Ονοχωιτ) Οιοχωρτ Arch. & Valla. Poſt Παμισσ comma Ald. Cam. I. II.

ανωνυμος) Euſtath. ad Iliad. p. 337. 7, ſed ανωνυμως prave. Porro ειναι ποιεται Arch. Paſſ. Askew.

παλαιον) παλαι Arch. Vind. Poſt λεγεται abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Βεβηιδα) Βαβηιδα Ask. Vid. Caſaub. ad Strabon. IX. p. 658. Poſt η νυν punctum Ald. Cam. I. II, commaque poſt Πηνειος.

οικοτε) εικοτα Arch.

δια-

Digitized by Google

διεξεωτα) Medic. Paſſ. Pariſ. B. in reliquis διεξωτα Poſt σεισμε abeſt comma Ald. Camerar. I. II.

και) και εν Arch. Vind.

εργον γαρ εσι σεισμε) εσι γαρ σεισμε εργον Arch. Paſſ. Ask. ordine ſat bono: tum εφαινετο ειναι Arch. Vind. ειναι addunt etiam Paſſ. Ask. & admitti poteſt. Abeſt poſt φαινεται comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXX.

Poſt κατηγεομενοι abeſt comma Ald. Cam. I. II, in quibus punctum poſt ειπον, idemque poſt αὐτη.

αλλ' ἡδε αὐτη) Niſi viae duces exitum digito monſtrarint, verius videtur ἡδε αὐτη, niſi ſolus hic, de correctione Abreſchii Diluc. Thucyd. p. 605. *Weſſeling.*

πασα Θεσσαλιη) ſine medio articulo η, quem Ald. &c. habent, Arch. Vind. Ask. Paſſ. Poſt Θεσσαλιη colon Ald. Cam. I. II.

εφυλαξαντο) ΕΦυλασσοντο Arch. Vind. comma poſt vocem Ald. Cam. I. II, idemque poſt συαιρετον τε.

νυν ρεει ρεεθρων) νυν ρεεθρον Paſſ. Poſterius etiam Arch.

ὑποβρυχα) ὑπο βρυχεα Ald. & edd. plures: ὑποβρυχεα coniunxit edit. Genev quomodo Paſſ. Ask. in Arch. ὑποβρυχα optime Aldinum ὑπο βρυχεα aptavit artiſſime Portus, ὑποβρυχα coniectans, quo nihil ex Arch. melius. Poeta Odyſſ. E. 319 τονδ' αρ ὑποβρυχα θηκε πολυν χρονον, id eſt, ὑποβρυχιον. Veniatne id vocabuli ex ὑποβρυξ an ὑποβρυχος, ab Euſtath. diſputatur

p. 1538. 54, mihi prior placet derivatio. *Wesseling.* Post Θεσσαλοι comma Ald. Cam. I. II.

απο παντος) υπο Arch. Vind.

ad Cap. CXXXI.

Post ὁ μεν δη comma Ald. Cam. I. II, colon habent post συχνας.

διεξιη) διεξη Paſſ. Ask. tum πασσα Arch. & Περραιβες idem Vind. Paſſ. Brit. & mox. Περρεβες Ask. Olim Περαιβες. Post οἱ δε comma Ald. Cam. I. II.

δη κηρυκες) δη deeſt Paſſ.

απικεατο) απικατο Arch. Vind. Paſſ. & mox κεινοι iidem cum Ask. antea κενοι. Herodotea ſunt ιδοντες τον χωρον κεινον *vacuum* IX, 56 & χωματα χωσαι κεινα *tumulos inanes*, ibid. c. 84. Mſſ. Heſychius Κεινον· κενον. *Weſſel.*

ad Cap. CXXXII.

Post ταυτα comma, post οἰδε colon Ald. Cam. I. II. Colon quoque in his post populorum nomina ſingula, quae ſequuntur.

Ενιηνες) Αινιηνες Arch. Vind. Valla. Ενιηνες, Περαιβοι, huius utriusque populi ſic mihi nomina ſcripſiſſe videtur Noſter ad imitationem Homeri, cuius eſt in Iliad. B. 749 Τω δ' Ενιηνες ἑποντο, μενεπτολεμοι τε Περαιβοι· codd. in talibus aut nulla, aut certe perexigua eſt auctoritas. Ενιηνες non veniet, opinor, in controverſiam, quod in Herodoto legitimum agnoverant Joſ. Waſſe in Thucyd. p. 349 & Joſ. Daviſ. ad Max. Tyr. p. 604. *Valkenar.*

Μαγνητες) Vindob. Arch. Μαγητες. Post Μηλιε-

Digitized by Google

Μηλιεες punctum Ald. Cam. I. II, in his comma poſt Θεσπιεων τε.

αειραμενοι) αιραμενοι Arch. Paſſ. αραμενοι Ask. Prius ex Ald. αειρομενοι. Portus αειρομενοι Praeſens eſt loco aoriſti primi medii αειραμενοι, quod ipſum accipere, viam munientibus membranis, cur pigremus? Ipſe c. 156 dabit ſcriptor αειραμενες τε πολεμον αυτω. *Weſſeling.*

ad Cap. CXXXIII.

Περσης) Ξερξης Askew. Vindob. Valla, ex ſcholio.

κηρυκας) omittit Arch. poſt ἑινεκα punctum Ald. Cam. I. II, in his comma poſt οἱ μεν, ſed nullum poſt αυτεων.

εσβαλοντες) Medic. Paſſ. Ask. εμβαλοντες reliqui cum Aldo, diſcrimine nullo.

επεμψε) iidem & Arch. Vind. απεπεμψε, ut ſuperius, alii.

ὁ, τι δε) ὁτι Ald. Cam. I. II, in his comma poſt γενεσθαι.

εσπαι) εσπαι τι ora Steph. Paſſ. Ask. poſt εδηωθη punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXIV.

μηνες) Euſtath. ad Iliad. α. p. 110, 29 haec & ſeqq. attigit. Poſt ἱρον punctum Ald. Camer. I. II.

απογονοι) Med. Paſſ. Askew. Brit. reliqui cum Ald. απογονοι Ταλθυβιε, Ταλθυβιαδη. Vox media non eſt in Mſ. cui in hac parte bene convenit cum Latina interpretatione, ubi etiam reperitur iſte genitivus: nec opinor ab Herodoto veniſſe. Ad quam cauſſam praecla-

re inſervit Euſtathius commentans Iliad. α. ubi p. 110 Ηροδοτος και Ταλθυβιϐ ιερον ιδρυσασθαι φησιν εν Σπαρτη, και ὁτι απογονοι εκειϑε Ταλθυβιαδαι καλϐμενοι plane omiſſo Ταλθυβιϐ nomine, ut certe non magis huc immitti debeat, quam c. 106 dicit τοισι Μασκαμειοισι εκγονοισι, quod quidem eſt corruptiſſimum. *Gronov.* Poſt καλεομενοι colon Ald. Cam. I. II.

διδονται) δεδονται Paſſ. Ask. malit *Weſſel.*

δ' επι) δ' abeſt Arch.

ϐκ εδυνατο) Interpretatione molliendum iudicabat Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 433 ego corrigendum ſuſpicor ϐκ εγινετο, hoc in iſta ſaepe recurrente formula frequentatur; ϐκ εδυνατο pro ϐ δυνατον ην, nusquam, opinor, vir literatiſſimus legerat: ſemel tamen occurrit ϐ δυναται, ſed valde diverſa ſtructura poſitum, apud Herod. IX. c. 44 Μαρδονιω τε και τη ϛρατιη τα σφαγια ϐ δυναται καταθυμια γενεσθαι, id eſt, ϐκ εθελει γενεσθαι, ut loquitur Xenoph. in fin. lib. 6. K. A. εμοι μεν ϐκ εθελει γενεσθαι τα ιερα· ubi paullo ante ϑυωμενω αυτω επι τρεις ἡμερας ϐκ εγιγνετο τα ιερα: ut p. 224, 35. Ἑλλην. III. p. 283, 29. Quando hoſtiis caeſis laeta erant exta, ϑυεσθαι και καλλιερειν, ϑυομενοις καλα τα ιερα γενεσθαι dicuntur, & ſimpliciter etiam τα ιερα γενεσθαι, quod apud eumdem p. 234, 39 in Mſ. Cod. reddebatur τα ιερα καλα εινα· apud Demoſth p. 775 γεγονε καλα — τα ιερα· & εκαλλιερϐμεν· vid. Jo. Taylor in Lyſ. p. 32. 33, quique plurima collegit Def. Herald. Adverſ. I. c. 5. Dukero citatus apud. Thucyd. V. c. 54, ubi Lacedaemoniis τα διαϐατηρια ϑυομενοις ϐ πρϐχωρει — c. 55 & 116, ϐκ εγενετο· hoc Hero-

Digitized by Google

rodoto diceretur καλλιερησαι θυομενοισι ουκ εγενετο, litare non poterant, ſive, conſulentibus Deos laeta non erant exta; extis enim inſpectis Deorum mentem ſcrutari, ſive το μαντευεσθαι δια σπλαγχνων, ſecundum Ammonium θυεσθαι dicebant. *Valken.* Poſt αχθομενων δε comma Ald. Cam. I. II.

Σπερθιης τε — και Βουλις) Magna utriusque in nomine diſcordia. Suidae in Βουλις dicitur legationis princeps Σπερχις, & alibi illo in vocabulo, Plutarchoque Praec. Reip. gerend. p. 815. E. Idem Cod. Eton. edit. c. 137 indice Galeo, & Valla, uti videtur. At in Plutarcho Apophth. Lacon. p. 235. F. Βορις και Σπερτις. Stob. Serm. 7. p. 93 Βουλης και Σπερχης. Quae ad Herodotea facili auxilio revocari poſſunt, & debent. *Weſſeling.* Quod offertur ex Eton. Cod. correctoris eſſe videtur Σπερχις: noſtro dicitur eorum alter aliquoties Σπερθιης. Σπερχις & Βουλις vocantur iſti Spartiatae Luciano in Dem. encom. p. 513. Plut. T. 2. p. 815. E. & bis apud Suidam, atque ad iſtam normam nomina redintegranda ſunt apud eundem Plut. T. 2. p. 235. F. ubi Xerxi, virtutem Spartanorum miranti, eadem fere reſpondiſſe narrantur, quae nobis ex Sareni ſcriptis Stobaeus exhibet, hiſtoriam eamdem aliter enarrans ex ignobili quodam Theſeo p. 93. Haec pleraque ad manum fuere P. Leopardo: vid. Emend. XIV, 18. *Valkenar.*

τε γεγονοτες) τε deſit Arch.

τισαι) τισειν Arch. Vind.

Digitized by Google

ad Cap. CXXXV.

θωῦματος) θωματος Arch. Ask. Poſt Ὑδαρεγης comma Ald. Cam. I. II, quod non habent poſt σφεας.

ἰσια) ἰξια Arch. Paſſ. Ask. Vind. blanditur. Jonicae ſunt ſpecei & Herodoti ἰσιη, ἰσιητοριον, & quidni ἰξιᾶν; tamen οικατε παυδεισιη τελεη εἰσιησθαι V, 20. *Weſſeling.*

ειρετο ταδε) ειρετο λεγων Arch. Vind. Valla. Colon poſt ταδε Ald. Camer. I. II. ειρετο λεγων ταδε Arch. & aliorum, non abit a probato εφη λεγων, εφησε λεγων I, 125. VI, 137 &c. *Weſſeling.*

βασιλεῦ) βεσιλεϊ ex errore operarum Ald. & Cam. I, correxit Cam. II.

δεδοξωσθε) Paſſ. Ask. Vind. Arch. in Med. itidem, ſed ſuper ω ſunt poſitae literae οι. Olim ex Ald. δεδοξασθε — In edito acquieſco, codd. conſpiratione bene munito. Gronovius enim libro Florentino nimium fidit. Geminum lib. 9, 47 επει τε δεδοξωσθε ειναι αριστοι ſiquidem praeſtantiſſimi eſſe exiſtimamini. *Weſſel.* Hic poſuiſſem ſinceram & veterem libri Florentini ſcriptionem. Quorundam verborum ſic uſurpari praeterita, monuit iam H. Steph. App. de Dial. Att. p. 142. 143, hoc ipſum eodem modo poſuit Herod. 9, 47. *Valken.*

αρχοι) αρχῃ Arch. Poſt ταδε punctum Ald. Cam. I. II.

ὑμεας) ὑμεας Paſſ. Ald. Cam. I. II, in his poſt τε μεν comma poſt συμβελευεις colon, poſt τε δε comma.

Digitized by Google

το μεν γαρ) τε μεν γαρ Arch. Vind. Poſt επειρηθης colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXVI.

βασιλεϊ ες οψιν) βασιλεος ες οψιν Vindob. Arch.

Abſunt commata poſt πρωτα μεν & poſt εφασαν Ald. Cam. I. II.

ουκ εφασαν, ωθεομενοι) Quando voculas ſaepe copulat negantes, neque hic ſpernerem interiectam ουκ εφασαν ουδ' ωθεομενοι υπ' αυτεων επι κεφαλην ποιησειν ταυτα ουδαμα· ſed & vulgata ſic accipi poſſunt, ut coepit H. Steph. pro εφασαν ουδ' ωθεομενοι — ποιησειν. *Valken.*

προς αυτεων) Vind. Arch. bene. Ald. & alii υπ' αυτεων.

τουτω) τουτο Vind. ſuſpicionibus Pavii & Reiskii extuſum, minime improbum. Appian. B. Heſp. p. 523 και οι μεν αυτοις απεμαχοντο. & Mithrid. p. 375 απομαχομενων αυτοις των Αμισεων. Quo plura de genere Daviſ. ad Maxim. Tyr. Diſſ. I. p. 499. Nec defero tamen vulgatam, ſiquidem eius ſtructura haud inſoleus: talis ſane Polyaeni lib. 7, 6. 13. ἡ δε στρατεια τε Κροισε απομαχομενη ταις τε Κυρε προσβολαις: talis Herodiani VIII. 2. τοις προσιουσιν απεμαχοντο. *Weſſel.* τουτο ſcribi malim; qua verbum uſurpari ſtructura docuerunt Daviſ. & Markland. ad Max. Tyr. I, 3. *Valken.*

τοιοιδε εχομενα) τοιουτοι Ask. in Arch. λογοι δε τοιοιδ' εχομεθα. perperam. poſt εχομενα colon Ald. Cam. I. II.

κεινοις μεν γαρ) Excitat Euſtath. ad Iliad. α. p. 110, 30.

κεινοισι)

Digitized by Google

κεινοισι) Arch. vere: εκεινοισι alii. In Ald. Cam I. II. nullum comma poſt δε, ſed poſt τα exſtat, & colon habent poſt ποιησειν.

ad Cap. CXXXVII.

Poſt μηνις colon Ald. Cam. I. II.

Σπαρτιητεων) Σπαρτιητων Λακεδαιμονιων Arch. de gloſſa. Comma poſt Σπερθιεω τε Ald. Cam. I. II, idemque poſt πολλω.

τον Πελοποννησιων) τον Ald. Cam. I. II. & Arch., ſed non ſine raſura; alii των. Tendit eodem Reiskii iudicium. *Weſſel.* Poſt πολεμον abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ετω εφερε· το δε) ετω εφερετο δε fic Paſſ. Ask. Imprudens H. Steph. πριν η εξηλθον, prinsquam diſceſſiſſent, ferri nequit. Gronovius optime. Sic lib. VI, 108. Ιππιης μεν δη ταυτην την οψιν συνεβαλετο εξεληλυθεναι, viſum illud ſuum finem accepiſſe. Pravum quoque codd. cum prava diſtinctione εφερετο. En ex lib. V, 58. ωσπερ και το δικαιον εφερε. Atque haec quidem plana & certa. In cauſſae explicatione & nexu plus difficultatis, cui de Pauw promta opera ita medebatur: το δικαιον ετω εφερε, τοδε συμπεσειν ες παιδας των ανδρων — iuſtiſſima de cauſſa factum eſt, ut ea incideret in filios eorum, qui — Quae lenia ſanequam & ſpecioſa ſunt. Sed tum το δικαιον ετω εφερε ſequentibus unice aptum erit, quod procedere poſſe ambigo. Ut paucis abſolvam, productior verborum ſeries ſuſpenſam fecit orationem, ſi το δε συμπεσειν ες π. τ. ανδ. τοτεων, Νικολαον και Ανηριστον, τουτο μοι θειοτατον εφαινετο, ſi ita fuiſſet, haeſitandi ceſſiſſet occaſio.

Digitized by Google

caſio. Nunc pluribus interpoſitis addi neceſſum fuit, Δηλον ων μοι &c. *Weſſeling.*

προς Βασιλπα) ες Βασιλπα Arch.

ὁς εἰλε) Ask. cum Pariſ. A. B. & D. teſte *Larcherio.* ὁς εἰχε ἁλικας Arch. εἰχε quoque Vind. Prius erat ὡς εἰλε. Revocatum provocabulum laudatur merito. Cetera referebam Diſſ. Herod. c. XI. p. 195. ad Halienſes, oram Peloponneſi maritimam prope Hermionem habitantes, τες ονομαζομενες Ἁλιεις in Diodori XI, 78. & Thucyd. I, 105. cum adnot. Waſſe. Et hos quidem τες απ Τιρυνθος, quoniam eius oppidi fuerunt coloni, auctoritate Ephori apud Stephanum in Ἁλιεις & Τιρυνς. Ad eosdem recta ducet Arch. Ἁλικας, modo Ἁλικες formes. Incoluerunt enim Ἁλικην, deſertam Pauſaniae aevo lib. 3, 36, dictique etiam Ἁλικοι, teſte eodem Stephanoque. Ob iſta vertebam, *qui Halienſes ex Tirynthe — cepit.* Conſideravi deinceps, Halienſes in ditione & ſolo fuiſſe Spartano, neque adeo Aneriſtum ſocios atque amicos voluiſſe intercipere, Thucyd. praeterea lib. 2, 67. τες εμπορες των Αθηναιων και των ξυμμαχων, qui Peloponneſi oram navibus onerariis, ὁλκασι, legebant, captos interemtosque ab Aneriſto & conſociatis, perhibere: inde haeſitatio mihi. Habe ergo coniecturam, deinceps mihi cognitam, de Pauw, qua ὁς εἰλε — ὁλκαδι καταπλωσαντας πληρεϊ Ανδριων, qui piſcatores Tirynthios cepit, navi oneraria Andriis plena vectos. Andrios fuiſſe bello Peloponneſiaco, quod veriſſimum, Athenienſium ſocios, ξυμμαχες· eos autem a Thucydide Spartanorum atque Aneriſti inſidiis captos & contrucidatos tradi. Accedit, quod ille neglexit,

glexit, Vallam habuiſſe καταπλωσαντας, *navigantes*. Haec hactenus. Maiorem diſtinctionem poſt vocem ανδρων ex praeſcriptis non immerito fixiſſe mihi videor. *Weſſel.* Obſcuram hiſtoriae particulam ſuo more P. W. illuminavit in Diſſ. Herod. p. 195. Ex Arch Αλικας praebet Galeus: Halienſes iſti Αλιεις dicebantur & Αλικοι· oppidum ipſum etiam Αλικη ſecundum Pauſan. II. p. 196. citatum Joſ. Waſſeo ad Thucyd. p. 67. Sed de Halienſibus interceptis ab Aneriſto, nihil aliunde conſtat. Thucydidi praeterea lib. 2. c. 67. narrantur Athenienſes, interfectis Lacedaemoniorum legatis, Aneriſto, Nicolao, Stratodemo (ſic nomen ſcribendum videtur, Στρατοδημος, non Περαπ.) vindictam ſumſiſſe de iniuria, quam gentium violato iure, priores intulerant Lacedaemonii, τους εμποριους ες ελαβον, Αθηναιων και των ξυμμαχων εν ελλασι περι Πελοποννησον πλεοντας αποκτειναντες. Sed huc ſi ſpectat Herodotus, quomodo quaeſo mors legatorum divina potius quam humana videri poterat vindicta? Negaveratne forſan, quod noſtris ex editis poſuiſſe videtur? Parentum quidem & maiorum delicta puniri credebantur in poſteris; ſed iſthac in parte nihil fecerent illaudabile Sperthies & Bulis, cur filiorum mors homini ſuperſtitioſo (nam talis fuit Herodotus:) videretur θεων πρηγμα εκ της μηνιος. Praeter ceteros legatos Corinthius etiam Ariſteus idem fatum Athenis ſubierat. Tandem miror equidem, cur ſic iſta ſcriberet Noſter: τουτο μοι εν τοισι θειοτατον φαινεται γενεσθαι· — εν τοισι; *quibus* tandem? Fac ſcriptum antiquitus. τουτο μεντοι θειον γε α φαινεται γενεσθαι·

νεσθαι· — & paullo poſt, δηλον ων μοι ὁτι θεων ϰν εγενετο το πρηγμα εϰ της μηνιος· ſic ſi ſcriberentur alicubi, forent intellectu facillima *Valken.* Pavii & Valkenarii has emendationes ſpecioſiſſimas in verſione ſua ſequi non dubitavit *Larcherius* doctiſſimus, qui animadvertit quoque, in Pariſ. B. & ora A. legi: ϰδε επαυσατο πριν η εξηλθε το δικαιον ὁτω. εφερετο δε ξυμπεσειν ες τϰς ϰ. τ. λ.

Poſt πληρεϊ ανδρων comma ante Weſſel. Ανδριων coniectura Pavii vid. praeced. Weſſel. animadv.

γαρ πεμφθεντες) γαρ abeſt ab Arch.

Τηρεω) Med. Paſſ. Ask. Brit. prave cum Ald. Τυρεω olim, commaque omittit Ald. Cam. I. II, in quibus punctum poſt Ἑλλησποντω.

Αδειμαντϰ) Δειμαντϰ Arch. Vind. neque ita bene.

ad Cap. CXXXVIII.

Comma poſt βασιλεος, & poſt οἱ μεν Ald. Cam. I. II.

τε ϰαϊ) τε non habet Arch. poſt οἱ δε comma Ald. Cam. I. II.

ϰατεϛασαν) ϰατεϛησαν Arch. Vind. cui uſus non obſtat. Poſt πολεμϰ punctum Ald Cam. I. II, quae comma poſt προθυμως habent.

ad Cap. CXXXIX.

Colon poſt αποδεξασθαι Ald. Cam. I. II, colon habent poſt ανθρωπων comma poſt τη ante γε μοι.

ες Αθηναιοι) Med. Arch. Vind. Brit. Paſſ. Ask. addicentibusque ſchedis prudens Gronovii ſollertia iuſtiſſime integravit. *Weſſel.* ex Ald. οἱ Αθη-

Digitized by Google

Αθηναιοι, perperam. Poſt σφετερην colon Ald. Cam. I. II, in his poſt Ξερξη nullum comma, quod exſtat poſt θαλασσαν.

αιτιευμενοι) Arch. Vind. loco vulgati αντιεμενοι, recte, conf. IV, 3.

προδοθεντες) Med. Ask. Paſſ. Arch. Vind. Pariſ. B. Alii προεδοντες ex Ald. Dudum ante Gronov. ſcribi potuerat προδοθεντες ex Valla, Arch. & Plut. de Herod. malign. p. 864. A. *Valkenar.*

υπ' ανακκαιης) υπ' αναγκης Med. Jonicam ſpeciem peſſumdat. abeſt comma Ald. Cam. I. II.

στρατω τω βαρβαρω) στρατω των βαρβαρων Arch.

μενωθεντες δε) Expreſſit Plut. Malign. p. 864. A., ubi male υποδεξαμενοι.

μεγαλα απεθανον γενναιως) μεγαλα Plut. Arch. Vind. Ask. Steph. margo; cuius γενναιως Edd. gloſſa. Poſt επαθον abeſt comma Ald. Cam. I. II.

προ τω) προ τουτω Plut. quod idem. Vid. III, 62. VI, 52.

ωφελιην) ωφελειην Ald. Cam. I. II.

την των τειχεων) την Arch. negligit. Poſt ειλημενων comma Ald. Cam. I. II.

βασιλεος) ſolus Arch. poſt θαλασσης punctum Ald. Cam. I. II.

ταληθες) τω αληθως ſcite fingebat Reiskius. At quid ſi λεγων ſcriptor repetendum deſideraverit? *Weſſeling.* Omnino corrigendum puto τ'αληθως. Ut ψευσθηναι τ'αληθως, ſic dicitur αμαρτανειν τ'αληθως Lucian de hiſt. ſcrib. p. 9. ορας οσον τ'αληθως ημαρτηκασι· atque iſtum caſum conſtans poſcit uſus verbi etiam apud Herod.

rod. IX, 32 ἁμαρτων τȣ χρηστηριȣ. c. 78 γνωμας ἡμαρτηκας χρησης. Antipho p. 138, 17, ἡμαρτε (vulgatur ἡμαρτᾳ) της ὑμετερας γνωμης· eiusdem eſt p. 134, 40, ἀν ψευσθητε τ' ἀληθȣς. Incertus ſcriptor ap. Suidam in Ερρει· πασιν, οἷς επεθετο τȣτων ἡμαρταινεν ȣδενος. *Valkenar.*

τȣτο το Ἑλληνικον) τȣτο Ἑλλ. Vind. τȣ το Ἑλλ. Arch. Scribi malim ȣτω το Ελληνικον. *Valkenar.*

αυτοι ȣτοι εσαν) αυτȣ Arch. & ησαν, ut ſaepe, cum Ask. Vind. H. Steph. απωσαμενοι ſcripti codd. reſpuunt, ſpernit usque a Taylor. ad Lyſiae Επιτάφ. p. 41. ob lib. 8, 109. νεφος τοσȣτον ανθρωπων ανωσαμενοι. *Weſſel.* Poſt την Ελλαδα punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXL.

εσελθοντες) ελθοντες Vind. Arch. poſt τη ante ȣνομα Ald. & Cam. I. II. comma ponunt.

(Ω μελεοι) Eſt apud Euſeb. Praep. Ev. V, 24. & Nicephor. ad Syneſ. Inſomn. p. 370. De his XII. octo verſus paullo aliter ſcriptos Oenomaus praebet Euſeb. Praep. Ev. V. p. 216. Octavum & duo paene ſequentes Clem. Alex. Strom. V. p. 728, ſubiectos primis duobus oraculi ſecundi. Quod verſu dat Euſebius primo πολιν φυγετ' εσχατα γαιης, correctoris eſſe videtur, quem offenderit variatio numeri: tentabat R. λιπων φυγ' ες εσχατα γαιης· ſic Latinum *fuge*, φυγε, Deus jam adhibuerit Delphicus! Sincerum non debebat incruſtari: λιπων φευγ' εσχατα γαιης Δ. — In ſexto verſu vulgatum, Συριηγενες ἁρμα, firmat Euſebius: Ασιηγενες legiſſe Vallam, eius monſtrant Latina, ſic primum forte ſcripta: *Et Mars acer equis urgens Aſiaegena currum:* Mars qui-

Digitized by Google

dem Asiagenes dici potuit, ut L. Scipio Asiagenes, de quo vir magnus J. Fr. Gronovius egit: Ismenias Thebagenes Varronis apud Nonium p. 172. Θηβαγενης· Ασιαγενεις dixit Athen. XII. p. 550. E. & ονομα Ασιλγενες, XIV. p. 653. B. *Valken.*

μενει εμπεδον) μενεϊ Vind. tum εμπεδον Arch. εμπεδος Euseb.

Post ερειπει comma Ald. Cam. I. II. ερειψει Euseb. loco ερειψεις.

Συριηγενες) Ασιηγενες Arch. Vind. Valla: An tenebris vera Aristonice involvit, currumque Syrium maluit prae Asiatico? Haud scio; quamquam mihi Ασιηγενες arridet, notum vocabulum Asiaticos indicans, L. Scipio Asiagenes a J. F. Gronovio egregie Livio 39, 44. assertus, Observ. IV, 25. & ραβδοχοι Ασιαγενεις Diodori XVII, 77. erunt pro testimonio. Adde eiusdem scriptoris T. 2. p. 604. *Wessel.* conf. Valken. ad praeced.

πολλα δε καλλ) in Euseb. πολλα δε τηδ' απολ. nescio unde.

το σον) τοσον Arch. & Ald. post οιον punctum Ald. Cam. I. II.

πολλες δ' αθανατων) αθανατες Arch. & νωες Pass. Post δωσει punctum Ald. Cam. I. II.

ρεουμενοι) ρευμενοι Clem. Alex. Strom. V. p. 728, sed & sequens responsum cum hoc miscens. ρευμενοι ab Jonum sermone discessionem non faciunt.

δειματι) δειμασι Vind. Post κεχυται comma nullum in Ald. Cam. I. II.

ιτον εξ αδυτοιο) ιτων εκ αδυτων Arch. & mox κακοιο Ald.

ad

Digitized by Google

ad Cap. CXLI.

αὐτες) αὐτες Ald. Cam. I. II.

κεχρησμενε) κεχρημενε Arch. ſicuti lib. 4, 164. Poſt δοκιμος comma Ald. Cam. I. II.

ὁμοια τω μαλιςα) haec tria omittit Arch. Valla. prave.

ικετηριην λαβεσι) ικετηριας Arch. Vind. & Valla, quod ob ſeqq. melius putavit *Weſſeling.*

χρασθαι) χρησθαι Arch. Vind. Poſt τασδε τας comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt λεγεσι & punctum poſt ταδε. ταυτα δε λεγεσι Paſſ.

ε δυνατα) Habent dictis locis Euſebius & Nicephorus, in quo male πολλας nunc conſpicitur. Ore liberrimo totum exagitat oraculum Oenomaus Euſeb. Praep. Ev. p. 216. 217. Qui oraculi praeter illum fecere mentionem, prioribus verſibus aliquot omiſſis, controverſos praeſertim attigerunt: hos inter ſingulas oraculi partes penſiculate pertractavit homo ſuperſtitioſus explicuitque Ariſtides in Apol. pro Themiſtocle. T. 3. p. 346 & ſeqq. illinc orſus ὁ παντες θρυλλεσι, Τειχος Τριτογενες &c. *Valken.*

αδαμαντι πελασσας) πελασας Arch. In verſum tertium coniecturam Reiskius propoſuit, qua formam iterum poetarum Deo contribuit poëtis inauditam πεδασσας· in πεδησας ſyllaba longa fulcri non indigebat: paullo quidem obſcurius, quod firmum erat inſtar adamantis futurum, dicitur αδαμαντι πελασσας· ſenſum perſpexit vir eruditus in Actis Lipſ. A. 1760. p. 222. *Valken.* Fr. Vigerus in Euſebio vertebat, *quod indomita cognovi ex virgine*, Αδαμαντα Minervam αδαμαστον, cuius hic res agebatur, intelli-

telligens, pro oraculi tenebris non imprudenter. Malunt alii πελασσαν, referendum ad επος videlicet *verbum tibi proponam*, *quod adamantinum eſt*, & ad lapidis eius naturam accedit proxime. Certe αδαμαντι δεδεμενον, quale Dionyſii Sic. imperium in Diodori XVI, 5. ferebatur, hoc eſt, bene firmum & ſtabile decretum Pallas canit. Conf. Perizon. & Kuhn ad Aeliani Var. VI, 12. Praeterque ceteros Rittershuſium in Oppiani Cyneg. III, 240. Congruit Homer. Iliad. α. 204. Αλλ' εκ τοι ερεω, τοδε και τετελεσθαι οιω, nuper provide cum hoc ab erudito viro Act. Lipſ. 1760. p. 224. comparatum. *Weſſeling.*

Τριτογενεα) poſito ſupra ultimam ſyllabam η Paſſ.; Τριτογενειη ſcriptus Euſebius, & Schol. ad Luciani Jov. Tragoed. c. 30. Vigerus Τριτογενειη maluit, κατα συνιζησιν pronuntiandum, nec Paſſ. ſcriptura abludit. Contra tamen Polyaenus, Theodoretus, & codd. plures veniunt, tumque Τριττογενης Minervae in Heſychio & Suida titulus. Notavit doctiſſ. Berglerus, verſum a Tzetze in Homeri vita apud Lipſienſes manuſcripta, Τειχος Ερεχθειδαις ξυλινον διδοι ευρυοπα Ζευς, edi. *Weſſel.* Poſt Ζευς comma Ald. Cam. I. II, commata quoque poſt το & σε, poſt τ' ονησει colon, comma poſt κρατον idemque poſt ηυχος, colon poſt υποχωρειν in iisdem.

εσση) εσαι Euſeb. Legit autem haec Reiskius ετι οι κοτε, *tu ipſi adverſus eris.* *Weſſel.*

Ω θειη) Eſt in Polyaen. I, 30. Lucian. Jov. Trag. c. 20. Theodoret. Orat. 10. ad Gr. p. 140.

ad

Digitized by Google

ad Cap. CXLII.

απαλλασσαντο) απηϊσαν aut απηϊεσαν Eton. Arch. Vind., puto ſcholion olere. *Weſſel.*

τας Αθηνας) Negligunt iidem. απηγγελλον Ald. Cam. I. II.

πολλαι και αλλαι) και αλλαι πολλαι Paſſ. Arch. Non improbabilis ordinatio verborum αλλαι και πολλαι εγινοντο in ſchedis. *Weſſeling.*

μετεξετεροι) μετεξετεροι τε Med. Paſſ. Ask.

ρηχω) ρυχω Arch. prave. ρηχος· Φραγμος Heſych. & Suid. ex h. l. Poſt οι μεν comma Ald. Cam. I. II.

συνεβαλλοντο) συνεβαλοντο Vind. Poſt ελεγον aberat comma, quod ponendum duximus. Poſt θεον punctum Ald. Cam. I. II, in quibus poſt τα επεα comma.

παρασκευασαμενος) παρεσκευασμενος Brit. Pariſ. A. Arch. Ald. παρασκευασαμενος Med. Vind. Paſſ. Ask. Pariſ. B.

ad Cap. CXLIII.

μεν ειην) μεν deſit Arch. poſt τω ante ονομα comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt ωνηρ.

επος) παθος Arch. Vind. Valla. In Pariſ. D. το επος ſubſcripto το παθος teſte *Larcherio*, qui παθος praefert. Refingunt ετεον κως *revera*, aut, pari notione, εοντως, Reiskius & Abreſchius, quibus pro opera, qua uti non licet, magna gratia. Malim, Valla & ſcriptis monitoribus, το παθος ειρημενον *dicta calamitas*, atque in ſtructura ειχε εον κως, quae, uti pulcerrime norunt, genio ſermonis congruit. *Weſſ. l.* το παθος praebent Valla, Arch. & Eton. ubi vulgatur παθος

Digitized by Google

in Soph. Antig. v. 73. vetus fuit in ſcholiis cuſtodita lectio επος. Ειρημενον σον κως, ut Reiskio, mihi quoque videtur incommodum: σοντως, *revera*, non eſſet abſurdum: ει σοντως, ſi revera iſta clades praedicta ſpectaret Athenienſes, αν ητω οι. (Sic Koenius corrigit pro μοι) δοκειν ηπιως χρησθηναι· ſed Deum potius fuiſſe dicturum ω σχετλιη Σαλαμις, αντι τω θειη, ſive ω θειλη· ſimilia leguntur apud Plutarch. in Themiſt. p. 116. E. & Polyaen. I. c. 30, 1. *Valkenar.*

ητω μιν) Med. Paſſ. ητω ημιν Arch. Vind. Valla. ητω μοι Ask. Ald. Brit. Poſt ωδε colon Ald. Cam. I. II.

σχετλιη) Med. Vind. Paſſ. Ask. Arch. σχετλια prius, & ſine commata Ald. Cam. I. II, abeſt ab his comma poſt αντι τω, & poſt το χρησηριον.

Θεμιστοκλεος) Arch. Vind. olim cum Ald. Θεμιστοκλεες contra morem.

Αθηναιοι) Αθηναιοις iidem. Statim εδοξαν ora Steph. Ask.

μαλλον) omittunt Arch. Vind. comma poſt vocem habent Ald. Cam. I. II, in his colon poſt χρησμολογων, idemque poſt οικιζειν.

ad Cap. CXLIV.

εν τω κοινω) Ask. Paſſ. Valla: antea ex aliis & Ald. εκ των κοινων. Series requirit εν τω κοινω, *in aerario*, neque Reiskium fugit. Tale Thucyd. I, 80. ητε εν τω κοινω εχομεν· uti bene Schol. ταμειω δηλονοτι. *Weſſeling.* Poſt τα comma Ald. Cam. I. II.

Λαυρειω) Λαυριω Arch. Laurium montem, in quo Athenienſium argenti fodinae, Λαυρειον & Λαυριον ſcribi, ex aliis ad Thucyd. II, 55. Dukerus

Digitized by Google

kerus docuit, & Caſaub. in Strab. IX. p. 612: hanc rem illuſtrans. *Weſſeling.*

λαξεσθαι) ληξεσθαι Vind. λεξεσθαι Arch. Ορχηδον hinc Suidas. Poſt δραχμας comma, quod abeſt poſt Αθηναιους, in Ald. Cam. I. II.

τον πολεμον) abeſt Arch. Vind.

λεγων) iidem, Ask. Steph. margo. cum Pariſ. A & D teſte *Larcherio.* Prius λεγω erat ex Ald. Multo mihi λεγων cultius, quam λεγω. Themiſtocles enim Aegineticum bellum, τον πολεμον, quod illud tum arderet maxime, dicendo innuebat. Huc quae continuo cohaerent, tendunt planiſſime omnia. *Weſſel.* λεγω, neglectui habitum, primum mihi videbatur mutandum in λογω· ſic bellum cum Aeginetis Themiſtocli haec ſuadenti fuiſſe tantum diceretur praetextus, ut revera fuit, graviora bella qua erat perſpicacia facile praevidenti. Sed quia margo Steph. dat λεγων, hoc ſincerum arbitror; bellum intelligens cum Aeginetis, quod inſtabat; hoc ſaltem intellectum voluit: Iſocr. Panath. p. 277. D. ελεγεν, ὁτι συ μεν πεποιησαι τους λογους, εμε λεγων. Cic. de Fin. V. c. 3. hoc, inquit, non poterit ſic abire, cum hic adſit, me autem dicebat. *Valken.*

εσωσε τοτε) εσωσε omiſſo τοτε Arch., cuius loco ες το τοτε Paſſ. Steph. ora. Poſt οι δε & ες το commata Ald. Cam. I. II. in his poſt εχρησθησαν punctum.

ὑπο τη Ελλαδι) τυτο Arch., τυτω Paſſ., quod ſi ex Arch. reformetur, tolerabile: tum εγινοντο Arch.

Digitized by Google

νεες) νηες idem. Poſt προπεπηθεισαι comma, poſt ὑπηεχον colon Ald. Cam. I. II, in his comma poſt βαρβαρον.

δεκεεσθαι) ανασδεκεσθαι Arch. πανδημε Paſſ. comma non habet Ald. Cam. I. II, habent comma poſt ταυτα.

ad Cap. CXLV.

των περι την Ἑλλαδα) Aut in his, ſed potius in proximis, Ἑλληνων των τα αμεινω φρονεοντων, articulus videtur ſuperfluus. *Valken.*

χρηματων παντων) παντων abeſt Arch. In iſtis Herodoti ſcribi potuit olim πρωτον μεν χρημα παντων· ſed puto equidem, ſcribendum πρωτον μεν πρηγματων παντων. *Valken.* Qui πρηγματων corrigunt, Leunclavii errorem errant, Xenoph. K. Παιδ. I. p. 124. E. εκ πολλων δε και πονηρων χρηματων conſimiliter mutantis. Prudentior Portus; χρηματα ſaepe res quascunque ſignant. Theognis v. 461. μηδε μενοινα χρημασι, των ανυσις γιγνεται ηδεμια· neque animum rebus intende, quarum effectio nulla, vere Sylburgius. *Weſſel.*

Poſt εχαρας comma Ald. Cam. I. II.

εγκεχρημενοι) Altera mihi coniecturarum Reiskii venerat in mentem, εγκεχειρημενοι. Latine quoque dicitur, *bellum in manibus eſſe. Valken.* Portus ex εγχραομαι, bella, quae in manibus habebant, εν τη χρησαι ησαν. Reiskius levi mutatione εγκεκρημενοι, quae quaſi in mixtura erant, ob L. V, 124. και εγκερασαμενος πρηγματα μεγαλα. Quod vereor, ut genuinum haberi queat. Mallem εγκεχειρημενοι. *Weſſel.* Vocem εγκεχρημενοι recte, corruptam negavit *Larcherius*, arridetque ipſi Porti derivatio ab εγχραομαι, paſſivo verbi

Digitized by Google

verbi εγχραω, quo Herodotus VI, 75. uſus eſt. ενεχρεσεν ες το προσωπον το σκηπτρον. Sic enim verba legit Euſtath. p. 579, 13. 1063, 32. & 1434, 9. Poteſt ergo πολεμοι εγκεχρημενοι προς αλληλους latine reddi: *bella conſerta cum aliis populis.* Apud Homerum enim επιχραω eſt cum impetu hoſtili invado, ingruo.

Poſt μετα δε comma Ald. Cam. I. II.

Ξερξεα) Ξερξην Ask. Arch. Vind. Poſt αγγελους abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ὁμαιχμιην). τε addit Med. Ask. Paſſ., qua acceſſione non indigemus. Poſt Περσην colon Ald. Cam. I. II.

κελευσοντας) margo Steph. Arch. Vind. Paſſ. Brit. prius ex Ald. κελευοντας. Puto, συνθησομενους pondus addere recepto ex ſchedis participio. Haec vero luxata & manca decernens vir eruditus ſua de penu in Miſcell. Lipſ. adſtruit; και γαρ οἱοι τε εσεσθαι περιγενεσθαι συμφρονησαντες, ει κως ἑν τι γενοιτο το — poſſe enim periculum effugere, ſi conſpirent, ſi unum quaſi corpus fiat Graeca natio. Quam quidem liberalitatem illi cupide redono, nihil contra tabulas innovandum opinatus, praeſertim re plana & oratione iuſto tramite eunte. *Weſſel.*

Poſt Ἑλλαδι punctum Ald. Cam. I. II, commaque poſt αλλους in iisdem.

γενοιτο) γενοιατο Arch. Jonum more, ſi collective, ut aiunt, το Ἑλληνικον ſumatur. *Weſſel.* Abeſt comma poſt παντες Ald. Cam. I. II.

τοισι Ἑλλησι) Abeſt articulus Arch. Vind. Ask.

ὀδαμων) ὀδαμα ora Steph., tum ὁ πολλων tres Pariſ. & Brit. Poſt μεζω colon Ald. Cam. I. II.

Digitized by Google

Mirum laudationis genus. Valla expreſſerat, *nec multo minores quam Graecorum*, tanquam ex μειω. Quod ſi foret, praeferretur των ϑ πολλων ex ſcriptis, ut nullis Graecorum, modo ne admodum validi fuerint, vires Gelo habuerit minores. Πολλον & πολλην eam admittere notionem, cognitiſſimum eſt: Philoſtr. Vit. Apoll. VI, 3. πολλην γαρ ἡγεμονα την ϑεον potentem valentemque, Euripidis pr. Hippolyt. exemplo, Πολλη μεν εν βροτοισι κἀκ ἀνωνυμος ϑεὰ κεκλημαι Κυπρις. In Pavii etiam coniecturam μειω venit, talem utique manſuram, donec aliunde melior medicina. *Weſſel.* Larcherius legendum cenſet cum ora Steph. ϑδαμα, delendum των & ϑδαμα & ϑ negationes ſe invicem deſtruentes explicandas, quamquam apud Graecos negationes duae firmiter negent. In Pariſ. D. legitur, ipſo teſte, ϑδαμων Ἑλληνικων των ϑ πολλω μειζων.

ad Cap. CXLVI.

Comma poſt ες Σαρδις Ald. Cam. I. II.

ἀπολευμενοι) Arch. Vind. ἀπολϑμενοι antea ex Ald. colon poſt vocem habet Ald. Cam. I. II, in quibus poſt τοισι μεν comma.

κατεκεκριτο) καταπεκριτο Vind. Poſt ἀντειλαμενος abeſt comma Ald. Cam. I. II.

παρ' ἑαυτον) περι Arch. punctum poſt ἑαυτον Ald. Cam. I. II.

την βασιλεος) τϑ Arch.

ἐκελευσε) ἐκελευε Paſſ. Poſt δορυφορους comma Ald. Cam. I. II. punctum in his poſt ἱππον.

ἐπην) ἐπεαν Vind. ϑηευμενοι Paſſ. Ask. Vind. Arch. olim ϑεσυμενοι. Lene hoc, ſed poſtulat ſcriptoris mos ϑηευμενοι. A ϑαω praeter ϑαυω, ϑαυρα.

Digitized by Google

θευμαι &c. fluxerunt θεομαι, θευμαι, & θηευμαι, hoc Jonicum & Herodoteum. *Valkenar.* Supra c. 44. θηευμενος δε, & c. 212. λεγεται βασιληα θηευμενον, quod redit VIII, 88. Apoll. Rhod. I, 436. γηθει δε σελας θηευμενος Ιδμων. *Weſſel.* Poſt ες την comma Ald. Cam. I. II.

εθελωσι) θελωσι id. Arch.

ad Cap. CXLVII.

ει μεν) ην μεν iidem.

σφεας την) Jubent Pavius & Reiskius, σφεας και την — aut σφεας την τε ιδιην — reſcribi, quibus aliud non repono, quam pronomen ex redundantia quadam collocatum videri. Non eſſe inſolitam utroque in ſermone eam abundantiam viri eruditi ad Livium XXV, 27 & Lucian. Dial. Marin. III. c. 1 pleno horreo oſtenderunt. *Weſſeling.*

ωδε δεησειν) ε δεησειν Arch. Vind.

οικε) εοικε Paſſ. Ask.

ειδε) οιδε Arch

ὁκοτε παραγγελεει) ὁκοτε παραγγελλοι Fragm. Pariſ. παραγγελλη Brit. ὁκοτε παραγγελεοι Pariſ. D. παραγγελεη Pariſ. B. apud *Larcher.* Poſt οι δε comma Ald. Cam. I. II, quod poſt πολεμιες in his non exſtat.

ω δεσποτα) Vind. Paſſ. Askew. ω βασιλευ Arch. hinc ω, quod aberat Ald. &c. Poſt δεσποτα comma nullum Ald. Cam. I. II, neque habent poſt πλεομεν.

και ὅτοι) και deſit Arch. Ask. Paſſ. tum ſequens τε.

εξηρτυμενοι) εξηρτημενοι Med. Ask. Paſſion. εξηρτυμενοι Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Ald. &c. In his, ut ſaepe ſincerae deteriorem formam

mam εξηρτημενοι ſuppoſûerat Gronovius. τ'ανδον εξαρτυε Eurip. Electr. 422. Herod. 2. c. 32 υδασι τε και σιτιοισι ευ εξηρτυμενους dixit: conf. d'Orvill. in Charit. p. 549. *Valken.* Accedet Athenaei L. XII. p. 511. D. ὁ δε πασιν εξηρτυμενος προς ραστωνην, & Menandr. Eclog. Legat. p. 124. Ed. Hoeſch. επει αν ἁπαντα αυτω — εξηρτυμενα ην, ubi idem prius, quod in Med. peccatum. *Weſſeling.* Comma poſt εξηρτυμενοι, punctum poſt σιτω Ald. Camer. I. II, in his comma poſt θεησαμενοι τε.

ad Cap. CXLVIII.

πειρησονται) Medic. Arch. Vind. Paſſ. Ask. Pariſ. B Brit. παρησονται prius. ϑ παρησονται Edit. Genev. Praeclarum e membranis auxilium. Quanto damnabilior editoris Genevenſis, ſuſpicionem H. Stephani ϑ παρησονται in orationem ſine monitu, ſine codice ſcripto, intrudentis, audacia: ſaltem Porti ſui veſtigia, adſcito παρεσονται, *aderunt*, legiſſet: quamquam nec id laudabile. *Weſſeling.* Quod in ſuo cod. Valla legit, recte reſtituit ex Medic. Gronov. pro παρησονται, cuius loco ϑ παρησονται H. Stephan. παρεσονται non abſurde legebat Portus: absque codd. non facile πειρησονται alicui in mentem veniſſet, hac ſtructura non temere obvium, &, quantum recordor, in duobus tantum Herodoti locis, huius libri c. 172 & c. 139 ϑδαμοι αν επειρωντο αντιϖμενοι Βασιλεϊ. *Valkenar.* Poſt ες Δελφους abeſt comma Ald. Camer. I. II.

επειρησομενους) ειρησομενους Arch. Vind. & ſtatim πειευσι iidem, antea ποιευσι ex Ald. Comma

Digitized by Google

ma poſt Λακεδαιμονιων Ald. Camer. I. II, in his punctum poſt ταδε.

Εχθρε) Habet Euſeb. Praep. Evang. VI, 7 & Chalcidius in Tim. c. 7. p. 342. ed. Fabricii.

τον πρεβολαιον) Pavius & Reiskius το προβολαιον, Euſebii invito Oenomao, & ſchedis *Weſſel.* τὰν πρεβολεων ob εισω genitivum regens, legendum coniecit *Larcher.*

καρη δε) comma hic ponit Ald. Cam. I. II. καρα Med. Paſſ. Ask. Pariſ. C. Brit. & σωμα φυλαξει Arch. ex gloſſa.

επελθειν) Med. Paſſ. Askew. olim ex Ald. εσελθειν. Poſt τες δε comma Ald. Cam. I. II.

σπεισαμενοι) σπεισομενοι Med. Paſſ. πεισομενοι Ask. Colon poſt ἑωϋτων Ald. Camer. I. II, idemque poſt ηγεομενοισι.

ad Cap. CXLIX.

Poſt λεγεσι comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt κακω. Poſt φοβεομενοισι comma, colon poſt ετεσι in tribus Pariſ. teſte *Larcher.*

τολοιπον) τον λοιπον Ask. Paſſ.

των Λακεδαιμονιων) Non eſt in Arch. Vind.

της βελης) deſit illis etiam. Poſt βελης comma Ald. Cam. I. II, punctum poſt τοισδε, colon poſt πλευνας & poſt ὑποκρινασθαι, abeſt comma poſt λεγειν, ſed poſitum poſt ἑνα.

τον Αργειον) Arch. Vind. Brit. Valla: Αργειων alii & Ald. Solet τον Λυδον, τον Περσην, τον Αραβιον, τον Μακεδονα, τον Σκυθην, nationum earum reges appellare, & τον Αργειον reſpuerem? Applaudo membranis, quae in κωλυειν egregie itidem. *Weſſel.*

κωλυειν)

κωλυειν) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. antea cum Ald. κωλυει.

η τι ὑπειξαι) Paſſ. Ask. Med. η ὑπειξαι Ald. & alii.

τε τοισι) δε τοισι Arch. Vind. Poſt αγγελοισι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

δυντος) δυοντος Arch. quomodo ſaepe.

ad Cap. CL.

τουτεων περι) περι τουτεων Ask. Paſſ.

εσπαι) εσπειν iidem Arch. Vind. Poſt Περσην ειναι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Ανδρομεδης) Ανδρομηδε Arch. abſurde. Poſt απογονοι colon Ald. Cam. I. II.

οικος) idem & Euſtath. in Homer. p. 759, 2 cum Pariſ. A. & B. teſte Larcherio οικος, noſtro familiare, ex Arch. iam recipi debuerat. *Valkenar.* Jonismus Herodoto reſtituendus, cenſente *Larcherio.* Prius οικος erat.

στρατευεσθαι) εκστρατευεσθαι Arch. Vind.

αντιξοος) Paſſion. Vind. Arch. Pariſ. A. B. Brit. Ald. ſervandum cenſuit iure *Valken.* αντιξος Medic. Ask. Poſt γενεσθαι colon Ald. Camer. I. II.

ευδαμος) ευδαμως Ald. Camer. I. II, error operarum.

αξω) ἐξω Arch. Vind. Ask Steph. margo. Fortaſſe aliis ἐξω, quibus paria non fecero, probabitur. Vetat Noſtri lib. II, 172 και εν ευδεμιη μοιρη μεγαλη ηγον, tritiſſimumque eidem & Pauſaniae εν τιμη αγειν. Syneſius Dion. p. 47. A. ταυτη δη τον Ἑλληνα τε βαρβαρε πρωτον αειγω. *Weſſeling.* αξω ego quidem anteponerem lectioni

Digitized by Google

ctioni codd. ἐξω, tamquam uſitatius iſthac aetate. *Valken.*

επαγγελλομενος) Med. Paſſ. Askew. Brit. & Stephan. liber, alii cum Ald. απαγγελλομενος. Quae his nexa excerpſit Plut. Malign. p. 163. C. Participii huius nullam curam geſſit Portus, etſi locus foret perperam adminiſtratus. Certe iſtud vulgatum ſub Vallae nomine eſt alieniſſimum. Quid enim vult *& a principio diſſimulantes, quod actum eſſet nihil poposciſſe?* Ubi reſidet iſta diſſimulatio in Graecis? aut in ipſo negotio quae diſſimulatio intelligi hic poteſt? Sunt merae nugae. Id mirum eſt, quod notat Stephanus, pro vulgato etiam legi επαγγελλομενος. Ubi hoc? In nullis editis hoc video: ſed vidi in opt. Mſ. Med. unde id reſtitui. *Gronov.* μεταιτεειν non abſurde Reiskius in μετιειν mutabat: mihi repetitum ex vicinia videbatur, atque id circo delendum. *Valkenar.*

ἑτω δη) αυτο δη Plut. Poſt επισαμενος comma Ald. Cam. I. II.

της αρχης) τα της αρχης Vind.

ad Cap. CLI.

Poſt τετεων punctum Ald. Cam. I. II.

Μεμνονεσοισι) Μεμνονιοισι Paſſ. Arch. Vind. eadem diſcordia L. V, 53.

χρονον) τον χρονον Arch.

εμμενεν) εμμενειν εθελησι την ora Steph. Paſſ. Ask. Scioli mihi videtur inſolentiora corrigentis, quod margo dat Steph. εμμενειν εθελησι: Valla: *an amicitiam — putaret adhuc durare:* meo guſtui ſatisfacit velut Herodoteum: ει σφι ετι εμμενει την προς Ξερξεα φιλιην συνεκεραασαντο. Graece

Digitized by Google

Graece doctis & Latine genus illud ſtructurae notiſſimum eſt; ſed inter exempla, quae ſibi olim eam in rem collegerunt, ad haec perpauca reſpondebunt accurate; diſcrepant nonnihil ex gr. & haec Lyſiae P. 348 την ϐσιαν, ἣν κατελιπε τω υἱει; ου πλειονος αξια ϐσιν ἡ — Soph. Trach. 687 ὡ γαρ εχριον — ποκω τϐτ' ηφανισαι. *Valken.* Poſt την ante προς comma Ald. Camerar. I. II.

εμμενειν) επεμενειν Arch. Vind.

ad Cap. CLII.

Ξερξης τε) Med. Paſſ. Ask. Enclitica] ab Ald. & aliis ſpernitur.

επειρωταν) επηρωτων Ald. Cam. I. II.

εσπαι) ασπειν Med. Paſſ. Arch. Vind. contra Jonum morem. Poſt αλλην γε comma Ald. Cam. I. II.

λεγϐσι) deſit Arch. Vind. non male.

επιſταμαι) deſcripſit Stob. Serm. 97. p. 536, ubi τοσϐτον, ſicuti Arch. Vind. Paſſ.

συνενεικαιεν) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Ald. Stob. συνενεικα αν Med. Ask. συνενεικαι & ex correctione συνενεικαν, tum αλλαξεσθαι Paſſ. αλλαξαι Arch. Vindob. — Nollem ſubſtitutum συνενεικαιαν, mirifica verbi forma atque inuſitata. Quod rediit, Stobaeus & ſcripti valide adfirmant, auctorque fragmentorum Pythagoreorum, haec manifeſta aemulatione adumbrans, αι τινες τα τα αισχρα εκ των εθνεων παντοθεν συνενεικαιεν. p. 716. ed. Galei. *Weſſeling*

εγκυψαντες) Arch. Vind. Stob. Antea εσκυψαντες ex Ald. Cultus & aptius εγκυψαντες, quomodo Stob. & boni Codd. dicti quoque ele-

Digitized by Google

elegantis imitatores. Notiſſimi *οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες*, dicterii Comici Nub. v. 191. Philoſophi, quod incurvi rebus attenderent, taliique viderentur inceſſu. Nihil autem congruum magis Euſebii philoſophi apud Stob. Serm. 105. p. 567 ſententia, fonte Herodoteo progreſſa, *εἰδείης δέ, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἐς τε τὰ ἑωῦτων ἐγκυψαντες, καὶ τὰ ἐκείνοις παρεόντα ἐπιφρασάμενοι, εὑρήσωσι ἑωῦτοὺς ἀμείνονα πρήσσοντας.* Sic enim ex Trincaveli edit. & Gesneri ſcholio commode conſtituitur. Socratis ſimile effatum, videntur enim haec amaſſe, unde *πάνυ ὡραῖον* in Paſſ. adpoſitum cernitur, dabit Plut. Conſol. ad Apollon. p. 106. B. *Weſſel.*

τὰ τῶν πελας) *τὰ τῶν ἄλλων* Stob.

Poſt *ὀπίσω τὰ* comma, idemque poſt *ἐσενείκαντο* Ald. Cam. I. II. *ἐσηνείκαντο* Arch. Vind. Paſſ. *εἰσηνέγκαντο* Stob, qui ſuperius quoque *ἐπιφέροιατο.*

ἐκ Λεχαιοισι) Haec Plut. Malign. p. 863. D. Poſt *λεγόμενα* punctum Ald. Cam. I. II.

μὴν ἐ) *μὲν ὧν ἐ* Arch. Vind

τὸν λόγον) *τὸν* omittunt iidem.

πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους) Plut. Paſſ. Askew. hic articulus, qui deerat Ald. &c., acceſſit.

ἡ αἰχμὴ ἔσηκεε) Euſtath. ad Homer. p. 680. 16, ſed *ἔσηκε* legens, uti Arch. Vind.

σφι εἶναι) In Plut l. c. p. 683 *πρὸς εἶναι πρὸ τῆς* —, hinc corrigendum *Weſſeling.* dubium, ſcripſeritne cenſor *πρόειναι* an *εἶναι πρὸ τῆς π. λ.* ſupra VI. c. 12 *πρὸ τούτων τῶν κακῶν ἡμῖν γε κρεσσον καὶ ὁτιοῦν ἄλλο παθεῖν ἐστι.* Euripidis Praxithen in Erechtheo: *Μισῶ γυναῖκας, αἵτινες πρὸ τοῦ κάλλους Ζῆν παῖδας εἵλον.* uſitatius in talibus *αν-*

τι verbo etiam προαιρεισθαι adiicitur. *Valkenar.* Poſt περι Αργειων comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLIII.

Poſt Σικελιην comma Ald. Cam. I. II.

απικατο) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. alii cum Ald. απικεατο, nullo diſcrimine, tum συμμιξαντες Paſſ.

Συαγρος) Eſt in Athen. IX. p. 401. D. ex hoc loco.

οικητωρ) Laurentio nomen proprium fuit, ſcribenti praeterea *Epitriopio*, haud nitide. *Weſſeling.* ὁ εν Γελη videtur ſuppoſititium, inde ortum, quod οικητωρ pro nomine appellativo habitum eſt. *Goldhagen.*

Τριοπιω) Τριοπεω Arch. Τρισπεω Ask.

Αντιφημβ) optime Brit. Athenaeus, Stephanus Byz., Pauſanias, Etymologus, Scholiaſtes Pindari, quos plerosque Scaliger ad Euſebii Chronic. Anno 1343. p. 80 perſtricta praviore hac nominis ſcriptura, anteſtatus eſt, hominem ita appellitant. Conſentiet illis in poſterum Herodotus. *Weſſeling.* Antea ex Ald. Αντιοφημβ.

ελεφθη) Med. Paſſ. Arch. Ask. rectiſſime, in aliis εληφθη. Legendum cenſet *Larcherius*: αυτβ οἱ απογονοι γενομενοι ἱροφαντας των χθονιων θεων, διετελεον εοντες, quomodo verba interpunxit Pariſ. B. ceteri duo neque poſt γενομενοι neque poſt θεων interpungunt.

κτησαμενβ) κτισαμενβ Arch. Valla, perperam.

τβτο βκ) ſine medio δε, quod Ald. &c. habent,

Digitized by Google

bent, Askew. Paſſ. quod delevit ſupervacuum *Weſſeling.*

πισυνως) πισσυνος Arch. pro ſuo more. Poſt εων comma, poſt κατηγαγε punctum Ald. Camer. I. II.

ϑωυμαι) ϑωμαι Arch. Askew. Vind. mox ων omittit Arch. Vind. Comma ponit poſt προς τα Ald. Cam. I. II.

κατεργασασϑαι) κατεργασϑαι margo Steph.

προς τϐ ἁπαντος) omnes: incommodum τϐ eſt. *Weſſeling.* Non mihi quis facile perſuadebit, apud Herodotum ſimilesque ſcriptores reperiri τον ἁπαντα ανδρα. Aut eiiciendus eſt articulus aut in talibus etiam uſitatum requiritur participium: dederatne forſan ϐ προς τϐ' πιοντος ανδρος. Sophoclea noſter ſuaviloquus ſapienter adamavit, & eſt illud Sophoclis Oed. Tyr. 401 Και τοι τοϒ' αινιγμ' ϐχι τϐ πιοντος ην Ανδρος διειπειν· — Schol. ϐ τϐ τυχοντος ην σαφηνεσαι. Hoc forſan argutim; ſed ſi codd. abeſt articulus, verum videbitur, ϐ προς ἁπαντος ανδρος. Cratinus Athen. II. p. 68. A. ϐ προς γε παντος εϛιν αρτυσαι καλως· ſic enim, vocula γε tantum interiecta, corrigi malim, quam cum viro magno: ϐ παντος ανδρος εϛιν. Lucian. II. p. 506 ϐ προς γε σϐ το τοιϐτον· ſed eſt tamen illud in nobili ſenario apud Zenob. centur. V. pr. 37, ϐ παντος ανδρος ες Κορινϑον εσϑ' ὁ πλους. Aelian. de N. An. XIII, 9 ἱππον Ινδον κατασχειν — ϐ παντος ην, eleganter, ut Sophiſta ſcilicet, Philoſtr. V, 5. II. c. 31, 2 ειναι δη, ait, το μεν ζωντα τον τυραννον επικοπτειν ανδρος, το δε επεμβαινειν κειμενω, παντος. *Valkenar.* Commata poſt ὁδε, & poſt οικητορον Ald. Cam. I. II.

Digitized by Google

ad Cap. CLIV.

το γερας) defit Arch.

Παντερεος) Med. Paſſ. Ask. reliqui Παταρεος cum Ald. Auctoritatem nomini Gronovius conciliavit, neque ego defugio. *Weſſel.*

ετυραννευσε) ετυραννησε Brit.

αναλαμβανει) λαμβανει Arch. Vind. Abeſt comma poſt απογονος Ald. Cam. I. II.

Αινησιδημε) Αινεσιδημε Arch. Vind.

Ἱπποκρατεος) His ſi adeſſet μετεπρεψε, ſeries verborum hians optime coiret. ὁ Γελων — πολλων μετ' αλλων, και — μετεπρεψε, μετα δε — Gelon — cum aliis multis, & — excelluit, non multo vero poſt tempore. — Fieri certe potuit, ut ob conſequens μετα ſimilis initii verbum a librario tranſiliretur. Haec mera ſuſpicio, quam qui recuſant, tractam longius Scriptoris contra morem orationem, vocibus ανηρ εφανετο εν τουτοισι terminare, ſublatis maioribus punctis, debent: quae de Pauw mens fuit. *Weſſeling.* Poſt δι' αρετην comma Ald. Camer. I. II, in quibus & commata poſt Καλλιπολιτας τε, poſt Ζαγκλαιους τε, poſt Συρακουσιους τε.

Συρηκουσιους) Συρηκοσιους Vind. Ask. Paſſ. & ſaepe deinceps. Συρρηκουσιους Arch. plerumque. Συρακουσιους contra dialectum Ald. Cam. I. II.

εν τουτοισι τοισι πολεμιοισι) εν τουτοισι τοισι πολεμοις *in iis bellis*, legit Valla, quod commodius. Poſt των ante δε comma Ald. Cam. I. II.

τουτεων) πασεων Arch. Valla. Abeſt comma poſt ερρυσαντο Ald. Cam. I II.

εσσωθεντας) εσσωθεντες Arch.

καταλλαξαντες) Paſſ. Alii omnes καταλε-

ξαντες

Digitized by Google

ξαντες cum Ald. cui vitioſae lectioni ſubvenire Gronovii verſio *certis conditionibus, quas recenſuerunt*, voluit. Quanto apertius & melius, quod in Paſſ. & Reiskii coniectura, *hac lege reconciliantes*. Conditio fuit, ut ob cladem ad Elorum, qua de in Schol. ad Pind. Nemeon. Od. 9, 96. Syracuſani Camerinam, nuper everſam, Hippocrati bona fide reſtituerent, Thucyd. VI, 5. *Weſſeling.*

ad Cap. CLV.

τυραννευσαντα) abeſt Arch. & mox ετεα Askew.

πολι Υβλη) abeſt comma Ald. Cam. I. II. πολιν Υβλην. Arch.

Κλεανδρω) Καασανδρω Med. Paſſ. Καασανδρω Ask. Cleanderne an Caſſander iuſto fuerit nomine, in Mſſ. diſſenſu non aſſevero. *Weſſel.*

Abeſt comma poſt ετι εναϕ Ald. Cam. I. II, &, teſte *Larcherio*, *Glasgov.* Punctum hic exſtat in Pariſ. A. & comma poſt τω εργω, iudicans cum ηεχε iungendum.

Poſt μετα δε τουτο comma, & ευρημα cum ſequentibus iunctum habet Ald. Camer. I. II, in his comma nullum poſt Συρηκοσιων.

Κυλλυριων) Κιλλυριων Med. Ask. Valla; Κυλληριων Paſſ. Κυλλυρριων ora Steph. Brit. Κυλλυριων Ald. & alii. Propius verum Καλλικυριων aut Κιλλικυριων. Heſychio certe, & Euſtathio, leviter erranti Κιλλικυριοι· Suidae Καλλικυριοι, ubi Kuſterus, & vir eruditus Miſcell. Nov. T. I. p. 79. *Weſſel.* Κιλλικυριων, quae lectio ex Aldina & Medicea formari poterit. *Valkenarii* iudicio hic etiam ſincera. Sic, inquit, nomen & alibi

Digitized by Google

ſcribitur, & apud Heſych. in ſua ſerie: Κιλλικυριοι, οἱ επεισελθοντες γεωμοροι (— ροις leg.) δουλοι. δε ησαν ὑτοι και τὺς κυριὺς εξεβαλον· praeter haec, iſta quoque Zenobii IV, 54 ſyllabam firmant, quae excidit apud Herodotum: ἡ αιτια της κλησεως αυτων, διὰ το παντοδαπὺς εις τὺτο συνελθειν, ὡστε τὺς κυριὺς (τοις κυριοις leg.) εγκειϑαι· ſed apud Zenob. dicuntur Καλλικυριοι, ut in Plutarchi ſub nomine divulgatis a Jac. Gronovio Proverbiis §. 10, & aliquoties apud Suidam, qui teſtes excitat Timaeum & Ariſtotelem in Rep. Syracuſanorum: de his notavit quaedam vir doctus in Miſcell. Obſ. I. p. 78. Conf. H. Stephani Schediasma IV, 15. *Valken.* Lexicon Photii Mſ. Καλλικυριοι quidem legit, ſed ex ordine literarum Κιλλικυριοι legendum eſſe patet. Auctor Lexici Rhetor. apud Euſtath. ad Iliad. β. T. I. p. 295. lin. 31. Κιλλικυριοι ſcripſit, ſed in Cretam eos erronee transtulit. *Larcher.* Poſt Γελωνι & πολιν commata in Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLVI.

Γελης μεν επικρατεων) Si participium ad ſuperius redeat, ſtructura παρελαβε τας Συρηκουσας επικρατεων, Γελης μεν —, nihil hic incommodi: Sin, non male επικρατεειν aut ετι κρατεειν cum Abreſchio pingetur. Reiskii aliud, ſed violentius, remedium in Miſc. Lipſ. Vol. 8. p. 486. Eiusdem & Pavii εσαν ἁπαντα οἱ αἡ Συρ. elegans, ſed minime, cum pronomen tacitum intelligatur, neceſſarium. Multa docti viri, ad L. 3, 157 nominati. *Weſſel.* Γελης μεν επικρατεων, id eſt, ἡς επεκρατεε. *Gelam quidem, quam tenebat,*

Digitized by Google

bat, minoris faciebat; hanc cum Hieroni fratri commiſiſſet gubernandam, ὁ δὲ τὰς Συρακοσας ἐκρατυνε in his non egemus correctionis. *Valken.*

Ἱερωνι) Γελωνι Arch. imprudenter: tum Συρηκοσας ſolito ſibi more. Poſt ὁ δὲ comma Ald. Cam. I. II.

καὶ ἐσαν ἅπαντα αἱ Συρηκοσαι) Eſt leniſſima Reiskii mutatio, legentis: κ. ε. ἁ. οἱ αἱ Συρ ubi omitteretur forte rectius articulus: *& omnia erant ei Syracuſae:* Sic recte vertit Bergler. ad Alciphr. p. 237 praeter illum multi hoc genus loquendi illuſtrarunt, locum huic ſimillimum protulit Raphelius Annot. in Pauli 1 Ep. ad Corinth. XV, 28 atque haec noſtra etiam valde accommoda Dukerus admovit his Herodotum imitantis Thucyd. VIII, 95 Εὐβοια γαρ αὐτοις ἀποκεκλησμενης τῆς Ἀττικῆς πάντα ἦν· eodem caſu comitante Herodotus alibi: ἦν οἱ τὰ πάντα ἡ Κυνω· & fortaſſe poſuerat, omiſſa, quae nunc adeſt, praepoſitione ἐν. III. c. 157 πάντα δὴ ἦν τοισι Βαβυλωνιοισι Ζωπυρος. *Valkenar.*

Poſt αἱ δὲ comma, & παρ' αὐτικ' Ald. Camer. I. II, commaque in his poſt ἐβραμον.

ἐβλαξον) ἀνεβλαξον Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Ald. ἐβλάξον Med. Paſſ. Ask. quibus cum *Weſſel.* accedo. Poſt τὸτο μεν comma, γαρ cum ſeqq. iunctum in Ald. Cam. I. II.

Συρηκοσας) Συρηκοσσας Ask. & ſaepe. Poſt ἐποιησε punctum Ald. Cam. I. II, idemque poſt κατεσκαψε. Abeſt comma in his poſt τὸς μεν αὐτεων.

ἀειρεμενὸς) Ask. Med. Paſſ. ἀειρομενὸς ceteri. Vid. ſupra c. 132.

προσδοκεοντας ἀπολεεσθαι) προσδοκωντας ἀπο-

Digitized by Google

λεσθαι Arch. Vind. Similis inconſtantia c. 120. Poſt εποιησε punctum Ald. Camer. I. II, quae comma poſt Μεγαρεων omittunt.

κακον) non eſt in Arch. nec Valla: & poteſt intelligi.

αχαριτωτατον) Arch. Vind. Paſſ. Ask. Brit. Steph. margo; alii cum Aldo αχαριστατον. Spartani populum Atticum δημον αχαριστον, ob gratiam ſibi, ut prae ſe ferebant, non relatam, traducunt L. V, 91. Diverſiore paullo uſu plebs συνοικημα αχαριτωτατον, qui tyrannis inſuavis illa & minime iucunda, quippe qua ϐδεν αξυνετωτερον ϐδε ὑβριστοτερον, de Megabyzi Perſae ſententia L. 3, 83. Inſtaurata vox memorem lib. I, 207 non anget. *Weſſel.*

ad Cap. CLVII.

απικατο) Med. Paſſ. Arch. Vind. Askew. Aldi & ceterorum απικεατο bonum aeque. Poſt ταδε punctum Ald. Cam. I. II.

και Αθηναιοι) Αθηναιοι και οἱ συμμαχοι τϐτων Arch. Vind. Valla, Eton. και Αθηναιοι aberant ab Ald. &c. Additis Athenienſibus, quos neglectos ſeries & Mſſ. noluerunt, ſermo nunc inſtructior: adfuiſſe autem Athenienſium legatum c. 161, atque ex Ephoro ſcholiaſtes Pindari Pyth. Od. I prope finem clamat. *Weſſel.*

παραλαμψομενϐς) παραλημψομενϐς Weſſelingius, non adſcriptis auctoritatibus in lectionum varietate annotavit. Comma poſt τον ante γαρ Ald. Cam. I. II.

τον γαρ επιοντα) Non neſcio, quomodo γαρ iſthac in ſede poſſit defendi, neque adeo iſta I, c. 163 πυθομενος τον Μηδον παρ' αυτων ὡς αυξοιτο· ſed

ſed quia centenis, quae horum dantur ſimilia', nihil ineſſe puto, quod ad haec reſpondeat, placet Gisb. Koenii coniectura, voculam γαρ transponentis hoc modo: Ἐπεμψαν ἡμεας Λακεδαιμονιοι και Αθηναιοι (has voces praebent codd.) — παραλαμψομενους σε προς τον βαρβαρον τον επιοντα επι την Ἑλλαδα· παντως γαρ κε πυνθανεσθαι, ὁτι Περσης ανηρ — *Valkenar.* Poſt Ελλαδα comma, quod abeſt poſt πυνθανεσθαι & poſt μελλει Ald. Cam. I. II.

μελλει) deſit Arch. Vind.

και επαγων) & haec copula illis abeſt.

στρατηλατησειν) εξστρατηλατησειν iidem, στρατηλατησειν Med. Paſſ. Ask. Pariſ. B. στρατηλατειν Pariſ. A. Brit. Ald. quibus Pariſ. B. & D. adiungit *Larcher.* animadvertens in Pariſ. A. & D. infra comma exſtare poſt μετα, quod ſenſum faciat clariorem. Poſt Ελλαδα comma Ald. Camer. I. II.

νοω) νῷ Arch.

δυναμιος τε ἡκεις μεγαλης) Sentio aliquid hoc loco turbati. Semper tali in re δυναμιος τε ευ ἡκεις, aut etiam πορρω. Edito geminum equidem haud reminiſcor. Corrigitur a Reiskio ἡκεις μεγαλως, plaudente Abreſchio Diluc. Thucyd. p. 121 ſine exemplo tamen. *Weſſeling.* Emendandum cenſeo, συ δε δυναμιος τε ευ ἡκεις, και — eiecta voce μεγαλης, quae forſan ex interpretamento, μεγαλην εχεις, nata contextum irrepſit: μεγαλως legenti Reiskio ſuffragatur Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 121, ſed conſtans in hac formula repugnat uſus: εχειν in talibus quaevis adverbia ſibi patitur adiungi; ſed ἡκειν ferme tantum ευ admiſit. Ut Graece non dici-

tur χρηματων ευ ἡκεις μεγαλων, ſic neque δυναμιος ευ ἡκεις μεγαλης· obmoveri non debet illinc diverſum, quod legitur VIII. c. 111. Quinquies uſurpatum Herodoto, ευ ἡκειν, totidem vicibus Aelianus repraeſentavit, cuius loca dedit L. Bos ad Luciani μορφης μεν ευ ἡκουσας T. 2. p. 469 apud Suidam in Ευτοκιος legitur & γενος ευ ἡκων· Φυσεως ευ ἡκοντα dixit Philoſtr. V. A. VIII. c. 18. Hyperides πιθανοτητος ευ ἡκει, iuxta Demetr. Magneſ. apud Dionyſ. Halic. II. p. 179, 40. D. Heinſii coniectura in Theocr. XIII, 15 magis videretur probabilis, ſi ſcripſiſſet: αὐτω δ' — (id eſt ἑαυτω) ευ ἡκων ες αλαθινον ανδρ' αποβαιη· ἑωϋτων ευ ἡκοντες Aſſyrii dicuntur Noſtro l. c. 102 Thom. Mag. in εχω locutionem, Φρενων ευ ἡκει, comparat cum Homerica τοξων ευ ειδως, quam ſimilesque nobis explanavit T. Hemſterh. ad Thom. in Γεγυμνασμενος ρητορικης. *Valkenar.*

της Ἑλλαδος) omittitur ab Arch. Vind.

χειρ μεγαλη συναγεται) χειρι μεγαλη συλλεγεται iidem, quo non utor.

γινομεθα) γενομεθα Paſſ. poſt επισοι punctum Ald. Cam. I. II.

ἡμεων οἱ μεν) οἱ μεν ἡμεων Paſſ. Ask. poſt οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt οἱ δε.

θελωσι) θεληωσι Arch. Vind.

δη ηδη) δη abeſt Arch. δη Vind. quod opportunius: δε antea ex Ald. poſt γινεται & poſt ελπισης abſunt commata Ald. Cam. I. II, ponunt comma poſt ἡμιν.

ευ) deſit Arch. poſt πραγματι & poſt οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II.

ταυτα) αυτα Arch.

ad

ad Cap. CLVIII.

Abeſt comma poſt Γελων δε Ald. Cam. I. II.

πολλος) πολυς Arch. Abeſt comma poſt αυτοι δε Ald. Cam. I. II.

Εγεξαιων) Arch. Valla. & bene. Αιγεξαιων prius ex Ald. Αιγεξεων Pariſ. A. B. D. teſte *Larcherio*, qui, ob Jonismum, praeferendum duxit.

ωφελιαι) Arch. Ask.; alii ωφελειαι. Ex ſchedis ωφελιαι, veluti eodem libro c. 98. placuerunt. *Weſſel.*

επαυρησεις) επαυρεσιες Vind. in Arch. επαρκεσις. neque damnabiles επαυρεσιες, uſu Thucydidis II, 53. quamquam ſimilis ibi ſcriptionis variatio, munitae. *Weſſel.* επαυρέσις legendum cenſet *Larcherius*, propterea quod Jones teſte Greg. Corinth. p. 225. το, ι & ε cum ι longo permutare ſolent. Nobis hoc non arridet. poſt γεγονασι comma Ald. Cam. I. II, idem poſt ὁ πολεμος, iterumque occurrit poſt ψιλας.

επι δε) επει δε errore operarum Ald. Cam. I. II, in quibus poſt επ' ὡ comma.

εσομαι) Paſſ. Arch. Vind. Ask. Brit. Steph. margo, Valla: quos ſequor: olim ex Ald. γενησομαι.

ad Cap. CLIX.

Poſt ακουσας comma Ald. Cam. I. II, punctum ponunt poſt ταδε.

Η κε μεγ' οιμωξειεν) Citat Euſtath. ad Poetam p. 670, 57.

απαραιρεισθαι) αφαρεισθαι mutata Jonica ſpecie, Euſtath. απαραρεισθαι Ald. Brit. Pariſ. A. B. ὑπαιρεισθαι Vind. Arch. απαραιρησθαι Med. Paſſ. Ask.

Ask. quod qua tandem re vulgatum exſuperet, non video; incommoda quoque coalita ſyllaba. *Weſſel.* Poſt Γελωνος τε comma Ald. Cam. I. II.

παραδωσομεν) Arch. bene: alii παραδωσωμεν.

ου δε μη βοηθειν) Arch. Vind. μη quoque Brit. μη δε Ask. Ald. Prius erat μηδε βοήθει, quod poſterius quoque Ald. Cam. I. II. Premo veſtigia probatorum codd., ipſiusque ſcriptoris lib. 3, 134. συ δε μοι επι την Ἑλλαδα στρατευεσθαι, & parili ſaepe modo. Vid. lib. 4, 128. *Weſſel.*

ad Cap. CLX.

τον τελευταιον) το τελευταιον legi mavult Koenius.

ω ξεινε Σπαρτιητα) Citavit Stobaeus Serm. 19. p. 171. Locum hunc corruptum, legendumque επεναγειν putat *Larcherius*, quod ſignificat *impello*, *incito*, *inſtige*, & occurrit ap. Herod. IV, 79 ὁτις μαινεσθαι εναγει ανθρωπους. IV, 145 ανηγει σφεας ὡστε ποιειν ταυτα. V, 49 και τινα εναγει προθυμιη μαχομενον αποθνησκειν. In Pariſ. D. επαναγων.

ε με επεισας) ε μ' επεισας Stob. εκ επεισας Arch. ε με επεισας Vind. Valla; antea ex Ald. πεισεις.

ὁ λογος) Arch. Vind. Ask. Brit., deerat ὁ. mox προσαντις Paſſ.

ἡμεις τι ὑπειξομεν) Arch. Valla, quod verum: vid. c. 149. ἡμεις τοι antea ex Ald. Quod editum eſt, ſcribendum iam viderat Koenius. Poſt εγω punctum Ald. Cam. I. II.

αρεσκεσθαι) αρκεεσθαι Arch. Vind. Valla. Animus in αρκεεσθαι magis, quam αρεσκεσθαι vergit, motus iſtis lib. 9, 32. ου δ' ὑτω εφη ετι ως-

ἀρκεεσθαι τουτοισι μουνοισι. Accedunt ἀρκεμενοι τοις παρουσι in Teletis fragmento apud Stob. Serm. 95. p. 523. & Epiſt. ad Hebr. XIII, 5. Nemini tamen praeſcribo. *Weſſel.* *Aut haec vobis oportet placeat conditio,* ἀρκεεσθαι, quod, Vallae lectum, dat Arch. plures ſi habent codd. optio difficilis erit inter iſta duo; ut & in his apud Stob. (p. 4, 27.) Democriti επι τοις δυνατοις δει εχειν την γνωμην, και τοις παρεουσιν ἀρκεεσθαι· ſcribendumne totidem ſit litteris ἀρεσκεσθαι, an, una detrita, ἀρκεεσθαι; utrumque recepit uſus. Contentum ſuis rebus eſſe vulgo certe dicebatur ἀρκεεσθαι τοις παρουσιν· ut in Ep. ad Hebr. XIII, 5, & in locis adſcriptis a Wetſtenio: idem Iſocrati ſaepe σεργειν τοις παρουσι, ἀγαπαν τοις ὑπαρχουσι, Lyſiae; ſi huius eſt ὁ επιταφιος λογος, quod non opinor: aliis ἀρεσκεσθαι τοις παρουσι. Poſtremum hoc veteribus iſta ſtructura multo eſt uſitatius, quam ἀρκεισθαι· Thucyd. II. c. 68. ου ἀρεσκομενος τη εν Αργει καταστασει· VIII. c. 84. Lucian. I. p. 648. II. p. 639. Longin XXXIII, 5. ἡκιστα τοις πταισμασιν ἀρεσκομενος· quin ipſi Herod. IV, 78. διαιτη εθελουσι ἀρεσκετο Σκυθικη. III. c. 34. ου ἀρεσκομενος τη κρισει· at alterum illud apud Noſtrum etiam invenitur IX, 32. ου δ' ἐτω εφη ετι ἀρκεεσθαι τουτοισι μουνοισι. *Valken.* ἀρκεεσθαι Vallae & Arch. arridet *Larchero.* Nos in edito acquieſcimus.

ad Cap. CLXI.

ἀμειβετο μιν) Paſſ. Ask. Brit. ora Steph. Arch. Vind. ſed qui ambo τοισδε· olim ex Ald. ἀμειβετο τοισδε tantum.

Poſt προφαινεις punctum Ald. Cam. I. II. προφαινη Vind. Arch. & mox στρατηγησης.

ἀγειν)

αγειν) ora Steph. Arch. Vind. Paſſ. Ask. Brit. Alii εχειν. vid. ſupra c. 11. Poſt εσεσθαι comma Ald. Cam. I. II, quod non habent poſt απελαυνομενος.

δεεσθαι) δεῃ Arch. Vind.

ναυτικης αρχειν) iidem & Med. Ask. Paſſ. Brit. alii cum Aldo αρχης interſerunt. Poſt εχει τοι colon Ald. Cam. I. II, in his punctum poſt επησομεν.

γαρ αν ωδε παραλον) γαρ ωδε γε παρ' αλλων Arch. Vind. παρ' αλλων etiam Brit. Valla, παραλον alii & Thom. Mag. in παραλιος.

εκτημενοι) κεκτημενοι Arch. Vind., melius Euſtath. ad Hom. p. 759, 41. & Thom. Mag. Superbum oratoris Attici dictum infregit hinc meo quidem arbitratu alieniſſima vocula ει, quae, ex vicino οι facile nata, quo hic ponitur modo, conſtrui non ſolet. Quae praecedunt, ſic ſunt iungenda: αλλω δε παρησομεν ὁδενι ναυαρχειν· ματην γαρ αν — επημεν κεκτημενοι· hic plena ponenda eſt diſtinctio. Novam periodum orator animoſus ſic orditur: Συρηκοσιοισι, εοντες Αθηναιοι, συγχωρησωμεν της ἡγεμονιης; Nos, qui ſumus Athenienſes, Syracuſanis cederemus principatu? Pendet modus ſubiunctivus συγχωρησωμεν, a ſuppreſſis θελεις, vel βουλει ἱνα — *Valken.* Conſentit cum Valken. *Larcherius*, huius interpunctionem verborum a Pariſ. A. B & D. confirmari teſtatur. Poſt Αθηναιαι comma Ald. Cam. I. II.

συγχωρησωμεν) συγχωρησομεν Arch. Vindob. Poſt των ante και comma Ald. Cam. I. II.

λεγειν ταυτα)' Ora Steph. Arch. Vind. Paſſ. Ask. Brit., quibus obtempero: τα τοιαυτα olim.

ad

ad Cap. CLXII.

Poſt τοισδε colon Ald. Cam. I. II.

τους μεν αρχοντας) Arch. Vind., deerat μεν antea, nec Ald. habet. Inſertam vocem requirebant ſequentia, in quibus Gronovii ex ſchedis opera eminet. *Weſſel.*

αρξομενους) αρχομενους ουκ εχειν· επει Arch. ora Steph. Brit. τους δε αρξομενους ουκ εχειν· επει Vind. τους δε αρχομενους ουκ ἐξειν neque Pariſ., in Med. Paſſ. Ask. αρξομενους ουκ ἐξειν· επει. Olim cum Aldo ἐξειν ουκετι· επει. Equidem ex iisdem αρχομενους non adverſabar olim: at ſupra Laco ad Gelonem ισθι αρξομενος ὑπο Λακεδαιμωνιων c. 160. *Weſſel.*

επιεντες) ὑπιεντες Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Ald. Valla, ſequens εχειν deeſt Arch. Quod plures ſcripti ουδεν ὑπιεντες cum Aldo, laudibus docti viri fertur. Suidas ὑφιει, συνεχωρει nemo neſcit, nemo quoque, gignendi plerumque caſum id ſibi ſumere. επιεντες Portus illuſtravit. *Weſſel.* ὑπιεντες ex Arch. enotatum, reciperem. Vim verbi propriam & translatam L. Küſter. attigit in Ariſtoph. Ranas v. 1251. Ubi Ariſtides pro Cim. T. 3. p. 251. ὡσπερ αν ει πλεων, και παρον εξ ουριας κομιζεσθαι, ειτα ὑφιεμην ὑπο θειλιας. Schol. Mſ. ειπων το εξ ουριας, επηγαγε το Ὑφιεμην απο μεταφορας των χαλωντων τα ἱστια. Ut ὑφιεσθαι των ἱστιων, dicebatur ὑφιεσθαι τε τονε· της γλωττης· της οργης· quorum primum eſt in Ariſtoph. Veſp. v. 336 ſecundum reſtituendum eſt Philoſtr. V. A. III. c. 25, tertium ὑπιεσθαι της οργης habet Herodot. p. 134. 18. & alibi. Qui vocatur Phalaris Epiſt. 72. non ὑφηρηκας,

ρηκα, ſed ſcripſerat, ut puto, παντως τε θαυμαζεις, οτι ὑφηκε της οργης. *Valken.* Poſt εξαιρεῖται interrogationem poſuit Ald. Cam. I. II. Perverſam videtur in ſuo codice ſcripturam inveniſſe Valla, εξανοινεται· & εξανοινημενον· vertit enim, *ver ex anno illi exaruiſſe:* Heſychii εξανοινεται eſt ex Ariſtoph. fragm. apud Suidam in ανοινεται· qui deſcripſit iſtam notam ex ſcholiis plenioribus in Ariſtoph. Ran. v. 196. — Εξαιρεῖται, per ſe ſatis tutum, magis etiam adfirmat Periclis dictum, quod Leopardo memoratum Em. VIII. c. 1, cum his Gelonis compararunt Joſ. Waſſe ad Thucyd. p. 118. & Weſſeling. in Diſſ. Herod. p. 46. *Valken.*

ετος δε ο νους &c.) τεδε τε Arch. quod melius, antea ex Ald. τε tantum; tum τοδε εθελει. poſt το ante εθελει comma Ald. Cam. I. II. — Dicto Gelonis, ſive verbo. εξαιρεῖται, proxima ſi ſubiungerentur iſta; ζεριϛκομενην ων την Ἑλλαδα της ἑωυτε συμμαχιης εϛαζε, ὡς ει το εαρ εκ τε ενιαυτε εξαιρεμενον ειη· intermedia nemo, credo, requireret; quae mihi nec Herodoto, neque huius lectoribus ſatis digna videntur; invenumque potius in gratiam hunc ſimilemve in modum primitus ſcripta: ἑτος δε ὁ νους τε ρηματος, ὁ εθελει λεγειν, ειναι το δοκιμωτατον (δηλα γαρ εν τω ενιαυτω εϛι το εαρ δοκιμωτατον) της των Ἑλληνων ζρατιας την ἑαυτε ζρατιαν. Recepta facile formam induerunt Jonicam. Obſcuriora dicta, formulis etiam talibus nonnunquam adiectis, ſed ad iſtam rationem nusquam Herod. interpretatur. *Valken.* Delevit, auctore Valkenario, haec *Larcherius*, in quorum ſententiam ire nulli dubitaremus.

δηλα

δηλοὶ γαρ ὡς) Quid enim? an δηλον erat, Gelonis copias Graecorum exercitui tantum praeſtare, quantum ver potius & nobilius aliis anni tempeſtatibus eſt? Et talia Herodotum, Graecorum ſummum praedicatorem, litteris prodere? Pavius & Reiskius, ut hiſtoriae auctor ab ea immunis eſſet culpa, δηλοι γαρ ὡς — Gelo nempe, maluerunt. Bene quidem, modo Herodotea forent. Puto, Valkenarium omnia diſpuncturum. *Weſſeling.* Vid. Valkenarii animadv. praeced.

ὡς) deſit Arch. Vind.

ξεριζομενην ων) καὶ συμμαχιην ξεριζομενης ἐκαζεν ὡσοι το ſic Arch. Poſt ων colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXIII.

Poſt ἀγγελοι colon, poſt χρηματισαμενοι comma Ald. Cam. I. II.

τοσαυτα) τοιαυτα Paſſ. Ask. margo Steph.

δυνεωνται) δυνωνται Med. Paſſ. Ask. Suidas in δειζαντες, δυνεωνται Arch. Vind., ob Joniſmum recte. vid. Gronov. ad lib. 4, 97. δυναγται antea cum Ald.

Poſt ημελησε punctum, poſt ὁ δε comma Ald. Cam. I. II, quod non ponunt poſt Κωον.

καραδοκησαντα) habet Suidas in v.

πεσεεται) πεσεται Arch. Suid. punctum poſt vocem Ald. Cam. I. II, in his comma poſt γην τε, idemque poſt των.

ad Cap. CLXIV.

Poſt ἑτος abeſt comma Ald. Cam. I. II.

την τυραννιδα) Omittit την Arch. Paſſ.

ἑκων τε) Exſcripſit Thom. Mag. in ἑκων.

επιοντος) In his defendi poterit επιοντος, legi tamen etiam επεοντος, quae Koenii eſt coniectura. *Valken.*

υπο δικαιοσυνης) Med. Paſſ. Ask. Thom. Mag., ceteri cum Ald. ὑπο.

ειχετο) ωχετο Arch. Vind., in Thoma olim εἰχετο· reſtituit verum Oudendorpius ex Mſſ.

μετα Σαμιων) παρα margo Steph. Brit. Paſſ., tum οικησε Arch. Vind.

ες Μεσσηνην) εν Μεσσηνη Ask. Med. haud pulcre.

το ονομα) Arch. bene. alii cum Ald. τ' ονομα, colon poſt vocem Ald. Cam. I. II.

ων) abeſt Vind. Arch. Ask.

τοιουτω τροπω) iidem cum Med. Paſſ., prius cum Ald. τοιωδε τροπω. comma poſt την ante οἱ Ald. Cam. I. II.

συνηδεε) ηδεεν Arch. Vind.

επεμπε) ανεπεμπεν Arch. poſt δικαιοισι comma Ald. Cam. I. II.

ελειπετο) ελιπετο Arch. Vind. Comma poſt των ante οἱ in Ald. Cam. I. II.

απο) abeſt ab Arch. Vind., ἁπαντα Brit.

ad Cap. CLXV.

Ακραγαντινων μυναρχα) Haec duo in margine Arch. nupera manu. Ceterum Αινεσιδημε Vind., ut ſupra, omnes quoque εξελαθεις, poſt quam vocem comma poſuit Ald. Cam. I. II.

επηγε ὑπ' αυτον) Arch. Vind. quod iuſtum videtur, quae & Reiskii coniectura. Alii cum Ald. επ' αυτον.

Ἑλ-

Ἑλισυκων) Εσιλυκων margo Stephan. Paſſ. Editum bene habet. Ἑλισυκοι ex Hecataeo εθνος Λιγυων Steph. Byz. Apud alios ſilentium de illis. *Weſſel.* & *Valken.*

Σαρδονων) Sardorum nomen addubito Σαρδονων ſcripſerit, an Σαρδονιων: hoc tamen praefero. *Valkenar.*

Κυρνιων) Βυρνιων Ask. & ora Steph. Κυρνικων Brit male omnes. Κυρνιοι notiſſimi ſunt Sardorum vicini. *Valken.* Poſt μυριαδας punctum Ald. Cam. I. II.

βασιληα) βασιλεα Arch. Ask. Vind. hoc in στρατηγον ad Aldinam Weſſelingii mutavit vir doctus, oblitus Carthaginienſium duces, quod alibi oſtenſum, *reges* appellatos. *Weſſeling.*

Αναξιλεω) Αξιλεω Paſſ., Εξιλεω Ask.

επηγε μεν) επηγε επι Arch. Paſſ. Ask. Vind. Poſt τη ante ανομα comma Ald. Cam. I. II.

βοηθεειν τον Γελωνα) Arch. Vind. Paſſ. Ask. quos laudo. Antea ex Ald. Γελωνα βοηθεειν tantum. Comma poſt Ἑλλησι Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXVI.

Poſt τον δε Αμιλκαν abeſt comma Ald. Camer. I. II, quae & abſunt poſt βασιλευσαντα τε, & poſt ανδραγαθιην.

τε) deſit Arch. εγινετο Paſſ. Ask.

ad Cap. CLXVII.

ὁ λογος) omittitur in Arch. Ask. & comma in Ald. Cam. I. II. Poſt βαρβαροι comma in his exſtat.

εικονι) Quid hoc? an *illius imaginem colentes*, quomodo olim Valla, an uti Larina nunc, *illius*

imaginem ſervantes? Neutrum rei & ſermonis genio reſpondet. Plauſum abſtulit meritiſſimum Galei εικοτι χρεωμενων, pro quo paullo plenius lib. 3. c. 111. εικοτι λογω χρεωμενοι probabili ratione utentes: nec differt ſupra c. 103. φερε ιδω παντι τω εικοτι. In rebus obſcuris, quod ſignis certiſſimis, qualia Poenis deerant, cognoſci quidem non eſt, ad τα εικοτα vero ſimilia, & coniecturalia venitur. Hyperides: ὡ δ' εστιν αφανη, αναγκη τους διδασκοντας τεκμηριοις και εικοσι ζητειν in Clem. Alex. Strom. VI. p. 747. & Theodoreti Or. ad Graev. VI. p. 102. *Weſſel.* Εικοτι corrigunt Galeus & Reiskius; utriusque ignarus οικοτι legendum vidit & *Koenius*, quocum ſentio cum Larcherio, eſt nempe Jonicum.

εν τη Σικελιη) Abſunt haec tria Arch.

λεγεται) λεγειν idem.

εκαλλιερεετο) εκαλλιρεετο Ask. ſolita ſibi ſcriptione. Poſt μεγαλης comma, poſt καταγιζων punctum Ald. Cam. I. II.

επισπενδων) επισπενδει Arch.

ωσε εωϋτον) ωδε εωϋτον idem. ωσε εωϋτον Brit. poſt καταπαυθεντα comma Ald. Cam. I. II, quod abeſt poſt τοιουτω, & poſt ετερω.

Καρχηδονιοι) ως Καρχηδονιοι τε και Συρηκουσιοι Paſſ. Ask. & Steph. ora cum Valla. quibus *Larcher.* Pariſ. B. adiecit. Per Phoenices ego Carthaginienſes intelligerem; quorum adeoque nomen in marginem malim reiectum, ut legatur, ετε ετερω, ως Συρηκουσιοι: ut inventori ſtratagematis Geloni ſuo honorificam narrationem de Amilcaris morte forte Syracuſanorum nobis exhibet Polyaenus I. c. 27, 2. Sine dubio hic opponuntur Carthaginienſes & Syracuſani, quorum

Digitized by Google

rum priores auctor Phoenices dixit, poſteriores in codd. quibusdam editisque libris inveniuntur, & Καρχηδονιοι ſine dubio interpretamentum των Φοινικων, quod alieno loco inſertum manſit, evanuitque vera lectio Συρηκοσιοι. *Degeniur. Valken.* Fieri non poteſt, quin aliquid turbatum hic ſit. Superius enim ὡς Φοινικες Carthaginienſes includit, quippe eiusdem originis & meros Φοινικας L. 2, 32. & 4, 197. Si, Carthaginienſibus expulſis, legeris ὡς Συρηκοσιοι, qui in ſchedis nonnullis, opera fruſtranea erat, ſiquidem Syracuſanis de Amilcaris, namque Gelo de eo ſollicite quaerens nihil compererat, interitu incerta atque inexplorata omnia. Sola praeterea Poenorum ſuper eius exitu deſcribitur narratio, alia nulla. Iſta animum de Pauw adverterunt, opinati ὡς Φοινικας, aut alterum certe ὡς Καρχηδονιοι, ex ſcholio adveniſſe, neglegentiaque ſcribarum ſedem, quam non debebant, occupaſſe: qua quidem in ſuſpicione quod vehementer offendat, nihil reperitur. Mihi de his anxio, venerat in opinionem, neque eundem praeteriit, primitus fuiſſe, αφαιρεθεντι δε — ειτε τουτω, ειτε ἑτερω, οἱ Καρχηδονιοι τουτω μεν —, articulumque ob praecedentia in ως converſum. Utut doctiorum corona iſtis de coniecturis ſtatuerit, pati nequeo, τησι πολισι των αποικιδων vim inferri. Appian. B. Civ. III. p. 887. πολλας περιεπεμψεν ες τα τας τε πατρος αυτε αποικιδας πολεις. *Weſſel.* In cuius ſententia acquieſcimus, una cum *Larcherio.*

Καρχηδονι) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Pariſ. B. Valla: ceteri cum Aldo Καρχηδονιοι, perperam.

Digitized by Google

ad Cap. CLXVIII.

Poſt εποιησαν punctum Ald. Cam. I. II, comma poſt οἱ αυτοι.

και) deſit Arch. Paſſ., tum mox απικατο Arch. Vind. loco vulgati απικοντο, bene. Poſt λογες & τες commata Ald. Cam. I. II, idemque poſt οἱ δε.

ὑπεσχοντο) ὑπισχοντο Paſſ. & Steph. margo, nec recuſat ſcriptor vid. V, 30 &c. Porro πεμπειν τε Arch. Vind. Ald. Cam. I. II, in quibus editis poſt τε comma, idemque poſt φραζοντες, punctum poſt απολλυμενη. Comma ponunt eaedem poſt αλλο & colon poſt ἡμερεων.

νοευντες) Arch. Vind. pro dialecti more. νοεοντες olim cum Ald. poſt Λακεδαιμονιων comma Ald. Cam. I. II.

ανεκωχευον) Suidas exſcripſit in eo verbo. comma poſt πεσεεται Ald. Cam. I. II.

αελπτεοντες) Et hoc habet hac in voce Suidas. In Ald. operis errantibus αελππεοντες. Camer. I. II. αελπεοντες.

ὑπερβαλεεσθαι) ὑπερβαλεσθαι Suid. Arch.

Poſt Περσην abeſt comma Ald. Cam. I. II. Ξερξεα Arch. Vind. Valla ex ſcholio. Poſt επιτηδες comma Ald. Cam. I. II.

τοιαδε) λεγειν τοιαδε Arch. Vind. Pariſ. tres, Brit. Ald. Valla: λεγειν deſit Med. Paſſ. Ask. Punctum poſt τοιαδε Ald. Cam. I. II.

ἡμεας) negligit Arch. Poſt πλεσας abeſt comma Ald. Cam. I. II.

εναντιεσθαι) αντιεσθαι Vind. Poſt εγενετο abeſt comma Ald. Cam. I. II, in iisdem punctum poſt τριηρεας.

ὑπο

ὑπὸ δὲ ετησιεων) Tangit Euſtath. ad Odyſſ. p. 1521, 42. & p. 1582, 18. tum ετησιων· idem, Arch. Paſſ. Poſt γενεσθαι colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXIX.

επειρωτων) Arch. Vind. Paſſ. Ask. Olim ex Ald. επηρωτων, commaque poſt vocem in Ald. Cam. I. II, in quibus & comma poſt Πυθιη & colon poſt ὑπεκρινατο.

επιμεμφεσθε) μεμφεσθε Arch. Vind. Haec plana minime. Reiskius de coniectura ει τι μεμνησθε, *non meminiſtis;* potuiſſet minore molimine ει επιμεμνησθε ſed ſcripti obviam ſuſpicionibus eunt, vulgatum, aut illi ſimile, tutantes. Erit ergo επιμεμφεσθε ὁσα — *conquerimini de omnibus illis* — Iſta ταυτα επιμεμφομενοι de his conquerentes, ſive haec incuſantes lib. II, 161. Tum congruum veritati επεμψε μηνιων δακρυματα, quomodo Arch. (teſteque *Larcherio* & Pariſ. A & D.) Series enim επιμεμφεσθε, ὁσα ὑμιν δακρυματα Μινως επεμψε μηνιων. Id Pavius perſpexit, Reiskius, inſuper, ſenarium Μινως επεμψε μηνιων δακρυματα perfectum, ſive Pythia eum effuderit, ſeu caſu, ut ſaepe, fuerit natus, rotundare. *Weſſel.* Quocum ſentiunt *Valkenarius* & *Larcherius* μηνιων probantes, idque optimo iure.

Μενελεω) Vind. Arch. vere, vid. II, 119. VII, 171. Antea cum Ald. Μενελαω.

μηνιων) Arch. Pariſ. A. D. Olim ex Ald. μηνυων. poſt επεμψε comma poſuit Ald. Cam. I. II, idemque poſt οἱ μεν.

Καμικω) Καμινω Arch. Habuit Tzetzes ſimillimum ſuo in libro, alibi tamen Καμιλλον.

Digitized by Google

Vid. Scaliger ad Euſeb. Chron. num. DCCCXIII. Poſt γενομενον colon Ald. Cam. I. II.

ἀρπαχθεισαν) απαχθεισαν Arch. ἁρπασθεισαν Vind.

εσχοντο) απεχοντο Arch. απειχοντο Vind. poſt τιμωρεις colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXX.

Μινεω) Arch. Pariſ. B. Μινεων Ask. Med. Paſſ. antea ex Ald. Μινω. Miram regii nominis formam, redituram c. 171. nolui repudiare; imperant praeſtantiſſimi codd. ceteroqui τον Μινω, τον Μινωα cum Poeta plures ſcriptitant. *Weſſel.*

θεϐ σφι εποτρυναντος) Ald. θεϐ σφεας Ask., olim θεϐ σφε. Veterem Aldi Cameratiique, propagatam in pleraque Lexica & Theſaurum Stephani, ſcripturam reduxi, quippe Homeri Odyſſ. β. 417. protectam auctoritate. Qui θεϐ σφεας optaverint, utantur ſchedis Ask.; res, modo turpis macula eluatur, levis erit momenti. *Weſſel.* Poſt εποτρυναντος abeſt comma Ald. Cam. I. II.

μεγαλω) deſideratur in Brit. Poſt Καμικον colon, poſt τον comma Ald. Cam. I. II.

ενεμοντο) ενεμαντο Arch. νεμονται Paſſ.

πλωοντας) πλεοντας Arch. Ask. Vind.

κομιδην) Explicat hinc Suidas in v. tum ϐδεμιαν Arch. Vind. Ask.

Ὑρειην) Ὑρηδιην Paſſ. & Med., Ὑρηδιλλην Ask. vulgatum novit Stephan. Byz. in v. & Euſtath. ad Perieg. v. 378. Strabo Ουριαν ſcribit lib. 6. p. 431. Ex Med. & conſentaneorum ſcriptura nihil extrico: Ὑρηιην voluiſſe, anceps viri celeb. ſuſpicio eſt, ceteris praeſertim Ὑρειην tuentibus.

Stra-

Digitized by Google

Strabonis enim Ουριαν mendoſe ſcribi conſentiunt Cluverius Antiq. Ital. IV. p. 1247. & Meurſius lib. IV. Cret. c. 5, tum maxime Alex. Symnach. Mazochius Comment. ad aeneas tabulas Heracleenſes p. 95, veriſſime p. 537. adſcribens τας αλλας οικησαι, continuo ſuccedens, notare, *alias condidiſſe*, quomodo Valla ex οικισαι ſui libri, & probe quidem: nam οικειν & οικιζειν, quod ille perſuadere nititur, tantundem valere Graecis, id vero ſermonis habitus reſpuit. *Weſſeling.* Poſt καταμεινας τε punctum Ald. Cam. I. II.

Ιηπυγας) γενεσθαι Ιηπυγας Μεσσαπιος Arch. Paſſ. Ask. bono ordine. poſt γενεσθαι punctum Ald. Cam. I. II.

δε τε ειναι) δε ειναι iidem & Vind. vulgo τε, minime utile, interponitur.

Ὑριης πολιος) Ὑρηδιης Paſſ. Med. Ὑριλλιης Ask. poſt πολιος comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt τας ante δη, & poſt παντων & των.

οἱ ὑπο Μικυθε &c.) Malunt οἱα ὑπο —, tum αξιων vocem pravam videri, in primis ἑτω, e marginali cera temere ingeſtum. Quas quidem ſuſpiciones auctoribus non invideo; οἱ των αξιων Scriptoris more Rhegini illi ſunt, a Micytho auxiliatum miſſi; απεθανον τρισχιλιοι ἑτω non aliud, ac ὁμοιως Heſychii, ſive τον αυτον τροπον, uti opportune vir doctus Miſcell. Obſ. T. III. p. 145. *Weſſel.* Poſt Ταραντινων comma Ald. Cam. I. II.

κατελελειπτο ἑτος.) καταλελ. Vind., in Arch. poſt hoc verbum interſtinguitur, & ἑτος ὡσπερ. Non diſplicet diſtinguendi in Arch. modus. nunc certe nexus minus accommodatus cernitur. *Weſſel.*

εκ) deſit Arch. & την Αρκαδος. Poſt ανδριαντας colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXXI.

ες δε την Κρητην ερημωθεισαν) Nihil habent εσοικιζεσθαι & cetera, a quo pendeant: quae την παρεληθηκην antecedunt, illa verbo nitebantur λεγεται: poſt illam vocula requiritur in talibus uſitate: videbatur amico meo ως in αν mutandum; idem & ego requiri ſuſpicor, ſuo ſic forte loco collocandum. ες ων την Κρητην ερημωθεισαν λεγεσι Πραισιοι εσοικιζεσθαι αλλως τε ανθρωπους, και μαλιστα Ελληνας neque diſpliceret ες δε ων: quod aliquando minus conſiderate reieci. Videtur mihi ſic legiſſe Valla, dum vertebat: In Cretam igitur deſolatam Praeſii aiunt &c. Praeſiorum erat iſta narratio, qui Στρατευσαντες, non participes expeditionis in Sicaniam, domi manſerant. — *Valkenar.*

Μινεω) Med. ſed ν ſupra ultimam ſyllabam oſtentans, Paſſ. Askew. Arch. Pariſ. B. Μινωα olim cum Ald. Μινω Gronov. hic in Μινεω, ſupra in Μινεων non debebat deformare. *Valkenar.* Poſt Τρωϊκα punctum Ald. Cam. I. II.

αντι τουτεων) Arch. Vind. quod verius, ob c. 169, olim απο cum Ald.

Τροιης) Arch. Med. Paſſ. Ask. Valla. Κρητης Ald. & alii. Veram lectionem reſtituit Gronov. σφι αποκρησασι εκ Τροιης, quam tamen abſque membrana Flor. ex Valla didiciſſemus & Arch. Pro απο τουτεων δε ex iisdem legerem αντι τουτου δε, & ob id: hoc commendat reſponſum c. 169. *Valken.*

Poſt και αυτοισι comma Ald. Camer. I. II, idem-

idemque poſt ὑπολοιπων. Haec, inquit *Weſſel.* artiſſime, olim commate ante τριτες divulſa, iunxi. Οἱ ὑπολοιποι, qui famem & peſtem evaſerant, cum tertiis Cretam advenis poſtea incoluerunt. Stant mecum de Pauw & Abreſch. Opinor autem, in Herodoti oculis Homeri Odyſſ. τ. 175, ubi de inſulae habitatoribus & varia origine, fuiſſe. *Weſſeling.*

ad Cap. CLXXII.

Θεσσαλοι δε ὑπο αναγκαιης &c) Pavii acumen ſcopas hic animadvertit diſſolutas. Nam quid? an Theſſali Medorum partes ſequebantur, eum propalam oſtendebant, ſibi diſplicere, quod ab Aleuadis factum? Quae tamen in verbis eorumque cohaerentia mens? Velle ſcriptorem, Theſſalos, Aleuadarum dominatione preſſos, primis belli initiis ad Perſas inclinaſſe: cognitis autem perfidorum conſiliis, ad Graeciae concilium legatos de communi ſalute miſiſſe. Itaque aut excidiſſe aliquid, aut fuiſſe olim, τοπρωτον μηδισαντες διεδεξαν, ὁτι ἁ σφιν ἠνδανε — cum principio Medorum partes foviſſent, oſtenderunt ſibi non placere — Non profecto inutiliter. *Weſſeling.* *Larcherius* τοπρωτον vel delendum, vel poſt ὁτι transponendum cenſet: quod poſterius quidem prae ceteris nobis arridet, *oſtendentes, initio ſibi, quae Aleuadae excogitaſſent, non placuiſſe:* ſenſus erit.

ὡς διεδεξαν, ὁτι ἁ σφιν) δε εδοξαν, Arch. mox ἁ σφι οἱ ἠνδ. Ask. Mihi ex ſchedis Arch. parum adiutis, placuiſſe memini, ὡς δε εδεξαν, ita vero demonſtrarunt, ſibi diſplicere &c. ὡς δε hoc fere modo lib. 9, 34. Sed coniecturae non

non indulgeo. *Wesseling.* Post ηνδανε & τω commata Ald. Cam. l. II.

επυθεατο) επυθοντο Pass.

πεμπεσι ες τον) πεμπεσι γαρ Arch.

Φρονεσεσεων) προνοεσεσεων Arch. Vind. aliter Galeus. Post Ἑλλαδα colon Ald. Cam. l. II.

τετες) τετοις Arch.

ἢ Ἑλλας εν σκεπη) Ἑλλας σκεπη τε πολεμε ἢ Arch. Male absentiam praepositionis in codd. Arch. laudavit Th. Galeus. Redibit c. 215 εσαν εν σκεπη τε πολεμε. Quo de genere plura L. I, 143. *Wesseling.*

εμεν) εσμεν Pass. Ask.

πεμψετε) πεμψητε Vind haud male.

ε βελομενοι) βελομενοισι Arch. tantum.

αναγκαιην ἡμιν) Nimium sane, & solo e docti viri arbitrio pendens αιτιην ἡμιν εδεμιην δικαιοι εσε προφερειν nullam nobis culpam obiectare iure poteritis. Αναγκαιην sequentia defendunt: estque saepe verissimum, ηρεισσον εδεν αναγκαις Eurip. Alcest. 965. *Wessel.*

ad Cap. CLXXIII.

ες Ἁλον) Medic. Arch. Pass. Ask. ες αλσι Ald. *Algas* Valla, prave. Post αποβας comma Ald. Cam. I. II. Nomen urbis litera liberavit superflua Gronov. Urbis incolas Αλεας dixit Demosthenes more istius aevi scriptoribus usitato; sic legit Harpocrat. ubi nostris in Edd. Dem. vulgatur διαλλαττειν τες Αλειε προς τες Φαρσαλιες, p. 205, 64 infra οἱ Αλειε recte scriptum §. 68, sed τες Αλεας dicebant; alterum apud eumdem recurrit p. 238, 316 recte scribitur p. 236 Αλε πολιορκεμενε· & p. 88, 1 Φαρσαλιοις

θεαλιοις Αλον παρεδωκεν· ad hunc locum notata ubi citat Ulpianus, qui vocatur, p. 205, 64 nomen Αλος in ὁλως fuit depravatum: mendoſa apud Suidam ſic poſſunt quodammodo redintegrari, ſi legatur: Αλεας — [Αλος] πολις Θεσσαλικη· οἱ δε πολιται, Αλεις. *Valken.*

απικετο) Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A. απικατο Arch. Vind. επικεατο Ald. & alii.

Ουλυμπε τε) Ολυμπε τε ορεος Arch. Vind. Poſt εοντα comma Ald. Cam. I. II.

οπλιτας συλλεγεντες) ἑπλιτας Arch. Paſſion. Ask. ora Steph. Poſt συλλεγεντες punctum Ald. Cam. I. II.

των Θεσσαλων ἱππος) των Θεσσαλων abeſt Arch. Vind. Poſt ἱππος punctum Ald. Camerar. I. II.

εκ των πολεμαρχων) Med. Paſſ. Ask. Deeſt εκ Ald. & ceteris.

εων ε τε βασιληιε) ſine negatione Ald. quem ex codd. conſenſione bene correxit Steph.

Poſt τη εσβολη abeſt comma Ald. Cam. I. II.

επιοντος) τε επιοντος Arch. comma poſt επιοντος Ald. Cam. I. II, idemque poſt στρατης.

εων) deſit Arch. Vind. poſt επεθοντο colon Ald. Cam. I. II.

αλλην) αλλη Arch. Vindob. quod tolerari poteſt.

Γοννον) Γονον Arch. uti ſolet.

ad Cap. CLXXIV.

στρατιη) εσβολη margo Stephan. Praeſtat στρατηιη ex crebra permutatione, & ita Valla. Poſt λβυδω colon Ald. Cam I. II.

ερημωθεντες) ηρημωθεντες Arch.

εδε

ἐδε τι ενδοιαςως) ἐδ' ετι ενδοιαςως ex Reiskii facili coniectura.

ad Cap. CLXXV.

ἐπικατο) Med. Arch. Vind. Paſſ. Askew. In Ald. & aliis ἀπικεατο.

ἐξ Αλεξανδρε) ora Steph. Arch. Brit. Paſſ. Ask. ceteri cum Ald. ὑπ' Αλεξανδρε. Revertit Herodoto adſueta dictio. Talis lib. 3, 71 τροπω τω ειρημενω ἐξ Οτανεος, & ſine numero aliae. *Weſſeling* Comma poſt πολεμου Al. Cam. I. II, in queis colon poſt φυλαξαι.

ες Θεσσαλιην) Medic. Paſſ. Ask. Ald. cum aliis εν Θεσσαλιη.

καὶ ἅμα) καὶ μιᾷ Arch. Vind. ἀγχοτερη eſt apud Suidam in v. ex h. l. Poſt ατραπον comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt προτερον.

Τρηχινιων) Τριχινιων Arch. Comma poſt βαρβαρον Ald. Cam. I. II,

γης της) της Ισιαιωτιδος, omiſſis επι γης, Arch. Vind. γης της Ισιαίωτιδος Paſſ. Ask. Brit. prius erat επι γης της ex Ald. Non obliviſcor Φοιταν — επ' ὑδωρ επι τον Ενναεκρεουν lib. 6, 137, nec huius libri c. 173 καὶ ἀπικετο ες τα Τεμπεα ες την εσβολην, recte poſita, ſed ad olim hoc collocatum loco haud genuina. Jure Mſſ. praepoſitionem auferunt, noxiam & inutilem. Γης autem της Ισιαιωτιδος τας παραθαλλιας κωμας lib. 8, 23 memorans aliquid inſuper molimnis vetat. *Weſſel.*

ἑκατερθε εοντα) ora Stephan. Vind. Arch. Paſſ. Valla: neque diſplicuit: Prius ex Ald. ἑτερθε. Literas aliquot, quae repeti debebant, hic etiam abſorptas ſuſpicor, ſic reſtituendas, ut

ut legatur: ὥστε πυνθάνεσθαι τὰ κατ' ἑκατέρους ἐόντα· quam lectionem commodum offert margo Steph. ex Mſ. repertam, etiam Vallae Latina monſtrant. *Weſſeling.*

τοῦτο μὲν τὸ Ἀρτεμίσιον) Pro τοῦτο μὲν videtur legendum κατὰ μὲν, contra, e regione. Sed ante ἐκ τε πελαγέος aliquid deeſſe videtur, aut legendum τὸ πέλαγος τὸ Θρηϊκιον vel potius Θερμαϊκον. *Goldhagen.*

ad Cap. CLXXVI.

Poſt ἔχεσι punctum Ald. Cam. I. II.

ξεινον πορον) ξεινον ἐοντα τὸν πορον, τὸν μεταξὺ νησου Paſſ. Ask. poſt Σκιαθου comma Ald. Camer. I. II.

δεκεται) Arch. Vind. Medic. Paſſ. Askew. olim ἐκδεκεται.

Τρηχινος) Τριχινος Arch. Valla. Poſt ἐστι abeſt comma, poſitum poſt τη, & omiſſum poſt ξεινοτατη in Ald. Cam. I. II.

ἐμπροσθεν τε Θερμοπυλεων) ἐμπροσθε & mox ὀπισθε Vind. Ask. Poſt Θερμοπυλεων comma Ald. Cam. I. II.

ἑωυτοῦ ἐοῦσα ἀμαξιτος) Vindob. Arch. Brit. Pariſ. A. B. Ald. non praeter ſcriptoris morem ἐοῦσα expulſa fuerat ob Med. Ask. Paſſ. Ἀλπηνος hinc Steph. accepit in v.

Ἀνθηλης) Steph. Byz. habet ex h. l. aut c. 200 potius.

τὸ μὲν) haec duo negligit Arch. Vindob. tum πρὸς ἑσπερην.

ὑψηλὸν) hoc in marginem libenter reiicerem: recte iunguntur ὄρεα ὑψηλὰ καὶ ἄβατα, c. 198 ſed ὄρος ἄβατον τε καὶ ἀποκεκριμενον, eſſe ὑψη-

ὑψηλὸν, Herodotus lectorem non monuiſſet, qui dederat lib. 3. c. 111. αποκεημενοισι ὄρεσι, ενθεν προσβασιν ανθρωπῳ δεδεμενην ειναι. *Valken.* cuius ire in ſententiam non dubitamus.

ηων) εων iidem. Poſt ὑποδεκεται comma Ald. Cam. I. II. quod idem ponunt poſt τα ante χυτρης. χυτρας Euſtath. ad Dionyſ. v. 437. his uſus, & Ed. Genev. Imprudentis audaciae editor Genevenſis ob χυτρας, contra Porti ſui admonitionem inculcatas, excuſari nequit Euſtathii enim dubia lectio eſt, quae citra dubium ſi foret, manebit temerarius contra tabulas auſus. Ecce tibi Pauſan. IV. 35. de piſcina, in quam calidae hae influunt aquae ἡν τινα ονομαζουσιν οἱ επιχωριοι χυτρους γυναικειους. *Weſſel.*

το γε παλαιον) Arch. Vind. Pariſ. B. Brit. Ald. τὸ δε παλαιον Euſtath. το γε τοπαλαιον Med. Paſſ. Ask. Stare nequit Med. lectio, ni ſic paullulum adiuvetur: καὶ τωδε τὸ παλαιὸν πυλαι επησαν, quae Koenii eſt ſuſpicio. *Valken.* D'Orvillius ad Charit. L. I. c. 3. p. 41. & Abreſch. Diluc. Thuc. p. 4. recte auctius, quam decebat, Med. lectionem cenſuerunt. *Weſſel.*

οικησοντες) Arch. Ask. Vind. Brit. Pariſ. A. Ald. οικησαντες Med. Paſſ.

τουτο) abeſt ab Arch.

ὡς αν) ὡσαν Ald. Cam. I. II. & comma poſt χωρος.

εσβαλοιεν) εμβαλοιεν Arch. Vind. & mox ες την χωρην iidem, tum τειχος ἀρχαιον tantum. poſt εδεδμητο punctum Ald. Cam. I. II.

πλεον) παλαιον Paſſ.

ταυτη) ταυτα Ask. Paſſ. Poſt ὁδε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. CLXXVII.

μεν νυν) μεν ων Vind. Arch. poſt ἑτοι comma Ald. Cam. I. II.

εφαινοντο) Arch. Vind. Brit. Pariſ. A. B. Paſſ. Ald. εμφαινοντο Med. Ask. quod ſprevi. Poſt προσκεψαμενοι comma Ald. Cam. I. II.

ὁτι ὁτε πληθει — ταυτῃ) Acutiſſimus Gisb. Koenius in literis ad me datis ad h. l. „*alii forte*, ſcribit, *dudum viderunt, legi debere*, τῇ — ταύτῃ. *Hoc ipſum Vallae codex habuit, qui vertit, ubi — ibi*, ᾗ — ταύτῃ *Polyaen. p. 333. §. 12. & p. 232. §. 2.*“ Reiskio ὁπῃ venit in mentem: mihi iam olim etiam placuit noſtratis illud: τῇ ὁτε πληθει ἐξεσι χρεεσθαι οἱ βαρβαροι, ὁτε ἱππω ταυτῃ· anguſtias quaerebant, ne multitudine circumirentur: & hoc Themiſtoclis fuiſſe videtur conſilium. Apud Thucyd. p. 180. 40., pro ὁτι ſcriberem ὁπῃ· ſed Herodoteum eſt τῇ pro ᾗ χωρᾳ. Schol. in Sophocl. Aiac. 826. το επιρρημα, [αποδιδοται] προς το ταυτῃ. *Valken.*

Ιθμὸς) ϛρατὸς Arch.

πεζῃ) πεζοι Arch. Vind., ſi ita velis, non male. colim poſt πεζῃ Ald. Cam. I. II.

επ' Αρτεμισιον) ες Αρτεμισιον Arch. Vind.

ad Cap. CLXXVIII.

Poſt διαταχθεντες punctum Ald. Cam. I. II. idem poſt ευχεσθαι.

μεγαλὸς) μεγιϛὸς Arch. Vind. Valla. Poſt μετα δε ταυτα comma Ald. Cam. I. II.

απεδεξαν) Paſſ. Ask. Vind. Arch. Brit. Steph. margo: olim cum Ald. απεδεξαντο· εν Θυιης omittit Arch., Θυῃ Paſſ., Θυης & iterum Ask. απεδεξαν ſcriptorem malle, ſupra commonſtratum

tum lib. 5. 89. εν θυΐης videlicet τεμενει aut χωρω, extra omnem eſt culpam. *Weſſel.*

Κηφισσε) Κηφισε Vind. Valla. poſt εσι punctum Ald. Cam. I II. in his colon poſt εχει.

μετηισαν) μετησαν Ask.

μεν δη) μεν νυν Arch.

ad Cap. CLXXIX.

Abeſt comma poſt δεκα Ald. Cam. I. II. poſitum comma in his poſt Τροιζηνιη τε & Αιγιναιη.

Αιγιναιη) Med Αιγιναη Paſſ. in ceteris Αιγινηι cum Aldo, qui mox melius.

ad Cap. CLXXX.

Comma poſt της ante ηρχε Ald. Cam. I. II.

επισπομενοι) επισπωμενοι Arch.

αγαγοντες &c.) αγοντες επι την πρωρην της νεως Arch. Vind., quod minime damnabile. Poſt αγαγοντες comma Ald. Cam. I. II. idemque poſt τον ante εἰλον.

διαδεξιον) Herodoteum διαδεξιον (non mirabor, ſi cui venerit in mentem διαι δεξιον) τε ποιεεσθαι idem videtur, quod ſaepius dicitur, οιωνον τιθεσθαι, vel ποιεισθαι. Eurip. Iphig. Aul. 607. Ορνιθα μεν τονδ' (imo τοδ') αισιον ποιωμεθα, το σον γε χρηζον, και λογων ευφημιαν. *Valkenar.* Poſt τετω comma Ald. Cam. I. II.

τενομα) ενομα ora Steph. Ask.

ἀν τι και τε) αντι και ενοματος Ald. Cam. I. II. quod non annotavit *Weſſel.*

ad Cap. CLXXXI.

Poſt της ante ετριηραρχεε comma Ald. Camer. I. II.

Ασω-

Digitized by Google

Ασωνιδης) Ασωνιδης Arch. Valla. & fortaſſe melius.

κατεκρεωργηθη) κατεκρεοργηθη Paſſ., a Longino περι Υψ. Lect. 31. p. 170 dictio laudatur. Si Jonum ſermonis ὑποοργος, Λυκοοργος, vice aliorum ὑπεργος. Λυκεργος fuerint in cel. Viri adnotatis ad L. I. 61., quo iure κατεκρεοργηθη Paſſ. damnabitur? Verbum, Longini excuſatione laudabile. Xanthus in Lydiacis ſuis haud averſatus, Cambletem deſcripſerat την ἑαυτε γυναικα κατακρεεργησαντα καταφαγειν Athen X. 3. p. 415. D. Philo. Jud. Joſeph. Procop. & incertus ſcriptor in Suidae αὐθεροβατειν in huiusmodi lancinata membrorum ſciſſura κρεεργηθηναι maluerunt, *Weſſel.*

σμυρνησι) σμυρνη Arch. Vind. Valla. Vulgatum ſervat Suidas in τελαμων.

και σινδονος) και εκ σινδ. Arch. ſine cauſſa. vid. lib. 2. 86.

Poſt κατειλισσοντες comma Ald. Cam. I. II. conſentiunt Arch. Vind. Paſſ. Ask. Suid. Alii κατελισσοντες. Abeſt comma poſt και μεν in Ald. Cam. I. II. in queis & ἑωϋτον a Weſſeling. non enotatum.

εκπαγλεομενοι) εκπλαγεομενοι Arch. Vind. Ask. Adhaeſerunt librarii tamquam ad ſcopulum, ſic pingentes, L. 8. 92. & 9. 47. pauci tamen: an Heſychii exemplo, εκπλαγεμεναι, εκπληττομεναι; ſed habeant ſibi. Non ſperno, quod Aeſchylus, Euripides, Dionyſ. Halic. atque alii approbarunt. *Weſſel.* Poſt στρατιη abeſt comma Ald. Cam. I II.

περιεποντες) και περιεποντες Vind. Arch. Valla. Poſt αλλος & τος commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXXXII.

Poſt *των νεων* comma Ald. Cam. I. II.

ἑτω) deſit in Arch. Commata poſt *τριτη* & poſt *της* Ald. Cam. I. II.

φερμος) Paſſ. Ask. Arch. Vind. ora Steph. Valla. *Φιρμος* olim ex Ald. Graecis auribus barbarum & Latinae civitatis.

εμβολας) *εσβολας* Paſſ. Ask. Steph. margo. Comma poſt *σειαφεος* Ald. Camer. I. II, in quibus colon poſt *βαρβαροι*, ſed abeſt comma poſt *αποθορουτες*, poſitum poſt *Θεσσαλιην*.

τας Αθηνας) *τας* deſit Vind. Paſſ.

πυνθανονται) *πυνθανομενοι* Ald. Cam. I. II. quod non annotavit *Weſſeling*.

παρα πυρσων) *δια* Arch. *Περσων* loco *πυρσων* Ald. Aldinum *Περσων* optime. H. Steph. in exilium egit; ſi qui inſuper *δια πυρσων* maluerint, uti Arch. poterunt, nec tuto tamen. *Weſſel.* Genuinum eſt & Vallae lectum; *παρα πυρσων*: *περι Περσων*, & *δια πυρσων*, ſunt a correctoribus. Eximie quidem uſurpatur *παρα επι των εμψυχων* Homerus etiam ſcribit *παρα νηων ανιοντες* Il. ξ. 28. Vulgo verbis *μαθειν*, *πυθεσθαι*, *ακουειν* ſimilibusque ſuccedit *παρα*, iuncta tamen *εμψυχοις* *επι αψυχοις* poſuit Antiphon p. 112. 12. *απτω εξουσια ην σαφως ειδεναι παρα της βασανου* — Sicut Soph. habet *πομποισι*, pro *δια πομπων*, Antig. 170. Herodot. IX. c. 3. *πυρσοισι* — *εδοκει βασιλει δηλωσειν*. In bello Graeci quoque *πυρσοις* utebantur ſine *φιλιοις* ſeu *πολεμιοις*: ſaepe meminerunt Tactici. *περι πυρσων* qui egerint, ubi indicantur a Leopardo Emend. V. c. 11. eadem emendatur opera Suidas, in quo tum legebatur

περι

Digitized by Google

περι Περσων· quae hic apud Herod. eſt Aldina lectio. *Valken.* Poſt πυθομενοι δε comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXXXIII.

Poſt βαρβαρων comma Ald. Cam. I. II.

επελασαν) επηλασαν Paſſ. επεξαλησαν Arch. Vind.

επι το ἑρμα) gloſſema, quod proxime poſt επεθηκαν aptius poneretur. *Goldhag.*

εμποδων) εκποδων Arch. Vind.

επεπλεον) επλεον iidem cum ora Steph. poſt νησοι abeſt comma, poſitum poſt ἡμερας in Ald. Cam. I. II.

το δε ἑρμα σφι κατηγησατο) Scribi de Pauw voluit, ες το δε ἑρμα — quod, ſi ſchedae iuberent, ferri poſſet. Sed κατηγησασθαι his in Muſis idem nonnumquam ac monſtrare ac praeeundo indicare, ſicuti lib. II. 49 & 56. VI. 135. Eſt certe prior iſta divinatio multa tolerabilior, quam quidem ſequens: το δε ἑρμα σφι κατηγησατο εον εν πορω μαλιξα παντων κυριον· ſed ſaxea pila illis viam monſtrabat, exiſtens omnium in traiectu praecipua: ubi miror, *pilam*, de qua prius, huc advocari; *ſaxum*, quod intenditur, negligi: taceo, παντων κυριον ſaxum incommode dici, & mutationem nimiam minimeque videri neceſſariam. *Weſſel.*

ες πορω) εμπορω & παμμω Arch. *Pammorum* male Valla. poſt Σκυριος colon Ald. Cam. I. II.

πλωοντες) πλεοντες Arch. Vind.

Κασθαναιης) Καξανεης τε iidem, encliticam, quae deerat, offert & Ask. cum Brit. Arch. Καξανεης urbis nomen vulgatius edit, in ea ta-

men ſcriptura non perſeverans c. 188. Ephorus, Strabo, & Plinius ex Harduini correctione, paria Herodoto faciunt. Videndus Steph. Byz. & Holſten. ibi. *Weſſ.* Poſt εοντα comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CLXXXIV.

νυν) Omittitur in Arch. ſtatim bis ην id. Vind. Paſſ. Ask. Poſt χωρε comma Ald. Camer. I. II.

τηνικαυτα) τηνικαυτα ετι Arch. Vind. Brit. Pariſ. B. Ald, quam ultimam vocem negligunt Pariſ. A. Med. Paſſ. Ask. Abeſt poſt τηνικαυτα comma Ald. Cam. I. II.

συμβαλεομενος) συμβαλλομενος Arch. Paſſ. Vind. Ask. Poſt εὑρισκω abeſt comma Ald. Cam. I. II.

των μεν) τοσον, των Arch. Vind. Brit. Ald. ceteri τοσον non norunt. poſt εϐδεων & ἑπτα commata Ald. Cam. I. II.

δικοσιεων) Paſſ. ex dialecti more: δικοσιων reliqui cum Ald., in quo & Cam. I. II. comma poſt vocem.

τον μεν αρχαιον ἑκασων) ἑκασϐ Arch. Sermonis hanc ſtribliginem viderunt docti viri. Si exiſteret ὁ μεν αρχαιος ἑκασων — & reliqua ad eum modum nominandi caſu, quae Pavii opinio, lenius utique oratio volveretur. Namque ex praecedente εὑρισκω pendere, quae nunc ſunt, equidem haud crediderim. Αρχαιον autem εθνεων ὁμιλον multitudinem appellat, quam Xerxes tota Aſia excitatam ſecum trahebat. *Weſſeling.* Poſt τετρακοσιϐς comma Ald. Camer. I. II.

ὡς

ὡς ανα διηκοσιες) Haec tria deſiderantur in Arch.

νηϊ) νεϊ Askew. Poſt νεων comma Ald. Camer. I. II.

ἑκασων) εκασε Arch. Poſt Περσεων τε & Μηδων commata Ald. Cam. I. II.

γινεται) γινονται Arch. Comma poſt διηκοσιοι τε Ald. Cam. I. II.

δ' ετι) margo Steph. Paſſ. Ask. quod rectum mox redibit. Alii cum Ald. δε τι.

ὁτι πλεον ην αυτεων) ετι πλεον αυτων η ελασσονα ογδ. Arch. Valla. Malo ὁ, τι πλεον. Poſt πλοια & ερρηθη abſunt commata Ald. Cam. I. II.

μοι) abeſt Arch. Vind. qui ειρηθη una cum Paſſ. Ask.; nec male, uti notatum ad IV, 157.

ηδη ων ανδρες) ηδη ων αν ην Arch. Vind. neglecta voce ανδρες, ad ſententiam haud requiſita.

νυν το εκ) δη το Paſſion. Poſt μια punctum Ald. Cam. I. II, colon habent poſt ἑπτα, idemque poſt δεκας. δεκα Arch. Vind.

εγινοντο) εγενοντο Arch. Paſſ. Vind. punctum poſt vocem Ald. Cam. I. II.

δ' ετι) Arch. Vind. margo Stephan. recte. Poſt δη το abeſt comma Ald. Cam. I. II.

πληθος συντιθεμενον) Arch. Vind. Askew. antea πληθεος. Poſt μια colon Ald. Cam. I. II.

δεκας) Paſſ. Ask. Brit. δεκα Arch. Vind. Valla, prius legebatur δεκαδες δυο ex Ald. Med. Certiſſimum δεκας ex computatione, quam και δεκαδες δυο manifeſte violant, praecedente: ad calculos qui ſederit, haud dubitabit. *Weſſel.*

τουτο μεν το) Arch. Paſſ. Ask. Brit. Vind. Ald. Pariſ. A. μεν δη το Med. quem non laudo.

ad Cap. CLXXXV.

δε δει λεγειν) Arch. Vind. Ask. Brit. Pariſ. A. B. Ald. δε δη δει λεγειν Med. δε δη λεγειν Paſſion. Ingratiſſima vocum eſt δε δη δει copulatio atque adhaeſio, ſoli accepta Med. ferenda: nam Paſſ. δη ſcribentis lapſu ex δει, uti ſaepius haec permutantur, venit. Prudenter Lichas Sophocl. ταυτο δ' εχι γινεται δοκησιν ειπειν καξακριβωσαι λογον Trachin. v. 432. *Weſſel.*

των νησων) duo haec male negligit Arch. tum Θρηκης ſaepe idem & Vind. Poſt τετρακισχιλιοι comma Ald. Cam. I. II.

δισμυριοι) τρισμυριοι Arch. Valla. Hactenus in numeris conſtans duravit conſenſio. Nunc τρισμυριοι Arch. turbant, & catalogum nimium adaugent. Si in ſingulis enim navibus duceni nautae, ſicuti ſupra finivit, centum viginti naves dabunt viginti quatuor millia, reliquorum codd. conſpiratione bene firma: adde, quamquam non apparet, in his fuiſſe navibus, adde tamen ſingulis triginta propugnatores, haud illi aequabunt decem millia, quibus numeri inſtruuntur atque augentur. An ergo pro centum viginti navibus paulo ante numerandum cenſuit ſcriba Arch. εβδομηκοντα και εκατον, 170? nihil quidem iſthic mutat, & eo tamen navium e numero triginta quatuor illa millia ſupputando procedunt. Indidem in conſummatis, quas mox dabit, copiarum omnium rationibus incrementa denum millium, ſummatimque 5303220. Quo ille quidem modo ſecum ferme conſentit, nec efficit, ne nihil in catalogo difficultatis inſideat. Choenicum certe poſt pauca enu-

Digitized by Google

enumeratio & medimnorum hac Arch. adauctione non adiuvatur. *Weſſel.*

Εορδοι) Ερδοι Paſſ.

Ενιηνες) Ανιανες Arch. Poſt νεμονται comma Ald. Cam. I. II.

κεινησι) Arch. alii εκεινησι cum Ald.

ανδρων αι πασαι) αι πασαι ανδρων αι μαχ. id. Paſſ. Ask.

τεσσερες) πεντε Arch.

ἑκατονταδες ἑκκαιδεκα, και δεκας) χιλιας και ἑκοντοδες ἑξ και δεκα Arch. quod eodem redit.

ad Cap. CLXXXVI.

ακατοισι) Medic. Arch. Paſſ. Vind. Askew. Ald. ακατοις antea.

ἁμα πλεουσι) αναπλεουσι margo Steph. Ask.

ουδεν) ουδενος Arch. Poſt μυριαδας comma Ald. Cam. I. II.

εκεινησι) εκεινοισι Paſſ. omittit Arch. ſcribens ſequentia, ὡς συμβαινειν γινεται παντα τον ϛρατον μυριαδας πενταϰοσιας ϰαι τριαϰοντα ϰαι χιλ. Poſt εϰοσι comma Ald. Cam. I. II.

ϰαι δεϰαδας δυο) haec tria negligentia ſcribae deſunt Ask.

ηγαγε) τον ηγαγε Arch.

ad Cap. CLXXXVII.

συναπαντος) Med. Ask. Paſſ. Brit. alii συμπαντος, tum τε Ξερξεω ϛρατευματος Arch. Ask. Poſt ὑποζυγιων τε comma Ald. Cam. I. II, colon poſt αριθμον in iisdem.

ουδεν μοι θωϋμα) ουδε μοι Paſſion. *Thomas*, & θωμα περιϊϛαται in Arch. Haec habet Thomas Mag. in προεδωκεν.

ενιων) εσι των, εσιν ὧν ora Steph. quorum prius Ask. posterius Pass. & Thomas, εσι ων Brit. Quod Thomas habet Mag. ποταμων εσιν ὧν Pass. stabilit, & manus Herodoteae videbatur Oudendorpio, specioſe magis quam vere: in Thucyd. III, 92 aliisque ea formula. *Wesſel.* Varia lectio duplex eſt in marg. idem Stephan. εσι των & εσι ὧν· ubi Thomas Mag. in προεδωκεο citans Herodotea, habet εσιν ὧν· hoc quin ab Herodoti manu ſit, vix dubitat Oudendorpius: doctiſſimo viro placuit, quod ſaepe legerat apud ſcriptores Atticos, reſtituendum Aeliano de N. A. XVII. c. 19 pro [ορνιθων] εσιν ὡς. Hic illud ut legitimum crederemus, primum monſtrandum erat, hunc etiam Herodoteum fuiſſe ſcribendi morem; deinde, hac illud in ſede convenire. Sed niſi valde fallor, neutrum poterit oſtendi: ex aliis multa ſunt ad manum; nihil huius generis ex Herodoto: ſed fieri facile poteſt, ut hac in parte fallor. Verum illud contendo, neque ενιων, neque εσιν ὧν hic congruere. Graece dicitur ενιοι των ποταμων, non item οἱ ποταμοι ενιοι. Herodotum ego ſcripſiſſe puto, προδυναι τα ρεεθρα των ποταμων· effatum illud generale limitatum ab eruditulo lectore, adiecta voce ενιων, vel εσιν ὧν. Recte Thomas προδυναι hic interpretatur ενδειαι καταποθεντα τω ψαμμοπεδω. Significatur, vel flumina *defeciſſe*; vel *deſtituiſſe*, ſi nempe repetas e vicinia τοσαυτας μυριαδας· hac poteſtate activa verbum uſurparunt Ariſtophanes, Xenophon, Demoſthenes, aliique. *Valkenar.* cuius ſummi critici in ſententiam ire placet.

συμβαλλεομενος) συμβαλλομενος Arch. Vind. ex-

ει χοινικα πυρων ἑκαστος &c.) Detegendus calculi error eſt, a Budaeo, Jo. Laurembergio, Otii Sorani p. 5 perſpectus. Si choenicus 48 medimnum, quod Pollux, Harpocration, atque hoc de grege alii aſſeverant, abſolverint, patet, medimnum tritici in milites 48 erogari quot diebus ſolitum: ex quo initis ex medimnorum, hic ſignatorum, numero rationibus colligere licet, militum, in exercitu Xerxis merentium, 5296320 fuiſſe capita; atqui recenſentur duntaxat 5283220; ſuperant ergo choenices numerum hominum 13100. Fac fuiſſe, quorſum ſchedae Arch. nos trahunt, omnem militantium ad 5303220 turbam, deerit diurnum 6900 militibus dimenſum: nam, quae minime fallax Askewii adnotatio, tot choenices ad eam ſummam deſiderantur. Liquet calculi error, ubi commiſſus non item. *Weſſel.* Poſt *εκαστη* punctum Ald. Cam. I. II, in quibus comma poſt *γυναιξι δε.*

ανδρεων) *ανδρων* Arch. Ask. Vind.

τοσαυτεων) ora Steph. Ask. ceteri cum Ald. *τοσθτεων*, tum *μυριάδων* Arch. Vind. colon poſt *κρατος* Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CLXXXVIII.

Poſt *των νεων* comma Ald. Cam. I. II.

προς τη γη) *προς γην* Arch. Vind. *προς γη* Paſſ. Ask., Euſtath. ad haec provocans, in Hom. p. 965, 40. *προς την γην.* Poſt *γη* punctum Ald. Cam. I. II, idemque poſt *αγκυρεων.*

προκροσσαι) Schol. Paſſ. *αλλη επ' αλλη*, ſimiliter Suidas in voce, & apud Euſtath.

επι

Digitized by Google

επι οκτω νεας) επι πεντηκοντα νεας male Suidas, nec neglexit Kuſterus monere.

θαλασσης) Longin π. ὑψ. Sect. 42. in Paſſ. ζεσας, in Ask. ſtatim επεσε. Poſt μεγας comma Ald. Cam. I. II.

πολλος) πολυς Arch. Ask. Paſſ. Vind. Colon poſt απηλιοτης, & comma poſt τον Ald. Cam. I. II.

μεν ων) Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A. μεν νυν αυτεων Arch. Brit. Pariſ. B. Vind. Ald. Poſt χειμωνα abeſt comma Ald. Cam. I. II, in his punctum poſt νεας, comma poſt περιησαν, & poſt τας μεν.

εξεφερε) εξεφορε, voluit εξεφορεε Paſſ., quod ob Ionismum placeret.

Ἰπνος) Ὑπνος Vind. Ἴπνος Arch. poſt καλεομενος abeſt comma Ald. Cam. I. II, in his punctum poſt Πηλιω, comma poſt τας δε & poſt αἱ δε.

περι αυτην) ες αυτην Arch. Vind. Ex codd. decernendum, αυτην ſcripſerit, an ακτην, an ακρην την Σηπιαδα. In quibus permutandis ſaepius errarunt librorum ſcriptores. Σηπιαδος ακτης meminit Noſter c. 183, 191. Aliis ακρα εν Μαγνησιᾳ dicitur Σηπιας· Vid. Weſſeling. ad Diodor. I. p. 413. & Cellarii G. A. I. p. 870. Hic narrata ſpectans Clemens Alex. Strom. VI. p. 753, 36. [οἱ ανεμοι] πνευσαντες ερρωμενως περι την Σηπιαδα ακραν συνετριψαν πασαν την παρασκευην τȣ Περσικȣ ϛολȣ· eadem obverſabantur Straboni IX. p. 675 C. D. ubi Xerxis ϛολος partim dicitur ventis εις Ἰπνεντα τοπον τραχυν των περι Πηλιον παρενεχθεις· ſic vocaſſe locum videtur Strabo: Herodotus, quod Caſaubonus monuit, naves partim ſcribit delatas προς Ἴπνȣς καλεομενȣς τȣς

εν

εν Πηλιω. Pelii montis Ιπνοι apte dici potuerant inſtar ſimilium Ιπνοειδες vel Ιπνιδες. *Valkenar.* Poſt περιεπιπτον punctum, poſt αἱ δε comma Ald. Cam. I. II, poſt πολιω in iisdem colon, commaque iterum poſt αἱ δε.

εξεβρασσοντο) εξεβρασσαντο Arch. non bene. conf. Jo. Alberti Miſcell. Crit. p. 262. idem mox ην δε cum Vind. Dederat ſcriptor accuratiſſimus: ην τε το τε χειμωνος χρημα αφορητον· duae hic quoque literae ſunt a vicinis abſorptae, quas poſtulat ſermonis genius: contra χρημα πολλον νεων & ſimilia recte ſcripta leguntur in huius Ed. p. 319. n. 22. Sed p. 252, 87. πολλον τι χρημα των τεκνων· ut Xenoph. p. 23. 25. σφενδονητων παμπολυ τι χρημα· απειρον τι χρημα νοημαtων· Dionyſ. Hal. 2. p. 249, 1. Hinc etiam diverſum hoc in loco το τε χειμωνος χρημα, comparandum cum Ariſtophaneis, το χρημα των νυκτων· το χρημα των κοπων· το χρημα τε πλεκεντος. Ασκητικον το χρημα τε νοσηματος. *Valken.*

χρημα αφορητον) Citat Suidas in χρημα.

ad Cap. CLXXXIX.

Abſunt commata poſt Βορης δε & poſt Αττικην Ald. Cam. I. II.

Ωρειθυιην) Ωρειθυιαν & Ερεχθεος Arch. Vind. Poſt τουτο comma, ſed nullum poſt Αθηναιοι Ald. Cam. I. II.

ὡρμηται) ὡρμεατο Arch. ὡρμεαται Vind. Quod ſi multitudinis numero φατις haberetur, alienum ὡρμεατο haud foret, nunc ſecus. vid. lib. V, 104. *Weſſeling.*

της Ευβοιης εν Χαλκιδι) ὠν της Ευρωπης Arch., duo poſtrema quoque Vind. Valla, abſurde.

Digitized by Google

η και) deſit η Arch. Vind.

εθυοντο τε) εθυον Brit. Comma poſt τε Ald. Cam. I. II, idemque poſt Βορην.

Αθων) Αθω iidem, tum ει μεν ων Arch. ειν Vind. & ὁ Βορεης iidem & επεσε Ask. Placuit articulus, quem omiſit Ald. Cam. I. II.

επαγ) επειν Med. Arch. Paſſ. Ask Pariſ. A.

βοηθησαντα) βοηθησοντα Paſſ. Poſt κατεργασασθαι comma Ald. Cam. I. II, quae & ἱδρυσασθαι, quod Weſſeling non annotavit.

ad Cap. CXC.

Αμεινοκλεϊ) Αμινοκλεη Arch. Κρησινεω Plut. Malign. p. 864. C. & ναυηγεοντι περι Σ. Arch. Poſt Κρητινεω abeſt comma Ald. Cam. I. II.

αὐτη) abeſt Med. Ask. Paſſ. Brit. Poſt εκβρασσομενα comma Ald. Cam. I. II.

ανειλετο) ανειλατο Arch. Vind. Adi Pierſon. ad Aelian. Herodian. p. 431. punctum poſt vocem ponit Ald. Cam. I. II, colon in his poſt εὑρε.

αφατα) non habent vocem Med. Paſſ. Ask., habet Plutarch. ſed male, αφ. και χρηματα. Ex his αφατα abeſſe dicitur cod. Med., omiſſam mallem vocem χρυσεα, paullo ante poſitam. Hic certe ſcribi potuit: αλλα τε αφατα και χρηματα περιεβαλετο· tum aliarum rerum affatim, tum nummorum ſibi comparavit: και χρηματα praebet Plutarch. T. 2. p. 864. C. *Valkenar.*

περιεβαλετο) περιεβαλλετο Arch. Vind.

τετον αχαρις) τετον ora Steph. Arch. Vind. Pariſ. B. τετων Paſſ. olim τετω ex Ald.

παιδοφονος) Med. Vind. Ask. Paſſ. Arch. Pariſ. A. παιδοκτονος Plut. Pariſ. A. Brit. Ald.

ad

Digitized by Google

ad Cap. CXCI.

ναυηγιων) ναυηγιεων Arch. ναυαγιων Paſſ. Ask. καταειδοντες γοησι) καταδοντες Arch. Vind. Nulla in ſchedis variatio. Qui morboſa haec putant, aut γοητηϊησι praeſtigiis, χοησι libationibus, quamquam haeſitantes, uti Reiskius, illa reficiunt. Contra ea nihil admodum novans de Pauw καταειδοντες γοησι — μαγοι, incantantes ventum cum praeſtigiatoribus vertit, hoc uno anxius, quod magi ab incantatoribus diſtinguantur: fieri tamen potuiſſe, ut illi inter Perſas honoratiores ſub ſe γοητας, vilioris conditionis ſacrificos, habuerint. Quod equidem, etſi auctoritate carens, non infitias ibo, opinatus, ne nihil dixiſſe videar, καταειδοντες γοησι, idem eſſe ac γοοισι, h. e. ſacro quodam ululatu, unde ipſi γοητες nomen habent; huic ſane in magicis incantationibus ſacrisque ſuus olim uſus, ſicuti εντομοις L. 2, 119. Non neſcio, γοην alibi haud inveniri, quam tamen ex γοαω formari potuiſſe, quis neget? Reſtaret καταειδειν tertio nexum caſui, niſi Portus id cum καταγελαν, ſimilis apud Herodotum ſtructurae, compoſuiſſet. Atque hoc ſi improbetur, τουτο μεν ουν τω ασαφει κειοθω. *Weſſeling.* Poſtremum eſt ex Herodoteo more ſcribendi, neque debet adeo ſollicitari. Ingenioſe Reiskius tentabat χοησι· ſic dicerentur factis libaminibus incantantes ventum. Euripid. Iphig. in Taur. v. 1337. Ανωλολυξε, και κατηδε βαρβαρα Μελη μαγευσα', ululatu barbarico magicos cantus (Senec. Med. v. 684.) occinebat: ita corrigo vulgatum ματευσα', illinc alienum. Καταδειν *occinere*, iuxta Budaeum, Herod. poſuit pro *incantare*. *Valken.*

προς

προς τε τετοισι) προς δε τετοισι Arch. Vind. haud prave. Poſt Θετι comma Ald. Cam. I. II, colon poſt ἡμερη.

εκοπασε) εκοπιασε Longin π. ὑψ. Sect. 42. quod nullum in ſchedis patrocinium adipiſcitur: Schol. praeterea San Germ. ανεμος εκοπασε hinc excerpſit. Abydenus τριτη δε ἡμερη επει πεων εκοπασε — tempeſtas, eluvionis cauſa in Euſeb. Praep. Evang. L. V, 12. Aelian. ap. Suid. voc. Εξορεσεν, οἱ δε ανεμοι παραχρημα εκοπασας και το κυμα εξορεθη· quo de genere alia J. J. Wetſten. ad Matth. XIV, 32. *Weſſel.*

Πηλης) Πηλεος Ask. και ὡς in Arch. non legitur. Poſt εκεινης τε comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt ὁ μεν & colon poſt επεπαυτο.

ad Cap. CXCII.

ὁ πρωτος) Paſſ. Ask. Arch. Vind. Brit., ſine articulo ora Steph., id amplector, prima tempeſtatis, in quatuor dies prementis, initia indicans *Weſſeling.* πρωτον Ald. Cam. I. II, in his comma nullum poſt επυθοντο, ſed comma habent poſt Αρτεμισιον.

τινας) Omittunt Med. Paſſ. Ask., mox αντιξους Paſſ. Marg. Steph.

νηας) νεας Arch. Ask. Vind., ſaepeque in ſeqq. Comma poſt οἱ μεν Ald. Cam. I. II.

εναυλοχεον) εναυμαχεον Arch.

τετε) Id. Med. Vind. Paſſ. Ask. τεδε antea ex Ald.

ad Cap. CXCIII.

κυμα εξρωτο) Citat Euſtath. in Odyſſ. p. 1462, 9.

τον Ηρακληα) τον abeſt Arch.

Digitized by Google

την Κολχαδα) duas has voces idem praeterit.

εμελλον) εμενον ora Steph. ex Aldo & Cam. I. II. poſt υδρευσαμενοι comma Ald. Cam. I. II.

επι τουτω) επι Paſſ. Ask. Arch. Vind., tum ονομα λεγεται Arch. Vind. Prius εκ τουτου. Poſt δε comma Ald. Cam. I. II. Sexcenties talem ſcriptoris dictionem vidimus, monuitque Gronov. lib. 4, 45. Quo magis miror Med. ſilentium, ni tamen excerpentis oculi aberrarunt, επι, huic debitum loco, ſequentibus, uti omnes alii εν τουτω, tribuentes. Fieri id potuit. Ego codd. non reluctor, Aphetasque praetereo, notiſſimas Apoll. Rhod. I, 591. Strabonis, aliorumque explicationibus. *Weſſel.*

ad Cap. CXCIV.

εν τουτω ων) Ask. Arch. Vind. Paſſ. Pariſ. A. B. Brit. Ald. Valla, ſolus επι τουτου Med.

νηας) νεας ſaepiſſime Arch. Vind. Ask. Poſt οι βαρβαροι punctum Ald. Cam. I. II.

επεσον) Arch. Vind. εσεπεσον ora Steph. επεπεσον Edd. ex Ald. Elegi ſimplex verbum. επιπιπτειν vim plerumque, quae hic nulla, ingruentium innuit c. 189 & 210. *Weſſel.* colon poſt πολεμιος, comma poſt των Ald. Cam. I. II.

ὁ απο) deſit articulus Ask. Brit.

Θαμασιος) Paſſ. Ask. Arch. Vind. Valla: Θωυμασιος editi ex Ald. Viſum verius Θαμασιος nomen, aliquid barbarici olens, cum ex interiore Graecia Θωυμασιος titulus deſcendat. *Weſſel.* Poſt τον comma Ald. Cam. I. II. τον δη — επ' praeterit Ask., ſcribens ὁν επ' αιτιη.

ανεσαυρωσε) ανεσαυρωσε αν Arch., commode.

ὁ Σανδωκης) Damnant ὁτι Arch. Med. Paſſ. Ask. Pariſ. B. Brit., ὁ Σανδωκης legentes, non ὁτι ὁ Σανδωκης, ut Ald. & reliqui. Ὁτι, Codd. de ſententia improbum, Gronovio conſentiens eieci. *Weſſeling.*

λογιζομενος) Med. Vind. Arch. Ask. Paſſ. Brit., alii ἀναλογιζομενος, cum Aldo. Neque diſplicuit λογιζομενος. *Weſſel.* Revocarem antiquam lectionem. Reputans, ἀναλογιζομενος ὁ Δαρειος, εὑρε οἱ πλεω ἀγαθα των ἁμαρτηματων πεποιημενα ες οικον τον Βασιληϊον, antiquae videlicet Perſarum legi Darius libenter obſecundavit. *Valken.*

εὑρε οἱ) Reſtitutum ad nexum ſermonis opportunum, atque ob εὑρων δε pro ſcriptoris adſuetudine neceſſarium, tum quoque ex Perſicae huius clementiae declaratione lib. I, 137. εὑρε οἱ negligitur in Med. Paſſ. Ask., Δαρειος εὑρε οἱ πλεω Pariſ. A. B. Arch. Vind. Brit. Ald.

Poſt αυτος comma Ald. Cam. I. II.

εργασμενος ειη) εργασμενος Med. Paſſ. Ask. Pariſ. B., reliqui omnes, quibus adſtipulor, εργασμενος. ειργασμενος omnino legendum reiecta lectione Florent. *Valken.* recte.

μεν δη) δη non eſt in Arch. Vindob. Poſt περιην punctum Ald. Cam. I. II.

εμελλε δ το δευτερον διαφυγων εσεσθαι) Commode mihi vir doctus emendaſſe videtur, εμελλε δ το δευτερον διαφυγων περιεσεσθαι, &, ὡς γαρ σφεας ειδον προσπλεοντας οἱ Ελληνες. *Valken.*

προσπλεοντας) Arch. Vind. Paſſ. Brit. margo Steph. Valla: olim ex Ald. προσπταιοντας. Neſcio, cur προσπταιοντας, ſemper in offenſione & clade etiam c. 210. obvium, obtruſerint? Quod boni commatis ſchedae liberaliter do-

donant, Pavius, Reiskius, aliique iure laudarunt. *Weſſeling.*

ad Cap. CXCV.

Αριδωλις) Αρδωλις Arch. poſt ηλω abeſt comma Ald. Cam. I. II.

εν ἑτερη) deeſt εν Arch.

περιγινομενη) περιγενομενη ora Steph. Arch. Poſt καταπλεων comma Ald. Cam. I. II.

εξισορησαντες) Citat Suidas in v. poſt τω comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXCVI.

πεντεκαιδεκα νεων, των επον) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Valla: ὡν επον Ald., in Med. Ask. Paſſ. Brit. νεων vox deſideratur, non bene. poſt Αφετας colon Ald. Cam. I. II, in his comma poſt Θεσσαλιης.

μεν) δε Arch. Poſt ἱππε comma Ald. Cam. I. II.

Ονοχωνος) Ονοχονος Arch.

απεχρησε) non turbo, quantumvis αντεχρησε tali in re c. 127. 187. Geminum ferme c. 42 ὑδ' απεχρησε τη στρατιη — πινομενος. Quod enim hic acceſſit το ρεεθρον, ex tacito κατα pendere doctrina Porti eſt. Adi Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 127. *Weſſel.* Abeſt comma poſt ρεεθρον Ald. Cam. I. II.

ὁσις) ὁσπερ Arch. Vind.

ad Cap. CXCVII.

Ες Αλον) Med. Ask. Paſſ. Arch., Αλον antea ex Ald. *litoralia Achaiae* errans Valla. Poſt Ξερξη comma Ald. Cam. I. II.

οἱ κατηγεμονες της ὁδε βελομενοι το παν εξηγεεσθαι) Octo haec deficiunt Arch. Poſt λογον abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Λαφυσιε Διος). Paſſ. Ask. ora Steph. Valla. veriſſime. αφλυσιε alii cum Ald.

μετα δε) μετεπειτα δε Paſſ. Ask. Arch. Brit. Vind. quod in his rarius neque nullius tamen uſus accipi pro bono poterit. *Weſſel.*

τετω) Paſſ. Ask. Arch. Brit. Pariſ. A. B., τετε ceteri — Primum quod ſequitur τετε, in τετον leniter flectendum cenſeo: τετον επιταξαντες εργεσθαι τε —, verbo επιταξαι, ſicut verbo κελευσαι, quartus etiam caſus adiungitur infinitivo ſequente. *Valken.* Pravum τετε erat. *Weſſel.*

αυτοι) forte αυτε. *Goldhag.*

Λητον δε καλεεσι) Ut locus detur iſtis Λητον δε — Αχαιοι, Herodotei non immemor moris, puto tamen praecedere debere mentionem λητε· hanc ego vocem in iſta ſede libenter collocarem, quam nunc occupat vox πρυτανηιε, Herodotum hac ratione ſcripſiſſe, iam olim ſuſpicatus: ὁς αν η τε γενεος τετε πρεσβυτατος, τετον επιταξαντες εργεσθαι τε λητε αυτοι φυλακας εχεσι· Λητον δε καλεεσι το πρυτανηιον οἱ Αχαιοι. — Quod eſſet *populi*, *populicum*, ſive *publicum*, το δημοσιον, pro diverſa pronunciatione vocis λαος, λεως, ληος, dixerunt veteres λαϊτον, λεϊτον, λεῖτον, λητον, & λητον. Horum primum ſuis in libris ſaepius inveniſſe Grammaticos, Heſychiana monſtrant, quae Kuſterus, & Ruhnkenius Epiſt. Crit. I, 54. redintegrarunt: Λαϊτον, το αρχαιον· Λαϊτον, πρυτανειον, Λαϊτων, των δημοσιων τοπων· cetera Pierſonus attigit ad Marid. Att. p. 252. 253. *Valken.* Poſt πρυτανηιον colon Ald. Cam. I. II. Totus hic locus minus integer & ſanus videtur *Goldhagen.*

μελλη

Digitized by Google

μελλη) μελλοι Arch.

ὡϛε τι) Abbas Melotus, Reiskius, Abreſchius ὡς τ' ετι προς — voces recte ordinant. Frequens προς δ' ετι τϐτοισι in talibus eſt, lib. 3, 65. 9, 110. ὡς continuat orationem των κατηγεμονων, cuius initium, ὡς Αθαμας, tum ὡς εκ θεοπροπιϐ, porro ὡς τ' ετι προς, & in ſequentibus ſimiliter. *Weſſel.* Intelligere ſe negat, qui ſupra tentabat corrigere προς δε τϐτω, p. 20. 43. hoc nusquam apud Herodotum frequentiſſime legerat προς τϐτοισι; *praeterea*; I. c. 65, προς τϐτοισι λεγϐσι, — προς τε τϐτοισι· c. 86. 179. III, 45. 142 &c. και προς ετι τϐτοισι III, 65. προς τε τϐτοισι ετι I, 99. ετι προς τϐτοισι etiam apud alios. Scripſerat & hic Herod. ὡϛε, ετι προς τϐτοισι, (nempe ελεγον) πολλοι ηδη των μελλοντων θυεσθαι δεισαντες ϊοιχοντο &c. — *Valkenar.* ὡς δε ετι προς τϐτοις legendum coniecit *Goldhag.*

των μελλοντων τϐτεων) τϐτων μελλοντων Vind., τϐτων των μελλοντων. Paſſ. Ask.

ες αλλην) deeſt ες Ask.

εϛελλοντο) εσελθοντες Arch. Valla. quod cum Pavio repudio. Illi, qui ultro prytaneum ſe contra legem penetraverant, mactabantur, qui aufugerant, reverſi in idem deducebantur inviti ad ſimile ſupplicium. Hoc docebant οι κατηγεμονες regem. *Weſſel.* Nimis diu haeſit εϛελλοντο· ſinceram, ut puto, lectionem nobis ſervavit Arch. lectam Vallae: ην αλισκωνται εσελθοντες ες το πρυτανηϊον· haec enim ſic ex uſu verbi αλισκεσθαι coniungi debent; ut & ſequentia: — ὡς θυεται τε εξηγεοντο ϛεμμασι πας πυκασθεις· totus infulis coopertus: Στεφανοις πυκασθεις Euripid. eſt in Alc. 796 & 832. παρα Στεφανοις π. καρη

στεφανοις πυκασαντας praebet oraculum in Demoſth. Med. p. 332. Theodor. II. v. 153. Και φατο οἱ στεφανοισι τα δωματα τηνα πυκασθεν' — εικονισμα, Κισσω και στεφανοισιν αμπυκασθεν, eſt in epigr. Anthol. ineditae Phalaecì. *Valken.*

Poſt περυτανηιον colon Ald. Cam. I. II.

ὡς) forte ὁς *Goldhag.*

συν) abeſt Arch.

καθαρμον) Arch. Ask. Ald. καταρμον alii, quod Jonicum non videtur.

εγενετο) εγινετο Paſſ. Ask.

εργετο) εισεργετο Arch. Poſt παρηγγειλε punctum Ald. Cam. I. II, in quibus comma poſt ὁμοιως.

ad Cap. CXCVIII.

τα εν Αχαιιῃ) τα εν omittuntur ab Arch. Vind. Αχαϊῃ Ask. Poſt χωρων comma Ald Cam. I. II.

παρα) περι Brit. Poſt θαλασσης punctum, poſt εν τω comma Ald. Cam. I. II, in his comma poſt κολπον τουτον.

πεδινος) πεδιεινος Arch. punctum poſt vocem Ald. Cam. I. II. & colon in iisdem poſt ευρυς.

και καρτα) Med. Paſſ. Ask. ab Ald. & aliis και aberat. poſt στεινος colon Ald. Cam. I. II.

χωρος) Med. Paſſ. Arch. Vind. Ask. olim ex Ald. χωρον τουτον.

αβατα περικλειει) Mallem cum Reiskio αβατα, τα περικλειει — *Weſſel.*

Μηλιδα γην) Vind. & Τρηχινιαν, quorum poſtremum offert Arch. Paſſ., prius erat ex Ald. Μηλιαδα & Τρηχινεαν. Scripſi ex ſchedis Μηλιδα γην, quoniam ita ſuperius, & c. 201, tum lib. 8, 31. In Steph. Byz. Μηλις, ἡ χωρα. Sophocles Mη-

Μηλιδος λιμνων dixit Trachin. 642. Juſtae inſuper Τρηχινιαι πετραι ex titulo Sophocleae fabulae, atque ob γην Τρηχινιην c. 199 & 201. aliaque. *Weſſel.*

πολις) deeſt hic, ſed mox Αντικυρη πολις Arch.

Σπερχειος) ποταμος Σπερχηϊος Arch. Vind. Speciem Jonicam Σπερχηϊος praefert, uti ανθρωπηϊος, βασιληϊος, πρυτανηϊος & ſimilia, quae ſpreta non ſunt, nec nunc ſperni oportet. Σπερχειος paſſim, & *Spercheos* Latinis, ſignificante ad Lucian. lib. 6, 367. Oudendorpio. *Weſſel.* Poſt τω ante ενομα comma Ald. Cam. I. II.

τον βοηθεοντα &c.) τον βοηθεοντα τω Ἡρακλεῖ καιομενω λογος εϛι αναφανηναι margo Steph. Arch. Vind. Paſſ. Ask. Valla, pro quibus τον μυθευοντας τω — αναφ. Ald. Brit. Med. — τον μυθευοντας βοηθεοντα — integra reliquiſſem, ni codd. Herodoteam obtuliſſent dictionem. Talis lib. III, 115. απο τευ το ηλεκτρον φοιταν λογος εϛι. Tales in Porti penu plures. Strabonem haec ob oculus lib. 9. p. 655. C. habuiſſe, Caſaubonus docuit. *Weſſeling.* Ad [Λογος εϛι] μυθευοντα commodum apponi potuit interpretamentum; quod mihi, verum videbitur etiam aliis, ſi plures dant codd. lectionem, quam dat margo Steph. τον βοηθεοντα τω Ἡρακλεῖ καιομενω λογος εϛι αναφανηναι· Valla: quem fama eſt emerſiſſe ad ferendam Herculi opem. Sic loqui ſolet Noſter III, 5. εν τῃ λογος τον Τυφω κεκρυφθαι. c. 115. απο τευ το ηλεκτρον φοιταν λογος εϛι· VII. c. 129. την Θεσσαλιην λογος εϛι το παλαιον εινα λιμνην· In fabuloſis, quae perpauca duntaxat attigit, λεγεται ponere ſolet Thucydides; quo hiſtoricorum principe mihi quidem minus digna videntur,

quae proſtant in fine p. 221, νομιζουσι δε &c. quo libenter referrem ſcholion e Mſ. ad finem p. 219. relatum: τα ωβελισμενα ουδενι των εξηγητων εδοξε Θουκυδιδου ειναι. *Valken.* Poſt καιομενων comma, poſt αναφαινηται colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXCIX.

ευρυτατον) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. Brit. Pariſ. B., alii ευρυχωροτατον cum Aldo: fluvium Melanem hinc attigit Euſtathius in Perieg. v. 414. Poſt πεπολισται colon Ald Cam. I. II.

ορεος) ορεος Arch. Vind. Ask. frequenter. poſt το comma Ald. Cam. I. II.

εστι διασφαξ) Habet hinc Etymol. in v. reſpexitque nominatim Strabo lib. 9. p. 656. A. Poſt διασφαγος comma Ald. Cam. I. II.

παρα την) περι την Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CC.

τετεων ρεων) Abſunt iſta duo Brit. poſt ρεων comma Ald. Cam. I. II, in his comma poſt Φοινικα ποταμον. σεινοτατος εστι Arch.

γαρ μιη μαχη) γαρ μαχη Med. Ask. Arch. Brit. in aliis γαρ μιη μαχη. Non ſane neceſſaria μιη. Supra enim μαχη ἀμαξιτος c. 176. Sed in huiusmodi poſitionibus variatur. Illud autem δεδμηται, prima fronte in τετμηται eruditi viri coniectura abibat, quod in muniendis id viis uſurpetur, & τετμημεναι ſint ὁδοι lib. 4, 136. Recte vero obiecit. Ὁδον την εδειμαν legitur lib. 2, 124, cui Lucani ſimile *conſtruere vias* II, 673. & *inſtructio viae publicae & pontium ſtratarumque* legis VI. C. Theod. de Itin. munien. *Weſſel.* Poſt ποταμω comma Ald. Cam. I. II, idem poſt Θερμοπυ-

Digitized by Google

μοπυλεων, poſt εσι & poſt τη, punctum vero poſt κειται. Herodoteum eſt κειται IV, 184. Poſt εκδιδοι colon Ald. Cam I. II

αυτην ευρος) αυτη Med. Ask. Paſſ. Poſt ευρυς colon, poſt εν τω comma Ald. Cam. I. II.

Αμφικτυονιδος) Αμφικτυονιδων Arch. Poſt Αμφικτυοσι punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCI.

Poſt Τεγχινιη punctum Ald. Cam. I. II.

καλεεται δε ὁ χωρος) ὁδε χωρος ἐτος καλεεται ὑπο των πλεονων Arch. Poſt ἐτος comma Ald. Cam. I. II.

ὑπο δε των επιχωριων και περιοικων, Πυλαι.) Haec ſeptem praetervidit negligens Arch. ſcriba. Poſt επιχωριων comma Ald. Cam. I. II, quod non ponunt poſt ἑκατεροι.

εν τουτοισι τοισι) εν τοισι χωριοισι Ask. Poſt ὁ μεν comma Ald. Cam. I. II.

οἱ δε) Med. Paſſ. Ask. ante ὁ δε.

μεσαμβριην) Paſſ. recte: ceteri μεσημβριην.

επι ταυτης) Arch. Brit. το επι in aliis ex Ald. Specimen nimii laboris Φερεοντων τοπων ταυτης — in coniectura docti viri eſt. Intelligi χωριων aut τοπων apparet. Φερειν επι θαλασσης aut θαλασσαν, Φερειν ες την μεσογαιαν, de locis, quae ferunt & vergunt ad mare, aut mediterraneam regionem ſaepe ſeſe, uti lib. 4, 99 & ſeqq. offerunt. Suſtuli incommodum το, unde turbae. *Weſſel.* Poſt ηπειρε colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCII.

Comma poſt χωρω Ald. Cam. I. II.

Τεγεητεων) Arch. Med. Paſſ. Askew. male

Digitized by Google

olim Τεγαιητεων cum Ald. in qua comma poſt vocem.

ἡμισεες) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. Brit. prius erat και ἡμισεες. Poſt ἑκατον punctum Ald. Cam. I. II.

Αρκαδων) Αρκαδες Arch. Poſt τετρακοσιοι punctum Ald. Cam. I. II.

Φλιασιος διακοσιοι) Φλυασιος, διακοσιοι ὁπλιται Ald. Cam. I. II. Quod editum, legitur in Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Brit. Valla.

ad Cap. CCIII.

οἱ Οπαντιοι) Οπαντιοι tantum, ſine οἱ praeſcripto Arch.

επεκαλεσαντο) επεκαλεσατο Arch. Poſt των αλλων colon Ald. Cam. I. II.

εισι ἡμερην) Med. Brit. Ask. Paſſ. εισιν Arch. Vind. Pariſ. A. B. Ald. in qua poſt ἡμερην punctum, & colon poſt ταχθεντων, punctum vero poſt ειδεν.

ειδεναι) ειδεν Ald. Cam. I. II, ex errore typographi, poſt τω in his comma. Frequenter a numero ſingulari tranſeunt ad pluralem; hic tamen cum Koenio legendum puto, θνητων ειδεναι· ob ſequentia, τοισι δε μεγιστοισι αυτεων μεγιστα. Euripid. in Antiope: των πολλων βροτων. Δεστους μεν ειναι δυστυχεις, τους δ' ευτυχεις. Fortunatorum ullum aut eſſe aut futurum negat Herodot. τω κακον εξ αρχης γινομενω ὁ συνεμιχθη. Euripidis ex Aeolo ſententia nobilis perplacuit philoſophis & Platoni: ουκ αν γενοντο χωρις εσθλα και κακα. Αλλ' ὁτι τις συγκρασις, ὡς' εχειν καλως. Alterum enim ex altero, ſicuti Plato ait, verticibus inter ſe contrariis deligatum eſt; ſuſtuleris

ſtuleris unum, abſtuleris utrumque; A. Gellius ex Chryſippo N. A. VI, 1, quod ex epitome Lactantii p. 57 ſuppleri poterit & corrigi. *Valkenar.*

οφειλειν ων) οφειλες Arch. poſt επελαυνοντα abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ὡς εοντα ϑνητον) ſine ὡς Arch. Vind. Poſt τρηχινα colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCIV.

ϑωϋμαζομενος) ϑωμαζομενος Arch. Askew. Poſt μαλιϛα comma Ald. Cam. I. II.

τϐ Πολυδωρϐ, τϐ Αλκαμενεος, τϐ Τηλεκλϐ, τϐ Αρχελεω) Quatuor iſta deſunt Arch. tum Αλκαιμενεος Med. Askew. male: prave quoque τϐ Τηλεκτϐ uterque.

Δορυσσϐ) marg. Stephan. Arch. Vind. Paſſ. Ask. Brit. Valla. Olim Δορυαγϐ cum Ald.

Ηγιος) Med. Paſſ. Ask. Brit. in ceteris ex Ald. Ἡγήσιος. Porro Valla non ſcripſit *Cleonidaei*, ſicuti illi iniuria imputatur.

Poſt Ηρακλεος comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCV.

Poſt Κλεομενεος τε comma Ald. Cam. I. II.

Λεωνιδην) Λεωνιδαν Arch. Poſt Κλεομβροτϐ colon Ald. Cam. I. II, in his comma poſt Θερμοπυλας & poſt παραλαβων δε.

απικετο) Arch. Vindob. Brit. Pariſ. A. B. Ald. απικτο Medic. Paſſ. Ask. ſine ulla cauſſa. Poſt τϐς comma Ald. Camer. I. II, colon poſt εϖπον, comma poſt των, & poſt εινεκα in iisdem.

τϐτϐς) τϐτϐ Arch. Ask. Paſſ. ſed ς ſupra poſito.

Digitized by Google

posito. Abest post πολεμον comma Ald. Cam. I. II, idemque post εἰδεναι.

απερεισοι) απαιρεσιν Arch. Valla, perperam.

ad Cap. CCVI.

μηδε) μη δε Ald. Cam. I. II.

ἠτοι) ἠτως Brit. & μηδισωσι Arch. Pass. Ask. quod verius, μηδιζωσι Ald. &c.

Καρνεια) Καρνια Arch.

βοηθεειν) βοηθησειν idem Vind. non male.

ενενωντο) εννεωντο Pass. Post ποιησειν punctum Ald. Cam. I. II.

διενενωντο) διεινεωντο Pass. ενενωντο & διενενωντο pro diversa formandi ratione alium habere tonum possunt, pingique ενενωντο, & διενενωντο, Sylburgio accurate docente ad Clenardi Gram. p. 473. Supra lib. I, 77 ενενωτο. *Wesseling.*

ad Cap. CCVII.

Post Ἕλληνες comma Ald. Cam. I. II.

εσβολης) εμβολης Arch. frequente mutatione. Rost φυλακη punctum Ald. Cam. I. II.

περισπερχεοντων) Ut centies alibi, hic quoque literae ΘΕ in ΕΟ fuerunt, ut puto, depravatae. Corrigo περισπερχθεντων· ceteris Peloponnesiis ob istam sententiam cum vehementer indignabundi succensuissent Phocenses & Locri; neque mirum; vid. Diod. Sic. XI, 4. Περιθυμως εχοντα dixit Herod. II, 162. καρτα θυμωθηναι, VII, 39. Σπερχθηναι τῃ γνωμῃ accipi potest ut αθυμειν τοις γεγενημενοις. αχθεσθηναι τινι πραγματι &c. Jam vero neque Herodoteum est, quantum intelligo, nec Jonicum, σπερχειν, sed σπερχεσθαι & σπερχθηναι· quaedam leguntur

Digitized by Google

guntur adſcripta ad Herod. V, 33 εσπερχετο τω Αριςαγορη, Ariſtagorae ſuccenſuit. In Callim. H. Deli. v. 60, Latonae Juno dicitur σπερχομενη μεγα δη τι και ε Φατον· id eſt, περισπερχομενη. Heſych. Σπερξομαι, οργισθησομαι. Εσπερξαμην, ωργισθην. Phavorin. Σπερχθεις αντι τε θυμωθεις και ταραχθεις λεγουσιν Ιωνες· imo vero Herodotus illud oportet utroque adhibuerit ſignificatu. Suidas Σπερχθεις παρ' Ηροδοτω αντι τε ταραχθεις, θυμωθεις· horum prius, obvium & in Gloſſ. Herodot. pertinet ad I, 32, ubi conturbatus Croeſus dicitur σπερχθεις· poſterius, θυμωθεις, mea ſententia hunc ſpectat locum. Excerpentes ex Herodoto aliisque verba, ſaepe praefixas omiſere praepoſitiones Grammatici. Color quidam vulgato conciliari poterit Jonicus; ſed ludibria librariorum ut Jonicae formae nobis non debent adnumerari. *Valken.*

αυτε τε) Deſit enclitica Arch. haud neceſſaria. Poſt ολιγων comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCVIII.

Abeſt comma poſt ἱππεα Ald. Cam. I. II.

ὁκοσοι τε εισι) ὁκοσοι εισι Arch. Vind. ὁκοσοι τε Pariſ. A. B. Ald. ὁσοι τε Med. Paſſ. ὁσοι εισι Ask. Brit. Gronoviana cenſura his infeſtior fuit, ut ὁσοι τε εισι valeret. Magni momenti res non vertitur; inferior tamen priſtina non eſt ſcriptura; ſiquidem explorator numerum, ſi poſſet, inſpecturus advenit, quo utcunque cognito, και το πληθος εμανθανε dicetur brevi, ad regem revertit. *Weſſel.* Redibit, opinor, melior lectio, ιδεσθαι ὁκοσοι τε εισεν και ὁ, τι ποιεοιεν. *Valken.*

ακηκοεε)

ακηκοεε) ηκηκοεε Brit. Paſſ. Vind. Arch. addita αυξησει.

αλισμενη ειη) Suidas in Αλισμενοι exſcripſit: αλισκομενη legit Arch. Poſt ολιγη colon Ald. Cam. I. II, abeſt his comma poſt ηγεμονας, poſitum poſt Λακεδαιμονιοι τε.

Ηρακληιδης) Ἡρακλειδης Arch. Vind. Ask.

προς το στρατοπεδον) Iidem Med. Paſſ. olim ex Aldo ες το. Genuina placet lectio Florent. prae vulgata. Contra apud Thucyd. p. 357, 80 loco της προς reciperem ex Mſſ. το ὑδωρ εξετρεπεν ες την Μαντινικην· ut apud Herod. εκτρεψαι τε ποταμε το ρεεθρον ες — p. 75, 6. 92, 24. Quid iſta duo diſtent, vel haec monſtrant Thucyd. eadem pag. προς το Ἡρακλειον παλιν ες το αυτο στρατοπεδον ιοντες. Xenoph. Hellen. V. p. 328, 6 ες το προαστειον και ες αυτας τας πυλας ηλαυνον· V. 8 ἑως προς αυτο κατεδιωξε το τειχος. *Valken.*

Poſt εθηειτο τε comma Ald. Cam. I. II.

παν μεν δ το στρατοπεδον) Duo poſtrema ſi viderentur ex proximo verſu male repetita, ſuſpicarer venuſtum illud μεν δ· more noſtrum elegantioribus uſitato hac ratione collocaſſe: εθηειτο τε και κατωρα το παν μεν δ· τες γαρ εσω — εκ οἱα τε ην κατιδεσθαι· ὁ δε τες εξω εμανθανε. Prae reliquis adamavit hanc ſcribendi formam Xenoph. in Symp. p. 512, 12 αρχεμην μεν δ· (δ γαρ ποποτε τετ' εμαθον) εχειρονομεν δε· ſcripſerat in K. A. IV. p. 200, 36 δασυς δενδρεσι, παχεσι μεν δ· πυκνοις δε· de fluvio p. 193, 10 ετος δ' ην μεγας μεν δ· καλος δε· prout recte ſuis in exemplaribus legiſſe Demetrium, qui dicitur Phalereus, iudicabat Muretus; quem ſequitur Hut-

Digitized by Google

Hutchinſ. p. 298. Ad iſtam normam legi poterit in Epheſio Xenoph. III. p. 46, φαρμακον, θανασιμον μεν εχ, ὑπνωτικον δε. Antiphon. p. 139 9 απολομενος μεν ὑ κινδυνευσαντας δε. Videant harum rerum ſtudioſi, rectene correxerim Philoſtratum, ſic legendo quae proſtant de V. A. IV. c. 25. p. 165, ερωσι δ' αυτας, (αἱ Εμπουσαι) και αφροδισιων μεν ὑ σαρκων δε, και μαλιστα ανθρωπειων, ερωσι, και πιαινουσι (vid. p. 133. F.) τοις Αφροδισιοις, ὡς αν εθελωσι δαισασθαι. *Valkenar.*

εθηητο τε και κατωρα παν μεν ὑ το στρατοπεδον) deſunt haec Ask. Poſt το ante ανορθωσαντες comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt ὁ δε, ſed nullum poſt εμανθανε.

Poſt τους μεν comma Ald. Cam. I. II, in his poſt ανδρων punctum, poſt τους δε comma.

εθωϋμαζε) εθωμαζε Ald. Cam. I. II, Arch.

παντα) Arch. Vind. Ask. Medic. Paſſ. alii ταυτα cum Aldo.

αλογιης τε) Suidas excerpſit in voce. Si ſincerum eſt ενεκυρησε, cum amico meo ſcribendum αλογιῃ τε ενεκυρησε πολλῃ, qua paſſim verbum illud adhibetur ſtructura Herodoto ceterisque: vid. huius Ed. P. 141. n. 48 & corrigatur in Epimenidis Epiſt. apud Diog. Laert. I, 113 αιδεπῃ επ' αλαπεσιᾳ (huc illuc in peregrinatione vaganti) εγκυρσωντι τοι τοι τηνω φιλοι. — Sed nec Graece dicitur καταφρονησαι εντυχειν, pro *contemni*, neque Jonice αλογιῃ εγκυρησαι. Emendandum cenſeo αλογιης τε εκυρησε πολλης· id eſt, μεγαν κατεφρονηθη, *contemtus* Noſtro dicitur αλογιη· *contemnere* certe ολιγωρειν, & εν ολιγωρια τι ποιεισθαι, apud Herod. eſt εν αλογιοι τι εχειν vel ποιεεσθαι. Jam vero ſicut τυχειν επαινε, laudem con-

conſequi, idem eſt ac, *laudari*; τυχειν κατηγορίας, accuſari; ita τυχειν vel κυρειν ἀλογίης, *contemni*, vel *negligi*, ὀλιγωρεισθαι; ſepeliri Herodoto dicitur ταφης κυρησαι II, 136 contumelioſe tractari, ſive ἀτιμαζεσθαι, proprie ignominiam conſequi, ἀτιμιης κυρησαι VII, 58, ubi ad Graecos Gelon, ἀτιμιης, ait, πρὸς ὑμεων κυρησας οὐκ ὁμοιωσομαι ὑμιν. Hinc paullum diverſa ſunt Sophoclea Elect. 855. Ant. 882. Philoct. 896 horumque ſimilia *Valken.*

ad Cap. CCIX.

παρασκευαζοιντο) παρασκευαζοντο Arch. tum ἀπολεομενοι ſine τε, quod addunt Med. Paſſion. Ask. ἀπολευμενοι Pariſ. A. Brit. Ald. eſtque Jonum. In Ald. Cam. I. II poſt ἀπολευμενοι comma, idemque poſt δυναμιν, ſed non habent poſt ἀλλ'.

μιν ειρωτα) μιν omittunt Arch. Vind. ειρωτας uti & Paſſ. ſcribentes: antea ηρωτα cum Ald. in qua & Cam. I. II comma poſt μιν.

προς των) Med. Arch. Vind. Paſſ. Askew. Olim ex Ald. ὑπο των. Porro ὁ δε, ſine addito ειπε, Ask. Comma poſt ὁ δε, colon poſt ειπε Ald. Cam. I. II.

ὁρμωμεν) ὡρμωμεν Ald. Cam. I. II.

περι των ανδρων τουτεων) abſunt hinc quatuor Arch.

ταπερ) τηπερ praeſtaret, quae & Reiskii divinatio.

αληθηϊν) αληθειην Arch. Vind. Poſt σευ abeſt comma Ald. Camer. I. II, in queis comma poſt ἐτοι.

μαχεσομενοι) μαχησομενοι Vind. poſt εσοδε colon Ald. Cam. I. II.

παρα-

Digitized by Google

παρασκευαζονται) γερας σκευαζονται Arch.

κοσμεονται) ab auctore τοτε τας κεφαλας σμεονται ſcriptum ſuſpicatur Valkenar. ad quam coniecturam apta quaedam habet Spanhem. ad Callim. H. in Poll. L. v. 32 λιπαρον σμασαμενας πλοκαμον. Herodotea quoque ex lib. 9. c. 109 τοτε και την κεφαλην σμαται. Vallae *ornatur* iudicat pravam lectionem κοσμεεται· genuinam eſſe σμεεται, demonſtrant Jonismus & Athen. IV. p. 146. C. σμησαμενοι τας κεφαλας eſt in Herod. IV. c. 73, alterum quoque locum attigi ſupra P. 272. n. 58. Haec *Valkenar.*

επισασο) επισαο non male Arch. Vindob. Poſt ανθρωπων & το commata Ald. Cam. I. II, quae abſunt his poſt σε & βασιλευ.

ανταειρομενον) ανταειραμενον Arch. Non repudio hoc, quod & in membranis L. 8, 140 neque valde urgeo. *Weſſeling.*

και καλλισην πολιν) και omittit, & πολιν quoque, tum των Ἑλλησι Arch. ſimiliter Valla. Mihi ridet Arch & Vallae προς βασιληϊην τε καλλισην των Ἑλλησι, ſive εν Ἑλλησι, προσφ. και ανδρας αρισθς. Veriſſimum enim de Spartanorum regno, & longe quam prius ſuavius ac conciſius. Quodſi enim καλλισην πολιν ad civitatis diſciplinam & mores referas, uti oportebit: cur ανδρες αρισοι accedant? Qui aliter ſentient, nihil his praeſcribitur. *Weſſeling.*

Poſt τα λεγομενα colon Ald. Camer. I. II. λεγομενα ειναι ora Stephan Paſſ. Brit. praeterea απειρωτα Paſſ. Vind Arch. prius επηρωτα ex Ald. erat. Poſt τροπον abeſt comma Ald. Cam. I. II.

εοντες, τη ἑωϋτθ,) Med. Arch. Vind. Ask. Paſſ. olim, εοντες, οιοι τε εισι τη ἑ. ϛρ. μαχεσα-

θαι, ex Aldo. Porro μαχησο ται Arch. Vind. Post ὁ δε comma, post απε punctum Ald. Camer. I. II.

ταυτα τοι ταυτη) ταυτα ταυτη εκβη Arch. Vind. margo Steph. ταυτα τοι ταυτη Paſſ. Ask. Pariſ. A. B. ταυτη aberat Ald. &c.: mox ὡς loco τη Arch. Vind. — Vocem Herodoti ex margine Steph. reciperem in contextum: ην μη ταυτα τοι ταυτη εκβη τη εγω λεγω, iſta niſi iſthoc tibi modo eveniunt, quo dico: ᾗ ταυτα ταυτη ſic iunguntur in Aeſch. Prom. 510. Eurip. Med. 365. Ariſtoph. Eq. 839. Nequaquam iſtuc iſtac ibit, eſt incerti Tragici apud Cic. de N. D. III. c. 26. *Valken.* Nihil dicto adſtruxiſſem, niſi codd. poſtulaſſet conſenſio: ταυτη ad eum ferme modum L. I, 120, atque alibi. Illud autem ὡς εγω — Arch. & Vind. Scholiaſtae debetur. Vid. dicto loco & ibid. c. 86. *Weſſel.* Poſt τη comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCX.

παρεξηκε) παρηκεν iidem.

τε και) τε deſit Arch.

Poſt διαχρεωμενοι abeſt comma Ald. Cam. I. II. χρεωμενοι Arch. Vindob. Poſt Μηδες τε comma, idemque poſt θυμωθεις Ald. Cam. I. II.

σφεας) σφι Arch.

επεπεσον) εσεπεσον Paſſ. Ask. ora Steph.

επεσηϊσαν) επεσησαν Arch. Vind. & απελαυνον, olim απελαυνοντο ex Ald. απελαυνον iuſtius. Poſt nonnulla c. 211 και παντοιως προσβαλλοντες απηλαυνον οπισω. *Weſſeling.*

ες ηκισα) εκηκισα Ald. Cam. I. II.

πολλοι μεν ανθρωποι) Quia proxima praeceſſe-

Digitized by Google

ceſſerunt; δηλον δ' εποιεν — ως ηκιστα αυτω βασιλεϊ ſcripſiſſe Noſtrum ſuſpicabatur Koen; ὁτι πολλοι μεν ανθρωποι οἱ εισι· eleganti coniecturae favet, praeter Xerxis dictum VIII, 88. Frontinus IV. c. 2, 9. Xerxes hoc ſe deceptum aiebat, quod multos quidem homines haberet; (οτι — οἱ εισι) viros autem nullos: nam, ut Weſſelingio, mihi quoque ſcripſiſſe videtur Frontinus. *Valkenar.*

δε ἡ συμβολη) Arch. Vind. Ask. Articulus deerat Ald. &c.

ad Cap. CCXI.

ὑπεξηϊσαν) ὑπεξηεσαν & επηεσαν Arch. Vindob. punctum poſt vocem Ald. Cam. I. II, in queis poſt εκδεξαμενοι comma, idemque poſt τως & poſt των.

το χωρω) deficiunt iſtae duae voces Arch.

βραχυτεροισι) μικροτεροισι idem & Vindob. μακροτεροισι Eton. & Valla. Nihil referet, ſive vulgatum maneat, ſeu μικροτεροισι probetur. Unice pravum eſt Vallae & Eton. μακροτεροισι *longioribus*, contrariumque c. 61. Diodorus, praelium lib. XI, 7 deſcribens, Perſarum breviores haſtas negligit, non item eorundem clypeos breves & peltas. Jam πληθεϊ χρησασθαι cur tantopere taxetur, non equidem exputo. *Weſſeling* Poſt χρεωμενοι comma Ald. Camer. I. II, poſt Ἑλληνες in his punctum.

πληθεϊ χρησασθαι) πληθεϊ Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Ald. Valla. πληθεσι Med. Paſſ. Askew. Poſt Λακεδαιμονιοι δε comma Ald. Camer. I. II.

κατεβαλλον) κατεβαλον Ald. Cam. I. II. κατελαβον Arch.

εσοδε) ὁδε Arch. tum πειρωμενοι & Vind. Ask.

και κατα) negligitur copula in Vind. Arch. Poſt οπισω colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCXII.

προσοδοισι) προοδοισι ora Steph.

θηευμενον) καθημενον Ask. Steph. margo. Poſt θροις abeſt comma Ald. Cam. I. II, colon poſitum poſt στρατιη.

αμεινον αεθλεον) αμεινονα εθελον male Arch.

ετι) abeſt Arch. αντιαειρεσθαι Paſſ. Ask.

Φυλαξοντες) Φυλαξαντες Paſſ.

ενωρων) Arch. Med. Paſſ. Askew. Pariſ. A. In Ald. & aliis ἑωρων.

ad Cap. CCXIII.

χρησαιτο) χρησηται ora Steph. Paſſ. Askew. Vind. χρησεται Arch. Ex Codd. variante diſſenſu ſi optio neceſſaria foret, ſequerer Arch. ſcriptionem, Noſtro non inſuetam, neque aliis, in Perizon. adnot. ad Aeliani Var. I, 32. Vulgatum plures oſtentabant ſchedae L. V, 12, eſtque, ut alios praeteream, Aeſchin. Orat. in Cteſiph. p. 66 απορων δ' ὁ, τι χρησαιτο αυτῳ. — *Weſſeling.*

οισεσθαι) οἰ εσεσθαι Arch. Vind. ſpecioſe, ſed vid. c. 168.

την ατραπον) την Arch. negligit.

ὑπομειναντας) Idem Med. Paſſ. Ask. Vind. Pariſ. B. Antea ex Ald. ὑπομενοντας. Poſt πυλαγορων abeſt comma Ald. Cam. I. II.

των

των Αμφικτυονων ες την Πυλαιαν συλλεγομενων) Voces has ex ſcholio Reiskius derivabat, aut duas ſaltem priores eſſe extermimandas. Fuit cum de interpretamento non diſſentirem, unde, modo diſtinctio tollatur, vertaturque *a Pylagoris Amphictyonum*, nunc abeo. Pylagorae legati erant Amphictyonici concilii, congregabanturque ad conſeſſum Pylaeaen, conſultaturi de communi ac templi Delphici ſalute. Aeſchines propterea in Cteſiph. p. 71 οἱ δ' ἀλλοι Αμφικτυονες συνελεγησαν εις τας πυλας, πλην μιας πολεως. Nec diſſimilia Libanius Orat. in Aeſchin. p. 692. C. Poterit, hoc ſi diſpliceat, etiam legi και των Αμφικτυονων, ſiquidem in coetum, quem εκκλησιαν vocabant, praeter Pylagoras, Hieromnemonasque admittebant plures ſacrorum & concilii participes: hanc Αμφικτυονων εκκλησιαν debemus Aeſchini dicto loco. Ego in priore ob conſpirationem ſchedarum acquieſco. Ubi vero Herodotus εν τοισι οπισθε λογοισι de Epialtae nece, eiusque auctore Athenada verba fecit? Ut nunc libri iſti ſeſe dant, nusquam, ſi bene memini. Proinde aut oblitus eorum ſcriptor eſt, aut deſunt multa. *Weſſeling.* *Goldhagenio* haec verba gloſſa ſeu interpretamentum videntur.

ὑστερον) ὑστερῳ Paſſ. Brit.

Επιαλτεα) Επιαλτην Arch. Vind. & οπισθε, ut ſcriptor ſolet plerumque. Poſt την ante εγω comma Ald. Cam. I. II. οπισθεν in iisdem, & punctum poſt σημαινω.

ad Cap. CCXIV.

Κορυδαλος) Κορυδαλλος Arch. Paſſ. Askew. & denuo in ſeqq. *Copridalus* in Latinis Vallae.

ερος) ορος Arch. Vind. Ask. idque ſaepius. Poſt Περσησι comma, ſed nullum poſt γαρ Ald. Cam. I. II.

τωδε) Arch. Vind. alii cum Ald. τοδε. Editum potius eſſe, non negabitur. Sic III, 15 & inferius c. 237. Tale, tamquam ex Herodoto, cuius non eſt, in Stob. Serm. 28. p. 197 ανδρα δε ουκ εστι δεξιον γνωμη ϛαθμησαμενον αθρησαι. *Weſſeling.*

πυλαγοροι) Med. Arch. Paſſ. Ask. πυλαγορας Pariſ. A. B. Vind. Brit. Ald. Valla. πυλαγοροι ex codd. extra dubii ſtant aleam. Modo enim πυλαγορας, modo πυλαγοροι hi legati. Aeſchin. in Cteſiph. p. 71 iterat τους πυλαγορους τους εισαει πυλαγορευντας, iungitque τους πυλαγορους και τους ιερομνημονας. Libanius utramque vocis flexionem Orat. in Aeſchin. p. 699. C. & p. 706 depoſuit: ſunt quoque πυλητγοροι ex Heſychio noti. *Weſſel.* Poſt επεκηρυξαν comma Ald. Camerar. I. II, quod non habent poſt τουτο δε.

του Επιαλτην) Arch. articulus deerat.

μεν γαρ αν) Arch. Vind. Paſſ. Ask. αν aberat Ald. &c.

εων μη) Paſſ. Ask. Brit. Arch. Vind. Pariſ. B. Ald. Valla: μη deficiebat. Poſt Aldi Camerariique aetatem operarum negligentia μη ob ſimile inſequutae vocis principium excidit. Herodoto qui deinde curam impenderunt doctiſſimi viri, tametſi commentandi hoc genus negandi deſideraret particulam, miranda ſupinita-

Digitized by Google

nitate eoecos potius duces, quam Aldum, Vallam, & Mſſ. ſequi maluerunt: Soli, quorum reminiſcor, Pavius & Reiskius, ακ εων finxerunt. Sed ſatis. Herodotus ſuum ſibi rediiſſe laetabitur. *Weſſel.* Quod poſcit ſententia, και εων μη Μηλιευς, quantumvis non eſſet Melienſis, ex Mſſ. & aliunde revocabitur, vid. Diſſ. Herodot. P. IV. p. 15. Alii potius uſitato more ſcripſiſſent, καιπερ ακ ων Μηλιευς· ſed & rarius illud Herodoteum eſt: και εων μη Μηλιευς· ſic ſcripſit VI, 66. IV, 144 τους μη Μηδιζοντας. Philoſtr. p. 186, ς πως, ειπεν, εγε μη μαντις ων· p. 494 ϗ παιδευσοι τους μη Περσας Περσαι μαγοι, ην μη ὁ βασιλευς αφη· ſcribendum φη· niſi rex inſſerit. Tatian. ad Graec. p. 14 ὁτι μη θεος ων τυτ' ὁπερ ελεγεν ειναι κατεψευδετο. *Valken.* Poſt Ονητης abeſt comma Ald. Camer. I. II, nec habent poſt ατραπον.

ad Cap. CCXV.

Abeſt comma poſt Ξερξης δε Ald. Camerar. I. II.

επει δε) επει ηρεσε Med. Vind. Arch. Ask. Comma poſt τα Ald. Cam. I. II.

ὁ Επιαλτης) Negligitur ὁ a Paſſ. Ask. Poſt και των comma Ald. Cam. I. II.

ἀφας) Habet Suidas hinc in voce. Poſt ταυτην comma Ald. Cam. I. II. Abeſt his comma poſt Φωκεας, poſitum poſt τοτε.

τοσυ δη κατεδεδεκτο) τοσυδε κατα τ' εδεδεκτο. Arch. κατεδεδεκτο Med. Paſſion. Ask. Pariſ. B. Antea ex Ald. & aliis κατεδεδαιτο. Propter Aldinum H. Stephanus, videnda eſſe, quae alibi ſcripſerat, lectores monuerat. Gronovius ve-

ro; quis ille angulus, ubi Stephanus muſſitaverit de hoc non intelligendo loco, ut iubeat videre, quae alibi dixerit? Dixerat ad Plutarchi Theſ. p. 5. ed Bryani, δαιμονας deſcendere ex δαιω apud Herodotum; qui compoſiti κατεδεδαιτο, quod inde eſt, utatur pro *cognita erat*, ſeu *comperta*, appoſueratque haec Noſtri. Profecto, modo ſchedarum ſtabiliretur κατεδεδαιτο imperio, haud inficete: namque in verbo nihil praeter raritatem ineſt, quod reprehendas: reprehendas tamen iniuria, cum talia ſe paſſim dent. Quae quidem non ego ſcripti, ut κατεδεδεντο improbare velim, ſed ut ingentibus Stephani meritis gratia perſeveret. *Weſſel.*

ad Cap. CCXVI.

Poſt ρεοντος colon Ald. Cam. I II.

Αιοπαια) Αναπαια Arch. Vind. Valla, & iterum: melius in Euſtath ad Homer. p. 1419, 38. Poſt αὐτη comma Ald. Cam. I. II, in his punctum poſt ὑρεος.

προς των Μηλιεων) Sic Med. Paſſ. Ask. των omittunt Arch. Pariſ. A. B. Brit. Vind Ald.

Μελαμπυγον) Μελαμπηγον Arch. Valla.

Comma poſt τη Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCXVII.

Comma poſt εχθσαν Ald. Camer. I. II, in his punctum poſt Οιταιων.

δη διεφαινε) δη abeſt a Paſſ. tum εφαινε Arch. & και εγενοντο, ſine intermedio οἱ, idem, bene. και οἱ εγεν. Ald. Cam. I. II &c. Poſt ὑρεος colon Ald. Cam. I. II.

de-

Digitized by Google

δεδηλωται) ειρηται ora Stephan. Paſſ. Askew. alterutrum Scholion. Poſt εσβολη comma Ald. Cam I II, idemque poſt υπο των, υπ' ων Arch. Vind. Poſt ατρεπτον comma Ald. Cam. I. II.

εθελονται) εθελοντι Arch Vind. Poſt υποδεξαμενοι comma Ald. Cam. I. II.

υποδεξαμενοι Λεωνιδη εφυλασσον. Εμαθον δε ὀφεας οἱ Φωκεες) ſeptem haec negligens ſcriba Arch. praetervidit.

ad Cap. CCXVIII.

Poſt αναβεβηκοτας punctum Ald. Camer. I. II, queis abeſt comma poſt ὄρος.

εον) abeſt Arch. Poſt νηνεμιη colon Ald. Cam. I. II, quibus comma nullum poſt πολλα.

οικος) bene Arch. prius εικος erat.

Φωκεες) Medic. Arch Vind. Paſſ. Ask. Valla, edit. Genevenſ. Olim ex Ald. prave Φωκαεες. Poſt ὁπλα punctum Ald. Cam. I. II.

θωϋματι) θωματι Arch.

εδεν) Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A. ceteri cum Ald. εδενα σφι.

ενεκυρησαν) Arch. Med. Paſſ. Ask. Olim ενεκηρυσαν typorum Aldin. error, turpiter propagatus. *Weſſeling.* Poſt ϛρατω punctum Ald. Cam. I. II.

οἱ Φωκεες) deſit Arch.

τον Επιαλτεα) Επιαλτην ſine articulo idem Vind. Ask. tum ὁπαδαπος, Arch. ποταπος Askew. vid. Thom. Mag. atque ibi Sellierium. Poſt μαχην colon Ald. Cam. I. II.

τον κορυμβον) tangit Euſtath. ad Perieg. v. 566 & Homer. p. 750, 35.

Digitized by Google

αρχην) την αρχην Arch. punctum poſt vocem Ald. Camer. I. II, & comma poſt Περσαι, colon poſt επoιευντo, comma poſt οι δε in iisdem.

ad Cap. CCXIX.

πρωτον) Eſt, cui πρωτος, ſine urgente tamen cauſſa, placet *Weſſel.*

ἁμα ηοι) ἁμα οἱ Arch. Vind. Valla. Quod verum quidem praefert, ſed non aequat amplitudinem vulgati, ipſum tempus ſignantis. *Weſſeling.*

εσαν) ηϊσαν Arch. Scribendum επι δε, *deinde vero:* Vallae *deinde*, non in *poſtquam* deformari, ſed attendenti monſtrare debebat veram ſcriptionem, επι δε —, quod commode ſuccedit poſt πρωτον μεν· exempla quaerenti dabunt Portus in επι δε, & L. Boſ. Obſerv. crit. p. 15. Euſtath. in Iliad. α. p. 123, 6 το μετα δε, αντι τυ μετα ταυτα δε, και επι δε, και προς δε, αντι τυ επι τυτοις και προς τυτοις — *Valkenar.* cui cum *Larcherio* adſentimus.

περιοδον) citat Suidas in voce. Poſt ἡμερασκοποι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

διαφαινυσης) διαφανυς υσης Arch. poſt ἡμερης comma Ald. Camer. I. II, colon in his poſt Ἕλληνες, & comma poſt οι μεν.

ἐκλιπειν) εκλειπειν Arch. Vind. colon poſt vocem, & comma poſt οι δε Ald. Cam. I. II.

οἱ μεν απαλλασσοντο) οι μεν ων margo Steph. comma poſt οι μεν, punctum poſt απαλλασσοντο Ald. Camer. I. II, colon in his poſt ετραποντο & comma poſt οι δε.

παρασκευασατο) παρεσκευασατο Arch. Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. CCXX.

Poſt Λεωνιδης abeſt comma Ald. Cam. I. II, comma ponunt poſt παρεσσι.

εκλιπειν) εκλειπειν Arch. Vind. poſt ταξιν comma, idemque poſt την Ald. Cam. I. II.

πλειστος ειμι) πιστος Ask. Scripſit L. 1, 100. ταυτη πλειστος γνωμην ειμι· ubi Gronov. Hoc eodem ducit, caſu ex defectu praepoſitionis diſcrepans. Congruit Sophocl. Oed. Tyr. 565. Καγω νυν ετ' αυτος ειμι τω βουλευματι. Itaque πιστος ειμι in Ask., etſi κτυποις πιστος Aeſch. Prometh. 915. παραδιορθωσις eſt. *Weſſel.* Senſus clarus; rariſſima forma loquendi ſignificatur, quod uſitata magis diceretur: ταυτη και μαλλον τη γνωμη προστιθεμαι, vel τιθεμαι. Neutiquam tamen tentari debebat ſincerum πλειστος. Qua hic ſtructura, Aſtyages I. c. 120. και αυτος, ω μαγοι, ταυτη πλειστος γνωμην ειμι — εξηκεν τον ονειρον· illic pro τη γνωμη, vulgatum ex codd. γνωμην· idem hic etiam admitterem, aut, quod non poſtponerem, ταυτη και μαλλον την γνωμην πλειστος ειμι, Λεωνιδην — κελευσαι. Lucian. in Demoſth. Encom. P. 3. p. 494. ει και πλειων ειμι την γνωμην προς Ομηρω τεταχθαι· etſi magis fert animus, ab Homero ſtare. *Valken.*

εοντας απροθυμους) Apud Plut. Malign. p. 865. B.

συνδιακινδυνευειν) διακινδυνευειν Arch. συγκινδυνευειν Plut. Poſt απιενται comma Ald. Cam. I. II.

εκεχρητο) εκεχρηντο Med. Paſſ. Ask. Vind. Pariſ. A. B. Arch. Nihil habet hoc, cur ſperni debeat, cauſam ad lib. 2, 147. expoſui, cui pondus ex conſpiratione tot membranarum gravius accedit. *Weſſeling.*

απο-

απολεεσθαι) Paſſ. Ask. quod malo; απολεσθαι antea ex Ald.

εχοντα) Omittit Arch. non male, vid. I, 174 & infra c. 228.

ωδε) ταδε id. punctum poſt ωδε Ald. Cam. I. II.

υμιν δ') Euſeb. habet Praep. Evang. V, 25. Abeſt poſt δ', comma Ald. Cam. I. II.

Poſt περθεται comma, idemque poſt η το & μεν, punctum poſt εκι in iisdem. περσεται Euſeb. & εχι, quomodo Arch. Vind. Ask. Poſt γενεθλης comma Ald. Cam. I. II.

βασιλη) Med. Paſſ. βασιληι Arch. ceteri cum Ald. βασιληα. Poeta αγγελιην επι Τυδη ϛειλαν Αχαιοι Iliad. Δ. 384. loco Τυδεα, de quo Etymol. in Πηλευς. Servare tamen βασιληα, modo poſtrema contraheretur, in promtu fuerat. *Weſſel.* Ut hic ante Gronovii Ed. II. βασιληα Φθιμενον vulgatur in Euſebianis ex Oenomao Excerptis Praep. Evang. V. p. 219. πενθη | σει βασι | ληα Φθιμε | ubi pro *dactylo paeon* eſt *primus;* ut in oraculi verſu ſecundo η μεγα | αξυ τει |. — Vitium, ut illic occultari poteſt eliſione voculis ε, hic regit lectio Med. βασιλη Φθιμ. In Scymni Chii Praef. Perieg. v. 59, τον Απολλωνα τον Διδυμη λεγω· corrigit If. Voſſ. ad Melae I. c. 17. 3. — In Eurip. vulgatur Alceſti 24. ηδη δε τονδε Θανατον ασορω πελας Ιερη θανοντων. *Valken.*

τον ταυρων) τον Pariſ. B. in reliquis των. Poſt μενος comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt λεοντων.

τε δη επιλεγομενον) δε επιλεγ. Arch., Plut. dicto loco E. vulgatum ſervat.

μενον) μενων Plut., id Reiskio placet: at vide L. IX, 77. Ut Thebanos ſuos tueretur, haec exci-

excitans Plut. de Herod. Malign. p. 865. E. rectius legiſſe videtur μενων Σπαρτιητεων· & mox, η τησι γνωμησι διενεχθεντας· adfirmat τοι μενων. Herodotea propemodum interpretatus Diodor. XI. c 9. Λεωνιδης — φιλοτιμεμενος αὐτω τε δοξαν περιθεναι μεγαλην και τοις Σπαρτιαταις, προσεταξε τους μεν αλλους Ἑλληνας ἁπαντας απιεναι, και σωζειν ἑαυτους, — αυτους δε τους Λακεδαιμονιους εφησε δειν μενειν. *Valken.*

ad Cap. CCXXI.

γεγονε) γεγονε· ὁτι και τον μαντιν neglectis mediis Paſſ. Ask. Vind Arch. Brit. ora Steph. Valla. Nexa his ὁ γαρ μενον τους αλλους, αλλα Scholiaſtae nimis officioſo transſcribo. Abunde erat ὁτι και τον —, monſtrantque ſchedarum plures. *Weſſel.* Poſt μαντιν comma Ald. Cam. I. II. ſed nullum habent poſt ταυτη.

Ακαρνηνα) Ακαρηνα Arch.

τουτον εἰπαντα) Med. Ask. Arch. Paſſ. Vind. Antea τουτον ἁπαντα ex Ald. Koenius, ſuo Herodotum more ſcripſiſſe ſuſpicabatur: τουτον, εἰπαντα εκ των ἱρων τα μελλοντα σφι εκβαινειν ἁπαντα· cui favet eleganti coniecturae Med. codex. *Valken.* Secutus cupide Mſſ. ſum libros, ſingulari conſtantia viam ad veritatem munientes. Sermonis quoque nexus nihil deſiderat uberius. *Weſſel.*

εκβαινειν) εκβαιναν, φανερος iidem omnes, & Pariſ. A. B. C. Brit. Olim cum Ald. εκβαινειν εἰποντα, φανερος.

απελιπετο) απελιπε Arch. marg. Steph. In Ald. ὁ κατελιπε. Videtur ὁκ απελιπε ex Arch. probius: deinceps c. 222. απολιποντες Λεωνιδην

&

& L. VIII, 63. Plut. tamen Virt. Mulier. p. 261. C. της δε Ερυξους μη απολιπομενης, αλλ' επεσθαι — βουλομενης, ωδε ἡ μητηρ — καιπερ σφεα πρεσβυτις, απελειπετο. At in huiuscemodi verborum formis, etsi saepe inconsulta, ingens est librariorum inconstantia.

ad Cap. CCXXII.

τε απιοντες) Abest Arch. Vind.

Θεσπιεες δε) Apud Plutarch. Malign. p. 865. A. Post δε & Θηβαιοι commata Ald. Cam. I. II, in his punctum post μαλιστα, sed comma nullum post εφασαν.

απολιποντες) Desideratur in Arch., habet Plutarch. Post απαλλαξεσθαι colon Ald. Cam. I. II, in his comma post καταμειναντες.

συναπεθανον) συναποθανειν Pavius corrigebat. At ea Herodoteae narrationis sunt. *Wesseling.* Comma post αυτεων Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCXXIII.

ανατειλαντος) επαναστειλαντος Arch. Vind.

συντομωτερη τε εστι) Arch. Ask. Pass. deerat Ald. & Edd. enclitica. Comma post περιοδος τε Ald. Cam. I. II.

προσηιεσαν) προσηεσαν Arch. Vind. colon post vocem Ald. Cam. I. II. & comma post ποιευμενοι.

ευρυτατον) ευρυτερον Arch. Vind. Pass. Ask. Brit. ora Steph. Valla: ευρυτατον alii cum Aldo. Sive hoc, sive ευρυτερον legatur, par CCC audacia: malim posterius, tanta codd. conspiratione nixum. Quod adhaeresci τo μεν γαρ ερυμα — pertinet ad superiores dies. Scriptum si fuisset, το μεν γαρ ερυμα τε τειχεος εφυλασσετο

αινα

ανα τας προτερας ἡμερας, οἱ δε ὑπεξεοντες — ſententia fuiſſet clarior, Pavio obſervante. *Weſſel.* Poſt τειχεος comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt ὑπεξεοντες.

ϛεινοπορα) Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A., ceteri ϛεινοτερα, ut Arch. Vind. Pariſ. B. Ald. Brit., utique ex vero: nam ϛεινοτερη, cuius non recordabatur Gronov. ſupra c. 175. *Weſſel.*

ϐδεις) πολυς Ask.

απεδεικνυυτο) επεδεικνυυτο Vind. Paſſ.

ὁσον εϊχον μεγιϛον ες τϐς) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. Pariſ. B., antea ex Aldo, ὁσον εχον μεγεθος ες τϐς. Facile potuit hoc ab futili manu immitti, cum ſic. 2, 76 & 78. 3, 26. 4, 178. Sed aliter ex teſtimonio optimi Mſ. dedit Herodotus, nempe μεγιϛον, ut 3, 22. χρονον ὁκοσον μακροτατον ζοεϊ. Sed εϊχον legitur in ſcripto libro. *Gronov.*

Poſt ατεοντες colon Ald. Cam. I. II. ατϒεοντες Arch. Valla, cuius *ingruentes* ex ατϒεόντες Arch. fluxit, quo quidem, ſi tamen iidem Jonibus ac ατϒοντες, nihil accommodatius. Ατϒοντες, ὁρμωντες, πηδωντες Heſychio, Suidae, & hac de familia aliis. Non diffiteor, mihi vehementer illud placuiſſe quondam: nunc vereri occepi, ut exempla Diſſ. Herod. p. 88. quaeſtioni faciant ſatis. Nec ſequor tamen H. Steph. ατιοντες ſive ατιζοντες ſcribentem: nam quae in Camerarium ille ſtrinxit, ex Euſtathio derivata, non feriunt admodum. Homeri enim ατεοντα Iliad. γ. 332. explicant interpretes ατιμαζοντα, Heſych. c. adnot. Alberti, aut ολιγοφροντιϛϐντα, αφροντιϛϐντα, aut diverſius. Illud ſi arripiatur, valde deſperantes & nullam ſuae ſalutis rationem ducen-

ducentes ſiſtet; tumque παραχεωμενοι τε και αιτεοντες aptiſſime nexi procedent. Diodorus ſimili in re αφειδως εχωντο τοις ιδιοις σωμασιν εις κοινην σωτηριαν XIII, 60. & αφειδειν της ψυχης ενεκα νικης XII, 62. *Weſſeling.*

ad Cap. CCXXIV.

ετυγχανε κατειργοται ηδη) ηδη ετυγχανε κατειργοται Paſſ. Vind. Ask. Arch., & ſuperius πλεονεσιν αυτεων Arch. Vind. quod valde notabile. Poſt ηδη colon, poſt οι δε comma Ald. Cam. I. II.

Λεωνιδης τε) Και Λεωνιδης Arch. Paſſ., etiam κατειργαζοντο Arch. κατηργαζοντο Vind. Poſt αριστος colon Ald. Cam. I. II.

ονομαστοι) ονομαστοι Σπαρτιητεων Arch. Vind. Paſſ. Pariſ. B. C. Brit. Ask. Ald. & Valla, ex Med. interponuntur πολλοι δε και εκ ονομαστοι. Ουνομαστοι ex dialecti ritu. Acceſſio vocabulorum ex Med. laudatore, quod minime mirandum, utitur Gronovio fluxae tamen fidei apud multos. Qui tandem illi εκ ονομαστοι, diſtincti a CCC, quorum omnium ſeſe acceperiſſe nomina ait? An Helotae? quibus nusquam in Spartanorum catalogo locus. Non neſcio, ſaepe inter ſimillimas poſita voces ſupina librariorum ſocordia praetervideri & negligi. At coniuraſſe plerosque omnes ſcribas, & maculam ſchedis adſperſiſſe, paene ſupra fidem eſt. Tueri ergo poſſeſſionem inſerta e Med. non poſſe videntur. *Weſſel.* Ob vocem ονομαστοι repetitam, media quaedam facile, fateor, potuerunt excidere; ſi tamen aliis etiam abſunt codd, Vallae non lecta, neque ego deſiderarem ex Med. vulgata: ex

Digitized by Google

ex hac lectione Med. Koenius forte valde probabilem efformavit, hanc nimirum: *και ἕτεροι μετ' αυτε πολλοι τε και ονομαστοι Σπαρτιητεων.* — Spartiatarum, qui cum Leonida ceciderunt, *εγω*, inquit Noſter, *ως ανδρων αξιων γενομενων επυθομην τα ονοματα·* neque hic requirerem omiſſam vocem *αξιων*, hoc ſenſu ſic ſimpliciter vix veteribus illis uſurpatam: ad *ανδρων γενομενων*, quomodo loqui ſolet, adſcribi potuit *αξιων*. *Valken.* Obelo digna quoque cenſuit e Med. inſerta *Larcherius*, cuius in ſententiam ire placet. Poſt *των* comma Ald. Cam. I. II, idem ponunt poſt *πολλοι* & colon poſt *και ονομαστοι*, iterumque comma poſt *εν δε δη*, & *Αβροκομης τε*.

Αρταυεω) Med. Ask. Paſſ., Αταρνεω ceteri.

Φραταγενης) Ρατογενης Paſſ. Ask. Brit. Steph. margo.

Αρταυνης) Sic nunc Arch. cum Med. Paſſ. Ask., alii Αταρνης.

μενης) μενε Arch. Vind.

ad Cap. CCXXV.

Poſt *μαχεομενοι* abeſt colon Ald. Cam. I. II, punctum in his poſt Λεωνιδεω. Partem veri vidit L. Bos Obſ. crit. p. 59. poſt *μαχεομενοι* nempe diſtinctionem ponendam: verum, quod recte Gronov. etiam animadvertit, non ſic ſolet ex abrupto Noſter orationem redordiri: vocula requiritur, quae haec & illa connectat: adeſt illa, ita ni fallor, ſuo loco collocanda: *Ξερξεω τε δη δυο αδελφεοι ενταυθα πιπτουσι μαχεομενοι· ὑπερ τε τε νεκρε τε Λεωνιδεω Περσεων και Λακεδαιμονιων ωθισμος εγενετο πολλος, ες ὁ τετον τε αρετη οἱ Ἕλληνες ὑπεξειρυσαν·* — ad poſtrema Reiskius, hunc,

ait, locum non concilio cum p. 419. initio. Manifesta nimis est contradictio. Sed qualia scribit Reiskius in Miscell. Lips. Vol. 8. p. 502, suo loco ne tangenda quidem, si quis ante annos scripsisset ferme ducentos, quibus ille modis fuisset exceptus! istiusmodi convicia hac aetate *ferimus*, *non reprehendimus*. Hic quaenam tandem est ἐναντιοφανεια; Persarum manibus ereptum in hoc conflictu Regis cadaver victores aliquantisper tenuerunt Spartiatae; sed hi, vincendo fatigati, vim hostium, ἀει νεον ερχομενων, non sustinuerunt, atque eodem die omnes, ut notum est, interierunt, Persisque adeo victoribus Leonidae regium quoque reliquerunt cadaver, quod capite truncatum iratus Xerxes in crucem tolli iussit. Secundum fictum Plutarch. T. 2. p. 306. D. ex Leonidae cadavere Persa τεμνει την καρδιαν, και εὑρε δασειαν· verbis mutatis illinc rem narrat eandem Stobaeus p. 92, 5. utrique citantur Aristidae Persica, omnibus aliis invisitata; apud illum mox in historia romana laudatur etiam Aristides Milesius: istiusmodi nebulonum mendacia vix digna sunt memoratu. Lipsiensis nunc forte criticus R. fatebitur, cunctante stylo elaborata veterum scripta paulo esse consideratius contrectanda. *Valken* Cuius interpunctio probatur a Paris. D. in quo comma post μαχεομενοι, punctumque post πολλος, nullumque post Λεωνιδεω, teste *Larcherio*.

Post πολλος comma Ald. Cam. I, II.

υπερεξεφυσαν) ὑπεξεφυσαν Arch. Vind. Brit. Paris. B. Ald. ὑπερεξεφ. Med. Pass. Ask. Paris. A. Raritate commendatur, nullo alio privilegio: idem ὑπεξεφυσαν, subtraxisse videlicet sua virtute pugnantibus Persis Spartanos Leonidae corpus.

Digitized by Google

pus. Nam quod ille Xerxes deinde turpiter inſultavit, tum contigit, cum trecenti poſt ſtrenuum certamen occubuerant omnes. Fruſtra enim in his difficultas quaeritur. *Weſſel.*

τετραχις) πολλαχις Brit in Vallae Latinis *ter.* Poſt τυτο δε comma Ald. Cam. I. II, colon habent poſt παρεγενοντο.

ηδη defit Brit.

νεικος) Paſſ antea cum Ald. νικος. ἑτεροιωθο το νεικος ex Paſſ legitimum puto. Νεικος de bello & pugnae contentione c 118 alibique. Geminum ferme lib. 9, 102. ενθευτεν ηδη ἑτεροιωτο το πρηγμα. *Weſſeling.* Poſt οπισω colon Ald. Cam. I. II.

ελθοντες) Non eſt in Ask.

κολωνος εϛι) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Vulgo cum Aldo κολωνος ἑτος εϛι. Parendum fuit ſcriptis libris. Plutarchi editiones Κελωνον oſtentant, ſicuti & Aldus, quaſi proprium nomen. *Weſſel.* Poſt μαχαιρησι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

τοιτι αυτεων) Pariſ. A. B. Vind. Edit. Lugdun. Valla; τησι Arch. Paſſ. Ask. Med. Ald., tum αι ετυγχανον Med. Ask. quam voculam Paſſ & ceteri non norunt. Longin Sect. 38. ὁσοις αυτων ετι ετυγχανον. — Tan. Fabri coniecturas acerbius taxari animadverto, addique contextui haud illud ſatis opportunum. Codd. inconſtantia optionem reliquit liberam, qua, praeſertim cum Longinus praeiret, utendum cenſui. Namque ex eo advocatum, & princeps editio & Mſſ., teſte Zach. Pearce, offerunt, prorſus Herodoteis, uti vulgari luſſi, concordans. Hoc amplius, και χερσι και ϛομασι a ſequente κατεχωσαν punctione ſeparari, eiusdem Longini, cui ϛομασι

μαχεσθαι mera hyperbola, ductu: Cicero Laconici in eo genere quidpiam obſervavit, adoleſcentum greges, inquiens Tuſcul. Diſp. V, 27. Lacedaemone vidimus ipſi, incredibili contentione certantes pugnis, calcibus, *unguibus*, *morſu* denique. Quod itaque his aptum haerebat, κατεχωσαν οἱ βαρβαροι βαλλοντες, barbaros manibus oribusque defenſantes ſeſe Spartiatas iaculis obruiſſe & quaſi contumulaſſe, cultiſſime pingit. Grande oppido κατακεχωσθαι βελεσιν, eodem Longino monitore. Hinc Ariſtides T. 2. p. 190. κατεχωσθησαν ὑπο των βαρβαρων· Philoſtr. V. Apoll. IV, 23. επι τον κολωνον, εφ' ὁ λεγονται Λακεδαιμονιοι περιχωσθηναι τοις τοξευμασι· Libanius Or. 35. p. 690. A. ὡς δε πολλοις ολιγοι καταχωσεας των Λακεδαιμονιων εν Πυλαις, ubi Morellus nihil vidit. *Weſſel.* Quod, poſtea temere reiectum, olim placuerat T. Fabro, mihique venerat in mentem, hoc a codd. ſubminiſtratum (Diſſ. Herod. p. 123.) revocabitur in contextum, ſic, ut puto, collocandum: αλεξομενοι μαχαιρησι (τοισι αυτεων ετυγχανον ετι περιεουσαι,) και χερσι και ϛομασι, κατεχωσαν οἱ βαρβαροι βαλλοντες. In his iſta και χερσι και ϛομασι, ab interpretibus Longini Fabro, Dacierio, Tollio, variis tentata coniecturis, unus recte caeperat Boileavius, ut accipienda docuit Weſſeling. Τοισι, dubio vacuum, ſic adhibetur VIII. c. 89. ἀτε γαρ νεων επιϛαμενοι, τοισι αἱ νηες διεφθειροντο, — ες την Σαλαμινα διενεον. Sed haec, τοισι αυτεων ε. περιεουσαι, nempe αἱ μαχαιραι, apte reſpondent ad iſta c. 223. δοκεοντα μεν νυν τοισι πλεοσι αυτεων τηνικαυτα ετυγχανε κατειργοτα ηδη, οἱ δε τοισι ξιφεσι διεργαζοντο τους Περσας· pro more videlicet iſtius aevi, quo, haſta fracta, gladiis utebantur. *Valken.*

Poſt

Poſt περιεσσαι colon, poſt χερσι comma Ald. Cam. I. II, colon ponunt poſt βαλλοντες. Goldhagenio τομασι mutandum videtur in ποσι. χερσι και ποσι notiſſima loquendii ratio. Gladii non omnibus ſupererant, quod Herod. illis vocibus, αι ετυγχανον ετι περιεσσαι, innuit, itaque manibus pedibusque obſtabant urgenti hoſti.

ad Cap. CCXXVI.

Διηνεκης) Citat Euſtath. ad Homer. p. 638, 56. Poſt τον comma Ald. Cam. I. II.

επαι) plerique επειν.

πυθομενον) πειθομενον **Arch.**

απιεωσι) αφιωσι **Arch. Vind.**

αποκρυπτεσι) αποκρυπτειν **Fragm. Pariſ. punctum poſt vocem Ald. Cam. I. II.**

τοσουτο τι πληθος) το πληθος ſaltem ſcribendum. *Valken.* τοσουτο — ειναι maluiſſet omiſſa Jac. Tollius ad Longin. p. 223, nec miratur *Valkenar.*

Poſt τουτοισι abeſt comma Ald. Cam. I. II. τουτο **Arch. Vind.**, & επειν **contra morem, cum Med. & aliis.**

τοτων Μηδων) **Arch. Vind. Aberat** των **Ald. &c. poſt** πληθος **Ald. Cam. I. II.**

αγγελλοι) απαγγελλοι **Fragm. Pariſ.**

ὑπο σκιη) **attigit Euſtath. ad Poet. p. 704, 57.**

μνημοσυνα) μνημωσυνον **Ask.**

ad Cap. CCXXVII.

Comma poſt μετα δε τουτον **Ald. Cam. I. II, idem poſt** Αλφεος τε. Hinc apud Euſtath. ad Hom. p. 297, 9. Αλφειος. Errorem in Dithyrambo Aeliani VI, 2. Perizonius expoſuit. *Weſſeling.*

Poſt τω comma, ſed nullum poſt Διθυραμβος **Ald. Cam. I. II.**

ad Cap. CCXXVIII.

Θαφθεισι) θαπτεισι male Arch. Melius Euſtath. in Poet. p. 519, 43.

η) deſit Arch. Brit. Poſt τοδε punctum Ald. Cam. I. II.

τριηκοσιους) τριηκοσιης apud Ariſtid. T. 2. p. 380. comma poſt vocem Ald. Cam. I. II.

Πελοποννασω) Med. Paſſ. Ask. Πελοποννησω ceteri cum Ald. & Ariſtide & Diodoro XI, 33. Poſt ιδιη colon Ald Cam. I. II.

αγγελλειν) Arch. Vind. Paſſ. Ask. Brit. Suidas in Λεωνιδης, Steph. margo; in reliquis, Diodoro, Anthol. lib. 3, 5. αγγελον. Frequens απαρεμφατων uſus, & ſchedae id ſecurum & verum praeſtant. Adſimile c. 110. εμοι χρασθαι ως ανδρι ψευσθη in me ut mendacem conſule; Latina Tullii, Dum ſanctis patriae legibus obſequimur, bona ſunt, ſed ex Simonidae, ut ille cenſuit, πειθομενοι νομιμοις. In vulgato, alludente ad Spartanorum Ρητρας, omnes acquieſcunt codd. cum Suida *Weſſeling.* Edidit quoque ſic Brunck. Anal. P. G. T. I. p. 131. XXX, & Salmaſius in codd. Palatin. ρημασι πειθομενοι invenit. *Larcher.*

ρημασι πειθομενοι) πειθομενοι νομιμοις Diodor. Lycurg. in Leocrat. p. 163. & Anthol. Poſt τοδε colon Ald. Cam. I. II.

Μνημα) μναμα in Schol. ad Anthol. p 291.

κλεινοιο) κλειτοιο Arch. Vind. Similis variatio L. V. 9, 5. Poſt αμειψαμενοι abeſt punctum Ald. Cam. I. II, abeſt his & comma poſt σηλησι.

μαντιος επιγραμμα) Haec usque Μεγιστιη male deſunt Ald. Cam. I. II.

Λεωτρεπεος) Λεωτρεπεος Arch.

ad

Digitized by Google

ad Cap. CCXXIX.

Poſt ἀμφοτεροισι abeſt comma Ald. Cam. I. II, idemque abeſt his poſt ες Σπαρτην.

τε εσαν) γε Paſſ. & ησαν, quod Arch. Vind. Ask. malunt.

το εσχατον) Ask. Arch. Paſſ. Vind. Brit. ora Steph. Valla, antea το μεγιστον ex Ald. Adſtipulor Waſſeo ad Thucyd. IV, 12. hoc laudanti. Alia in re ſuperius c. 107. αλλα διεκαρτερεε ες το εσχατον. Diodorus, Polybius, Agatharchides &c., invitis tamen Grammaticis, de morboſis εσχατως εχειν & διακεισθαι, vid. Diodor. XVIII, 48. & Trillerum in Thomae M. εσχατως. *Weſſel.* Poſt αλλοισι comma Ald. Cam. I. II.

εθελησαι) εθελησαν Med. Ask. Paſſ. Quod defenſum miror.

διενεχθεντας) διενεχθεντας Paſſ.

και ενδυντα) Pariſ. B. & Fragm. Arch. Paſſ. Ask. Vind. Brit. Steph. margo, recte, vid. c. 218 &c. εσδυντα Ald. & pauci.

Abeſt comma poſt Αριστοδημον δε, poſitum poſt λειποψυχεοντα Ald. Cam. I. II. Conieciſſe ſe ſcribit aliquando R. δειλοψυχεοντα. Poni ſaltem debuerat φιλοψυχεοντα· hoc ſi praeberet ſcriptus codex, anteponerem vulgato, velut iſthac etiam aetate uſitatum: Tyrtaeus apud Lycurg. c. Leocrat. p. 163, 4. Αλλα μεγαν ποιεετε και αλκιμον εν φρεσι θυμον. Μηδε φιλοψυχειτ', ανδρασι μαρναμενοι· ex Homericis expreſſum inſigne Theopompi dictum habet Clemens Alex. Strom. VI. p. 749, 10. ει γαρ ην τον κινδυνον τον παροντα διαφυγοντας αδεως διαγειν τον επιλοιπον χρονον, ουκ αν ην θαυμαστον φιλοψυχειν· attigit Jer. Markland in Lyſiae P. 44, 4. & Joannis Evang. XII, 25. ubi plurima collegit Wetſten. *Valken.*

απολεεσθαι) Paſſ. Ask. quod malo; απολεσθαι antea ex Ald.

εχοντα) Omittit Arch. non male, vid. I, 174 & infra c. 218.

ωδε) ταδε id. punctum poſt ωδε Ald. Cam. I. II.

υμιν δ') Euſeb. habet Praep. Evang. V, 25. Abeſt poſt δ', comma Ald. Cam. I. II.

Poſt περθεται comma, idemque poſt η το & μεν, punctum poſt εκι in iisdem. περσεται Euſeb. & εχι, quomodo Arch. Vind. Ask. Poſt γενεθλης comma Ald. Cam. I. II.

βασιλη) Med. Paſſ. βασιληι Arch. ceteri cum Ald. βασιληα. Poeta αγγελιην επι Τυδη ϝειλαν Αχαιοι Iliad. Δ. 384. loco Τυδεα, de quo Etymol. in Πηλευς. Servare tamen βασιληα, modo poſtrema contraheretur, in promtu fuerat. *Weſſel.* Ut hic ante Gronovii Ed. II. βασιληα φθιμενον vulgatur in Euſebianis ex Oenomao Excerptis Praep. Evang. V. p. 219. πενθη | σες βασι | ληα φθιμε | ubi pro *dactylo paeon* eſt *primus;* ut in oraculi verſu ſecundo η μεγα | ακυ ερι |. — Vitium, ut illic occultari poteſt eliſione voculis ε, hic tegit lectio Med. βασιλη φθιμ. In Scymni Chii Praef. Perieg. v. 59, τον Απολλωνα τον Διδυμη λεγω· corrigit If. Voſſ. ad Melae I. c. 17. 3. — In Eurip. vulgatur Alceſti 24. ηδη δε τονδε θανατον εσορω πελας Ιερη θανοντων. *Valken.*

τον ταυρων) τον Pariſ. B. in reliquis των. Poſt μενος comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt λεοντων.

τε δη επιλεγομενον) δε επιλεγ. Arch., Plut. dicto loco E. vulgatum ſervat.

μενον) μενων Plut., id Reiskio placet: at vide L. IX, 77. Ut Thebanos ſuos tueretur, haec exci-

excitans Plut. de Herod. Malign. p. 865. E. rectius legiſſe videtur μενων Σπαρτιητεων· & mox, η τησι γνωμησι διενεχθεντας· adfirmat τοι μενων. Herodotea propemodum interpretatus Diodor. XI. c. 9. Λεωνιδης — φιλοτιμεμενος αὐτω τε δοξαν περιθειναι μεγαλην και τοις Σπαρτιατας, προσεταξε τους μεν αλλους Ἑλληνας ἁπαντας απιεναι, και σωζειν ἑαυτους, — αυτους δε τους Λακεδαιμονιους εφησε δειν μενειν. *Valken.*

ad Cap. CCXXI.

γεγονε) γεγονε· ὁτι και τον μαντιν neglectis mediis Paſſ. Ask. Vind. Arch. Brit. ora Steph. Valla. Nexa his ὁ γαρ μενον τους αλλους, αλλα Scholiaſtae nimis officioſo transſcribo. Abunde erat ὁτι και τον —, monſtrantque ſchedarum plures. *Weſſel.* Poſt μαντιν comma Ald. Cam. I. II. ſed nullum habent poſt ταυτη.

Ακαρνηνα) Ακαρηνα Arch.

τουτον ειπαντα) Med. Ask. Arch. Paſſ. Vind. Antea τουτον ἁπαντα ex Ald. Koenius, ſuo Herodotum more ſcripſiſſe ſuſpicabatur: τουτον, ειπαντα εκ των ἱρων τα μελλοντα σφι εκβαινειν ἁπαντα· cui favet eleganti coniecturae Med. codex. *Valken.* Secutus cupide Mſſ. ſum libros, ſingulari conſtantia viam ad veritatem munientes. Sermonis quoque nexus nihil deſiderat uberius. *Weſſel.*

εκβαινειν) εκβαιναν, φανερος iidem omnes, & Pariſ. A. B. C. Brit. Olim cum Ald. εκβαινειν ειποντα, φανερος.

απελιπετο) απελιπε Arch. marg. Steph. In Ald. ὁ κατελιπε. Videtur ὁκ απελιπε ex Arch. probius: deinceps c. 222. απολιποντες Λεωνιδην

&

& L. VIII, 63. Plut. tamen Virt. Mulier. p. 261. C. της δε Ερυξης μη απολιπομενης, αλλ' επεσθαι — βελομενης, ωδε ἡ μητηρ — καιπερ ωσα πρεσβυτις, απελειπετο. At in huiuscemodi verborum formis, etsi saepe inconsulta, ingens est librariorum inconstantia.

ad Cap. CCXXII.

τε απιοντες) Abest Arch. Vind.

Θεσπιεες δε) Apud Plutarch. Malign. p. 865. A. Post δε & Θηβαιοι commata Ald. Cam. I. II, in his punctum post μαλιστα, sed comma nullum post εφασαν.

απολιποντες) Desideratur in Arch., habet Plutarch. Post απαλλαξεσθαι colon Ald. Cam. I. II, in his comma post καταμεναντες.

συναπεθανον) συναποθανειν Pavius corrigebat. At ea Herodoteae narrationis sunt. *Wesseling.* Comma post αυτεων Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCXXIII.

αναστειλαντος) επαναστειλαντος Arch. Vind.

συντομωτερη τε εστι) Arch. Ask. Pass. deerat Ald. & Edd. enclitica. Comma post περιοδος τε Ald. Cam. I. II.

προσηιεσαν) προσηεσαν Arch. Vind. colon post vocem Ald. Cam. I. II. & comma post ποιευμενοι.

ευρυτατον) ευρυτερον Arch. Vind. Pass. Ask. Brit. ora Steph. Valla: ευρυτατον alii cum Aldo. Sive hoc, sive ευρυτερον legatur, par CCC audacia: malim posterius, tanta codd. conspiratione nixum. Quod adhaeresci τo μεν γαρ ερυμα — pertinet ad superiores dies. Scriptum si fuisset, τo μεν γαρ ερυμα τε τειχεος εφυλασσετο

ωνα

Digitized by Google

ανα τας προτερας ἡμερας, οἱ δε ὑπεξεοντες — ſententia fuiſſet clarior, Pavio obſervante. *Weſſel.* Poſt τειχεος comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt ὑπεξεοντες.

ξεινοπορα) Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A., ceteri ξεινοτερα, ut Arch. Vind. Pariſ. B, Ald. Brit., utique ex vero: nam ξεινοτερη, cuius non recordabatur Gronov. ſupra c. 175. *Weſſel.*

βδεις) πολυς Ask.

απεδεικνυντο) επεδεικνυντο Vind. Paſſ.

ὁσον εἰχον μεγιϛον ες τϐς) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. Pariſ. B., antea ex Aldo, ὁσον εχον μεγεθος ες τϐς. Facile potuit hoc ab futili manu immitti, cum ſic. 2, 76 & 78. 3, 26. 4, 178. Sed aliter ex teſtimonio optimi Mſ. dedit Herodotus, nempe μεγιϛον, ut 3, 22. χρονον ὁκοσον μακροτατον ζοει. Sed εἰχον legitur in ſcripto libro. *Gronov.*

Poſt ατεοντες colon Ald. Cam. I. II. ατϒεοντες Arch. Valla, cuius *ingruentes* ex ατϒεόντες Arch. fluxit, quo quidem, ſi tamen iidem Jonibus ac ατϒοντες, nihil accommodatius. Ατϒοντες, ὁρμωντες, πηδωντες Heſychio, Suidae, & hac de familia aliis. Non diffiteor, mihi vehementer illud placuiſſe quondam: nunc vereri occepi, ut exempla Diſſ. Herod. p. 88. quaeſtioni faciant ſatis. Nec ſequor tamen H. Steph. ατιοντες ſive ατιζοντες ſcribentem: nam quae in Camerarium ille ſtrinxit, ex Euſtathio derivata, non feriunt admodum. Homeri enim ατεοντα Iliad. γ. 332. explicant interpretes ατιμαζοντα, Heſych. c. adnot. Alberti, aut ολιγοφροντιϛϐντα, αφροντιϛϐντα, aut diverſius. Illud ſi arripiatur, valde deſperantes & nullam ſuae ſalutis rationem ducen-

ducentes fiſtet; tumque παραχεωμενοι τε και ατεοντες aptiſſime nexi procedent. Diodorus ſimili in re αφειδως εχωντο τοις ιδιοις σωμασιν εις κοινην σωτηριαν XIII, 60. & αφειδειν της ψυχης ενεκα νικης XII, 62. *Weſſeling.*

ad Cap. CCXXIV.

ετυγχανε κατειγοται ηδη) ηδη ετυγχανε κατειγοται Paſſ. Vind. Ask. Arch., & ſuperius πλεονεσιν αυτεων Arch. Vind. quod valde notabile. Poſt ηδη colon, poſt οι δε comma Ald. Cam. I. II.

Λεωνιδης τε) Και Λεωνιδης Arch. Paſſ., etiam κατειργαζοντο Arch. κατηργαζοντο Vind. Poſt αριστος colon Ald. Cam. I. II.

ονομαστοι) ονομαστοι Σπαρτιητεων Arch. Vind. Paſſ. Pariſ. B. C. Brit. Ask. Ald. & Valla, ex Med. interponuntur πολλοι δε και εκ ονομαστοι. Ουνομαστοι ex dialecti ritu. Acceſſio vocabulorum ex Med. laudatore, quod minime mirandum, utitur Gronovio fluxae tamen fidei apud multos. Qui tandem illi εκ ονομαστοι, diſtincti a CCC, quorum omnium ſeſe accepiſſe nomina ait? An Helotae? quibus nusquam in Spartanorum catalogo locus. Non neſcio, ſaepe inter ſimillimas poſita voces ſupina librariorum ſocordia praetervideri & negligi. At coniuraſſe plerosque omnes ſcribas, & maculam ſchedis adſperſiſſe, paene ſupra fidem eſt. Tueri ergo poſſeſſionem inſerta e Med. non poſſe videntur. *Weſſel.* Ob vocem ονομαστοι repetitam, media quaedam facile, fateor, potuerunt excidere; ſi tamen aliis etiam abſunt codd, Vallae non lecta, neque ego deſiderarem ex Med. vulgata: ex

Digitized by Google

ex hac lectione Med. Koenius forte valde probabilem efformavit, hanc nimirum: *και ἕτεροι μετ' αυτε πολλοι τε και ενομασοι Σπαρτιητεων.* — Spartiatarum, qui cum Leonida ceciderunt, *εγω*, inquit Noſter, *ως ανδρων αξιων γενομενων επυθομην τα ενοματα·* neque hic requirerem omiſſam vocem *αξιων*, hoc ſenſu ſic ſimpliciter vix veteribus illis uſurpatam: ad *ανδρων γενομενων*, quomodo loqui ſolet, adſcribi potuit *αξιων*. *Valken.* Obelo digna quoque cenſuit e Med. inſerta *Larcherius*, cuius in ſententiam ire placet. Poſt *των* comma Ald. Cam. I. II, idem ponunt poſt *πολλοι* & colon poſt *και ενομασοι*, iterumque comma poſt *εν δε δη*, & *Αβροκομης τε.*

Αρτανεω) Med. Ask. Paſſ., Αταρνεω ceteri.

Φραταγενης) Ρατογενης Paſſ. Ask. Brit. Steph. margo.

Αρτανης) Sic nunc Arch. cum Med. Paſſ. Ask., alii Αταρνης.

μενης) μενε Arch. Vind.

ad Cap. CCXXV.

Poſt *μαχεομενοι* abeſt colon Ald. Cam. I. II, punctum in his poſt *Λεωνιδεω*. Partem veri vidit L. Bos Obſ. crit. p. 59. poſt *μαχεομενοι* nempe diſtinctionem ponendam: verum, quod recte Gronov. etiam animadvertit, non ſic ſolet ex abrupto Noſter orationem redordiri: vocula requiritur, quae haec & illa connectat: adeſt illa, ita ni fallor, ſuo loco collocanda: *Ξερξεω τε δη δυο αδελφεοι ενταυθα πιπτεσι μαχεομενοι· ὑπερ τε τε νεκρε τε Λεωνιδεω Περσεων και Λακεδαιμονιων ωθισμος εγενετο πολλος, ες ὁ τετον τε αρετη οἱ Ἕλληνες ὑπεξεσωσαν·* — ad poſtrema Reiskius, hunc, ait,

ait, locum non concilio cum p. 419. initio. Manifeſta nimis eſt contradictio. Sed qualia ſcribit Reiskius in Miſcell. Lipſ. Vol. 8. p. 502, ſuo loco ne tangenda quidem, ſi quis ante annos ſcripſiſſet ferme ducentos, quibus ille modis fuiſſet exceptus! iſtiusmodi convicia hac aetate *ferimus*, *non reprehendimus*. Hic quaenam tandem eſt εναντιοφανεια; Perſarum manibus ereptum in hoc conflictu Regis cadaver victores aliquantisper tenuerunt Spartiatae; ſed hi, vincendo fatigati, vim hoſtium, αει νεον ερχομενων, non ſuſtinuerunt, atque eodem die omnes, ut notum eſt, interierunt, Perſisque adeo victoribus Leonidae regium quoque reliquerunt cadaver, quod capite truncatum iratus Xerxes in crucem tolli iuſſit. Secundum fictum Plutarch. T. 2. p. 306. D. ex Leonidae cadavere Perſa τεμνει την καρδιαν, και ευρε δασειαν· verbis mutatis illinc rem narrat eandem Stobaeus p. 92, 5. utrique citantur Ariſtidae Perſica, omnibus aliis inviſitata; apud illum mox in hiſtoria romana laudatur etiam Ariſtides Mileſius: iſtiusmodi nebulonum mendacia vix digna ſunt memoratu. Lipſienſis nunc forte criticus R. fatebitur, cunctante ſtylo elaborata veterum ſcripta paulo eſſe conſideratius contrectanda. *Valken* Cuius interpunctio probatur a Pariſ. D. in quo comma poſt μαχεσμενοι, punctumque poſt πολλος, nullumque poſt Λεωνιδεω, teſte *Larcherio*.

Poſt πολλος comma Ald. Cam. I. II.

υπερεξερυσαν) ὑπεξειρυσαν Arch. Vind. Brit. Pariſ. B. Ald. ὑπερεξερ. Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A. Raritate commendatur, nullo alio privilegio: idem ὑπεξειρυσαν, ſubtraxiſſe videlicet ſua virtute pugnantibus Perſis Spartanos Leonidae corpus.

Digitized by Google

pus. Nam quod ille Xerxes deinde turpiter inſultavit, tum contigit, cum trecenti poſt ſtrenuum certamen occubuerant omnes. Fruſtra enim in his difficultas quaeritur. *Weſſel.*

τετραχις) πολλαχις Brit in Vallae Latinis *ter*. Poſt τετο δε comma Ald. Cam. I. II, colon habent poſt παρεγενοντο.

ηδη defit Brit.

νεικος) Paſſ antea cum Ald. νικος. ἑτεροιωθο το νεικος ex Paſſ legitimum puto. Νεικος de bello & pugnae contentione c 158 alibique. Geminum ferme lib. 9, 102. ενθευτεν ηδη ἑτεροιωτο το πρηγμα. *Weſſeling.* Poſt οπισω colon Ald. Cam. I. II.

ελθοντες) Non eſt in Ask.

κολωνος εσι) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Vulgo cum Aldo κολωνος ἑτος εσι. Parendum fuit ſcriptis libris. Plutarchi editiones Κολωνον oſtentant, ſicuti & Aldus, quaſi proprium nomen *Weſſel.* Poſt μαχαιρησι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

τοισι αυτεων) Pariſ. A. B. Vind. Edit. Lugdun. Valla; τησι Arch. Paſſ. Ask. Med. Ald., tum αἰ ετυγχανον Med. Ask. quam voculam Paſſ & ceteri non norunt. Longin Sect. 38. ὁσοις αυτων ετι ετυγχανον. — Tan. Fabri coniecturas acerbius taxari animadverto, addique contextui haud illud ſatis opportunum. Codd. inconſtantia optionem reliquit liberam, qua, praeſertim cum Longinus praeiret, utendum cenſui. Namque ex eo advocatum, & princeps editio & Mſſ., teſte Zach. Pearce, offerunt, prorſus Herodoteis, uti vulgari iuſſi, concordans. Hoc amplius, και χερσι και σομασι a ſequente κατεχωσαν punctione ſeparari, eiusdem Longini, cui σομασι

Digitized by Google

μαχεσθαι mera hyperbola, ductu: Cicero Laconici in eo genere quidpiam obſervavit, adoleſcentum greges, inquiens Tuſcul. Diſp. V, 27. Lacedaemone vidimus ipſi, incredibili contentione certantes pugnis, calcibus, *unguibus*, *morſu* denique. Quod itaque his aptum haerebat, κατεχωσαν οἱ βαρβαροι βαλλοντες, barbaros manibus oribusque defenſantes ſeſe Spartiatas iaculis obruiſſe & quaſi contumulaſſe, cultiſſime pingit. Grande oppido κατακεχωσθαι βελεσιν, eodem Longino monitore. Hinc Ariſtides T. 2. p. 190. κατεχωσθησαν ὑπο των βαρβαρων· Philoſtr. V. Apoll. IV, 23. επι τον κολωνον, εφ' ὃ λεγονται Λακεδαιμονιοι περιχωσθηναι τοις τοξευμασι· Libanius Or. 35. p. 690. A. ὡς δε πολλοις ολιγοι καταχωσας των Λακεδαιμονιων εν Πυλαις, ubi Morellus nihil vidit. *Weſſel.* Quod, poſtea temere reiectum, olim placuerat T. Fabro, mihique venerat in mentem, hoc a codd. ſubminiſtratum (Diſſ. Herod. p. 123.) revocabitur in contextum, ſic, ut puto, collocandum: αλεξομενοι μαχαιρησι (τοισι αυτεων ετυγχανον ετι περιεουσαι,) και χερσι και ϛομασι, κατεχωσαν οἱ βαρβαροι βαλλοντες. In his iſta και χερσι και ϛομασι, ab interpretibus Longini Fabro, Dacierio, Tollio, variis tentata coniecturis, unus recte caeperat Boileavius, ut accipienda docuit Weſſeling. Τοισι, dubio vacuum, ſic adhibetur VIII. c. 89. ἀτε γαρ νεων επιϛαμενοι, τοισι αἱ νηες διεφθειροντο, — ες την Σαλαμινα διενεον. Sed haec, τοισι αυτεων ε. περιεουσαι, nempe αἱ μαχαιραι, apte reſpondent ad iſta c. 223. δοραται μεν νυν τοισι πλεοσι αυτεων τηνικαυτα ετυγχανε κατειγοται ηδη, οἱ δε τοισι ξιφεσι διεργαζοντο τους Περσας· pro more videlicet illius aevi, quo, haſta fracta, gladiis utebantur. *Vulken.*

Poſt

Poſt περιεσσαι colon, poſt χερσι comma Ald. Cam. I. II, colon ponunt poſt βαλλοντες. Goldhagenio σομασι mutandum videtur in ποσι. χερσι και ποσι notiſſima loquendii ratio. Gladii non omnibus ſupererant, quod Herod. illis vocibus, αι ετυγχανον ετι περιεσσαι, innuit, itaque manibus pedibusque obſtabant urgenti hoſti.

ad Cap. CCXXVI.

Διηνεκης) Citat Euſtath. ad Homer. p. 638, 56.

Poſt τον comma Ald. Cam. I. II.

ειπαι) plerique ειπειν.

πυθομενον) πειθομενον Arch.

απιεωσι) αφιωσι Arch. Vind.

αποκρυπτεσι) αποκρυπτειν Fragm. Pariſ. punctum poſt vocem Ald. Cam. I. II.

τοσουτο τι πληθος) το πληθος ſaltem ſcribendum. *Valken.* τοσουτο — ειναι maluiſſet omiſſa Jac. Tollius ad Longin. p. 223, nec miratur *Valkenar.*

Poſt τουτοισι abeſt comma Ald. Cam. I. II. τουτο Arch. Vind., & ειπειν contra morem, cum Med. & aliis.

τοτων Μηδων) Arch. Vind. Aberat των Ald. &c. poſt πληθος Ald. Cam. I. II.

αγγελλοι) απαγγελλοι Fragm. Pariſ.

ὑπο σκιη) attigit Euſtath. ad Poet. p. 704, 57.

μνημοσυνα) μνημωσυνον Ask.

ad Cap. CCXXVII.

Comma poſt μετα δε τουτον Ald. Cam. I. II, idem poſt Αλφεος τε. Hinc apud Euſtath. ad Hom. p. 297, 9. Αλφειος. Errorem in Dithyrambo Aeliani VI, 2. Perizonius expoſuit. *Weſſeling.*

Poſt τω comma, ſed nullum poſt Διθυραμβος Ald. Cam. I. II.

Digitized by Google

ad Cap. CCXXIX.

Poſt ἀμφοτεροισι abeſt comma Ald. Cam. I. II, idemque abeſt his poſt ες Σπαρτην.

τε εσαν) γε Paſſ. & ησαν, quod Arch. Vind. Ask. malunt.

το εσχατον) Ask. Arch. Paſſ. Vind. Brit. ora Steph. Valla, antea το μεγιστον ex Ald. Adſtipulor Waſſeo ad Thucyd. IV, 12. hoc laudanti. Alia in re ſuperius c. 107. αλλα διεκαρτερεε ες το εσχατον. Diodorus, Polybius, Agatharchides &c., invitis tamen Grammaticis, de morboſis εσχατως εχειν & διακεισθαι, vid. Diodor. XVIII, 48. & Trillerum in Thomae M. εσχατως. *Weſſel.* Poſt αλλοισι comma Ald. Cam. I. II.

εθελησαι) εθελησαιν Med. Ask. Paſſ. Quod defenſum miror.

διενεχθεντας) διενεχθεντας Paſſ.

και ενδυντα) Pariſ. B. & Fragm. Arch. Paſſ. Ask. Vind. Brit. Steph. margo, recte, vid. c. 218 &c. εσδυντα Ald. & pauci.

Abeſt comma poſt Αριστοδημον δε, poſitum poſt λειποψυχεοντα Ald. Cam. I. II. Conieciſſe ſe ſcribit aliquando R. δειλοψυχεοντα. Poni ſaltem debuerat φιλοψυχεοντα· hoc ſi praeberet ſcriptus codex, anteponerem vulgato, velut iſthac etiam aetate uſitatum: Tyrtaeus apud Lycurg. c. Leocrat. p. 163, 4. Αλλα μεγαν ποιεετε και αλκιμον εν φρεσι θυμον. Μηδε φιλοψυχειτ', ανδρασι μαρναμενοι· ex Homericis expreſſum inſigne Theopompi dictum habet Clemens Alex. Strom. VI. p. 749, 10. ει γαρ ην τον κινδυνον παροντα διαφυγοντας αδεως διαγειν τον επιλοιπον χρονον, ουκ αν ην θαυμαστον φιλοψυχειν· attigit Jer. Markland in Lyſiae P. 44, 4. & Joannis Evang. XII, 25. ubi plurima collegit Wetſten. *Valken.*

Digitized by Google

ην) abeſt Arch.

αλγησαντα) αλογησαντα Med. Paſſ. Ask. Arch. αλγησαντα Pariſ. A. B. Vind. Brit. Ald. cui primas dedi. porro εν Σπαρτη Arch. — Verſavit hunc locum Reiskius, vitii, uti ſuſpicatur, reum mancumque. Medicina, quam invenire ſe negat, in promtu erit, modo αλγησαντο h. e. οφθαλμιωντα oculorum morbo dolentem, revocemus. Quid enim? An Ariſtodemus αλογησας, praeceptorum contemtor Leonidae, Spartam redux, ſive poena abiiſſet? Non fierit Lycurgus nec militaris diſciplina, apud Aelianum in Suidae Κακη. Oculorum morbus obtentui, cur praelio afuerit, potuit eſſe, nulla αλογια. Quod Portus αλγειν ſemel excitavit ex L. IX, 22, nihil ad rem. Habet lib. 3, 40. 43. atque alibi. Magis urgeret αλγειν, ſine comite poſitum, de morbo doloreque oculorum, ni οφθαλμιωντες Eurytus & Ariſtodemus in hac quaeſtione praeceſſiſſent. *Weſſeling.*

εμοι) deeſt Arch. mox προθεσθαι id.

αυτων απολομενε) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. αυτων aberat Ald &c. poſt τε μεν comma, poſt απολομενε colon Ald. Cam. I. II, idemque poſt Αριστοδημω.

ad Cap. CCXXX.

ες Σπαρτην) εν Σπαρτη Arch. Poſt τοιηνδε punctum Ald. Cam. I. II.

ακ εθελησαι) ε θελησαι Paſſ. Poſt ὁδῳ abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCXXXI.

ὁ Αριστοδημος) Sine articulo Ald. Cam. I. II, quod non annotavit *Weſſel.*

Poſt

Digitized by Google

Poſt εσχε comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt ητιμωτο, colon poſt καλεομενος, comma poſt ὁ μεν.

τη εν Πλαταιησι) τησι Πλαταιησι Arch. non male, ſi τησι tolleretur. Poſt μαχη comma Ald. Cam. I. II.

οι) Deſideratur in Arch. Ask. Paſſ.

ad Cap. CCXXXII.

Λεγεται) Λεγονται Ald. Cam. I. II, quod non enotavit *Weſſel.* Poſt Θεσσαλιην comma Ald. Cam. I. II, quod non habent poſt τετεων. Praeteriit αγγελον Arch.

Poſt περιγενεσθαι colon, poſt τω comma Ald. Cam. I. II. γενεσθαι Ask. Poſt Παντιτην punctum Ald. Cam. I. II, in queis abeſt comma poſt Σπαρτην.

ad Cap. CCXXXIII.

Poſt των comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt εοντες, ſed nullum poſt εμαχοντο neque poſt εχομενοι.

βασιλεος) βασιληος Arch. qua in ſcriptione mira ſaepe varietas.

επεσγομενων) επιγενομενων Paſſ. & ora Steph. Taxat haec Plutarch. Malign. p. 866. B. Poſt των βαρβαρων comma Ald. Cam. I. II.

μηδιζουσι) μηδισειαν Plut.

ειεν) idem Med. Paſſ. Ask. alii cum Aldo ειναι.

Poſt βασιλεϊ punctum Ald. Cam. I. II. βασιλεος τε ταυτα Arch. prave. Poſt λεγοντες comma, poſt περιεγινοντο punctum Ald. Camer. I. II.

ηυτυχησαν) ευτυχησαν Arch. Paſſ. Vind.

μεν τινας και απεκτειναν) μεν τινας και Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. Pariſ. B. Brit. olim ex Ald. μεν τινας αυτεων, και. Plut. habet τους μεν αυτων, in ſeqq. omittens αυτεων. Poſt προσιοντας punctum, poſt αυτεων & poſt τε ante τον παιδα commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCXXXIV.

Poſt Ἕλληνες comma Ald. Cam. I. II.

ειρωτα) Arch. Paſſ. Ask. ceteri cum Aldo ηρωτα. Poſt ενθενδε & poſt αγαθος commata Ald. Cam. I. II, comma his poſt ειπε.

ὁκοσοι τοιυτοι) ὁκοσοι τοι ὑτοι Ask. poſt τα πολεμια comma Ald. Cam. I. II, punctum ponunt poſt ἁπαντες & poſt ειπε iidem.

παντων των) πολλον π. των Λακεδ. Arch.

πολλον) abeſt Ask. Brit. Comma poſt το ante δε θελεις Ald. Cam. I. II.

Λακεδαιμονι Σπαρτη) Med. Arch. Paſſ. Pariſ. A. Euſtath. in Homer. p. 294, 27, ex Aldo & aliis Λακεδαιμονιη. Optime ex membranis Gronov. Nec male c. 235 επι την Λακεδαιμονα χωρην exemplar Arch. Omnem enim regionis tractum, in quo Sparta, Lacedaemonem eſſe & dici, notum nimis eſt. Aeliani Var. XII, 43 εν Λακεδαιμονια Μαθηκες εκαλεντο, bene ſcripti codd. εν Λακεδαιμονι. *Weſſeling.* Parum puto referre, utrum Λακεδαιμονι probetur, an Λακεδαιμονιη· dummodo regio Laconica intelligatur per Λακεδαιμονα. Λακεδαιμονα χωρην dixit cap. ſeq. *Valken.* Poſt μαλιϛα punctum Ald. Camer. I. II.

μην) μεν Arch. Paſſion. Vind. Poſt Ξερξης punctum Ald. Cam. I. II.

απε-

απονητοτατα) απονητοτατω Arch. Abeſt comma poſt ιθι Ald. Cam. I. II.

τας διεξοδους) Arch. Med. Paſſ. Ask. Vind. Omiſerat τας Ald.

βασιλευς γενομενος) Quod Galeus ex Arch. βασιλευς τουτων γενομενος, dolendum eſt, in illo non inveniri. Valla expreſſit, ex cod. an conjectura, incertum, ſatis alioqui accommodatum. *Weſſel.*

ad Cap. CCXXXV.

Ὁ δ' αμειβετο) colon hic Ald. Camer. I. II, ὁ δε επεν Arch. Vind. ex gloſſa opinor.

σοι εϛι) εϛι σοι Ald. Cam. I. II, quod non annotavit Weſſel.

Λακαιναν) Λακεδαιμονα Arch. &, uti ſuſpicor, Valla.

επικειμενη) κειμενη Arch. Vindob. poſt τη comma Ald. Cam. I. II.

Poſt Κυθηρα punctum, poſt την comma, quod abeſt poſt Χιλων Ald. Cam. I. II, Med. Paſſ. Ask. Χειλων, ceteri Χιλων. Parum refert, Χειλον legatur, an Χιλων, ex cauſa ex lib. I, 59 poſterius, de quo Soſipat. Chariſ. Grammat. lib. I. p. 78 malui. *Weſſel.* κερδος μιζω Medic. Paſſ. Poſt τοιϛο εϛεθαι comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt εξηγεομαι.

ϛι) ϛ τοι Arch.

ων) deſit Paſſ. Ask.

τϛ Λακεδαιμονιϛ) abeſt Arch.

ηδη) δη Arch. Vind.

λειπεται) γινεται iidem.

εϛεθαι τοι) τοι deeſt Arch.

προσχωρησϛι) προχωρησϛι idem.

ad

ad Cap. CCXXXVI.

Poſt ποιεειν ταυτα colon Ald. Cam. I. II.

ενδεχομενον) Arch. Vind. Brit. Ald. alii ενδεχομενον. Aldi iſtud qui mutatum iverunt, nullam ad Herodotum inierunt gratiam: nam ſolum veritate fulciebatur. Mox c. 237 ἃ γαρ δη εκεινο γε ενδεξομαι. Clarius lib. V, 92 των δε συμμαχων το πληθος ουκ ενεδεκετο τους λογους. *Weſſel.*

πρηγματα) τα πρηγματα Arch. Vindob. non male.

οἱ Ἕλληνες) deſit οἱ Arch. Paſſ. nec requiritur. Poſt τε comma Ald. Cam. I. II.

επι τῃσι παρευσῃσι τυχῃσι) Niſi ad ſententiam ἡμεων adſumatur, ea profecto laborabit. *Weſſel.* Poſt των comma Ald. Cam. I. II.

των νεες) Tollendum puto literam male repetitam, ſcribendumque, τῶ νεες· Tu, τῶ, cui naves quadringentae naufragio perierunt, ει — αλλας τριηκοσιας αποπεμψεις — *Valkenar.*

περιπλωειν) περιπλεειν Arch. Paſſ. Ask. Vind.

αξιομαχοι τοι εσονται) αξιομαχητοι γινονται Arch. poſterius etiam Vind. in Paſſ. Ask. Brit. τοι deſideratur. Poſt ναυτικω abeſt comma Ald. Cam. I. II.

κεινοισι) εκεινοισι Paſſ. Arch. Ask. & ad eum modum mox.

εχε) Arch. & Pariſ. D. εχω Ask. & Pariſ. B. olim εχων. Suſpicionem docti viri liber Arch. ſtabilit. Εχω ex Ask. cum Achaemenis ad regem oratio inſtituatur, ſuadentis deſiderio haud reſpondet. Priſtinum vero εχων multo minus, nexum ſermonis manifeſto turbans. Αιτιπολεμοι ſupra IV, 140 in cenſuram venerunt. *Weſſel.*

επιλεγεσθαι) επιδεχεσθαι Arch. Poſt τη comma

ma

ma Ald. Camer. I. II, idemque poſt τα, colon poſt εισι.

περι φροντιζειν) περιφροντιζειν Paſſ.

ωδεν) ωδε εν Ask. Paſſ.

ανιευνται) Singularis in miranda hac verbi forma exemplarium ſcriptorum conſenſus exſtat. Sunt docti homines, qui repeti poſſe negant ab ανιασθαι, illo ſcilicet, quod ex ανα atque ιασθαι coaluit, reponuntque ακεσονται. Contra ea Portus, ανα nullam vim addere verbo adſeverat, atque ανιασθαι tantum valere, ac ιασθαι: cuius opinionis nullum, niſi fallor, ancipiti in ſuſpicione fundamentum. Optime τρωμα ιασθαι, βλαβην ιασθαι & ſimilia uſurpari, in confeſſo eſt. Quid ſi ergo vocabulo diſparato & ſecto τρωμα αν ιευνται ſcribatur? Sic Jonicum erit, loco futuri ιησονται, cuiusmodi lib. 3, 53 δοκεων μιν μαλιστα ταυτη αν πειθεσθαι pro πεισεσθαι, ac plura in Porti promtuario & Rich. Dawes Miſcell. Crit. p. 80. Mihi multum & varia verſanti leniſſima haec vocis viſa medicina fuit, neſcio an aliis. *Weſſeling.* cuius in ſententiam lubenter abimus, teſteque *Larcherio* ſic legitur in Pariſ. B.

ad Cap. CCXXXVII.

Poſt τοισδε colon Ald. Camer. I. II, in his poſt Δημαρητος δε & μεν τα commata, colon poſt εμοι.

ἐσσωται) ἐασωται Arch. Poſt εοντι & μεν commata, colon poſt φθονεει Ald. Cam. I. II.

τη σιγη) τη τε γη Arch. prave; & ωδεν συμβ. in Med. ωδε ἐν, ceteri cum Stob. Serm. 38. p. 225 Paſſ. Ask. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Ald. ωδ' αν. Mutanti viro celebr. ωδε ἐν repugnant genius ſermonis & codd. caterva. *Weſſel.*

ὑπο-

ὑποθεοιτο) ὑποτεθοιτο Stob.

εσι) εσι μεν ſolus Arch. poſt παντων colon Ald. Cam. I. II, comma ponunt poſt τεαν.

κακολογιης περι) περι κακολογιης Paſſ. Ask.

εχεσθαι) Arch. Vind. Brit. Prius erat ex Ald. περιεχεσθαι. Corrigit Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 373 addita negatione ε περιεχεσθαι, quam res ſane videbatur poſtulare. Placuit verbo caput, volentibus ſchedis, detruncare. Κελευω εχεσθαι iubeo abſtinere. οι Αιγιηται εσχοντο της αγωγης, ab illo abducendo abſtinuerunt, L. VI, 85. Homerus ſeape, cuius verſus, a Gesnero ad Luciani Syr. D. c. 22 memoratos, praetermitto. *Weſſel.* Poſt κελευω colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CCXXXVIII.

Poſt Ξερξης comma, poſt νεκρων punctum Ald. Cam. I. II.

Λεωνιδεω ακηκοως) Med. Paſſ. Askew. Brit. Arch. Pariſ. B. alii περι ακηκοως cum Ald. Ex Mſſ. iuncta haec procedunt: praepoſitio περι, poſt regis olim poſita nomen aliunde, ut Gronov. bene, acceſſerat. *Weſſeling.*

ὁτι) ὡς ὁτι Paſſ. Brit. poſt τε ην comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt κεφαλην.

δη) deſit Arch. Vind. Paſſion. Askew. nulla cauſſa.

εκ ηκισα) εκηκισα Ald. Cam. I. II.

ανδρων) apud Plutarch. Malign. p. 867 A. Poſt Λεωνιδη comma Ald. Cam. I. II.

ε γαρ) Non legit Arch. Med. Ask. Paſſ. Brit. αν, quod illis nexum, omittunt, ε γαρ αν κοτε Vind. Pariſ. A. B. Ald. quod cur deleri debeat, non video.

παρη-

παρηνομησε) παρενομησε Arch. Vind. Paſſion. Poſt των ante εγω comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt οἱ μεν & εποιευν.

ταυτα) deſit Arch.

ad Cap. CCXXXIX.

εκεισε τῳ λογῳ) Haec duo deſiderantur in Arch. qui cum Vind. mox εδοκεε, nec male. Poſt λογῳ & τη commata Ald. Cam. I. II. Abeſt poſt Ελλαδα comma, poſitum poſt πρωτοι punctum in iisdem. Poſt εχρησθη comma habent eaedem, idemque & poſt τα.

ολιγω) ολιγον Arch. Poſt θωϋμασιω colon Ald. Camer. I. II, quibus abeſt comma poſt Αριφωνος.

επει τε) haec duo deſiderantur in Arch. qui cum Vind. mox εδοκεε, nec male.

Σιφοισι) Med. Paſſ Ask. Arch. Olim Σιφνησι. Unice verum Σιφοισι, & iure a Gronov. reformatum. In Diodori XVII, 107 olim αυτος δε παρελθων εις Σιφναν, verum contra ſchedas. H. Steph. conſimilem ibi ex Plutarch. de Alex. For. p. 326 urbis eius ſcripturam produxit, pravam tamen & ex codd fide corrigendam. *Weſſel.*

Poſt τοιαδε punctum Ald. Cam. I. II.

δελτιον διπτυχον) Citat Pollux IV, 18 & κηρον lib. X, 58.

εξεκνησε) Suidas εξεκνισεν in v. prave. Conf. L. Carrionis Emend. II, 6; colon poſt vocem Ald. Cam. I. II. βασιλεος Arch. cum Vind. non βασιλεως, uti Edd.

επετηξε) Idem in illo verbo, ſed nonnulla negligens.

κενον) non legitur in Arch.

παρε-

Digitized by Google

παρεχοι προς των) παρεχοι οἱ προς των Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 247 non incommode.

δε και) Med. Paſſ. Ask. Arch. και aberat Ald. &c. Poſt σφι & γυνη, & Γοργω commata abſunt Ald. Cam. I. II.

ὑπεθετο) Med. Paſſ. Ask. Arch. cum Aldo, male in editis επεθετο operarum negligentia poſt Aldi Camerariique curas depravatum. *Weſſel.*

Poſt αυτη abeſt comma Ald. Cam. I. II.

κυαν) Apud Suidam in Κυᾶν, qui επελεξαντο ibidem exſcripſit, non ſine quadam ſocordia. Vid. Hemſterh. ad Lucian. Dial. Marin. V, 2. *Weſſel.* Poſt επελεξαντο colon Ald. Cam. I. II.

επεξειλαν) επεξειλαν· ταυτα μεν δη ὡτω λεγεται γενεσθαι. Ηεοδοτυ Z. Paſſ. & Med. Porro αλλοισι non eſt in Arch. nec Valla. Libro ſubſcriptum in Ald. Camer. I. II Ἡεοδοτυ ἱστοριων ἑβδομη.

Digitized by Google

Digitized by Google

005651358

Digitized by Google

Digitized by Google